336

64

G.T.3.D.1.86.1.

Suk 336

64

Cat. mc. 67 (trat. 2º)
68 (" 5º)
69 (" 1º)

n°185391 29

Cat. Inc. 69

10/11

Expositio Egidii Romani supra libros elenchorum Aristotelis. Questio defensiua opinionis de medio demonstrationis eiusdem.

¶ Reuerẽdissimo dño dño Joãni stephano de Ferrerijs Apostolico ꝓtonotario ac epiſcopo Uercellẽſi Electo dignissimo theologie ac phie Parisius ꝓfitenti frater Augustinus de meschiatis de bugella Salutẽ plurimã.

¶ Nisi reuerẽdissime dñe logicoꝝ summus Aristoteles ac philosophoꝝ princeps. Leteriq; bonarum artium insectatores dialeticam ipsam satis cõmẽdassent: ⁊ supremum eius apicem egoipse intuerer: quo ceteras facultates: ⁊ (ut ita dixerim) vniuersas ⁊ iuris ciuilis: ⁊ pontificij nobilitate excellere: ac utilitate longe exuberare conspicerem: ad omniũq; methodoꝝ principia viam habere aliquid ea inscriberem. Sed nedum ipsi rhetoꝝ principes ⁊ eloquentie luminaria recẽsendo defecerunt: qui peractis temporibus orandi ac scribendi copia ⁊ grauitate floruerunt: hanc laudibus efferre uoluerunt. Sed minimã quidem portiũculam attigerunt. Sed ꝙ primum debiti vinculum ⁊ ꝑcipuam oium nostrum obligationem intueor: idq; nedum pietati ⁊ officio congruum: sed etiam iustitie ⁊ honestati proximum videtur: hanc scientiam siue sciendi modum Auerroi secundo metaphisice attestãte. minime esse silentio pretereundam.

¶ Dialetica a disserẽdo est uocata: eo ꝙ dialetici de uerboꝝ ac rõnum acumine soleãt disputare. Dialetica ratio ꝓprie: nõ sermo: ut plerisq; placuit dicit. fundamẽtum enim dialetice est ex intellectu: sicut ꝓncipiuꝫ artis grãmatices ex lingua euenisse fert: ut ab Alpharabio in cõpõne sue logice: ⁊ diui Egidij Romani in elenchoꝝ libro scriptum inuenimus. Ab hac fit sapiẽtia: que rerum diuinarum ac humanarum scientia dicit grece sophia: ⁊ qui eaꝫ ꝓfitent sophi appellant. Q̃ nomen dialetica illis clarissimis viris dedit. Hec discurrẽdo rõcinãdo a principijs ad cõclusionem felices facit ⁊ rerum cognoscere causas. hanc Licero lingue romane decus in quadã epistola longe cõmẽdauit: ⁊ in de officijs ꝓmo. nos a brutis differre facit: labi: errare: nescire: ⁊ turpe: ⁊ malũ dicimus. Que igit sola dialetica ⁊ phie ⁊ diuine sapientie nauim ab huiusmodi scopulis diligẽtissime gubernat: hanc nescientes parmenidem ⁊ melissum in nãli phia fluctuare vidimus. hinc ab Auerroi medicoꝝ ꝓmus Auicẽna reprehẽdit. hunc virum ait modicã dialeticã duxisse peccare peccato manifesto. Que singula ita tue dñationi sunt nota. Ita apud oẽs sapientes celebri fama vulgata: ita a grecis latinisq; celebrata: ut nullius ꝓconijs indigeant. Nec mihi tantũ est ingenij: nõ spiritus: nõ eloquẽtie: ut dialetices laudes tue dñationi describere possim: sed hanc ꝓuinciã summis oratoribus ⁊ grauissimis phis relinquo qui abundãti eloquẽtie fonte de ea fari poterũt. Tantũ tue dñationi aperiã quid anno ꝓterito mihi acciderit. Cum in dulcissimã patriã me cõtulissem animum laxandi gratia: ad bibliotecã nostrã: que est in monasterio sancti Petri Bugelle descendi: ibiq; inter reliquos tum theologie: tum phie: ac dialetices codices: fundatissimi dñi Egidij Romani quedã opera inspexi: ac illis operã dedi. ne tunc tẽporis ocio uacarem. Tandem illius fundatissimi doctoris elenchoꝝ liber: in quo fallacias insup sophisticarum atq; apparẽtium rõnum dissoluere docet: meas in manus incidit. Profecto illud diuinuꝫ opus maximo me gaudio affecit hinc excogitaui: imo certum fuit: ne ꝑpetuo exilio opus Egidij Romani dãnatum forte: illum ex tenebris in lucem adducere: ut tua dñatio in ꝓmis: ceteriq; bonarum artium: quas liberales uocãt: studiosi: tanti operis ꝓticipes efficerent: Aristotelicum illud seruans. Bonum ideo bonum quia cõmunicabile. hunc igit correxi ⁊ emendaui: ⁊ qõnem quãdam defensiuam opinionis Egidij romani de medio demonstrationis a nostris doctoribus quanto potui studio labore: vigilantia: ab illis ubicunq; de hac materia dixerunt: notata excerpsi: in ordinẽq; redegi: ⁊ ꝑce nõnulloꝝ cõmilitonũ meoꝝ uotoq; coactus nuperrime ꝓmẽdum statui. Illũq; ad diuinuꝫ ⁊ sacrum Parisiense ⁊ gymnasium trãsmittere: in quo tua dñatio longe insudat. Istuꝫ modo tu accipies: ⁊ in bibliotheca tua copiosissima repones. Q̃q; mutus sit ⁊ qualibet alia careus. Mirifice tñ sentire letariq; videbit. Jus ciuile ac pontificiũ que patauij didicisti tecum ꝙtemplabit: theologiã ⁊ phiam quibus tua dñatio incũbit expiet ⁊ admirabit. Non tue dñationi offero oppida: opes: facultates: ⁊ clientelas: quibus ferreria domus affluentissima est. Sed ad reuerẽdissimã tuã dñationem ꝙfugio: que domum nostrã diligit: ⁊ me sui obseruãtissimũ affinem esse cognoscit: cui hoc munusculũ trado: dedico ⁊ inscribo sperans te leta ⁊ hilari fronte ac humanitate ꝙsueta susceꝑturum ꝙ oẽs defectus a solius inscriptionis tue titulo dilabent. Igit benefactor singulariſſime exiguum tui serui munus accipias. Nec tantũ rei tenuitatẽ cõspicias: q̃ totius familie de meschiatis ac oium fratrum meoꝝ erga tuaꝫ dñationem: ⁊ magnificum splendidissimũq; equitem auratum ducalem Sabaudie thesaurarium dñm Sebastianũ de ferrerijs nostre patrie decus ⁊ tutorem: tuũq; dignissimuꝫ patrem fidem ⁊ obseruantiã metiaris. Ualeat tua reuerẽdissima dñatio: ⁊ me sibi ꝙtinuo cõmendatum habeat.

¶ Nicolaus telluccius de sancto Miniate phie Padue ꝓfessor ad reuerẽdissimũ dñm Joãnem Stephanum de ferrerijs epiſcopũ Uercellensem electum.

Uita fugit: uolitãt anni: mors frigida falce
Petitur hostiles accelerare pedes.
Uita breuis: nr̃z est: spatio q̃ viuim⁹ arcto.
Nos fragiles: si qua est: perpetuare via.
Foꝛa: vigor: turres: aurũ: sata gramia: ples
Non dant eternos si moritura viros.
Ultima fortune substant duo ꝓma senecte.
Ultima mutanr̃: tẽpore prima cadunt.
Sola igit virtus eternos prestitit annos.
Hanc sequeris: viues: mortuus alme pr̃.
Egidium virtus mortali corpore textum
Uiuificat: nullo funere suppositum.

¶ Expositio Egidij Romani supra libros elenchorum Aristotelis: vna cuz questione defensiua opinionis de medio demonstrationis eiusdem.

E illustri prosapia

e ortũdo dño phylippo filio ꝑclari: ac uenerabilis comitis flãdrẽsis. frater Egidius Romanus ordinis fratruz eremitaruz sancti Augustini. Salutem in eo a quo ois sapiẽtia dertuat. ¶ Nature sagacitas ex eius opatione dinoscit. nã in agẽdo ex intelligẽtijs memorata a deo directe in finẽ tẽdit: ut oia debito fine cõpẽset. ꝓpter qõ qz liberoꝝ ⁊ seruoꝝ opa sunt diuersa: uera est illa politicoruz. lib. ꝑ°. snia q nã utrorũqz corpa nõ pari rõne ꝓstituit: sed ꝟuos quoruz est obedire ut iussa implere ualeãt: corpe facit eẽ robustos: liberos ꝟo quos ꝓgruit alios regẽ. facit ut vigeãt intellectu. Itaqz ut testat phs. quicũqz in tãtũ ab alteris differũt ut bestia differt ab hoie: ⁊ corp⁹ ab aia: qñ nã sunt ꝟui. Quia ḡ hoc nesciẽtes a sciẽtib⁹ patiunt. cuz ḡ bonũ sit bestie ut regat ab hoie: ⁊ corpi ut regat ab aia: expedit impitis etiã ꝓpter eoꝝ bonũ pitioribꝰ eẽ sb̃ditos. Oꝛ si h̃ phicũ dictũ solũ reputat famosuz ⁊ figuraliꝛ tm̃ ꝓtinẽ aliquã ueritatẽ: est tñ nullo dubitante aptissima ṽitas: q oino ꝟuus ⁊ ancillatiuus existit: qui sic impit⁹ est q in sua impitia satagit remanere. si eni oẽs hoies nã scire desiderãt: penit⁹ ab hũana nã degñat: qui scire ⁊ intelligẽ nõ affectat. Quare si uſa nobilitas me affectuose rogauit: ut sup libros elẽchoꝝ aliq̃ scripta cõponerẽ. quatinus sophisticaruz rõnũ solone ꝓspecta liberi⁹ intelligẽtia polleretis. cogoꝛ laudare qõ petitis. Quia ex h̃ uos nõ ꝟutilẽ neqz degenerẽ: sz oino herilẽ ac liberũ cõprobatis. Decet eni ut sic estis origine nobilis: sic sitis aio ⁊ pspicacia gñosus. Petitionis ergo decẽtia: necnõ ⁊ sincera dilectio quã erga uestraz gero psonã: qñ due ꝑmisse hãc ꝓnem sufficiẽtius inferunt: q dei inisus auxilio sup dicto libro quedã exposituam cõponam: ut uestra generositas postulauit.

a **Lpharabius** in logica sua uolens quãdã notitiã tradẽ de dialetica ait: q fundamentuz dialetice est ex itellectu: sicut fundamentum artis grãmatice est ex lingua. vñ subdit: q scia dialetice cõparat ad itellectũ ⁊ itellecta: sicut scia grãmatice cõparat ad linguã ⁊ ad uocabula. Ut ergo sciam⁹ quõ per hec dicta notificat dialetica: ⁊ qualiꝛ distinguit ab alijs scientijs: ⁊ que fuit necessitas inueniẽdi eã. ¶ Notandũ q qz nõ coḡscimus res ipas nisi rõcinãdo ⁊ discurrẽdo a ꝑncipijs ad ꝓnẽ. necesse fuit inuenire aliquã artẽ que eẽt directio rõnis nostre per quã possem⁹ coḡscere utrũ de reb⁹ qs coḡscim⁹ recte ul nõ recte formarem⁹ rõnes ul fillos. pp qõ antiq phi disputãtes de naturis rerũ: ⁊ ignorãtes exercitiũ artis disputatiue rõnes eoꝝ cũ hoc q falsa recipiebãt nõ fillogiçabant: ut pz ex ꝑ° phificoꝝ de parmenide ⁊ melisso. ꝓ° ꝛ°. ⁊ qõ dictũ est de melisso ⁊ parmenide ueritatẽ hẽt de oibus alijs phis ꝑcedẽtib⁹ Aꝛ. oẽs eni ipsi ignorãtes disputatiuã artẽ credẽtes fillogiçare nõ fillogiçabãt. Necesse ḡ fuit inuenire artez aliquã que esset rõnis directiua. ¶ Rursus: qz scie speculatiue cõplent⁹ per diuturnuz exercitiũ: ⁊ vnus homo sine auxilio alteri⁹ inuenire scientiã nõ põt aliquã speculatiuã: nec ꝟm se totam: nec ꝟm magnã ptẽ: nisi adiutus ab alio: oportuit hoies sibi iuicẽ coicare in traditione scie. pp qõ 2° me^ce ꝓ^to 1° scribit q si nõ fuisset gñosus nõ eẽt thimeus: ⁊ si non eẽt thimeus multum careremus de cõpõne muſicali. Nunqz eni ut dicit cõmẽtaoꝛ ibidẽ. aliqs per se inuenire põt cõplete artes opatiuas: aut desideratiuas: quia nõ cõplent⁹ nisi per iuuamentũ ꝑoris ad sequentẽ. opz ergo fieri coicationẽ in scia si debeat complete tradi. ⁊ qz ꝓsideratio nõ fit nisi per ꝟmonẽ. iõ sic oportuit inuenire vnã artẽ ut dialeticã que est directiua rõnis ne erret in rõcinãdo ⁊ fillogiçãdo: sic oportuit vnã artẽ ut grãmaticã iuenire: que est directiua lingue ne erret in loquẽdo. Jõ idẽ Alpharabius ait. q sic grãmatica est pro bono ligue ne erret in iterp̃tatiõe: sic scia dialetice est directio itelligẽtie ne erret in itellectis. i. ne erret in his que rõcinãdo ⁊ fillogiçãdo itelligim⁹. ¶ Dicam⁹ ergo q sciarũ quedã sunt reales: quedã logicales. dit aũt dialetica a realib⁹ sciẽtijs: qz ipa nõ est realis sz logicalis. ¶ Amplius: qz logicalis scia dr a logos: ⁊ logos grece latine ꝟmo uel rõ iterp̃tat. dialetica ꝑpe loquẽdo nõ dr logica a logos quod est ꝟmo: sed a logos qõ est rõ. Nã si cõi noie scie ronales p̃nt dici ꝟmocinales: ⁊ eꝰ. tñ ut pz per hita dialetica ꝑpe est rõnalis: qz est directiua itellect⁹ ⁊ rõnis. grãmatica ṽo ꝑpe est sermocinalis: qz dirigit ꝟmonẽ ⁊ liguã. Ex q̃ pz quõ dialetica differt a sciẽtijs realib⁹: ⁊ quõ a grãmatica. quõ aũt differat a rhetorica in dubitationib⁹ oñdet. ad pñs aũt tm̃ dictũ sit dialeticã nõ eẽ sciam realẽ: nec ꝑpe loquẽdo est scia logicalis: ut dr logica a logos qõ est sermo: sed ut dr a logos qõ est rõ: ⁊ qz sic eẽntiale est dialetice se tenere ex pte rõnis possumus eã diuidẽ ꝟm ea que videmus ex pte rõnis ⁊ itellect⁹. tenet eni dialetica se ex pte rõnis: nõ q ꝑpe sit de actibus rõnis: ut in dubitationib⁹ patebit. sed ꝑpe est de ꝓceptib⁹ ⁊ itẽtionib⁹ que per act⁹ rõnis formant. noster aũt itell⁹ qz intelligit cũ fantasmate: ⁊ modicũ ꝑticipat de lumie itellectuali: sed tenet ultimũ gradũ in gñe itelligibiliũ. iõ nõ stati itelligẽdo sb̃m itelligit ꝑdicatũ. pp qõ itell⁹ intelligit cõponẽdo ⁊ diuidẽdo: sic etiã: qz nõ stati qñ intelligit ꝑn^a itelligit ꝓnes: opz ipm itelligere discurrẽdo ⁊ iferẽdo. sunt ergo isti tres act⁹ itell⁹. ꝟmus est simplr coḡscere. scdus cõponere ⁊ diuidere. tertius est discurrere ⁊ iferre. ꝟm hos tres act⁹ tria formant. nam intelligẽdo simplicia formant simplicẽ ꝓceptũ ⁊ diffõnẽ. itelligẽdo cõposita formant enũciationẽ. discurrendo formant fill'm. iõ ꝟm hos tres act⁹ rõnis ꝓsueuit cõiter diuidi logica in tres ptes: videlz q̃ztũ ad intellectũ simplicẽ in p̃dicamẽta: in ꝟiermenias q̃ztuz ad itell'm cõpositũ. Et in libros artis noue q̃ztũ ad illũ actũ itelligendi qui est discurrẽ ⁊ iferre. h̃ aũt ⁊ si bñ dictũ sit. videt tñ si per se loq uolum⁹ q magis accipiẽda sit diuisio dialetice ꝟz ꝓcept⁹ ⁊ itẽtiões que formant ex his actib⁹: ut dicam⁹ q in libro p̃dicamẽtoꝝ determiat de simplicib⁹ ꝓceptib⁹: ut de qdditatib⁹ ⁊ ꝓceptib⁹. x. generũ. In libro aũt ꝟiermenias determiat de enũciatione que formaꝛ ex itellectu componẽte ⁊ diuidente. cõponẽte q̃ztũ ad enũciatiões affirmatiuã. diuidẽte q̃ztũ ad negatiuã. In libris autẽ artis noue determinatur de fillogiſmo qui formaꝛ ex intellectu discurrẽte ⁊ inferẽte. libri ergo artis noue diuidi p̃nt ꝟm diuisionem fillogisticã. fill's eni dupliciter põt accipi. simplr ⁊ ꝓct⁹. Si sumaꝛ simplr sic determiat de eo in li° ꝓoꝝ. si aũt ꝓhaꝛ hoc erit dupliciter: qz uel ꝓhet ex necessitate mãe: ⁊ sic est liber posterioꝝ. ul ex hitudie locali: ⁊ hoc dupliciter. qz hꝫ hitudo ul erit cõgrua ubi poterit saluari forma fillogistica: ⁊ sic est liber topicoꝝ. ul erit incõgrua ubi forma fillogistica saluari nõ põt: ⁊ sic est liber elenchoꝝ: quẽ premanib⁹ hẽmus: in quo determinaꝛ de fillo sophistico qui videt fill's: nõ est tñ simplr: sed est fill's ꝓctus per indebitã additionẽ. sicut eni mortuũ respectu hominis hẽt rõnẽ indebite additionis: ita q homo mortuus nõ est homo: sic fill's peccans in forma nõ est fill's qz ꝓhib̃ per hitudinẽ localẽ incõpetentẽ in qua forma fillogistica saluari nõ põt. utrũ aũt in hoc libro debeat assignari sb̃m ipe fillus sophisticus: uel ipa sophistica hitudo localis. ul etiã ipse elenchus nõ est p̃tis specu

lationis:qz in ꝓsequẽdo patebit. sufficiat aũt ad pñs scire quõ per ea que determinant in hoc libro: distinguit iste liber ab alijs. Causa aũt efficiẽs hui⁹ libri fuit Aſz. formalis est duplex:forma agẽdi:qz est diuisiu⁹ vt Aſz. formalis est duplex:forma agẽdi:qz est diuisiu⁹ diffinitiuus:ꝛ exẽploꝝ positiuus.ꝛ forma tractat⁹ ut ordinatio capitoꝝ ad iuicẽ. causa finalis est notitia eorum que tradunt in hoc libro:qua notitia habita possumus vitare sophisticas importunitates.

Cõ.4 **Dlut plato** ut recitat cõmentator in 3° de aia. q̃ primo in ꝓncipijs dz eẽ lõgus:pp qõ ut facilius speculari possim⁹ q̃ sũt ꝓpa filo sophistico diffinio⁹ disputabim⁹ q̃dã coia tã circa logicã q̃z ẽt circa filz sophisticũ. ¶ Ad itelligẽtiã q̃ doctoꝝ dubitaret forte aliqs de qb⁹ sit logica. utꝝ eẽ hẽat de actib⁹ rõnis:ut coiter põitur. ¶ Ad qõ dici põt q̃ ꝛ si aliq̃ mõ de actibus rõnis sit logica: ꝓprie tñ nõ est de actibus:sz est de itẽtiõibus ꝛ ꝛceptib⁹ qui formant per hꝰi act⁹:qõ duplici via uenari possum⁹. nã cũ logica ꝓprie dicat scia rõnalis:ut dictũ est: ꝓpe erit de his ad que cõparat rõ in eo q̃ rõ. rõ aũt ad duo cõparat. s. ad actũ:ꝛ ad id qõ per actuz ꝓstituit:ut intellect⁹ cõparat ad actũ itelligẽdi:ꝛ ad illõ qõ formal per talẽ actũ. Semp eni ut dictũ est:rõ nra ꝛ intellect⁹ nr in itelligẽdo aliqd formatꝝ:qz in itelligendo simplicia formatꝝ simplicẽ ꝛceptũ siue diffõnẽ. In itelligẽdo cõposita formatꝝ enũciationẽ. Ad hec ãt duo rõ nra nõ vniformiter cõparat:nã q̃ tendat in actũ: h nõ hẽt ut rõ est. nã ꝛ sensus tẽdit in actũ suũ: sed q̃ ex actu aliqd formet cõpetit itellectui ꝛ rõni magis p se. sensus eni lz sentiat:tñ nõ formatꝝ sibi hꝰi ꝛcept⁹:sic intellect⁹. ꝛcept⁹ ergo ꝛ formata per itellectũ magis per se:se tenẽt ex pte rõnis quãtũ act⁹. dialetica ergo que ꝓpe rõnalis est magis erit de hꝰi ꝛceptibus q̃z de ipsis actib⁹. ¶ Amplius discurrẽdo per libros logice videmus oino uerũ eẽ qõ diximus. liber eni p̃dicamẽtorũ est de ꝛceptib⁹: quos formamus in itelligẽdo predicamẽta:ꝛ nõ de actu itelligẽdi per quẽ talia itelligimus. Cũ eni dico suba:ly suba nõ significat actũ illũ intelligẽdi per quẽ itelligo subam:sed significat ꝛceptũ quẽdã ꝛ rõnẽ quãdã quã formo in itelligẽdo subaz: iõ dz 4° me^ce. q̃ rõ q̃ sigt nomẽ est diffõ. semp eni in intelligẽdo incõplexa formamus nobis quẽdã cõceptũ simplicẽ:uel q̃si simplicez qui cõi noie põt dici diffõ. nã lz ꝓpe sola spẽs diffiniat. cuilibet tñ noi icõplexo rñdet quidã ꝛceptus in aia: qui cõi noie põt dici diffõ. ꝛ hꝰi diffõ est id qõ sigt nomẽ. liber ergo p̃dicamẽtoꝝ est de incõplexis. nõ q̃ sit de ipo actu itelligẽdi quo itelligimus simplicia: qz de hꝰi actu in liº de aia satis determinat:sed est de ipsis ꝛceptib⁹ qui formant cũ itelligim⁹ simplicia. p̃dicamẽta eni de qb⁹ est liber p̃dicamẽtoꝝ nõ significãt ipm actũ itelligẽdi. sed significãt ꝛcept⁹ illos quos formamus cũ intelligimus ea. erit ergo dictus liber de hꝰi ꝛceptib⁹. sed qz etiã de talib⁹ ꝛceptibus põt eẽ aliq̃ mõ scie reales. quõ differẽter sit de eis logica:ꝛ realis scia patebit cum dubitabit quõ logica differt a metaphisica ꝛ ab alijs realib⁹ scietijs. ad pñs tñ in tãtũ dictuz sit q̃ differt actus rõnis a ꝛceptũ qui formal per talẽ actũ:qõ pz. qz nomẽ nõ sigt ipm actuz sed ꝛceptũ formatũ per actũ. sba eni nõ sigt ipm intelligere sed ꝛceptũ illũ quẽ formo in itelligẽdo subam. ergo liber p̃dicamẽtoꝝ iõ de p̃dicamentis dz: qz est de cõceptib⁹ illis quos formamus in itelligẽdo p̃dicamẽta:sed sicut in itelligẽdo icõplexa aliqd formamus: ut ꝛcept⁹ illos:sic in itelligẽdo cõplexa:ut in cõponendo p̃dicatũ cuz sbo aliqd formamus:qz enũciationez ipsam: ꝓpter qõ sicut liber p̃dicamẽtoꝝ nõ est de actu intelligẽdi quo itelligimus simplicia: sed de ꝛceptib⁹ quos formamus. sic liber piermenias non est de actu intelligẽdi quo itelligimus cõposita: sed est de ipa enũciatione quã formamus per talẽ actuz. ¶ Rursus. qz sicut in itelligẽdo p̃dicatũ cũ sbo formamuꝰ enũciationẽ: sic in itelligẽdo ẽnes in ꝓncipijs formamus filz. libri ergo artis noue nõ erũt de actu itelligẽdi quo intelligimus ẽnes in ꝓncipijs: sed de filo qui formatur per talẽ actũ. pz ergo de quo sit logica ulr: qz est de hꝰi cõceptib⁹ ꝛ itẽtionib⁹ formatis per actũ itelligẽdi. partiales ergo libri logice diuidunt ꝑm qd: ꝛ in diuersis libris determiat de diuersis ꝛceptib⁹ ꝛ itẽtionib⁹. naz sicut corpus mobile cõi mõ acceptũ est sbm in tota nãli phia: ẽctũ tñ ad hoc ul ad illud est sbm in h̃ libro: ul in illo: sic hꝰi itẽtiones ulr logicã cõprehẽdũt. determinate vo ad illud ut ad film: uel ad enunciationẽ determinat sibi diuersos libros logice: ut põt patẽ per iã dicta. coiter ergo loquendo dialetica est de actib⁹ rõnis: qz hꝰi ꝛcept⁹ actus qdẽ rõnis dici pñt: pp qõ coia scripta hec dicẽtia nõ falsificamus. Nã ꝛ nos in rhetorica ubi superficialiꝰ de dialetica locuti sumus: nõ curauim⁹ distinguẽ iter hꝰi ꝛceptiones ꝛ actus rõnales: sed dixim⁹ dialeticã ꝛ rhetoricã esse de actibus rõnis hꝰi.

Alterius forte dubitaret aliqs. dato q̃ dialetica sit de talib⁹ cõceptib⁹ ꝛ itẽtiõib⁹. utꝝ ꝓprie loquẽdo possit dici scia. Ad qõ dici põt q̃ ꝑm phz. 2. metaph. 2to. 15. dialetica debet dici modus sciẽdi. vñ sup illo vbo: q̃ malũ est simul querẽ sciẽtiã ꝛ modũ sciẽdi. vult cõmẽtatoꝝ q̃ per hꝰi modũ itelligat dialeticã. rõ aũt: qz dialetica est magis modus sciendi q̃z scientia. ex hoc sumi põt: qz scientia est in intellectu ꝛ de illis ꝓprie ꝛ ꝓncipaliꝰ est scia que ꝓprie ꝛ ꝓncipaliter pñt eẽ obm intellect⁹: ꝛ ide est: q̃ qz ꝓprie pticularia nõ sunt ꝓpriũ obm itellect⁹. bñ dictũ est qõ scribit. 7. meta^ce. cõmẽto. 35. q̃ eoꝝ nõ est scia neq̃z diffõ. Cũ ergo itellect⁹ per se ꝛ ꝓmo itelligat ipas res ꝛ alia a se: ꝛ intelligendo ea itelligat seipm: ut põt hẽri ex 3° de aia. cõmẽto. 15. nihil qõ est in itellectu ꝑm q̃ huius poterit ꝓncipale eẽ obm itellect⁹. Dialetica ergo que est de ꝛceptib⁹ ꝛ itẽtionib⁹: ut sunt qd rõnis ꝓprie scientia eẽ nõ poterit: erit tñ modus sciẽdi. nã lz itellect⁹ nõ ferat in ꝛcept⁹: ꝛ intẽtiones que sunt in ipo ꝓmo ꝛ ꝓncipaliꝰ. tñ ꝑm hꝰi ꝛcept⁹ ꝛ intẽtiões accipit modus sciẽdi ꝛ itelligẽdi. nã lz ꝓncipaliꝰ sciam⁹ ipas res: scim⁹ tñ eas ꝑm modũ quo sunt in nobis ꝛcept⁹ ꝛ intẽtiões earũ. modus ergo sciẽdi ex talib⁹ itẽtionib⁹ accipit ꝓprie. ergo dialetica est magis modus sciẽdi q̃z scia. cõi tñ nomie scientia dici põt: nõ ꝓprie: qz ut pz per iã dicta: scia est de reb⁹: modus tamẽ sciendi accipit ꝑm intentiones ꝛ conceptus.

Alterius forte dubitaret aliqs. dato q̃ dialetica aliquo mõ sit scietia. utrum sit cois uel spãlis. ¶ Rñdeo dicẽdo: q̃ ut pz per iã dicta dialetica per se est de ꝛceptib⁹ ꝛ intẽtionib⁹ que se tenẽt ex pte rõnis. uerũ qz hꝰi ꝛcept⁹ ꝛ rõnes applicabiles sunt ad oia: dialetica quodãmõ est de oibus reb⁹. ꝛ iõ bñ dictũ est qõ scribit p̃° topicoꝝ. c. p̃°. q̃ dialetica ad oiuz methodoꝝ ꝑn^a viã hẽt. oẽs eni scie aliq̃ mõ utunt filo ꝛ alijs itẽtionib⁹: de qb⁹ est logica. ¶ Cũ ergo querit utrũ dialetica sit cois scia uel spãlis: pz q̃ per se ꝛ p̃° est spãlis: qz nõ est de oi ente: sed solũ est de ꝛceptibus ꝛ itẽtionib⁹ formatis per actũ rõnis: ul cõi noie: ut dictũ est. ꝛ de ipsis actib⁹ rõnis: tñ qz hꝰi act⁹ ad oia entia applicari possunt: ex ẽnti dialetica est scientia cois. Ex hoc forte ortũ habuit illa distinctio: q̃ dialetica cõsiderari põt ut docens: ꝛ ut utens. ut docẽs aũt est spãlis: qz nõ est de oi ente: sed solũ est de his que se tenẽt ex pte rõnis. ut utens vo est quodãmõ cois: qz rõnib⁹ illis uti possumus in oi mã ꝛ applicabiles sunt ad oia entia. Ex hẽ ẽt patẽ põt quõ dialetica est de secũdis itẽtiõib⁹ ꝛ diuctis ꝓmis. filo eni enũciatio ꝛ talia de qb⁹ per se est logica scdas intẽtiones noiant: tñ qz

hec applicabilia sunt ad ea que sunt significatiua rerū ⁊ ad ea que dicunt intētiones ꝑmas: iō dialetica est de scīs intētionib⁹ adiūctis ꝑmis: qz est de talib⁹ scīs intētionib⁹ applicabilib⁹ ad ea que sunt ꝑme intētionis. quō aūt differunt ꝑme intētiones a scīs: ⁊ utrū de oib⁹ scīs intētionib⁹ sit dialetica: ⁊ quō est de eis alibi forte declarabit. Ad ꝓsens aūt sufficiat scire q̄ dialetica magis est de scīs intētionib⁹. Scie vō reales magis sunt de intētionib⁹ ꝑmis: ⁊ qz que tradunt in logica ꝑnt adiungi ⁊ applicari ad ea que sunt aliarum sciarū. iō dictū est dialeticaz esse de scīs intētionibus adiunctis ꝑmis. i. applicabilib⁹ ad ꝑmas.

Alterius queritur. dato q̄ dialetica nō sit scia nisi large loquēdo: ⁊ q̄ pōt eē cois ⁊ spālis: dubitaret forte aliqs. utz magis deficiat a rōne scie: ut est cois q̄z ut est spālis: ul econuerso. ℂ Rō. dōm q̄ magis deficit a rōne scie: ⁊ magis est modus sciēdi: ut est cois: ⁊ ut applicat ad res: q̄z ut est spālis: qz ut est cois ⁊ ut applicatur ad res nō est determiati gn̄is: nec est de aliquo obiecto ꝑncipalr: sed solū est q̄dā modus sciēdi quo utunt alie scientie in determinādo de reb⁹. Sed ut est spālis: ⁊ ut est docens hēt aliqd oīm de quo ꝓsiderat ꝑncipaliter: ut ea que se tenēt ex pte rōnis: ⁊ de eis ꝓbat que ꝓbare debet: ut ꝓbat debitas passiones de filo. uel ēt ꝓbat alia ut mā regrit in multis: ⁊ imitat alias scias. Deficit tn̄ aliquo mō a rōne scie: qz sic accepta sit aliquo mō de aliq̄ obiecto ꝑncipalr: ut de his que se tenēt ex pte rōnis: tn̄ qz talia nō pn̄t eē ꝑncipale oīm intellectus: dialetica ēt sic accepta deficit aliquo mō a ratione scie: ⁊ dicit eē modus sciendi.

Alterius forte dubitaret aliquis. utz dialetica sit nec̄ia: ⁊ sit eēntialis pars phie. nā quocūq̄z mō accipiat cū semp deficiat a rōne scie nō videt q̄ sit nec̄ia. ℂ Rō. dōm q̄ sicut res nālis dupl̄r cōsiderari pōt. s. quātū ad eēntiā suā ⁊ quātū ad moduz exñdi quē hēt. ⁊ aliqd non est de rōne rei ꝓsiderate ꝑm essentiā suā: q̄ tn̄ est de rōne eius q̄ztū ad modū exñdi: ut ꝓditiones māe non sunt de rōne hois ꝓsiderati ꝑm essentiā suā. sunt tn̄ de rōne eius q̄ztū ad moduz exñdi quē hēt. nā cū nō existat hō nisi in suis ptic̄larib⁹ cuz de rōne rei ptic̄laris sit mā signata. De rōne hois q̄ztū ad modū exñdi quē hēt sunt aliquo mō ꝓditiōes māe: sic phia dupl̄r pōt ꝓsiderari: uel ꝑm se: uel ꝑm modū q̄ pticipat a nobis ꝑm se accepta: cū scia sit ꝑpe de reb⁹ ptes eēntiales phie accipiunt ꝑm diuisionez rerū: ⁊ qz res tripl̄r pn̄t accipi: uel ut sunt ꝓiuncte motui ⁊ māe ꝑm esse ⁊ diffōnē ut nālis. uel ut sunt ꝓiūcte ꝑm esse: ⁊ nō ꝑm diffōnē: ut mathe^ca. uel ut nec sunt ꝓiuncte ꝑm diffōnē: nec ꝑm esse ut scia diuia. iō dz 6° me^ce. q̄ tres sunt modi eēntiales phie: phificus: mathe^cus: ⁊ diuin⁹ B aūt in declārationib⁹ quas sup ꝑ° phificoz edidimus pleni⁹ tractauimus. igit ꝑm hūc modū dialetica fic̄ deficit a rōne scie: sic deficit q̄ nō est eēntialis pars phie. Sz si ꝓsideret phia nō ꝑm se: sed ꝑm modū q̄ pticipat a nobis: qz nos itelligimus cū discurs u: ⁊ itelligim⁹ cōponēdo ⁊ diuidēdo: pp q̄ itelligēdo pōt accidē oblig tas ⁊ error: qz nō cōponimus nec iferimus ut debem⁹ iō dialetica q̄dāmō essentialr ptinet ad phiaz put diri git intellectū nr̄m: ne in speculādo accidat sibi error.

Alterius forte dubitaret aliqs: qz nō videt q̄ tota logica sit nec̄ia. nā si logica est quedā directio intellectus: ⁊ ad hoc iuēta est ne intellectui accidat error: qz in cōponēdo ⁊ diuidendo: ⁊ etiā iferendo pōt error accidē. videt q̄ liber ꝑiermenias: q̄ est de enūciatiōe: ⁊ libri artis noue qui sunt de filo ⁊ de illatiōe sint aliquo mō nec̄ij. sed liber ꝑdicamētoz qui est de icōplexis: qz circa itelligētiā q̄ diuisibiliū: sine circa illud q̄ q̄d est nō ꝓtigit error. iō talis liber videt eē supflu⁹. Cū eni ꝓpriū oīm intellect⁹ sit q̄ q̄d est qz potētia nō errat circa ꝓpriū oīm. Circa icōplexa ⁊ circa h⁹¹ quidditates nō accidet error. ℂ R° dō q̄ circa talia nō accidat error per se. tn̄ ut coiter pōt accidit error p accns: q̄ ut coiter dr dupl̄r cōtigit. ꝑ° si attribuimus ꝓceptū ei cui nō ꝓuenit: ut si ꝓceptū ībe attribūeremus accn̄ti: uel si q̄ ꝓcipimus de hoie: crederemus q̄ cōpeteret leoni. 2° hoc ꝓtingit: qz etiā in talibus ꝓceptib⁹ qui sunt de incōplexis est aliq̄ mō cōpō: ut ꝓcept⁹ spēi ꝓsurgit ex cōpōne ꝓpe dīie cuz gn̄e: ⁊ in ꝓceptu gn̄is ꝓsurgit aliq̄ cōpō ex potētia ⁊ actu. genus eni ꝑm cōmētatorē 2° meta^ce. nō est idē q̄ mā: qz non dicit potentiā purā: sed dicit formā mediā inter potētiam ⁊ actum. pōt ergo in talibus esse error: uel qz nō cōiungimus debitā dīiam debito generi: uel qz nō cōiungimus debitū actū debite potentie.

Also quomodo dialetica est sciētia: ⁊ quō est eēntialis pars phie. restat videre de dīia eius ad alias scias: sed qz sufficienter dictū est quō differat a grāmatica. restat videre de dīia eius ad alias scias. ℂ Ideo forte dubitaret aliqs. utrū dialetica differat a metaphisica: ⁊ videt q̄ nō: qz scie distiguunt per obiecta: ⁊ per ea de q̄bus ꝓsiderāt. sed hz phm 4° meta^ce. logicus laborat in eo q̄ phs debet laborare. vult eni q̄ de eodē ꝓsiderēt metaphisicus ⁊ logicus. ℂ ꝑ. 2^tor ibidē vult q̄ cōe est metaphisico ⁊ dialetico loq̄ de ente ⁊ ait: q̄ ꝓueniūt i sbo ergo sunt vna scia: qz dīia sciaruz accipiēda est ex dīia subōz. ℂ R° dicēdo q̄ scia nr̄a causat ex reb⁹: ut dicit cōmētator 12° me^ce 2to 51°. Et scire est per cām: ut pōt hēri ex ꝑ° posterioz. ⁊ ꝑ° phisicoz. cōmēto ꝑ°. sicut q̄ videmus in ipsis reb⁹: ⁊ in ipsis causis rerū. sic ⁊ i scīē tijs arbitrari possumus. sic̄ eniz oia entia reducunt in vnū ens: ut in ens ꝑmū. ⁊ sic̄ cāe sunt ordinate ad inuicē: ⁊ oēs reducunt in cām ꝑmā. alr eni eēt ꝓfusio vniuersi: sic scie sunt ordiate ad inuicē: ⁊ oēs reducunt in sciam cōem: ut in metaphisicā. alr eni eēt ꝓfusio sciaz: iō simplr ⁊ absolute loquēdo nō est pone eē duas scias cōes. metaphisica q̄ que est cois: ⁊ est de ente i eo q̄ ens nō differt ab oib⁹ illis scīētijs. est ergo vna dīia inter metaphisicā ⁊ dialeticam: qz metaphisica ꝓpe est scia cois: nō aūt dialetica. alia aūt dīia eē pōt: qz meta^ca est sciētia: sed logica: ut patuit. magis est modus sciendi. ℂ Opposita aūt his nō est difficile soluere. nā dialetica per se ⁊ ꝑmo laborat circa ea que sunt rōnis. ex ꝓpti aūt ut supza dicebat circa totū ens. Cū q̄ dicit q̄ circa idē laborat logicus ⁊ phs: qz circa ens pz hoc nō eē eo dē mō: iō phia ⁊ logica nō sunt vna scia. Qd vō scdo addebat q̄ sunt de eodē sbo. dicenduz: q̄ sbm dici pōt oē qd ꝓsiderationi subijcit. ens eni subijcit cōsiderationi logici: hoc est ex ꝓsequēti. ꝓsiderationi vō metaphisici ut dictū est subijcit per se ⁊ ꝑm q̄ h⁹¹.

Alterius forte dubitaret aliqs. utz dialetica differat ab alijs sciētijs realib⁹. videt q̄ nō: qz de h⁹¹ ꝓceptibus de q̄bus est logica videntur eē ⁊ alie scie: ut pz: qz in 3° de aia determinat de cōceptu indiuisibiliū: ⁊ ēt de ꝓceptu cōposito: qd nō eēt nisi de talib⁹ scie reales ꝓsiderare possent. ℂ Amplius dialetica uel est de actibus rōnis: uel de ꝓceptibus formatis per tales act⁹: ut sit de diffinitione que format ex itellectu simpliciū: ul de enūciatiōe que format ꝑ itellectū cōposituz. ꝓstat aūt q̄ de talib⁹ aliquo modo considerat scientia realis. nam de diffinitione considerat metaphisicus: ⁊ qua ratione diffinitio est de consideratione scientie realis. alij etiam conceptus de cōsideratione talium actuū esse poterunt. ℂ R° dō: q̄ h⁹¹ ꝓcept⁹ pōt dari duplex distinctio. ꝑmo eni pn̄t ꝓsiderari ꝑm se: ⁊ ut sunt noia scde intētionis. 2° pn̄t accipi q̄ztū ad id qd subijcit talib⁹ itētionib⁹. nā sicut ge-

nus notat ifinitionē scdaz: aial tñ qđ stat sub tali ifinitione notat ifinitionē pmā: sic diffinitio ⁊ enūciatio nominant scdas ifinitiones: ea tñ que stant sub istis pñt nominare ifinitiones pmas. differt ergo dialetica ab alijs sciētijs realib⁹: qz dialetica magis est de istis ut nominant ifinitiones scdas. alie vo magis sunt de his q̄ztum ad ea que talib⁹ ifinitiōib⁹ sūt subiecta. Scdo pōt̄ eē dictio talium ꝯceptuū: qz diffinitio ⁊ oēs h⁹¹ ꝯcept⁹ dupliciter pñt ꝯsiderari. ul ut sunt significatiua rerū: uel sunt instra intellect⁹ ad itelligendū. Dialetica ḡ qz est scia directiua rōnis ꝯsiderat de h⁹ᵗ ꝯceptib⁹: ut sunt instra quedaz iuuantia itellectū ad itelligendū. Scie vo reales n ꝯsiderant de talib⁹: hoc est inquātū sunt significatiua rerū. ⁊ hoc est quod cōmētator ait. 7. metaᶜᵉ. q̄ logicus ꝯsiderat de diffinitiōe ꝑm q̄ est ... m q̄ inducit intellectū ad intelligere qđditates rerū. phs vo ꝑm q̄ significat naturas rerū.

Cō. 42.

⁊ tractatus ꝯ metā

Alterius forte dubitaret aliq̄s. utrū dialetica differat a rhetorica. ⁊ videt q̄ nō. rhetorica eni nō est realis nec est ꝓprie ꝑmocinalis: sed est magis rōnalis. Nā entimemata ⁊ rōnes ⁊ psuasio vident eē totū corp⁹ rhetorice: ⁊ id circa qđ ꝑncipalr uersat rhetorica: ut videt uelle phs ꝑmo rhetoricox: ⁊ qz hoc videt eē ꝓꝑuz dialetice q̄ nō sit realis nec ꝓꝑe ꝑmocinalis: sed rōnalis. videt q̄ hoc nō differat ab illa. ¶ Rᵒ. dđo: q̄ de hoc in rhetorica sufficienti⁹ diximus: sed ut ad ꝓsens spectat: dicere possumus q̄ inter ea que ex pte rōnis se tenēt: quedaz sunt violentiora ⁊ magis efficacia: q̄dā vo sūt ifirmiora ⁊ magis debilia ut sill's est efficacior q̄z entimema: ⁊ iductio q̄z exēplū est ergo rōnalis dialetica ⁊ rhetorica. alr tamen ⁊ alr: qz dialetica pricipalr ꝯsiderat que sunt efficaciora ad ꝯcludendū: ut sunt sill's ⁊ inductio. rhetorica vo ꝯsiderat debiliora: ut entimema ⁊ exēplū. est eni iductio efficacior exēplo: sicut sill's efficacior entimemate. rhetorica ergo nō est dialetica est tñ aliq̄ mō executiua dialetice: qz ea de qb⁹ ꝯsiderat rhetorica reducunt ⁊ ordinant ad ea q̄ ꝯsiderant in logica: sic̄ ifirma ad fortiora.

¶ Incipit liber ꝑmus Elenchoꝝ Aristotelis. Cap. I.

d ... ꝓcurat sp... ꝓcurau ... fore

E sophisticis aūt elenchis: ⁊ de his qui vident qdez elenchi: ß non sunt: sunt autem paralogismi: dicemus.

¶ Liber iste qui dicit elenchoruz sicut alij libri phi. pōt diuidi in ptes duas. In ꝓhemiū ⁊ tractatū. ps executiua icipit ibi| Qm̄ ergo alij qdē. | ꝑz quosdā aūt alibi incipit ps executiua. sed de hoc nō est magna vis cōsti tuēda. Circa ꝑmū duo facit. qz ꝑ⁰ dicit de qb⁹ est determinādū in ß li⁰. 2⁰ dat modū ꝓcedēdi circa ea que est determinaturus ibi| Incipiētes a ꝑmis. | ¶ Ad euidētiā aūt ꝑme ptis notādū q̄ sill's sophisticus de quo hic determiat appet ⁊ nō existit. est ergo ibi q̄ri tria ꝯsiderare. s. sill'm ipm sophisticū. apparētiā ⁊ nō existētiā hic aūt tria tangit in ꝑ⁰ pte. iō ait: nos aūt dicemus de sophisticis elenchis q̄ztum ad ipm sill'm sophisticum: ⁊ dicemus de his. i. de talib⁹ sill'is sophisticis qui videtur q̄ elenchi q̄ztū ad apparētiā. sunt aūt paralogismi: ſz nō elenchi q̄ztū ad nō exñtiā. Exponit aūt dict⁹ text⁹ aliter ut per ea que dicta sunt nō tangant ꝑdicta tria. vz sill's ipse sophisticus: ⁊ apparētia ⁊ nō exñtia: sed refert dicta lra ad diuersa gña sillorum sophisticox: ut sit sensus: nos dicemus de sophisticis elenchis q̄ztum ad peccātes in mā qui ß sint sophistici: sunt tñ elenchi ⁊ sillogismi: qz ꝑm phm ꝑ⁰ topicox. sill's litigiosus peccās in mā sill's est ⁊ sill's dī: ⁊ addit qđ vult dicere de his qui vident elenchi q̄ztū ad peccātes in forma: iō subdit q̄ paralogismi sunt nō elenchi. Nā peccātes in forma sunt paralogismi. i. iuxta sill'os. vident eni sillogismi sed nō sunt. ul alr. nos dicemus de sophisticis elenchis. i. de fallacijs in dictione. ⁊ de his qui vident elēchi. i. de fallacijs ex dictionē. Dicunt aūt h⁹¹ fallacie: qz vident elenchi. qz plus hñt de apparētia: ⁊ plus vident decipe fallacie ex dictionē q̄ztū in dictione. ⁊ ſz h⁹¹ fallacie tantā hēant apparētiā: nō tñ pp hoc sunt uere sillogismi uel uere elenchi: sed sunt paralogismi: uel paralenchi. Alio mō pōt exponi: ut li. ⁊ legat expositiue: ⁊ sic sensus, nos dicemus de sophisticis elenchis. ⁊ ꝓ⁰. i. de his qui vident elenchi. ¶ Notādū: q̄ dicit de sophisticis elenchis: ⁊ potius q̄ de sophisticis sillis. Elenchus enim est sill's ꝯdictionis: qui maxie videt ptinere ad dialeticū: ⁊ qz fallacie de qb⁹ hic determiat maxime peccāt: ut patebit ꝓtra sill'm dialeticū siue ꝯ elenchū. iō h⁹¹ fallacie magis merent dici elenchi sophistici q̄z sillogismi sophistici. ¶ Notādū etiā: q̄ elenchū eē sill'm ꝯtradictionis pōt itelligi quadrupl'r. ꝓ⁰ ut dicit sill's ꝯdictionis: quia ꝯcludit aliquā ꝓpōnē que pōt eē pars ꝯtradictionis: ⁊ sic nō accipit elēchus hic: qz hoc mō ois sill's eēt elenchus: cū ois ꝓpō tā affirmatiua q̄z negatiua possit eē pars ꝯdictionis. ſcdo pōt dici elenchus sill's ꝯcludēs ꝓpōnē aliquā: cui ab aduersario sit ꝯtradictū: ⁊ sic ꝓprie accipit elenchus ut est sill's dialetic⁹: ut videt Alexander inuere in ꝯ⁰ sup hoc libro. dialeticus eni interrogat ꝓpōnes quas accipit ab aduersario. Et sic cū ex datis ab aduersario possit ꝯcludere ꝓpōnē aliquā: cui aduersari⁹ dixit ꝓtra. dicit ei facere elenchū. ꝫ⁰ mō pōt accipi elenchus sill's ꝯcludens utrāq̄z ptē ꝯdictionis: ⁊ sic duo sillī sunt vnus elenchus. nō est eni icōueniēs utrāq̄z ptē ꝯdictionis eē ꝓbabilem. alr tñ ⁊ aliter accepta. ꝓbabile eni est medēā dilexisse i eo q̄ mater ⁊ nō dilexisse in eo q̄ iterficiēs. q̄lis aūt ꝓbabilitas reꝑuari pōt in utraq̄z ptē ꝯdictionis: ⁊ q̄liter sill's ꝯcludēs utrāq̄z partē ꝯdictionis sit dialeticus infra dicet. nā in fallacia de petitione ꝑncipij dicetur quō dialetica est obuiatiua: ⁊ quō nō. ⁊ quō arguit ex ꝓbabilibus: ⁊ quō nō. 4⁰ dicit elenchus ois sill's ꝯcludens ꝓpōnem negatiuā: qz rō ꝯdictionis videt magis reꝑuari in negatione q̄z in affirmatione. istox aūt quatuor modox accipiendi elenchū. ꝑmus ⁊ quartus nō sunt ita ad ꝓpositum sicut scdus ⁊ tertius. ¶ Notādū etiam q̄ dicit de sophisticis elenchis in plurali ⁊ nō in singulari: qz etsi elenchus sill's est vnus: tñ ꝯtra vnū elenchū pōt diuersimode errari: sicut ab vno ⁊ eodez signo diuersimode deriuat. imo qz in diffinitione elenchi ponunt diuerse ptīcule ꝯtra quas peccāt diuerse fallacie: iō pp diuersitatē rerū istarū obliquitatū magis dixit de sophisticis elenchis in plurali q̄z in singulari. Deinde cum dicit.

¶ Incipientes ꝑm naturā a primis.

¶ Dat modū ꝓcedendi in hoc libro. d. q̄ vult ꝓcedere a ꝑmis ꝑm nāz. hoc multipl'r exponit. ꝑmo sic q̄ nāliter qō an est ꝑcedit qōnē qd est: uel ꝓpter qd est. vult ergo phs incipere a ꝑmis ꝑm nām: qz ꝑus vult determiare de sillo sophistico: an sit: q̄z qd sit. Alio mō exponit sic: qz mete ꝑmo cadunt in cōsideratione sophiste. ⁊ qz ꝑ⁰ docet quot sunt mete: q̄z quot sint modi arguēdi. ideo incipiet a ꝑmis ꝑm nām: qz incipiet a metis quas nāliter sophiste ꝑ⁰ appetunt. Dant etiā alij modi expōnis qui oēs calumniā hñt. pp qđ possum⁹ aliter dicē q̄ ꝑz nālem itelligētiā coia ꝑcedunt ꝓpria. Amplius nāliter eleméta ꝑcedunt elementata: ut loci sophistici qui sunt eleméta sillox sophisticox nāliter ꝑcedunt ipsos sillos sophisticos. ¶ Rursus. meta redargutiōis que est apparentior ⁊ manifestior ꝑcedit metas alias. vult ergo phs dicere q̄ incipiet a ꝑmis ꝑm nām: qz ꝑus determinabit quedā coia circa sill'm sophisticū q̄z determinet ꝓprie circa ipm. Rursus. ꝑus determinabit de

locis sophisticis q̄z de fill'is sophisticis. Amplius. ꝑus determinabit de meta redargutionis: q̄z de alijs metis imo si sic uellemus incedere totum ordinem libri possemus describere oñendo q̄ semp a ꝑmis ꝑm nām incipit. i. a ꝑncipio ut natura rei postulat.

Postquam disputauimus quedaz cōmunia circa dialeticaz. restat disputare quedā coia circa fill'm sophisticū. ¶ Dubitaꝫ ergo ꝑmo. utꝝ de fill'o sophistico possit eē scia. videt q̄ nō: qz
cō. 4. ꝓz phm. 6. metaᶜᵉ. nō male fecit Plato qui collocauit sermonē sophisticū sub nō ente. si ergo de eo erit scientia opz ut sit ens: qz non entis non sunt spēs neq; differentie: ⁊ per cōsequens non entis nō pōt esse scientia. Amplius ⁊ sophistica ⁊ obliquitates ⁊ priuationes: ⁊ talia videnꝫ esse quedā per accidens: sed eius qđ est per accidens nō est cure arti: ut dicit 5° ethicoꝝ. ergo de talibus nō erit scientia. ¶ Rᵉ° dicēdo: q̄ ꝑm quosdā de fillogismo sophistico est scientia: qz hᵒᶜ fillogismus nō dicit priuationē solum: sed supra priuationē addit aliquas causas: rōne quarū de eo pōt esse scientia. sed hᵒᶜ non pōt stare: qz si fill's sophisticus ꝑm q̄ hᵒᶜ habet cās ille cause erunt uel apparētie uel nō etiētie. si ergo tales cause faciunt sciam nō faciunt sciam nisi existimatam. ideo dicit cōmētator 4° metaᶜᵉ. q̄ sophista nullā habet sciam: sed tm̄ facit estimari se esse scientem: cum tm̄ nō sit. Ideo possumus dicere q̄ scientia nō solum ꝓsiderat recta: sed ⁊ obliquitates rectoruz: ut grāmatica nō solum cōsiderat cōgrua: sed ⁊ incōgrua. ⁊ nālis nō solum cōsiderat formā: sed etiā priuationē. est ergo de fillogismo sophistico scientia etiā ut est obliquitas quedam. sed quō hoc sit per sequentes qōnes manifestius apparebit. ostendet enim infra q̄ subiectū huius libri est elenchus: ⁊ hec scientia ꝓprie cōsiderat de elencho. de fallaciꝫ aūt nō cōsiderat: nisi inquātū sunt obliquitates elenchi: ꝓpter qđ de eis nō est scientia per se: sed quasi per accidens. ¶ Opposita aūt his nō est difficile soluere. nam cum dicit q̄ de nō ente nō est scientia. uerum est scientia per se ⁊ distincta ⁊ ut apparebit nulla scientia est per se ⁊ distincta que consideret per se de fillogismo sophistico. Qđ vō addebatur q̄ de eo qđ est per accidēs nō est sciētia. dici pōt q̄ de eo qđ est per accids nō est scia: ꝓz q̄ hᵒᶜ nō est scia per se. de fill'o aūt sophistico: ut infra patebit nō cōsiderat hec ars per se: sed cōsiderat de eo ut est obliquitas elenchi. uel possumus dicere q̄ ut satis pōt haberi a Cōmentatore sup
Cō. 43. ⁊ 44. primo phisicoꝝ. per accidens uno modo idem est qđ indeterminatū: ⁊ sic de eo qđ est per accidens non est scientia: qz qđ est tale ꝑm q̄ hᵒᶜ quodāmodo est infinitum. De infinito autē ꝑm q̄ hᵒᶜ non est scientia. Alio modo pōt dici per accidens omne qđ nō est per se ⁊ ꝑmo: ⁊ sic qđ est secūdario: ⁊ exꝓsequēti est per accidēs. ⁊ tale per accidens nihil ꝓhibet esse quid determinatum. aliter enim fit album ex dulci ⁊ ex nigro. Vaz hz utrūq; sit per accidens tm̄ ut fit ex dulci est oino indeterminatū ⁊ per accidens. ideo talis factio non determinat in sciētia: sed ut fit ex nigro dicit quid determinatum. Album enim fit ex nō albo: ⁊ non ex quolibet nō albo: sed determinate fit ex nigro: uł ex alio medio colore. talis ergo factio hz sit per accidens: qz album per se nō fit ex nigro: sed ex albo in potentia: nihilominus tm̄ qz tale per accidens quid terminatū nominat nō subterfugit cōsiderationē artis: sic hz de fillogismo sophistico nō possit esse scientia per se ⁊ ꝑmo. tm̄ quia fillogismus sophisticus habet determinatos modos apparētie: qz determinate sunt fallacie in dictione uł extra dictionem: cōsideratio eius nō subterfugit cōsiderationem artis. Vel possumus dicere q̄ de his que sunt per accidens nō est scientia quātum ad res subiectas ei: qđ est per accidens. pōt tm̄ esse sciētia de eo qđ est per accidens: ꝑm q̄ dicit determinatā cōsiderationem. ⁊ quantum ad id qđ importat nomine eius. pōt enim esse sciētia de casu ⁊ fortuna. possumus enim scire quid iportet nomine casus: ⁊ quid noie fortune. ⁊ cuiusmodi cause sunt casus ⁊ fortuna: qz sunt per accidens: tm̄ de rebus subiectis casui ⁊ fortune nullus artifex tradit scientiā: sic de fillogismo sophistico pōt esse scientia: qz possumus determinate scire quot sunt modi fillogismoꝝ sophisticoruz. scire tamen determinate per unam aliquam scientiam res ad quas pōt applicari sophisticatio est impossibile: qz talia sunt quodāmodo indeterminata: ⁊ ista est sententia philosophi in primo huius. in illo capło. Scōm autez que arguunt qui elenchis utuntur: non oportet tentare.

Alterius forte dubitaret aliqs. dato q̄ de fillogismo sophistico possit eē scientia utrū dialetica sit illa scientia que est de tali fill'o. ⁊ videtur q̄ non: qz sophista differt a dialetico. si ergo ptinet ad sophistā ꝓsiderare de tali fill'o: ut patebit: nō videt q̄ hoc ptineat ad dialeticū. ¶ Rᵉ°. dōz q̄ ut dicebat de fill'o sophistico nō pōt eē scia per se ⁊ distincta ⁊ sepa rata cū talis fill's eētialr sit obligtas quedā. illa ergo eadē scia que ꝓsiderat de recto cui opponit hec obligtas: ꝓsiderabit de ista obliquitate. semp eni eadē est scientia oppositorū: ⁊ rectū est iudex sui ⁊ obliquī: ut dicitur in ꝑmo de anima. quecūq; ergo scia que ꝓsiderat de recto poterit cōsiderare de obliquo: quod opponit illi recto: ⁊ qz fill's sophisticus est obliquitas oppositā fill'o dialetico: ut infra ꝓbat: dialetica que ꝓsiderat de fill'o dialetico ꝓsiderare poterit de sophistico ei opposito. Quod vō dicebat q̄ sophista ꝓsiderat de tali fill'o. ergo dialeticus nō ꝓsiderat de eo: ut patebit nō eodem modo ꝓsiderat sophista ⁊ dialeticus de fill'o sophistico diuersas aūt artes cōsiderare de eodem. sed nō eodem modo non est incōueniens. Ter. 2ᵘˢ.

Alterius forte dubitaret aliqs sophista. utrū considerare possit de fillogismo sophistico. ⁊ videtur q̄ non: quia ut patet per habita cōsideratio fillogismi sophistici pertinet ad scientiā. ars autē sophistica nō est scientia nec modus sciēdi. Sed solum est modus apparendi: ut satis innuit Cōmentator 4° metaᶜᵉ. ergo ⁊c̄. ¶ Rᵉ° dicendo: q̄ non est incōueniens aliquaz artem cōsiderare: ⁊ intēdere aliquid tanq̄z finem: ⁊ tm̄ nihil considerare de eo per qđ pōt cōsequi finem illuz. Cum igitur finis sophiste sit apparere, re ⁊ magis ei sit opepreciuum videri ⁊ non facere: q̄z facere ⁊ non videri: quia hunc finem maxime pōt conse qui per fillogismum sophisticum: non obstāte q̄ dialeticus cōsiderat de fillogismo sophistico. nihilominus etiam ⁊ sophista cōsiderabit de fillogismo sophistico. quomodo aūt differenter uterq; artifex considerat de eo in sequētibus apparebit. Qđ vō obijcitur q̄ consi derare de fillogismo sophistico pertinet ad sciam. ergo non ptinet ad sophisticum: qz nō est sciens. dicēduz q̄ cōsiderare de tali fill'o: nō solum ptinet ad dialeticā que est aliquo mō scia. sed etiā ptinet ad sophistā: sed quō differenter satis dicet. cō. 5.

Alterius forte dubitaret aliquis cuz sophista consideret de fillogismo sophistico. utrum possit tradere artem de ipso. ⁊ videt q̄ sic. qz sicut se habet fillogismus dialeticus ad dialeticuz: sic se habet sophisticus ad sophistam: sed dialeticus ita cōsiderat de fillogismo dialetico q̄ tradit artem de ipo. ergo ⁊ sophista si cōsiderabit de sophistico: ita considerabit q̄ tradet artem de eo. ¶ Rᵉ° dicēdo q̄ tradere artem de aliquo ꝑm q̄ hᵒᶜ nō est nisi eius qui aliquo modo habet rationem scientie. sophista autem nullo modo ꝑm ueritatem est sciens: ideo de nullo poterit tradere scientiā ⁊ artem. poterit ergo sophista uti fillogis-

mo sophi^co. sed nullo mō tradit artē de ipo. Et ut melius appeat ueritas q̄sti. sciēdū q̄ tā entimema q̄z fillis sophisticus sunt qdez filli defectuosi. alr tñ ꝛ alr. entimema eni sic est defectiuus fillis q̄ nō est defectiu^9 tm: imo ꝑm q̄ h^91 ostēdit aliqd positiue: ꝛ aggenerat aliqd in aio auditoris: ut fidē ꝛ psuasionē. Nā sicut est ꝓpriū filli dialetici facere opinari: sic ꝓpriū est entimematis facere psuadere. ideo ꝑter dialeticā que ꝓsiderat de entimemate: nō ꝑmo ꝛ per se: sed ex q̄ñti. inquātuz defectiuus fillis est dare quādā aliā sciaz ut rhetoricā que ꝓncipalr ꝛ per se ꝓsiderat de entimemate. fillus tñ sophisticus lz forte ꝑm apparentiā dicat aliqd positiue. ꝑm vitatē tñ nō est ibi nisi obligtas quedā: ió ꝑz q̄ h^91 nihil causat in aio auditoriz nisi deceptionē solū. ideo de tali sillogismo non potest esse aliqua scientia per se distincta ꝛ separata a dialetica: sed sola dialetica: que tradit artem de sillogismo dialetico; poterit ꝛ tradere artem de sillogismo sophistico tanq̄z de opposito ei^9. sophista ergo lz possit uti eo: non tñ tradit artem de ipso. qđ vo dicebat de sillogismo dialetico pz q̄ nō est simile: qr fillogismus dialeticus dicit aliqd positiue: ꝛ nō causat solum deceptionē in animo auditoris: imo causat opinionem: qđ nō cōtingit de sillogismo sophistico: cuz ꝑm q̄ h^91 fit solum obliquitas. Si ergo sophista posset tradere artem de sillogismo sophistico oporteret q̄ consideraret de aliquo fillogismo per se: cuius esset obliquitas fillogismus sophisticus. rōne cui^9 de tali fillogismo posset tradere sciam: ꝛ tunc sophica nō esset solum apparens sapiēria: ꝛ ulterius pertineret ad sophistam considerare de fillogismo dialetico. cum fillogismus sophisticus ꝓprie fit obliquitas filli dialetici que oia sunt incōueniētia dicere.

Alterius forte dubitaret aliqs. utruz ptineat ad dialeticā uti fillogismo sophistico. ꝛ videtur q̄ sic: qr scientia que tradit artem de aliquo pōt uti eo de quo artez tradit: ut dialetica que tradit artem de fillogismo dialetico utitur h^91 fillogismo. ergo si tradit artez de fillogismo sophistico utetur eo. ℂ Rñdeo dicēdo: q̄ ars aliquorū tradit notitiā quibus pōt uti: cuiusmodi sunt que per se sunt de consideratione artis: ut grāmatica utit congruo: cuius notitiam tradit: aliquorū vo ars tradit notitiam quib^9 nō debet uti: ꝛ huiusmodi sunt que quasi per accidēs cōparant ad artem ꝛ sunt quasi obliquitates eius. videmus enim eandem grāmaticā docere cognoscere congruum ꝛ incōgruum. ipsa tñ utitur cōgruo ꝛ nō incōgruo. dialeticus ergo qui tradit artē de fillogismo dialetico poterit tradere artem de sophistico: qui est eius obliquitas. utitur tamē fillogismo dialetico ꝛ non sophistico. ꝛ si forte utitur est ualde per accidens: ut cōtra litigiosos ꝛ discolos. nō enim oportet qui dat artez sophisticādi: ut sophisticet sicut dialeticus qui dat artem demonstrandi: non tamē ꝓpter hoc demōstrat. Ita cum docet cognoscere fillogismū sophisticum: nō tamen ꝓpter hoc sophisticat: imo quia tradere artem ꝛ docere est aliquo modo demonstrare: nullo tamen modo docere est sophisticare: imo sophisticatio ꝛ doctrina videntur penitus oppositа: inde est q̄ si aliquo modo possumus concedere q̄ qui tradit artem demōstrandi q̄ demonstret: nullatenus tamē cōcedendum est: q̄ qui docet cognoscere sophisticam q̄ ꝑm q̄ h^91 sophisticet. Qđ vo obiicitur de sillogismo dialetico nō est simile: qr h^91 fillogismus nō est obliquitas artis sicut est fillogismus sophisticus.

ℂ Qm̄ ergo alij quidem sunt filli: alij aūt cū non sint videntur: manifestum est.

ℂ Ut dicebat coia nāli itelligentia p̄cedunt ꝓpria. ꝛ qr in hoc libro vult ꝓs incipe a ꝑmis ꝑm nām. ió expedito ꝓhemio pars ista executiua dluidit in duas ptes: qr ꝓs ꝑmo determiat quedā coia circa disputationē sophisticā: siue circa fillm sophisticuz. 2° spāliter incipit exequi de his que ptinēt ad h^91 fillz ibi [Primū ergo sumēdū est.] Circa ꝑmū duo facit: qr ꝑmo dat necessitatem huius artis. 2° sepat disputationē sophisticaz: de qua hic itēdit ab alijs disputationib^9 ibi [Quot sunt species sophisticarū.] ℂ Sciendū aūt q̄ hec duo: videlicet necessitas huius doctrine: ꝛ distictio ei^9 ab alijs dicunt quedā coia: qr hoc est cōmune cuilibet doctrine: q̄ debet eē digna uel necessaria. ꝛ q̄ dz eē distincta ab alijs. ℂ Sciendus etiā q̄ cognoscere obligtates ꝓ tanto est expediens ꝛ necessarium ut possimus cauere nobis ab illis. per se eni loquēdo de obliquitatib^9 nō determinat ars ut utamur eis: sed ut vitemus illas. si ergo esset aliqua obliquitas circa quaz non possemus decipi: quasi supuacuū videretur tradere notitiam illius obliquitatis. quanto ergo aliqua obliquitas magis est possibilis: ꝛ pluribus modis possumus decipi circa illam. tanto expedientius est habere notitiam illius. ostendere ergo sophisticationē esse possibilem: ꝛ q̄ multis modis possumus per sophisticationem decipi. est ostendere hanc doctrinam esse expedientez ꝛ necessariam que docet sophisticationem cognoscere. In determinando ergo de huiusmodi necessitate duo facit: quia primo ꝓponit q̄ sunt aliqui fillogismi sophistici. 2do ostendit q̄ per talem sophisticationem contingit nos multipliciter decipi ibi [Maz quēadmodū in alijs.] Dicit ergo. quoniā ergo alij sunt quidem fillogismi ꝑm rei ueritatem. alij autez videntur esse fillogismi: cum tamē non sint: q̄ autē fic fit manifestum est sup. ex dicendis. ℂ Notandum ergo: q̄ ly ergo sequitur ex his que dicta sunt. vnde si sophistici elenchi videntur fillogismi: non tamen sunt fillogismi: sed paralogismi oportet q̄ alij sint fillogismi ut fillogismi ueri. alij vo non sint fillogismi: sed videātur: ut palogismi. uel possumus dicere q̄ ly ergo nō tenet illatiue sed inceptiue. Deinde cum dicit.

ℂ Nam quemadmoduz ꝛ in alijs hoc fit: uel ꝓpter quandaz similitudinem: sic ꝛ in orationibus se habet.

ℂ Ostēdit q̄ huiusmodi sophisticatio multipliciter est possibilis: ꝛ multipliciter contingit nos per sophisticationem decipi. ℂ Ad cuius euidentiam notandum: q̄ in omni sophisticatione quatuor est considerare. videlicet illum qui loquitur: rem de qua loquitur: ꝑmonem quem loquitur: ꝛ eum ad quem loquitur. illa ergo sophisticatio tunc per omnem moduz decipit quādo est apta nata decipere ex parte dicentis: auditoris: sermonis: ꝛ rei. illius ergo cognitio est necessaria ꝛ utilis. philosophus igit in tota ista parte ubi intēdit probare necessitatem ꝛ utilitatem huius doctrine vnam solam rationem intendit: que talis est. quāto obliquitas aliqua pluribus modis decipit: tanto cognitio illius est magis necessaria: ꝛ magis utilis. sed obliquitas sophistica per omnem modum est apta nata decipere. ergo eius cognitio per omnem modum est necessaria ꝛ utilis. In hac autem ratione sic procedit. quia soluz probat hanc partem ubi stat tota virtus rationis. videlicet q̄ obliquitas sophistica per omnem moduz est apta nata decipere. ideo quatuor facit: quia primo ondit possibilitatem istius deceptionis ex pte rei de qua quis loquitur. secundo ex parte auditoris ad quem loquitur. tertio ex parte sermonis quem loquitur. ꝛ ārto ex parte dicentis qui loquitur. secunda ibi [Videtur aūt ꝓpter imperitiā.] 3ª ibi [Videtur autē ꝟ propter multas causas.] 4ª ibi [Quoniā quibusdam.] In ꝑ^a pte itēdit talē rōnē. sic se hēt in oronib^9 ꝛ in fillis

quēadmodū ꝓtingit in alijs.i.in reb⁹:sed res quedam sūt:q̄dā apparēt esse ꝛ nō sunt.ḡ ꝛ silli q sūt de ipsis rebus qdā erūt silli qdā apparebūt:sed nō erūt. Jn hac aūt rōne sic ꝓcedit:q̄ ꝑ° ponit maiorē.2° minorē.3° ꝯnē.2ª ibi⌊ Eteni ꝓpriū.⌋3°ibi⌊ Eodē mō sillus.⌋ ponit ḡ ꝑ° maiorē ꝑdicte rōnis dicēs:ḡ quēadmodū hoc fit in alijs.i.in reb⁹.sic per q̄dā similitudines se habet:ꝛ in orationibus.i.in sillis.Deinde cū dicit.

¶ Eteni ꝓpriū hitū alij qdē hñt bñ:alij aūt vident tribualiter iflātes se ꝛ fingētes se.

¶ Posita maiori ḡ sicut est in reb⁹ sic est in sillis.ponit minorē ḡ in reb⁹ pōt eē deceptio.ex qbus sequit ꝯ:ḡ etiā in sillis qui sunt de reb⁹ accidit eē deceptionē.Jn ponēdo aūt minorē tria facit ꝑm ḡ triplr ꝓbat:ḡ circa res pōt eē deceptio.ꝑ°eni ꝓbat ꝫ ex pte aie.2°ex pte corꝛpis.3°ex pte inaiatoꝝ.2ª ibi⌊ Et pulchri alij qdē.⌋ 3ª ibi⌊ Et in inaiatis qdē.⌋dicit ḡ ḡ accidit deceptio in ipsis reb⁹:q̄ꝫ pz ex pte aie.Nā alij hñt habitū ꝓpriū.i. hñt ꝓpriā sciaꝝ ꝛ bonū hitū scie:alij qdē tribualr.i.magnifice iflātes ꝛ fingētes se vident hꝫe habitū scie.cuꝫ tñ nō habeāt.sunt eni alicꝫ qui accipiētes ꝓpōnes ꝛ dicta alioꝝ tribuūt eas sibi ꝛ fingētes se logꝫ ex ꝓprijs:vident esse sciētes cū tñ nō sint.Deinde cum dicit.

¶ Et pulchri alij qdē ꝓpter decorē:alij autem videntur componentes se.

¶ Ostēdit ꝫ idē ex pte corꝛpis.nā sicut qdā vident habere sciaꝝ que est pulchritudo aie:cū tñ nō habeāt:sic alij sunt pulchri corꝛpaliter ꝓp decorē.i.ꝓp pulchritudinēꝫ que ueraciter est in alijs.Alij qdē cōponētes.i.ornantes se vident eē pulchri:cū nō sint.Nā sicut alicꝫ ornāt se dictis alioꝝ ut videant sciētes ꝛ pulchri ꝑm aiaꝫ:sic aliqui ornant se colore alieno apponēdo faciei sue aliquem colorem appositum ut videātur pulchri ꝑm corꝛpus.Deinde cum dicit.

¶ Et in inaiatis qdē silr.nā ꝛ hoꝝ hec qdē argentū: illa vo aurū sunt uere: alia autē nō sunt quidē.vident aūt ꝑm sensum:ut litargiria quidem ꝛ stannea:argentea:aurea calcea felle vo tincta aurea.

¶ Probat ꝫ idē per res inaiatas dicēs: ḡ in iaiatis silr se hꝫ q̄ꝫ ꝓtingit ibi deceptio.nā iaiatoꝝ ꝫ qdē uere est argēteū:aliud vē est aureū:alia qdē nō sūt talia:sꝫ videtur.i.apparēt q̄ꝫtū ad sensum:ut litargiria.i. spuma argenti:ꝛ stānea qdē argentea supple vident: q̄ coicant in colore cuꝫ eo.sic ꝛ auricalcea felle taurino tincta vident esse aurea:sꝫ nō sunt. ¶ Notādū aūt per oia hoc ꝑm uelle ḡ accidit deceptio in ipsis rebus.Exponit tñ a qbusdā textus habit⁹ aliter q̄ꝫ dixim⁹. nā ꝑm ḡ dictū est tribualr iflātes ꝛ fingētes se exponūt alicꝫ:nō de scia sed de sacrificio.Quia ut cōmētatoꝝ videt dicere antiqtus qdā offerebāt uerū sacrificiū:qdā autez fictū.nā alicꝫ cū uēto inflabāt corīū uacce:ꝛ tribualiter i.ad modū tribunaliū ꝛ magnificoꝝ fingebāt se offerre sacrificiū pingue cū offerrēt macilētuz.Rursus.qđ dictū est de litargiria qdā exponūt:nō de spuma argenti sed de quodā lapide qui iuenit in littore maris.Dicūt eni ḡ lapis ille videt argētū:cū nō sit:sed siue sic siue nō nihil ad ꝓpositum.Sufficit enim scire ḡ accidit deceptio in ipsis rebus.Deinde cum dicit.

¶ Eodem autem modo sillogismus ꝛ elēchus hic quidem est:ille vo non est.

¶ Cōcludit ꝛcloné intentā.ḡ sic se hñt res.qꝫ quedā sūt:quedā vident ꝛ nō sunt.eodē mō sillus ꝛ elēchus se vident habere:qꝫ hic qdē est sillus:ille aūt nō est:sed supple videtur esse. ¶ Notandū aūt per sillum sophisticū non solū decipimur cōsiderādo per sermonē cuꝫ alio:sed decipimur cōsiderando apud nosmetipsos de ipsis reb⁹. Et hᵒᶦ deceptiones potissime causant in nobis fallaciā extra dictionē que intrīū decipiēdi sūmūt ex parte rei.Si ergo res alique vident ꝛ nō sunt:oportet ḡ aliqui sillogismi videantur ꝛ decipiant:sed non sint.Deinde cum dicit.

¶ Videt aūt ꝓpter imperitiā.naꝝ imperiti uelut distantes longe speculantur.

¶ Ostēdit ḡ pōt etiā esse deceptio eadē ex parte eius ad quē qs loquit.ꝛ duo facit:qꝫ ꝑmo ostendit tales deciꝑi:qꝫ quasi longe distātes nō possunt bene videre ueritatē.2° ex hoc ꝓbat:ḡ nō sunt silli:qui eis videt esse silli ibi⌊ Nā sillus qdē.⌋ ꝓtinet sic.bñ dico ḡ aliqs nō est sillus.videt tñ ꝓpter iperitiā aliquoꝝ.Nā imperiti speculant ueritatē uelut longe distantes:ideo ꝓtingit eos decipi. ¶ Notandum autem ḡ sicut longe distantes corꝛporaliter decipiuntur.videtur enim esse quod nō est.sic imperiti ꝓpter imperitiā longe distant a ueritate.Et ignorantes ꝓprias rationes ꝛ ꝓprias causas videt eis esse qđ nō est.Deinde cum dicit.

¶ Nā sillus qdē ex qbusdā positis est ut dicat diuersum qd ex necessitate ab his que posita sūt. Elēchus aūt sillus est cū ꝺdictione ꝛclusionis:illi vo hec qdē nō faciūt.

¶ Probat nō esse sillos qui vident iperitis eē silli.Intēdit aūt talē rōnē.ois sillus ifert ꝛ ꝛcludit aliqd ex necessitate:qđ patet ex diffinitiōe eius.nā sillus est ex qbusdā positis.i.ex qbusdam premissis:ut dicat sup.ex necessitate accidere aliqd:ut ꝛclusio qđ est aliud quid ab his que sunt posita.i.a ꝑmissis.ergo sillus ex necessitate infert.sic etiā elenchus ex necessitate infert.quia elēchus quidā sillus est.est eni sillus cū ꝓtradictiōe cōclusionis.est ergo hec maioꝝ ḡ silli ꝛ elēchi de necessitate iferūt:sed illi qui vident eē silli ꝛ elēchi apud iperitos nō faciūt hoc ḡ de necessitate iferāt.Sequit supple cōclusio ḡ nō sunt sillogismi qui apud imperitos vident esse sillogismi.ergo non solum est deceptio ex parte rerum:de quibus est sermo:sed etiā ex parte imperitorum ad quos fit sermo.

Restat adhuc dubitare quedā coia circa sill'm sophisticuꝫ.habitum entiꝫ est ḡ sophista potest ꝛsiderare de sill'o sophistico. queratur ergo utrū sophista possit dici aliquo mō artifex specialis ꝓut ꝛsiderat de tali sill'o:ꝛ videt ḡ sic:ga si sophistica esset solum scientia cōmunis:ꝛ non esset aliquo modo specialis:cum hoc videatur ꝛuenire metaphisico esset dare duas scientias esse eque cōmunes. sed hoc posito:ut dicebatur superius:sequitur confusio scientiarum.non ergo sophistica erit solum sciētia cōmunis. ¶ Amplius.non est cōmunioꝝ sophistica q̄ꝫ dialetica.sed dialetica sic est cōmunis ḡ est etiam specialis.ergo ꝛ sophistica aliquo mō spālis erit. ¶ Respondeo dicenduz ḡ ut patere potest ex habitis dialetica intm̄ est sciētia specialis inquātū est de aliquo speciali:ut de sillogismo:ꝛ de his que se tenēt ex parte rōnis.cois vo est: qꝫ sill'o quē ꝓstituit posſumus uti ad oēm materiā.si ergo uellemus loqui uerbis cōmunib⁹ dicerem⁹ ḡ dialetica est spālis:ut docēs.cois ut utēs. si igit solū uteremur sillo dialetico:ꝛ nō doceret cōstituere ipm:nec posset tradere artē de eo.ita eēt cois ḡ non ꝓprie esset specialis. Cū ergo sillogismus sophisticus sit qd cōmune ꝛ applicabile ad oēꝫ mām.sophista qui solum utitur eo:non tamē ꝑm ḡ huiusmodi potest tradere artem de ipso respectu eius:non ꝓprie erit artifex specialis sed communis. qđ vo obijcitur ḡ essent due scientie cōes:ut patet per iaꝫ dicta.sophisti-

ca nō est sciētia: nec modus sciēdi per se. ergo a primo vna est scia cois: ut metaphisica. Dialetica vo est modus sciendi cōmunis. sophistica vo modus apparēdi: quod vo addebatur de dialetica non est simile: qr dialetica respectu sillogismi dialetici est utēs t docēs. sophistica vo respectu sillogismi sophistici est solū utēs.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū dialeticus ꝯsiderādo de fillo sophistico possit dici artifex cois: t videt ꝙ sic: qr qui ꝯsiderat de aliquo applicabili ad oēz mām ꝑm ꝙ h⁹ vi esse artifex cois. Sed talis est dialeticus ꝯsiderādo de fillo sophistico. ꝙ tz. ℂ Rē. dōm ꝙ ꝑm phm. 4. metaph. tres sūt artiū ces cōes. methaphisic⁹: dialetic⁹: t sophista: t ut cōmētator: ibidē vult hi tres nō eodē mō cōes sunt. nā metaphisic⁹ ꝯsiderat de oib⁹ ꝑm vitatē. dialetic⁹ ꝑm ꝓbabilitatē. sophista ꝑm apparētiā. ꝙ qr ꝓtra rōnē dialetici est ꝙ fit sophista: imo sophista opponit dialetico ꝯsiderare de reb⁹ ꝓz apparētia sophistica nō ptinet ad dialeticū. ergo nō est possibile t dialeticū eē artificē cōez: ut ꝯsiderat de fillo sophistico: qr tūc ꝯsideraret de oib⁹ ꝓz apparētiā: sicut sophista: t nō differret ab ipso. possumus ergo dicere ꝙ sicut sophista ꝓprie loquēdo est cois t nō spālis: qr utit fillo sophistico: t nō tradit artē de ipso. sic ecōtrario dialetic⁹ respectu filli sophistici ꝓprie est solū spālis: t nō cois: qr tradit artez de eo: t ut supra dicebatur: non proprie utitur ipso.

Tex. 2ⁿ 45.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū scia que h tradit ptineat ad librū ꝑoz: t videt ꝙ sic: qr ut dictū est de fillo sophistico itātū tradit ars inquātū est obligtas filli. t qr ad eūdē videt ptinere ꝯsiderare de recto t obliquo: cū ad librū ꝑoz ptineat ꝯsiderare de fillo. ad eū ptinet cōsiderare de fillo sophistico. ℂ Rē. dōm ꝙ ꝑm q̄stiā: iō ad librū prioz nō ptiet ꝯsiderare de fillo sophistico: qr fillus sophistic⁹ nō est pura obligtas respectu filli ꝓz ultra talē obligtatem addit spāles causas: t ꝑm illas causas uolunt saluare sciaz de ipo. sed illud stare non pōt. ñ eni fillus in eo ꝙ sophisticus hz et aliqs causas positiue ꝑter h ꝙ est obligtas filli. sequeret ꝙ ars sophistica ꝓz ꝙ sophistica eēt scia. nā qr sicut entimema sic est defect⁹ filli: qd etiā ꝓz ꝙ h⁹¹ hēt causas aliqs positiue. iō rhetorica que ꝓncipalr vsat circa entimema ꝑm ꝙ h⁹¹ est aliquo mō scientia. sic ñ fillus sophisticus cū h ꝙ deficit a fillo simplr hz et causas aliqs positiue. ars sophistica que ꝓncipalr uersat circa talē fillm eēt scia in eo ꝙ sophistica: iō simpliciter ꝯcedēdū est fillz sophisticū ꝓz ꝙ h⁹¹ nō hz causas aliqs positiue ꝑm ueritatē: nisi forte ꝑm apparētiā quādā. iō de fillo sophistico est scia: sic de q̄dā obligtate artis. De eo tñ nō est scia ꝙ p ipm aggenerēt scia aliqua: imo talis fillus: nō solū nō aggenerat sciaz ut demonstratiuus. sed etiā ꝓprie nō aggenerat opinionez: qd facit fillus dialeticus. nec fidē: qd facit rhetoric⁹: sed ꝓz ꝙ solū causat fallaciā t deceptionē. ℂ Dicēdū est ergo ꝙ doctrina que h tradit non ptinet ad doctrinā traditā in li⁰ ꝑoz: sed h⁹¹ nō est cā: qr fillus sophisticus hēat cās aliquas positiue: ꝑm quas fit scia de ipso: sed solū hēt cās defectiuas t apparētes. sed h iō est: qr in li⁰ ꝑoz determinat de fillo simplr. fillus vo sophisticus iportat spālē modū obligtatis. iō ꝯsideratio de ipso est alia a ꝯsideratiōe illa que est de fillo simplr. Que cūq; eni ꝯsiderat de recto ꝯsiderare hēt de obliquo: ut opponit illi recto. Liber ḡ ꝑoz q ꝯsiderat de fillo simpliciter ꝯsiderat de inutilib⁹ ꝯiugatiōib⁹ oppositis talli fillo. Nō tñ hēt ꝯsiderare de fillo sophistico: qr h⁹¹ fillogismus subterfugit considerationē libri prioruz: propter hoc ꝙ nominat specialem modum obliquitatis. Et per hoc patet solutio ad obiectionem.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū hec ꝯsideratio ptineat ad librū topicoz: t videt ꝙ sic: qr lz fillus sophistic⁹ p se t ꝑ⁰ nō sit obligtas filli simplr: est tñ ꝑm ꝙ h⁹¹ obligtas filli dialetici: ut infra ꝓbabit. ergo ꝯsideratio ista lz nō ptineat ad librū ꝑoz ubi determinat de fillo simplr. pertinebit tñ ad librū topicoz: ubi determinat de fillo dialetico. ℂ In ꝓriū est: qr cū liber iste sit distinct⁹ a li⁰ ꝑoz t topicorū: ꝯsiderare de fillo sophistico nō ptinebit ad aliquez illoz libroz. ℟⁰. dicēdo ꝙ aliqd sufficit ad diuersificādū ꝯsiderationē libri: qd nō sufficit ad diūsificādū scientia. Videmus enim ꝙ de corpe mobili simplr est liber phicoz. si vo ꝯsideret corpus mobile sub aliq̄ spāli rōne: ut qr est mobile ad situ uel ad formā. h⁹¹ ꝯsideratio nō subterfugit sciam nālē. subterfugeret tñ ꝯsiderationē libri phicoz. t qd dictū est in positiuis locū hēt in ꝑuatiuis. Nā de ꝑuatiōe simplr ꝯsiderat in li⁰ phicoz sed si uellem⁹ ꝑuatiōez sub aliq̄ spāli rōne accipe: lz nō subterfugeret ꝯsiderationē scie nālis: subterfugeret tñ ꝯsiderationē libri phicoz. posset eni ptinere ad alios libros nāles. Sic est quodāmō in proposito: obligtas eni filli dialetici dupliciter pōt accipi: simplr t absolute: ut est obligtas talis filli: t sic nō diūsificat ꝯsiderationem traditā in li. topicoz. Uel pōt accipi h⁹¹ obligtas sub aliq̄ spāli rōne: ut inquātū est apparēs t deceptiuus. Et ut hēt spālē oppositionē ad elēchuz t sic nō ptinet ad librū topicoz. Et qr talē obligtatē noiat fillus sophisticus: iō ꝯsideratio h tradita subterfugit ꝯsiderationē libri topicoz. Dicimus ergo ꝙ tradere artē de sillogismo sophistico nō ptinet ad aliū artificē q̄z ad dialeticū: sicut tradere artē de entimemate sophistico non ptinet ad aliū artificē q̄z ad illū q cōsiderat de entimemate. nō eni pōt esse scia spālis que tradat artē de fillo sophistico. tradere eni artē est de gñe bonoz. cognoscere āt malū hēt rōnē boni. Si ḡ aliq̄ scia eēt ꝓncipalr t p se de fillo sophistico malū ꝓz ꝙ h⁹¹ eēt de gñe bonoz t eēt p se itētū: qd est icōueniēs: imo ut ꝓz p iā dicta: illa ars tradēs h⁹¹ artē eēt sophistica: t eēt scia: qd est inconueniēs. pōt ḡ de fillo sophistico eē liber p se sepat⁹ a li⁰ topicoz pp spālē modū obligtatis: quē hēt talis fillogism⁹: tñ de fillo sophistico nō pōt eē scia alia sepata a dialetica. ꝓz illa t eadē scia sepata que est de fillo dialetico erit t de sophistico ei oppoito. solus ergo dialeticus tradit h⁹¹ artē: alius aūt artifex: ut sophista: artē nō tradit sed ea utitur: ut ostensum est. Quod vo obiciebatur solutum est per iam dicta.

ℂ Uident aūt ob multas causas: q̄z vnus aptissimus est t publicissimus per noia.

ℂ In pte ista oñdit phus deceptionē eē possibilē ex pte sermonis. t duo facit. qr p⁰ ponit qd intēdit. 2⁰ manifestat ꝓpositū ibi. Nā qm̄ nō est. Dicit ergo ꝙ h⁹¹ fillogismi sophistici vident t sunt deceptorij. t hoc propter mltas causas. oēs eni loci sophistici: t oēs fallacie sunt cause q̄re h⁹¹ filli appareāt t decipiāt. q̄z. i. q̄z fallaciaz: uel q̄z locoz vnus locus est aptissim⁹ t publicissim⁹: ut ille qui fit p noia. i. equocatio. ℂ Notandū aūt ꝙ equocatio adeo est apta: t adeo est publica. i. manifesta ad soluēdum ꝙ q̄si est digna despici. vnde circa finē huius dī ꝙ equocatio est leuissimus palogismorū t oīones ꝑm equocationem pene oēs sunt ridiculose. ℂ Notādū etiā ꝙ quāto locus sophisticus magis est manifestus t publicus: tāto magis apparet quō fallacia fit in eo: ꝓp qd de eo leuius ars dari pōt. Cū ḡ dī ꝙ locus equocatiōis est aptissimus t publicissimus pōt exponi dupliciter. uel ꝙ est aptissimus ad soluēdū: uel melius ꝙ est aptissimus t publicissimus ad tradēdū artē de ipso: t ad ostendendum ꝙ est deceptiuus: t apparet t non existit. Deinde cum dicit.

ℂ Nā qm̄ nō est res ipsas ferētes disputa-

re:sed noibus pro reb⁹ utimur notis:t iō qđ accidit in noibus in rebus arbitramur accidere uelut in numeris ratiocinantib⁹.

¶ Exequit de itēto:t tria facit.nā p⁹ adducit ad ꝓpositū quādā rōnē.2° qđ dixerat manifestat p silē.3° ꝯcludit itētū.2ª ibi⌊ Quēadmodum igit illi.⌋ ℔ª ibi⌊ Ob hāc ergo cām.⌋ In pte ꝑma itēdit talē rōnē.qcūq; qđ accidit in noib⁹ arbitramur accidere in rebus ꝯtingit ipm p equocationē decipi.sed nos qđ videm⁹ in noibus arbitramur esse in reb⁹.ḡ p equocationem decipimur. In hac aūt rōne sic ꝓcedit:qr p⁹ ꝓbat qd nos arbitramur accidere in reb⁹ qđ videmus in noib⁹.2° oñdit qd sic arbitrādo decipimur ibi⌊ Hoc ār nō ē silē.⌋ dicit ḡ.nā qm̄ nō est.i.nō ꝯtigit disputare ferētes ipas res.sed utimur noib⁹ ꝑ reb⁹ notis.si eni uolum⁹ disputare de leone uel de ceruo:non portamus nobiscuz ad disputationē neq; leonē:neq; ceruū:sed utimur noib⁹ ꝑ ipsis reb⁹ q̄s cognoscimus:t qr sic est qđ accidit in noib⁹ arbitramur accidere in reb⁹:uelut in cōputis ratiocinātib⁹.nā cū rōcinamur in cōputis.i. in numeris quot vnitates sūt in numero tot sunt res qb⁹ cōpetit ille numerus:sic credim⁹ nos eē in noib⁹:qr quot sūt noia que logmur tot credim⁹ eē res de quib⁹ logmur.

¶ Notandū aūt p̄m in hac pte dedisse duplicē cām q̄re arbitramur esse in reb⁹ sicut in noib⁹.vna cā est:qr cūtes ad disputationē nō ferim⁹ nobiscū res sed noia: t utimur noibus pro rebus.alia vo est:qr sicut numerus adequatur reb⁹ numeratis:sic credimus nomina adequari rebus.Deinde cum dicit.

¶ Hoc aūt nō est simile.nā noia qdē finita sunt:t oronū multitudo:res aūt numero infinite. Necesse ergo erit plura eādez orationem t vnum nomen significare.

¶ Ostēdit qd ℔ credēdo decipimur.d.qd ℔ non est silē.i. nō ita se hēt in reb⁹ sicut in noib⁹.nā noia qdē sunt finita:t multitudo oronū est finita:res aūt sunt numero infinite.sūt eni res multo plures q̄z noia.necesse est ḡ eādē oronē q̄stū ad amphibologiā:t vnū nomē q̄stuz ad equocatiōez significare plura.nunq̄z eni pauca p̄nt eq̄rī multis:nisi aliqđ eoz adaptet pluribus.nunq̄z ḡ noia repsentabūt oēs res:nisi vnū t idē nomē significet plura.decipimur ḡ si credimus noia adeq̄rī reb⁹:t credimus accidere in reb⁹ qđ accidit in noib⁹. Notādū aūt qd dicit qd opz nomē t oronē significare plura: qr ꝑz ꝯmētatorē loc⁹ q fit p noia q dī eē aptissim⁹ t publicissim⁹ pōt referri ad equocatiōez t amphibologiā: t qr amphibologia fit in oratione:equocatio in noie.iō ut oñdat nos decipi ꝑz utrāq; fallaciā.si credim⁹ eē in re qđ videm⁹ i uoce:ait qd opz idē nomē t eādē oronē significare plura. ¶ Notādū ēt qd dicē res eē infinitas: noia vo finita:qr noiam⁹ nō totū res ꝑz eē specificū:sz ēt ꝑz eē idiuiduale ꝑz quē modū seq̄ndo positiōez phi: q posuit mūdū eternū infinite respcesserūt:si eni fuerūt infiniti hoies t noia sunt finita:oportuit plures hoies habuisse idē nomē.uel possum⁹ dicē qd accipit ℔ finitū t infinitū large ut dicant res eē infinite respectu noium: qr sunt multo plures q̄z noia.uel possum⁹ dicere qd ibi accipit finitū t infinitū q̄ ad nos.nobis eni p se loquēdo sūt magis nota t magis finita noia q̄z res.sum⁹ eni cause t auctores noiuz sed nō rer.Deinde cū dicit.

¶ Ergo quēadmodū illi qui nō sūt ꝓmpti nūeros ferre a sciētib⁹ expellunt:eodē mō t i oronib⁹ q noiuz ℣tutis sūt ignari palogizant:t ipsi disputātes t alios auferētes.

¶ Qđ dixerat manifestat p silē.d.qd sic illi q nō st ꝓmpti ferre nūeros expellunt t supant a sciētib⁹.sic eodē mō se hēt t in oronib⁹.q eni ℣tutis noiuz sūt ignari.palogizant t decipiunt:t ipsi disputātes itra seipos t etiā disputātes t audiētes alios. ¶ Notādū aūt qd utroq; mō qs pōt palogizari p fallaciā.s.ꝑferēdo i seipo t ꝑferēdo t audiēdo aliū. ¶ Notādū ēt qd p nūeros pōt intelligi rithim⁹ t metrū que ꝯsistūt in q̄dā nūero sillabaz.ꝯsueuerāt eni poete ꝯtēdere inuicē p rithimos t metra:t in illo certamine nesciētes ℣sificari:t ignorātes.uel nō in ꝓmptu habētes numez pedū t sillabarū ex qb⁹ ꝯstat metrū.expellebant t supabant a sciētib⁹: sic ignorātes ℣tutē noiuz supant a sophistis.uel possumus dicere qd p nūeros itelligit artez cōputādi:sic apparet in algorismo:ubi vna figura aliter t aliter situata aliū t aliū numerū iportat:qr si p⁹ loco ponit repzesentat seipsaz.t scdo loco decies seipaz.sicut ḡ in talibus posset eē deceptio accipiēdo vnuz numez p alio: sic t in oronib⁹ pp noiuz multiplicitatē accidit eē deceptio.p⁹ tn expositio magis ualet.Deinde cuz dicit.

¶ Ob hāc igit cāz t eas que dicēde sunt:t sillus t elēchus ē apparēs:nō existēs ār.

¶ Cōcludit ꝯnē itētā.d.qd ob hāc cāz.i.pp equocatiōez: t pp alias cās que dicende sunt:ut pp alias fallacias. sillus t elēchus pōt esse deceptiuus:qr est apparens t nō existēs. Tūc sequitur illa pars.

¶ Quoniā aūt est qbusdā magis opēpciū videri sapiētes q̄z esse t nō videri.

¶ In qua ut dicebat ostēdit sophisticationē t deceptionē eē possibilē ex pte dicētis:siue ex pte ei⁹ q logt. Diceret eni forte aliqs possibilē eē deceptiōez ex pte rez: qr aliq̄ vident eē que nō sunt:t ex pte auditoris:qr aliqui sunt iperiti t decipi p̄nt:t ex pte ℔monis pp noiuz multiplicitatē:nunq̄z tn erit deceptio ex pte dicētis:sive ex pte ei⁹ q logt:qr nullus vult decipe:nec aliquis appetit sophisticare:ideo in hac pte oñdit qd aliqb⁹ est opepreciū sophisticare:t palogizare alios. Duo ḡ facit ℔m qd duas rōnes adducit ad oñendū qd aliqb⁹ ut sophistis:ut apparere possint est opepreciū palogizare t sophisticare alios.2ª ibi⌊ Est aūt ut sit ad vnū dicere.⌋ In prima parte intendit talem rationem. Omnibus apparenter sapientibus est operepreciū videri facere t palogizare:sophiste aūt sunt apparēter sapiētes ergo uolūt videri facere t palogizare. In hac rōne sic ꝓcedit:qr p⁹ ponit maiorē.2° declarat minorē.3° infert ꝯnē.2ª ibi⌊ Est eni sophista.⌋ 3ª ibi⌊ Palaz qm̄.⌋ ponit ḡ p⁹ maiorē.d.qd qbusdā.i. oib⁹ apparēter sapiētibus est opēpciū.i.opus p̄ciosum videri facere t videri eē sapiētes magis q̄z esse t nō videri.Deinde cū dicit.

¶ Eteni sophistica apparēs sapientia:non existens autez:t sic sophista copiosus ab apparente sapientia t non existente.

¶ Ponit minorē cuz declaratiōe sua.d.qd sophistica est apparēs sapia t nō exns. Et qr talis vnusq;q; est q̄lez habitū habet:qr sophista habet habitū apparētez:t nō existentē segtur qd ipse sit copiosus ab apparente scientia sed non existente Deinde cū dicit.

¶ Palā qm̄ neciū est his:t sapiētis opus videri facere magis q̄z facere t nō videri.

¶ Infert conclusionem.naz si apparēter sapiētes uolūt videri facere:t sophistice sunt apparenter sapientes: Palaz quoniam necessarium.i.expediens est his.i.sophisticis videri facere opus sapientis magis q̄z facere:t non videri:sed sup.maxime apparebunt hoc facere per sillogismum sophisticum.ergo appetent illum.

¶ Notandū autē qd videri facere non est necessarium nec expediens simpliciter:sed est necessariū suppositō

tali fine. Nã si intendimus tanq̃ finem videri sapientes expedit nobis videri facere magis q̃ facere ꝛ non videri. Deinde cum dicit.

¶ Est ãt ut sit ad vnũ dicere in vnoquoq̃ opus scientis nõ mentiri quidẽ eũ de quibus nouit: ꝛ mẽtientẽ aũt manifestare posse. Hec aũt sunt hec qdẽ in eo qd̃ põt dare oronẽ: illud aũt in eo qd̃ sumere.

¶ Ponit altã rõnẽ que talis est. opa sapiẽtis sũt nõ mẽtiri de qb⁹ nouit ꝛ mentiẽtes posse manifestare: sed hꝫ opa facere maxie apparebim⁹ p fillm sophisticũ. g̃ uolentes sophistice agẽ: qz uolũt appere sapiẽtes querũt fillm sophisticũ. In hac rõne sic ꝓcedit: qz ꝑ⁰ diuidit opa sapiẽtis. 2⁰ ex ℔ ꝯcludit sophistas appetere disputationẽ sophisticaz: qz p ℔ apparebũt facere dicta opa ibi. Neẽ g̃ eos. Dicit g̃ q̃ ut sit dicẽ ad vnũ. i. in q̃dã summa: ꝛ ulr in vnoquoq̃. i. in vnaquaq̃ mã. Duplex est opus sapiẽtis. s. nõ mẽtiri de qb⁹ nouit: qd̃ ptiet ad rñdẽtẽ: ut cũ rñdet in his que dicit se noscere nõ inueniat mẽdax. 2ᵐ est posse manifestare mẽtiẽtẽ: qd̃ ptinet ad opponẽtẽ: qz cũ opponit dz sic arguere q̃ oñdat nõ mẽdaces maledicẽtes. Subdit aũt q̃ hec duo opa sũt in eo qd̃ põt oronẽ. i. rñsionẽ dare. quãtũ ad rñdẽtẽ: ꝛ ut nõ mẽtiat de qbus nouit, illud vo in eo qd̃ sumere: quãtũ ad opponẽtẽ: qz si opponẽs est sapiẽs põt sumere exprimẽtũ de alio: ꝛ põt oñdẽ ipz eẽ mẽtiẽtẽ. ¶ Notãdũ aũt q̃ opa sapientis dupliꝛ pñt accipi. absolute: ꝛ ut cõparant ad aliũ. absolute aũt loquẽdo ei⁹ est ꝓsidere cãs altas siue difficilia: ꝛ alia que tãgunt ꝑ⁰ me⁰ sed ut cõpat ad aliũ. cũ rñdet debet dare oronẽ talẽ q̃ in his que dicit se nosce nõ mẽtiat; ꝛ cũ opponit dz sic arguere q̃ possit sumere exprimẽtũ de alio: ꝛ si sit ignoꝛãs q̃ possit ipm oñdere mẽtiẽtẽ esse: ꝛ q̃ magis manifestat sapiẽtia per opa sapiẽtis: ut cõparat ad aliũ q̃z ut accipit ꝑm se. ℔ ubi itẽdit de apparẽte sapiẽtia recitantur illa opa sapiẽtis per que cõparat ad aliũ: ꝛ ut manifestãt sapiẽtiã suã. ¶ Notãdũ ẽt q̃ ꝑdicta duo opa ad opponẽtẽ ꝛ rñdẽtẽ possent mõ ꝙuerso adaptari: sed de hoc nõ sit nobis cure. Deinde cum dicit,

¶ Necesse est g̃ eos q uolũt sophistice agere dictaꝛ disputationũ gña ingrere. Ope repreciũ eni ẽ. nã hi⁹ ptãs videri faciet sapiẽtes: cuius sunt desideriũ habẽtes.

¶ Cõcludit ꝯclusionẽ intẽtã. d. q̃ eos qui uolũt sophisticе agere ꝛ appere facere opa sapiẽtis opepreciũ est eis q̃rere gen⁹ dictaꝛ disputationũ. i. sophisticaꝛ: qz hꝫ ptãs facit eos videri sapiẽtes cui⁹ desideriũ sũt hñtes. ¶ Notãdũ aũt q̃ scire sophisticare est q̃dã ptãs facieꝫ nos videri sapiẽtes. qz ex ℔ rñdẽdo nõ videmur mẽtiri de qb⁹ nouim⁹: qz nõ possumus redargui: ꝛ opponẽdo manifestamus mentientes: qz alios redarguimus. ¶ Notãdũ ẽt has duas rõnes facẽ vnã rõnẽ cõpletã. Nã p ꝑmã rõnez habem⁹ q̃ sophiste uolũt videri facere. per hanc aũt ostẽdit q̃ videri facere possumus per fillogismũ sophisticũ. ergo sophiste hꝫ fillogismũ appetunt. Ultimo cum dicit.

¶ Qm̃ g̃ hi⁹ genus est qdẽ disputationũ: ꝛ qm̃ hi⁹ appetunt potestatẽ hi quos uocamus sophistas manifestum est.

¶ Quasi epilogãdo ꝯcludit q̃ manifestũ ẽ q̃ illi q̃s uocamus sophistas appetũt hꝫ gen⁹ sophisticaꝛ disputationũ: ꝛ hꝫ ptãtẽ q̃ possint appere sapiẽtes. ¶ Notãdũ ãt q̃ ꝓz coia scripta ꝑbs ꝑ⁰ ꝓbauit fillz sophi^m eẽ. ℔ ãt ꝓbat ipz eẽ utilẽ ꝛ bonũ: qz appetit a sophistis: q̃z ℔ est petẽ: qd̃ ẽ i ꝙrio. qz qd̃ appetit a malo q̃z q̃ hꝫ malũ ẽ. q̃lis eni vnusq̃sq̃z ẽ talis finis sibi vi. melius ẽ g̃ ut dicam⁹ q̃ in tota pte ꝑcedẽte oñdit necitatẽ hui⁹ doctrine: qz tãto noti⁰ alicui⁹ obligatis magis ẽ necia: q̃to ꝑ eã magis possum⁹ decipi: ꝛ qz ꝑ fillz sophisticũ q̃ oẽz modũ põt accidẽ deceptio. tõ ei⁹ coꝛtio ẽ ualde necia.

8 ¶ Intelligentiã dictoꝛ ꝙtingit ꝑmo dubitare.

utꝛ fillus sophistic⁹ sit subm in ℔ li⁰. ꝛ rñdet q̃ sic: qz illd de q̃ determinat in aliq̃ ope est subz ibidẽ: sed ℔ determinat de fillo sophi^co. g̃ ꝛc. ¶ Amplius. illud a q̃ denoiat aliq̃d vi eẽ ꝑncipaliꝛ itẽtũ ibidez: sz iste liber dicit eẽ de fillis sophisticis: siue de elẽchis sophisticis. g̃ ꝛc. ¶ ℞⁰. dom q̃ subm in aliq̃ li⁰ nõ est oẽ illud de q̃ determinat in illo li⁰: sz est illud de quo ꝑncipaliꝛ est itẽtio ibidẽ. Sz in ℔ li⁰ ꝑncipalius intẽdit elẽchus. vñ dom est q̃ elẽch⁹ est subz in ℔ li⁰ elẽchoꝛ. ostẽsuz ẽ eni q̃ de fillo sophi^co nõ põt eẽ p se scia. si eni fillus sophistic⁹ ꝑm q̃ hꝫ nõ eẽt obligtas q̃dã posset eẽ qd̃ ꝑncipaliꝛ itẽtũ. sz qz obligtates ꝛ ꝓuatiões ꝛ incõgruitates artis nõ pñt eẽ p se itẽta. tõ fillus sophistic⁹ nõ põt eẽ subm in ℔ li⁰. qz nõ põt eẽ ꝑncipaliꝛ itẽtũ. possum⁹ g̃ dicere q̃ differẽtia est iter subm ꝛ mãz. subm eni alicuius libri dicit illud cui⁹ cognitio ꝑncipaliꝛ intẽdit in li⁰ mã vo dici põt oẽ illud de q̃ in li⁰ itẽdit siue sit ꝑncipaliter siue exꝯsequẽti. ꝑncipaliꝛ g̃ ℔ intẽdit de elẽcho. si aũt itẽdit de fallaciis uel de fillis sophisticis: ℔ ẽ iquãtũ deficiũt ab elẽcho: ꝛ reducunt ad ignorãtiã elẽchi: ut ꝓz sciẽti hũc libꝝ. nõ eni est possibile q̃ i aliq̃ li⁰ alicui⁹ scie determinet de aliq̃ solũ in cõparatiõe ad aliꝺ ꝛ tñ illud sit ibi ꝑncipaliꝛ itẽtũ. si g̃ tradere artẽ de fillo sophistico nõ ptinet nisi ad dialeticũ ꝛ hꝫ fillus ẽ obligtas filli dialetici nõ põt eẽ q̃ dialetic⁹ in aliq̃ suo li⁰ ꝑncipaliꝛ itẽdat de hꝫ fillo. sz ꝑncipaliꝛ itẽdit de elẽcho uel de fillo dialetico. si aũt itelligit de isto ℔ est iquãtũ est obligtas ei⁹, elẽchus g̃ est subm in ℔ li⁰ nõ simpliꝛ ꝛ abꝭ; sz ꝑ ẽ rectitudo q̃dã cui opponit fillus sophisticus q est q̃dã obligtas deceptiua: ut dicam⁹ q̃ in li⁰ to pi. est subm fillus dialeticus simpliꝛ sũpt⁹. In ℔ aũt li⁰ subz est elẽchus, ꝛ fillus dialetic⁹ nõ simpliꝛ accept⁹: sz ut ẽ obuiatiu⁹: ꝛ ut ꝓsideraꝛ sub hac rõne: q̃ ẽ rectitudo q̃dã cui opponit fillus sophistic⁹. elẽch⁹ g̃ simpliꝛ ꝛ sz se ꝓsideraꝛ⁹ ptinet ad li. topi. sz elẽch⁹ ut obligãri hẽt p fillz sophisticũ ẽ subm in li⁰ elẽchoꝛ. q̃re elẽch⁹ nõ simpliꝛ ꝓsideraꝛ⁹: sz ut obligãri hẽt p fillm sophisticũ ẽ subm in ℔ li⁰. Ex ℔ g̃ appet q̃ meli⁹ dictũ ẽ q̃ ℔ liber ẽ liber elẽchoꝛ q̃z fillox sophicoꝛ: qz magis ẽ i ℔ li⁰ subm elẽch⁹ q̃z fillis sophistic⁹. Ex ℔ ẽt appet quõ ℔ lib distigui tur a li⁰ topꝛ. In ℔ eni li⁰ determinat de obligtare fillo dialetici nõ q̃cũq̃z mõ. sz sb spãli rõne: ut iquãtũ ẽ obligtas apparẽs ꝛ deceptiua. pp qd̃ determiabit ℔ de elẽcho ꝛ de fillo dialetico: nõ simpliꝛ: sz sb spãli rõne: ut in quãtũ opponit ei q̃dã obligtas. nõ q̃libet sz appens ꝛ deceptiua: cuiusmodi ẽ sophistica. bñ g̃ dictũ ẽ q̃ ℔ determinat de fillo sophistico. ꝛ bñ dixit ꝓbs q̃ itẽdebat tradẽ notitiã de elẽchis sophisticis: nõ tñ ẽ bñ dictũ q̃ aliq̃d sophisticũ: uel q̃ aliq̃ obligtas sit ꝑncipaliꝛ itẽta in ℔ li⁰. sz ꝑncipaliꝛ itẽtũ ꝛ subm in ℔ li⁰ est fillus dialeticus uel elẽch⁹ sb aliq̃ spãli rõne: ut dictũ ẽ: pp qd̃ iste liber differt a li⁰ topꝛ. qz est ꝑticulariꝛ eo. qd̃ vo obiicit q̃ ℔ determinat de fillo sophistico: ꝓz q̃ nõ sufficit ad ℔ q̃ aliq̃d sit subm alicubi: q̃ de illo determinet ibidẽ: sed requirit q̃ sit ibi ꝑncipaliꝛ intẽtũ. Qd̃ vo addebat q̃ iste liber intitulat de sophisticis elẽchis. nõ ẽ uerꝛimo dicꝰ liber elẽchoꝛ. Qd̃ vo aliq addũt q̃ est incõpleta denominatio ꝛ debet dici elenchoruz sophisticoꝛ ignorãtvim vbi. Obliquitas eni in sciẽtia nõ põt eẽ p se itẽta semper ergo ponendũ est q̃ rectitudo sit subiectum in aliqua scia. põt ergo sciẽtia determinare de obligtate:

Nõ. totũ hoc et bonã opinionez ꝺm ꝑ posse meo defendũ et ꝺm legnoz ſ.

sed nō pōt in eo obliquitas esse principaliter intenta.

Alterius dato q elēchus uel fillś dialeticus sit subiectū uel pncipaliter itētū in hoc libro non simpliciter: qz sic est subiectum in libro topicoz: sz sub aliq spāli rōne: ut put est id a q deficiūt. fillī sophistici. ¶ Dubitaret forte aliqs. utruz post hoc elenchū magis intēdat de fillo sophico qz de aliq alio. ¶ Rndeo. dōz q fillus sophisticus nō ē subz in h li° sed subz i h ope ē aliq rectitudo z aliqd p se itētū i arte dialetica. ēt liber iste ut s. dicebat ad artē dialeticam ptinet. nullus eni pōt tradē artē oblig nisi q hēt cōsiderare de recto. Si igit h liber ad dialeticaz ptinet. Et dialetica uel ē scia uel modus sciēdi. qz obligtas sm q huj opponit taz scie qz mō sciēdi. in nullo li° dialetico pōt eē subm z p se intēt° fillus sophistic°, iō sp supius dicebat de fillo sophi°° nō cōsiderat i dialetica pp cās qs habeat positiue: sz qz est qdā obligtas artis. uez qz de oibus obligtatib° nō eqlr cōsiderat ars. Rōnabilr qō mota est utz iter obligtates dialeticas magis itēdat h de fillo sophi°°. pp qd sciēdū q ēt iter obligtates dialeticas nō potius itēdit de fillo sophistico: sed de loco sophistico: qd triplici via declarari pōt. ¶ Pria tal. dcm est eni q de talib° sophisticationib° nō pōt cōsiderari alī q scia nisi iquātū obligtates artis. sophistica eni q nec est scientia nec modus sciēdi pōt uti talib° sophistib°: ut p eas acgrat gliaz: sz dialetica cui° est de eis tradere artē nō cōsiderat de ipsis nisi put sūt obligtates elēchi uel fillī sophistici: z qz p pus repit h° obligtas in loco sophi°° qz in fillo sophi°°. Ex h eni fillus sophistic° est obligtas fillī. qz s. fillm addit quādā habitudinē locale in q forma fillī reseruari nō pōt. potius q h itēdit de loco sophi°° qz de fillo sophi°°: quō aūt differt locus sophisticus a fillo sophi°° in sequētib° patebit. ¶ 2ª via sumit cōsiderādo ea q determinant in li° poz. Mā z si de fallacijs nō determinat in h li° nisi ut reducunt ad ignorātiā elēchi. qz obligtates nō cōsiderant in arte nisi ut reducunt ad rectitudinē: nec sunt p se itēte ab arte. tñ iter obligtates pncipalius h cōsiderat de fallacijs fallacie aūt nō noiant fillos sophisticos: sz locos sophisticos: qd pz p phm q equocationē z palogismū q fit p noia dicit eē locū. cū ait q loc° aptissim° z publicissimus est ille q fit p noia. si q aliquā obligtatē deberem° h assignare subm magis dicerem° q locus sophisticus eēt subz in libros elēchoz qz fillus sophistic°. qz accipiēdo pncipale large: de loco sophi°° h pncipalius itēdit qz de fillo sophistico. ¶ 3ª via sic pz. nā fillus sophistic° ad duo pōt cōparari ad locos siue ad fallacias ad qs reducit. Et ad res ad qs applicat: ut si dico. canis currit: sz celeste sydus est canis. q currit. Hic cōsiderare est duo. equocationē ad quā reducit fillus fact°: z res illas: ut canem z celeste sydus ad qs applicat. Cū q de fillis sophisticis tradat ars nō respectu rez ad qs applicant: sz respectu fallaciaz ad qs reducunt ut pz ex illo capło. ⌊ Qm̄ habemus sm q sunt apparētes fillī. ⌋ Pncipalius cōsiderat h de fallacijs qz de fillis sophisticis. Cū fillī sophistici introducant i h li° pp fallacias z qz fallacie idē sūt qd loci sophistici: ut infra patebit. Pncipalius h itēdit de locis sophisticis qz de fillis sophisticis. Dicam° q q nulla obligtas pōt eē subz in aliq scia nec in aliq li° alicuius scie. nec in h li° simplr. Et p oēm modū pncipalius itēdit obligtas aliq. tñ inter obligtates pncipalius h intēdit de loco sophistico qz de fillo sophistico qd declarare uolebamus.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū in h li° p bari posśit fillś sophisticū eē. z vi q nō. qz qd nō est nō pōt pbari eē: sz fillus sophistic° collocādus ē sub nō ente: ut supius dicebat. q cē. ¶ Amplius. illd de q ē scia nō oz pbari i scia: sz doctria ista ē de fillis sophisticis qd pz p phm. q in pn° huj libri ait. de sophisticis aūt elēchis z de his q vident elēchi dicemus. q cē. ¶ Rndeo. dōm q si in h li° subm eēt fillus sophistic°. qz de subo opz supponere qz est. forte dubium eēt. utrū id pbari posset h° fillm eē: sz cū sophistic° fillus nō sit subm in h li° lz aliq mō sit mā huj° libri qd q̄rit nō vi eē dubiū: z ut melio appareat q̄stū: sciēdū q ut in nris editiōib° theologicis sufficiētius diximus: subm z mā accipiunt in scia sm quādā fillitudinē eoz que videmus in nā. subm eni in nālib° differt a mā. qz subm dic qd in actu. mā vo qd in potētia: ut pōt hīi ex 9. metaphi. ea q que pncipalr cōsiderant in scia. qz talia respectu illius scie sūt qd in actu. eo q sub ppria rōne cōsiderant ibidē merent nomē sbiecti. que vo nō cōsiderant pncipalr in scia nec sub ppria rōne: z sm q h° cōsiderant ibidē hñt rōnē po° respectu illi° artis. z pñt eē mā scie nō subm. fillus q sophisticus z loc° sophistic° z h° obligtates q̄dāmō pñt dici mā huj° libri. qz de talib° determiat in h li° nō tñ debēt dici subm: nā cū dialetica sit ars directiua rōnis z itellś in nulla pte dialetice pncipalr z sm q h° aliq obligtas pōt eē itēta. pncipalr q itēdit h aliq rectitudo: ut elēchus ul fillus dialetic° sb aliq spāli rōne. uez qz fillī sophistici z loci sophistici sūt qdā obligtates ipsi° elēchi ne i elēcho cōtingat error. opz eū uolētē determinare de elēcho. determinare ēt de fillo sophistico. iō spectat ad aliquē libz dialetice: ut ad hūc: determiare de fillo sophistico. nō tñ pp h h° fillus ponēdus est subm in h li°. Mā sicut ille q determinat de oblīq in cōparatiōe ad rectū. pncipalius itēdit de recto qz de oblīq. sic cōsiderās de fillo sophistico i cōpatiōe ad elēchū. pncipalius cōsiderat de elēcho qz de h° fillo. pp q phs signāter h° obligtates reducit ad ignorātiā elēchi inuēs q de h° obligtatib° nō determinat pncipalr: sz determinat de eis ne accidat error circa elēchū. elēchus q h pncipalr itēdit. ex h q̄ soluit q̄stū. nā z si doctrina non debet pbare subm qd pncipalr itēdit: z a q recipit spēz z eē. tñ qz fillus sophistic° nō est pncipalr itēt°: iō ut dicebat nō est dubiū qd q̄rit. Possem° tñ si uellemus distinguere de scia z de mō pbādi ut oñderem° que scia pōt pbare subz suū z que nō z q̄lr pōt pbare: z q̄lr nō. Sz h videret oino supuacuū: cū fillus sophistic° pp quē introducit qō nō hēat rōnez sbiecti. Ex h ēt appet q liber iste magis dz dici liber elēchoz qz fillorz sophisticorz. est eni mā huj° libri fillus sophistic°: z magis est mā locus sophistic°. qz de utrisq determinat h. nullū tñ istoz dz dici subm. Sz subm est ille elēchus de quo pncipalr itēdit. z qz cōueniētius est a pncipaliori itēto fieri denoiationē q̄ uenīter h liber dī elēchoz. ¶ Opposita eni his nō est difficile soluere: nā cū dī fillus sophisticus nō est. q nō pōt pbari esse. dōm q sicut linea oblīq est aliqd nō rōne obligtatis. qz obligtas ē puatio que de se ē nō ens: sz rōne ipsi° cōtinui qd obligtati substituit. sic fillus sophisticus est aliqd. qz est qdā rōcinatio defectiua. q pp rōcinationē in qua fūdat h° sophisticatio fillus sophisticus aliqd est. est q fillus sophistic° aliq rōcinatio: sic loquela icōgrua est aliq loquela. tñ qz dialetica est directio rōnis de rōne sophistica pncipalr cōsiderari non pōt. sicut qz grāmatica est directio lingue de locutiōe incōgrua pncipaliter cōsiderari nō debet.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū hic pbet fillus sophistic° eē. z vi q sic p h qd habet in lra ubi illative cōcludit q aliq sūt fillī. aliq vo nō sūt: sz vident. ¶ Rº. dōm q sz h posset pbari fillm sophisticū eē. tñ si itētionē phi pfūdius ispicimus nō ppe pbat fillm sophisticū ineē: sz magis oñdit ipm eē deceptiuū: z posse decipe. deceptio aūt vī esse qdā effectus fillī sophistici: nā q̄dāmō est ppietas q̄dā fillī sophistici: que ut cōpat ad impitiā nraz causat in nobis deceptionem quādaz. Q; autē intendat philosophus

ꝑbare fillogiſmū ſophiſticū eē deceptiuū pz:ſi ꝙſiderē-
tur ꝑbatiões eiꝰ. Prima eni ꝑbatio eſt. q̄dā res ſūt ꝛ
q̄dā apparēt eē que nō ſūt. ꝛ ita nos decipiūt. ſic eſt fil
logiſmꝰ. Amplius ſ̄dit ꝙ videnꝯ hꝯ fillogiſmi ꝓp im
peritiā nr̄az. Cōſtat aūt ꝙ iperitia nr̄a nō dat fillis ſo-
phiſticis ꝙ ſint hꝯ fillī: ſed ſolū facit ꝙ per tales fillos
poſſumꝰ decipi. nā ꝛ ſi hꝯ fillī ꝑponerenꝯ ꝑitis ꝛ do-
ctis: lz eos nō deciperēt. nihilominꝰ ſophiſtici eēnt. 3ª
ſua ꝑbatio eſt ꝙ qz credimꝰ eē in rebꝰ qđ videmꝰ i noi
bus. iō accidit qđ dictū eſt. Cōſtat ā ꝙ hꝯ credulitas
nr̄a nō dat fillis ſophiſticis ꝙ ſint hꝯ fillī: nec ꝑ h̄ ꝑbat
fillus ſophiſticꝰ eē: ſz ſolū oñdit ꝙ qz ſic credimꝰ ꝙtigit
nos decipi per talē fillm. 4ª ſua ꝑbatio eſt ex ꝑte ſophi
ſtaꝝ diligētiū gl̄iam. Cōſtat ā ꝙ fillus ſophiſticꝰ ex eo
ꝙ eſt hꝯ nō facꝫ ſophiſtas gl̄ioſos. qz tūc ſemꝑ ſophiſte
haberēt gl̄iaz: ſed iō hēt eſſe eoꝝ gl̄ia. qz per talez fillm
ꝙtingit aliquos eſſe deceptos. Si ꝙ ꝙſiderenꝯ oēs qua
tuor ꝑbatiões facte in lr̄a. Nō ꝑpr̄ie ꝑbaꝫ fillm ſophi
ſticū eſſe: ſz oñdit ipz eē deceptiuū. Et qz mltis modis
pōt decipe. iō neč ia ꝛ utilis eſt cognitio eius: qđ vo di
cebaꝫ ꝙ ꝑbaꝫ aliquē fillm nō eē. ſz apparere ly appare
re exponēdū eſt pro decipere. Caꝑ. II.

Uot aūt ſunt ſpēs diſputationuz ſophiſticaꝝ: ꝛ ex quot nūero po-
q teſtas ea ꝙſtat: ꝛ quot ptes ꝙtin-
git eſſe negocij: ꝛ de alijs que ſuffragant ad hanc artem nunc dicemus.

¶ Poſtq̄z phs oñdit neceſſitatē huiꝰ doctrine. in pte iſta diſputatiõez ſophiſticā de q̄ h̄ agit ſepat ab alijs diſpu
tatiõibꝰ. ꝛ duo facit. ꝑº enumerat ea que tractāda ſūt
circa diſputationē ſophiſticā. 2º diſtinguit gn̄a diſpu-
tationū: ut ſepet diſputationē ſophiſticā ab alijs. 2ª ibi
| Sūt ꝯ diſputationū. | Dicit ꝯ ꝙ nūc. i. in h̄ li º dice
mus quot ſunt ſpēs ſophiſticaꝝ diſputationū quātuz
ad metas: qz h̄z ꝙ diſputatio ducit ad aliā ꝛ aliā meta
dr̄ eſſe alia ꝛ alia ſpēs diſputatiõis. ſm h̄ ꝯ erūt 5ᵉ ſpēs
ſm 5ᵉ metas. uel poſſumꝰ dicē ꝙ hꝯ ſpēs appellāt mo-
dos ſophiſticādi. ſm h̄ ꝯ erunt due ſpēs ſm duos mo
dos. vnū in dictiõe: ꝛ aliū ex dictionē. ꝛ dicemꝰ ea po
teſtas que eſt ſophiſticādi ex quot nūo ꝙſtat q̄ztū ad lo
cos ſiue quātū ad fallacias. qz. 13. ꝛ quot ptes ꝙtingat
eſſe huius negocij. qz duas. vnā opponētis. de qua de
terminaꝫ in ꝑmo: ꝛ aliā rñdētis de qua agit in 2º. ꝛ in
de dicemus de alijs que ſuffragantꝫ ad hanc artē. ut de
cautelis que faciūt ad bñ eē. ¶ Notādū aūt ꝙ diſpu-
tatiões ſophiſticas ſumptaz reſpectu finiū: ut reſpectu
metaꝝ poſſumꝰ appellare ſpēs diſputationū. nā diſpu
tatio eſt q̄ſi qdā motꝰ tēdēs in aliquē finē. ꝛ ſi finis il-
lius eſt ſcia ꝛ vītas. ſic eſt doctrinalis. ſi vo finis eiꝰ ſit
victoria ꝛ meta ſic eſt litigioſa. Et qz motꝰ ſuſcipit ſpe
ciē ex termino. iō pñt dici tot eſſe ſpēs ſophiſticaꝝ diſ-
putationū quot ſunt mete ad quas tales diſputatiões
ordinantur. Deinde cū dicit.

¶ Sunt ergo diſputationū gn̄a q̄tuor. Doctrinales. Dialetice. Tētatiue. Litigioſe.

¶ Diſtinguit gn̄a diſputationū: ut ſepet diſputatiõez ſo-
phiſticā ab alijs. ꝛ tria faꝫ. qz ꝑº enūerat gn̄a diſputati
onū. 2º exeqt̄ de eis. Et 3º eligit ſibi diſputationē de q̄
tēdit. 2ª ibi | Doctrinales qdē ſūt. | 3ª ibi | Ergo de
mſtratiuis. | Dicit ꝯ ꝙ diſputationū gn̄a ſūt q̄tuor: doc
trinales: dialetice: tētatiue ꝛ litigioſe. Deiñ cuz dic.

¶ Doctrinales quidem que ex ꝓprijs prin
cipijs cuiuſq̄z diſciplie: ꝛ nō ex his que vi
dentur eſſe reſpondēti ſillogizant. Oporꝛ
tet enim eum credere qui ~~dicit~~ diſcit

¶ Exeqt̄ de hꝯ diſputatiõibꝰ ꝛ q̄tuor faꝫ. qz ꝑº exeqt̄ de
doctrinalibꝰ. 2º de dialeticis. 3º de tētatiuis. 4º de litigi
oſis. 2ª ibi | Dialetice āt. | 3ª ibi | Tētatiue qdē. | 4ª
vo ibi | Litigioſe vo. | Dicit ꝯ ꝙ doctrinales diſputa-
tiões ſūt ex ꝓprijs ꝓncipijs vniuſcuiuſq̄z diſciplie ꝛ nō
ſillogiçāt ex his q̄ videnꝯ rñdēti: ſz in talibꝰ eū q discit
opz credē. ¶ Notādū aūt ꝙ doctrinales ſcie ꝟz ꝙ hꝯ
nō ꝓcedunꝯ ex ꝑbabilibꝰ: ſz ex neceſſarijs. Et qz ex h̄
aliq̄ videnꝯ eſſe ꝑbabilia. qz videnꝯ oibꝰ uel plurib⁹ uel
maxie notis. iō dialeticus interrogat. utꝝ videaꝫ ueꝝ
qđ aſſumit uel nō. qz videri ueꝝ faꝫ ad h̄ ꝙ aliqd ſit ꝑ-
babile: tñ qz videri nihil faꝫ ad h̄ ꝙ aliqd ſit neceſſari-
um: doctrinalis ex neceſſarijs ſillogiçās nō iterrogāt.
¶ Notādū ēt doctrialē nō ſolū differre a dialetica. qz
eſt ex neceſſarijs. illa vo ex ꝑbabilibus. ſz ēt differt. qz
dialetica eſt quodāmō collectiua ꝯdictionū. hēt enim
viā ut ſillogiçet ad utrāq̄z ptē ꝯdictiõis. iō interrogat.
qz ſi rñdēs neget ſibi qđ ꝓpōit ñ claudit ſibi oino via.
Dialetice eniz diſputare poſſumꝰ ēt ꝯ negantē ꝑn̄ª: ut
pz ex ꝑº topicoꝝ. qđ quō itelligēdū ſit alibi declarauī-
mus. doctrialis vo ꝯ negātē ſibi ꝑn̄ª diſputare nō pōt.
iō ſimplr ſupponit ea eē. nec iterrogat an ſit. qz ſi nega
renꝯ nō poſſit ulteriꝰ diſputare. ¶ Notādū ēt ꝙ ita
libꝰ uolētez diſputare oz credē ꝓncipijs ꝛ ſupponē ea.
qz ſi negaret illa nō eēt diſputatio doctrinalis. ¶ No
tādū ēt ꝙ diſputatio doctrinalis ſemꝑ eſt iter diſcipu-
lū ꝛ doctorē. qz ſemꝑ oz eē gr̄a adiſcēdi. qz ſi eēt gr̄a tē
tādi uꝰ vincēdi: nō eēt doctrinalis: ſz eēt tētatiua uel li
tigioſa. iō altoꝝ diſputātiū appellat eū q discit dicēs:
ꝙ opz eū q diſcit credē. qz nō pōt diſputare diſciplina-
biliꝰ niſi credat ꝛ ſupponat ꝑn̄ª artis. ¶ Notādū etiā
ꝙ in talibꝰ aliquo mō opz diſcētē credere. qz doctrina
les ſm ꝙ hꝯ ſūt ita firmiter demōſtrāt ꝙ opz adiſcētē
credere. qz quodā mō cogit itellectꝰ ꝛ rō nr̄a: ut creda
mus ꝛ aſſentiamus illis. Deinde cū dicit.

¶ Dialetice autē que ex probabilibus ſunt collectiue contradictionum.

¶ Exeqt̄ de dialeticis dicēs ꝙ dialetice ex ꝑbabilibus
ſunt collectiue ꝯtradictionū: nā cū ex ꝑbabilibꝰ ꝓce-
dāt habēt viā ut ſillogiçēt ad utrāq̄z partē ꝯtradictio-
nis. Deinde cum dicit.

¶ Tētatiue vo que ex his que videnꝯ rñdē
ti. Et neceſſariū eſt ſcire ei qui ſimulat hr̄e
ſciaz: quēadmodū determinatū eſt i alijs.

¶ Exequit ex tētatiuis dicēs ꝙ tētatiue ſunt que ſillogi
çant ex his que videnꝯ rñdēti. ꝓcedūt eni tētatiue per
quedā coia. iō per eas pōt capi experimētū de rñdēte.
hꝯ aūt experimēti tentatiui ſubdit cām cū dicit: ꝙ ne
ceſſariū eſt ſcire ſuꝑ. coia eū qui ſimulat ſe hr̄e ſciam in
ꝓprijs: qđ q̄ mō ſit: determinatū eſt in alijs: ut in topi
cis: uel in alijs. qz forte aliquē librū fecit de tentatiua
diſputatiõe que ad nos nō ꝓuenit. In his autē que ad
nos ꝓuenerūt nō eſt exq̄ſite determinatū de tali diſpu-
tatiõe. ¶ Notādū aūt ꝙ tētatiuus qdā dialeticus eſt
ut infra dicēt. iō ex ꝑbabilibꝰ ſillogiçare pōt. ueꝝ qz ſua
finalis intētio eſt capere experimētū de rñdente: ſufficit ꝙ
ſillogiçet ex ꝑbabilibꝰ que videnꝯ rñdēti. ¶ Notādū
aūt ꝙ hꝯ dictū. videlz ꝙ neceſſe eſt ſcire coia eū q ſe ſi-
mulat hr̄e hāc ſciaz in ꝓprijs. pōt referri ad opponētē
ꝛ ad rñdētē. nā ſi opponēs ſimulādo ſe ſcire ꝓpria vult
tētare. opz eū ſcire coia. qz ſine ſcia coiuz tētare nō poſ
ſet: ſic etiā ꝛ rñdētē opz ſcire coia ſi vult rñdere ad tē-
tatiuas rōnes. ¶ Notādū etiā ꝙ in oi ſcia ſunt quedā
coia qbꝰ ſcitis nō ꝓpter h̄ ſcit ars. ignoratis vo igno-
raꝫ uel in ꝑſpectiua cōmune eſt ꝙ eſt de linea viſuali ꝛ
ꝙ ſubalternaꝫ geometrie: ꝛ talia que nullus ꝑſpectiꝰ
ignorat. ſi ergo rñdēs de talibꝰ rñdere neſcit: planū eſt

eñ nō habere sciam illā. qz si sciret ꝓpria hꝰ: coia ignorare nō posset. ergo talia que necesse est respondētē scire: si simulat: z dicit se habere sciētiam: poterit de eo experimentum sumi. Deinde cum dicit.

¶ Litigiose vo que ex his que videntur ꝓbabilia: non sunt autem: sillogizant.

¶ Describit litigiosas dicēs q litigiose sūt que sillogizāt ex his que videnť ꝓbabilia z nō sūt. Quō aūt litigiose videnť accipe ꝓbabilia: sz nō accipiūt: z quō taz peccantes in mā q peccātes in forma. aliquo mō sunt tales: infra patebit. ¶ Notādū aūt has dispōnes distingui posse ꝑ ea que acgrunť ex eis. ex disputatiōe eni uł acgrit vītas uel opinio. uel experimētū uel victoria. gcū q eni disputat. uel itēdit expiri. uel itēdit vincere. si āt nō itēdit h nec illud: sz itēdit cognoscē vītatē. uel disputat ex ꝓbabilib⁹. z tūc aggñat opionē. uel ex necessarijs. z tūc aggñat sciaz. distinguunť ḡ he disputatiōes ad inuicē per ea que ex illis ꝙsequmur. qz ꝑ doctrinales acgrit scia. ꝑ dialeticas aggenerať opinio. ꝑ tentatiuas sumit experimentum. per litigiosas intenditur victoria siue gloria z palma. Deinde cum dicit.

¶ Ergo de demonstratiuis quidez in analeticis dictuz est. De dialeticis vo z tentatiuis in alijs. De agonisticis autē z litigiosis nunc dicemus.

¶ Eligit disputationē de qua h determinať. d. q de demonstratiuis dcm̄ est in analeticis. i. in posteriorib⁹. de dialeticis z tētatiuis dcm̄ est in alijs: ut i top̄. uel in alijs. si aliquē aliū librū spālē feć de tētatiuis. De agonisticis vo z de litigiosis. i. sophisticis dicemus nūc.

Ad itelligētiā dictoꝝ ptingit ꝑ⁰ dubitare utruz sillus dialetic⁹ addat aliqd. z qd addat supᵖ sill'm simplr. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū est q siue sillus simplr sit gen⁹ ad sill'm dialeticū siue nō. Nullus tñ dubitat sill'm simplr coiorē eē q dialeticū. opz ḡ sill'm dialeticū aliqd addere supᵖ sill'm simplr: ut possit ipm ꝙhere. possum⁹ aūt dicere q sic sillus simplr resoluiť in sua ꝑn⁸. sic z sillus dialetic⁹ hēt qdā ꝑncipia ōter ꝑn⁸ sillī simplr in que resoluiť. naz sic hō q ꝙpriū aial qcqd ē de rōne aialis est de rōne hois. aliqd tñ hēt hō qd est ꝑter rōnē aialis. sic oia ꝑn⁸ ptinētia ad sill'm simplr ptinēt ad dialeticū. hēt tñ dialeticus aliq ꝑn⁸ spālia q sūt ꝑter rōnē sillī simplr. ꝑn⁸ eni in q resoluit sillus simplr: uł pñt dici de oi z dici de nullo. nō eni ualet. si oē. b. est. a. z oē. c. est. b. q oē. c. sit a. nisi supposita illius ꝑncipij vītate que est dici de oi. Mā si nihil est ipsius. b. de q nō ꝑdicať. a. si. c. est aliqd ipsi⁹. b. de. c. ꝑdicabiť. a. Ultra tñ ista ꝑncipia hēt dialeticus aliq̄ specialia ꝑncipia. nā si dicā. oia que pōt miles pōt rex. miles pōt expugnare castrū. ergo z rex. sillus iste ꝙfirmať per duo gña principioꝝ. ꝑ gñalia z spālia. ꝑ gñalia vo qz est in h sillo ꝑncipiū dici de oi: sicut erat in sillo ꝑdicto facto in terminis coib⁹: naz sicut ibi sumebať. c. sb b. sic hic sumiť expugnare sub ly oia. Cōfirmať ḡ iste sillogismus ꝑ dici de oi. Rursus. qz est ibi habitudo minoris ad maius. ꝙfirmať etiā ꝑ illud ꝑn^m q qcqd pōt minus pōt z maius: z istud ꝑncipiū respectu eius qd est dici de oi est q̄ſi spāle. qz non hēt esse nisi in sillo facto in talib⁹ terminis in qb⁹ reseruet habitudo minoris ad maius: z qz ista habitudo fundať in loco a maiori. iō sumpsit originē istud dictū cōe q sillus dialeticus addit supra sill'm simplr hitudinē localē. utruz aūt ꝓpter hoc sillus simplr debeat dici genus ad ipm non est pñtis speculatiōis: sed si ptingat nos scribere super alijs libris logice hīet locū qd querit. Ad ꝓsens autez intātū dictuz sit q sillus dialeticus addit aliq̄ ꝑn⁸ specialia supra sill'm simplr que cōmuni noie possunt dic quedam maxime uel quedam habitudines locales.

Alterius forte dubitaret aliqs. utruz hꝰ habitudines locales sint de rōne sillī dialetici. z possint dici ptes formales respectu ei⁹. ¶ Ad quod potest dici q ꝫm philosophū. 7. metaphisice. nō est incōueniens q illud quod est materiale vni esse formale alteri: ut cuprum quod est pars materialis circuli est pars formalis circuli cuprei. quicquid eniz est de rationē rei potest dici pars formalis eius. habitudo ergo localis si comparetur ad sillogismuz simpliciter nō est pars formalis eius. quia huiusmodi habitudo non reperitur nisi in materia aliquo modo speciali: ut habitudo fundata in loco a cōtrario nō reperitur in quibūslibet terminis: sed in his que habent rationem oppositionis: sic etiam habitudo fundata in loco a minori reperitur solū in illis terminis iter quos est proportio minoris ad maius. Cum sillogismus ergo simpliciter abstrahat ab hac materia: z ab illa: in quibus tales habitudines reseruari non habent huiusmodi habitudines non poterunt probare formaz sillogismi ut sillogismus est non sunt ergo tales habitudines de ratione sillogismi simpliciter. sunt tamen aliquo modo de ratione sillogismi dialetici. quia sillogismus dialeticus sine tali habitudine esse nō hēt. meminimus ergo nos aliquando dixisse q principiū dici de omni uel de nullo probat formaz. loci vo siue locales maxime probāt materiam: quod sic est intelligenduz. quia sillogismus sumptus simpliciter magis accipitur ꝫm formaz. sumptus vo in terminis specialib⁹ magis sumitur ꝫm materiaz. Principia vo sillogismi simpliciter sunt magis ꝫm formam. principia vo sillogismi dialetici respectu sillogismi simpliciter possunt dici ꝫm materiam. probant eni loci propositiones ipsas non simpliciter sumptas: nec ut sunt materia sillogismi simpliciter: sed ut sunt materia sillogismi dialetici. in terminis enim omnino generalibus z in sillogismo simpliciter habitudo localis reseruari non potest. ergo huiusmodi habitudines sunt de ratione sillogismi dialetici. 2⁰. 34.

Alterius cuz in ipso sillogismo dialetico. z in his que sunt de ratione eius sit assignare aliquid formale z aliquid materiale. ¶ Dubitaret forte aliquis. utꝝ huiusmodi hitudines se teneāt magis ex pte forme: uel magis ex parte materie. ¶ Respondeo dicēdū q materia pertinens ad totaz speciem ꝫm q huius est. potest dici pars formalis rei. forte ergo huiusmodi habitudines esse de ratiōe sillogismi dialetici merito dubitari potest. utruz sic sint de ratione ei⁹ q se teneāt ex pte forme: uel q se teneāt ex pte māe. ¶ Sciēduz ḡ q sic sillus dialetic⁹ est aliqd speciale z aliqd magis ꝏctuz q̄ſi sillus simplr. qz sillus dialeticus habet aliquid loco materie: z aliquid loco forme. cuz actus actiuorum sint in patiente z dispositio: z q oportet formā esse ꝓportionatā materie: sicut sillus dialeticus respectu sillogismi simplr addit aliqd spāle quātū ad formā. sic addit aliqd spāle quātum ad mām. sillus eni simplr loco māe hēt ꝓpōnes affirmatiuas uel negatiuas. loco forme habet ordinē illū sillogisticum in quo saluari possunt dici de omni uel nullo. huiusmodi eniz ordo uel est ipsa forma sillogismi simplr. uel est aliquid inseparabiliter annexū ipsi forme. sillus vo dialeticus includit oia que sunt sillogismi simplr. siue se teneāt ex parte materie. siue ex pte forme: sed qz specialior est. addit aliqd ex parte utriusq;. nā ex parte materie addit ꝓbabilitatez. ex parte forme addit habitudinē localē. ad hoc eni q propositiones sint materia sillogismi dialetici non sufficit q sint affirmatiue uel negatiue. sz ultra h requirit q sint ꝓbabiles. ex pte vo forme addit habitudinē localē: qz nō sufficit q sit ibi ꝑn^m dici de omni uel de nullo: sed requirit q sit ibi habitudo

localis:ut si hic eēt silʒs dialeticus qcqd pōt miles.pōt ⁊ rex.miles pōt expugnare.ergo ⁊ rex.sup hoc q̄ ħ est ꝓncipiū dici de oi.est etiā ħitudo quedā localis:ut locus a maiori.ꝙfirmaī eni dict⁹ silʒs per hāc maximā.qr qđ pōt minus:pōt ⁊ maius.Cū g̈ querīt utrū h⁹¹ ħitudo se teneat ex ꝑte mātis uel ex ꝑte forme.dđz est q̄ in dicto silʒo est duo ꝙsiderare.maiorē ip̄az ꝑm se:⁊ illationē illā que fit ex maiori ad ꝯnē.utrūq; aūt istoꝝ ꝑbaī p dictā ħitudinē.ip̄a eni maior ꝑm se accepta ꝙfirmaī p talē ħitudinez.nā ilō uerū est.qr qcqd pōt miles.pōt ⁊ rex.qr qđ pōt minus:pōt ⁊ maius. Rursus ħ illatio. miles pōt expugnare.g̈ ⁊ rex.ilō uera est.qr qđ pōt minus pōt ⁊ maius.cū g̈ ꝑpō ꝑm se ꝙsiderata ꝑtineat ad mātz silʒi.illatio ꝺo ꝑtineat ad formā.dicē possum⁹ h⁹¹ ħitudies ꝑbare q̄dāmō utrūq;:tā mātm q̄z formā.dici ergo de oi uel de nullo:ut reſuanī in silʒo dialetico solū ꝑbāt formā.qr nullo mō ꝑbāt ꝑpōnes ꝑm se acceptas.ꝑbabilitas ꝺo ip̄arū ꝑpōnū in h⁹¹ silʒo solū se tenē ex ꝑte mātis.ħitudines ꝺo locales q̄dāmō se ħnt ex ꝑte utriusq;.pp qđ h⁹¹ dīnt a dici de oi uel de nullo.qr ꝑbāt nō solū formā:sed etiā mātz.ꝑz g̈ quō h⁹¹ ħitudies locales se ħnt ad silʒm dialeticū qr sunt de rōne eius:⁊ ꝑbāt nō solū mātz silʒi dialetici.sed etiā formā. non q̄ formā ꝑbent silʒi dialetici:vñ silʒs est:sed vñ dialeticus est.ex ħ g̈ appet uerū esse qđ dixīmus in rhetoricis ubi distinxīmus h⁹¹ ħitudies ad dici de oi uel de nullo.dicēdo q̄ illa ꝑbāt formā.ista ꝺo mātz.Mā sic cōpositus ex po⁹ ⁊ actu differt ab actu p hoc qđ est i po⁹.⁊ a po⁹ per hoc qđ est in actu. sic h⁹¹ ħitudies ꝑbātes q̄dāmō utrūq; tā mātz q̄z formā dīnt a dici de oi ⁊ de nullo ꝑbātib⁹ solā formā.p ħ q̄ ꝑbāt mātz.⁊ si aliq̄ sunt ꝑbātia solā mātz:dicte ħitudies differrēt ab eis p ħ q̄ ꝑbāt formā.utrū aūt forma illa que est silʒi dialetici:ut dialeticus est:quā ꝑbāt ħitudies locales respectu silʒi ſm pr̄ se hēat sicut ꝺia specifica:uel se hēat sic ꝺia modalis uel mālis.alibi forte declarabīt.ħ eni nthīl est altđ q̄z querē utrū sillogismus simpl̄r sit genus ad silʒz dialeticum:qđ ꝺixīmus alibi determinandum.

Alterius forte ꝺubitaret aliq̄s. utrū silʒi ꝺoctrinales addāt ħitudinē localē supra silʒm simpl̄r. ¶ R⁹.ꝺm q̄ in rhetoricis ostendimus.q̄ si spāles artifices:quoꝝ est demōstrare in suis rōnib⁹ assignarēt ħitudies locales assignarent eas ſm spālez modū:ut si fieret talis illatio.est albū.ergo non est nigrū.diceret dialeticus q̄ est locus a ꝯrio.demonstrator ꝺo diceret q̄ est locus ab albo.ꝯriū eni in albo nō est aliud q̄z albū:nā ut ad pns spectat.supius in iferiori nō est aliud q̄z iferi⁹.qr ergo artifices doctriales cōsiderāt h⁹¹ coia ſm spālez modū ⁊ nō capiunt de eis nisi ſm q̄ spectat ad ꝑpositū eoꝝ.ptinet ad demōstratorē ⁊ ad artificē spālem ꝙsiderare ꝯriuz.cām.effectū. ⁊ h⁹¹ itētiones nō ſm modū cōem:sed ſz modū spālē. ⁊ qr coia in spālib⁹:ut dictū est sunt ip̄a spālia.ſ.si q̄reret a demōstratore.terra iterponit.ergo est eclipsis.nō diceret q̄ eēt locus a cā sed ab interpōne terre.sic est si ecōuerso quereret.vñ locus eclipsis est.ergo iterponitur terra.nō diceret q̄ eēt locus ab effectu.sed ab eclipsi. Et qr ħitudies spāles nō ꝑpe hñt rōnē loci:cū locus dicat qd cōprehēsiuū ⁊ qd uē ⁊ cōe ꝑpe loquēdo nō spectat ad demōstratorē in suis demōstrationib⁹ assignare localē ħitudinē.ilō in rhetoricis dixim⁹ si queraī a spāli artifice ⁊ demōstratore.est albū. ergo nō est nigrū.si liceret sic loqui.qr ꝑpe loquēdo ħitudines locales nō assignanī ſm rōnes spāles:ut ſm albū:sed ſz ꝯrium:nec ſm iterpōnem terre:sed ſm cām.sic etiam nō assignanī ſm eclipſz sed ſm effectū.ꝑprie ergo loquēdo silʒi demōstratiui nō addunt ħitudinē localem supra silʒm simpl̄r.qr ergo h⁹¹ ħitudines gñales consiꝺerat ſz spālem modū ꝑut reseruanī in terminis spāli bus ingrediētib⁹ demonstrationē:cū huius termini necessarij sint mā silʒi coiter ponīt q̄ silʒus demonstrativus addit supra silʒm simpl̄r nō ħabitudinē localē:sed necessitatē māe.⁊ per hoc pz solutio ad q̄stū. Questio ergo de silʒis dialeticis ⁊ doctrinalib⁹.restat querere de tentatiuis:sed de hoc quereī infra ubi erit de ħ erit spālis mā. Rursus querēdū eēt de silʒis litigiosis: sed de hoc ꝑpe dicēda in sequēti locutione quereī.

¶ Rimū g̈ sumēdū q̄ cōiectāt qui in p disputatiōib⁹ decertāt ⁊ corrixanī.

¶ Postq̄z phs sic determinauit quedā coia circa disputationē sophisticā oñdēdo eā esse nēciam ⁊ esse distinctā ab alijs disputationib⁹.in pte ista exequitur de ea magis spāliter.⁊ tria facit.qr primo facit qđ dictū est.2° sub cōpēdio recapitulat que fuerat executus de disputatiōe sophistica.3° ut oñdat se fuisse hui⁹ artis spālem inuētorē.ostēdit modū quo ars predicta iuēta fuit. Scda ps icipit circa finē libri ibi ⌊ Ex quātis ergo ⁊ qualib⁹ fuerit. ⌋ Tertia ps icipit adhuc magis uersus finē. ⌊ Opz aūt nos nō latere. ⌋ Prima diuidīt in tres partes.qr ꝑmo exequīt de disputatiōe sophistica.quātū ad vnā ptē huius negocij:ut ſm q̄ ptinet ad opponētē.2° exequīt de his que faciūt ad bñ eē artis.ut de cautelis.⁊ 3° determinat de altera pte hui⁹ negocij:ut de his que ptinēt ad rñdētē. Uel possumus aliter diuidere.qr ꝑ° docet locos ⁊ silʒos sophisticos. 2°dat cautelas que sūt ad bñ eē artis.3°docet h⁹¹ silʒos soluere.2ª ps icipit circa finē ꝑmi libri ⌊ Differt āt nō pauz. ⌋ Ut qdā uolūt.melius tñ est ut scda ps incipiat ibi ⌊ Falsuz aūt in aliq̄ oñdere. ⌋ 3ª aūt ps icipit in ꝑncipio scdi libri ibi ⌊ De rñsiōe aūt. ⌋ Notāndū aūt q̄ se cūdus modus diuidēdi est quodāmō magis ad ꝑpositū q̄z ꝑmus. Mā uti silʒo sophistico nō ꝑprie ptinet ad dialeticū:lz posset tradere artē de ipo. Pōt g̈ dialetic⁹ tradere artē de silʒo sophistico oñendo q̄lr ꝙstituīt.⁊ pōt dare cautelas ne vincamur a sophistis.⁊ pōt tradere artē quō soluēdi sūt silʒi sophistice ꝙstituti:lz nō spectat ad dialeticū istruere opponētem q̄ utaī tali silʒo. Prima pars diuidīt in duas.qr ꝑmo distinguit fines quos intendunt sophiste.2° determinat de disputatione sophistica:ut hēt ducere ad tales fines.2ª ibi ⌊ Modi aūt arguēdi. ⌋ Circa ꝑmū tria facit.qr ꝑmo ꝙtinuat se ad dicēda.2° enumerat huiusmodi fines.3° ostendit ordinē eorū ad inuicē.2ª ibi ⌊ Sūt autē quinq;. ⌋ 3ª ibi ⌊ Nā maxime uolunt. ⌋ Dicit ergo q̄ primo sumēdū est qđ coniectant.i.quot sunt fines quos coniectant ⁊ desiderant ipsi sophiste qui in disputationibus certāt ⁊ corrixantur. Deinde cum dicit.

¶ Sūt aūt q̄nq̄z hec numero:redargutio: falsuz:iopinabile:soloecismus:⁊ q̄ntū facere nugari eū qui ꝯ agit:hoc autē est frequēter cogere idem dicere. Aut qđ nō sit. sed qđ videatur esse singulum eorum.

¶ Enumerat h⁹¹ fines dicens q̄ h⁹¹ fines intenti a sophistis sunt q̄nq̄z numero. Uidelicet redargutio:falsum: inopinabile:soloecismus. ⁊ q̄ntum est facere nugari.⁊ exponit se qd est facere nugari dicēs.q̄ hoc aūt.ſ.facere nugari est cogere eū qui ꝯ agit.i.aduersariū frequēter dicere idē.⁊ addit quō tales fines itēti sūt a sophista.qr a sophista nō directe itēdit qđ sit uel nō sit.aliqs dictoꝝ finiū.sed sufficit ei q̄ videaī esse singulū eorū. sophista eni cū sit copiosus ab apparente scia:⁊ nō ab exñti nō curat utrū ſm ueritatē redarguat aduersariū: uel utꝝ ducat ip̄m ſm vitatē ad aliqd inopinabile:uel ad aliqd aliud h⁹¹:sed sufficit ei q̄ apparēter videatur hoc facere. Deinde cum dicit.

¶ Nã maxime uolũt videri redarguẽtes. Scõm aũt falsuz aliqd mõstrare. Tertiuz ad ℞ qõ ꝑter opionẽ est ducere. Quartũ ℣o soloecismo uti facẽ: ℞ aũt est facere ꝑz locutionẽ barbarizare ex oꝛone ꝛespõdẽtẽ. Ultimũ aũt frequẽter idẽ dicere.

¶ Oñdit quẽ ordinẽ ꝟñt ad inuicẽ dicti fines. nãz oẽs ꝟ⁹ fines sophiste itẽdãt: nõ tñ itẽdũt eos eque ꝑ⁰. naz maxime. i. ꝑ⁰ ⁊ ꝟncipaliꝛ uolũt videri redarguẽtes. ⁊ dic videri: qꝛ nõ curãt utrũ redarguãt: sz sufficit eis qꝫ videant redarguere. ꝑᵐ g̃ itentũ ab eis est redargutio. 2ᵐ est demꝛare aliqd falsuz. 3ᵐ ad ℞. i. post hoc est facẽ dicere ꝑter opionẽ. q̃rtũ ℣o est facere uti fillo. hoc aũt. vz fillo uti est facẽ rñdẽtẽ ꝟm locutionẽ barbariçare. i. icõgrue log ex oꝛone. Ultimum aũt de quo iter cetera min⁹ curãt sophiste est facẽ frequẽter idẽ dicere. nugatio eni iter cetera min⁹ est itẽta sophistis: sed tñ cuz nõ ꝟñt ducẽ aduersariũ ad aliqd icõueniẽs: ducũt ipz ad nugationẽ. ¶ Notãdũ aũt hos fines distinctos eẽ ad iuicẽ. redargutio eni est ꝓcõcessi negatio. uel ꝟnegati ꝙcessio. ⁊ ℞ in eadẽ disputatiõe: ⁊ ex vi argumẽti: nã si qs in diuersis disputatiõib⁹. uel ẽt in eadẽ disputatiõe nõ ex vi argumẽti: sz gr̃a disputatiõis sustineret ꝑ⁰ vnã ptẽ: ⁊ postea sustineret oppositã: nõ diceret redargut⁹ sed qñ ꝓp violẽtiã argumẽti aliqꝫ cogit ad ℨdicendũ sibi. tũc dicit redargut⁹ ⁊ maxime si fit in eadẽ disputatione: qõ nõ sic itelligẽdũ est ut siqs in diuersis disputationib⁹ vi argumẽti ꝙtra ipm facti cogeret sibi ꝙtra dicere: qõ nõ eẽt ꝑz ueritatẽ redargut⁹ tñ qꝛ non apperet ita redargut⁹ in diuersis disputatiõib⁹: sicut si hoc ꝙtingeret in eadẽ: sophista qui diligit appere redarguere itẽdit hũc finẽ in eadẽ disputatiõe. ꝑᵐ g̃ itentũ a sophistis est redargutio. 2ᵐ ℣o est falsuz. hoc aũt differt a redargutiõe. qꝛ posset qs ꝙcedere falsum. ⁊ tñ nõ ℨdiceret põni sue: ⁊ sicut falsum differt a redargutione: sic iopiabile differt a falso. ẽ eni aliqd iopiabile qõ tñ nõ est falsuz. reliq aũt duo fines: ut icõgruitaꝫ in latio quã dicim⁹ soloecismũ: ⁊ frequẽter idẽ dicẽ qõ dicim⁹ esse nugationẽ quõ differũt ab alĳs finib⁹: ⁊ ab iuicẽ vidẽ nõ est difficile. Sciẽdũ tñ qꝫ hi fines ut sũt itẽti a sophista debẽt eẽ manifesti. non eni sufficit ducẽ ad qõcũqꝫ falsuz. uel ad qõcũqꝫ iopinabile: sed oz talia eẽ manifesta ⁊ nota. Intẽdit eni sophista ducẽ aduersariũ ad manifestam redargutionẽ. ad manifestã icõgruitatẽ: ⁊ ad manifeste falsuz. ⁊ sic de alĳs. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Modi ãt arguẽdi sũt duo qdẽ. naz alĳ qdẽ sũt ꝟm dictionẽ: alĳ ℣o extra dictionẽ

¶ Distictis finib⁹ oñdit quõ per disputationẽ sophisticã hẽri ꝟñt tales fines: ⁊ ꝟm cõem modũ ꝙtinuãdi duo facit. qꝛ ꝑmo oñdit quõ per ꝟ⁹¹ disputationẽ hẽtur finis ꝟncipalis ut redargutio. 2⁰ quõ ꝟñtur fines alĳ scdarĳ ut falsum iopinabile: soloecismus: ⁊ nugatio. possum⁹ aũt alr diuidere. ⁊ melius. qꝛ ꝑ⁰ determiat de locis sophisticis per quos aliq̃ mõ ꝙcluduntur oẽs mete. scdo dat cautelas: ⁊ idoneitates: ut ꝟ⁹¹ mete facili⁹ ꝙcludantur. 2ª ps icipit circa finẽ ꝑmi libri. ⌊ Falsuz aũt in aliq̃ oñdẽ. ⌋ Circa ꝑmũ duo facit. qꝛ ꝑ⁰ determiat de locis sophisticis. 2⁰ oñdit quõ per ꝟ⁹¹ locos hẽri ꝟñt silli sophistici: tã peccãtes in foꝛa: qꝫ ẽt in mã. 2ª ibi ⌊ Qm̃ ãt hẽm⁹ ꝟm quot sũt. ⌋ Circa ꝑmũ tria facit. qꝛ ꝑmo determinat de locis sophisticis ꝟm se. 2⁰ determinat de eis: ut deficiũt ab elẽcho. 3⁰ determinat de ipis ut ꝟñt nos fallere ⁊ decipe. 2ª ibi ⌊ Aut ergo sic diuidẽdũ. ⌋ 3ª ibi ⌊ Falla aũt fit in his. ⌋ Circa ꝑᵐ duo facit. qꝛ ꝑ⁰ distinguit duos modos locoꝝ sophisticoꝝ. 2⁰ exeꝛgtur de utroqꝫ mõ. ibi ⌊ sunt ea gdez. ⌋ Dic g̃ ꝑmo. ꝙ modi arguẽdi sup. ꝟm locos sophisticos sunt duo: nã alĳ sũt ꝟm dictionem. alĳ ℣o extra dictionem. ¶ Notãdum aũt ꝙ fallacie in dictiõe sunt ille que cãz decipiẽdi sumũt ex pte uocis. extra dictionẽ ℣o sunt que cãm decipiẽdi sumũt ex pte rei. Deide cũ dicit.

¶ Sunt aũt ea que ꝟm dictionẽ faciũt fantasiam sex numero. Sũt aũt hec: equiuocatio: amphibologia: compositio: diuisio: accẽtus: figura dictionis.

¶ Exeꝛgt de dictis modis. ⁊ duo facẽ. qꝛ ꝑ⁰ exeꝛgt de fallacijs in dictiõe. 2⁰ de fallacijs ex dictionẽ. ibi ⌊ Eoꝝ ℣o que ex dictionẽ. ⌋ Circa ꝑᵐ tria facẽ. qꝛ ꝑ⁰ enumerat fallacias in dictiõe. 2⁰ ꝓbat eoꝝ sufficiẽtiã. 3⁰ determiat de vnaquaqꝫ illaꝝ. 2ª ibi ⌊ Hi⁹ aũt fides. ⌋ 3ª ibi ⌊ Sũt ãt ꝑz equocationẽ. ⌋ Dic g̃ ꝙ ea que faciũt fantasiã ꝑz dictionẽ. i. que sumũt cãz decipiẽdi ex pte uocis sũt. 6. nũo. ⁊ sũt hec. vz equocatio: amphibologia: cõpõ: uel diuisio: accẽtus: figura dictiõis. Deide cũ dicit.

¶ Huiusmodi aũt fides. ⁊ que per iductionẽ est: ⁊ sillogismus: ⁊ siqs sumat alius: ⁊ qm̃ totidẽ modis: si eisdẽ noibus ⁊ oratio nibus nõ idẽ significamus.

¶ Probat sufficiẽtiã dictoꝝ locoꝝ siue dictaꝝ fallaciarũ. d. ꝙ fides hui⁹ ꝙ sint tot fallacie i dictiõe ⁊ nõ plures est per iductionẽ: nã iducẽdo i oẽs modos qui ꝟñt ꝙtingẽ ex pte uocis iueniem⁹ eos nõ eẽ ꝑles neqꝫ pauciores qꝫ dicti sunt. põt aũt sic formari iductio. ois fallacia in dictiõe uel peccat ꝑz multiplicẽ actualẽ uel potẽtialẽ: uel fantasticã: sed equocatio: amphibologia ⁊ cetere fallacie que dicte sũt: peccãt ꝟm ꝟ⁹ multiplicitates plures. g̃ tot sunt fallacie in dictiõe quot dicte sũt ⁊ nõ ꝑles: quõ aũt differũt multiplicitas actualis: potẽtialis ⁊ fantastica in ꝓsequẽdo patebit. vn⁹ g̃ modus ꝓbãdi sufficiẽtiã dictaꝝ fallaciaꝝ est iductio: sed siqs alius modus ab iductiõe sumat ad hoc ꝓbandũ: talis modus erit sillˢ: qñ dicat: ꝙ nõ solũ iductiõe: sed etiaz sillo ꝓbari põt dicta sufficiẽtia. põt aũt sic formari sillˢ quot modis eisdẽ noib⁹ ⁊ oꝛonib⁹ nõ idẽ significam⁹: tot sũt fallacie i dictiõe: sz totidẽ modis quot dicti sũt eisdẽ noib⁹ uel oꝛonib⁹ nõ idẽ significam⁹. g̃ fallacie in dictione tot sunt quot dixim⁹ ⁊ nõ plures neqꝫ pauciores. hui⁹ aũt sillˢ ponit solũ minorẽ. ut patet in lr̃a.

Ad intelligentiã autẽ dictoꝝ ut sciam⁹ quõ se ꝟñt ad iuicem sillˢ sophistic⁹ ⁊ loc⁹ sophistic⁹: ꝙtingit ꝑ⁰ dubitare qd addit sillˢ sophistic⁹ supra sillm simplr. ¶ Rñdeo dõz ꝙ cogimur dicere ꝟ⁹¹ sillm aliqd addẽ supra sillm simpliciter. qꝛ si nihil adderet. tũc sillˢ sophistic⁹ posset dici bon⁹ sillˢ. addit g̃ aliqd ⁊ ꝟ⁹¹ additũ opz eẽ aliqd in cõpetẽs cũ quo nõ possit stare foꝛa. sicut eni mortuum additũ ℣oi qꝛ est additio icõpetẽs tollit rõnẽ ℣ois. ita ꝙ hõ mortu⁹ nõ ẽ hõ. sic sillˢ sophistic⁹ peccãs in foꝛa de quo hic log itẽdim⁹ tollit rõnem sillⁱ: ⁊ nõ est sillˢ. utrũ aũt id qõ addit ꝟ⁹¹ sillˢ supra sillm simplr ꝟm vitatẽ sit additio uel magis sit ꝓuatio ⁊ remotio nõ est ꝑsentis speculatiõis. sufficit eni ad ꝑsens scire ꝙ ꝟm nostrũ modũ itelligẽdi aliqd addit. ¶ Et ut videam⁹ qd est qõ addit sciendũ ꝙ sicut sillˢ dialetic⁹ addit quandã ℞itudinẽ localẽ supra sillz simplr: sic sillˢ sophistic⁹ addit localẽ ℞itudinẽ sup ℞ᵗ sillm. hẽt eni sillˢ sophistic⁹ suos locos ⁊ suas maximas sicut sillus dialeticus uerũ tñ sillˢ dialeticus suos locos ⁊ suas maximas habet cõgruas ⁊ competẽtes. sophisticus ℣o ꝟ⁹¹ locos ⁊ maximas incõgruas ⁊ icõpetẽtes hẽt. nã sicut dicẽdo qõ põt miles põt etiã rex. miles põt expugnare. ergo ⁊ rex. est ibi locus a minori. qꝛ est locus competẽs. ⁊ hẽt

maxīmā uerā ⁊ talis est. qđ pōt min⁹ pōt ⁊ maī⁹. sic dī cēdo. canis currit. celeste sidus est canis. g̃ celeste sidus currit. est ibi equocatio. q: est locus icōpetens: ⁊ initiī false maxie que talis est. semper vni noi rn̄det vna res: falle igiī ut equocatio. amphibologia ⁊ cetere hꝰ̄ non sūt filli sophistici: sed sūt loci sophistici. nā fić vni loco dialetico inituntr̄ multi fillogismi ut loco a miori inituntur multi fillogismi ueri. sic vni fallacie ut equiuocatiōi inituntur multi filli sophistici. ifiniti enīz filli p talē fallaciā peccare pñt. Ergo fić in dialeticis loci sūt q̄dā ulia cōprehēdētia multos filos pp qđ in talibus locis sunt elemēta ⁊ p̄ncipia filoꝝ uerorū. sic loci sophistici sunt quedā ulia cōprehēdētia multos filos sophisticos. Non ergo loci sophistici sunt ipsi fillogismi sophistici: sed sunt elementa ⁊ principia ipsorum: sed q: fillogismi sophistici p̄m q̄ hꝰ̄ magis sunt defectꝰ q̄z aliud hꝰ̄ p̄ncipia magis sunt defectiua q̄z effectiua. q̄ aūt sic dām fit. patet per phm in libro rhetoricoꝝ. qui distinguēs entimemata in entimemata uera ⁊ sophisticа. in capº ubi determiat de locis ueris. vult hꝰ̄ locos ea. in capº ubi determiat de fallacijs rhetoricis: vult hꝰ̄ fallacias eē elementū entimematū ueroꝝ. in sequēti vo capº. ubi determinat de fallacijs rhetoricis: vult hꝰ̄ fallacias eē elementa entimematū apparētiuz siue sophisticoꝝ. g̃ a filli fiēt dare entimemata uera ⁊ sophistica: ⁊ utraq; hñt sua p̄ncipia ⁊ elemēta: sicut est dare filos ueros ⁊ sophisticos: ⁊ utriq; hñt sua p̄ncipia ⁊ elemta. pz g̃ fillm sophisticuz addē supra fillm quādā hitudinē localē qui locº nō est ipe filis sophisticº: sed est elemētū eiº: uerūtn̄ q: hꝰ̄ loci sunt defectiui. ⁊ maxie eoꝝ sūt defectiue: ⁊ paralogismi formati p̄m eos sunt ēt defectiui. pz ueruz esse qđ supius dicebaī: q̄ de talibº nō pōt esse sciētia tanq̄z de p̄ncipaliter itētis: sed de eis est sciētia tanq̄z de quibusdā obligtatibº artis. qđ quō itelligēdū est ⁊ q̄liter: sufficiēter supius est expressum.

Alterius dato q̄ locº sophisticº differat a filo sophistico. Dubitaret forte aliquis utrū locº sophisticº differat a maxia sophistica. C Rñ deo. dicendū q̄ p̄m Boetiū in topˀ. suis duplex est locus. vz locº maxia: ⁊ locus differētia maxime. si g̃ accipiamº locū p̄m q̄ maxima: si fić locus dialeticus non differt a sua maxima: sed est ipsa maxima. sic locus sophisticº est ipsa maxima sophistica. sed si accipiī locus put est dia maxime: tūc locus ⁊ maxima nō sunt idez sed differūt sicut cōplexū ⁊ icōplexū. ⁊ q: locus ut difert a maxima accipiī ut dicit qd incōplexū ⁊ maxima qd cōplexum. q: cōplexa ex incomplexis sumūt originē: ⁊ tūc plene cog̃scimus cōplexa: qñ scimº ea resoluē in icōplexa: bñ dictū est q̄ nos memimº dixisse in libº rhetoricoꝝ. vz q̄ maximas cog̃scimº inq̄stū locos cognoscimus. Nā sicut p̄ncipia cog̃scimus inq̄stū terminos cog̃scimus. q: sicut qui sciret qd est totuz ⁊ qd est ps: sciret q̄ oē totū est maius sua pte. ita qui sciret rōnes locoꝝ sciret maximas fundatas sup illis locis. ut qui sciret qd est maiº. ⁊ qd est minus sciret has maximas qđ pōt minus pōt ⁊ maius. ⁊ qđ nō pōt maiº nō pōt ⁊ minus. ⁊ qđ dictū est de locis dialeticis respectu maximarū dialeticarū. ueritatē habet de locis sophisticis respectu maximarum sophisticarum. nā qui sciret locos sophisticos sciret maximas per quas decipiunt sophistici: ut qui sciret equocationem. sciret maximaz per quā equocatio decipit que talis est. q̄ semp vni nomini rn̄det vna res. ⁊ sicut equocatio qui est falsus locus hēt suā falsam maximam. sic ⁊ amphibologia que etiā falsus locus est suā falsam maximaz hēt: que talis est semp vni rōni rn̄det vna sententia. patet g̃ q̄ locus sophisticus a maxima sophistica differt. sicut incōplexū a cōplexo. de rōne enī maxime est q̄ sit qd cōplexuz locus aūt dicit qd incōplexū. si aūt dicit qd cōplexū. hꝰ est per accñs. q: circū logmur ipz. ⁊ nescimº eū noiare vno noie. semp enī vno nomine posset locus nominari si esset ei nomen impositū.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū fillus sophisticus opponaī. ⁊ sit obligtas fil logismi simplr an filli dialetici. C Rº. dām q̄ nō itendim⁹ hic querere de fillo sophistico qui peccat in mā: q: utrū talis fills sit simplr fillus. uel ad aliquā uel q̄liter eē hēat ifra dicet. Sed itēdimus hic querere de fillogismo peccāte in forma. ⁊ de hꝰ̄ fillo rn̄dere ad quesitū nō hēt difficultatē. est enī hꝰ̄ fills obligtaz tam fillogismi dialetici q̄z ēt filli simplr. nā nec ē fills dialeticº nec est fils simplr. dictū est enī q̄ hꝰ̄ fills initiī falso loco. ⁊ idebite hitudini locali. in illo aūt falso loco non pōt reseruari p̄ncipiū dici de oi nec de nullo. fere enim ois fallacia aliq̄ mō uariat mediū. ⁊ uariādo mediū arguit q̄si i q̄tuor termis. pp qđ nō ꝓprie accipitur ibi. sub. nec saluaī ibi p̄nm dici de oi uel de nullo. Inq̄stū ergo hꝰ̄ fills initiī falsē hitudini locali ꝯdicit fillogismo dialetico. put vo nō saluaī p̄nm dici de oi ulī de nullo cō tradicit fillo simplr. utrū aūt sit aliqs fils sophisticus peccās per aliquā fallaciā in quo saluet rō filli simplr: dubiū est pp fallaciā petitiōis principij. sed de hoc aliqd infra dicet. cū enī reducaī petitio principij in ignorantiā elēchi. oñdet quō peccat ꝓtra fillogismū: ad pñs āt sufficiat scire quomō fillogismi peccātes in forma ꝯdicūt fillogismo dialetico: ⁊ quō fillogismo simplr.

Alterius forte dubitaret aliquis cui ꝯdicit pº hꝰ̄ fillogismº an dialetico an simplr. C Rº. dicēdū q̄ p̄m quosdā hꝰ̄ fillus p̄mo ꝯdicit fillo simplr q̄z dialetico. Nā si pº ꝯdiceret dialetico. q: a destructiōe inferioris nō sequtur destructio supioris. ⁊ q: qđ per se ⁊ pº tollit hoiem nō tollit aial: si fills sophisticus eēt obligtas filli dialetici: nō tolleret fillm simplr simplr g̃ loquēdo eēt fils: iz nō eēt dialeticº. Cū g̃ neuter sit. pº peccabit ꝓtra fillogismū simplr. ⁊ postea cōtra dialeticū: sed hꝰ̄ rōnibº ēt initiī nō est ꝓueniēs. naz sicut aliq̄ p̄us ꝓuenīt inferioribº q̄z supioribus: ⁊ p̄ inferiora supioribº cōpetūt: ut hēre tres ꝓuenit pº triāgulo q̄z figure. cōpetit enī figure mediāte triangulo. ⁊ sic suo mō in repugnātia ⁊ oppōne se hñt: nā que pº cōueniūt inferioribº q̄z supioribº opposita illoꝝ pº repugnāt inferioribº q̄z supioribus: ut hitudo localis p̄mo ꝓuenit filo dialetico. si aūt ꝓuenit fillogismo simplr ꝑ est inq̄stū talis fills reseruaī in filo dialetico. ⁊ q: si ꝓposituz in ꝓposito: ⁊ oppositū in opposito: sicut recta hitudo localis p̄mo cōpetit fillogismo dialetico: sic falsa hitudo localis p̄mo repugnat hꝰ̄ fillo. nō videt ergo icōueniēs q̄ aliqd p̄us repugnet inferiori q̄z supiori: cū nō sit icōueniēs aliqd p̄mo ꝓuenire inferiori q̄z supiori. Qđ vo dicunt q̄ fills sophisticº p̄mo ꝯdiceret dialetico nō tolleret fillm simplr. Dici pōt q̄ tollē fillm simplr pōt dupliciter itelligi. uel absolute ⁊ fz se: uel ut reseruaī in tali mā ex qua pōt sumi habitudo localis. fills ergo sophisticº cuz sit ratiocinatio q̄dā: ⁊ si ratiocinatio ꝯcta ad localē hitudinē: sed illa hitudo sit falsa ⁊ sophistica per se ⁊ p̄mo nō pōt opponi fillogismo simplr fz se ⁊ absolute sumpto: sz opponiī ei ut hēt esse in tali mā. Et q: spectat ad ꝓpositum superius in inferiori est ipsum inferius ⁊ cōmune ut reseruaī in mā spāli est ipm spāle: nō est iconueniens quod tollit iferius tollere superius: ut est in inferiori: ⁊ ut reseruaī in materia spāli. Dicamº ergo q̄ iz non fit de rōne fillogismi absolute initi habitudini locali. est tn̄ de rōne fillogismi initi tali habitudini ut contrahiī ad materiaz dialeticam: ita q̄ argure possumus. iste fillogismus est ꝓtractus ad mām dialeticā: ⁊ nō hēt rectā habitudinē localē. ergo simpliciter non est fillogismus. sophista ergo q: insinuat dialeticum: ⁊ vult uersari circa id circa qđ dialeticus uersari debet ⁊ in mā dialetica: uel que videt dialetica initi

tur hitudinibus falsis ⁊ incõgruẽtibus per se ⁊ p̃mo: ⁊ ꝑm q̃ h⁹ opponit dialetico. ⁊ filꝰ sophistic⁹ ut sophisticus est: per se ⁊ p̃mo ꝺicit filꝰo dialetico: si aũt ꝺicit filꝰo simplr h̃ est inq̃ntum talis filꝰ reseruat in tali mã. ¶ Est eni diligẽter notãdũ q̃ refert dicere itelligere aliqd nõ itellecto aliquo: ⁊ itelligere illud cũ ꝓrio illius. filꝰs ergo simplr ly possit itelligi eẽ sine hitudine locali: nõ tñ pót itelligi eẽ cũ falsa hitudine locali. filꝰs q̃ sophistic⁹ non ꝺicit filꝰo simplr q̃ nulli habitudini locali initat: sed ꝺicit ei q̃ intitit hitudini locali false ⁊ icõgrue: ut dictũ est. p̃mo ergo ꝺicit filꝰo dialetico. cui⁹ rõne est hitudo localis. ⁊ postea ꝺicit filꝰo simplr ꝓut in tali hitudine reseruari nõ pót. utrũ aũt sophistic⁹ filꝰs ꝓsideraꝛi possit: nõ ut sophistic⁹ est nec de rõne eius est falsa hitudo localis: sed ut est quedã iutilis cõiugatio. ⁊ sic ꝺicere possit p̃us filꝰo simplr q̃ dialetico: iuestigare nõ est ꝑsentis speculationis. sufficit autẽ ad ꝑsens scire q̃ filꝰs sophistic⁹ ut sophistic⁹ est: p̃⁹ ꝺicit filꝰo dialetico q̃ sillogismo simplr.

Ulterius aũt q⁊ aius hois nõ gescit nisi fiat reductio q̃si usq; ad per se nota. ¶ Dubitaret forte aliqs. q⁊ nõ videt uerum qꝺ in p̃missa cõne supponebat. vz q̃ sicut i positiuis aliqd per p̃us põt cõpetere iferiori q̃ supiori: sic ⁊ i p̃uatiuis aliqd per p̃us põt repugnare iferiori q̃ supiori. q⁊ ly sit bonũ argumtũ a põne añtis: pp h̃ q̃ positiue nõ est icõueniẽs aliqd p̃us cõpetẽ inferiori q̃ supiori. tñ q⁊ nõ est illatio a destructione añtis: videt q̃ negatiue nullo mõ aliqd per p̃us iferiori q̃ supiori repugnet. filꝰs ergo sophistic⁹ cũ repugnet tã filꝰo simplr q̃ dialetico. nullo mõ videt q̃ p̃us possit repugnare filꝰo dialetico q̃ filꝰo simplr. ¶ Dicẽdũ q̃ ut dictũ est: ly simplr ⁊ absolute hoc nõ possit contingere: in mã tñ aliquo mõ ꝺicta pót. viuere enim est ifra eẽ: ꝓpter qꝺ nõ ualet simplr ⁊ absolute hoc nõ viuit ḡ hoc nõ est in mãtñ ꝺicta ualere pót. ualet enim cesar hõ viuit. ḡ nõ est. mors ḡ opponit vite ⁊ per se p̃⁹ tollit vitã. ⁊ tollẽdo vitã tollit esse. sic ḡ mors per se ⁊ p̃⁹ opponit vite: q⁊ mors ⁊ vita inata sũt fieri circa idẽ ⁊ ex eo q̃ tollit vitã: tollit eẽ i tali mã. sic falsa hitudo localis p̃ se p̃⁹ opponit uere hitudini locali. q⁊ hec hitudo ⁊ illa nata sũt fieri circa eãdẽ mãz. ut circa dialeticã: ⁊ per se ⁊ p̃⁹ talis falsa hitudo tollit uerã hitudinẽ localẽ: ⁊ repugnat filꝰo dialetico: ⁊ repugnãdo filꝰo dialetico repugnat filꝰo simplr: ut reseruatur in tali mã circa quaz uersat hitudo localis: ⁊ quõ mã localis est mã ꝓtracta: ⁊ quõ nõ est ꝓtracta infra dicet.

Sunt aũt ꝑm equocationẽ huiusmodi orationes: ut quoniam discunt scientes: nam ꝑm hos grãmatici discunt.

¶ In pte ista exeq̃t pbs de fallacijs in dictione. h⁹ aũt fallacie ꝑm Alex^m simpliciter diuidunt: q⁊ quedã fallacie peccãt ꝑm multiplicitatẽ actualẽ: ut equocatio ⁊ amphibologia. quedã vo ꝑm potentialẽ: ut cõpõ diuisio ⁊ accẽtus. quedã vo ꝑm fantasticã: ut figura dictionis. tria ḡ facit. q⁊ p̃⁹ determiat de fallacijs peccãtibus ꝑm multiplicitatẽ actualẽ. 2⁹ de peccãtib⁹ ꝑz potẽtialẽ ⁊ 3⁹ de peccãtib⁹ ꝑm fantasticã. 2ª ibi⌊ Scõm cõpõnẽ aũt. ⌋ 3ª ibi⌊ Que aũt ꝑm figurã dictiõis. ⌋ Circa p̃^m duo facit ꝑz q̃ due sũt fallacie peccãtes ꝑz multiplicitatẽ actualẽ: vna que accipit dictionẽ multiplicem: ut equocatio. alia que accipit oronẽ multiplicẽ: ut amphibologia. p̃⁹ ḡ determiat de equocatiõe. 2⁹ de amphibologia q̃re ãt p̃us determiat de equocatiõe q̃ de amphibologia ifra dicet. 2ª ibi⌊ Scõz vo amphibologia. ⌋

Ad euidentiã vo p̃me ptis notãdũ q̃ equiuocatio fantasiaz ⁊ cãm deciplẽdi sumit ex pte uocis. vnitas eni nois est cã apparẽtie in hac fallacia: cã vo non existẽtie est diuersitas significator̃. hui⁹ aũt fallacie tres sunt modi. p̃m⁹ autẽ est cũ dictio aliqua ꝓncipalr plura significat. 2ꝺus vo cum vnũ significat ꝓncipalr aliud ex cõsequẽti. tertius qꝺem est cum dictio ex sua significatiõe multiplicitatez nõ hẽt. sed ex modo significãdi. p̃mus modus est in uere equocis. 2ꝺus modus repitur in analogis. tertius modus etiã in his que ꝑm se sũt vniuoca reperiri hẽt. põt eni esse qꝺ ex sua significatione vniuocũ: qꝺ tñ ex mõ significandi aliquã multiplicitatẽ hẽt. ex hoc ergo appet ordo istor̃ modorũ. q⁊ p̃mus modus plus hẽt de equiuocatione. 2ꝺus vo min⁹. tertius qꝺem quasi per accñs multiplicitatẽ ꝓticipat. ps igit ista in qua de equocatiõe deteriat: diuidit i ptes tres. q⁊ p̃⁹ ponit p̃^m modũ. secũdo secũdũ. ⁊ tertio tertiũ. 2ꝺa ibi⌊ Et quoniã mala. ⌋ tertia ibi⌊ Ampli⁹ eundẽ. ⌋ Circa p̃imũ duo facit. q⁊ p̃mo ponit mãm palogismi. 2ꝺo ostẽdit q̃ in dicto palogismo cõmittit equocatio ibi⌊ Discere eni. ⌋ Dicit ergo q̃ ꝑm equocationẽ sunt orationes ⁊ palogismi qui dicent: quor̃ vn⁹ est iste. scientes discũt. ista est ꝛclusio palogismi: nã ꝑm hos. i. ꝑm scientes siue a scientibus discunt grãmatici. i. adiscẽtes grãmatica. hec est minor formet sic palogism⁹. ꝑm quos discũt grãmatici illi discũt: sed ꝑm hos. i. ꝑm scientes discunt grãmatici ergo scientes discũt. exponit aũt dict⁹ text⁹ alr ꝓnt ly grãmatici non stat ꝓ adipiscẽtibus grammaticã: sed ꝓ scientib⁹ ⁊ est sensus. scientes discũt. ⁊ bñ dico q̃ ita est: nã ꝑm hos. i. ꝑm istos modos palogiçãdi segtur q̃ grãmatici qui sunt scientes discunt. formet aũt sic palogismus. grãmatici discunt. grãmatici sunt scientes. ergo scientes discũt. ⁊ ut habeat conclusio manifeste falsa: arguat ulteri⁹. quicũq; discunt adiscunt: scientes discũt. ergo adiscunt. qꝺ falsum est. scies enim ꝑm qꝺ h⁹ nõ adiscit sed docet. Deinde cũ dicit.

¶ Discere eni equocũ ad itelligẽ eũ qui utitur disciplina: ⁊ accipe disciplinã.

¶ Ostẽdit in dicto palogismo eẽ equocationem. dicẽs q̃ discere est equocũ ad itelligere eum qui utit disciplina in dicẽdo. i. ad docere ⁊ ad disciplinã sup. accipe. i. ad adiscere. igit scolares grãmatici discunt a scientibus q⁊ adiscũt ab eis: ⁊ scientes discũt: nõ q̃ adiscãt: ꝫ q⁊ docent alios. ¶ Notãdũ aũt q̃ pbs ostẽdit in dicto paralogismo eẽ equocationẽ: nõ ut solueret ipm. q⁊ de h̃ locus erit in scõo. Sed ut ostẽderet dictũ palogismuz esse ad ꝓpositum. ⁊ peccare ꝑm dictã fallaciã. sic etiaz in alijs palogismis cõcludit eos peccare ꝑm fallaciaz ꝓpositã nõ facit hoc: ut dictos palogismos soluat. q⁊ ut dictũ est in p̃mo libro nõ intendit palogismos soluere: ad cõstituere. hoc ergo facit ut ostendat talia exẽpla eẽ ad ꝓpositũ ⁊ arguere ꝑm ꝓpositas fallacias. ¶ Notãdũ aũt q̃ discere ꝑm idioma litterale nostruz nõ est equocũ. solũ enim stat ꝓ adiscere nõ ꝓ docere: ꝑm tñ romanũ vulgare discere equocũ est ad adiscere ⁊ docere. ⁊ forte sic est apud grecos. Roma eni cũ ptibus illis uersus apuliã quõdã magna grecia uocabat. achilles eni qui fuit fortissim⁹ grecor̃ fuit de regno apulie. italia enim antiqtus grecia dicebat. iuxta illud poete. italia nũc tellus grecia magna fuit. Deide cũ dicit.

¶ Et rursus qñ mala bona: nã que expediũt bona: mala aũt expediunt.

¶ Ponit 2^m palogismũ. ⁊ duo facit. q⁊ p̃⁹ ponit h⁹ paralogismũ. 2⁹ ondit ipz arguẽ ꝑz fallaciã equocatiõis. 2ª ibi⌊ Duplex eni. ⌋ Dicit ḡ q̃ mala sũt bona: hec est ꝛcõ. nã q̃ expediũt bona sũt. mala aũt expediũt: hec ẽ mior. formet sic palogism⁹. q̃cũq; expediũt bona sunt: mala aũt expediũt. ḡ mala bona sunt. Deide cũ dicit.

¶ Duplex eni expediēs: ⁊ neceſſarium qȝ accidit plerunqȝ etiam in malis: eſt enim mālū quidem neceſſariuz: ⁊ bona quoqȝ expediētia dicimus eſſe.

¶ Oſtēdit dictū paloguſmū arguere per equocationē. d. g duplex eſt expediēs. nā vno mō expediēs idē eſt qȝ neceſſariū qȝ plerunqȝ accidit in malis. eteni malū alī qñ neciū eſt. ut trūcatio pedis: aliqñ eſt necia ne totuz corp⁹ pereat. alio mō dī neciū in bonis. nā ⁊ ipa bona expediētia eē dicim⁹. ¶ Notāduz aūt g ſic duplex eſt iuſtū. ita duplex eſt expediēs ⁊ bonū. Eſt eni iuſtū ſimplr: ⁊ iuſtū in caſu. iuſtū ſimplr ut reddere depoſitum. iuſtū in caſu eē pōt nō reddere depoſitū. nā ſi furioſus apud aliquē depoſuiſſet gladiū. ⁊ tpe furie repeteret illū iuſtū eēt in tali caſu ei nō reddere depoſitū. ſic ēt duplex eſt expediēs. ſimplr ⁊ in caſu. ſimplr eni expediūt bona: in caſu aūt pñt expedire mala: nā ſic diuitie que ſunt bone in ſe: in caſu pñt eē male nobis. qz multi pp diuitias pierūt. ſic trūcatio pedis qȝ eſt malū in ſe: pōt eē bonū nobis ne corp⁹ pereat ⁊ iſiciat: ⁊ pīcere merces in mare: qȝ eſt malū in ſe pōt eē bonū in caſu ne ſi at naufragiū. ¶ Notādū ēt g licet expediens ſit duplex: aliud expediēs ſimplr cuiuſmodi ſunt bona: ⁊ expediēs i caſu cuiuſmodi ſūt mala: tñ hec duo nō eque pncipalr pmo iportat: ſed per ſe expediēs ⁊ pmo dī in bonis. ſcdario aūt ⁊ ex pñti dī in malis. ex quo appet g pm⁹ paloguſm⁹ deſeruit equocatiōi. put vna dictio pncipalr plura ſignificat. h aūt deſeruit dicte fallacie put vna dictio ſignificat plura. nō ex equo: ſed vnum pncipalr aliud ex cōſequēti. Deide cū dicit.

¶ Ampli⁹ eundē ſedere ⁊ ſtare laborare ⁊ ſanum eſſe: naz qui ſurgebat ſtat: ⁊ qui ſanabaſ ſanus eſt: ſurgebat autem ſedēs: ⁊ ſanabaſ laborans.

¶ Ponit 3m modū equocationis ſumptum penes diuerſum modū ſignificādi. ⁊ tria facit. qz pmo ponit duos paloguſmos ſeruiētes iſti mō. 2° oñdit eos arguere per fallaciā equocationis. 3° declarat in qbus ppōnib⁹ illoꝝ paloguſmoꝝ eſt mltiplicitas attēdēda. 2ª ibi| Nā laborātē. ⌋ 3ª ibi| Ueruz ſanabaſ qdē. ⌋ Dicit g. ampli⁹ ſup. per equocationē ptingit oñdere eūdē ſedere ⁊ ſtare. hec eſt pclusio vnius paloguſmi. ⁊ eundem laborare ⁊ ſanū eē. hec eſt pcło alteri⁹: nā qui ſurgebat ſtat hec eſt maior vni⁹ paloguſmi. ⁊ qui ſanabaſ ſan⁹ eſt. hec eſt maior alterius. ſurgebat aūt ſedēs. iſta eſt minor poriſ paloguſmi. ⁊ ſanabaſ laborās. hec eſt minor alteri⁹. pñt āt hī duo paloguſmi ſic foꝛari. gſqs ſurgebat ſtat. ſedēs ſurgebat. g ſedēs ſtat. rurſus qcunqȝ ſanabaſ ſan⁹ eſt. laborās ſanabaſ. g laborās ſanus eſt. ¶ Notāduz aūt g actiōes ⁊ paſſiōes ⁊ cetera talia aliqñ deſignāt motū. ⁊ tūc per actiōes ⁊ paſſiōes nō fit denoiatio ꝑm formā. imo ꝑm oppoſitū forme. qui eni dealbaſ nō eſt alb⁹ ꝑm g dealbari dicit motū ad albedinē. h vo actiones ⁊ paſſiones nō dicūt motum ſed mutationē ſic denoiant ꝑm formā. qcūqȝ eni illumiabaſ illumiat⁹ eſt. illuminari eni nō dicit motū: ſed mutationē: ſic ēt cū dicimus. qcunqȝ ſanabaſ ſanus eſt. ly ſanabaſ ſtat ꝑ mutato eē ꝓz g ſanari dicit ſanatū eē. ſic ēt qui ſurgit ſtat uel qui ſurgebat ſtat: ꝑm g ſurgere iportat mutatuz eſſe. Deinde cum dicit.

¶ Nā laborantem qdlibet facere aut pati nō vnū ſignificat: ſed qñqȝ qdem quoniā qui nunc laborat ſedet: quandoqȝ autem qui laborat prius.

¶ Oñdit dictos paloguſmos arguē ꝑ equocationē dicēs g laborātē ſup. ul'ēt ſedētē facē: qȝlibet ſi pati. i. ptū ctū vo actiuo uel paſſiuo nō ſemp vnū ſignificat: ſz qñ qȝ gdē ſignificat qui nūc laborat aut ſedet. qñqȝ autem qui laborabat ꝑus aut ſedebat. Deinde cum dicit.

¶ Uerū ſanabaſ qdem ⁊ laborās ⁊ nō laborās: ſanus eſt autem nō laborās: ſed laborās nō nunc: ſed ꝑus.

¶ Poſtqȝ oñdit in dictis paloguſmis eē equocationē ex mō ſignificādi: qz laborās pōt ſupponere ꝑ laborāte ꝑus uel ꝑ laborāte nūc. In pte iſta oñdit que ꝓpō illoꝝ paloguſmoꝝ dicēda eſt multiplex: nā nō eſt multiplex ꝓ⁹ que dicit. laborās ſan⁹ eſt: ſed multiplex eſt minor que dicit. ⌊ Laborās ſanabaſ. ⌋ Quidā aūt dicūt g multiplex eſt utraqȝ: ſz h nō uadit ad mētē phi. ut in ſequēti lectiōe patebit. Dic aūt ſupponaſ. dicit g. uel ꝑ ſz. ſanabaſ qdē laborās ⁊ nō laborans. i. minor erat mltiplex: aūt ꝑ ſz. san⁹ eſt nō laborās. i. pclo nō eſt multiplex. hec eni laborās san⁹ eſt uel ſedēs ſtat. ſimplr eſt falſa. ſubdit aūt quomō minor eſt duplex dicēs. ſz ſupple bñ dico g laborās ſanabaſ. laborās dico nō nūc: ſz ꝑus. laborās g ſanabaſ ꝑ laborāte ꝑus: ⁊ laborans nō ſanabaſ ꝑ laborāte nūc: ſz nō ſic poſſum⁹ dicere g laborās san⁹ eſt ⁊ nō laborās san⁹ eſt. nā san⁹ eſt laborās. ſemp eſt falſa. san⁹ āt eſt nō laborās ſemp eſt uera.

¶ Intelligentiā aūt dictoꝝ qrīn
a git circa equocationē dubitare. ꝓ⁰ utz aliq̄ dictio poſſit ſignificare plura. ⁊ videſ g nō. qz ꝑm phz 4° metaᶜᵉ nomē qȝ non ſigt vnū nihil ſignificat. ergo ⁊c. Amp̄. ſignificatio eſt foꝛa dictiōis: ſz vni⁹ rei videſ eē vna foꝛa: ſic vni⁹ rei vnicū eſt eē. g ⁊c. ¶ R⁰. dām g uoces ſunt ſigna eoꝝ cōceptuū qui ſunt in aia: nā rō quā ſignificat nomē ē diffō. ſemp eni ut ſupꝛa dicebaſ itelligēdo ſimplicia foꝛam⁹ nobis aliquē ꝛceptū qui cōi noie pōt appellari diffō. ⁊ h⁹¹ ꝛcept⁹ eſt id qȝ ſignificaſ per nomē. noia g ſūt ſigna ꝛceptuū. ꝛcept⁹ vo ſūt ſigna rerū. nomen g eſt ſignū rei mediāte ꝛceptu. ⁊ qz diūſarū rerū ꝑm g h⁹¹ nō pōt eē vn⁹ ꝛcept⁹: nunqȝ diūſoꝝ ꝓz g h⁹¹ pōt eē vnū nomē mediāte vno cōceptu. Cū g qrit utrū vnū nomē ſignificare plā poſſit. ſi h itelligit mediante vno ꝛceptu ipoſſibile eſt qȝ dī. ſi vo itelligaſ vnū nomē ſigre plura mediātib⁹ plib⁹ ꝛceptib⁹. ſic nō eſt ipoſſibile qȝ dicit. Oppoſita aūt hīs nō eſt difficile ſoluere: nā cū dī qȝ nō ſignificat vnū nihil ſigt. uerū eſt qȝ nō ſigt vnū mediāte vno ꝛceptu. qz tūc pīret diſputatio ſi nō eēnt diſtincti ꝛcept⁹ ⁊ rōnes diſticte: qs ꝛcepimus in ſignificādo res ꝑ noia. Qȝ vo addebaſ g ſigtio eſt foꝛa dictiōis: ut patebit in qōne ſequēti ſigtio rerū nō eſt eēntialis foꝛa dictiōis: ſed accñtalis. vni⁹ ergo uocis eē plures tales ſignificatiōes: nō eſt icōueniēs.

¶ Alterius foꝛte dubitaret aliqs. utrū ſignificatio ſit aliquo mō foꝛa ſubalis dictioni. ⁊ videſ g nō. qz ut dictū eſt. vna dictio plā ſigt: qȝ nō eēt ſi ſignificatū eēt foꝛa ſbalis ei⁹. Amp̄. noia ſunt ad placitū. g ꝑm ipoſitionē nr̄am. ⁊ ꝑm bñplacitū noſtrū ſignificāt: qȝ nō eēt ſi eēntiale eſſet ei ſignificare. g ⁊c. ¶ Rñdeo dicēdū aliqs ꝛcedere ſimplr ſignificationē eē eēntialē dictiōi. aliq vo ſimplr negāt: ſed utriqȝ cū oporꝛtuiſſet totū iſpicē ptē aliquā iſpexerūt. ¶ Sciendū g g uox ꝑ plata duplr ſigt. vno mō repſentat ꝛceptionē ſuiipſi⁹. alio mō repſentat ꝛceptiones ⁊ rōnes rerū. ꝓ⁰ mō uox repſentare pōt: qȝ eſt i imaginatione ut uox ꝑ plata eſt ſignū eſt uocis imaginate. vñ cōmētaꝛ ſup ſcdo de aia vult g ꝑm mouēs i uoce ſit aia imaginatiua. ſcdo vo mō ꝑ ut ꝑ noia ſignificant rōnes rerū uoces ſic ſūt ſigna itellectuū. Cū g querit utrū ſignificatio ꝙeāt eēntialr dictiōi: ſi logmur de ſignificatione ꝑ ut eſt uox ſigt ſeipaz in imagine ꝛceptā. ſic quodā

mō eēntiale est uocī sīgre. ⁊ imo si sīgtiua nō eēt: nō eēt uox: ut plane hētur in 2° de aia. cap° de uoce. De rōne eni uocis est q̄ p°cipiat i imaginatiōe q̄z pferat. si eni ex ore alicui° aiat absq; imagiatiōe p̄cedēte p tussiz uł per aliquē alīū modū son° emitteret. ille son° uox non eēt. h°ī sīgtio quodāmō eēntialis est uocī: ⁊ nō est ad placitū nec vni° uocis sunt plēs tales sīgtiones. sic eni alia est imaginatio trianguli. ⁊ alia q̄drāguli. ⁊ imaginatio vni° figure nō pōt coaptari alteri. sic imaginatio ⁊ p̄conceptio vni° uocis nō pōt alteri adaptari. patet ḡ q̄ si uox plata referat ad sīgtionē put sīgt seipaz aut imagiationē p°ceptā: quodāmō est eēntiale ei significare: sz si referat ad significationē put sīgt rōnes reruz in itellectu cōceptas: sic nō est eēntiale ei significare. imo talia sūt ad placitū. ⁊ pōt vni rei plura sīgta cōpetere. Argumēta ēt p̄us dicta de hac significatiōe p̄cedebāt.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū termino semel sumpto cōtingat uti equoce. ¶ Ad q°. dicēdū q̄ noia ⁊ dictiones q̄z tū est de se nō plēs hīnt q̄ significēt vnā rē q̄z aliā: si ḡ sunt aliquox significatiua: h̄ est ex istitutiōe ⁊ ipōne nr̄a. rursus ēt cū noia ipposita sūt ad sīgndū. ⁊ cū hīnt ex ipositiōe q̄ significēt hāc rē uel illā nō sīgnt h°ī imediate: sed mediāte cōceptu. sunt eni uoces signa itellectuū. itell'us vo signa rerū. ¶ Notādū q̄ vult itell's siue p°ceptiones aie esse signa rerū: cū sint sil'itudines. ⁊ dīt signū a sil'itudie. si ḡ uoces sūt signa reruz. h̄ est mediātib° p°ceptiōib° nr̄is. Possum° ḡ dicere q̄ noia sīgnt ex ipōne sz utim eis ad sīgndū put mediāte p°ceptu itell's nr̄i referim° p itellz h°ī noia in sua sīgta. aliud est ḡ q̄rere utrū nomē possit sīgre pl'a. ⁊ utz sil' possem° eo uti ad pl'a sīgndū. Manifestū ē eni q̄ nom pl'a sīgre pōt si ipositū sit ad pl'a sīgndū: tm̄ q⁊ diūsa ut diuersa sūt nō p°tingit sil' itelligē. termino semel sūpto nō p°tingit uti equoce. q⁊ sil' ⁊ semel nō possum° terminū equocū per itellectuz nr̄m referre in oia sui sīgta. uerū est ḡ q̄ termio sel' sumpto nō p°tingit uti equoce. nā ⁊ si eadē uox semel plata apud diuersos auditores diūsa rep̄sentat. illa uox nō p̄prie semel sumit. cū a diūsis diūsimode sumat: ⁊ p̄m diūsas acceptiones diūsas p°ceptiones foret. Idē eni ē idē nomē apd diūsos pl'a sīgre q̄ istō nomē nō sel': sed plēs sumere.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū nomē equocū sua sīgta hēat sub copulatione uel sub disiūctiōe. ¶ Ad qd dixerūt aliq q̄ sub copulatiuoe. aliq vo q̄ sub disiūctiōe. utriq; eni cū deberēt totū ispicē. ispexerūt ptē. Sciēdū ḡ q̄ nomē equocū in sui sīgtione nec disiūctionē nec copulationē icludit. ⁊ dicētes nomē equocū hīe sua significata sub copulatione uel sub disiūctione: nō est credibile eos itendisse q̄ h°ī nomē in sui sīgtione icluderet copulationē uel disiūctionē. p tāto ḡ dici debet nomē equocū hīe sua sīgta sub copulatiōe uel sub disiūctiōe. q⁊ in hīndo ea hēt quādā sil'itudinē cū illis. Dato ḡ nomē equocū nō includē i se nec copulationē nec disiūctionez. ¶ Si q̄rat ulteri° utrū hēat sua sīgta per modū copulatiuū uel disiūctiuuz dici debet q̄ nomē equocū. ut patet dupl'r ad sua sīgta cōparari pōt. p° ut per ipositionē illa iportat. sc̄do ut per intellectū ad illa refert. si ḡ logmur de noie equoco: ut per impōnē sua sīgta iportat sic dicit ea hīe sub copulatiōe: nō q̄ in sui sīgto copulationē icludat sed q⁊ iportat ea sil' ⁊ semel plura significat. sicut copulatiua suas ptes de necitate sil' hēt: ⁊ p̄m istū modū uerum est qd dicit in p° piermenias. q⁊ si h̄ nomē tunica iponat hoi ⁊ equo: ⁊ dicat tunica est alba. nō est aliud dicere q̄z equ° est alb°: ⁊ hō est alb°: sz si nomē equocū referat ad sua significata put per itell'm refert in illa. sic hēt ea q̄si sub disiūctione. q⁊ nō hēt ea sil': cū termio sel' sūpto nō p°tigat uti equoce. iō faciēda ē vis in vbis pbi cū dic. si h̄ nomē tunica iponat hoi ⁊ equo: q̄si. d. q̄ ex ipōne q̄stū ē ex platiōe: uel ut refert nomē equocuz ad sua sīgta put iportat ea p impōnē. hēt ea q̄si sub copulatiōe. Utrū aūt in aliq̄ differat a copulatia statiz dicet.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū uerum sit qd suppositū est. videlicet q̄ vnū nomē ex impōne possit sil' pl'a sīgre. Et videt q̄ nō: q⁊ sic nomē ex vno p°ceptu ⁊ ex vna relatiōe per itell'm vnuz significat. sic ex vna impōne vnū sīgt. sic ergo termino semel sumpto nō p°tingit uti equiuoce. ⁊ vnū nomē ex rel'one per itell'm nō significat pl'a sil'. sic ex impōne nō videt plura significare. ¶ Dōm ergo q̄ significare p ipositionē respicit tp̄s p̄teritū. q̄stūcūq; ḡ ex plib° impōnib° pl'a significet. Ex quo utraq; illar̄ impōnū est facta. ⁊ p̄teryt ex impōne illa pl'a sil' significat: sed significare pl'a ex usu uł ex rł'one p itell'm respicit tp̄s p̄ns. ⁊ q⁊ sil' nō referre possum° vnū nomen in plura significata: iō bñ dictū est q̄ termino semel sūpto nō p°tingit uti equoce: ⁊ ut per itellz referim° nomē in sua significata vnū nomē sil' plura sīgre nō pōt: nisi forte per accīs: ut apud diuersos itelligētes. ¶ Et ut meli° appareāt p̄dicta. sciēdū est q̄ in sīgtione noium tria est p°siderare. p° ipam impōnē: nā noia nō sīgnt nisi ut sunt ipposita ad significādū. 2° est ibi ipa platio que iponit ad aliqd sīgndū. ⁊ 3° est ibi relatio per itell'um in sua significata. Cū ḡ q̄rit utrū dictio equoca hēat sil' sua sīgta. si itelligit q̄z tū ad ipōnē. pz q̄ hēt ea quodāmō sil'. Si q̄z tū ad platiōnē etiā sil' hēt ea. q⁊ cū sit vna platio nō uariata ex vi plationis actu. ⁊ sil' hēt sua sīgta: sz q̄z tū ad rel'onē per itell'm nō p̄prie hēt sua sīgta sil'. ⁊ q⁊ platio magis se tenet ex pte dictionis q̄z rel'o p itell'm. magis p̄prie dictū ē q̄ dictio equoca hēat sua sīgta sil': ⁊ ad modū copulatiuuz q̄z q̄ nō hēat ea sil'. sz hēat ipa ad modū disiūctiuū.

Alterius forte dubitaret aliqs. utruz oro ubi ponit nomē multiplex sit distinguēda. ⁊ videt q̄ nō. dictū est eni q̄ nomē equocū uel hēt sua significata sub copulatiōe uel sub disiūctiōe. sed copulatiua ⁊ disiunctiua nō sunt distinguende. ḡ ⁊c. Oz aūt copulatiua nō sit distinguēda pz. q⁊ uel est in utroq; sensu uera. ⁊ tūc ē simpl'r uera. ~~si aūt sit in utroq; sensu~~: uel in altero fl'a. simpl'r iudicat falsa. nā eni copulationis est ut tota iudicet fl'a. si altera ps sit falsa. sic eriā nec disiūctiua videt eē distinguēda. q⁊ tota disiūctiua iudicat eē uera. si solū altera ps sit uera. nullo ḡ mō est distinguēda oro ubi ponit nomē equocū. ¶ q°. dōm q̄ semp ubi est equocatio est ibi faciēda distinctio. naz ⁊ si in utroq; sensu eēt uera faciēda est distinctio: nō ne p°cludat nobis: sz ad cautelā fatuitatis. i. ne videamur fatui ⁊ ignorātes. q⁊ si nō distinguerem° ipaz forte crederem ignorare vtutē uocabulox: sed q̄n dictio equoca in altero sēu est uera. in altero falsa. tūc distinguēda est nō solū ne videamur ignorātes: sed ēt ne fiat nobis elēchus: Sed ut appeant oba: sciēdū q̄ ut ēt supra dicebat dictio equoca dupl'r ad sua significata cōpari pōt. p° ut iportat illa q̄z tū est ex platione. ⁊ per impōnez. ⁊ sic hēt ea ad modū copulationis: qd nō sic itelligendū est q̄ in nullo differat a ppōne copulatia. sz q⁊ sic accepta hēt sua significata actu. sicut ⁊ copulatiua requirit suas ptes actu esse. imo q⁊ ut dicebat: dictio equoca in se copulationē nō claudit. sic loquēdū est de dictione equoca. ut hēt sua sīgta actu sic̄ si loq̄remur de duabus ppōnib° platis absq; aliq̄ copulatiōe media. tale ḡ est dicere. canis currit: sicut latrabile currit. celeste sidus currit. ⁊ q⁊ he due oīones sine p°iūctiōe plate nō sunt simpl'r p°cedēde: nec simpl'r negāde: sed vna est p°cedenda: ut latrabile currit: alia negāda: ut celeste sidus currit. iō oīo p°tinēs dictionē equocā ēt put dictio equoca hēt sua sīgta sil': ⁊ iportat ea per ipositionē: distiguēda est: ut pz per iam dicta. ¶ Sed dubiū videt utrū sit distinguēda put dictio equoca hēt sua sīgta. q⁊ refert

ad illã per itellectũ: qz sic nõ videt ea hẽre sil'. sed videt ea hic ad modũ diuisiuctiuũ cũ termino semel sũpto nõ ꝙtingat uti equoce. Sciẽdum ꝫ ꝙ diuisiuctio duplex est. quẽdã determinata sic in his que de p̃senti. quedã ideterminata. sic in his que sunt de futuro. in talib⁹ eni qz nõ est determinata v̄itas nõ est alterã ptẽ determinate dare. possum⁹ eni dicere cras fore nauale bellũ. uel non fore: ſz alterã ptẽ determiate dare nõ possum⁹. cũ ꝫ dicitur ꝙ dictio equoca: ut per itellz refert ad sua sigta habet ea ad modũ diuisiuctiuũ. ille modus diuisiuctiu⁹. non est ppꝛie determinat⁹: sed ideterminat⁹. in ptãte eni cuiuslibet est uti tali dictiõe in quocũq; sensu placet. si ꝫ dicat. canis currit. qz aduersari⁹ h⁹¹ dictionẽ equocaz põt referre ad qdcũq; sigtum uoluerit. si ꝛcederemus eã: referret ipam ad sensum fl'm. si vo negarem⁹ referret eã ad sensuz uerũ. ut ꝫ nõ fiat nobis elẽchus debem⁹ eã distinguere: uel possum⁹ dicere: z meli⁹ ꝙ sicut nomẽ equocũ: ut sigt sua significata sil' est distinguẽdũ qz lz significet ea ad modũ copulatiuũ. tñ nõ icludit in se copulationẽ ut multiplex iudicet simplr fl'm si alterꝝ significatorꝝ sit fl'm. sic cũ multiplex iportat sua significata ad modũ diuisiuctiuũ est distinguẽdũ. qz nõ icludit in se diuisiuctionẽ. ut possit simplr dici uerũ si alterꝝ suorũ sigtorꝝ sit uerũ. pz ꝫ qd ꝛgrebat. ¶ Esset aũt ulteriꝰ dubitãdũ quõ i equocatiõe est mltiplicitas actualis. z utrũ signũ distributiuuz additũ termio equoco distribuat ipz vna distributiõe p oib⁹ suppositi cuiuslibet sui sigti. ſz de h̄ in sequẽti lectiõe queret: ubi tãgent modi cões amphibologie z equocationis.

§ Ecũdũ aũt amphibologiã tales uellẽ me accipere pugnantes.

¶ Postq̃z ph̄s determiauit de multiplicitate actuali put hẽt eẽ in dictione qd fit per equocationẽ. In pte ista determinat de multiplicitate actuali put hẽt eẽ in oꝛone qd fit per amphibologiã. z duo facit. qz p⁹ deteriat de amphibologia ꝼm se. scdo deteriat de ea in cõparatione ad equocationẽ. 2ª ibi⌊ Tres aũt sunt modi.⌋ Ad euidẽtiã pme ptis. sciẽduz ꝙ amphibologia triplr hẽt fieri. p⁹ eni put oꝛo per se accepta pncipalr multa sigt. 2⁹ vo put oꝛo p se accepta sigt pla nõ pncipalr. ſz vnũ ppꝛie: aliud trãsumptine. 3⁹ qdẽ put oꝛo per se accepta nõ est multiplex. ꝛiucta vo alteri ꝓhit multiplicitatez. pp qd pz tertiũ modũ differre a quolibet aliorꝝ. qz tã i p⁹ mõ q̃z in 2⁹ oꝛo per se accepta multiplicitatẽ hẽt qd nõ ꝙtigit simplr in 3⁹. assignant aũt alr tres modi amphibologie: sed de h̄ nõ sit nobis cure. qz non uadit ad mẽtẽ ph̄i. distiguẽdo ꝫ ptẽ ꝑmã ꝓz assignatos modos. dicam⁹ ꝙ de scdo mõ ph̄us nõ posuit exẽplũ: qd forte iõ fecit. qz h⁹¹ transumptiua ualde diuersificant apud diuersos rit⁹. imo que vno tpe sũt trãsũptiua alio tpe nõ sũt trãsumptiua. Duo ꝫ facit ꝼm ꝙ exemplificat de duob⁹ modis amphibologie. p⁹ eni deteriat de amphibologia put oꝛo p se accepta simplr ẽ mltiplex. 2⁹ determinat de ea put oꝛo p se accepta simplr nõ est mltiplex ſz alteri ꝛiucta simplr efficit mltiplex. 2ª ibi⌊ Et putas est tacẽtẽ.⌋ Circa p̃m q̃tuoꝛ facit ꝼm ꝙ q̃tuoꝛ paralogismos ponit deseruiẽtes p⁹ mõ. 2ª ibi⌊ Et putas qd ꝙs scit.⌋ ꝫ 3ª ibi⌊ Et putas qd videt.⌋ 4ª ibi⌊ Et putas qd tu dicis.⌋ Dicit ꝫ p⁹ ꝙ ꝼm amphibologiã sũt tales paralogismi q̃les sup. ponent inferi⁹. quoꝝ paralogismorum vn⁹ est. uellẽ me accipe pugnãtes h̄ est minoꝛ paralogismi. põt aũt sic formari. quoscũq; uellẽ me accipe. uellẽ ut me accipent: sed pugnãtes uellẽ me accipe. ꝫ pugnãtes uellẽ ꝙ me accipent. minoꝛ aũt hui⁹ paralogismi duplex est. nã cũ dicit. uellez me accipe pugnantes. ly me uel potest cõstrui cum accipere ex pte post: z pugnantes ex pte ante. z tunc erit sensus ꝙ pugnantes me capiãt: uel erit ꝛstructio ecõuerso. z tũc erit sensus ꝙ pugnãtes capiant a me. Deide cũ dicit.

¶ Et putas qd ꝙs scit: hoc scit. nã sciẽtez z scitũ ꝛtigit ut sciẽtẽ significari hac oꝛone.

¶ Ponit 2ᵐ paralogismũ dicẽs. putas qd ꝙs scit h̄ scit. h̄ est maioꝛ paralogismi. fozet autẽ sic. qd ꝙs scit h̄ scit: sed scit ferrũ ꝫ ferrũ scit: z ut euidẽtiuz appeat falsuz. argua ad ulteriꝰ. qd scit hẽt sciam. ferrũ aũt scit. ꝫ ferrũ hẽt sciam. sbdit aũt quõ in dicto paralogismo est multiplicitas dicẽs: ꝙ in hac oꝛone sup. qua dicit qd ꝙs scit hoc scit. per ly h̄ ꝛtingit sigre sciẽtẽ z scitũ. nã si ly h̄ ꝛstruitur cũ ly scit ex pte añ. sic sigt sciẽtẽ. z est locutio falsa est eni sensus ꝙ h̄ qd ꝙs scit sit sciẽs: qd nõ est uerũ. nõ eni oẽ scitũ est sciẽs. si vo ly hoc ꝛstruit cũ ly scit ex pte post. sic est locutio uera. est eni sensus ꝙ oẽ scitũ est scitũ. ¶ Notãdũ aũt ꝙ ph̄s de p⁹ paralogismo posuit solũ minorẽ. de h̄ aũt 2⁹ ponit solũ maiorẽ: qd forte iõ fecit. qz in ꝑdicto paralogismo multiplicitas erat in minore. In h̄ aũt mltiplicitas est in maiore. Deide cuz dic.

¶ Et putas qd videt ꝙs hoc videt: videt autẽ columnã: quare videt columna.

¶ Ponit 3ᵐ paralogismũ qui talis est: qd quis videt h̄ videt. h̄ est maioꝛ. videt eni colũnã. h̄ ẽ minoꝛ. segtur cõclusio ꝙ colũna videat. ¶ Notãdũ aũt ꝙ sic in ꝑcedẽti paralogismo. cũ dicebat qd ꝙs scit h̄ scit. ly h̄ poterat sigre sciẽtẽ z scitũ. put alr z alr ꝛstruebat cum ly scit. Sic cũ dr qd ꝙs videt h̄ videt. ly hoc põt denotare vidẽtẽ z visum. ꝫ ꝙ alr z alr ꝛstruit cũ ly videt. ¶ Notandũ ẽt in paralogismis apti⁹ fieri deceptionẽ aliquaz per gen⁹ neutrũ q̃z per aliud. dicẽdo sic: qd ꝙs videt h̄ videt. videt ferrũ. ergo ferrũ videt. z ulteri⁹: ut magis appeat falsitas. arguat ꝙ videt hẽt vtutẽ visiuã. ferruz videt. ergo hẽt vtutẽ vihuã.

Dubitaret forte aliqs ad quã metã ducat paralogism⁹ fact⁹. z videt ꝙ ad soloecismũ. sic. qd ꝙs videt hoc videt. videt aũt colũnã. ergo colũna hẽt vtutẽ visiuã. ¶ Dom ꝙ meta h̄ itẽta nõ est soloecism⁹: sed redargutio. ꝫ debet ꝛcludi ꝙ colũna hẽt vtutẽ visiuã: nõ ꝙ colũna. ¶ Aduertendũ tñ ꝙ redargutio differt ab alijs metis formalr z ꝼm moduz accipiẽdi. siue ergo per paralogismũ ꝛcludat falsum siue soloecism⁹. dũ tñ per talia fiat redargutio dicit ducere ad metã redargutiõis. Deide cuz dicit.

¶ Et putas hoc qd tu dicis esse: hoc tu dicis: dicis aũt lapidẽ eẽ: tu ꝫ lapis dicis eẽ.

¶ Ponit quartũ paralogismum dicẽs ꝙ tu dicis esse hoc tu dicis eẽ hec est maioꝛ: dicis aũt eẽ lapidẽ. hec est minoꝛ. segtur ꝛclo ꝙ tu lapis dicis eẽ.

Dubitaret forte aliqs. vñ ꝙtingit mltiplicitas in hoc paralogismo. dicũt aute aliq ꝙ iõ est mlutiplex. qz ly h̄. uel põt cõponi cũ ly tu: ul' cũ ly dicis. sed h̄ nõ põt stare. qz tũc i dicto paralogismo nõ eẽt amphibologia: ſz cõpõ ul' diuisio. ¶ Dz ꝫ iõ eẽ mltiplicitatẽ i eo. qz ly h̄ põt ꝛstrui cũ ly dicis ex pte añ. z tũc sigt dicẽtẽ. z ẽ locutio falsa. ul' pt ꝛstrui ex pte post. z sigt id qd dr. z sic est locutio va. qui ꝫ intelligit mltiplicitatẽ i illo paralogismo ꝙ ꝙs scit h̄ scit itelligit z i isto. ¶ Aduertẽdũ tñ ꝙ in vno z eodez paralogismo pñt eẽ diuse fallacie. nõ ꝫ ẽ icõueniẽs assignare mltiplicitatẽ i dicto paralogismo. put ly h̄ cõpoit cũ ly tu: z cũ ly dicis: z sic facies fallam cõpõnis z diuidis. z nõ erit exẽplũ cõpetẽs ad ꝓpositũ: ul' pt ibi assignari mltiplicitas put ly h̄ pt diuse modꝛ ꝛstrui cũ ly dicis. z sic est ibi ãphibologia. z ẽ ex⁹ ad ꝓpositũ z cõpetẽs. Dein. c. d.

¶ Et putas est tacentẽ dicere. Duplex eni est tacẽtẽ dicẽ: z hũc die tacentẽ: z q̃ dñr.

¶ Ponit modũ amphibologie. qñ oꝛo per se sũpta non

est simplr multiplex. lz aliquo mō multiplex dici pōt. dicēs putas est tacētē dicere: ḃ est mior palogismi. pōt aūt sic formari. quēcūq; ptingit dicere ptingit log. Sz ptingit tacētē dicē ḡ ptingit tacētē log. Hec est mior s. tacētē dicere: sz per se accepta simplr nō est mltiplex. est tn aliquo mō multiplex. iō ait ꝙ duplex est tacētem dicere. ꝛ hūc dicere tacētē. i. ꝙ tacēs dicat uel ꝙ tacēs dicat. ꝛ sic de numero eorum que dicunt. quō aūt ḃ oro tacentem dicere per se accepta nō est simplr multiplex. alteri tn coniuncta est simplr multiplex. In fine huius lectionis dicet. Deide cum dicit.

¶ Sūt āt tres modi sz equocationē ꝛ amphiboliaz. Unꝰ qdē qn uel oro uel nomē pncipalr signt plura ut piscis uel canis.

¶ Determiat de amphibologia in cōpatiōe ad equocationē. ꝛ tria facꝫ sz ꝙ oñdit tres modos eē cōes utriq;. 2ª ibi¶ Alīꝰ aūt. ¶ 3ª ibi¶ Tertiꝰ vo. ¶ Dicit ḡ pº ꝙ tres sūt modi cōes pm equocationē ꝛ amphibologiā. vnꝰ qdē est qn oro q̄ztū ad amphibologiā. ul nomn q̄ztū ad equocationē pncipalr plā signt ut piscis ꝛ canis. ¶ Notādū aūt ꝙ in ḃ loco iō potiꝰ exēplificauit de equocatione q̄z de amphibologia. qꝛ eādez uocē signre plā pncipaliꝰ reperit in equocatione q̄z in amphibologia.

Dubitaret forte aligs. quō piscis sit equocū. nā canē eē equocū nulli ē dubiū.

¶ Ad qō dicūt qdā ꝙ piscis ē equocū ad piscē uerū ꝛ piscē pictū. Sz si ḃ eēt uex cū noie piscis nō eque pncipalr iportet utrūq;: exēplū positū nō deseruiret huic pº mō. dom ḡ ꝙ piscis suimit equoce ad piscē aial. ꝛ ad piscē celestē. ul possumꝰ dicē ꝙ cū noia sint ad placitū noie piscis aliq̄ plā eque pn² uocare possumus. D. c. d.

¶ Alius autem qn sic soliti sumus dicere.

¶ Ponit 2m modū cōem dicēs ꝙ aliꝰ modus cois est qn soliti sumus sic dicere. i. qn dictio uel oro signt aliqd trā sumptiue. ¶ Notādū aūt ꝙ illud pōt dictio significare pncipalr qō signt ex ipōne: sed qō signt ex eo qō soliti sumꝰ sic dicē. i. ꝙ signt ex aliq̄ usu. uel ex aliq̄ accōmodatiōe nō signt id pncipalr. sz trāsumptiue. ꝙ tā in dictiōe q̄z in oro ne videmꝰ ptingē. Ridē enim ex ipōne signt risuz. ex quodā mō loquendi signt floritionē. sic ēt littus arari pncipalr signt terrā scindere. ex quodā mō loquēdi signt operā perdere. Deide cuz dicit.

¶ Tertiꝰ vo qn cōpositū plura signt separatum vo simplr ut scit seculū.

¶ Ponit 3m modū. ꝛ tria facit. qꝛ pº ponit dictū modū. 2º manifestat qō dixerat. 3º epilogat circa determiata. 2ª ibi¶ Nā utrūq;. ¶ 3ª ibi¶ Ergo amphibologia. ¶ Dicit ergo ꝙ tertiꝰ modus cois est: qn cōposituz. i. ꝓiunctum alteri significat plura. separatū vo significat simpliciter. ut scit seculum. Deide cuz dicit.

¶ Nā utrūq; si ptingat vnū qdē significat ꝛ scire seculū: ambo aūt plā aut seculū ipsuz sciam hēre: aut seculi aliū: ḡ amphibolia ꝛ equocatio circa hos modos sūt.

¶ Declarat qō dixerat dicēs. ꝙ si utrūq;. i. si scit ꝛ seculū ptigit sup. sepatiz pferre. vnū qdē signt scire. s. ꝛ seculū: sz ambo sik ꝓiūcta plā sup. signt. nā si dico scit seculum. possumꝰ itelligē ipz seculū eē sciēs ꝛ hēre sciaz: ul eē scitū ꝛ aliū hīe sciam eiꝰ. s. seculi. i. alitū hīe sciam de seculo. Ultimo epilogat cira determiata. d. ꝙ equocatio ꝛ amphibologia sūt circa hos modos. ¶ Notādū aūt ꝙ ad hos tres modos oēs modi equocatiōis reducunt. nā ad pm modū reducit. sciētes discūt. qꝛ discere pncipalr plā iportat ad 2m modū qn vnū signtur pncipalr ꝛ aliud transumptiue. reduci hēt modus ille. qn dictio vnū signt pncipalr. ꝛ aliō ex ptī. ut patebit in illo palogismo q̄cūq; expediūt bona sunt. tertiꝰ vo modus ꝙ dictio per se sumpta signt vnū. ꝓiūcta vo alteri signt plā. cōprehēdit modū illū equocatiōis qui sumit ex diuso mō signdi pm ꝙ ponebat exēplū ꝙ laborans sanabat. hoc aūt quō uex sit in dubitationibꝰ patebit

Dubitaret forte aligs. qꝛ nō videt ꝙ modus ille tertiꝰ qui ponit cois equocatiōis ꝛ amphibologie adaptari possit ad equocationē nā si dictio per se sumpta nō significat plā. ꝓiuncta vo alteri plā signt nō facit equocationē sz amphibologiaz cū ex ꝓiunctiōe dictionum resultet oro. ¶ Ad qō dicrūt qdā ꝙ nō oz si amphibologia ꝛ equocatio hnt modos cōes ꝙ hēant oēs modos cōes. ꝓcedūt ḡ hūcz^m modū ita eē ꝓpriū amphibologie ꝙ ad equocationem adaptari nō possit: sz hoc est ire ō mētē phi. non enim dicit in textu ꝙ equocatio ꝛ amphiª hēant modos cōes sz ꝙ hnt tres modos cōes. nō ḡ exponimꝰ mētē phi nisi hūcz^m modū assignemꝰ eē cōez. ¶ Sciēdū ḡ ꝙ ex cōiunctiōe vniꝰ dictiōis ad alterā resultare multiplicitatē dupliciter pōt itelligi. uel ꝙ ḃ multiplicitas sit in oratione. ꝛ tūc erit ibi amphibologia. ul ꝙ sit in dictiōe. ꝛ tūc erit equocatio. si enim una dictio ꝓiuncta alteri sic mltiplicitatē ꝓhit ꝙ mltiplicitas illa nō sit totiꝰ ꝓiūcti: sz est dictiōis tm: planū est mltiplicitatē illā nō facē amphibologiā: sz equocationē. exēplū enim possumꝰ ponere de utroq;: nā cū dicimꝰ scit seculū. nec scit est multiplex: nec ēt seculū: sz totū ꝓiūctū mltiplex ē. ꝛ qꝛ ista mltiplicitas est totiꝰ oronis. nō facꝫ equocationē: sz amphibologiā: sz cū dr laborās sanabat. ul sedēs surgebat. ly sedēs ex eo ꝙ ꝓiūgit vbo ꝓteriti ipfecti: aliquā mltiplicitatē ꝓhit. qꝛ pōt supponere ul ꝑ sedēte ꝑus uel ꝑ sedēte nūc. iō distiguēda est. sedēs surgebat. ꝙ si tn hoc ptcipiū sedēs adderet vbo alteriꝰ tpis nō videret eē distinguenda. dicēdo enim sedēs stat. videt eē simplr falsa. Cū ḡ hꝰi mltiplicitas nō sit p se ꝛ directe i tota oratione: sz sit i hac dictiōe sedēs ex eo ꝙ ꝓiūgit vbo ꝓteriti tpis iperfecti talis mltiplicitas nō faciet amphibologiam sz equocationē. ¶ Oz si tn dubitaret de exēplo. qꝛ exēpla ponimꝰ nō ut ita sit: sz ut sentiat qui adiscit. possumꝰ ad ꝓpositū aliud exēplū adducē: nā si. b. sz se nō sit mltiplex ꝛ supponat ꝑ. a. in actu. si adiūgat huic vbo ꝓtigit aliquā mltiplicitatē trahet. dōo eni oē. b. ꝓtigit eē. a. duplex est sz phm pº poz. vz qō est. b. ꝓtigit eē. a. ꝛ qō ꝓtigit eē. b. ptingit eē. a. pz ergo 3m modus tā ad amphibologiā q̄z ad equocationē adaptari posse

Lapº 18. ꝛ 20.

Alterius forte dubitaret aligs. qꝛ videt hunc 3m modū amphibologie nō eē distinctū ab alijs modis. imo ut videt oēs alios cōprehēdit. In oibꝰ ēt modis amphibologie sz ꝙ aphibologie sūt ḃ vident hīe cōes ꝙ ptes per se sūpte nō sūt mltiplices. ꝓiūcte vo ad iuicē mltiplicitatē hnt. ¶ Rꝰ. dōm ꝙ iste 3º modus differt a 2º. qꝛ non accipit ibi aliq̄ significatio trāsūptiue: ut in 2º. differt aūt a pº. qꝛ si in ḃ 3º mō fiat aliq̄ dictio nō remanet ibi mltiplicitas. dōo enim tacētē dicere uel scit seculū. q̄cūq; eni dictiōe facta tollit mltiplicitas. tacētē eni per se sūptū uel ēt dicere mltiplicitatē nō hēt. sic ēt nec scit nec seculū p se accepta mltiplicia sūt: sz in palogismis pmi modi nō sic est: naz cū dr: uellē me cape pugnātes amoto ly me. aliq̄ mltiplicitas remanet. qꝛ cape pugnātes aliq̄ mō mltiplex est: sz ēt cape amoto ide me pugnātes aliquā mltiplicitatē hēt. ꝛ sic pz qō ārebat. ¶ Notādū tn ꝙ licet dcā expō magis videat cōcordare cū serie lre. tn ut magis gescat itellectꝰ sciēdū ꝙ sic aliq̄ dictio p se sumpta non est multiplex. ꝓiuncta tn alteri multiplicitatē q̄dā trahit ut exēplificabat de laborās respectu sanabat. ꝛ de b. respectu huiꝰ vbi ptingit. sic ēt aliqn ipsa oro per se sumpta nō est simplr multiplex. ꝓiuncta tn alij efficit

simplr multiplex. hec eni oro scit seculū simplr non est multiplex. semp eni designat gd seculū sciat: sz gd seculū scias ex dicta oratione simplr hēri nō potest. nisi ei gdō est scit addat aliqdō sbm dōo. māciptū scit seculū. nā cū sine subo et ꝓdicato nō sit oro ꝑfecta: ut posset dare sensum aliquē dōo scit seculū. si ly seculum ꝯstruit ex pte post nec est va: nec est falsa. sic ēt dicē tacētē: si debet eē mltiplex simplr oz aliquē accusatiuū addē ei qd est dicere: dicēdo fortē dicē tacētē. pz ḡ gd nō solū nomē ꝯtinctū alteri efficit quodāmō mltiplex: sed ēt ipa oro si sit ꝑfecta: ex eo gd ꝯtingit alij: ꝙ fit quādā simplr multiplicitatē. pōt eni ex tūc simplr dici mltiplex que antea simplr nō erat multiplex. aliq mō multiplex dici potest: et cū hꝫ ꝯtigit accipit tertius modus amphibologie.

¶ Notādū ēt gd dictionē nō eē mltiplicē in se ꝯtinctā: tn alij mltiplicitatē hꝫe dupler pōt itelligi. ꝑ° gd h addictio sumat respectu alteri⁹ dictiōis. 2° gd sumat respectu modi signdi. nā ipe modus signdi est aliq mō qd additū signtiōi rei: ꝑ° mō sumēdo additionē nō cōprehēdit oēs palogismos equocatiōis ꝙz tertiū modū: sz accipiēdo additionē 2° mō cōprehendit oēs h⁹¹ palogismos. tertius eni modus equocatiōis ex hoc ꝯtigit: qz signtū dictiōis per se acceptū nō est mltiplex: sz ut refert ad modū signdi: et ut ipi signto dictiōis supaddit modus signdi: dictio sic sumpta ex tali additiōe quādā mltiplicitatē ꝙ fit: quā mltiplicitatē ex suo signto nō hēbat.

Alterius forte dubitaret aliqs utrū in equocatiōe et amphibologia sit mltiplicitas actualis. ¶ Rē°. dicēdū gd in ipa ꝓlatione est ꝯsiderare ipam uocē que se hēt sic mā dictiōis. et est ibi ꝯsiderare ordinē sillabax: uel ēt dictionū: et modū ꝓferēdi: que sūt q̄si forialia respectu uocis. si ergo oro uel dictio ꝑa signs sit solū vna respectu uocis. nō trāsit vna respectu ordinis dictionū. uel ēt respectu modi ꝓferēdi. qz uox q̄si māliter se hēt respectu istox. illa oro uel illa dictio solū māliter. et per ꝓns solū potētialr signbit ꝑa: sz si ꝓlatio nō solū sit vna q̄tū ad uocē: sz ēt q̄tū ad ordinē et q̄tū ad modū ꝓferēdi. h⁹¹ ꝓlatio nō solū māliter et potentialr: sed ēt formalr: et q̄si in actu signbit ꝑa. et qz h ꝯtingit tā in equocatiōe q̄z in amphibologia utraq illax dī hꝫe multiplicitatē actualē gd de equocatiōe nō hēt dubiū: sz quō amphibologia seruat multiplicitatē actualē cū initat diūse ꝯstructiōi: que ordiez oronis uariare vī. patebit i lectiōe illa ubi deteriabit de accētu. ibi eni dubitabit quomodo amphibologia differt a cōpōne uel diuisione. cū quelibet illax videat initi diuerso ordini partiū oronis.

Alterius forte dubitaret aliqs. ubi magis reseruat actualis multiplicitas. an in equocatione. an in amphibologia. ¶ Ad cui⁹ euidentiā sciēdū equocationē ab amphibologia triplr differre. est eni in ꝓlatiōe ut spectat ad pns tria ꝯsiderare. vz uocē ipax que est q̄si respectu ꝓlatiōis oino mālis. 2° est ibi ꝯsiderare signtionē que est q̄si forialis respectu uocis 3° est ibi ꝯsiderare actionē itell's referētē h⁹¹ ꝓlationē ꝑm debitū ordinē in suuz signtū. differt ḡ equocatio ab amphibologia q̄tū ad uocē. qz equocatio fit in uoce icōplexa: ut in dictiōe: amphibologia vo in uoce cōplexa: ut in oratione. 2° qz oro dicit ꝯtinere in se sententiam aliquā. dictio vo nō ꝯtinet sentētiā aliquā: sz signtionē. tō equocatio differt ab amphibologia non solū rōne uocis que est qd māle. sed ēt rōne signtiōis que est quodāmō qd forīale. tertio cū dictio equoca per itell'm refert in sua signta: nec ꝑm se nec ꝙz itell'm itelligit eē trāsposita uel uariata. amphibologia aūt non sic. nā cū initat diuerse ꝯstructioni oz ꝑm itell'm in oratione amphibologica aliquā trāspositionez ptiū itelligere. et qz q̄tto aliqd magis trāsmutationi subīcit. tāto magis dicit eē in potētia. lz aliquo mō tam amphibologia q̄z equocatio dicat hꝫe mltiplicitatē actualē. tn ut pz ex ista 3ª tertia. h⁹¹ actualis multiplicitas aliquo mō magis reseruat in equocatione q̄z in amphibologia.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū signū distributiuū additus termino equoco faciat ipm distribuē ꝑ oib⁹ suppositis cuiuslibet sui signti. ¶ Rē°. dicendū gd si signū distributiuū addat alicui termio facit ipz distribuē ꝑ oib⁹ illis in qb⁹ repit vna nā signta per illū terminū: ut si signū distributiuū addatur hoi nō fac ipm distribuē ꝑ leonib⁹. qz nā hūana in leonib⁹ reseruari nō hēt. vnica ḡ distributiōe signū distributiuū nō facit distribuē terminū nisi ꝑ illis suppositis in qb⁹ repit nā eadē: et que sūt eiusdē rōnis: ut ꝯtinent sub illo termino. et qz dictio equoca ꝑm gd h⁹¹ nō dicit naturā vnā: et equoca nō sūt eiusdē rōnis ꝙz vnuz nomē ꝯcedēdū est signū distributiuū additū termino equoco nō facē ipm vnica distributione distribuibile ꝑ oib⁹ suppositis cuiuslibet sui significati.

¶ Secūdū cōpōnē autem sunt hi⁹ ut posse sedētē ambulare et nō scribētē scribere.

¶ Post qz phs determinauit de fallacijs peccātib⁹ ꝑm mltiplicitatē actualē. In pte ista determiat de locis sophisticis. siue de fallacijs peccātib⁹ ꝙz mltiplicitatē potētialē. et qz h⁹¹ potentialis multiplicitas hēt esse tā in dictiōe q̄z in oratione. tō duo facit. qz ꝑ° determiat de cōpōne et diuisiōe que sūt circa oronē. 2° determinat de accētu qui hēt fieri in dictiōe. 1ª ibi ⌊ Scōm accētū aūt. ⌋ Quereret forte aliqs. q̄re phus in determinādo de fallacijs peccātib⁹ ꝑm mltiplicitatē actualez ꝑus determinauit de equocatiōe que fit in dictione q̄z de amphibologia que fit in oratione. h vo in determinādo de fallacijs peccātib⁹ ꝙz mltiplicitatē potētialē tenuit ordinē ꝛtiuz. qz ꝑus deteriat de cōpōne et diuisiōe que sūt in oratione q̄z de accētu qui hēt fieri in dictiōe. ¶ Ad qd dici pōt gd ordo fallaciax in dictiōe potissime accipiendus est ꝑm gd falle plus uel min⁹ hīt de mltiplicitate: et qz in equocatiōe ꝑncipali⁹ reseruat multiplicitas q̄z in amphibologia: ut supra patuit. In cōpōne vo et diuisiōe magis hēt eē mltiplicitas q̄z in accētu: ut i sequēti lectiōe patebit. ordo ḡ qui tenet ꝯgru⁹ dici oz. ¶ Uel so de ordie cōpōnis et diuisiōis ad accētū possum⁹ dicē ꝑmā ptē in duas: qz ꝑ° deteriat de cōpōne. 2° de diuisiōe. 2ª ibi ⌊ Scōz diuisionē vo. ⌋ ¶ Ad euidētiā ātē ꝑme ptis notādū: gd cōpō triplr hēt fieri. ꝑ° cū ꝑa ponunt ex pte subi ad que ꝑdicatū cōpari pōt ꝯtinctiz uel divisim. 2° cū ꝑa ponunt ex pte ꝑdicati ad que sbz pōt cōpari ꝯtinctiz uel divisiz. 3° h hēt ꝯtingē cū aliq dictio posita iter duas dictiōes diūsimode hēt cōpōnē cū vna et cuz reliq. Tria ḡ facit ꝑm gd hos tres modos ponit: lz nō h ordie ponat eos. 2ª ibi ⌊ Et discē nūc trās. ⌋ 3ª ibi ⌊ Amplius gd vnū solū. ⌋ Circa ꝑm duo fac. qz ꝑ° ponit h⁹¹ palogismos. 2° oñdit eos arguē ꝑ fallaciā cōpōnis. 2ª ibi ⌊ Nō eni idē signt. ⌋ Dicē ḡ gd hz cōpōnē sūt h⁹¹ palogismi: qrū vn⁹ ē. sedētē ābulare ē pole. h ē mior palogismi. pōt ātē sic formari. qcqd est pole ꝯtingit ut sit: sed sedētem ambulare est pole. ergo ꝯtingit ut sedens ambulet. ponit aūt mām scdi palogismi cū dicit. possibile est non scribentē scribere. hec ēt est minor alterius palogismi. forma eē aūt ut ꝑus. Deide cū dicit.

¶ Nō eni idē signt: si dinidēs qs dicat et cōponēs: qm̄ pole est sedētē ambulare: et nō scribētē scribē: et h silr. Siqs cōponat nō scribētē scribē. signt eni qm̄ hēt ptātē qd nō scribit ut scribat. Si aūt non cōponat: qm̄ hēt potestatē qd nō scribit ut scribat.

¶ Oñdit in dictis palogismis eē fallaz cōpōnis. ¶ Ad

Nō. q aliud est dicere seu querere de re signata per propositionis significati aliud est querere de re significata per dictionem significantem ꝙz ꝑ° dicit ꝙz distributiuz ꝑ° dicit ꝙz nullus significatus ꝙz ꝑ° dicit ꝙz distributiuz ꝑ° dicit ꝙz nullus significatus ꝙz ꝑ° dicit ꝙz distributiuz ꝑ° dicit ꝙz nullus significatus

cui⁹ euidẽtiã notãdũ ꝙ cũ dicim⁹ aliqd eẽ pole: ul' ex aliquo fieri aliqd. aliqñ est locutio ꝓ se: aliqñ ꝓ accñs. Ex foꝛa eni ꝛ ꝑuatiõe fit aliqd per accñs: sz ex subto ꝛ ex ente in potentia fit aliqd per se. ex calo ꝯ fieri fridũ: uel ex nõ frido fieri friduz est per accñs. sed ex frido in po[a] fieri fridũ in actu est per se. Si eni per se ex calo fieret fridũ: tũc cal'm manẽs cal'm fieret fridũ aliqd qđ est ipole. sic ẽt si ex nõ frido fieret fridũ per se: tũc subz manẽs nõ fridũ: ꝛ exñs sub ꝑuatiõe fridi fieret fridũ: ꝛ eẽt sil' fridũ ꝛ nõ fridũ: qđ est iconueniẽs. Cũ ꝯ dicit cal'm põt ifridari. si itelligat ꝙ ly totũ. s. subm cuz foꝛma cal'i posset eẽ suscepti uuz fridtratis: sic est locutio falsa. ꝛ si sit sensus cal'm põt ifridari. i. subm qđ est sub foꝛma calidi põt esse sub foꝛa fridi: sic est locutio ṽa. ꝛ qđ dictũ ẽ de calo respectu fridi: itelligẽdũ est de sedẽte respectu ambulationis. sedẽs eni põt ambulare: qꝛ subm qđ est sub sessione põt eẽ sub ambulatione: nõ tñ totũ ly. s. sbz sub sessione pót eé cũ ambulatiõe. eodẽ aũt mõ đm est de subo cũ ꝑuatiõe. Nã nõ fridũ põt ifridari: ꝛ nõ scribẽs põt scribere: nõ ꝙ sbm exñs sub ꝑuatiõe possit esse sub foꝛma: sed successiue sbm qđ est sub ꝑuatiõe põt eẽ postea sub foꝛa. si igit sbm ꝛ foꝛa sũt qđdã totũ hec. aliqđ sbz cal'z põt ifridari: nõ ẽ ṽa rõne toti⁹: sz rõne ptis. sic ẽt qꝛ sbz ꝛ ꝑuatio sũt aliq̃ mõ qđdã totũ hec. aliqđ sbm nõ fridũ pót ifridari. ul' nõ scribẽs pót scribẽ. nõ est ṽa rõne toti⁹: ut in rõne ꝑuatiõis ꝛ subi. sz per se est ṽa rõne ptis: ut rõne sbi. ¶ Uiso quõ p̃dicta sunt ṽa ꝛ quõ nõ. restat vidẽ gs modus loquẽdi dat itelligẽ sensum uerũ. ꝛ qs falsuz. ¶ Sciẽdũ ꝯ ꝙ cũ dr̃ sedẽtẽ ambulare est pole: uel cal'm ifridari est pole: ꝛ cetera talia si ꝓferant ꝙiũctiz ut sit sꝫus ꝙ ly sil' sũptũ. sedẽtẽ ambulare sit pole est locutio falsa: qꝛ dat itelligi ꝙ sedẽs manẽs sub sessione possit ambulare. eodẽ ẽt mõ si ꝙiũctim ꝓferat: ꝙ hoc totũ nõ scribẽtẽ scribere sit pole est locutio falsa: qꝛ est sensus ꝙ sbm possit sil' eẽ sub ꝑuatiõe ꝛ foꝛa. sz si ꝓferat diuisiz ut dicat nõ scribẽtẽ pole est scribere. sedẽtẽ pole est ambulare ex vi locutiõis nõ ht̃ur ꝙ sedẽs sil' possit eẽ sub sessiõe ꝛ ambulatiõe: sed sꝫus est ꝙ res sedẽs ꝑus exñs sub sessiõe possit postea eẽ sub ambulatiõe. ly est ꝯ qđ ait ꝙ nõ idẽ sigñt: sigs dicat diuidẽs: ꝛ sigs dicat cõponẽs: qm̃ pole est sedentẽ ambulare: ꝛ nõ scribẽtẽ scribere: qꝛ sup. si hꝰ ꝓferant cõposite sigñt: qm̃ hẽt ptãtem ut nõ scribẽs scribat. i. sigñt ꝙ pole fit eidẽ iesse sil' oppoſita. ut ꝙ sil' possit scribere ꝛ nõ scribere. sz si nõ cõponat nõ sigñt sup. ꝙ eidẽ insunt oppoſita sil': sz successiue. sigñt eni qm̃ qñ non scribit hẽt ptãte ut scribat. ¶ Notãdũ aũt ꝓz hec duo exẽpla posuisse. vz sedẽtẽ ambulare ꝛ nõ scribẽtẽ scribẽ. utroqz eni mõ fit aliqd per accñs. s. ex foꝛa ꝛ ex ꝑuatiõe. ꝑm ꝯ ex[m] vz sedẽtẽ pole est ambulare. deseruit ꝓz ꝙ aliqd fit ex foꝛa. 2m ṽo ex[m]. vz nõ scribẽtẽ pole ẽ scribẽ deseruit ꝓut aliqd fit ex ꝑuatiõe. In utrisqz eni est locutio falsa: si itelligat ꝙiũctiz: qꝛ sbm ꝛ mã ꝙiũctiz ꝛ sil' nõ põt eẽ nec sb foꝛis oppoſitis nec sub ꝑuatiõe ꝛ foꝛa. Diuisim ṽo ꝛ successiue nõ est iconueniẽs mãz ꝛ sbm eẽ sub foꝛis oppoſitis: uel sub ꝑuatiõe ꝛ foꝛa. ¶ Notãdũ aũt ꝙ in p̃dictis locutiõib⁹ ꝓa ponunt ex pte sbti. Nã ly totũ. s. sedẽtez ãbulare se tenet ex pte sbti ẽ pole se tenet ex pte p̃dicati: sic ẽt nõ scribentẽ scribẽ se tenet ex pte sbti. est pole se tenet ex pte p̃dicati. p̃dicti ꝯ palogismi debuiũt illi mõ cõpõnis ꝫm quẽ ꝓa ponunt ex pte sbti ad que ꝓa p̃di[ta] põt referri ꝙiũctiz uel disim. Deide cũ dicit.

¶ Et discẽ nũc lras sigdem dicit q̃s scit.

¶ Ponit aliũ modũ cõpõnis qui hẽt esse qñ aliq̃ dictio posita iter duas dictiões põt cõponi cũ vna uel cũ alia. d. discẽ nũc lras. hec est 2ª palogismi: sigdẽ dicit lras q̃s scit. In ly ꝙsistit vr⁹ p̃missaꝝ. ꝑt eni ꝓbari palogice ꝙ si aliqs dicẽ lras q̃s scit qđ nũc dicerit illas. foꝛe tur aũt sic palo⁹. qcũqz scit lras nũc dicit illas: sz iste scit lras. ꝯ nũc dicit illas. maioꝛ eni est duplex: qꝛ ly nũc põt cõponi cũ ly scit: ꝛ sic est locutio ṽa. est eni sensus ꝙ qcũqz nunc scit lras ꝙ ille dicit illas. si ṽo ly nũc cõponat cũ ly dicit est locutio falsa. est enim sensus ꝙ qcũqz scit lras ꝙ nũc dicit illas: qđ nõ oz. põt eni scire lras q̃s nõ dicit nũc sz ꝑus. Deinde cũ dicẽ.

¶ Amplius qđ vnum solum potest ferre plura posse ferre.

¶ Ponit 3[m] modũ cõpõnis hũc aũt qdã sic foꝛant: qđ ꝓa pñt ferre: põt vnũ solũ ferre: sz qđ vnũ solũ põt ferre nõ põt ꝓa ferre. ꝯ qđ põt ꝓa ferre nõ põt ꝓa ferre. In ꝟ aũt palo[mo] est cõpõ. qꝛ ly solũ: uel põt eẽ nomẽ ꝛ teneri cathegorice ꝛ determinare ly vnũ: ꝛ sic est locutio ṽa. est eni sꝫus: ꝙ qui põt ꝓa ferre põt ferre vnũ solũ. i. põt ferre vnũ sine alijs. si ṽo ly solũ est aduerbiuz ꝛ tenet sincathegorice: ꝛ deteriat ly põt: ẽ locutio fꝫa. est eni sꝫus: ꝙ qui põt ꝓa ferre solũ põt vnũ ferre. i. nõ põt nisi vnuz ferre. ꝟ aũt modus foꝛandi: sz oñdat hũc palogismũ peccare ꝫm cõpõnẽ: nõ tñ est ad oppoſitũ: si ꝙsideret itẽtũ ꝑbi. nã ꝫm hãc foꝛationẽ ꝟ palo⁹ nõ differret a p̃cedẽti. nõ ꝯ hiem⁹ tres modos hui⁹ fall'e. ut sgit hẽam⁹ 3[m] modũ cõpõnis foꝛet sic: qđ põt vnũ solũ ferre põt vnũ ꝛ vnũ ferre: sz qđ p̃t vnũ ꝛ vnũ ferre põt ꝓa ferre. ꝯ qđ põt vnũ solũ ferre p̃t ꝓa ferre: ꝛ tũc ṽba posita in lra sũt ꝛ hui⁹ palo[mi]. ex quo pz hũc 3[m] modũ esse oppoſitũ p̃o mõ. In p̃o eni mõ ꝓa ponebant ex pte sbti: ꝛ si p̃dicatũ referebat ad illa ꝓa ꝙiũctim: erat locutio falsa. si diuisim ṽa. ꝟ aũt ꝓa ponunt ex pte p̃dicati. ꝛ si ad illa ꝓa refert sbm ꝙiunctiz est locutio falsa. si disim: uera. nã cũ dicit: qđ solũ põt vnũ ferre põt vnũ ferre põt vnuz ꝛ vnũ ferre: accipiẽdo ly solũ ut deteriat ly põt. si itelligat ꝙiũctiz est locutio falsa. nã qđ solũ põt ferre vnuz nõ põt ferre vnũ ꝛ vnũ ꝙiunctiz. sz si itelligat diuisim: sic est ṽa. nã qđ solũ põt ferre vnuz: potest diuisiz ꝛ successiue vnum ꝛ vnũ ferre.

§ Ecũdũ disionẽ ṽo qñ qnque sũt duo ꝛ tria: ꝛ paria ꝛ iparia.

¶ Hꝰ supra determinauit de fallacia cõpõnis. In pte ista determinat de fallacia diuisionis. hẽt eni hec fallacia tres modos: sic ꝛ fallacia cõpõnis. tria ꝯ facit: qꝛ p̃o ponit modũ illũ: ꝓut plura ponunt ex pte p̃dicati: subiectũ ad illa plura potest referri ꝙiunctim uel diuisim. 2º ponit modũ q̃si oppoſitũ huic mõ. vz ꝓut plura ponunt ex pte subiecti: ꝛ p̃dicatuz ad illa plura potest referri ꝙiunctiz uel diuisim. 3º ponit modũ tertiũ qui sumit ex eo ꝙ dictio posita iter duas dictiones cõiungi põt cũ vna uel cũ alia. 2ª ibi[Et maius ꝛ eq̃le.]3ª ibi [Nã eadẽ oꝛo.]dicit ꝯ ꝙ ꝫm diuisionẽ ṽo sup. sũt huiusmodi palogismi illi qui dicent: ꝛ inuit duos paralogismos deseruiẽtes ꝑmo mõ: quoꝝ vn⁹ est. qnque sunt duo ꝛ tria. hec est minoꝛ palogismi. foꝛmet aũt sic. quecũqz sunt duo ꝛ tria: sunt duo ꝛ sunt tria: qnque sunt duo ꝛ tria. ergo qnque sunt duo ꝛ qnque sunt tria. minoꝛ aũt duplex est: qꝛ si ly qnque positũ ex pte subti refert ad duo ꝛ tria ꝙiunctim ꝛ sil': sic est locutio uera: qꝛ qnque sunt duo ꝛ tria sumpta sil'. sed si referat diuisim est falsa: qꝛ qnque nõ sunt duo per se sũpta: nec tria per se sumpta. cũ ṽo dicit. ꝛ paria ꝛ iparia: inuit mãm scdi palogismi. foꝛmet aũt sic. quecũqz sunt paria ꝛ iparia: sũt paria ꝛ sũt iparia. qnqz sũt paria ꝛ iparia. ꝯ qnque sunt paria ꝛ qnque sunt iparia: minoꝛ aũt hui⁹ palogismi duplex est sicut ꝛ p̃cedẽtis. Quinque eni sũt paria ꝛ iparia ꝙiunctim: non aũt diuisim. ¶ Notãdũ aũt ꝙ ꝫm cõmẽtatorẽ ꝑmo phicoꝝ. oẽs ptes sil' sumpte sunt ipz totũ. nihil eni est aliud a totũ nisi oẽs partes sil' acceptę: diuisim ṽo sumpte sunt aliud a toto. nulla enim pe

per se accepta euacuat totā ēntiā totius. coniuncta tū alteri equat ipsi toti. duo ergo ⁊ tria siue paria ⁊ imparia ꝯiunctim sumpta sunt idem qđ quinque. diuisim vo accepta differūt a quq. Deide cū dicit.

¶ Et maius ⁊ eq̄le. tātūdem eniꝫ maius ⁊ adhuc amplius.

¶ Ponit scđm modū huiꝰ fallacie. d. ⁊ maius ⁊ equale: hec est ꝯclo palogismi. ꝯcludet eni per hūc palogismū q ide sit maiꝰ ⁊ eq̄le. maiꝰ eni ē tātūdē ⁊ adhuc amplⁱᵒ: hec est minor. formet aūt sic. tātūdē ⁊ amplⁱᵒ est tātundē: ⁊ per ꝓñs eq̄le. sed tātūdē ⁊ amplⁱᵒ est maiꝰ. ḡ maiꝰ est tātūdē: ⁊ per ꝓñs eq̄le. minor huiꝰ palogismi duplex ē: qr ly tātūdē ⁊ amp̄. posita ex pte sbti. si referant ad maius positū ex pte p̄dicati ꝯiūctiꝫ est va. si diuisim falsa. maiꝰ eni nō est tātūdē per se sūptū: nec ē amp̄. p se sumptū. sꝫ est h duo ꝯiūcti sūpta: tātūdē. s. ⁊ amp̄. ¶ Notādū āt q h modus q̄si est oppositⁱᵒ p̄ⁱᵒ mō. in p̄ⁱᵒ eni mō pla ponebāt ex pte p̄dicati. cū dicebat. quq; sūt duo ⁊ tria. h aūt pla ponunt ex pte subti. cū dr tātūdē ⁊ amplⁱᵒ est maiꝰ. ¶ Notādū ēt q ut hēat h modus distinctⁱᵒ a p̄ⁱᵒ mō. formādus ē palogismⁱ 3ª figura: ut tātūdē ⁊ amplⁱᵒ in tertia pluralitatē ponant ex pte subti: nō ex pte p̄dicati. ¶ Notādū ēt q ut h palo ꝰ fit ad ppositū nō ē distinguēda maior: qr si distingueret maior. vꝫ. tātūdē ⁊ amp̄. ē tātūdē eēt diua va: ⁊ cōposita fla. qr tātūdē ⁊ amplⁱᵒ sil sūpta nō sūt tātūdē. eēt ḡ ibi fallacia cōpōnis nō diuīs. Distinguēda ē ḡ maior. s. tātūdē ⁊ amp̄. ē maiꝰ: qr sic ē ibi falla diuīs: tn tātūdē ⁊ amplⁱᵒ sil sūpta sūt maiꝰ. diuiꝫ vo ⁊ p se sūpta nō sūt maiꝰ. erit ḡ diuisa falsa: pp qđ erit falla diuīs. Deide cum dicit.

¶ Nā eadē oro ⁊ diuisa ⁊ cōposita: nō idē semp significare videbit.

¶ Ponit 3ᵐ modū huiꝰ fallacie. ⁊ duo facit. nā p̄ⁱᵒ assignat defectū huiꝰ fallacie. 2ᵒ ponit palogismos defuiētes. 3ᵒ mō ibi [Ut ego posui.] dicit ḡ q eadē oro cōposita ⁊ diuisa nō videbit semp idē significare. defectꝰ ḡ ⁊ cā nō exīntie huiꝰ fallacie ē. qr nō idē significat oratio cōposita ⁊ diuisa. Deide cū dicit.

¶ Ut ego posui te seruum entem liberum.

¶ Assignat palogismos deseruiētes 3ᵒ mō. ⁊ duo facit ꝟz q duos tales palogismos ponit. 1ª ibi [Et q̄dragita virox.] p̄mⁱᵒ palo ꝰ talis ē. ego posui te ꝟuū entē libex. h ē maior palogismi. foret aūt sic. quēcūq; posui seruū entē liberū ille est liber. demōrato ḡ aliq̄ ꝟuo dicat ⁊ te posui seruū entē libex. ḡ tu es liber. hec ppō. te posui seruus entē liberū. duplex est: qr ly entē uel cōponit cū ly seruū. ⁊ tūc est sēnus q exīntē seruū fecit liberū. si vo cōponat cū ly liberū erit sēnus oppositⁱᵒ. significabit eniꝫ q entē liberū fecit seruū. Deide cū dicit.

¶ Ex q̄nquaginta virorum centum reliqt diuus achilles.

¶ Ponit scđm palogismū deseruiētem huic 3ᵒ mō. d. q q̄dragīta virorū cētuꝫ reliqt diuⁱ achilles. h est maior palogismi. foret aūt sic. quorūcūq; relinquunt cētū. illa sunt pla q̄ꝫ cētū. sed q̄dragīta virox cētū reliqt diuus achilles. ḡ q̄dragita sunt pla q̄ꝫ cētū. maior huiꝰ palogismi duplex ē. qr ly virox pōt cōponi cuꝫ ly cētū: ⁊ sic est locutio uera. sensus eni est q achilles de cētū viris reliqrit q̄dragīta. si vo ly virox cōponat cū q̄dragīta est locutio falsa. est eni sēnus q de q̄dragita viris achilles reliqrit centum. qđ est ipossē. ¶ Notādū autē hos duos palogismos deseruire 3ᵒ mō huiꝰ fallacie qr in quolibet ponit vna dictio iter duas dictiones: ⁊ ꝯiūcta cū vna ⁊ cū alia dat aliū ⁊ aliū sensum.

Dubitaret forte aliqs. utruꝫ cōpō ⁊ diuisio sint vna fallacia uel due. ¶ R°: dōꝫ q ut patet per p̄m due fallacie sunt. alr eni nō haberem⁹ sex fallas in dictiōe. sꝫ ut appeat quō sūt due: ⁊ quō distinguunt. ¶ Notādū: q cōpō ⁊ divio plus ꝯueniūt q̄ꝫ alique due fallacie. nō tn tm conueniūt q sint vna fallacia. ꝯueniūt eni plⁱᵒ q̄ꝫ alie due fallacie: qr hūt q̄si cōem cāꝫ appentie ⁊ nō exīstētie. nā vnitas oronis mālr est cā appentiei utraq; falla. quō aūt in talibⁱᵒ fallacijs est vnitas oronis mālr in sequētibⁱᵒ dubitationi bⁱᵒ dicetur. Sufficiat aūt ad p̄ns scire: q vnitas oronis mālr est cā apparētie in utraq; falla. cā vo nō exīntie est diūsitas sīgtax: sꝫ lꝫ sic ꝯueniāt in cā appentie ⁊ nō exīntie. utraq; tn hēt spālē cāꝫ appentie ⁊ nō exīntie. nā nō est idez accipe cōpositū ut diuisum: ⁊ accipe diuisuz ut cōpositū. cā ergo appentie in cōpōne est: qr accipimⁱᵒ oronē cōpositā idifferētez eē ab orone diuisa. sed cā appentie in divione est ex̄rio: ut qr accipimⁱᵒ oronez divisaz idifferētez eē a cōposita. ⁊ sic differūt in cā appentie: sic differūt in cā nō exīntie. nā cā nō exīntie in cōpōne est falsitas in orone composita. causa vo nō existentie in diuisione est falsitas oronis diuise.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū in oi palogismo in quo est falla cōpōnis sit falla divisōis: ⁊ ecōuerso. uel possint hic palogismos dictos. ¶ Dōꝫ q nō ꝟz oēz cōpōnē attēdit falla cōpōnis. nec ꝟz oēm divisionē attēdit falla divisōis: sꝫ tūc ē fallacia cōpōnis: qn̄ est cōposita falsa: ⁊ tūc est falla divisionis: qn̄ est divisa falsa: ⁊ qr aliq̄ oro ita est falsa ꝟz sensuz divisuz: q nō est falsa ꝟz cōpositū: put ex illa orone ꝯsurget palo ꝰ. ita erit ibi falla divisōis: q nō cōpōnis: ⁊ eꝯ. sꝫ si aliq̄ oro sic eēt cōposita falsa: q nō diuisa: peccaret ꝟz cōpōnē: nō ꝟm divisionez. iō q̄nque sūt duo ⁊ tria. uel q̄nque sūt pia ⁊ iparia: ⁊ maiꝰ est tātūdē ⁊ amplⁱᵒ: ⁊ hⁿ ꝯsil es orones: qr ita sūt falsē i sēu diuiso q nō sūt falsē in sēu cōpōsito. sic peccāt ꝟz diuisionez q nō peccāt ꝟz cōpōnez: sic ēt sedētē ambulare est polē: ⁊ polē est non scribētez scribē: ⁊ qđ vnū tm pōt ferre: pōt vnū ⁊ vnū ferre ⁊ cetere hⁿ. si iueniant sil es orones: qr tales solū sunt falsē cōpōsite ⁊ nō diuise: ita peccāt ꝟz cōpōnez q nō ꝟm divisionem. ex quo appet q nō frustra laborauit p̄bus dādo ppr̄ios palogismos utriq; fallacie.

Alterius forte dubitaret aliqs. dato q nō semper ubi est cōpō est ibi fieri divisio: nec eꝯ. utrū aliqñ h possit ꝯtingē. ¶ Dōm q nunq̄ falla cōpōnis est falla diuisionis: nec eꝯ. sed cū dictū sit hāꝫ duas fallacias aliq̄ mō plus ꝯuenire q̄ꝫ alie. forte nō ē iconuenies in eodē palogismo esse utrāq; fallam alr ⁊ alr. cū nō sit iconuenies vnū ⁊ eūdē palo ᵐ diūsis respectibⁱᵒ peccare ꝟz diūsas fallas. ¶ Et ut appeat melius vitas q̄stī: sciēdū q potissimē h videt ꝯtigē in illo mō qñ vna dictio posita iter duas dictiōes cōponi hēt cuꝫ vna: ul cū reliq̄. nā si dicat achilles q̄dragita virox reliqt cētuꝫ: si ly virox referat ad cētuꝫ cōposita est va: ⁊ diuisa falsa. si vo referat ad q̄dragita cōposita erit falsa ⁊ diuisa uera. ergo in hⁿ mō forte eē poterit utraq; fallacia: sed nō eodez mō: nec per eūdez respectum.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū semp cuꝫ vna dictio ponit iter duas dictiōes concurrat sil compositio ⁊ diuisio. ¶ Dōm q cū aliq̄ dictio ponit iter duas dictiones: si est magis apta nata componi cuꝫ vna q̄ꝫ cuꝫ alia debet comparari ad illā cum qua est magis apta nata componi ⁊ nō ad aliā: ⁊ si cōposita cum ea dat sensum falsum erit fallacia cōpositionis. si diuisa dat sensuz falsum erit fallacia diuisionis. Si vo hⁿ dictio nō magis est apta nata cōponi cū vna q̄ꝫ cū reliqua ad utrāq; comparari poterit: ⁊ ꝟz q ad aliā ⁊ aliā cōparabit resultabit ibi alia ⁊ alia fallacia: ut si ly virox nō magis eēt aptū natū cōponi cū q̄dragita q̄ꝫ cū cētū in dicto palogismo eēt utraq; fallacia tam compositionis q̄ꝫ diuisionis. naꝫ si ly virorum

referat ad quadraginta qr erit cõpoſita falſa: ꝛ diuiſa uera: peccabit per cõpõné. ſi vo referat ad cẽtuz peccabit p diuiſionẽ: qr erit cõpoſita uera ꝛ diuiſa falſa. non ergo in oi palogiſmo ſemp ꝟm talem modum concurrit utraqz falla: imo forte raro uel nunqz inuenit qꝺ dictio poſita inter duas dictiones nõ magis apta nata ſit referri ad vnam qz ad aliã.

No.

S Ecũdũ accẽtũ aũt in his qꝺẽ que ſũt ſine ſcriptura dialeticis nõ eſt idoneũ facere oꝛonẽ. In ſcripturis aũt ꝛ poematibꝰ magis.

¶ Poſtqz pꝟs determinauit de fallacijs peccãtibus ꝟm multiplicitatẽ potẽtialẽ ꝓut hñt fieri in oꝛone. In pte iſta deteriat de accẽtu qui peccat ꝟz mltiplicitatẽ potẽtialẽ ꝛ hẽt fieri i dictiõe. ꝛ duo faç: qr ꝑ° oñdit quõ magis cõpetẽter hẽt fieri hꝰ falla. 2° exemplificat de ea. 2ª ibi Ut metuo lõgas. dicit g qꝺ dialeticis. i. ſophiſticis qui ſimulãt ſe dialeticos nõ ẽ idoneũ facere oꝛonẽ ſ. deceptiuã per fallam accẽtꝰ in his que ſunt ſine ſcriptura. talis eniz fallacia magis videt decipe in ſcripto qz in ꝓnatiõe. ſiue illud ſcriptũ ſit ꝓſaicũ ſiue metricũ: tõ ſubdit qꝺ in ſcripturis qz̃tũ ad ꝓſaz: ꝛ in poematibꝰ qz̃tũ ad metrũ magis ſup. eſt idoneũ decipe per talẽ fallaciã. ¶ Notãdũ aũt qꝺ cũ dicit qꝺ idoneũ eſt decipe p hãc fallaciã i ſcripturis ꝛ i poematibꝰ. nõ dz itelligi de poematibꝰ: ut ſũt ꝓlata: ſz ut ſi ſcripta. ſcriptura g accipit hꝑ ꝓſa. ſcripta: ꝛ poema ꝑ metro ſcripto. ¶ Notãdũ ẽt qꝺ qr accẽtꝰ uariat modũ ꝓferẽdi: tõ aliqñ magis cogſcit talis fallacia in ꝓnatiõe: qz ſine ꝓnatiõe ꝛ maxime ꝟ appet cũ ꝓtigit talis fallacia circa penultimã ſillabã: put regit accẽtu graui uel acuto. Deide cũ dicit.

¶ Ut metuo longas pereunte noctes lidia dormis.

¶ Exẽplificat de hꝰ fallacia. ¶ Ad cuiꝰ euidẽtiã notãdũ qꝺ exẽpla debitẽtia tali falle nõ ꝯgrue trãſferri poſſunt. nã qꝺ in vna lingua hẽt accẽtũ graue: uel acutuz trãſlatũ in alia lingua nõ oz qꝺ reſeruet hꝰ accẽtũ. ſic ẽt qꝺ in vna lingua ꝓfert aſpirate: nõ oz i alia lingua aſpirate ꝓferri. exẽpla g hic poſita ut coiter dr nõ ſũt Aꝛ. ſed trãſlatoꝛ ea poſuit: qꝺ iõ feç: qr exẽpla forte poſita ab Aꝛ. nõ erãt ꝯuenientia nr̃e lingue. exẽpla aũt que ꝟ ponunt nõ idicãt oẽs modos huiꝰ fallacie. nec ꝓprie ponunt ꝑ modũ palogiſmi: ſz ſolũ oñdũt quõ aliq dictio põt regi vno accẽtu uel duobꝰ. didit aũt hec ꝓs in duas ꝟm qꝺ duo exẽpla ponit: quoꝝ vnũ eſt ꝓſaicũ: aliud vo metricũ. 2ª ꝓs icipit ibi Et heu qr nã. eſt g ꝑm exẽplũ tale. metuo lõgas peunte noctes lidia dormis. In ꝟ eni exẽplo ꝓſaico cõmittit accẽtꝰ: eo qꝺ ly metuo põt eẽ vna ꝓs: due ꝓtes: ꝛ tres ꝓtes. ſi eſt vna ꝓs ſic eſt vbũ: ꝛ ẽ ſꝟus. o lidia ego metuo. i. timeo qꝺ tu dormis lõgas noctes: me peũte. põt ẽt eẽ due ꝓtes: ut ſit ſꝟus. metuo peũte. i. me exñte tuo peunte tu lidia dormis lõgas noctes. põt ẽt eẽ tres ꝓtes: ut ſit ſꝟus. o tu lidia me peunte dormis lõgas noctes. Deide cũ dicit.

¶ Et heu qr nã tãti cinxerunt ethera nimbi: g circa accẽcũ qꝺẽ huiuſmodi ſũt.

¶ Ponit ſcꝺm exẽplũ metricũ. ꝺ. heu qr nam tãti cinxerũt ethera nimbi. hic eſt ẽt accẽtus: eo qꝺ qr naz põt eẽ vna ꝓs ꝛ due ꝓtes. ſbdit aũt ꝙſi epilogãdo qꝺem circa accẽtum ſunt hꝰ palogiſmi.

Dubitaret forte aliqs quõ accipiũtur modi accẽtus. Ad qꝺ dici põt qꝺ ut ſupra tangebat qꝺ ꝟ nõ aſſignant modi accẽtꝰ: qr ꝟz hãc fallaciã exẽpla in vna lingua nõ per ſe debuiũt in alia lingua. Cõſueuerũt tñ modi huiꝰ falle aſſignari ꝙtuoꝛ hec eni falla ut tãgebat fieri hẽt in dictiõe cuiꝰ ꝓtes ſũt ſillabe. ſilla ãt dupliꝛ põt ꝯſiderari. in ſe: ꝛ ut hẽt ordinẽ ad dictionẽ. in ſe ꝯſiderata ut ad pñs ſpectat tria hic dr̃ tẽs tenorẽ ꝛ ſpũm. Cõſueuerũt eni grãmatici dicere qꝺ ꝙtuoꝛ accidũt ſille. tẽs: tenoꝛ: ſpũs: ꝛ numerꝰ lr̃arũ: ꝛz ꝟz numerũ lr̃arũ nõ hẽt fieri falla: qr ſi nõ eẽnt eedẽ lr̃e in vna dictiõe que in alia: deficeret ibi cã appentie: qr nõ eẽt ibi eadẽ uoꝛ: nec mãliter: nec aliq mõ. g ꝟz ſilla in ſe cõſideratã accipiunt tres modi illi⁹ fallacie: qruz ꝑm⁹ ſumit ꝟm tẽpus. nã ſillaba lõga hẽt duo tpa. breuis vo hẽt vnũ tẽs. Si g aliq dictio pla ſignificet: ꝛ ut ſigt vnũ: hẽat aliquã ſillabã longã. ut ſignificat aliud hẽat illã ſillabã breuẽ: erit ibi accẽtꝰ ꝟm iſtũ modũ: ut patet in hac dictiõe ppꝛs. ppꝛs eni ſtat ꝓ gente: ꝛ ꝓ arbore. ſed ut ſtat ꝓ gente hẽt ꝑmã breuẽ. ut ſtat ꝓ arbore hẽt ꝑmã lõgã. Scꝺs modus ſumit qz̃tũ ad ſpũm: qr aliq dictio aſpirata ſigt vnũ: nõ aſpirata ſigt aliud: ut hamo aſpirate ſũptũ idẽ eſt qꝺ decipe: uel idẽ eſt qꝺ hamo cape. amo vo ſine aſpiratiõe ſumptũ idez eſt qꝺ diligo. Tertiꝰ modus ſumit qz̃tũ ad tenorem: qr aliq dictio regit tenore ꝛ accẽtu g̃ui. aliq vo acuto: uel circũflexo. ut patet in hoc vbo pẽdere: qꝺ ut hẽt accẽtũ acutũ ſignificat ſufferre penã. ut hẽt grauẽ ſignificat iferre penaz. hi ergo tres modi ſumunt ex ꝑte ſillabe qz̃ſi in ſe cõſiderate. Quartꝰ vo modus ſumit ex parte ſillabe in cõparatiõe ad dictionẽ. naz ois dictio quodãmõ regit vno accẽtu. cũ eni ꝓtes oꝛonis ſignificẽt ſepate qlibet dictio ꝟm ſe accepta aliqd ſignificat. cuilibet ergo dictioni cõpetit vna ꝓnatio. quot ergo dictiones ſunt in oꝛone tot ꝓnatiões ibi diſtingui pñt: iõ ꝯſueuit dici qꝺ qlibet dictio regit vno accẽtu. iſte aũt accẽtꝰ ꝛ iſta pnatio: ꝛz rotã dictionẽ reſpiciat. ꝓncipaliꝰ tñ reſpicit aliquã ſillabã illiꝰ dictiõis. iõ dicit cõpetere ſillabe in cõparatione ad dictionẽ. ꝟm hoc g erit qrtꝰ modus accẽtus ꝓut aliq uoꝛ põt eẽ vna dictio: ul due: uel põt regi vno accẽtu uel duobꝰ: ut patet in hoc qꝺ dico qſqs qꝺ põt vna dictio ꝛ due dictiones.

Alterus forte dubitaret aliqs: qr nõ videt qꝺ falla accẽtus magis decipiat in ſcripto qz̃ in ꝓnatiõe. accẽtus eni nõ ſolũ fit ꝟm tẽs uel ꝟz tenorẽ ꝛ ꝓnationẽ: ſz ẽt ꝟm ſpũm. nunqz aũt ita bñ cogſci põt utrũ dictio ſit aſpirata uel nõ ſicut cognoſcit in ſcripto. ¶ Aꝛ° dicẽdũ qꝺ nõ eſt icõueniẽs aliquẽ modũ accẽtꝰ min⁹ decipe in ſcripto qz̃ in ꝓnatiõe: ſz tñ ut plurimũ magis decipit ſcripto qz̃ in ꝓnatiõe: qr meliꝰ poſſum⁹ pcipe utrũ dictio regat vno accentu uel duobꝰ. ꝛ utrũ regat accẽtu graui uel acuto ſi ſit ꝓlata qz̃ ſi ſit ſcripta. iõ dictũ eſt hãc fallaz magis idoneã eẽ ad decipiẽdũ in ſcripto qz̃ alr. uel poſſum⁹ dicere qꝺ accẽtꝰ per antonomaſiã dicit de illo mõ ꝟm qꝺ dictio põt regi accentu graui: uel acuto: uel circũflexo: ꝛ ꝟm illũ modũ minime decipit ſi ꝓferat ꝛ plus decipit ꝟz ſcriptũ. ¶ Notãdũ ergo: qꝺ lz accẽtꝰ ſit cois ad oẽs ꝙtuoꝛ modos. ſ. ad deceptionẽ ꝟm tẽs: ꝟm ſpũm: ꝟm tenorẽ: ꝛ ꝟm ꝓnationẽ. accẽtꝰ tñ ꝓprie loquẽdo reſpicit ſillabã ꝓut regitur accentu acuto: graui: ꝛ circũflexo. ꝛ ſi uolum⁹ magis loqui ꝓprie dicit acutꝰ accẽtus. circũflexus dicit tonus. grauis vo dicit tenoꝛ.

Alterius forte dubitaret aliqs quõ in cõpõne ꝛ diuiſione: ꝛ accẽtu. dicit ee multiplicitas potẽtialis. In amphibologia vo ꝛ equocatione eſt multiplicitas actualis. Ad qꝺ dici põt qꝺ in dictione ſiue in oꝛone quedaz ſunt formalia quedã mãlia. Nã ipſe lr̃e ꝛ uoꝛ ipa eſt mãlis in ꝓnatione. oꝛdo tñ dictionum ꝛ modus ꝓferẽdi formalia ſunt in ꝓnatione. In cõpoſitione ergo ꝛ diuiſione eſt eadẽ ꝓnatio ꝟm uocẽ: ſed nõ ꝟm oꝛdinẽ dictionũ. In accentu vo eſt eadẽ ꝓnatio ꝟm uocem: ſed nõ ꝟm modum ꝓferendi: ꝛ quia uoꝛ eſt mãlis in ꝓnatione cõpoſitio ꝛ diuiſio ꝛ accẽtus dicunt hẽre multiplicitatẽ potẽtialẽ: qr ſub vna ꝓnati-

one nō formalr cū nō sit ibi idē modus ꝓferēdi: uel idē ordo dictionū: sz sub una ꝓlatiōe mālr cuz illa ꝓlatio sit una rōne uocis est ibi diūsitas significatoꝝ; z qz mā sr tenet ex pte potētie: foꝛa vo ex pte actꝰ. iō cōpō dicio z accēt⁹ ubi est unitas ꝓlatiōis mālr tñ dñr hic mltiplicitatem potētialē. amphibologia vo z equocatio ubi ē unitas ꝓlatiōis foꝛalr dñr hic mltiplicitatē actualē.

Alterius forte dubitaret aliqs: qz lz nō sit dubiū de equocatiōe ꝙ hēat mltiplicitatē actualē: videt tñ eē dubiū de amphibologia. dcm̄ est enī ꝙ in ꝓlatiōe uoꝛ se hēt sic mā: ordo āt dictionū z modus ꝓferēdi se hñt sic foꝛa. i amphibologia āt nō videt eē idē ordo dictionū: cū ꝓtigat ex eo ꝙ aliq̄ dictio diuersimode ꝓstruit z diuersimode ordinat cū alia dictiōe. ordo dictionū dupl'r pōt accipi. uel respectu sigroꝝ: uel respectu ꝓlatiōis. ꝫ⁰ mō est in ꝓlatiōe sic in signo. 2⁰ vo est ita sic in ſbo: z ꝫ videt uelle. ¶ Sciēdū ē: ꝙ significatū nō est in dictiōe ul' i oꝛone sicut in ſbo sed sicut in signo. ordo ergo dictionuz dupl'r pōt accipi: uel respectu significatoꝝ: z sic nō est in ꝓlatione nisi sic i signo: z qz modi ꝓstruēdi sequunt modū significādi. diuersus ordo dictionū ꝫm modū ꝓstruēdi nō uariat ipam ꝓlationē ꝫm se: iō amphibologia que initit diuerso mō ꝓstruēdi nō uariat ordinez ꝓlatiōis ꝫm se. amphibologia ꝙ dicit peccare ꝫm multiplicitatē actualē: qz in amphibologia est unitas ꝓlatiōis nō solū māliter: ut qz est ibi eadez uoꝛ: sed ēt foꝛalr: qz est ibi idem modus ꝓferēdi: z idē ordo dictionū. accipiēdo tñ ordiné ut est in ꝓlatione tanq̄z in ſbo: lz nō sit ibi idē ordoꝛ ut est in ꝓlatione tanq̄z in signo: sed in compositiōe z diuisione nō sic. qz ibi ordo dictionū quodāmō ꝫm se: z ut est in oꝛone tanq̄z in ſbo uariationē suscipit inq̄ztū aliq̄ dictio posita inter duas dictiōes diuersimode cōponi habet cum una uel cū alia.

Alterius forte dubitaret aliqs: utrū sit mín⁹ de multiplicitate in accētu q̄z in cōpōne z diuisione: uel ecōuerso. ¶ ℟⁰. dicenduz ꝙ tam accēt⁹ q̄z cōpositio z diuisio: ut patet per hita inititur unitati ꝓlatiōis māliter: eo ꝙ initit unitati uocis. que libet tñ istarū falꝛ diuersificat ꝓlationē foꝛaliter. alr tñ z alr: qz cōpositio z diuisio diuersificat foꝛaz ꝓlationis pp diuersuz ordinē dictionū. accēt⁹ vo diuersificat hꝰ foꝛmā: pp diuersuz modū ꝓferēdi: z qz talis modus ꝓferēdi magis sensibilr ꝓlationē uariat. cū quāto aliqd magis est subm uariationi: magis sit in potētia: lz tā accētus q̄z cōpō z diuisio hēat multiplicitatē potētialē. hꝰ tñ multiplicitatez magis potētialr hēt accēt⁹: q̄z cōpō z diuisio: qz ꝓlatio ut peccat ꝑ accentū magis sensibilr est uariationi subta. in ipa ergo potētialitate actualr est dare gradus: z mín⁹ hēt de multiplicitate accentus q̄z compositio z diuisio: qz magis potentialiter habet hꝰ multiplicitatem.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū falle peccātes ꝫm multiplicitatē potentialez hēant significata sua sub copulatiōe: uel sub diuisiōne: z videt ꝙ nō sub copulatiōe: qz tūc hērēt ea i actu z foꝛalr. positū est aūt ꝙ habeāt ea māliter z in potētia. ¶ Amp⁹. nō hñt ea sub diuisiōne: qz hꝰ falle nō essent distinguēda: diuisiua eni nō est distinguēda: cuz altera pte uera existēte tota iudicet uera. ¶ ℟⁰. dōm ꝙ fallacie peccātes ꝫm multiplicitatē potētialez nō habēt significata sua sub copulatiōe. qz non hñt ea actu: nec hñt ea sub diuisiōe ꝙ ipam diuisiuā in se icludāt. hñt tñ ea sub diuisiōe: qz hūt ea ad modū diuisiuū. cū possint iportare hoc ul' illud significatū. sicut ergo equocatio est distinguēda ꝓut hēt sua significata sub copulatione: qz nō iplicat in se ꝓiunctionem copulatiuā: sed hēt talia significata ad modū copulatiue. sic hꝰ oꝛones sūt distinguēde: qz nō iplicāt in se diuisiōctio nem. sed hñt sua significata ad modum diuisiuum. uel possum⁹ dicere ꝙ diuisiuncta per se z absolute nō est distiguēda. sz si accipiat sub ea sub uel iferat altera ps distingui deberet: ut si diceret. foꝛ. currit uel disputat. z per ꝫ uellē iferre ꝙ curreret. possez distiguē z dicere ꝙ diuisiuctiua illa nō uerificat eo ꝙ foꝛ. currat: sed eo ꝙ disputat. q̄ztūcūq̄z ḡ hꝰ multiplicia hēant sua sigta sub diuisiuctiōe: tñ qz palogizādo semp ifert alterum significatoꝝ: iō semp sunt distinguēde.

Ue autem ſm figuram sunt dictionis accidunt quando nō idez interpretatur similiter.

¶ Postq̄z phs determinauit de locis sophisticis peccātibus ꝫz multiplicitatē actualē z potētialē. In pte ista determinat de figura dictiōis que peccat ꝫm multiplicitatem fantasticaz. z tria facit: qz ꝑmo oñdit quō hēt fieri talis falꝛa. 2⁰ ponit modos ei⁹. 3⁰ epilogat circa determinata. 2ª ps icipit ibi[Ut masculinū femininū.] 3ª ibi[Ergo redargutiōes.] Dicit ḡ ꝙ redargutiōes ꝫm figurā dictiōis accidūt qñ qd nō est idē: z qd nō est silr: iterptat silr. i. accipit ac si eēt silr z idē. cā ergo apparētie hui⁹ falle est similitudo interptationis. cā aūt non exītie est diuersitas interptatoꝝ. Deide cū dicit.

¶ Ut masculinū femininū uel femininuz masculinū: uel qd inter ꝫ est alteruz hoꝝ.

¶ Ponit modos hui⁹ fallacie. ¶ Ad cuius euidētiā est sciēdū: ꝙ iter ceteras fallacias in dictione ista quodāmō magis appropiquat ad fallacias reales: siue ad fallacias extra dictionē: pp qd multi palogismi peccātes ꝫm hanc fallaciā: peccāt per fall'am accidētis z per fallacias extra dictionē: imo ꝫm quosdā nullus fit palogism⁹ in hac fallacia qui nō peccet per fallaciā accidētis que est fall'a extra dictionē. ¶ Quatuor ergo sunt declarāda ut bñ cognoscat quō hēt fieri hic locus sophistic⁹. ꝑmo eni declarabit ꝙ modi huiꝰ falle. q. pñt sumi realr. 2⁰ ostendet ꝙ nō ꝓpter hoc ꝙ sumunt realiter faciūt hꝰ fallam: sed hec fallacia hēt fieri ex eo ꝙ ꝑncipiū deceptionis sumit originē ex pte uocis: nō ex pte rei. 3⁰ ostēdet ꝙ hec fall'a ꝓprie dicit figura dictionis. 4⁰ declarabit ꝙ hec fall'a nō ꝓprie peccat ꝫz multiplicitatē actualē: nec potētialē: sed ꝫz multiplicitatē fantasticā. ¶ Primū sic oñdit. In dictiōe eni, tria est ꝯsiderare. rē significatā: modū significādi z moduz ꝓferendi. ꝫm hec tria accipiunt tres modi hui⁹ fallacie: qz si ꝓpter unitatē rei significate iterptamur eūdē modū significādi: sic est ꝑm⁹ modus quē ꝑbus uocat masculinum iterptari femininū uel neutrum. pōt aūt sic formari palogism⁹. qcqd est aial coloratū albedine est albū: sz plato est aial coloratū. ḡ plato est albū. hic masculinū iterptat neutrū. nā qz aial ut est in pl'one dicit eādē rē qd plato credim⁹ ꝙ hēat eūdē modū significādi. ut sicut aial significat neutralr sic credim⁹ ꝙ z plato neutralr significet. ꝫm etiā justū modū masculinum pōt iterptari femininū. ut si dicat. q̄cūq̄z res est ſba colorata albedie: illa est alba. lapis est ſba colorata albedine. ergo lapis est alba. hic est silis ꝓcessus sicut ꝑus. naz qz ſba in lapide est idē realr ꝙ lapis ꝓp unitatē rei interptamur unitatē modi significādi. z credimus ꝙ sic ſba significat fe^ne ꝙ ēt lapis significet fe^ne. ¶ Ad hūc ergo modū reduci hēt uariatio suppōnū: ut si dicat. hō est spēs: foꝛ. est hō. ergo. foꝛ. est spēs: qz hō in foꝛ. est eadē res ꝙ sortes credim⁹ hoiem z sortē hēre eūdē modū significandi: ut sicut homo significat q̄le qd: sic credim⁹ ꝙ z foꝛ. q̄le qd significet': z arbitramur ꝙ foꝛ. sit uniuersale z spēs: sicut z hō: z in idem rediret si arbitraremur ꝙ hō eēt ꝫ aliqd sicut z foꝛ. nam sub appellationis figura ꝓtingit ꝙ scēde subē videant hoc aliquid

significare: de quo appet q̄ nō bñ distinguit coiter: cū di q̄ qñ masculinū iterp̄tat femininū facit aliū modū figure dictiōis q̄z qñ q̄le qd iterp̄tat ħ aliqd: ꝛ maxie formando palogismos ut supi⁹ sunt forati. sed ħ in sequētib⁹ clari⁹ oñdet. Est ĝ p̄m⁹ modus cū pp vnitatē rei sigte iterp̄tam̄ modi signdi vnitatē. ¶ Sed si ecō. uerso sit q̄ pp vnitatē modi signdi iterp̄tamur vnitatē rei sigte erit scōs modus qué phs uocat q̄ztū iterp̄tari q̄le: uel q̄le q̄ztū. Nā q̄le ꝛ q̄ztū ꝛ suba hñt aliq̄ mō vnitatē modi significādi: ꝛ si nō hñt h⁹¹ vnitatē in abstracto: hñt tñ eā in ꝯcreto. Nā talia sūpta ꝯcretiue iplicāt se ad iuicē: ꝛ p̄m modū signdi vnū aliq̄ mō iportat aliud. nā cū sba sit quāta. q̄ dicim⁹ lignū eē q̄ztū oz q̄ q̄ztū aliq̄ mō iplicet subm de quo p̄dicat. ꝛ sic q̄ztum implicat subm: sic q̄le iplicat q̄ztū. uerū est eniz q̄ q̄ztū sit q̄le: qđ nō eēt nisi q̄ztū iplicaret in q̄li. ꝛ q̄ p̄m moduz signdi p̄dicamēta iplicāt se ad iuicē ꝓut i ꝯcreto vnū de alio p̄dicat pp ꝯuenīētiā modi signdi iterp̄tam̄ vnitatem rei sigte. ꝛ qđ distribuit in vno p̄dicato credim⁹ q̄ distribuat in alijs p̄dicatis: ut qcqd qđ est distributiuū subē iterp̄tam̄ ip̄m sic si eēt distributiuū q̄ztitatis uel q̄litatis: ꝛ credim⁹ bñ arguē cū dicim⁹. qcqd emisti comedisti. crudū emisti. ĝ crudū comedisti. uariam⁹ eni qd in q̄le. sic ēt possem⁹ uariare qd i q̄ztū dicēdo. qcqd emisti comedisti: emisti magnū. ĝ magnū comedisti: ꝛ sic qcqd qđ est distributiuū subē iterp̄tam̄ eē distributiuū quāti ꝛ q̄lis: uel ēt alioꝝ p̄dicamētoꝝ. sic q̄ztacūq̄z ꝛ quotcūq̄z que sūt distributiua q̄ztitatis credim⁹ eē distributia q̄litatis dicēdo. q̄ztacūq̄z vidisti heri hodie vides. heri vidisti cruda. ĝ hodie vides. Eodē aūt mō ꝛ q̄lecūq̄z: qđ est distributiuū q̄litatis iterp̄tamur eē distributiuū q̄ztitatis. ꝛ mutam⁹ q̄le in q̄ztū dicēdo. q̄lia cūq̄z vidisti heri: hodie vides: heri vidisti magna. ĝ hodie vides. est ergo scōus modus cum ꝓpter vnitatē ꝛ ꝯuenīētiam modi signdi iterp̄tamur vnitatē rei sigte ¶ Sz si pp ꝯuenīētiā modi ꝓferēdi iterp̄taremñ vnitatē modi signdi uel rei sigte eēt 3⁹ modus quē phs appellat faciēs iterp̄tari patiēs: uel eꝫ patiēs ꝛ dispositū interp̄tari eē faciēs ꝛ agēs. ut si q̄ videē est filis termiationis ꝛ filis ꝓ latiōis ad secare. crederem⁹ q̄ sic secare iportat actionē: sic ꝛ videre: ex quo appet q̄ sic cuz q̄le iterp̄tamur q̄ztū: sic ꝛ cū patiēs iterp̄tamur facē. sit uariatio p̄dicamēti. nō tñ ħ est eode mō: sz in 2⁰ mō est uariatio p̄dicati pp ꝯuenīētiā modi significādi. hic āt in 3⁰ mō est uariatio p̄dicat⁹ pp filez termiationē: ꝛ pp ꝯuenīētiā modi ꝓferēdi: ex quo appet q̄ uariatio p̄dicamētoꝝ ad iuicē alr ꝛ alr fcā fac aliū ꝛ aliū modū h⁹ falle.

Aliso quomō modi hui⁹ fallacie accipiunt q̄si realr. Restat nobis grande dubiū. nā cuz hec falla sit in dictiōe oz q̄ p̄n⁹ decipiendi sumat ex pte uocis. ¶ Sciēdū ĝ q̄ si pp ipsas res decipemur in palogismis p̄habitis: ħ nō eēt ꝓ figurā dictiōis: sed per fallas ex̄ dictionez: nec est icōueniens in eodē palogismo eē fallaz in dictiōe ꝓut decipimur ex pte uocis. ꝛ eē fallaz ex̄ dictionez ꝓut initiuz decipiēdi sumit originē ex pte rei. si ĝ oñdere poterimus q̄ in dictis palogismis oib⁹ decipi possum⁹ ex pte uocis: ꝛ q̄ uox pōt esse rō deceptiōis nre oñsum erit q̄ in oibus alijs paralogismis est deceptio per fallam in dictione. ¶ Aduertēduz igit q̄ ois illa deceptio pōt dici sumere originez ex uoce ad quā deceptionem hēdā coopat modus ꝓferēdi: q̄ modus ꝓlatiōis ex pte uocis se tenet. modus aūt ꝓferendi ut ad pñs spectat. duplex est. vn⁹ qdez accipit p̄m aliā ꝛ aliā termiationez. alius vo sumit p̄m ꝯcretionez ꝛ abstractionez. utrūq̄z eni istoꝝ ptinet ad figurā dictiōis. nā que alr ꝛ aliter termiant hñt aliā ꝛ aliā figurā dictiōis. sed que silr termiantur quodāmō in figura dictiōis ꝯueniūt: ut videē ꝛ secare q̄ filis termiationis sūt eādem figurā dictionis hic di cunt. sicut ēt ꝯcreta ꝛ abstracta uariāt dictiōis figurā. nā si idē sigt albedo ꝛ albū. nō est tñ eadē figura dictionis in utroq̄z. ¶ His visis appet quō oēs dicti modi p̄nt decipe ex pte uocis: q̄ uox ꝛ modus ꝓferendi co opat ad deceptionē oiuz illoꝝ modoꝝ. nā ut figura dictiōis attēdit p̄m termiationē. sic hēt fieri tertius modus in quo pp ꝯueniētiā termiationis vnū interp̄tat aliud: sz ꝓut figura dictionis attēdit penes ꝯcretū ꝛ abstractū. sic hēt fieri p̄m⁹ ꝛ scōs modus. nā pp ꝯcretionē dictionū fit deceptio in p⁰ ꝛ scōo mō. tō eni q̄le qd iterp̄tamur hoc aliqd: ꝛ masculinuz iterp̄tamur femininū: q̄ quodā mō per eandē uocē iportat suba ut̄is ꝛ p̄ticularis: ꝛ id qđ significat masculine ꝛ feminine. nā cū semp p̄dicatū iplicet subm cū dico. lapis est suba in ipsa suba ut p̄dicat de lapide quodāmō iplicat lapis: ita q̄ lz suba p̄m se sumpta significet sbam absolute: ut tñ p̄dicat de lapide ꝯtrahit ad standū ꝓ lapide: ꝓpter qđ lz sba sit solū feminini gn̄is fantastice: tñ iportat masculinū: q̄ trahit ad standū pro eo qđ est masculini gn̄is: ꝛ q̄ q̄ sba trahat ad standū ꝓ lapide deseruit ibi vnitas rei: q̄ eadē est res que iportat per lapidez ꝛ per sbam. ꝛ deseruit etiā ibi ꝯcretio uocis que est quedam dictiōis figura. nā ex hoc sba trahit ad standū ꝓ lapide q̄ de lapide p̄dicat: nō aūt p̄dicat nisi in cōcretiōe. tō ipa ꝯcretio uocis aliqd coopat ad talē deceptionē. si ĝ in dicto palogismo decipimur pp vnitatē rei: fit falla accidētis. Si vo deceptio ꝓueniat ex ipa uoce est ibi figura dictiōis: ꝛ q̄ utroq̄z mō pōt hoc ꝯtingere in dicto palogismo est utraq̄z falla. qđ dictū est ĝ cū masculinū interp̄tamur femininū: telligēdū est cū quale qd interp̄tamur hoc aliqd: qđ sic patet. nā tō q̄le qd interp̄tamur hoc aliqd: q̄ quale qd trahit ad stāduz ꝓ hoc aliqd: ꝛ qđ ꝑz se acceptū est ut̄e trahit ad stādū pro ptic ulari. sed q̄ q̄le qd trahat ad stādum ꝓ ħ aliqd: ꝛ q̄ ut̄ia p̄dicent de ptic ularib⁹ coopatur ibi tā vnitas rei q̄z cō cretio uocis. sor. eni nō est hūanitas: sed est hō. ¶ Sciendū tñ: q̄ ꝓter ꝯcretionē uocis est ēt alia rō ex pte ipsius uocis: quare q̄le qd interp̄tamur ħ aliqd. sed de ħ dicet in illo capto. Fallacia aūt fit in his. Ad p̄sens autē sufficiat scire q̄ ꝓpter ꝯcretionē dictiōis in oibus talibus palogismis sūptis p̄m modū figure dictiōis est deceptio: nō solū ex pte rei: sz ēt ex pte uocis: tō concurrit ibi tā accūs q̄z figura dictiōis. ꝛ sicut ꝯcretio uocis coopat ad p̄m modū figure dictionis: sic ēt coopat ad 2m nā sic q̄le qd interp̄tamur ħ aliqd: q̄ vnū aliquomō in ꝯcretiōe iplicat aliud. sic ēt q̄le interp̄tamur q̄ztū: q̄ cō cretiue vnū iplicat aliud. nā q̄le iplicat q̄ztuz ꝛ p̄dicat de quāto. dicim⁹ eni magnū eē coloratū: ꝛ q̄ztum esse q̄le: qđ in abstractiōe nō ꝯtingit nō eni dicim⁹ q̄ q̄ztitas sit q̄litas: ꝛ q̄ sic p̄dicamēta ꝯcretiue se iplicāt ad iuicē: qđ est distributiuū vni⁹ p̄dicamēti interp̄tamur q̄ sit distributiuū alteri⁹: ꝛ sub quāto accipim⁹ crudū: eo q̄ ꝯtingat rē quātā eē crudā: ꝛ sub qcqd accipim⁹ albū. eo q̄ ꝯtigat q̄ztā eē albā. si ĝ foret sic palogism⁹. qcqd vidisti heri hodie vides. heri vidisti albedinez. ĝ hodie vides. nō eēt ibi figura dictiōis: q̄ albedo cuz significet i abstracto ex mō ꝓferēdi ꝛ ex vi vocis nō hēt qđ det itelligē sbaz. suba eni nō est albedo: sed est alba. cū ĝ ꝯcretio uocis deseruiat ut q̄ztū uelut qd mutet in quale: uel ecōuerso. opz in talibus eē figurā dictionis. Dicamus igit q̄ ꝛ si modi figure dictiōis p̄nt sumi q̄si realr. nō tñ faciūt talē fallam: ut sumunt realr: sed ut sumunt ex pte uocis ꝛ p̄m dictionem.

Aliso quomodo sumuntur modi figure dictionis: ꝛ quō in eis est deceptio ex parte uocis. Restat videre quomodo hec fallacia dicitur figura dictionis. quod de facili patet. figura eni dicit aliqd circa rem: ꝛ q̄ ꝯcretio ꝛ termiatio dictiōis sūt aliq̄ adiacētia ip̄i significato: iō

talia ad figurā dictiōis ptinere dicunt. Cū g ex ꝟ ꝓtingat fallā figure dictiōis: qr teriatio ꝛ ꝓcretio uocis copant ad talē deceptionē. iō hec fallā sic ꝑpe noiata ē.

Hisvisis restat declarare quartū. vz quō talis fallā peccat ꝟz multiplicitatē fantasti cā: qđ ēt de leui patet si ꝓsiderent ꝑdicta. nō eni in tali fallā est uera multiplicitas. tūc eni uera multiplicitas existit qñ una uox plura significat siue ꝟ sit māliter ꝛ in potētia siue formalr ꝛ in actu: qđ hic nō ꝓtingit. nō eni una ꝛ eadem uox est multiplex ad agere ꝛ ad pati uel ad q̄le ꝛ q̄ztū: uel ad masculinū ꝛ femininuz: ſz pp dictionis figurā: ut ꝑpter terminationē uel ꝑpter concretionē dictiōis unū iterꝑtamur aliud. uox ergo illa per quā decipimur per figurā dictiōis ꝟm qđ ꝟ signi ficat unū. Interꝑtatiue eni ꝛ fantastice iportat aliud. ergo fantasticā ꝛ iterꝑtatiuaz multiplicitatem habet.

¶ His pactis ut ꝓgruentius habeamus modos figure dictionis dicamus q modi figure dictiōis: ut patet per hita: nō deseruiūt tali fallacie: ut sumunt quasi realiter. ꝛ dico quasi realiter. qr nō oēs realiter sumi possunt. habētur tñ ꝟ modi ut sumūtur ex ꝑte uocis. ex ꝑte autem uocis ut ad ꝑsens spectat: ꝛ ut patet per habita. duo sunt que vident iportare dictiōis figurā. terminatio. ſ. ꝛ cōcretio. ꝓcretio aūt dupliꝛ accipit. uel ut deseruit in ꝑdicationib⁹ essentialib⁹. uel ut deseruit in denoiatiuis. si ergo fiat deceptio rōne ꝓcretionis uocis deseruiētis in ꝑdicationibus eēntialibus. sic est ꝑmus modus. Si vo ꝟ deceptio ꝓtingat ꝑpter ꝓcretionē uocis deseruiētē in ꝑdicationib⁹ denoiatiuis: sic ē scđs modus. Sed si fiat talis deceptio ꝑpter uocis terminationē: sic est terti⁹ modus. pars ergo illa in qua ponunt modi hui⁹ falle: diuidit in ptes tres ꝟz q hec fallā tres modos hēt. 2ª pars icipit ibi. ¶ Uel rursum q̄ztum q̄le. ¶ ꝟz ibi. ¶ Uel faciēs patiens. ¶ Dicit ergo q ꝓtingit hec fallā qñ masculinuz iterꝑtamur femininū: uel ecōuerso. femininū iterꝑtamur masculinū: uel alteruz hoꝛ ut masculinū uel femininū iterꝑtamur: qđ est hoc iter. i. neutrū. masculinū aūt iterꝑtamur femininū. sic ois ſuba calefaciēs est actiua: ignis est ſuba calefaciēs ergo ignis est actiua. sic ēt pōt iterꝑtari neutruz. q oē corꝓ calefaciēs est actiuū. ignis est corꝓ calefaciēs. g ignis est actiuū. In oib⁹ eni his est deceptio ꝑpter cōcretionē uocis deseruiētē in ꝑdicationib⁹ eēntialib⁹. ignis eni eēntialr ē corꝓ: nō tñ est corꝓeitas. nisi g eēt ꝓcretio uocis nō sic apte traheret corꝓ ad standū pro igne: pp quā trahitionē masculinū interꝑtamur neutꝛ: uel neutrū iterꝑtamur masculinū. Deinde cū dicit.

¶ Uel rursum quale q̄ztū uel q̄ztuz quale.

¶ Ponit scđz modū qui ꝓtingit pp ꝓcretionē uocis deseruiētē in ꝑdicatiōib⁹ denoiatis. Mā ꝟm ꝟ q̄ztū iterꝑ tamur q̄le: ꝛ ecōuerso q̄le iterꝑtam q̄ztū. q̄ztū eni ꝑdicat de q̄li ꝛ res uni⁹ ꝑdicamēti ꝑdicat de alio ꝑdicamēto nō ēntialr: ſz denoiatiue: ꝛ nisi ēt ꝓcretio uocis nūq̄z res diūsoꝛ ꝑdicamēntoꝛ ꝑdicarēt de se iuicē. nūq̄z eni q̄ztitas ē q̄litas: ſz q̄ztū est q̄le. pp istā aūt ꝓcretionē uocis que ē q̄dā dictiōis figura q̄ztū interꝑtam q̄le dđo. q̄lēcūq̄z vidisti heri hodie vides. heri vidisti magnuz g hodie vides: sic ēt q̄le interꝑtam q̄ztū dicēdo. q̄ztūcūq̄z vidisti heri hodie vides. heri vidisti album. g hodie vides. ¶ Notādū āt q uariatio ꝑdicamēntoꝛ hīt ꝑt ꝑ diūsos modos figure dictiōis. naz si fiat talis uariatio pp ꝓcretionē uocis deꝑuiētē in ꝑdicatiōib⁹ denoiatiuis ē scđs modus. ſz si ꝟ ꝓtingat pp terminationē dictiōis: sic est 3⁹ modus. iō text⁹ sequēs de facē ꝛ pati melio⁹ est exponē ꝟm 3ᵐ modū: ut hēant oēs modi hui⁹ fallacie.

Dubitaret forte aliqs ubi hēat eē hec figura dictionis: ꝛ que dictio posita in palogismo decipit per figurā dictiōis. ¶ Dđm q cū figura dictiōis fiat tā ꝟm determinationē uocis q̄z ꝟm ꝓcretionē: i illa dictiōe ꝓsistit ꝟ⁹ defect⁹. uel illa dictio decipit ꝟz dictiōis figurā que pp terminationē uel pp ꝓcretionē interꝑtat eē: qđ nō est. Si g dicat videre est ut secare. g significat actionē figura dictiōis. ꝟz quā cō tingit deceptio est in ipso videre: qr pp silem terminationē quā hēt ad secare credit iportare actionē: sicut ꝛ secare. Si vo dicat quātacūq̄z vidisti heri hodie vides heri vidisti alba. g ꝛc̄. hec deceptio ꝟm figurā dictiōis est in hac dictiōe alba. nā qr albū ꝓcretiue sumptū ꝑdicat de q̄zto pp ipsam ꝓcretionē dictiōis: pp quā ꝓcedimus albū esse q̄ztuz credim⁹ bñ sumē qñ sub quāto sumim⁹ albū: pp quod albū qđ ꝟz se significat q̄litatē pp quādā fantasiā iterꝑtam ipz iportare q̄ztitatē. iō dicēdo quātacūq̄z vidisti heri hodie vides. heri vidisti alba. g ꝛc̄. ¶ Magis ꝑprie dictum est q in tali palogismo q̄le iterꝑtamur eē quātum. q̄z ecōuerso mō: ꝛz cōi noie utrūq̄z dici possit. Deinde cū dicit.

¶ Uel faciens patiēs: uel dispositū facere: ꝛ alia ut determinatū est prius.

¶ Ponit tertiū modum. ꝛ duo facit: qr ꝑmo ponit hūc modū. 2⁰ reddit cām dicti ibi. ¶ Est eni qđ nō est. ¶ Cōtinuat sic. q est figura dictionis: uel q faciens interꝑtat patiēs: uel ecōuerso: q dispositū. ſ. q patiēs interꝑtat facere: uel interꝑtat alia: ut determinatū est ꝑius in ꝑdicamētis. ¶ Notādū aūt q sicut per 2ᵐ modū ut qñ decipimur per ꝓcretionē dictiōis deseruiētē in ꝑdicationib⁹ denoiatiuis possumus unūqđq̄z ꝑdicamētorū interꝑtari aliud. sic per tertiū modū ut per teriationē dictionis possum⁹ unūqđq̄z ꝑdicamētoꝛ interꝑtari aliud ut possem⁹ calliditatē que q̄litatē iportat interꝑtari ſbaz eo q est silis terminatiōis ad hūanitatē: ꝛ iō dicit sic determinatū est in alijs: qr oia ꝑdicamēta de quibus determinatū est in ꝑdicamētis possem⁹ per hūc modum uariare. cōpetēti⁹ tñ ꝟm hūc modū uariat agere in pati: uel ecōuerso q̄z uarient alia ꝑdicamēta. ¶ Notādū ēt: q hi modi figure dictiōis hñt quēdā ordinē. qr pl's reseruat rō figure dictiōis in tertio mō q̄z in ꝑ⁰ ꝛ 2⁰: qr magis pure videt peccare per figurā dictionis. tertius modus q̄z alij. ¶ Rursus. magis reseruat rō hui⁹ fallacie in 2⁰ mō q̄z in ꝑmo: qr magis decipimur per cōcretionē dictiōis: ut utimur ꝟ⁰ ꝓcretiōe in ꝑdicatiōibus denoiatiuis q̄z in eēntialib⁹. i eēntialib⁹ eni nō solū decipim ex ꝓcretiōe dictiōis: ſz ex idētitate rerū. Mā ꝑm⁹ modus sic peccat p fallaciā i dictiōe: qr semp est ibi fallacia ex dictionē: qr g 3⁹ modus pl's videt hīe de rōne hui⁹ falle. iō forte pl's ꝑtractauit plus istū 3ᵐ modū q̄z aliū exēplificādo de ꝟ 3⁰ mō ꝛ nō de alijs. ¶ Notādū ēt q sic uariationē ꝑdicamētoꝛ possum⁹ ꝓcludē taz p 2ᵐ modū q̄z per 3ᵐ. alr tñ ꝛ alr: ut oñsum est: sic uariationes generū alr tñ ꝛ alr ꝓcludē possum⁹ tā p modum 3ᵐ q̄z p ꝑᵐ. Mā si credim⁹ katelinā ul' secanā eē femini ni gñis pp dictiōis terminationē: qr est silis terminatio nis cū musa que est feminini gñis ꝟ⁰ uariatio genez p tinebit ad 3ᵐ modū qui initit dictiōis terminationi. Si vo credim⁹ katelinā eē feminini gñis: qr est ſuba colorata que est feminini gñis: uel credim⁹ ipsum eē neutri gñis: qr ē aial albū: qđ ē neutri gñis: talis uariatio ptinebit ad ꝑᵐ modū: ut pōt patē per hita. Deide cū dic.

¶ Est eni qđ nō est eoꝛ que sūt facē: uel ut eoꝛ que sūt facē qdē dictiōe significare ut uigere. Silr figure dictiōis dī ei qđ secare uel edificare: q̄z uis ꝟ idē quale qd ꝛ affectum quodāmodo idicat: illud vo facere qd eodē mō ꝛ in alijs.

¶ Dicit per exēplū quō per sile terminatiōe patiēs iterptamur eē faciēs. d. g illō qō nō est eox que sunt facē qd in dictiōe. i. pp filem terminationē dictiōis est. i. cō tingit significare. uelut eox que sunt facē ut vigē. i. videre uel itelligere. utriusqz eni acumine aliq mō vigerem, tā acumine visus qz itellect. hui eni vigē: qr dicit filr figura. i. fm figurā dictiōis ei qō est secare ꝛ edificare credim sup. g vigē iportat actionē sicut illa qz uis hoc. s. vigē significet qd quale. i. qd passionale: idicat quodāmō affectū. i. affectionē uel passionē quādaz illō vo. s. edificare uel secare qd facē. i. iportat actionē quādā: ꝛ subdit g eodē mō est in alijs. qr sic vidē videl iportare actionē ꝛ iportat passionem: sic audire ꝛ olfare ꝛ ceteri sensus significāt per modum actionis: tñ fm vitatē passionē iportāt. uel eodē mō in alijs. i. in alijs p̄dicamētis: qr sic ꝓpter simile terminationē agē iterpretamur pati. sic possem iterpretari de alijs p̄dicamētis. ¶ Notādū aūt g lz vidē dicat esse actiuū ꝛ videri esse passiuū pp dictionis figurā ꝛ modū loquēdi: tñ fm rei ueritatē ꝓsiderādo res ipas videre est passiuū: ꝛ videri actiuum: qr id quod videt agit in visum iprimēdo spēm suam in ipso. visus aūt nihil agit in visibile: sed patit ab ipso. Ultimo cū dicit.

¶ Ergo fm dictionem redargutionis ex his locis sunt.

¶ Epilogat circa determinata dicēs. g redargutiōes ꝛ deceptiōes que fiūt fz dictionē sūt ꝛ sumunt ex his locis qui dicti sunt. ¶ Notādū aūt: g dicit redargutiones eē ex his locis. qr hic itēdit determiare de h locis sophisticis: ut vident facē elēchū: ꝛ ut vident ducē ad metā redargutiōis. De alijs aūt metis dicet circa finē fmi hui. Notāduz etiā: g ordo fallaciarū in dictiōe sumit fm g magis ꝛ min h loci sophistici pticipant de multiplicitate. nā plus pticipant de multiplicitate que hnt eā actualiter qz que hnt eā potentialr uel fantastice. iō amphibologia ꝛ equocatio p̄cedūt alias fallacias. equocatio vo p̄cedit amphibologiā: qr ut ostēsum est p̄ncipali est multiplicitas in equocatiōe qz in amphibologia uel p̄cedit eā: qr dictio est añ oronez. sz hec cā scda nō est ita per se sicut p̄ma. cōpō vo ꝛ diuisio p̄cedūt accentū: qr ut oñsum est magis potētialr reseruat multiplicitas in accentu qz in cōpōne ꝛ diuisiōe. cōpositio vo p̄cedit diuisionē: qr cōpositum quodāmō tendit ad vnitatē. diuisum vo ad multitudinē ꝛ vnuz aut multa. Ultimo aūt ponit figura dictionis qr minus hēt de multiplicitate qz aliq alia fallacia in dictione: cū h multiplicitatez hēat solū fantastice: ut oñsuz est. ꝛ hec sufficiāt de figura dictiōis. de qua sum diffusi p̄secuti: qr ignorabat coiter: ut potuim pcipe ituēdo g alij de hac fallacia ꝓscripserūt. Cap. III.

¶ Orū vo qui extra dictionē sunt b palogismox spēs sunt septē. Una qdē fm accñs. Scda autē eo q simplr ꝛ nō simplr: sed quid est aut ubi: aut qñ: aut ad aliquid dicit. Tertia vo fm elenchi ignorātiā. Quarta vo fm consequens. Quinta aūt fm q in p̄ncipio est sumere. Sexta q nō est cām fm cām sumere. Septima vo plures interrogationes ut vnam facere.

¶ Postqz phus determinauit de fallacijs in dictione. In pte ista determinat de fallacijs extra dictionem. ꝛ duo facit: qr p̄mo enumerat h fallacias. scdo determinat de vnaquaqz illax. scda ibi[Ergo fm accñs.] Dicit ergo g spēs. i. maneries eox palogismox qui sunt extra dictionē sunt septem. Una qdem fm accñs. Secūda aūt spēs est in eo qō simplr qztū ad ꝛclonem: uel nō simplr qztum ad premissas. In fallacia enim fm qd ꝛ simplr iferī aliqd simplr. premisse tñ nō sumunt simpliciter: sed sumunt qztum ad ptem integralem: ut est albus dentes ergo est alb. aut sumunt ubi qztū ad locū ut bonū est uti dicta in locis egrotatiuis: ergo bonum est uti dicta. aut sumunt qñ qztū ad tēpus: ut bonū est abstinere tēpore egrotatiuo. ergo bonuz est abstinere. aut id qō sumit in premissis nō dicit simplr. sz dicit ad aliqd: ut bonū est p̄ucere merces in mari. ergo bonum est p̄ucere merces. In omnibus aūt his ex eo qō sumptū est ptīcularīter infert aliqd simplr. Tertia aūt spēs palogismox extra dictionē sumit fm ignorātiā elenchi. Quarta vo fm ꝓsequēs. Quinta aūt fm sumē qō est in p̄ncipio. Sexta aūt fm ponere cām g nō est cā. Septima vo fm facere plures iterrogationes ut vnaz

¶ Notādū aūt g he fallacie fm quosdaz sumunt penes gñales cōditiōes entis. ens eni multiplr diuidit: ꝛ fm diuersas diuisiōes ei sumunt diuerse fallacie extra dictionez. nā put diuidit in per se ꝛ per accñs: sumit fallacia accñtis. put vo diuidit ens per pfectuz ꝛ iperfectū sumit fz qd ꝛ simplr. put diuidit per opposita ꝛ nō opposita sumit ignorātia elenchi. penes idē ꝛ diuersum sumit petitio p̄ncipij penes p̄us ꝛ posterius accipit ꝓñs. ut aūt ens diuidit in cām ꝛ cātuz: sumit falla fz nō cām ut cām. sz put didit in vnū ꝛ mlta accipit falla fz plēs iterrogatiōes ut vnā. uerū qr de locis sophisticis ꝛ de palogismis h agit inqztū sūt qdā obligates elēchi. meli est accipe h fallas put peccāt ꝓtra elēchū. ¶ Sciēdū ꝫ g fallax ex dictionē qdā sunt p̄ncipales qdā vo qñ ānexe. Accñs eni ꝛ fz qd ꝛ simplr ignorātia elēchi ꝛ petitio p̄ncipij p̄nt dici qñ principales. alie vo tres ut ꝓñs nō cā: ut cā: ꝛ plēs iterrogatiōes ut vna p̄nt dici qñ annexe. ꝓñs eni reducit ad accñs: sz nō cā ut cā ad petitionē p̄ncipij: fz plēs iterrogatiōes ut vnā videt posse reduci ad ignorātiā elēchi. ul ad fz qd ꝛ simplr. hec aūt quō uera sūt in sequētib appebit. ¶ His visis leue est accipe nūm harū fallarum. nā h falle: uel sūt p̄ncipales: uel sūt qñ annexe. si sūt p̄ncipales sic ut peccāt ꝓtra elēchū triplr distinguunt. elēchus eni est fills. est dialetic: ꝛ est elēchus ut fills est hēt iferre. ut dialetic est hēt p̄bare. ut elēchus est hēt ꝺdicere si ꝫ est peccatū ꝓtra elēchū ut illatiuus: sic sumit accñs qō peccat ꝓtra de necitate accidē. Si vo sit peccatū cōtra ipm ut est ꝺdictiu. sic sumit fz qd ꝛ simplr ꝛ ignorātia elēchi: que quō diūsimode se hnt in sequētib appebit. Sz si peccat ꝓtra elēchū ut ē p̄batiu. sic accipit petitio p̄ncipij ꝛ sic falle ex dictionē que videt magis p̄ncipales sumunt penes has tres cōditiōes: qr uel nō iferūt: uel nō ꝺdicūt: uel nō p̄bāt. sic ꝛ alie que vident ānexe per illa tria sumunt: qr ꝓñs sumit. eo g nō ifert fz nō cām eo g nō p̄bat fm plēs iterrogationes eo g nō ꝺdicit. posset aūt cuilibet istax fallax approbari p pri defect ꝓtra elēchū. sed h ad p̄sens sufficiat: qr de his oib in sequētib clari tractabit. Deide cuz dicit.

¶ Ergo fm accidēs qdem palogisini sunt quando filr qdlibet assignatum fuerit rei subiecte ꝛ accidētī inesse.

¶ Determiat de vnaquaqz fallax istarū. fm ꝫ diuisionē tactā dicam g hec ps didit in duas: qr p determiat de fallacijs ex dictionē que videt eē magis p̄ncipales. 2° de his que videntur quasi annexe. scda ibi[Qui vo fm consequens.] Circa p̄mum tria facit: quia primo determinat de falla accidentis que peccat contra elenchum eo g nō ifert. 2° determinat de fm qd. ꝛ simplr ꝛ de ignorātia elēchi que peccāt: qr nō ꝺdicūt. 3° determiat de petitiōe p̄ncipij q peccat: qr nō p̄bat. 2ª ibi

¶ Scdm aũt q̄ simplr. ℥ia ibi¶ Qui autem in eo q̄ in
p̄n°. ¶Circa p̄m tria fac:q̄ p° oñdit quō hēt fieri falla-
cia accñtis.2° assignat defectus eius.3° ponit palogis-
mos ipius.1ª ibi¶ Mā quodāmō multa. ℥ia ibi¶ Ut
coriscus alter. ¶Dicē g̃ q̄ palogismi p̄m accñs sunt qñ
gdlibet.i.qñ aliqđ attributū siue aliquod p̄dicatū assi
gnat silr ieē rei subiecte ⁊ accñti.cā ergo apparētie est
idētitas ⁊ cōueniētia accidētis ad subz. causa vō non
existentie est diuersitas eorūdem.

Dubitaret forte aliqs qd nominat hic accns p̄m q̄ sumit in
falla accñtis.dixerūt aũt aliq̄ q̄ hic sumit accns put
diuidit ꝓtra per se:sz h̄ simplr ⁊ absolute nō videt bñ
dictū. Mā ea que sunt in p̄mo mō dicēdi per se absolu
te loquēdo nō videt se hēre per accns:⁊ tñ pōt cōmit-
ti falla accidētis in p̄mo mō dicēdi per se.nā ly socra-
tes est hō.reducat ad p̄mū modū dicēdi per se: p̄m tñ
In p hāc fallam pōt hō accidere socrati iuxta illđ meta^cc p°
heio medicus nō medicat hoiem sed socratē ⁊ plonē.q̄bus
accidit eē hoiem.iō quādā cōem distictionē de accñte
quenienter applicare possum° huic negocio distinguē-
do triplex accns.est eni accns absolute:accns respectu
vni°:⁊ accidēs respectu tertij:si g̃ loq̄mur de accidēte
absolute sic nulla sba accidit iuxta illud p̄mi phicox:
cō.26 qđ uere est nullī accidit:qđ eni est sba in se absolute lo
quēdo nō poterit eē accns alteri.si vō loq̄mur de acci-
dēte nō absolute:sz respectu vni°:sic nihil phibet qđ ē
sba hie rōnē accñtis.hoc eni mō oia iferiora accidunt
supiorib°.sunt eni iferiora aliq̄ mō accns respectu su-
piorū:q̄ sunt pter eox rōnē.3° mō pōt accipi accns re
spectu tertij:⁊ sic sumptū accns nihil est aliud q̄z aliqd
eē exneū ab aliquo nō simplr:sed put stat sub aliq̄ ter-
tio attributo:⁊ h̄ mō supiora accidūt iferiorib° ⁊ iferi
ora superiorib°.⁊ eq̄lia eq̄lib°:⁊ oia oib°.ut si dico hō
est spēs spālissima put hō stat sub tali attributo accidit
sibi q̄ sit aial:uel q̄ sit sba: q̄ aial ⁊ suba nō sunt spēs
spālissime.accidit ēt sibi p̄dicari de sorte: q̄ sor.nō est
spēs:⁊ sic accipit hic accns ℔z q̄ sumit in falla accñtis.
Inde est g̃ q̄ cū dicit.hō est spēs:sor.est hō.ergo sor.est
spēs:q̄ deficit hic palogism° per accns put eni hō stat
sub hoc attributo spēs.accidit sibi.i.exneū est ab eo p̄-
dicari de sor.¶Notādū g̃ q̄ cū accns hic sumptū idē
dicat qđ exneuz:nō simplr sed respectu tertij opz in oi
falla accñtis assignare tria.vnum quod se hēat ut res
subiecta:⁊ aliud qđ se habeat ut accidens:⁊ tertiū qđ
attribuat rei subiecte respectu cui° tertij dicat id qđ se
habet ut accidens accidere rei subiecte.

Alterius g̃ dubitaret aliqs cū semp tria cōcur
rant ad fallam accñtis.vz attributū.
res suba.⁊ accns:utrū hec tria sumi possint in palogis
mo negatiuo:uel sumēda sūt in affirmatiuo tm̄.¶Di
cēdū q̄ qdā ꝓfiderātes hāc fallam fieri p̄m ꝓclonē taz
affirmatiuā q̄z negatiuā:dixerūt q̄ in diuersis palogis
mis hec tria diuersimode assignant:sed q̄ artificiale ē
ꝓfiderare aliqd in sua origine:⁊ in sua radice:⁊ cuz ne-
gatiua ex affirmatiua sumat robur:assiganda sunt illa
tria solū put per talē fallam ꝓcludit:affirmatiua ꝓpō
est eni par pcm̄ dicēdo.hō est spēs:sor.est hō.ergo sor.
est spēs.⁊ dicendo hō est spēs:sor.nō est spēs.ergo sor.
nō est hō.sed tñ iste palogism° negatiu° sumit robur ex
p̄cedēti palogismo affirmatiuo:⁊ si debem° in eo assi-
gnare illa tria recurrēdū est ad paralogismum affirma
tiuum:⁊ sicut ibi inueniunt hec tria.ita debemus ea
assignare in negatiuo.

Alterius dato p̄dicta tria directe accipienda
ee solū in palogismis affirmatiuis.
Dubitaret forte aliqs qd sit ibi attributū.qd res suba
⁊ qd accns.¶Dicēdū q̄ res suba est ibi medi° termi
n°:⁊ minor extremitas est ibi ut accidens.⁊ maior ex-
tremitas se habet ut tertium attributum. ex quo ap-
paret q̄ aliter accipit res suba respectu huius paralo
gismi:⁊ alr respectu filli.naz in filio ⁊ maxime in p̄ma
figura minor extremitas.magis hēt rōnez rei subiecte
q̄z medi° termin°.sed tñ in h° fallacia res subiecta dici
t medi° termin° qui ut subiicitur maiori extremitati
accidit sibi p̄dicari de minori extremitate. Mā cū acci
dēs ⁊ extraneū accipiat hic respectu tertij:opz rez sub-
iectā eē mediū qđ subiicit ipi tertio ⁊ ipsi maiori extre
mitati.accidens vō erit ibi minor extremitas que ex-
traneat a medio:ut stat sb tali attributo.sic ergo sumē
da sunt hec tria in paralogismo affirmatio.sed si fieret
palogism° negatiu° reducēdus eēt ad affirmatiuū:ut
in hoc palogismo.hō est spēs:sortes non est spēs.ergo
sortes nō est hō.res suba est ibi hō.accns est ibi sor.⁊
attributū spēs:⁊ ly hō nō sit medi° termin° in dicto pa
ralogismo.sed spēs sit ibi medi° terminus:est tñ hō me
dius termin° in palogismo illo affirmatiuo a quo iste
palogism° negatiu° sumit robur.ex hoc autez apparet
vñ mouebant qui ponebāt q̄ mediū aliquādo pōt eē
attributū.aliquādo pōt eē res subiecta. Credebāt enim
q̄ eque per se ⁊ p̄mo assignanda eēnt p̄dicta tria in pa
logismo negatiuo:sicut in affirmatiuo:sz ut ex lra pla-
ne p̄z directe h̄ assignāda sūt in affirmatio.nō enim dī
q̄ fiat hec falla qñ remouet uel quādo assignat ab eē:
sz fit hec falla:qñ qlibet.i.qñ attributuz silr assignat in
eē rei subiecte ⁊ accidēti.Deinde cū dicit.

¶ Mā qñ eidē accidūt mlta nō necesse est
oib° p̄dicatis ⁊ de quo p̄dicant hec oia in
esse:nā omnia sic erunt eadē.

¶Assignat defectū hui° falle.d.q̄ multa.i.multe mino-
res extremitates accidūt eidē medio:q̄ oia alia p̄dica
ta accidunt enti:ut p̄dicat de vno p̄dicato:⁊ hec oia q̄
accidūt enti nō nece est iesse.i.ꝓuenire oibus p̄dicatis:
⁊ de quo p̄dicat.i.nō nece est ꝓuenire illas minores ex
tremitates siue illa accidētia medio ⁊ maiori extremi-
tati:q̄rū vnū se hēt ut subm.alid vō ut p̄dicatū:q̄ si h̄
eēt oia erūt idē.¶Notādū aũt q̄ quotienscūq̄z aliqđ
uke p̄dicat de diuersis:accidit ei ut p̄dicat de vno p̄di
cari de alio:ut si hō p̄dicat de sor.accidit ei ⁊ extraneū
ē ab eo p̄dicari de plone:q̄ si hoc nō eēt dicēdo.hō est
sor.plo est hō.g̃ plo est sor.ualeret argumētū:q̄ argue
ret in his que sunt per se:imo si in talib° nō cōmitteret
accidēs oia p̄dicata eēnt vnū.q̄ de oib° p̄dicat ens.er
go si substātia est ens ⁊ q̄litas est ens:⁊ nō accidit en-
ti p̄dicari de q̄litate ut p̄dicat de suba.sequet q̄ q̄litas
sit suba.⁊ sicut ostēsum est q̄litatē ⁊ subam esse idē:sic
ostēdi posset oia esse idez.bñ g̃ dictū est q̄ multa eidez
accidūt.nā enti ut p̄dicat de suba uł ut p̄dicat de vno
p̄dicamēto accidūt ei oia alia p̄dicamēta:⁊ cuilibet supi
ori ut p̄dicat de vno iferiori:accidunt ei oia alia iferio
ra.hec g̃ que accidūt enti ut p̄dicat de suba nō oz ieē.i.
ꝓuenire enti ⁊ subē de qua p̄dicat ens:q̄ tunc oia p̄di
camēta eēnt vnū p̄dicatū:sicut oēs hoies eēnt vn° pti
cularis hō:si cōpeterēt sorti quecūq̄z accidūt hoi:ut p̄
dicat de sorte.Deinde cum dicit.

¶ Ut si coriscus alter est ab homine:ipe est
ase alter:est eni homo.

¶Ponit palogismos huius falle.¶Ad cui° euidentiā
notandū q̄ p̄m quosdā:⁊ ut coiter ponit hec falla hēt
tres modos.p̄mus est ut superiora accidūt iferiorib°
uel econuerso.2° est ut ꝓuertibilia accidūt conuertibi-
libus.3° est ut accidentia accidunt subiectis. ¶Sed
sciendum:q̄ formaliter est vna rō in oibus palogismis
huius falle.semp enim hēt esse hec falla ex eo q̄ medi-
um stat sub aliquo attributo:respectu cuius alia acci-
dunt ei.sicut ergo si vna dictio equiuoca significaret

3 versio hoc est In 3ū hōza In 2dm̄ vero
medius est ans abstractus maior extremitas
tas vel subiecta minor extremitas

ꝛ ʒ[a] figꝝret ſbam ꝛ accñs. ſi talia figꝝta hērent dicte dictiones. ſimpr eqcc nō facerēt diūſos modos equonis qz eē vna rō equocatiōis in oīb illis ſic foꝛalr ꝛ per ſe loqndo oēs pami huiꝰ falle nō faciūt niſi vnū modū: lz mālr ꝛ ꝓz qd poſſint facē diūſos modos. ſō ꝓs aſſignās diūſos modos hꝰ falle ſolū ponit duos pamos debuiē tes huic falle. duo ḡ facit ꝑm qꝫ duos pamos ponit. 2a ibi[Ut ſi a ſocrate.] Dicit ḡ qꝫ coriſcꝰ eſt alter ab homie iſpe eſt hō. ḡ eſt alter a ſe. Cōmittit eni ibi accñs: qz accidit coriſco qꝫ fit hō: ut eſt alter ab hoie: uel accidit hoi: ut ꝑdicet de coriſco: ut eſt alter ab eo. Deiñ cū dic

¶ Aut ſi a ſorte alter: ſoꝛ. aūt hō: alteruz eē ab hoie aiūt ꝯceſſuz eē: eo qꝫ accidit a quo dixerit alterū eē hunc eē hoiem.

¶ Ponit 2m pamuz per quē ꝓbat maioꝛ ꝑoris pami. fuit eniz maioꝛ ꝑdicti pami hic. qꝫ coriſcꝰ eſt alter ab hoie. hoc aūt ꝓbat ſic. coriſcus eſt alter a ſoꝛ. ſoꝛ. eſt hō. ḡ eſt alter ab hoie. Aiūt eni ſophiſte ꝯceſſuz eē coriſcū eē alterꝫ ab hoie: qz accit hūc. i. ſocratē eē hoiez a q̄ diximꝰ coriſcū eē alterū. q. d. qz ſoꝛ. eſt hō credimꝰ coriſcuz eē alterū ab hoie: qz alter eſt a ſorte.

Dubitaret ſorte aliqs quō ſupiora pñt accidere iferiorib. ¶ Dꝫ qꝫ quecūqz rōne dint: aliqd eſt de rōne vnius: qd nō eſt de rōne alteri: iō pōt aliqd cōpetē vni qd nō cōpetit alteri ꝑm qꝫ hꝰi. ꝓp qd lz abſolute loquēdo ſupiora nō pñt accidere iferiorib: tñ reſpectu alicꝰ attributi: ꝛ reſpcū eiꝰ qd ꝯpetit iferiorib: nō ꝑ cōpationē ad ſupiora pñt accidē ſupiora iferiorib: ut ſi mederi cōpetit ſorti nō in eo qꝫ hō ſorti accidit eē hoiez nō ſimplr ꝛ abſolute: ſz in quātū ſtat ſb h attributo: qd eſt mederi. ſolū ḡ in his q̄ ſūt ita ſynonima q̄ nec re nec rōne dint nō pōt ꝯtingē falla per accñs. In oib aūt aliis ꝯtingere poteſt.

Alterius ſorte dubitaret aliqs quō accidit ſuperiori ut ꝑdicat de vno iferiori ꝓdicari de alio. ¶ Dꝫ qꝫ oē ſupiꝰ nō ꝓz idē eē rebuat in ſuis iferiorib: imo ſpēs ſpāliſſima in q̄ eſt va vniuocatio nō ꝓz idē eē ꝑticipat a ſuis ꝑticularib: ꝛ qz ſupiꝰ ꝓdicat de ſuo iferiori ꝓz eē: qd hēt in ipo: qz i diūſis iferiorib hēt diūſa eē accit ſupiori: ut ꝑdicat de vno iferiori ꝑdicari de alio. eſt ḡ accñs ddo. ſoꝛ. eſt hō: pro eſt hō. ḡ pro eſt ſoꝛ. ſic ēt cōmittit accñs ddo. ſba eſt ens: q̄litas eſt ens. ḡ q̄litas eſt ſba: qz accidit enti ꝑdicari de q̄litate ut ꝑdicat de ſba. qꝫ ſi nō accideret ſupiori: ut ꝑdicat de vno iferiori ꝑdicari de alio. oia iferiora hient idē eē. ꝛ tūc oia eēnt idē: ut ꝯcludebat in textu.

Alterius ſorte dubitaret aliqs: qz ſi cōmittit accñs ddo. ſba eſt ens: q̄litas eſt ens. ḡ q̄litas eſt ſba: cū in tali pamo medꝰ terminus ſit ens: ꝛ ens nunqz ibi ſubiiciat: ſed ſemp ꝑdicet: videt falſuz eē qd ſupza ſupponebat. vz. qꝫ in oi pamo affirmatiuo peccante per fallaz accñtis res ſbta eſt ibi medꝰ terminus. ¶ Dꝫ qꝫ duplex eſt ſbz. vz. ꝓpōnis ꝛ intētionis ſiue attributiōis. quotiēſcūqz eni trahit aliqd ad ſtādū pro aliq̄ itētiōe: ul ſb aliq̄ attributo pōt dici qꝫ ſbiicit illi itētioni. In hac ergo ꝓpōne: ſba eſt ens: lz ens non ſit ſbm ꝓpōnis: tñ eoipo qd trahit in dicta ꝓpōne ad ſtādū ſb itētione ſbalitatis: pōt dici qꝫ ſbiicit tali itētioni. in falla aūt accñtis aſſignāda eſt res ſbiecta nō ꝓ prie pro ſubo ꝓpōnis: ſed pro ſubo itētionis: ul attributionis. ex hoc eni cōmittit talis falla qꝫ medius terminus ſtat ſub aliq̄ itētione. uel ſub aliquo attributo rōne cuius alia accidūt ei: ul extraneant ab ipſo: ut ſuperius dicebat. ꝑz ergo qd querit.

Alterius ſorte dubitaret aliqs: q̄ falla eſt in paralogiſmis poſitis in lra: ut que falla eſt dicēdo. coriſcꝰ eſt alter ab hoie: ipe eſt hō. ḡ eſt alter a ſe. ¶ Dom qꝫ ibi eſt triplex falla alr tñ ꝛ alr. eſt eniz ibi ꝙñs accñs ꝛ figura dictionis. Sed ꝙñs eſt ibi ut arguit a poſitiōe ꝙntis. nō eni ualet eſt alter ab hoie. ḡ eſt alter ab hoc hoie: ut a ſeipo. accñs eſt ibi ut uariat medium. nō eni eſt idē hō qui eſt coriſcus: ꝛ a quo coriſcus alter eſt. figura aūt dictiōis eſt ibi: qz ꝓpter ꝯcretionē huiꝰ termini hō per quā ꝯcretionē hō trahit ad ꝑdicādum de coriſco. credimꝰ qꝫ hō ſignificet hoc aliqd: ſicut ꝛ coriſcus. Qd ſi uerū eēt hō nō ſtare niſi ꝑ coriſco: ꝓp qd ſi coriſcꝰ eēt alter ab hoie: bñ ſeqret qꝫ eēt alter a ſe

S **Ecūdū aūt qd ſimplr dr hoc: aut quo ꝛ nō. ꝓpe qñ ꝑticulariter dicit: ut ſimplr dictum ponitur.**

¶ Poſtqz phs determiauit de accñte: qd vi peccare contra elēchū: ut eſt illatiuus. In ꝑte iſta determiat de ꝑm qd ꝛ ſimplr: ꝛ de ignorātia elēchi que peccāt aliq̄ mō ꝯtra elenchū: ut eſt ꝑdictiuus. ꝛ duo facit: qz ꝓ determinat de ꝓz qd ꝛ ſimp2. 2o de ignorātia elēchi. 2a ibi[q aūt ꝓz qꝫ nō determinat.] Circa ꝓm tria facit: qz ꝓ oñdit quō hēt fieri falla ꝑm qd ꝛ ſimplr. 2o ponit modos hꝰ falle. 3o aſſigt facilitatē ꝛ difficultatē circa iſpaz. 2a ibi[Ut ſi qꝫ nō eſt.] 3a ibi] Hꝰl āt in qbuſdā.] Dicit ḡ qꝫ ꝑm qd ꝛ ſimplr dr ꝫ qd dr q̄. i. ꝑticulariter: ꝛ nō ꝓpe ſup. tūc cōtigit. ſ. qñ illud qd dr q̄ iferꝫ ſimplr. i. qñ qd ꝑticulariter dr in ꝓmiſſis ſumit ut ſimplr dictū in ꝙne cā ḡ appentie in hac falla eſt ꝙueniētia iter ꝓz qd ꝛ ſimplr. cā vo nō exñtie eſt diūſitas eorūdē. Deide cū dic.

¶ Ut ſi qd nō eſt opiabile eſt: qñ qd eſt nō eſt. nō eni idē eſt eſſe qd ꝛ eē ſimplr.

¶ Ponit modos hui falle. ¶ Ad cuiꝰ euidētiā notādū qꝫ hc falla triplr pōt ꝙſiderari. ꝓ ꝙztū ad oppoſita que pñt ꝯcludi per hāc fallaz. 2o ꝙztū ad modū ꝓcedēdi. ꝓcedit aūt h a ꝓz qd ad ſimplr. 3o pōt ꝙſiderari rōne māe ſiue rōne termioꝝ ad quos applicari pōt talis falla. ꝓz hoc ergo modi huiꝰ falle triplr pñt accipi. nā per cōparationē ad oppoſita pñt diſtigui tres modi hꝰ falle: ut ſit ꝑmus modus ꝓut ꝓ hāc fallaz ꝯcludunt oppoſita ꝯdictorie. Scōs aūt modus ꝓut ꝯcludunt oppoſita ꝯpuatiue. Tertiꝰ vo ꝓut ꝯcludunt oppoſita ꝯrie. de oibꝰ aūt his modis exēplificabit in lra. ¶ Sz ſi cōparet hc falla ad modū ꝓcedēdi: qz ꝓcedit a ꝓz qd ad ſimplr. ſic ſunt duo modi in hac falla. nunqz enim cōmittit talis falla niſi ꝓp icōgruētiā additiōis facte: qd duobꝰ modis pōt ꝯtigē. ul qz ipa additio eſt icōgrua ꝛ icōpetēs: ut ddo: hō mortuꝰ. ḡ hō. ul h ꝯtigit: qz lz additio ſit cōpetēs: tñ nō cōpetēter addat: qz addit ꝓz ptē a q̄ totuz denoiari nō dz: ut dicēdo hic. hō eſt albꝰ dentē. ḡ eſt albus. albedo eni ꝛ ſi nō eſt additio icōpetēs: tñ in dicto pamo nō cōpetēter addit: nec cōpetēter determiat hominē: qz nō deteriat ipm ꝓz ptē a q̄ denoiari hēat. hos aūt duos modos inuēs phs ait: qꝫ hc falla ꝯtingit: qñ qd iferꝫ ſimp2 dr quo ꝛ nō ꝓpe: tūc igit nō dr ꝓpe qñ ipa additio eſt icōpetēs: ſz tūc dr q̄ qñ ꝑticulr ꝛ icōpetēter determiat. 3o pōt cōparari hec falla ad mām ſpālem: ꝛ ad termios circa quos uerſat: ꝛ ſic ꝙſueuerūt diſtigui gnque modi eiꝰ qui oēs accipiunt ꝑm qꝫ i diuerſis terminis ꝛ in diūſis materiis iuenit ipfectio ꝛ defectꝰ. ꝑmus ḡ modus erit ꝑm qꝫ ꝑuatio deficit a ſoꝛa. dicendo. hō mortuuꝰ. ḡ hō. ſcōs erit ꝓut potentia deficit ab actu dicēdo. eſt aial in potētia. ḡ eſt aial. tertiꝰ erit ꝓut mā deficit a ſoꝛa. quotiēſcūqz ḡ aliqd ſumptū mālr ifertur ut formalr deficit per ꝑm qd: ut dicendo: latro vult ſumere pecuniā: ꝛ pecunia eſt bonū. ergo vult bonū. vult eni bonū mālr: qz vult id qd in ſe bonū eſt. ſoꝛ malr tñ vult malū: qz vult illd bonū malo modo. q̄rtꝰ aūt modus erit ex eo qꝫ pars deficit a toto dicēdo. indus eſt albus dentibus. ergo eſt albus. qntus modus ſumit eo qꝫ intētiones: ꝛ ea que ſunt entia apud aiam

deficiunt a rebus.pp qđ nō ualet.chimera est opinabi lis.ergo est.nā omne opinabile est ens apud animam. Sic ēt qui uellet posset addi sext⁹ modus qr sil'itudies deficiūt a reb⁹.vñ nō ualet.est aial pictū.ergo est aial. uerū qr iste tertius modus accipiēdi modos hui⁹ falla cie:qr est q̄si per accns respectu alioꝝ modoꝝ. ideo ex textu nō pñt hēri modi huius fallacie ſm istā tertiam viā.possunt tñ hēri ſm duas vias p̄cedētes.vz cōparā do hanc fallaciā ad modū p̄cedēdi:ꝛ ad oppoſita que concludit.possumus aūt diuidere partē hanc.ubi assi gnat modos huius fallacie.p̄mo per cōparationez ad oppoſita que concludunt per hanc fallaciā.diuiditur ergo hec pars in ptes tres:qr p° ondit quō per hāc fal laciā concludi possunt oppoſita ȳdictorie.2° quō con cludi possunt oppoſita p̄uatiue.3° quō possunt cōclu di oppoſita ȳrie.2ª ibi⌊ Simplr autez ꝛ gꝯ ſm.⌋ 3ª ibi ⌊ Aut si ambo.⌋ Circa p̄mū duo facit ſm gꝯ duplr p̄ bat per hanc fallaciā cōcludi oppoſita ȳdictorie. Naz p̄mo docet p̄bare per hanc fallaciā:gꝯ nō est esse.2° gꝯ est nō eē ibi⌊ Aut rursus.⌋ Dicit ergo gꝯ nō est:est opi nabile.hec est minor palogiſmi.Sequit qm̄ qđ nō est: est.hēc est cōclusio.formet aūt sic. gcgd est opinabile: illud est:sed qđ nō est:est opinabile.ergo qđ nō est est. deficit aūt hic palogiſmus:qr eē opinabile non est esse simplr:sed eē ſm qd.ideo subdit gꝯ nō est idem esse qd i.eē ſm qd:ꝛ eē simplr.Deinde cum dicit.

¶ Aut rursum quoniam quod est non est. Si eorum que sunt quid nō est:ut si non homo:nō enim est idem nō eē qd ꝛ simpliciter non esse.

¶ Docet arguēdo gꝯ est nō eē.ꝛ duo facit.qr p° facit qđ dictū est. 2° dat cām apparentie in hac fall'a ibi⌊ Videt aūt.⌋ Dicit ḡ gꝯ aut rursus p̄bari p̄ōt:qm̄ qđ est nō est. si aliqd eoꝝ que sunt nō est qd.i.nō est aliqđ ens pticu lare:utputa si nō est hō.formet aūt sic pa^mus.qđ nō est hō nō est:sed aliqd qđ est nō est hō.ergo aliqd qđ est nō est.Nō sequit aūt hec ꝛclusio:qr nō est idē nō eē qd:ꝛ nō eē simplr.qđ eni nō est hō deficit ei aliqđ pticulare eē ꝛ nō est ſm qd:qđ p̄ōt eē simpliciter.

Dubitaret forte aliqs.qr in hoc palogiſmo cū dr nō est homo.ergo nō est.vi det gꝯ sit fallacia ꝛsequentis.qr cum ens sit supius ad hoiem in p̄dicto palogiſmo arguit a destructione ante cedētis. ¶ Dōm gꝯ nō est incōueniēs in eodem para logiſmo esse diuersas fallacias.ueruz est enim gꝯ est ibi ꝓñs:qr arguitur a destructione antecedentis:ꝛ est ibi fallacia ſm quid:qr per nō esse hoiem qđ est nō esse ſm quid arguitur non esse simpliciter.

Alterus dubitaret aliquis qr si esse hominē est esse simplr.videt gꝯ nō esse hoiem sit non esse simplr. ¶ Dōm gꝯ nō est simile in affirma tiuis ꝛ negatiuis.Naz hoc sumit simplr qđ dicit sine additamēto iuxta illud phi.simplr aūt dico gꝯ sine ad ditamēto dico.qđ enim est homo simplr p̄ōt dici gꝯ est sed qđ nō est homo absqz additione aliqua:nō cōcedit gꝯ nō sit.p̄ōt enim eē simplr qđ nō est homo.ergo nō eē hoiem est nō esse cum additamēto.ꝛ ideo est nō eē qd. ¶ Et si querat quare in negatiuis nō est sicut in affir matiuis:ut quare esse hoiem est esse simplr:ꝛ nō eē ho minem est nō esse quid.dici potest gꝯ simplr dupliciter dicit:ut vult phus p̄mo de gñatione.aut enim est sim pliciter qđ est p̄ncipaliterꝯ tale:aut qđ est vniuersaliter tale. In negatiuis enizꝯ nō potest dici simpliciter tale: qđ est p̄incipaliter tale:qr negatio de se est non ens:ꝛ non dicit naturā aliquā in qua reſuari posset ratio p̄n cipalitatis.Dicet enizꝯ in negatiuis simpliciter tale qđ est vniuersaliter tale.illud ergo est simpliciter non ens qđ est nullum ens:ꝛ illud est simplr nō substātia qđ est nulla substantia:ꝛ quia qđ non est homo: nō propter hoc est nullum ens:potest esse aliquid nō homo:ꝛ esse simpliciter ens.Deinde cum dicit.

¶ Uidetur aūt eo gꝯ prima sunt dictione ꝛ parum differant esse quid ꝛ esse:ꝛ non esse quid ꝛ non esse.

¶ Dat causam apparentie huius fallacie.d.gꝯ in talibuz videtur esse bona illatio:eo gꝯ proxima sint dictione.i. in re dicta:ꝛ parum differunt.i.parum videant differ re esse quid ꝛ esse simpliciter:ꝛ non esse quid ꝛ non eē simpliciter. ¶ Notanduz aūt hanc fallaciaz esse extra dictionem:ꝛ esse realem:ꝛ ideo decipimur per eaz: qr credimus rem acceptam simpliciter ꝛ ſm quid nō dif ferre.ueruz quia utimur locutione in formando para logiſmos extra dictionem.ideo dicitur hec fallacia de cipere:qr eē quid ꝛ esse simpliciter sunt proxima in di ctione:qr vident esse proxima in re:ut sub sermone ca dit.Deinde cum dicit.

¶ Sil'r aūt est:ꝛ qđ est ſm qd ꝛ simplr: ut cum sit niger albus est dentibus indus:al bus ergo ꝛ non albus est.

¶ Postqz docuit per hanc fallaciam concludere oppoſi ta contradictorie conclusionis.docet per eam conclu dere oppoſita p̄uatiue dicens gꝯ similiter est sup.fal lacia ſm quid ꝛ simpliciter.dicēdo indus siue ethiops cum sit niger est albus dentibus.ergo est albus ꝛ non albus.debet enim hic accipi non album prout est p̄ri natio albi:ut concludantur hic oppoſita p̄uatiue:ut superius concludebantur oppoſita cōtradictorie.De inde cum dicit.

¶ Aut si ambo quo:quoniam simul cōtra ria inerunt.

¶ Docet per hanc fall'am ꝛcludere oppoſita ȳrie.d.gꝯ si ambo quo.i.si ambo ctraria ꝛueniūt.alicui quo.i.pti cularit̄ ꝛcludi poterit:qm̄ simul ȳria inerūt.p̄ōt aūt sic fo:ari pa^mus.fo:.est alb⁹ ſm pedē:ꝛ niger ſm ma num.ergo est alb⁹ ꝛ niger. ¶ Notādum aūt:gꝯ ut su pra dicebat:modi hui⁹ falle tripl'r p̄nt accipi. p° rōne modi p̄cedendi:ꝛ sic sunt duo modi.2° rōne oppoſito rum que ꝛcludunt in hac fallacia:ꝛ sic sunt tres modi hui⁹ falle.tertio rōne māe ad quam applicat:ꝛ sic pñt poni quinqz modi uel etiaz sex huius falle. ¶ Usum est aūt quō ex littera possunt haberi modi huius falla cie:ut per eam cōcludunt oppoſita. ¶ Restat videre quomodo possunt haberi modi quantum ad modum procedendi. ¶ Sciendum est ergo:gꝯ in hac fallacia semper est procedere a ſm quid ad simpliciter:uel ecō uerso:quia par peccatuz est procedere a simpliciter ad ſm quid:ꝛ a ſm quid ad simpliciter.Dicitur autē ali quid esse ſm quid tale quando est cum additamento tale sicut econtrario.dicitur esse simpliciter tale quan do est sine additamēto tale. semper ergo ſm quid ha bet esse per additionem:sed si additio facit aliquid ſm quid tale.oportet illam additionem aliquam incōpe tentiam.uel aliquam incongruentiam in se habere:ꝛ quia hoc dupliciter potest ꝛtingere.ideo ſm hoc sunt duo modi huius fallacie.si enizꝯ est incōpetentia in ad ditione:uel hoc est ratione additi:ut quia ipsum addi tum est incōpetens:sicut mortuum est incōpetens ad ditio respectu hominis.uel hoc est ratione modi addē di:ut lz albuz nō sit incōpetens additio respectu hois. p̄ōt tñ ei addi incōpetenti modo:ut ꝟ addat ei ſm par tem ſm quā totum denominare non possit.Qui ergo uellet diuidere lr̄am ſm hos duos modos posset.nam usqz ad locum illum⌊ Similiter aūt ꝛ qđ ſm quid.⌋

uenat illū modū huiꝰ falle: qñ ipa additio est icōpetēs ibi vo uenat modū illū: qñ icōpetēs est modus addendi. Ad hos aūt duos modos pñt reduci oēs modi huius falle. ¶ Notāduz ēt: gꝫ put ponunt gnque modi huiꝰ falle ex textu illi modi hēri nō pñt: qđ ut supiꝰ tāgebat: iō ꝓtigit: qꝛ ille modus diuidēdi vi eē ḡñi oino p accns. ¶ Notādū ēt gꝫ additionē ipaz eē icōpetētē. iō ꝓtigit gꝫ ul est diminuēs uel ꝑuās. vñ nō ualeret. est hō mortuus: ḡ est hō: qꝛ mortuū ꝑuat rōnē hois: nc ualeret. est opiabile. ḡ est: qꝛ opinabile diminuit de rōne entis. ens eni opiabile ꝑm gꝫ hꝰ est ens diminutū. ꝑuatio ḡ icōpetēter addit foie: qꝛ facit eā nō eē simplr: pp qđ mortuū: qꝛ ꝑuat formā hois: additū hoi facꝫ hoiem stare pro hoie ꝑm qđ: ꝛ sic ꝑuatio ꝛ nō entitas icōpetēter addit enti: sic ens suo mō icōpetēter addit nō enti. sic ḡ hō mortuus nō est hō simplr: sic nō ens hō non est nō ens simplr. ¶ Notādū ēt: gꝫ sic ipa additio pōt eē pluribꝰ modis icōpetēs: qꝛ aliqñ est diminuens: aliqñ ꝑuās: sic ipe modus addēdi pluribꝰ modis pōt eē icōpetēs. tūc eni est icōpetēs modus addēdi. qñ addit mediāte pte a qua nō pt denoiari totū. poterit ḡ hꝰ eē mediāte pte itegrali: ut est albꝰ dētibꝰ. nō ualet. ḡ albꝰ. ul mediāte pte in loco: ut bonū est uti dieta in locis egrotatiuis. nō tñ pp hꝰ est bonū simplr. ul ēt mediāte pte i tpe: ut bonū est ꝓpcē merces i mari tpe tēpestatis. nō tñ est bonū simplr. ¶ Notāduz ēt gꝫ additio facta uel respicit totū ꝑm se: ul respicit totū mediāte pte. si respicit totū ꝑz se: tūc ul est cōpetēs: ꝛ tūc nō cōmittit falla ul est icōpetēs: qꝛ est ꝑuās ul diminuēs: ꝛ tūc cōmittit ibi falla ꝑz pm modū. Si aūt additio ꝙueniat toti mediāte pte: si ab illa pte pōt denoiari totuz nō fit falla: si vo nō pōt denoiari totū ab illa pte cōmittit ibi scdus modus huius falle. pz ergo magis clare quō differunt modi huius fallacie ꝑm gꝫ ponunt esse duo tm.

Uiusmodi āt i qbusdā oi ꝙsidare facile est ut si sumēs ethiopē eē nigꝝ: dētibꝰ dicat qñ albꝰ. Si ḡ ibi albꝰ qñ niger ꝛ nō niger putabit disputasse sillogistice: cū pfecerit iterrogationē.

¶ Postqz phs oñdit qlr hēt fieri falla ꝑz qđ. ꝛ assignauit modos huiꝰ fallacie. In pte ista assignat facilitatē ꝛ difficultatē circa hāc falla. ꝛ duo facꝫ. qꝛ ꝑ° assignat facilitatē. scdo difficultatē ibi. In quibusdā vo latet frequēter. Dicit ḡ gꝫ ꝙsiderare hꝰ i. ꝙsiderare qđ est ꝑm qđ: ꝛ qđ simplr. in qbusdaz est facile oi. i. cuilibet: ut si aliqs sumens ethiopē eē nigrū: ꝛ dicat qñ est albꝰ dētibꝰ: qꝛ ꝑm dentes nō pōt aliqđ dici simplr albū. facile est cogscē gꝫ ethiops est niger simplr: ꝛ albꝰ ꝑm qđ: tñ qztūcūqz hꝰ cogscē sit facile. pōt tñ p hoc ꝓtigē deceptio. iō subdit gꝫ si ethiops est ibi albꝰ. i. est albꝰ ꝑm dentes: cū hꝰ ponēs pfecerit interrogationē suā putabitur sillocc disputasse: qꝛ ethiops ē niger ꝛ nō niger. ¶ Notādū: gꝫ nisi sillꝰ sophicus eēt apparēs nō eēt sophicꝰ. iō qztūcūqz hec falla in aligbus hēat facilitatē. pōt tñ sophicare ꝛ decipe. iō dicēdo. ethiops est niger. ꝛ albꝰ dentibꝰ. ergo est niger ꝛ non niger. quātūcūqz hoc sit facile cognoscere. aliqui tñ per hoc ꝑñt decipi ꝛ suspicant sillogisticum esse. Deinde cum dicit.

¶ In qbusdā vo latet frequēter i qbꝰ qñqz quo dī ꝛ simplr vi seq: ꝛ in qbꝰ non facile est ꝙsiderare utrū eoꝝ sit assignādū.

¶ Oñdit in qbꝰ est difficile: ꝛ duo facꝫ: qꝛ ꝑ° ꝓponit qđ intēdit. 2° mānifestat qđ dixerat ibi. Fit aūt hꝰ. Dicit ḡ. gꝫ in qbusdā latet frequēter: ut in illis in qbꝰ qñ dicit quo. i. qñ dicit ꝑm ptē videt seq simplr: ꝛ hoc est in illis in qbꝰ nō est facile ꝙsiderare utꝝ eoꝝ. i. qđ sit ꝑ ptie assignādū: ut si aliqđ sit ꝑz vnā ptē albū: ꝛ ꝑz aliā nigrū: ꝛ nescimꝰ a qua pte denoiari debeat: ul iḡramꝰ qđ istoꝝ oppositoꝝ sit et ꝑpe: ut utꝝ ꝑpe dōz sit albū ul nigrū: tūc accidit difficultas circa istā fallaz. D. c. d.

¶ Fit aūt hꝰ in qbꝰ silr sunt opposita. Ul eni aut ambo aut neutrū eē ꝙcedēdū simplr ꝑdicari: ut si dimidiū qdē albū: dimidiuz vo nigrū: utꝝ albū uel nigrū ul neutꝝ.

¶ Manifestat qđ dixerat dicēs gꝫ hꝰ latentia fit in qbꝰ silr. i. eqlr isunt opposita: qꝛ qñ ꝙtigit nescimꝰ a quo oppositoꝝ denoiandū sit totū. vi eni aliqñ ꝙcedēduz eē ambo opposita simplr ꝑdicari de illo toto: aut neutrū: ut si aliqđ totū sit dimidiū albū ꝛ dimidiū nigrū ignoramus utrū dom sit albū uel nigrū. ergo cuz hoc ꝙtingit accidit difficultas circa hanc fallaciam.

Dubitaret forte aliqs: utrum falla ꝑm qđ ꝛ simplr sit vna falla uel plures. ꝛ vi gꝫ sit plures. nam qñ ꝓcedimus a sensu cōpositō ad diuisuz: facimꝰ aliā falla: qz qñ ꝓcedimꝰ a diuiso ad cōpositū. cōpō eni ꝛ diuisio sunt due falle. ḡ pari rōne ꝑm qđ ꝛ simplr sunt due falle. erit eni vna falla cuz ꝓcedimus a ꝑm qđ ad simplr: ut dicēdo hō mortuus. ḡ hō. ꝛ alia cū ꝓcedimus a simplr ad ꝑm qđ: ut dōo. hō ḡ hō mortuus. ¶ Rō dom: gꝫ falla ꝑm qđ ꝛ simplr est vna falla. nō obstāte gꝫ diuisio ꝛ cōpō sunt due falle. hꝰ aūt duplici via declare possumus. ꝑ° sumit ex pte defectꝰ qui ꝙcomitat oēm fallaciā. ꝑm ḡ gꝫ erit aliꝰ ꝛ aliꝰ defectꝰ uere poterit eē alia ꝛ alia falla. cōpō aūt ꝛ diuisio nō hñt defectꝰ ꝙsiles nec eosdez: sz magis hñt defectꝰ oppositos. nā ꝑ se loquēdo semp cū cōposita est uera diuisa est falsa. ꝛ eꝝ. vñ coiter inoleuit gꝫ ubi fallit cōpō soluit diuisio: ꝛ eꝝ: sed in falla ꝑz qđ ꝛ simplr nō sic: qꝛ cuz ꝓcessus a ꝑm qđ ad simplr est malus ꝛ defectiuus. nō oz gꝫ ꝓcessus a simplr ad ꝑm qđ sit bonus. ubi ḡ deficit ꝓcessus a ꝑm qđ: nō soluit ꝓcessus a simplr: imo uterqz pōt esse defectiuus. Nā ut dcm est par peccatū est dōo hō mortuus: ḡ hō. ꝛ dōo hō ḡ hō mortuus: ꝛ qꝛ est ibi qdām par defectꝰ nō diūsificat fallaciā. 2ª via sumit ex eo gꝫ hec falla est ex dictionē. nā hꝰ falle ꝑnm decipiēdi sumūt ex pte rei. sed in re ipa diuia iter ꝑm qđ ꝛ simplr: ꝛ iter simplr ꝛ ꝑm qđ est vna ꝛ eadem. vñ nō diuersificant fallaciā.

Alterius forte dubitaret aliqs. utꝝ cū deficit ꝓcessus a ꝑz qđ ad simplr sp deficiat a simplr ad ꝑm qđ. ꝛ videt gꝫ nō. nā h est fallacia ꝑz qđ dicendo: nō est hō ḡ nō est: ꝛ tñ ualet. ecōuerso. nō est ḡ nō est hō. ¶ Amplioꝰ. hic est fallacia ꝑm qđ dicēdo. est opiabile. ḡ est. ꝛ tñ nō ualet ecōuerso. est ḡ est opiabile. ¶ Dōz gꝫ falla ꝑm qđ duplr pōt ꝙsiderari. ul ut est pure talis falla: ul ut ꝙcurrit ibi alia falla: si aūt fiat paꝰ sic peccans ꝑm hanc fallaz gꝫ ibi ꝙcurrat alia falla. nō est icōueniēs ibi posse ꝓcedere a simplr ad ꝑm qđ: ut pz in exēplo ꝓpositō. nā cū dī. nō est hō: ergo nō est. nō est ibi pure falla ꝑm qđ: sed ēt ꝙcurrit ibi falla ꝙntis. sed si pure ꝙcurrit ibi talis falla ꝑ se loquēdo: sic nō tenet a ꝑm qđ ad simplr: ita nō ualet a simplr ad ꝑm qđ. nā cū ꝑm qđ sit ꝑter rōnē ipsiꝰ simplr ꝑ se loquēdo. nō oz gꝫ est simplr gꝫ sit ꝑz qđ. ¶ Qđ vo dicit de opiabili pz gꝫ opiabile: ut dicit ens diminutuz nō ꝑdicat de ente simplr. qđ eni est simplr nō est sic opinabile: qđ aūt dicebat de non hoie pz per iam dicta.

Alterius forte dubitaret aliqs. cuz nō ualeat hō mortuus. ḡ hō. utrū ualeat homo mortuus. ergo mortuus. ꝛ videt gꝫ nō: qꝛ sicut mortuum est cōtra rōnē hois: ita hō est cōtra rōnez mortui: qꝛ de eius rōne est gꝫ sit viuus. si ergo non ualet homo mortuus. ergo homo: qꝛ mortuū tollit rōnez hois: nō

Nō: gꝫ ideo argūēdo hō ergo nō est ꝙa apositē ponit ꝓpositū gꝫ ꝙntō hō ꝓficit ꝓ subiecto ꝙntō ꝓficit ꝓ mortuo ꝙ uersō quia ꝓficit ꝓ toto ꝙ ꝓficit ꝓ ꝑte subiecti modo hō

ualebit hō mortuus.ḡ mortuus:qr hō tollit rōnē mortui. ¶ Dōz:q hō hēt duplicē acceptionē.vno mō stat pro hoie simplr.alio mō stat pro hoie picto ul' pro hoie mortuo.si ḡ sumat sine additamento stat pro hoie simplr.sed cū additamento:ut dicēdo:hō pict⁹ ul' hō mortuus:pōt stare pro hoie ꝟz qd.ꝛ qr hō ꝟm qd nō ꝑdicit mortuo:possum⁹ iferre.hō mortu⁹.ḡ mortu⁹.qō ḡ dicit q hō tollit rōnē mortui.uex est hō simplr.sz nō hō ꝟm qd.dō aūt.hō mortu⁹.ly hō nō stat pro hoie simpliciter.sz pro hoie ꝟz qd. ¶ Notādū ḡ:q cū aliqd addit alicui.uel utrūqz ponit aliqd:ul' nō.ḥ utrūqz ponit aliqd ul' vnū ē diminutiuū alteri⁹ ul' nō.si vnū nō ē diminutiuū alteri⁹.utrūqz iferri pōt:ut ē hō alb⁹ ḡ hō.ꝛ ē hō alb⁹:ḡ alb⁹.sz si vnū sit diminutiuū alteri⁹.pōt inferri diminutiuū.nō aūt absolute iferri pōt illud cui⁹ est diminutiuū:ut qr mortuū diminuit ꝛ tollit rōnem hois.ualet hō mortuus:ergo mortuus.nō ār ualet hō mortuus:ergo hō.qō q̄re cōtigat:dcm̄ est ſ.Si vo nō utrūqz ponit aliqd:ut pz in hoc q dico.nō est hō:quia nō eē nihil ponit.tūc si illud cui addit nō eē equat enti:possum⁹ iferre nō eē simplr:ut nō est aliqd:ergo non est.ꝛ nō est bonū:ergo nō est:qr bonū aliqd ꝛ hꝭ transcēdētia equant enti.sed si illud cui addit nō esse:non equat enti:nō poterit iferri nō eē simplr.nō enīz ualet nō est hō:ergo nō est.ex quo appet q alr mortuum negat hoiem.ꝛ alr nō eē.mortuū eni cū sit ꝑuatio:ꝛ ꝑuatio sit negatio in ſbo:de necessitate aliqd ponit:ꝛ possum⁹ iferre.hō mortuus:ḡ mortuus.Sz si nihil poneret mortuū talis illatio nō ualeret.Cū ḡ non esse nihil ponat:nō poterimus iferre.nō est hō:ergo nō est.

q Uoniā aūt ꝟm q non determinat qd sill's:aut qd elenchus ꝟm diminutionē fuerit rōnis.

¶ In pte ista determiat de ignorantia elenchi.ꝛ tria facit:qr ꝑ° oñdit qualr hēt fieri hec falla.2° ponit diffōnē elenchi.3° ex diffōne data assignat modos hui⁹ fallacie.2ª ibi⌊ Nā elenchus:⌋ 3ª ibi⌊ Eodem aūt mō.⌋ Dicit ḡ q palogismi illi qui nō determinat qd est sill's aut qd est elenchus.i.pa^mi illi qui peccāt per ignorantiā elenchi fiūt ꝟm diminutionē rōnis.i.diffōnis elenchi. ¶ Notādū aūt q ignorātia elenchi duplr pōt accipi.vno mō ut est falla gñalis:ꝛ alio mō ut est spālis. elenchus eni addit supra sill'm ꝑdictionē.qcqd ḡ peccat cōtra sill'm peccat cōtra elenchū:cū sill's claudat in rōne elenchi.si ergo accipiat ignorātia q̄lrcūqz peccat cōtra elenchū sic est falla gñalis.ois enim falla peccat aliq mō cōtra elenchū.sed si accipiat ignorātia elēchi ꝓut spāliter peccat cōtra ꝑdictionē.sic est falla spālis: qr nō ois falla sic peccat.sic ergo qcqd ꝑdicit aiali ꝑdicit hoi:qr rō aialis reꝟuat in hoie. spālr tñ ꝑdicit hoi qō ꝑdicit rōnali:que est dīa specifica hois:ꝛ quā addit hō supra aial:sic qcqd ꝑdicit sill'o : ꝑdicit elencho: qr rō sill'i reꝟuat in elencho.spālr tñ ꝑdicit elēcho:qō ꝑdicit ꝑdictioni quam addit elenchus supra sill'm.per quādā ergo antonomasiā hec falla uocat ignorantia elenchi:qr etsi ois falla peccat ꝑ elenchuz.ḥ tñ magis spālr peccat ꝑ ipm. ¶ Notādū ēt q pa^mi facti p ignorātiā elenchi.nō determinat qd est sill's:aut qd est elēchus.sed tñ nō determinat qd est sill's:ꝟm q ignorātia elenchi se extēdit ad alias falas. Nō determinat aūt qd est elenchus:ꝟm q est hec spālis falla.uel possum⁹ dicere q ignorātia elenchi ut est falla spālis peccat ꝑ elenchū ꝛ contra sill'm.sed directius peccat cōtra elenchū q̄z cōtra sill'm.iō dicit non determinare qd est sill's aut qd est elenchus.Deinde cum dicit.

¶ Nā elenchus est ꝑdictio eiusdē ꝛ vnius nō nois ß rei ꝛ nois:nō synonimi ß eiusdē

His que data sunt ex necessitate:nō cōnumerato qō erat in p̄ncipio ꝟz idē:ꝛ ad idē ꝛ similiter ꝛ in eodem tempore.

¶ Ponit diffōnē elenchi. ¶ Ad cui⁹ euidentiā sciēdū: q elenchus est ꝑdictio.nō quelibet sed ꝓclusa per sill'm. rursus ꝑdictio siue redargutio:ut intēdunt a sophista debēt eē euidētes.sicut ēt ipse elenchus ꝓcludē hēt euidentē ꝑdictionē.diffō ergo data de elencho aliq̄ tāgit ꝓpter ꝑdictionē ipam ꝟm se.aliq̄ vo ꝓpter ꝑdictionē ut si euidēs.aliq̄ aūt in dicta diffōne ponunt pp ꝑdictionē:ut est ꝓclusa per sill'm.iō ait q elēchus est ꝑdictio vni⁹ ꝛ eiusdē.nō nois tñ sz rei ꝛ nois:nō synonimi:sz eiusdē nois:ꝛ hec ꝑdictio seq dz ex his que dicta sunt ex necitate nō ꝓnūato:qō erat in p̄ncipio.dz eni eē ꝑdictio ḥ ꝓclusa per sill'm:ꝛ qr sill's arguit ex necitate ꝛ nō petit qō est in p̄n°.iō talis ꝑdictio dz seq ex hiꝭ que dicta sunt ex necitate nō ꝓnūato qō erat in p̄n°.i.non petēdo qō erat in p̄ncipio:ꝛ hoc ꝟm idem ad idem similiter ꝛ in eodem tempore.

Dubitaret forte aliquis de eo qō ait.q ꝑdictio dz eē nō synonimi:sz eiusdē nois.Nā cū eē ꝛ nō eē que ꝑdictionez iportāt ex ipso ente sumant:videt q diuersitaꝭ uocabulo⁹ ꝑdictionē nō impediat.si illi diuersitati noiuz subsit vnitas rei siue vnitas entis:ꝛ qr hec est in synonimis:cuz synonima sint noia plura idē sīgntia:videt q synonima ꝑdictionē nō impedīāt. ¶ Dōm q ut tāgebat:ꝑdictio cōclusa per elenchū dz eē euidēs.synonima ergo etsi nō impediūt ꝑdictionē in se:impediūt tñ ne sit euidēs.nō eni est ita euidēs ꝑdictio dicēdo.est tunica:nō est uestis.sicut dicēdo est tunica:nō est tunica.ex quo appet q elēch⁹ ut est ꝑdictio dz eē vni⁹ ꝛ eiusdez:nō nois tm̄.sed rei ꝛ nois.ꝛ hoc ꝟm idē ad idē silr ꝛ in eodē tpe.ut vo est ꝑdictio euidens debet eē nō synonimi:sed eiusdē nois. sed ut est talis ꝑdictio cōclusa per sill'm debet sequi ex his que dicta sunt ex necessitate non cōnumerato qō erat in p̄n°.pp qō pz quō pticule posite in diffinitiōe elenchi non supflue ponunt. Deinde cum dicit.

¶ Eodē aūt mō est ꝛ mentiri de aliq. Quidam aūt omittētes aliqd ex eis que data sunt vident arguere:ut qm̄ idē duplū:nā duo vnius qdē duplū:triū aūt nō duplū.

¶ Ex diffōne data iuestigat modos hui⁹ falle.ꝛ duo faē qr ꝑ° iuestigat q̄tuor modos hui⁹ falle.2° cōparat hāc fallam ad fallas in dictione.2ª ibi⌊ Trahet āt alig⁹.⌋ Circa p̄mū tria facit:qr ꝑ° inuestigat p̄mū modū hui⁹ fallacie.2° inuestigat 2^m.3° 3^m inuestigat ꝛ 4^m simul. 2ª ibi⌊ Aut si eiusdē duplū.⌋ 3ª ibi⌊ Aut si eiusdez ꝛ ꝟm idem.⌋ Continuet aūt sic: q elenchus debet hēre in se oia ꝑdicta que sunt de rōne elenchi:sed sicut contingit facere elenchum uerum colligēdo oia que sunt de rōne elenchi.eodē aūt mō contingit mentiri de aliquo.i.ꝓtingit facere malū elenchū mētiēdo ꝛ decipiēdo de aliquo.i.de aliqua ꝑticula posita in diffōne elēchi.iō ſbdit:q qdā palogismi omittentes aliqd ex his que dicta sūt.i.omittētes aliqd de his que posita sunt in rōne elēchi vident arguē:sed nō arguūt:ut pz in hoc paralogismo:q idem est duplū ꝛ non duplū. naz duo vnius qdem sunt duplū.trium aūt non sunt duplum. ergo duo sunt duplū ꝛ non duplū. est aūt hic primus modus huius fallacie qui sumit per omissionem hui⁹ particule ad idem.duo enim sunt duplum ꝛ non duplum:sed nō respectu eiusdez. sunt eni duplū respectu vnius nō duplū aūt respectu triū. Deinde cum dicit.

¶ Aut si idem eiusdē duplū ꝛ non duplz: sed nō ꝟz idē. Nā ꝟm longitudinē duplū:

ſm latitudinē ꝟo nō duplū.

¶ Ponit ſcōm modū huiꝰ fallacie dicēs ꝙ aut erit ſcōs modus huiꝰ falle: ſi aliqd reſpectu eiuſdē ſit duplū ⁊ nō duplum: ſed ſi nō ſit ſm idē. nā ſi aliqd reſpectu vniꝰ ⁊ eiuſdē pōt eē ſm longitudinē duplū. ſm latitudinem aūt nō duplū. erit ergo reſpectu eiuſdem duplū ⁊ non duplū: ſed nō ſm idē. Deinde cū dicit.

¶ Aut ſi eiuſdē ⁊ ſm idē ⁊ ſimilr: ⁊ ſimiliter quare eſt apparens elenchus.

¶ Innuit tertiū ⁊ q̄rtū modū huiꝰ fallacie dicēs. ꝙ aut ſi erit ꝯdictio eiuſdē ⁊ ſm idem ſup. poterit eē nō ſilr: ⁊ tūc erit tertiꝰ modus: ⁊ ſi erit ſilr: ſz nō erit ſil: ⁊ tūc erit q̄rtus modus. ⁊ q̄ qcqd omittat de ꝯdictiōe: nō ē ibi uera ꝯdictio: cū oēs modi huiꝰ fallacie omittāt aliqd de ꝙtradictione per nullū modū huiꝰ fallacie fit uerus elēchus: ió ꝙcludit. d. q̄re ſup. hec fallacia eſt apparens elēchus. ¶ Notandū aūt ꝙ coiter hi falle aſſignant q̄tuor modis ſm omiſſionē q̄tuor ꝓticularū. ꝑmꝰ enī modus omittit ad idē. 2ꝰ ꝟo omittit ſm idē. 3ꝰ omittit ſilr. 4ꝰ ꝟo omittit ſil: ⁊ ſunt in eodē tpe. ⁊ ut poſſimꝰ de oibꝰ dare exm: dicamꝰ ꝙ ſortē currere ⁊ nō currere pōt ꝙcludi q̄drupl̄r. Prio nō reſpectu eiuſdē ſpatij: ut currit in cāpo ⁊ nō currit i domo. Scō ſi ſit reſpectu eiuſdē ſpatij: ſed nō ſit ſm idē: ut currit ad dextrū nō currit ad ſiniſtrū. Tertio ſi ſit reſpectu eiuſdē ⁊ ſm idem: ſed nō ſit ſimilr: ut currit recte ⁊ nō currit oblique. Quarto ſi ſit reſpectu eiuſdē ſz idē ⁊ ſilr. ſed nō ſil. ſiue nō in eodē tpe: ut currit in tertia nō currit in nona. ¶ Notādū etiā ꝙ tertiꝰ modus modicū differt a ſcō. nā nō eē ſm idem ⁊ nō eē ſilr quaſi idem eſt. ió pbus hūc tertiū modū annectit ſcō: ⁊ ex lra non clare pōt hēri tertiꝰ modus diſtinctꝰ a ſcō: niſi fiat violētia littere. ió uel pōt exponi littera: ut expoſitū eſt ſupplēdo eā ⁊ accipiendo ex lra oēs q̄tuor modos. uel ſorte melius cū ait. ⌊ Aut ſi eiuſdē ⁊ ſm idē ⁊ ſilr. ⌋ Inueſtigat ſolū q̄rtuz modū: de tertio aūt nō curat. ſed annectit ipſuz 2ꝰ mō ió ait ꝙ ſi fiat ꝯdictio eiuſdē ſm idē ⁊ ſilr: ſed nō facit ſil ⁊ in eodē tpe ſup. ꝙtinget q̄rtus modus huiꝰ falle: ⁊ tūc ly ſilr: ⁊ ſm idē accipiēda ſunt nō ſimpl̄r diſtincta: ſed ut vnū annectit alteri. Deinde cū dicit.

¶ Trahet aūt aliqs in his que ſz dictionē.

¶ Cōparat hūc locū ad fallacias in dictione oñdens hāc fallaciā hīe ꝙueniētiā i fallacijs in dictione dicens. ꝙ aliqs trahet hunc locū in eos locos qui ſunt ſm dictionē: quaſi diceret: ꝙ ꝓpter ꝙueniētiā quā hēt hec fallacia ad fallacias in dictione aliquis trahet eam ad illas fallas: cum tn nō ſit falla in dictione: ſed extra. ¶ Notandū aūt ꝙ ſm quoſdam hec fallacia ꝙuenit cum fallacijs in dictione: q̄ pōt eſſe falla gn̄alis: ⁊ ut eſt generalis icludit illas fallas: ⁊ icludēdo eas videt trahi ad illas: ſed hoc nō videt bene dictū. nā ignorātia elēchi ut eſt falla gn̄alis: nō ſolū icludit fallas in dictione: ſed etiā icludit fallas extra dictionez. igit ex hoc hec falla nō magis videt trahi ad fallacias in dictione q̄z ad fallacias extra dictionē. ¶ Sciēdum ergo: ꝙ in hac fallacia videt cōmitti equocatio. nā cū arguimus aliqd eſſe duplū ⁊ non duplū: q̄ eſt dupluz ſz longitudinē: ⁊ nō ſz latitudinē. uel q̄ eſt duplū hoc modo ⁊ nō alio modo: videmur cōmittere equocationem: q̄ videt ꝙ duplū ſit equocū ad diuerſos modos dupli. merito ꝙ hec fallacia videt trahi ad fallacias in dictione: q̄ videt in ea cōmitti equocatio: uel poſſumꝰ dicere ꝙ falle in dictione quodā ſpāli mō peccāt ꝙtra ꝙtradictionem: ió hec falla que ſpāli mō videt peccare ꝙtra ꝯdictionē ad fallas illas videt trahi. Hāc aūt quō ſit ſtatim appebit.

Dubitaret ſorte aliqs. utrū fallacie in dictione magis deficiant a ꝯdictione q̄z falle ex dictione. ¶ Dōm ꝙ ſi ꝙſideremꝰ quō hābēt fieri hē falla ⁊ ille. appet illas fallas que ſunt in dictione magis deficere ſm vitatē a ꝙtradictiōe q̄z que ſunt ex dictione. In fallacijs enī in dictione eſt vnitas ex pte uocis: ⁊ diuerſitas ex pte rei. per ſe ergo loquēdo ſalua vnitate ex pte uocis quātacūq; ſit diſia ex pte rei non tollit hꝰ fallacias: imo in aliqbus fallacijs in dictiōe nō bñ ſaluat vnitas nois niſi mäliter ſolū: ut patet in his que hñt multiplicitatē potētialē. ſed in fallacijs extra dictionē nō ſic. nā cū in talibꝰ ꝑncipiū decipiēdi non ſumat ex uoce: ſed ex re: etiā per ſe loquēdo. nunq̄ ꝙtingit eē fallaciā extra dictionē niſi ſit ibi aliq̄ mō vnitas uel ꝙueniētia ex pte rei: ⁊ q̄ ad ꝙtradictionē ſm rei vitatem regrit ꝙ affirmatio ⁊ negatio ſit de eadē re. falle in dictiōe in qbus per ſe loquēdo nō ꝓſupponit aliq̄ idētitas: uel aliq̄ ꝙueniētia rerū ſm rei vitatē magis deficiūt a ꝯdictione q̄z falle extra dictionē in qbus ꝓſupponit aliq̄ realis cōueniētia. ꝓpter qđ pbs in fine illius capituli. Aut ergo hīc diuidēdū. vult fallacias in dictione deficere ab elencho: q̄ eſt in eis apparens ꝯdictio. fallacias ꝟo extra dictionē ait deficere ab elencho: q̄ deficiūt a rōne ſilli. ſi igit fallacie in dictione ſm ueritatē magis deficiunt a ꝯdictione q̄z fallacie extra dictionē: ignorantia elenchi que ſpeciali mō videt deficē ꝙtra ꝯdictionē: merito videt trahi ad fallas in dictiōe: ſz ſz vitatē ſit falla extra dictionē.

Alterius ſorte dubitaret aliqs. ſi falle in dictione magis ſz vitatē deficiūt a cōtradictiōe q̄z alie cū ignorātia elēchi ſit notata ꝓp defectū ꝯdictiōis: videt ꝙ falla in dictiōe magis debeat dici ignorātia elēchi q̄z hec falla que videt eē extra dictionē. ¶ Dōm ꝙ hec falla dī ignrātia elēchi ⁊ ignrātia cōtradictionis: q̄ manifeſtiꝰ ⁊ exp̄ſſiꝰ videt ꝙcludere cōtradictionē q̄z aliq̄ falla. iſta enī duo nō repugnāt. ſ. ꝙ aliqd magis deficiat ab aliquo: ⁊ tn̄ ~~miꝰ~~ repſentet ⁊ magis iferat illud. fallacie ergo in dictione ſz magis deficiāt a ꝙtradictione ⁊ ab elēcho. nō tn̄ ita manifeſte concludunt ⁊ iferūt ꝙtradictionē ſicut hec falla: ⁊ q̄ iter cetera fallacias manifeſtius ⁊ exp̄ſſius hec falla videt inferre elenchū ⁊ concludere ꝯdictionē. cum ergo nō cōcludat eam: ſed videat eam ꝙcludere: merito dicta eſt ignorātia elēchi. ¶ Notādū ꝑ ꝙ cā apparētie huiꝰ fallacie ex ipa re ſumit: ut q̄ de eodē ſiue de eadem re cōtradictionem ꝙcludimꝰ eſt ibi cauſa apparentie: q̄ vo non cōcludimꝰ hꝰ ꝙtradictionē ſm idem ⁊ eodē mō: eſt ibi cauſa nō exñtie. erit ergo hec fallacia extra dictionē: q̄ ꝑnm decipiēdi ſumit ex ipa re.

Alterius ſorte dubitaret aliqs. quō hec fallacia differt a fallacia ſm qd ⁊ ſimpl̄r.

¶ Dicēdū ꝙ ut in textu innuit: ⁊ ut coiter ponit: hec fallacia differt a ſm qd: q̄ in illa magis attendit defectus reſpectu eius qđ eſt ſimpl̄r. In hac vo magis attendit defectus cōtradictionis: ꝓp qđ dato ꝙ ꝙtingeret in eodem palogiſmo cōcurrere utrāq; fallaciaz. nō tn̄ ſm eandē rōnem aſſignaret ibi hꝰ fallacia ⁊ illa: ſed ut eſſet ibi defectus ſm quid ad ſimpliciter. ꝙcurreret ibi fallacia ſm qd ⁊ ſimpl̄r. ut vo eēt ibi defectus apparētis ꝯdictionis eēt ibi ignorātia elenchi. Ex hac aūt diſia plures alie diſie oriunt. nam q̄ per ſe eſt hiꝰ fallacie ꝙcludere apparentē ꝯdictionē: nunq̄ erit aliqs palogiſmus ſm hāc fallaciā niſi ꝙcludat apparentē ꝯdictionē: ſed in falla ſm qd nō. ~~nō enī~~ ſic pōt fieri palogiſmus ſm talē fallaciā: dato ꝙ ibi nō ꝙcludat apparens ꝯdictio: ut apparet in hoc palogiſmo. eſt hō mortuus. ergo eſt hō. ubi nō ꝙcludit utrūq; mēbrū oppōnis. rurſus q̄ ſm qd nō pōt iferre ſimpl̄r. ſi uolumꝰ per quādā apparitionē loqui de fallacia ſz qd ubi ꝙſideratur apparēs ꝙueniētia eiꝰ qđ eſt ſm qd ad ſimpl̄r: magis deficit ab iferēdo. ignorātia vo elēchi ubi per ſe loquēdo ꝙſi-

derat apparēs ꝺdictio magis sumit spēm ab apparētia ꝺdictionis: uel a defectu in ꝺdicendo. 3° qr falla ꝟz qd magis mālr respicit oppōnem. h aūt eā respicit magis formalr. iō modi ꝟz qd smui pūt ex eo q diūsimode ꝯclu dūt modos oppōnis. iō ꝑm vnaz viam dicebant eē modi falle ꝑm qd: quoꝝ vn⁹ sumit ex eo q pōt ꝯclude re opposita ꝺdictorie. 2° vo ex eo q pōt ꝯcludē opposi ta ꝑuatiue. 3° vo ex eo q pōt ꝯcludere opposita cōtra rie: sed ignorātia elenchi: qr magis formalr respicit op pōnē: qr maxime oppō est ꝯtradictoria: r maxime for malr respicit aliqd eoꝝ que ponunt in rōne eī⁹ r potis sime in diffōne illa dicunt eē forālia que sūt cōpletiua rōnis rei merito. ergo modi hui⁹ falle sumunt ꝑm illas q̄tuor ptículas positas in diffōne elēchi que formalr vi dent cōplere rōnem ꝺdictionis. iō dicit in textu q hec fallacia fieri hēt ex diminutione rōnis elēchi. Quarto qr affirmare aliqd ꝟz qd r negare simplr. uel affirmare simplr r negare ꝟz qd nō est sumere affirmationē r ne gationē de eodē. negatio eni simplr nō est negatio eius qd est eē ꝑm qd: nec ecōuerso. iō fallacia ꝑm qd: ut pa tet in illo caplo. Aut ergo sic diuidēdū. deficit a ꝺdicti one: qr nō est de eodē. fallacia vo ignorātie elenchi ma gis videt deficere a ꝺdictione: qr nō est eodē mō. ex h q̄ appet nō eē bonaz positionē illoꝝ qui dicūt fallaciā ꝟz qd differre ab ignorātia elēchi: qr ignorātia elēchi ꝯcludit opposita. ꝟz qd aūt nō. nā ut pz ex textu ꝓhi. fal lacia ꝑm qd ꝯcludit oppōnez: sed quō differenter hec fallacia r illa se hūt ad oppōnez pz per iam dicta.

Ui aūt in eo qd idez in principio erat sumere sunt qdē sic: r totidē modis quotiēs cōtingit: id qd in principio est petere.

¶ Hic ut dicebat determinat ꝓhs de petitione ꝑncipij: r duo facit: qr ꝑmo inuit modos huius fallacie. 2° assi gnat cām apparētie ei⁹ ibi. Vident aūt arguere. ¶ Di cit ergo q paralogismi qui fiūt in eo q sumūt qd erat in ꝑncipio fiūt qdē sic r totidē modis quotiēs ꝯtingit pe tere qd est in ꝑncipio. ¶ Notādū aūt: q de modis pe titionis ꝑncipij determinatum est in 2° poꝝ. ubi dant duo modi petitionis ꝑncipij: quoꝝ vnus est: qñ petit statim qd est in ꝑn°. 2° est qñ nō petit statim: r cū petit statim ꝯtingit duplr. qr uel fit sub eodē noie: ut dicen do. hō currit. ḡ hō currit: r tūc nulla est ibi falla: qr nō pōt ibi eē deceptio: qr sic arguēs: nec ꝓbat nec videt ꝑ bare. 2° mō pōt h ꝯtigere sub diūso noie: ut pz in synonimis dicēdo. tunica est. ḡ uestis est. si vo petitio ꝑnci pij non fiat statim pōt ēt duplr ꝯtingere. ꝑmo si maior sit eque dubia uel magis dubia q̄z cōclo. 2° si minor sit eque ul magis dubia q̄z ꝯclo. ¶ Notādū ēt q i ꝑmis modis dicit statim peti qd est in ꝑncipio. qr statim ꝓ bat idē per idē: sed in scdis modis nō statiz ꝓbat idem per idē. sed si maior sit eque dubia: uel magis q̄z ꝯclo r termini minoris accipiant ꝙuertibiles: tūc cū ꝯclone r cū ꝙuersa minoris ꝯcludet maior: sed si maior ꝓbat ꝯclonē: r ꝯclo ꝓbat maiorē: minor ꝓbabit maiorez: r ꝯclo ꝯnem. r sic idē ꝓbabit idez. eodē aūt mō si minor eēt eque dubia uel magis q̄z concl'o r termini maioris acciperent ꝙuertibiles cū ꝯne. r cū ꝙuersa maioris cō cluderet minor: r sic ꝓbaret idē per idez: r maxime qr maior uel minor ponit magis uel eque dubia. ut ꝯclo: ꝯclo eque ꝓbabit seipam sic maior uel minor ꝓbāt eā. petit ergo in talibus ꝑn̄m nō statim: qr nō statim appa ret q idē ꝓbet idē: sed assumpta ꝯne cum ꝙuersa alteri us ꝑmissarū ꝯcludit altera ꝑmissarū: r qr nō magis est dubia ꝯclusio q̄z altera ꝑmissarū: conclusio ꝓbabit al teram ꝑmissaruz: r ꝓbabit ab ea. ꝓpter qd arguit q ꝓ bet a seipa: r idē ꝓbet idem. ¶ Notādū etiā: q de pe-

titione ꝑncipij determinat in 8° topicorum. r ibi assi gnant qnque modi petitionis ꝑncipij: quorū vnus est qñ per diffōnem ꝓbat diffinitū: uel ecōuerso. 2° est qñ pticulare ꝓbat per ule: ut figs uolēs ꝓbare q contra riorū sit vna disciplina: petit ab aduersario sibi cōcedi q oium oppositorum sit eadē disciplina. 3° modus est. si fiat ecōuerso. ut si per pticulare ꝓbat ule. ut figs uo lens ꝓbare oium oppositoꝝ eandē esse disciplinaz pe tat ab aduersario q sibi ꝯcedat. oium ꝯtrarioꝝ ꝑuati uoꝝ relatiuoꝝ r ꝯtradictorioꝝ esse eandē disciplinaz. 4° modus est. si aliqs petat diuisim qō vult ꝓbare con iunctim: uel ecōueso: ut si petat sibi cōcedi medicinam esse scientiā sani: r eē sciam egri: r iferat medicinā esse sciētiam sani r egri. 5° modus est. si uolēs ꝓbare vnuz relatiuoꝝ petat sibi ꝯcedi aliud: ut uolēs ꝓbare q dya meter sit icōmensurabilis coste. petat sibi cōcedi q co sta sit incōmensurabilis dyametro.

His visis consurgit dubitatio. nā cū eodē mō assignent modi petitiōis ꝑncipij in 2° poꝝ r. 8. topi^z. cū dī a pho: q petitio ei⁹ qō est i ꝑn° fit tot modis quot modis ꝯtingit petē ꝑn^m rōnabilr. dubitat utrū itelligat de modis assignatis in 2° porum uel in 8° topicoꝝ. Ad qō dixerūt qdā q itelligit h de modis assignatis in 2° poꝝ: ad qō ponēdū forte iō mo ti sunt: qr ut coiter ꝙsueuit dici h est differētia iter mo dos petitiōis ꝑncipij assignaos in 2° porū. r in 8° topi corum. qr in 2° poꝝ magis determinat de tali petitio ne ꝑm ueritatē. in 8° vo topicorū magis ꝟz opinionē. videt enim eē bona rō. aial rōnale mortale currit. ergo hō currit: r tñ videt peti ꝑncipiuz ꝑm librū topi^z. r q idē sit fills sophisticus r bona rō: videt oino eē iconue niēs: sed q hec rō nō icludat in sequentib⁹ apparebit. ad p̄sens aūt sufficiat scire q modi petitiōis ꝑncipij ꝟz quos hēt eē falla sumēdi sunt ꝟz modos assignatos in 8° topicoꝝ. r nō ꝑm modos positos in 2° porū. huius aūt fides ex hoc sumit. declaratū eni fuit supra q falle nihil aliud sunt nisi quedā locales hitudines sophisti ce: r qr filis dialetic⁹ supra fillm simplr addit hitudinē localē. ideo fillus sophisticus ꝑm q huiusmodi magis directe: r per se peccat cōtra fillum dialeticū q̄z contra ly fillm simplr: r qr modi petitionis ꝑncipij positi in 8° topi^z. accipiunt ut sūt obligtas filli dialetici modi deseruiētes huic fallacie magis ꝓprie accipiunt: ut tra dunt in 8° topicoꝝ q̄z in 2° porum.

Alterius forte dubitaret aliqs. utruz spectet ad hanc doctrinam determinare de petitione ꝑncipij: r videt q nō: qr ois petitio ꝑncipij uel est ꝑm ueritatē: uel ꝑm opinionez. sed de petitione ꝑncipij ꝟz ueritatē sufficiēter determinat in 2° prioꝝ: de petitione vo ꝑncipij ꝑm opinionē sufficiēter tradit in 8° topi^z. supfluit ergo tractat⁹ iste de petitione ꝑnci pij. ¶ Dēm q nō est iconueniēs in diuersis libris: uel ēt in diuersis sentētijs determinari de eodem sub alia r alia rōne. De petitione ergo ꝑncipij determinat in lib° topicoꝝ r hic. ſz nō sub eadē rōne. ibi eni determi nat de h⁹¹ petitione solū ut est obligtas filli dialetici. hic aūt determinat de ea: nō solū ut est obligtas: sed ut est apparēs: r ut hēt decipe: ꝓpter qō si eēt aliqua peti tio ꝑncipij que sic eēt obligtas r q nullo mō eēt appa rens: r nullo mō hēret decipe: sed statim apperet q ꝓ baret idem per idez nō eēt ibi falla ꝓpter qō si diceret. hō currit. ḡ hō currit: nulla eēt ibi fallacia.

Alterius forte dubitaret aliqs. cuz ꝑm modos assignatos in 8° topicoruz hēat sumi petitio ꝑncipij que est falla. utrū ꝑm illos modos hēat fieri bonus fills. naz ut dicebat videt oino icōueniens ꝑm eosdē modos fieri fillm bonū r sophisticū. ¶ R° dōz q nō est icōueniēs aliq̄ ꝑdicata ꝓbari de diffinito per diffōnē: r de pticulari per ule ꝑm petitionē ꝑncipij

ca°. ii
ca°. iii

ꝛ aliq̄ ꝑdicata ꝓbari de talib⁹ absq; petitione ꝑncipij l; eni idē dicat diffinituz: ꝛ diffō: ꝛ ulē: ꝛ ꝑticulare: tñ nō dicūt idē sub eadē rōne: ꝛ ꝓpter hāc diuersitatē rō nis aliq̄ ꝑdicata magis per se isunt spēi q̄; gñi: ut q anguli itrinseci ualeāt duos rectos. magis per se iest triā gulo q̄; figure: sic ēt aliq̄ ꝑdicata magis per se isunt ge neri q̄; spēi: ꝛ ulī q̄; ꝑticulari: ut q anguli extriseci ua leant q̄tuor rectos. magis per se iest figure q̄; triangu lo: ꝛ eē coloratū magis per se ineſt corpori terminato q̄; lapidi: ꝛ qđ dictū est de ulī ꝛ ꝑticulari ueritatē hēt de diffōne ꝛ diffinito. aliq̄ eni sunt que euidēti⁹ cōpe, tūt diffōni q̄; diffinito. ¶ Diffō eni erꝑmit cās ꝛ ꝑn⁹ diffiniti. iō cognita diffōne rei inotescit nobis aliq̄ in esse ipi rei. utrū aūt sit potissima demſratio per diffōnē subti ꝓbare passiones de ipo subo diffinito iuestigare nō est ꝑsentis speculatiōis. sufficiat aūt ad ꝑsens scire aliq̄ ꝑdicata euidēti⁹ ineſſe diffōni q̄; diffinito. aliq̄ vo ecōuerso. cū g̃ q̄rit utrū per eosdē modos possit eē bo, nus silꝰ ꝛ petitio ꝑncipij pōt nō eē icōueniēs locuz a diffōne eē bonū locū dialetitū ꝛ esse petitionē ꝑncipij: alr tñ ꝛ alr. nā in his que euidēti⁹ isunt diffōni q̄; diffinito. si ꝓcedat a diffōne ad diffinitū: pōt ibi bon⁹ esse loc⁹ dialetic⁹: ꝛ uocat loc⁹ a diffōne. si vo fiat talis pro cessus i his que nō euidēti⁹ isūt diffōni q̄; diffinito po terit ibi eē loc⁹ sophistic⁹: ꝛ uocabit petitio ꝑncipij. ꝛ qđ dictū est de diffōne respectu diffiniti vitatē hēt de ulī respectu ꝑticularis: uel ēt de alijs modis q⁹ petit ꝑn^m. Si eni diceret oia opposita. ergo ꝛria: si iste ꝓcef sus fieret in his que euidēti⁹ iessent oppositis q̄; ꝛriis: ꝛ in ulī q̄; in ꝑticulari eēt bon⁹ loc⁹ dialetic⁹. g̃ uocare tur locus a toto in q̄;titate. si vo fieret talis ꝓcessus in his que nō euidēti⁹ iessent oppositis q̄; ꝛriis ꝛ supiori q̄; inferiori eēt ibi locus sophistic⁹: ꝛ diceretur petitio ꝑncipij. apparet ergo vitas quesiti.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū in vno ꝛ eodē ꝓcessu ꝛ respectu eorūdē ꝑdi, catoꝝ posset eē petitio ꝑncipij ꝛ bon⁹ silꝰ. nō eni ē dif ficile videre quō i alijs ꝛ alijs ꝑdicatis ꝓcedēdo a dif finitiōe ad diffinitū aliqñ arguim⁹ per notiora. aliqñ per min⁹ nota: ꝛ cū arguim⁹ per notiora est ibi bonus loc⁹ dialetic⁹. cū g̃ per min⁹ nota est ibi petitio ꝑncipij sed utrū in eisdē ꝑdicatis possit h̄ ꝛtigē videē nō est fa, cile. ¶ Sciēdū g̃ q silꝰ dialetic⁹ pōt dupl'r dici. sim pl'r ꝛ obuiatiu⁹. dialetica eni simpl'r semp est ex ꝓbabi lib⁹ simpl'r: sed dialetica ut est obuiatiua. sufficit q sit ex ꝓbabilibus aliq̄liter: ꝛ sic dialetica dupl'r pōt sumi: sic petitio ꝑncipij: ut est obligtas silꝰi dialetici dupl'r sumi hēt: uel ut est obligtas silꝰi dialetici simpl'r: ꝛ sic est petitio ꝑncipij simpl'r. uel ut est obligtas silꝰi diale, tici obuiatiui: ꝛ sic est petitio ꝑncipij aliq̄liter. dialeti, ca eni l; posit silꝰare ex falsis ut est obuiatiua: q; h̄ mō nihil ꝓhibet quedā falsa ꝓbabiliora eē q̄busdā ueris: ut dicit i top. simpl'r tñ semp sillogiçat ex ueris: nā sim pl'r loquēdo: ut uere est dicere uera semp ꝛ meliora va sunt sillogiçabiliora: ꝛ psuasibiliora: ut dī p⁹ rhetori, cox. ¶ Possum⁹ g̃ dicere q duplex est petitio ꝑncipij ꝑm ueritatē: ꝛ ꝑm opiones. ꝛ ꝑm vitatez dupl'r. uel ab, solute sumpta: uel ꝛcta ad hitudinē localem. petitio g̃ ꝑncipij simpl'r ꝛ ꝑm vitatez sumpta absolute opponit silꝰo simpl'r absolute sūpto. Sz petitio ꝑncipij sumpta simpl'r siue ꝑm vitatē si nō accipiat absolute ꝛ ulr: sz su mat ut est ꝛcta ad hitudinē localē. sic opponit silꝰo dia letico ꝑm se accepto. si vo sumat petitio ꝑncipij ꝑz opi nionē sic opponit silogismo dialetico: ut ē obuiatiu⁹. ¶ Cū g̃ querit utrū in eisdē termis: ꝛ in eisdē ꝑdica, tis possit eē silꝰs dialeticus simpl'r ꝛ petitio ꝑncipij: si accipiat silꝰs dialetic⁹ simpl'r ꝛ petitio ꝑncipij ꝑm ueri tatē ꝑz q non: q; tunc eadē ꝑdicata ꝛ respectu eiusdez simpl'r ꝛ per se loquēdo eēnt notiora ꝛ min⁹ nota: q; est inconueniēs. Sed nō ꝑm eādē rōnē ꝛ in eisdē ꝑdica tis eē silꝰ dialeticus simpliciter ꝛ petitionem ꝑncipij ꝑm opinionem non est iconueniēs.

Alterius. cū silꝰs sophisticus sit quedā obligtas silꝰi dialetici ꝛ sillogismo diale tico opponat dupl'ex petitio ꝑncipij. s. ꝑz vitatē: ꝛ ꝑm opinionez. Dubitaret forte aliqs. utrū petitio ꝑncipij h̄ tradita accipiēda sit ꝑm vitatē ꝛ ut opponit silꝰo dia letico simpl'r uel sumēda sit ꝑz opionē ut opponit silꝰo gismo dialetico obuiatiuo. ¶ Dz q; q; oēs falꝰe pec cant contra elēchum. elenchus autem magis noiat sil logismū dialeticū ut est obuiatiu⁹ q̄; silꝰm dialeticum simpl'r sūptuz. si g̃ petitio ꝑncipij: ut h̄ de ea tractat est q̄dā obligtas elēchi: magis accipienda est ut opponit silꝰo dialetico obuiatiuo q̄; ut opponit silꝰo dialetico simpl'r. ꝛ q; silꝰs dialetic⁹ obuiatiuus accipit ꝛcessa a rñdēte: tūc est ꝓprie petitio. ꝑm q; est falꝰa ꝛ ut h̄ de ea dē deteriat q̄ñ uolēdo ꝓbare aliquā ꝓpōnem a rñdēte negatā petim⁹ nobis ꝛcedi aliqd qđ q̄si est idē qđ ꝓpo situ. ut si rñdēs negaret hō currit ridiculuz eēt petē ab eo q; ꝛcederet aial rōnale mortale currit. q; pari facili tate q̄ negaret vnā negaret ꝛ aliā. ꝛ qđ dcm̄ est de diffō ne respectu diffiniti: vitatē hēt in oib⁹ modis petitiōis ꝑncipij de q⁹ deteriat in 8⁹ topi^z. nā si rñdēs negaret ꝛrioꝝ eādē eē disciplinā: ridiculū eēt petē ab eo q; ꝛce deret q; oiuz oppositoꝝ eadē sit disciplina. q̄tiēscūq; g̃ pari facilitate a rñdēte negat ꝑmissa: sic ꝛ petit ibi ꝑn, cipiū ꝑz silꝰm dialeticū obuiatiuū. ꝛ q; h̄ fit ꝑz modos petitiōis ꝑncipij traditos i. 8⁹ topi^z. iō hec falꝰa que est obligtas silꝰi dialetici obuiatiui: accipiēda ē ꝑz modos traditos in 8⁹ top. ꝛ nō in 2⁹ ꝓꝝ. q; illi modi petitiōis ꝑncipij ꝓpe ꝛ directe loquēdo nō sūt obligtas silꝰi dia letici: ꝛ maxie nō sūt obligtas dialetici silꝰi ut ē obuia, tiu⁹: ꝛz sunt obligtas silꝰi absolute sūpti. ¶ Notādū g̃ ad euidētiā q̄siti ꝝ q; diffō ē eadē diffinito ꝛ est alia: ꝛ ulē est idē ꝑticꝰari ꝛ ē aliō ꝛ in oib⁹ modis petitiōis ꝑn cipij traditis in 8⁹ topi. est ibi q̄dā idētitas ꝛ q̄dā alie tas. ꝛ si rōne alietatis pōt p vnuz ꝓbari aliō ꝛ ꝑñt aliq̄ ꝑdicata euidēti⁹ ieē vni q̄; alij: ut ꝑñt euidēti⁹ ieē diffō ni q̄; diffinito uel ulī q̄; ꝑticulari. tñ ut talia sūt idē: nō ē ibi ꝓbō aliq̄: q; nū q̄; ꝓbat idē p idē: ꝛ q; noti⁹ est no bis diffōnē eē eādē diffinito q̄; cogñscē que ꝑdicata isūt p ꝑus diffōni ꝛ que p ꝑus diffinito in cōpatiōe ad nos semp petit ibi qđ ē in ꝑn⁹. ꝛ q; dialetica l; simpl'r sum, pta possit ꝓcedē ex ꝓbabilibus simpl'r. tñ ut est obuiatī ua dz ꝓcedē ex ꝓbabilib⁹ quo ad nos. Cū g̃ dī aial rō, nale mortale currit. g̃ hō currit. si hec ꝓpō. aial rōnale mortale currit. accipit tanq̄; ꝓbabilis in se si noti⁹ sit iesse aiali cursuz rōnali mortali q̄; hoi erit ibi silꝰs dia letic⁹ simpl'r ꝛ erit ibi loc⁹ a diffōne. sed si accipiat ꝑdi cta ꝓpō tanq̄; ꝛcessa a rñdēte erit ibi petitio ꝑncipij: ut ꝑz per iā dicta. ꝛ q; silꝰs obuiatiuus accipit ꝛcessa a rñdēte h̄ falꝰa que est obligtas silꝰi obuiatiui sumit ꝑz modos traditos in 8⁹ topi. ut dictū est. Deide cū dic.

¶ Uidetur aūt arguere eo q; non possint inspicere idem ꝛ diuersum.

¶ Assignat cām appentie hui⁹ falꝰe. d. q; palogismi facti ꝑm petitionē ꝑncipij vident arguē. i. vident ꝓbare itē tū eo q; audiētes nō ꝑñt ispicē idē ꝛ diūsum. cū g̃ petit qđ est in ꝑn⁹ si dz eē falꝰa est aliq̄lis diūsitas iter ꝑmis sas ꝛ ꝛnē. q; si nulla eēt diūsitas ut si fieret talis illatio hō currit. g̃ hō currit. nulla eēt ibi falꝰa. est g̃ ibi diuer, sitas: sz nō tāta q; sufficiat ad ꝓbādū: appens g̃ diuersi tas ꝛnis ꝛ ꝑmisse est cā appentie hui⁹ falꝰe. Diūsitas vo isufficiēs ad ꝓbāduz est ibi cā non exītie.

¶ Ui vo ꝑm ꝛñs est elenchus: eo q; putent querti ꝛñtiā. Nā sic est hoc

ex neceſſitate illud ſit: ⁊ cū illud eſt putant ⁊ alterū eſſe ex neceſſitate.

¶ In pte iſta determinat ꝓb̄s de fallīs que dicunt non ita ꝓncipales: ſed quaſi annexe: ⁊ tria facit ꝑm q̄ tres ſunt h⁹ᵒˡ falle: q̄ ꝓmo determiat de falla ꝙ̄tis que peccat cōtra elenchū: ut eſt illatiu⁹: ⁊ annectit falle accn̄tis. 2° determiat de fallacia ꝑm nō cām ut cāz que peccat ꝙ̄tra elēchū ut eſt ꝓbatiu⁹ ⁊ annectit petitioni ꝓncipij. 3° determiat de fallacia ꝑm plures iterrogationes ut vnā que peccat ꝙ̄tra elenchū ut eſt ꝯdictiu⁹. ⁊ annectit ignorātie elēchi. 2ª ibi⌊ Qui vo ſunt ꝑm non cām ut cāz. ⌋ 3ª ibi⌊ Qui āt in eo q̄ duas iterrogatiōes. ⌋ Circa ꝑm duo facit: q̄ ꝑ° oñdit quō h̄ēt fieri ꝙ̄ns. 2° ponit palogiſmos deſeruiētes tali falle. 2ª ibi⌊ Cū ⁊ qui circa opionē. ⌋ Dicit ḡ q̄ elēch⁹. i. palench⁹ qui eſt ꝑz ꝙ̄ns fit eo q̄ hoies putant ꝙuerti ꝙ̄ntiā. nā ſi eſt hoc. i. ſi eſt añs ex necītate ē illꝺ. ſ. ꝙ̄ns. ⁊ q̄ꝺ eſt putāt hoies ignari ꝙuerti ꝙ̄ntiaz. putāt eni cū eſt illud. i. cū eſt ꝙ̄ns ex necītate eſt alterū. i. añs. cā ḡ appentie hui⁹ fallacie eſt idētitas añtis ad ꝙ̄ns. cauſa vo nō exn̄tie eſt diuerſitas eoꝝ. ꝓpter idētitatē eni añtis ad ꝙ̄ns credimus ꝙuerti ꝙ̄nam ut ꝓp idētitatez hois ad aial ſicut ualet hō ḡ aial. ita credim⁹ q̄ ualeat aial ergo hō.

Dubitaret forte aliqs utrū de fallacia ꝙ̄ntis determiari h̄eat i hoc li°. ⁊ videt q̄ nō. dictū eſt eni ea que determinant in ꝺ li° eē obligtates ſillī dialetici: ſed arguē a pōne ꝙ̄ntis eſt arguere ex puris affirmatiuis in 1ª figura. ſed ꝺ eſt obligtas ſillogiſmi ſimplr ⁊ eſt iutilis cōiugatio. ⁊ de ea determiatur in lib° ꝓoꝝ. cap° 9°. nō ergo debet ꝺ tractari de ea. ¶ Rñdeo dōm. q̄ ꝙ̄ns dupliciter pōt accipi. ꝑ° ut eſt pura obligtas ſillogiſmi ſimpliciter. ⁊ ſic eſt iutilis cō-iugatio ⁊ de ea h̄ēt tractari in li° ꝓoꝝ. 2° pōt ꝙſiderari ꝙ̄ns ut h̄ēt ſpālē maxiaz cui initit. initit eni illi maxie que vni ⁊ eidē ſunt eadē iter ſe ſunt eadē. ut patebit in illo cap°. ⌊ Aut ḡ ſic diuidētes. ⌋ Et q̄ hui⁹ maxia ut ibi declarabit nō eſt necīa ſed apparēs ⁊ ſophica ideo ꝙ̄ns ut initit tali maxie eſt loc⁹ ſophic⁹. ⁊ nō eſt de cō ſideratiōe libꝝ ꝓrum. Sz eſt de ꝙſideratiōe hui⁹ libri. Ex quo appet q̄ cū ſillogiſm⁹ dialetic⁹ reponat in eſſe per h̄itudinē localē ſill's ſophic⁹ peccās ꝑm ꝙ̄ns q̄ ſpāliter ⁊ directe peccat ꝙ̄tra talē h̄itudinē imediati⁹ opponit ſillo dialetico q̄z ſillo ſimplr. Immo q̄ oēs ſillī apparētes ⁊ ſophiſtici ꝑm q̄ h⁹ᵒˡ ſūt inſtunt falſis h̄itudinib⁹ localib⁹ oēs tales ſillogiſmi ꝑm q̄ h⁹ᵒˡ ſunt directi⁹ ⁊ imediatius ꝯdicūt ſillo dialetico q̄z ſillo ſimplr opinātes aūt ꝓrtū ꝓpriā uocez ignorare videnť.

Ulterius forte dubitaret aliqs. cū hec falla nō ſolū fiat a pōne ꝙ̄ntis: ſed a deſtructione añtis q̄re pot⁹ notata eſt ꝙ̄ns q̄z añcedēs. ¶ Dōm q̄ ſi bñ cōſideram⁹ hec falla ſemp fit a pōne ꝙ̄ntis. naz q̄to ſpālius eſt aliqd affirmatiue ſumptū tāto negatū gīalius efficit: ut ſi aial eſt in plus q̄z hō. nō hō erit in plus q̄z nō aial. ⁊ q̄ ſemp illꝺ qꝺ eſt in plus ſegtur ad id qꝺ eſt in min⁹. Sed aial eſt ꝙ̄ns ad hoiem nō hō erit ꝙ̄ns ad nō aial. negatio ergo facē de añte ꝙ̄ns ⁊ de ꝙ̄nte añs. añs ḡ deſtructū eſt ꝙ̄ns ad añs negatū: arguere ḡ a deſtructione añtis eſt arguere a pōne ꝙ̄ntis. merito ḡ ꝺ fallacia notata eſt ꝙ̄ns q̄ quodāmō ſemp per eā arguit a pōne ꝙ̄ntis. Deinde cū dicit.

¶ Añ ⁊ que circa opionē ſunt ex ſenſu fallacie fiūt. Sepe eniz fel mel ſuſpicati ſunt: eo q̄ ſequitur rubeus color mel.

¶ Ponit modos hui⁹ falle. ad cui⁹ euidētiā notāduz q̄ ut in dubitatiōib⁹ tangebat ꝺ falla ſemper fit a pōne ꝙ̄ntis ꝓpter qꝺ formaliter ⁊ per ſe h⁹ᵒˡ falſe non eſt niſi vn⁹ modus. māliter aūt ⁊ q̄ſi per accn̄s ut per applicationē ad diuerſas mās ſiue ad diuerſa gīa terminoꝝ: pōt h⁹ᵒˡ fallacie aſſignari tres modi. q̄ ꝺ falla uel poterit applicari ad ea que ſūt circa ſb̄z ⁊ fantaſiā ⁊ ſic eſt ꝓmus modus. uel poterit applicari ad ea que ſunt circa ſcias. ⁊ ꝺ fit duplr. q̄ ille ſcie uel erūt morales ⁊ rhetorice. ⁊ ſic eſt ſcḋs modus. uel erūt ſpeculatiue ⁊ ſillogiçātes. ⁊ ſic eſt tertiꝰ. ꝓz ꝺ ergo hec ps diuidit in tres ptes. q̄ ꝑ° ponit modū ſumptū circa opionē ⁊ ſenſuz. 2° ponit modū ſūptū circa ſcias morales ⁊ rhetoricas. 3° ponit modū ſumptū circa ſcias ſpeculatiuas ⁊ ſillogiſticas. ſcḋa ibi⌊ Et in rhetoricis. ⌋ 3° ibi⌊ Silr aūt ⁊ in ſillogiſticis. ⌋ poſſent aūt modi hui⁹ falle aliter accipi. nā ly ſemp arguam⁹ in hac fallacia a poſitione ꝙ̄ntis illud tñ ꝙ̄ns aliqñ ſumit affirmatiue: ⁊ tūc coi noie dicit rō ꝙ̄ntis ſiue ꝙ̄ns affirmatū. aliqñ aūt ſumit negatiue: ⁊ tūc dicit deſtructio añtis ſiue añs negatū: ꝓz hoc ergo pars iſta diuidit in duas. q̄ ꝑ° ponit modū hui⁹ fallacie ꝑm q̄ arguimus a deſtructiōe añcedētis. ſcḋa ibi⌊ Silr aūt ⁊ in ſillogiſticis. ⌋ Circa ꝑm duo facē ꝓz q̄ dupl'r docet arguē a pōne ꝙ̄ntis. ꝑ° eni docet hoc in his que ſunt circa opionez ⁊ ſb̄um. ſcḋo in his que ſunt circa mām moralē ⁊ rhetoricam. ſcḋa ibi⌊ Et in rhetoricis. ⌋ Prima ps diuidit in duas ꝑm q̄ duos palogiſmos ponit. ſcḋa ibi⌊ Et q̄n accidit. ⌋ Dic ergo q̄ h⁹ᵒˡ palogiſmi peccātes ꝑm fallam ꝙ̄ntis ſunt in his que ſiunt circa opinionē. i. circa extimationem. ſunt eniz ex ſenſu tales fallacie: nā ſepe ſuſpicati ſunt hoies mel eē fel: eo q̄ rube⁹ color ſequitur mel. ſup. ſic ⁊ fel foret āt ſic palo⁹: mel eſt rubeū. fel eſt rubeū. ḡ mel ē fel. ¶ Notādū aūt q̄ h⁹ᵒˡ falla dr eē ex ſenſu ⁊ circa opionē: q̄ nō arguēdo cū alio: ſꝫ videdo ⁊ ſentiēdo fel ſuſcipiam ⁊ opiam q̄ ſit mel eo q̄ utrūq; ſeq̄t rube⁹ color. D. c. d.

¶ Et quoniam accidit terram pluuia fieri madidam: ⁊ ſi ſit madida opinamur pluiſſe: hoc autem non neceſſarium.

¶ Ponit 2ᵐ palogiſmū qui ēt ſit ex ſb̄u ⁊ circa opionē dicēs. qñ accidit terrā fieri madidā pluuia. i. per pluuiaz credim⁹ q̄ ꝙuertat ꝙ̄ntia. ut ſi ſit terra madida opiamur pluiſſe. ꝺ aūt nō eſt necīū. pōt eni terra madefieri per aquā ēt ſi nō pluat. foret aūt ſic palogiſm⁹. cū pluit neče ē terrā eē madidā. ḡ ſi terra ē madida neče eſt pluiſſe uel foret ſic. cū pluit terra eſt madida. nūc terra eſt madida. ergo pluit. ¶ Notandū ēt euidens eē hāc fallacīā eē extra dictionē. cū ꝓncipiū decipiēdi ſumat ex ipſa re. decipimur eni ꝑm hāc fallacīā conſiderādo per noſmetipſos ⁊ videdo ⁊ ſentiēdo non minus q̄z conſiderādo cum alīs. Deide cum dicit.

¶ Et in rhetoricis que ꝑm ſigna ſunt ex adiunctis iſunt demōrationes: uolētes enim oñdere: qñ adulter: quod adiunctum eſt accipiunt: qñ comptus: aut quoniā in nocte videt errabundus.

¶ Docet quō arguit in rhetoricis a pōne ꝙ̄ntis. ⁊ duo facit. q̄ ꝑ° inuit h⁹ᵒˡ palogiſmos. 2° aſſignat defectum eorū. 2ª ibi⌊ Dlib⁹ aūt ꝺ. ⌋ Dicit ḡ q̄ in rhetoricis demōratiōes que ſūt ꝑm ſigna ſūt ex adiūctis. i. ex ꝙ̄ntib⁹. arguit eni in talib⁹ a pōne ꝙ̄ntis: rhetores eni uolētes oñdē de aliq̄ qm̄ eſt adulter: accipiūt qꝺ eſt' adiūctū. i. qꝺ eſt annexū. ⁊ qꝺ ē ꝙ̄ns adulter: ut qm̄ eſt cōpoſit⁹. i. cōpt⁹. adulteri eni cōſueuerūt eē cōpti ⁊ politi ornādo ſe ut pulchriores appeāt. aut ēt accipiūt: qm̄ videt errabūdus de nocte. oculus eni adulteri obſeruat caligiñ ⁊ tenebroſitas tpis videt magis apta ad malefaciē dū. formet aūt ſic palogiſm⁹. adulter eſt cōpt⁹ ⁊ polit⁹. iſte eſt h⁹ᵒˡ. ergo eſt adulter. itē adulter eſt errabūdus ⁊ uagabūdus de nocte. iſte eſt h⁹ᵒˡ ḡ ⁊ c̄. Deide cum dicit.

¶ Plurib⁹ autem hec qdem insunt: ꝑdicarum vo non iest.

¶ Assignat defectū dictoꝝ palogismoꝝ.d.q; h.s.eē comptū ⁊ eē errabūduꝫ de nocte isunt plib⁹ hoib⁹.ꝑdicatū vo ut eē adulterꝫ nō iest illis.multi eni sunt cōpti ⁊ uagabūdi de nocte qui nō sūt adulteri.Deide cum dicit

¶ Silr autez ⁊ in sillogisticis: ut Melissi rō qm infinitū est vniuersuz:sumēs vniuersuz qdē igenitū eē. Nā ex nihilo fieri.

¶ Ponit modū sumptū a destructiōe antis:⁊ adaptat hūc modū ad māz speculatiuā ⁊ sillogisticā ondēs rōnē melissi sic peccasse.⁊ tria facit.nā ꝑ° ponit rōnē melissi.2° ordiat eā fz hāc fallam.3° ondit eā deficē ⁊ nō arguē ex necitate.2ª ibi¦ Q; aūt fcm est. ¦3° ibi¦ Non neče est aūt. ¦ dicit ḡ qꝺ silr in sillogisticis ⁊ in mā speculativa sup.ꝓtigit peccare per hāc fallaz:ut rō melissi que ꝓbabat:qm vniūsuz est infinitū.sumēs aūt ad h ꝓbādū vniūsum eē igenitū ꝓbat vniuersuz eē infinitū.nā dicebat ex nihilo nihil fieri. ¶ Notādū aūt rōnē melissi fuisse talē.qꝺ est factū hēt ꝑn^m.vniūsum nō est factū:ḡ nō hēt ꝑn^m.si nō hēt ꝑn^m nō hēt finē.ḡ ē infinitū. q; aūt vniūsuz nō sit factū ꝓbabat:qz si fieret:uel fieret ex ente uel ex nō ente.ex ente nō.qz ens iā est.qꝺ vo fit non est:ex nō ente nō:qz ex nihilo nihil fit.totaz hanc palogiçationem inuit phus ex vbis ꝓpositis:si diligēter respiciant.Deide cū dicit.

¶ Quod aūt factuz est ex ꝑncipio fieri. Si ergo nō factū est ꝑncipiū non habet vniuersum:quare infinitum.

¶ Ordinat dictā rōnē ꝑm hāc fallam.d.q; ꝑm melissuz qꝺ factū est neče est ex ꝑn° fieri.i.hēt ꝑn^m:⁊ tūc destruebat añs.d.si ḡ vniuersum nō est factū nō hēt ꝑn^m:⁊ si nō hēt ꝑn^m nō hēt finē:ḡre est infinitum.pz aūt q; arguebat a destructiōe añtis.debebat eni arguē.qꝺ est factū hēt ꝑn^m.ḡ qꝺ nō hēt ꝑn^m nō est factū.Deide cū dicit.

¶ Nō necesse est aūt hoc accidere:nō eniz omne qꝺ factuz est ꝑncipiuz habet:⁊ quicquid ꝑncipiū habet factū est uelut nō si febris est calor ⁊ calidū necesse est febrē esse.

¶ Ondit hanc rōnē deficere ⁊ nō arguere ex necessitate.

¶ Ad cuius euidētiā sciēdū:q; a destructiōe añtis nō possum⁹ arguē nisi cōuertibili mā.uolēs ḡ phs ondē rōnē melissi nō eē neciā:ondit q; eē fcm ⁊ hīe ꝑn^m nō sūt ꝙuertibilia.ió ait.q; h qꝺ arguebat melissus nō est neče accidē:qz nō arguebat in mā ꝙuertibili.nō eni si oē qꝺ fcm ē hēt ꝑn^m:gcgd hēt ꝑn^m ē fcm.hīe eni ꝑn^m est in plus q̄z eē fcm̄.sic ḡ nō ualet dicta ꝙntia.uelut nō ualet si est febris est calor. ḡ qꝺ calm est neče est febri re.esse enim calidum est in plus q̄z eē febricitās.

Dubitaret forte aliqs.qz videnť ista eē ꝙuertibilia eē fcm ⁊ hīe ꝑn^m.est eni de rōne eiꝰ qꝺ fit q; hēat ꝑn^m sue factiōis.nihil eni seipz facit.Rursus qcgd hēt ꝑn^m sue factiōis est ꝓductū ul factū.cuz ḡ in mā ꝙūtibili possim⁹ arguere a destructiōe añtis bona erit rō melissi cū dicebat.qꝺ est fcm̄ hēt ꝑncipiū.ḡ qꝺ nō est factū nō hēt ꝑn^m. ¶ R° dōz q; ut ꝑ° phico ꝝ dixim⁹ hīe ꝑn^m est duplr.uel ꝑn^m factiōis.uel ꝑn^m magnitudis.ñ intelligať de ꝑn° factiōis:uerū est qꝺ di.nā ꝑm tale ꝑn^m qcgd est factuz hēt ꝑn^m:⁊ qcgd hēt ꝑn^m est factū.Sz si loq̄mur de ꝑncipio magnitudis sic sequēdo opionē phi.ꝑdicta nō sunt ꝙuertibilia.celū eni ꝑm pm hēt ꝑn^m magnitudinis.qz est finitū ꝑm magnitudinē.nō tn fz ipm est fcm̄.qz nō icepit eē.melissus aūt nō loqbať de ꝑn° factiōis:sz de ꝑn° magnitudinis.arguebat eni si nō hēt ꝑn^m nō hēt finē.ḡ est infinitū.eē eni infinitū fz q; h^c ꝑuat ꝑn^m magnitudis:nō ḡ arguebat melissus i mā ꝙuertibili ut obūciebať.Siquid aūt de rōne melissi h omissū est alibi diffusi⁹ tractauim⁹

Ut vo ꝑm nō causam ut causam: q cū assumitur quod nō causa uelut ꝓpter illud fiat redargutio.

¶ In parte ista ut dicebat determinat pbus de fallacia ꝑm non causam ut cām.⁊ tria facit. qz ꝑmo ostendit quid sit talis fallacia.2° manifestat quomō magis congrue habet fieri.3° exēplificat de ea.2° ibi¦ Accidit autem huiusmodi. ¦3ª ibi¦ Ut qm̄ nō est aia. ¦ Dicit ergo q; paralogismi qui sunt ꝑm nō causam ut cām:tūc fiunt cuz assumit qꝺ nō est causa:ac si eēt causa:⁊ uelut ꝓpter illud fiat redargutio.cā ergo apparētie hꝰ fallacie est ꝙuentia non cāe ad cām.causa vo nō existentie est differētia earūdē.Deinde cū dicit.

¶ Accidit aūt huiusmodi in sillogismis ad impossibile.naz in his necessariū iterimere aliquid ex his que posita sunt.Si ergo enumeretur in necessarijs interrogatiōibus ad qꝺ accidit impossibile videbiť ꝓpter hoc fieri sepe redargutio.

¶ Ostendit quomō magis congrue hēt fieri talis fallacia dicēs q; huiusmodi fallacia.s.accidit.i.conuenienter fit in sillis ad ipossibile.Nam in his sillogismis necessariū est interimere aliqd ex his que posita sunt.semper eni in sillogismis ad ipossibile fit reuersio sup ꝑmissas:⁊ iterimitur aliqua ꝑmissarū.si ergo in necessarijs interrogationibus.i.si inter necessarias interrogationes.ad quod.i.ꝓpter quas accidit ipossibile enumeretur aliqua alia ꝓpositio.videbitur sepe fieri redargutio ꝓpter hoc.i.ꝓpter illam ꝓpositionem connumeratam iter necessarias ꝓpositiones:⁊ tūc putabiť cā redargutionis esse:quod non est causa.

Dubitaret forte aliquis.utrum hec fallacia fieri habeat in sillogismis ostensiuis. Ad quod dicitur cōmuniter q; nō fit nisi in sillogismis ad impossibile.hoc eniz videtur lra sonare:ubi dicitur q; accidit huiusmodi fallacia in sillogismis ad ipossibile:sed istud stare non potest:qz philosophus in 2° rhetoricorum plane vult ꝑm nō causam ut cām fieri in sillogismis ostensiuis. ¶ Dicendum ergo q; sicut in sillogismis ad impossibile cōmittitur hec fallacia: quia assumitur aliqua ꝓpositio que videtur esse causa redargutionis:cū nō sit causa:sic in sillogismis ostensiuis hec fallacia fieri habet:qz accipiť aliqd quod est similē cause:quod tn nō est causa.videmus enim cāz eē id post cuius esse hēt esse aliud.si ergo accipiatur aliud post cuius eē seqūtur aliud:videbitur aliud eē causa illius.ut qz post factionē ciuitatis ꝙtingunt multa mala: creditur ciuitas esse cā oium malorū.pōt aūt fic fozmari palogism⁹.illud post qꝺ fiunt mala est cā maloruz:sed post ciuitatē fiunt mala ergo est ciuitas cā malorum. hic ut dicit in 2° rhetoricoꝝ est fallacia ꝑm non causaz ut cām: ⁊ tn est sillogismus ostensiuus.

Ulterius forte dubitaret aliqs.si hec fallacia non solum fieri hēt in sillis ad impossibile:sed etiam in ostensiuis.quare in littera nō fit mentio de sillogismis ostensiuis. ⁊ si magis congrue sit hec fallacia in sillogismis ad impossibile: dubitari pōt que sit causa huius. ¶ Dicendum q; hec fallacia magis pure committitur in sillogismis ad impossibile q̄z in sillogismis ostensiuis. In sillogismis enim ostensiuis sic cōmittit ista falla q; semp hēt ibi esse ꝙūe:imo sic accepta ira modicū differt a ꝙūte: q; q̄si nō meret dici alia falla.nō eni ualet si cā est post quā est aliud:ḡ eē

Ter. 2ti .10

ſllud poſt qđ eſt alīđ hēt rōnē cāe. nō ḡ ſi poſt ciuitatez ſūt mala ciuitaſ eſt cā malox. aliq̄lis ḡ vīa eſt iter hāc fall'az ⁊ ꝑñs: ⁊ ut cōmittit i ſill'is oñſiuis. nā ſi eē illud poſt qđ eſt alīđ cōpeđ tanq̄z ꝑñs ad añs ē ibi ꝑñs. ſi vō cōpeđ tanq̄z illud qđ eſt ſil'e cāe ad cām eſt ibi fall'a ſm nō cāz. fit ḡ ħ mētio de hac fall'a ſolū: ut fit in ſill'is ad impoſſe: qz magis ꝓgrue ⁊ magis ꝓprie hēt eē in tali mā.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū de hac fallacia ꝓut hēt fieri i ſill'is ad impoſſe hēat hic deteriari: ⁊ videt ḡ nō: qz hec fallacia ſic accepta videt eē idē qđ nō pp ħ falſuz accidē. vñ ⁊ in lra dī ḡ iō ꝙuenit hec fallacia: qz iter ꝓpōnes nēcias ad impoſſibile. i. iter ꝓpōnes que de nēcitate concludūt impoſſibile enüat aliq̄ alia ꝓpō: ⁊ videt ꝓp illā fieri redargutionē: ⁊ accidere falſum: cū tñ nō ſit ita. Cum ḡ nō pp ħ falſum accidē deteriet in 2° poꝛ. videt ḡ ħ deteriari nō debeat de tali fallacia. ¶ Dōm ḡ ut multotiens dcm̄ eſt: nō eſt icōueniēs de eodē determiari in li. poꝛ: ⁊ ħ: dū tñ ħ ſit ſub alia rōne. Dato ḡ ḡ idem eēt: nō pp ħ falſum accidē ⁊ fallacia ſm nō cām. nō tñ ſub eadem rōne tractat hic de ea. ⁊ in lib° poꝛ. Sed in lib° poꝛuz determinat de ea: ut eſt obligtas quedā. hic autem ut eſt locus ſophiſtic°: ⁊ ut habet appentiā quādam.

cap°. 18.

Alterius. dato ḡ idē eēt fallacia ſz nō cāz: ⁊ nō pp ħ falſuz accidē: ⁊ nō eēt icōueniēs deteriari de ea in li° poꝛ ⁊ ħ. Dubitaret tñ forte aliqs utrū idē ſit falſa ſz nō cām: ⁊ nō pp ħ falſuz accidere. ¶ Dōz ḡ cū q̄rit utrū fallacia ſm nō cāz ſit idez qđ nō pp ħ falſuz accidē: ſi itelligat formaliter. nullo mō eſt idez: qz ſub alia rōne formali accipit hic defect° ⁊ ibi: ut patet per iā dicta. ſz ſi itelligat mālr: ⁊ ſit qō utrū circa eādē mām uerſari hēat ħ ⁊ illō diſtiguēdū eſt de fallacia ſm non cām: qz uel accipit large ut extēdit ſe ad ſillogiſmos oñſiuos: ⁊ tūc ꝑdicta duo ſe hñt ſic excedētia ⁊ exceſſa: ⁊ nō ſm non cām excedit nō pp hoc falſuz accidē: cū hēat fieri i ſill'is oñſiuis: ⁊ nō pp ħ falſū accidere excedit nō cām: qz in aliqb° ſillogiſmis ad impoſſibile ꝙtingit non pp ħ falſum accidē: in qbus non reſeruat fallacia ſm nō cām. ſi vō accipiat fallacia ſz nō cāz ꝓut hēt fieri magis ꝓpe: ⁊ ut uerſat circa māz ad impoſſibile. ſic non pp ħ falſuz accidē eſt in plus q̄z in hec fallacia. nā nō ꝓpter ħ falſum accidere ſm ḡ h° dicit obligtatez ſolū: ſed fallacia ſm non cām dicit obligtatez cū latētia poſita: ergo aſſumpta ꝓpō pp quā dicit ſeq falſuz opz hīe aliquā ꝙuentiā cū ꝑmiſſis: ſi debet facere fallacia ſm nō cām. Sed per ſetoquēdo ⁊ ſm q̄ h° non oz ħ eē in nō pp ħ falſuz accidē. ubicūq̄z eſt ḡ ſz nō cām in ſill'is ad impoſſibile; ubi eſt nō pp hoc falſum accidē: ſed nō ꝙuertit: qz ubicūq̄z eſt obligtas latēs ibi eſt obligtas: non tñ ubicūq̄z eſt obligtas ibi eſt obligtas latens. Deinde cuz dicit.

¶ Ut qm̄ nō eſt anima ⁊ vita idē. Nā ſi corruptioni generatio cōtrariuz: ⁊ alicui corruptiōi quedā erit generatio ōria. Mors aūt corruptio quedā ⁊ ꝯtrariū vita. quare vita generatio ⁊ viuere generari. hoc aūt impoſſibile: ſi ergo idem anima ⁊ vita.

¶ Exemplificat de dicta fallacia. ⁊ tria facit: qz ꝑ° ponit quēdā palogiſmū peccātē ſz dictā fallaciā. 2° aſſignat defectū illi° palogiſmi. 3° ꝙcludit q̄dā corrolaria circa dictā fallaciā. 2ª ibi ⌊ Non aūt ſillogiçatū eſt. ⌋ 3ª ibi ⌊ Ergo in ſill'ando. ⌋ Dicit ḡ ḡ ſz nō cām ut cāz ꝙtingit oīdē: qm̄ aia ⁊ vita nō eſt idē. nā ſi dicat: aia ⁊ vita idē arguat ſic. corruptioni eſt ōria gñatio: ⁊ alicui corruptiōi eſt ōria aliq̄ gñatio. ¶ His poſitis ꝓcedat ſic. mors aūt q̄dā corruptio eſt ⁊ ē ōria vite: cū vita ſit idē quod aia: vita erit quedā gñatio cū mors ſit quedā corruptio: ⁊ viuere per ꝓñs erit qđdā gñari. hoc aūt impoſſibile. ergo illud ex quo ſequit. ſ. ḡ aia ⁊ vita ſint idem. nō ergo aia ⁊ vita idē. Deinde cū dicit.

¶ Nō autē ſyllogizatū eſt. accidit cniz ⁊ ſi nō dicat aliquis idē animā ⁊ vitā impoſſibile: ſed ſolū cōtrariū quidē vitā morti cum ſit corruptio. corruptioni aūt gñationem.

¶ Aſſignat defectū hui° palogiſmi dicēs ḡ nō ſillatū. i. nō oñſum eſt ḡ aia ⁊ vita ſint idē. Accidit eni impoſſibile illud ſi nó aliqs dicat idem eē vitā ⁊ aiam: ſed ſoluz dicat vitā eē cōtrariā morti. nā ſi vita ꝯtraria morti: cū mors ſit corruptio: opz ḡ vita ſit gñatio. nam corruptioni generationē dicim° eē ꝯtrariā. ¶ Notāduz aūt ḡ viuere viuētib° eſt eē. mors ergo cuz ſit mutatio quedā nō pōt opponi ōrie ipſi eē. ſed ſicut forma hēt aliā formā ōriam. ſic vni mutationi rñdet alia mutatio tāq̄z ōria. mors ḡ que eſt corruptio viui ōriabit nō ei qđ eſt viuere: ſed ei qđ eſt gñatio viui: ⁊ qz hec falſa eſt ḡ mors ⁊ vita ſint ōria: ex hoc falſo ſequit iſtud falſuz ḡ vita ſit quedā gñatio: ſicut mors eſt quedā corruptio hec ḡ ꝓpō. aia ⁊ vita ſunt idē. nō eſt illa ꝓpō pp quā ſequit falſum: ſed aſſociata fuit illi pp quā ſequebat falſuz: ⁊ hēt quādā ꝙueniētiā cū illa. ¶ Notādū ēt ḡ nō eſt ītētio phi ꝓbare ḡ aia ſit idē qđ vita: uel ḡ non ſit idē: ſed itentio ſua eſt exēplificare de dicta falla: ⁊ oſtēdere ḡ nō ſequtur falſum pp ꝓpōnem hāc. aia ⁊ vita eſt idē: ſz pp hāc mors ⁊ vita ſūt ōria. ¶ Notādū āt ḡ in tali ꝓceſſu ē accipe aliqd qđ ē cā fri: ut ꝓpō illa. mors ⁊ vita ſūt ōria. ⁊ aliqd pp qđ nō ſequtur falſuz. ut ħ. aia ⁊ vita idē. iō dī hec falla ſz nō cāz ut cām: qz aſſignat cā redargutiōis ⁊ fri: qđ nō eſt h°i cā. ¶ Notādū ēt ḡ ꝓpō illa que nō eſt cā fri ſz aſſociat ei que eſt h°i cā dz aliquā ꝙueniētiā hīe cū ꝓpōne illa que eſt h°i cā: ut hec ꝓpō. aia ⁊ vita dē: ſz nō ſit cā hui° fri ḡ viuē ſit gñari: hēt tñ aliquā ꝙueniētiā cū hac ꝓpōne. vita ⁊ mors ſūt ōria: ex qua ſeqr dictū frm: qz in q̄libet iſtaꝝ ꝓpōnum accipit ħ termin° ḡ eſt vita. ſi eni ꝓpō aſſūpta in nullo termio coīcaret cū ꝓpōne illa que ē cā fri ut coīter ponit. nō eēt ibi falla. iō coīter dī ḡ h°i falle ſūt duo modi: qz ꝓpō aſſumpta dupliciter pōt ꝙuenire cū ꝓpōne que eſt cā falſi: qz uel ꝙuenit in ſubo: ⁊ tūc eſt vnuſ modus uel ꝙuenit in ꝑdicato: ⁊ tūc eſt alī° modus. ſi eni ꝙueniret in utroq̄z termio eēt eadē ꝓpō. ſi aūt in neutro conueniret nō faceret falſam: qz nō eēt ibi cā appentie.

Dubitaret ḡ aliqs. utrū hec falla ſit falſa i dictiōe: ⁊ vī ḡ ſic: qz ſi cā appentie hui° falle eſt: ut coīter ponit: qz ꝓpō que nō ē cā ꝙuenit in aliq̄ termio cū ꝓpōne que ē cā: cū ꝙuenire in aliq̄ termio ſit ꝙueniētia ſz uocē: vī ḡ h° falla fiat circa dictionē: qz ꝑn° decipiēdi ſumit ex pte uocis. ¶ Ut ḡ appeat vītas q̄ſti ſciēdū ḡ i q̄libet motu ad formaz ſūt tres termini. nā ſz ḡ mot° diūſimode termiat: ſic ſz diūſos termios. mot° eni ꝑt ꝙſiderari: ut ē qd q̄ſtū ⁊ qd ꝙtinuuz: ⁊ ſic teriat ꝑ mutationē. ſic eni pūct° teriat lineā ſz q̄ſtitatē: ita ḡ ultra ultimū pūctū ſe non extēdit linea. ſic ultia mutatio: ſiue ultimū mutatū eē termiat motū ſz q̄ſtitatē: qz ultra illō ſe nō extēdit q̄ſtitas mot°. 2° ꝑt ꝙſiderari termiatio mot° ꝓut mot° eſt termiate. i. determiate in ħ gñe ⁊ in hac ſpē: ⁊ ſic termin° nō ē mutatio ſz forma. mot° eni repōit in gñe ꝑ formas ſiue ꝑres ad q̄ſcūq̄z ē mot°: ut ꝑt hīi ex 3° phicoꝝ. ⁊ ſic mot° teriat ad formaz. teriat ēt ad eē q ē act° forme. termini ḡ mot° ſūt alr ⁊ alr mutatio forme: ⁊ eē. gñatio ḡ eſt qdā termin° mot° cū ſit mutatio q̄dā: ⁊ aia eſt termin° mot°: cū ſit forma p gñonē iducta: ⁊ viuē ē qdā termin° mot°: cū ſit qđdā eē: ⁊ qdā act° aie. ħ ḡ ꝓpō. aia ⁊ vita idē. ꝙuenit cū his ābab° ꝑmiſſis. vz cū hac. gñatio ⁊ corruptio ſūt ōria: ⁊ cū hac: mors ⁊ vita ſūt ōria. nā cū gño ⁊ corru° ſint

termini: ꝛ forma eē siue aia ꝛ vita sint termini motꝰ. oēs hę ꝓpones. vz giatio ꝛ corruptio sūt ōria: motꝰ ꝛ vita sūt ōria: aia ꝛ vita idē. ꝙueniūt nō solū in uoce: sz ēt in re: qꝛ oēs dicte ꝓpones accipiūt ea que sūt termini motꝰ. uł si uolumꝰ tenē modū cōez qui nō oio respuēdus est: dicere possumꝰ ꝙ ꝙueniētia ſm ꝑdicatuz uel sm̄ ꝑt attendi dupłr. uel rone uocis: uel rone rei per uocez sigte. hec ergo fallacia cōmittit ex eo ꝙ ꝓpō que non est cā redargutionis ꝙuenit cū ꝓpone que est hꝰ cā in altero terminoꝝ: non rone uocis: sed rone rei sigte p illū terminuz: ꝓpter qđ appet hāc fallaciā eē ex dictionē ꝛ non in dictione. Deide cuz dicit.

¶ Ergo isillogizate qdē simplr nō sūt hi ones: ad ꝓpositū aūt sillogizate.

¶ Cōcludit quedā corre[a] circa hāc fallaz. ꝛ tria facit ꝙz ꝙ tria talia corre[a] ponit. 2[a] ibi⌊ Et latet plerūq;. ⌋3[a] ibi ⌊ Ergo pp ꝙñs. ⌋ Dicit ē ꝙ hꝰ ones fcē ꝙz nō cāz ut cāz simplr nō sūt sillogizate. ad ꝓpositū āt insillate. ¶ Notādū aūt ꝙ in falła est duplex ꝓcessus. vnus a ꝑmissis ad ꝙnē. alius cū a ꝙne ꝓcedimꝰ ad iterimēdū aliquā premissaꝝ. uterq; eni ꝓcessus ē bonꝰ ꝛ nō bonꝰ: ꝛ sillatꝰ ꝛ nō sillatꝰ. simplr eniz ꝓcessus ille qui fit a ꝑmissis ad ꝙnē sillatꝰ est: qꝛ ſm rei vitatē segt ꝙcło ex ꝑmissis. ad ꝓpositū aūt nō est sillatꝰ: qꝛ nō segt ꝙ ex illa ꝑmissa quā assumimꝰ. Rursus ꝓcedēdo a ꝙne ad ꝑmissas simplr ꝛ ſm vitatem est ibi iterimēda aliqua ꝓpō: sed non est ibi iterimēda illa quā iterimimꝰ. vē eni est ibi aliq ꝓpō que ē cā fl̄itatis: sz nō illa quaz assignamꝰ ꝓ cā. D. c. d.

¶ Et latet plerunq; non minus ipsos interrogantes huiusmodi.

¶ Ponit 2[m] corre[m]. d. ꝙ hꝰ modus paralogizādi plerū ꝙz nō minꝰ latet ipos iterrogātes ꝙz rndentes. D. c. d.

¶ Ergo ꝓpter cōsequens: ꝛ ꝓpter nō causaz huiusmodi argumentationes sunt.

¶ Quasi epilogādo ponit 3[m] corre[m]. d. ꝙ ꝓpter ꝙñs: ꝛ pp nō cāz ut cāz sūt hꝰ[l] argumtatiōes q dcē sūt. ¶ Notādum aūt ꝫ tria corre[a] sic accipi. hec eniz falła triplr pōt ꝙsiderari. ꝓ[o] ut fit i sillis ad ipose: ꝛ sic ꝙuenit cū petitiōe ꝓncipij. nā sic petitio ꝓncipij simplr infert: tñ non infert ad ꝓpositū: qꝛ nō ꝓbat. sic hc falła simplr sillat: ad ꝓpositū aūt insillata est. 2[o] pōt cōsiderari hec falła ut est ex dictionē. ꝛ sic: qꝛ ꝓn[m] decipiēdi sumit ex pte rei: nō minꝰ hō decipit per semetipm q̄z rōcinādo cū alio. pp qđ defectꝰ huiꝰ falłe nō minꝰ latet iterrogātes q̄z rndētes. 3[o] pōt ꝙsiderari dicta falła: ut fit in sillis oñsuis: ꝛ sic ut dicebat q̄si est eadē cū falła ꝙntis. ꝫ in epilogā do annectit eā phs falłe ꝙntis. d. ꝙ ſm ꝙñs: ꝛ ſm non cām ut cām sunt hꝰ[l] palogismi. ꝑ[m] ergo corre[m] deseruit huic falłe. ut ꝙuenit cū petitione ꝓncipij. 2[m] vo debuit ei ut est falła ex dictionē. 3[m] vo ut ꝙuenit cū ꝙñte.

Ui aūt in eo ꝙ duas iterrogatiōes q ut vnā faciūt qñ plures latet esse: ꝛ q̄si vnius assignat respōsio vna.

¶ In pte ista deteriat phs de falła ꝙz plures iterrogatiōes ut vnā: ꝛ tria facit: qꝛ ꝓ[o] oñdit quō hēt fieri hec falła. 2[o] assignat facilitatē ꝛ difficłtatē circa eā. 3[o] ponit modos ei. 2[a] ibi⌊ In aliqb[9] ḡ. ⌋3[a] ibi⌊ Ut putas h ꝛ h. ⌋ dicit ergo ꝙ palogismi qui fiunt in eo ꝙ faciunt duas iterrogationes ut vnā. fiunt qñ latet illas iterrogationes eē plures: ꝛ qꝛ credit eē vna iterrogatio q̄si vnius iterrogationis assignat vna rnsio. cā ḡ apparētie huius fallacie est ꝙuentētia iter plures iterrogationes ꝛ vnā. cā vo nō exntie est differētia eorūdē.

Dubitaret forte aliqs quō hēt esse iterrogatio pl̄es. ¶ Dicz ꝙ ꝓpō iterrogatio ꝛ enūciatio idē dñt: sed nō eodē mō. sed di enūciatio eo ꝙ est sigtiua ueri uel falsi. ꝓpō vo di eo ꝙ ordinat in hłm uel ad aliquā ꝙnē. iō sic dicta est ꝓpō q̄si ꝓ alio pō. Interrogatio vo di ut ad iterrogationē ordiat qđ ipz non dit. idē ē ḡ q̄rere quō ē ꝓpō ul enūciatio pl̄es: ꝛ quō iterroga[o] pl̄es. ¶ Sciēdū ḡ ꝙ itellis ut alias tactū fuit ꝙz diusos act[9] diūsa forat. naz ut itelligit qdditatē simplicitū forat diffonē: ut vo itelligit cōposita forat enūciationē. vnitas ḡ diffonis accipiēda est ex qdditate ꝛ nā rei. ptes ḡ diffonis nō sūt vnuz: qꝛ sūt in vno: qꝛ sic oia eēnt vnū: sz sūt vnū: qꝛ dñt vnaz qdditatē ꝛ nāz. ut di. 7. meta[ce]. vnitas vo enūciatiōis accipiēda est ex itellu componēte ꝛ diuidēte. ubi ḡ cadit vna actio itellis cōponētis ē vna enūciatio. ubi ḡ cadūt pl̄es cōpones ꝛ pl̄es actiōes itellis cōponentis ꝛ didētis sūt pl̄es enūciatiōes: ꝛ qꝛ ex vna cōpone solū vnū cōponitur cū vno simplr: ꝛ p oēm modū nō est enūciatio vna nisi in q̄ cōponit vnū cū vno. ubi ḡ pl̄a ꝑdicant de plib[9] uel pl̄a de vno uel vnū de plib[9] est enūciatio plures. cō.16

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū hec falła differat ab equocatiōe uel ab amphibologia. ꝛ videt ꝙ nō. nā p equocationē fit enūciatio pl̄es. si eni ꝑ nomē tunica ponereť hoi ꝛ eq: ꝛ diceret tunica ē alba. nihil eēt aliud dicē q̄z hō ē albꝰ: ꝛ equꝰ est albꝰ. ut di. i. ꝓ[o] per[as]. est ḡ dcā enunciatio pl̄es. sic ēt ꝛ āphi[ca] locutio ē ꝓpō pl̄es pp pl̄itatē sigtoꝝ. non ḡ hec falła dit ab illis. ¶ Dicz ꝙ hc falła diūsa ē a q̄libet illarū. ibi eni sigńt pl̄a sb vna uoce: ut sb vna dictiōe: uł sb vna ore. ꝑ aūt sigńt pl̄a sub plib[9] uocib[9] singularib[9]: uel sub nūo plurali hńte vim pluriuz singularium.

Alterius forte dubitaret aliqs qd est qđ facit iterrogatiōes pl̄es appere vnā. Ad qđ dixerūt qdā ꝙ iz vnitas uocis nō sit cā huiꝰ appentie: qꝛ ꝑ est in equocatiōe ꝛ amphi[a]. est tñ cā huiꝰ vnitatis vnitas modi iterrogādi: qꝛ sub vna ꝙiūctiōe iterrogatiua iterrogant: sed cū modus iterrogādi se teneat ex pte uocis: si vnitas modi iterrogādi eēt ꝓn[m] decipiēdi in hac falła. hꝰ[l] falła eēt i dictiōe: nō ex dictione: qꝛ ꝓn[m] decipiēdi sumeret ex pte uocis. ¶ Dicz ḡ ꝙ cōuentētia ex pte rerū iterrogatarū ē cā q̄re i dicto exēplo de facili apper: qñ nō est iterrogatio vna. mare eni ꝛ celū ꝛ ułr supcelestia: ꝛ heciferiora adeo differūt ꝙ ꝙz cōmētatorē i de ſba qbis: qcqd est h ꝛ ibi: q̄si est totū equoce. Est ḡ hec falła realis: ꝛ ex dictionē cū ꝓn[m] decipiēdi sumat ex pte rei. Deinde cum dicit. ce[o].2.

¶ In aliquib[9] autē minus: ꝛ quasi vna sit: aut cōcedunt in eo ꝙ nō respondeant ad interrogatum. aut redargui videntur.

¶ Assignat difficultatē circa hāc fallam. d. q in aliqbus min⁹ sup. est facile vidē q sint plēs iterrogatiōes: ⁊ qz vi q sit vna iterrogatio. ⁊ tūc aut ꝯcedūt illam eē vnā iterrogationē in eo q nō rndēt ad iterrogatū ut debēt qz dāt vnā respōsionē: ⁊ tūc redarguunt: aut sup. si nō dāt vnā rnsionē: ⁊ tūc redargui vident. ¶ Notādū āt q ad plēs iterrogatiōes ut vnā si lateat rndētez: ⁊ difficile sit ei cognscere ibi eē plures iterrogationes rndēs uel redarguet: uel videbit redargui. si enim dabit rnsionē affirmatiuā redarguet: si negatiuam videbit redargui. nā si ꝓpositis duob⁹. quorū vn⁹ sit videns. ⁊ alter cecus: ⁊ querat ab aliquo. sunt ne hec vidētia aut nō. si rndeat affirmatiue q sūt vidētia: uere redarguit. sequitur eni ex dicto suo q cec⁹ sit vidēs. sic g rndens simpliciter ꝯcedit illā esse vnā iterrogationē: ⁊ redarguit eo q nō rndeat ad iterrogatū ut dz: sed si rndeat negatiue: ⁊ dicat q nō sūt vidētia nō redarguit sed videt redargui. inferret eni opponēs ex quo cecus ⁊ vidēs nō sūt vidētes. g vidēs nō est vidēs: sed hec redargutio est apparēs: nō exns. ¶ Ulteri⁹ g notādū: q qn aliqd affirmat de plib⁹ pōt de quolibet inferri per se: ut si soz. ⁊ plo currūt: segt q soz. currat ⁊ plo currat. sed si aliqd negat a plurib⁹: nō oz q neget a quolibet per se. nō eni si soz. ⁊ plo nō currūt: segtur q soz. nō currat: ⁊ plo nō currat. est eni uera. soz. ⁊ plo nō currūt altero nō currente. si ergo cecus ⁊ vidēs sūt vidētia: pōt iferri q cec⁹ sit vidēs: ⁊ vidēs sit vidēs. iō qui rndet affirmatiē ad iterrogationē plēs dādo vnā rnsionē simplr ꝯcedit illā eē vnā ⁊ uere redarguit. Sed qz cū aliqd negat a plibus: nō opz q neget a quolibet per se: si de ceco ⁊ vidēte rndet negatiue q nō vidēt: q possit iferri q qlibet illoz nō videat. poterit ergo sic rndēs videri redargui: nō tn ꝑm vitatē pōt redargui. Deide cū dicit.

¶ Ut putasne h ⁊ h ē hō: qre cū aliqs ꝓcusserit hūc ⁊ hūc hoiez: sz nō hoies ꝓcutiet.

¶ Assignat modos hui⁹ falle: ⁊ duo facit: qz p⁹ facit qd dictū est. 2⁹ ondit quō per hāc fallam assūptis qbusdā ꝓtingit fieri uerū elenchū. 2ª ibi ⌊ Qnqz aūt assumptis qbusdā. ⌋ ¶ Ad euidētiā p̄me ptis sciēdū q modi huius falle dupl̄r pnt sumi. p⁹ ex ipsis interrogatis. 2⁹ ex mō iterrogādi. si respicit ad ipa iterrogata sūt tres modi istius falle: qz uel plura iterrogant de vno: uel vnuz de plib⁹: uel pla de plib⁹: ⁊ sic accipiēdo modos huius falle vn⁹ modus est assignat⁹ in p̄misso palogismo cuz dicit. est ne terra mare aut celū. ibi eniz pla: ut mare ⁊ celuz iterrogant de vno. s. de terra. Alij vo duo modi ponunt i sequētib⁹ palogismis: ut i ꝑsequēdo patebit. 2⁹ pnt assignari modi hui⁹ falle ex mō iterrogādi: ⁊ sic eēnt duo modi: qz cū ē iterrogatio plēs: uel lz fit sub numero singulari uel sub pl̄ali. duo g fac ꝟz q de his duob⁹ modis exēplificat. 2ª ibi ⌊ Aut rursum. ⌋ Dicit g q est falla ꝟz plēs iterrogatiōes ut vnā dicēdo. putas est ne h ⁊ h hō: q si cōcedat q hic ⁊ hic: ut q soz. ⁊ plo sit hō. arguit ꝯtra lz q cū aliqs pcussit hūc ⁊ hūc pcussisset hoiem ⁊ nō hoies: qd falsum est. hic aūt fit iterrogatio plures sub nūo singulari. Deinde cum dicit.

¶ Aut rursuz quoz hec qdē sunt bona. illa aūt nō bona oia: aut bona: aut nō bona. Utz eni dixerit: aut qdē elēchū: aut falsuz apparēs videbit facere. nā dicere eorum que nō bona sunt aliqd esse bonū: aut eorū que bona sunt nō bonū falsum.

¶ Ponit aliū modū ut pla iterrogant ut vnuz sub nūo pl̄ali. d. q aut rursum sup ꝓpositis qbusdā quoz qdē hec sint bona: illa āt nō bona. pōt queri an oia sint bona aut nō bona. utrū eni dixerit. i. qcūqz dixerit rndens: opponens faciet sibi elenchū ueruz aut videbit facere elenchū falsum apparēs. nā si dixerit illa esse bona. arguet q nō bonū sit bonū: si vo dixerit ea esse non bona: dicet ex hoc q bonū sit nō bonū: quorū qlibet est falsum. nā falsum est dicere aliqd eorū que nō sunt bona eē bonū: aut aliqd eorū que sunt bona eē nō bonū. ¶ Notādū aūt q ꝓpositis bonis ⁊ nō bonis si detur vna responsio: ut dicit in lra. uel fiet elēchus uerus: uel fiet elench⁹ falsus. s. apparēs: qz ut supra dicebat: si rndet affirmatiue: ⁊ ꝯcedit oia illa eē bona fit uera redargutio. Sed si rndet negatiue q nō sunt bona fit redargutio apparēs. ¶ Notādum ēt q per palogismos positos in lra hntur modi huius falle: siue ponant tres modi siue duo. nā in p⁹ palogismo cuz dī. est ne terra mare aut celū: ut pz per hita plura ārunt de vno. In 2⁹ vo palogismo cū sbiungit. est ne h ⁊ h hō. vnū ārit de plurib⁹. In 3⁹ vo palogismo cuz dī sunt ne h bona uel nō bona. plura ārunt de plurib⁹. sic ēt si accipent modi hui⁹ falle ꝑm q interrogant plura sub nūo singulari uel plurali. Ad hoc etiā deseruiunt palogismi positi in lra: ut patet per iam dicta. Deide cum dicit.

¶ Quādoqz aūt assumptis qbusdā: ⁊ elēchus fiet uerus: ut sigs ꝯcedat sil̄r vnuz ⁊ plura dici alba: ⁊ nuda: ⁊ ceca.

¶ Ondit quō assūptis qbusdā per hāc fallaz semp fit uerus elēch⁹: ⁊ duo fac. nā p⁹ ꝓponit qd itēdit. 2⁹ manifestat qd dixerat ibi⌊ Nā si cecū. ⌋ Dic g q qnqz assūptis. i. suppositis qbusdā fiet uer⁹ elēch⁹: ut sigs ꝯcedat sil̄r dici. i. sil̄r diffiniri vnū in singulari: ⁊ plura in pl̄ali ut si ꝯcedat sil̄r diffiniri alba nuda ⁊ ceca: sicut album nudū ⁊ cecū fiet ei uer⁹ elēchus. ¶ Notādū aūt hanc ptē iō itroductā eē: qz ut dicebat: si ad plures iterrogatiōes det vna rnsio affirmatiue: fit ibi uera redargutio si vo det vna rnsio negatiue fit ibi redargutio apparēs. nā ut dicebat qn aliqd negat a plib⁹ sil̄. nō oz q neget a quolibet per se. nō g opz si bonū ⁊ nō bonū sunt non bona. q h qd dico nō bonū referat cuilibet sigillatiz. ut q tā bonū qz nō bonū sit nō bonuz: ⁊ iō non est ibi vа redargutio: sz appens. Sed assūptis qbusdā ex supposito q aliqd diffinit in plurali sicut in singulari. fit ibi uera redargutio: qz hac suppositione facta cum negatur aliqd a plurib⁹ simpl̄r pōt negari a quolibet per se qd quō sit statim patebit. Deide cum dicit.

¶ Nā si cecū est qd nō habet visuz natum aūt habere: ⁊ ceca erūt que nō habēt visuz: nata autē hre. Quādo ergo hoc qdē habet visum: illud aūt non habet: ambo erūt ul̄ vidētia: ul̄ ceca: qd est impossibile.

¶ Manifestat qd dixerat dicēs q si cecum est qd nō hēt visum: natū est aūt hēre. ceca erūt que nō habēt visum nata sunt aūt hēre. supposituz est eni sic diffiniri aliqd in singulari ut in plurali. qn g offerunt talia duo: quorū hoc qdez hēt visum: illud aūt nō hēt segtur hac suppositiōe facta q ambo erūt uel vidētia uel ceca. qd est icōueniēs. ¶ Notādū āt q suppositō ceco ⁊ vidēte ⁊ querat utrū sint ceca uel vidētia. si rndeat q vidētia: fit ibi uer⁹ elēchus. ut dictū est. Sed si rndet q nō sunt vidētia. ⁊ ꝯcedit q aliqd diffinit in plurali ut in singulari: fit ibi etiā uer⁹ elench⁹. nā cecus ⁊ vidēs nō vidēt sunt aūt apti nati videre. ergo cecus ⁊ vidēs sunt ceci ⁊ qz qui est cecus non videt segtur q nec cecus nec videns videat. illa ergo suppōne facta que falsa est. vz q aliqd ita diffiniat in plurali: sicut in singulari segtur hꝫ fl̄z: q sic cū aliqd affirmat de aliqb⁹: sil̄r affirmat de quolibet per se. sic cū aliquid negat ab aliquib⁹ simul negat a quolibet per se: imo qz de ceco ⁊ vidente opo:

tet alterum dare:uel ꝙ vident uel non vident.ſi enim hec eſt falſa:cecus ⁊ videns vident . uera eſt ꝙ non vident.qđcūqꝫ aūt deꝫ ſequitur ꝓdictio.nā ſi cecus ⁊ videns vidēt:cecꝰ ⁊ vidēs ſūt vidētia.ſi aūt cecꝰ ⁊ vidēs non vident:ſuppoſito ꝙ ſic diffiniaꝫ aliqđ in ſingulari ut in pꝫali:ſequtur ꝙ cecꝰ ⁊ vidēs ſunt ceci.cuꝫ ſint aptinati videre ⁊ nō vident.illa ꝯ ſuppōne facta ſequtur de ceco ⁊ vidente ꝙ ſint vidētia uel ceca:quoꝝ tñ utrūqꝫ eſt ipoſe.eſt ꝯ ibi uerus elenchus.qꝫ eſt ħ uera redargutio.Accipiť eni ħ elēchus coiter ad oēꝫ redargutionē.

Dubitaret forte aliqs.q̄re cū aliqđ affirmaꝫ de plīb⁹ ſiľ pōt iferri de quolibet p ſe.ſꝫ cū negaꝫ a plurib⁹ ſiľ:nō opꝫ ꝙ negeꝫ a q̄libet p ſe.¶ Dōꝫ ꝙ copulatiua affirmatiua ad ħ ꝙ ſit vā opꝫ ꝙ quelibet pars ſit vā.ſi ꝯ ſoꝛ.⁊ martinus currāt oportet ꝙ ſoꝛ.currat ⁊ martinꝰ currat.⁊ ꝙa huiuſmodi copulatiua regrit ueritatē ſigillatim in q̄libet ſui pte.opꝫ ꝙ ſigillatiꝫ de q̄libet pte poſſit iferri ⁊ etiā affirmaꝫ de plurib⁹ ſiľ.ſic ꝯ talis copulatiua regrit ueritatē in q̄libet ſui pte.altera ꝯ pte exñte falſa tota iudicabiť falſa. falſuꝫ eſt ꝯ ꝙ ſoꝛ.⁊ martinꝰ currūt ſiľ altero nō currente.⁊ qꝫ altero nō currēte falſuꝫ eſt ꝙ currant:ueꝝ erit ꝙ nō currāt:ueꝝ eſt ꝯ ꝙ ſoꝛ.⁊ martinꝰ nō currāt ſolo altero nō currēte.Sꝫ ſi curſus pōt negari a duob⁹ ꝓdictis.qꝫ ſolū alter nō currit.non opꝫ ſi curſus negaꝫ ab ambob⁹ ſiľ ꝙ negeꝫ a q̄libet p ſe.ſꝫ ſufficit ꝙ negeꝫ ab altero tm̄.¶ Notādū ēt ꝙ ħ falla.ſm ꝙ ad pl̄es interrogatiōes daꝫ vna rñſio pōt annecti alteri fallacie:naꝫ ut datur vna rñſio negatiue pōt annecti ħ falla ignorantie elēchi.ut vō daꝫ vna rñſio affirmatiue annectiť petitioni ꝓncipij.ſed de hoc clarius diceť circa finē illius capituli.Fallacia autem fit in his. Cap̄.IIII.

a Ut ergo ſic diuidentes apparētes ſillogiſmos ⁊ elēchos: aut oēs reducendum in elenchi ignorantiā: his qui hanc principium faciunt.

¶ Poſtq̄ phūs determinauit de locis ſophiſticis ſꝫ ſe. In pte iſta determinat de eis ut deficiunt ab elencho. ¶ Ad cuius euidētiā ſciēdū ꝙ in elēcho reſeruaꝫ rō ſillogiſmi ſimpl̄r.addit eni elēchus ut ſupiūs dicebaꝫ ſupra ſill̄m ꝓdictiōeꝫ.⁊ qꝫ qcqd peccat ꝑ ſupius peccat ꝑ iferius:ſilli ſophiſtici cū peccēt ꝑ ſillꝫ.peccāt ꝑ elēchū. dupl̄r ꝯ loci ſophiſtici pñt reduci ad elenchū.ꝓ⁰ ul̄r ut peccāt ꝑ ſill̄m.ſcđo ſpāliter ut peccāt ꝑ elēchū.ſiue pticulas poſitas in diffōne elēchi.Duo ꝯ facit phs.qꝫ ꝓmo cōtinuat ſe ad dicenda.ſcđo reducit oēs fallas ad ignorātiā elenchi tam gn̄aliter q̄ ſpāliter.2ª ibi Eſt ois eni. Dicit ꝯ.aut ꝯ apparētes ſill̄os ⁊ elenchos.i. palēchos eſt ſic diuidēdū reſoluendo eos in diūſos locos ſophicos.aut oēs tales elēchos reducēdum eſt in ignorātiā elēchi.⁊ ħ his q hāc ignorātiā faciūt ꝓncipiū.nō eni oib⁹ ſill̄is ꝙtingit reduci in ignorātiā elenchi.ſꝫ ſolū ħ cōpetit his ſill̄is q deficiūt ſm talē ignorātiā.cuiuſmodi ſūt ſilli ſophici. In talib⁹ enim ſill̄is ignorātia elēchi ſe hēt ſicut elim ⁊ ꝓncipiū. ¶ Notandū aūt ꝙ ignorātia elēchi.de qua ħ agiť eſt qđaꝫ coīs locus ſophicus.ſicut ꝯ ſpāles loci ſophici ſunt principia ⁊ elemēta ſill̄oꝝ ſophicoꝝ.ſic ⁊ ignorātia elenchi eſt elemētū ⁊ ꝓncipiū ſill̄oꝝ taliū.Deinde cum dicit.

¶ Eſt eniꝫ oēs reſoluere dictos modos in elenchi diffōneꝫ. Primuꝫ qdē ſi imodificati. Opꝫ eni ex his que poſita ſūt accidē ꝯcōné:ut dicaꝫ ex nec̄itate:ħ non videaꝫ.

¶ Reducit hᵒ⁹ ſill̄os ſophicos ⁊ duo facit.qꝫ ꝓ⁰ reducit eos gn̄aliter ut peccāt ꝑ ſill̄m ex eo ꝙ nō ꝯcludūt.2⁰ reducit eos ſpāliter ut peccāt ꝑ ſingulas pticlas poſitas in diffōne elēchi.ſcđa ibi Deinde ſm ptes. Dicit ꝯ ꝙ oēs ꝓdictos modos ſophicos eſt reſoluē in diffōné elēchi.peccāt eni ꝑ diffōnē elēchi.ꝓmū qdē peccāt cōtra elēchū ⁊ ꝑ eius diffōné.ſi imodificati fiūt.opꝫ enim in quolibet ſill̄o ut ex his que peccāt poſita ſunt dicaꝫ ex neceſſitate accidere ꝯnē ⁊ nō videaꝫ tñ.ſilli ꝯ apparētes nō ſūt ſilli.qꝫ ſūt imodificati cū nō accidat ibi ꝯ ex his que poſita ſūt.ſꝫ videaꝫ accidē.pōt ꝯ formari ſic rō.nihil imodificatū:cū nō ex nec̄itate ꝯcludat eſt ſillogiſmus.ſed glibet ſill̄us apparēs eſt imodificat⁹.qꝫ nō ꝯcludit ex nec̄itate.ꝯ nullus talis ſill̄s eſt ſill̄us.ſed ſi nō eſt ſill̄us nō eſt elēchus.ꝯ oēs tales ſilli peccāt cōtra elēchū ⁊ reducunť in ignorantiā elenchi.

Dubitaret forte aliqs utrū ignorātia elēchi de qua ħ agiť ſit falla coīs uel ſpecialis.Dōm ꝙ oē illud qđ aliquo mō ſe extendit ad oīa alia hēt rōnē coīs.⁊ qꝫ ignorātia elenchi:de qua ħ agiť aliquo mō ſe extēdit ad oēs fall̄as.ī eſt coīs falla ſicut eni metaphiſica.qꝫ ſe extēdit ad oīa entia eſt communis ſcia.ſic ignorantia elenchi.qꝫ ſe quodāmō extēdit ad oēs locos ſophiſticos eſt coīs fallacia.

Ulterius dato hanc fallaciā poſſe dici cōem. Forte dubitaret aliqs utruꝫ ſit coīs p ꝓdicationeꝫ uel qua coitate coīs ſit. Dōm ꝙ ſm cōem opinionē ħ falla coīs eſt ſm ꝓdicationē.creduť eni multi ꝙ hec falla accepta coiter ſit oīs falla:ita ꝙ formaliter dicaꝫ ꝙ equocatio eſt ignorātia elenchi ⁊ amphibo⁹.⁊ ſic de aliis.Sed iſtud ſtare nō pōt.formaliter eni rō oium fallaciaꝝ differt a rōne huiꝰ falle. Dicēdū ꝯ ꝙ ſicut vitia ⁊ virtutes diſtinguunť ſm ꝙ ſō alia ⁊ alia rōne ſumunť ſic ⁊ falle ſm diūſas rōnes accepte ſunt diuerſe ⁊ diſtincte.videmus eni in virtutib⁹ ꝙ circa eādē māꝫ uerſari pōt caſtus magnanimus ⁊ iuſtus legalis.nā ſi opa caſtitatis quis exerceat:qꝫ delectaꝫ in talib⁹ actib⁹ ſm ſe ille ꝓprie caſtus eſt. Qui vō ħ facit qꝫ honorabile eſt a ꝯcupiſcibili abſtinere ille magnanimus eſt. Qui vō ħ facit ut ipleat legē que ħ ꝓcipit ille iuſtus legalis eſt ⁊ qđ dictū eſt in opib⁹ caſtitatis ueritatē hēt in opib⁹ largitatis ⁊ oīum virtutū. Qui enim ſua bona largiť ꝯciuib⁹ ſi delectaꝫ in talib⁹:largus eſt. Si vō facit talia ꝙa honorifica ſunt magnanimuſ ē.ſꝫ ſi hoc facit ut legē ipleat:iuſtus legaliſ eſt.magnanimitas ergo ⁊ iuſtitia legales ſūt virtutes cōes ad oēs vtutes.magnanimitas ergo oēm virtutē reſpicit:quia ſꝫ ꝑm operaꝫ magnū in qualibet virtute.iuſtitia etiā legalis oēm virtutē reſpicit:qꝫ intentio legiſlatoris eſſe dꝫ iducere ciues ad oēs vtutes.Sed tñ ſꝫ he ſint cōes: nō ſunt cōes per predicationē.nō eſt eni bona predicatio ⁊ formalis ꝙ caſtitas ſit magnanimitas uel iuſtitia legalis cū ſint oīno diuerſe ratiōes: ꝓpter quas ꝙs dicit caſtus magnanimus ⁊ iuſtus legalis.aliud enim eſt delectari in opib⁹ caſtitatis:ut ſunt talia que facit caſtus.aliud ut ſūt honorifica que facit magnanimus aliud ut ſunt iperata per legē qđ facit iuſtus legalis.⁊ quod dictū eſt in materia morali ueritatē habet in preſenti negocio.ignorātia eni elenchi de qua hic agitur generalis eſt ad omnē fallaciā:non tamē eſt generalis per predicationē.cum habeat rationes uarias ⁊ diſtinctas.Sicut eni idē actus in moralibus fit ſm ſpecialē ⁊ generalē habitū:ſic idē paralogiſmus fit ſm generalem ⁊ ſpecialeꝫ fallaciā:ut paralogiſmi peccantes ſm equiuocationē peccant ſm ignorantiā elenchi.aliter tamen ⁊ aliter.nā ſi conſiderenť ut innituntť ꝓprijs maximis ſophicis:ut.ſ.initumť huic maxie ꝙ vni noi reſpōdet vnū ſignificatū peccās per equiuocationē.ſi vō conſiderenť:qꝫ omittunt aliquaꝫ particulam poſitā in diffinitione elenchi peccant per iſtā fallaciaꝫ.ſed quod dictum eſt de equiuocatione intelligendum eſt de ceteris locis ſophiſticis tam in dictione q̄ extra.

Non ergo hec fallacia cois est per predicationē: cum ꝑm rationem formalē distinguatur ab alijs.

Alterius forte dubitaret aliqs.cū hec falla nō sit p ꝓdicationē.utrūz sit cois ad oēs fallas q̄ ēt sit falla spālis distincta ab vnaq̄q̄. ¶Dicēdū q̄ duplex est coitas.vna ꝑm mām:alia ꝑm formā hec ḡ falla cois est ad oēs fallas coitate ꝑm mām.nam oēs palogismi circa qs vsant oēs falle peccāt ꝑz ignorātiā elēchi:ꝛ sūt mā huius falle:nō tñ est cois coitate ꝑm formā:qz nō sub eadē rōne formali dicunt palogismi peccare ꝑm hāc fallaz ꝛ ꝑm alias.sicut ḡ metaphisica est gñalis ad oēs scias gñalitate ꝑm māz:qz aliquo mō determinat de oi ente: nihilomin⁹ tñ est distincta scia ab oib⁹ alijs scientijs.sic hec falla:qz est gñalis ad alias gñalitate ꝑm mām:ꝛ nō ꝑm formā:cuz hēat fieri ꝑm formalē rōnē distinctā ab alijs:sic est ergo generalis:q̄ tñ erit distincta ꝛ differēs ab oibus alijs.

Alterius forte dubitaret aliqs.utrū hec falla sit vna uel plures. ¶Dōz q̄ facilēs difficultatē in ℔ quesito est:qz cū ꝑm alios ꝛ alios defectus:ꝛ ꝑz aliā ꝛ aliā pticulā positā in diffōne elēchi sumat alia ꝛ alia falla.vi: q̄ falle spāles non reducant in hāc tanq̄z in vnā fallaz. ¶Sciēdū ḡ q̄ sicut iustus legalis opat diūsa opa virtutuz:tñ qz in oib⁹ illis itēdit vnū aliqd.ió iustitia legalis est vna virtus:ꝛ sic iniustus legalis opat diūsa gña vitioꝝ:ꝛ tñ si in oibus illis itēdat vnū aliqd:ut qz itēdat rebellare ꝓncipi.iniustitia illa erit vnū vitiū.sic ignorātia elēchi:ꝫ diūsis modis fiat:tñ qz in oib⁹ istis modis intēdit vnū aliqd ut defect⁹ uel apparētia ueri elēchi.ió hec falla est vna fallacia.dicam⁹ ḡ q̄ sicut equocatio est vna falla:ꝛ tñ hēt diūsos modos:sic ignorantia elēchi de qua ℔ agit est vna falla.habet tñ tot modos quotiens contingit peccare contra uerum elenchum.Deinde cuz dicit.

¶ Deinde ꝛ ꝑm partes diffōnis.nā eoꝝ q̄ sunt in dictione:hi qdē sunt ꝑm duplex.ut equocatio ꝛ oratio:ꝛ silis figuratio. Consuetū eni est hec oia ut ℔ aliqd signe.

¶Reducit spāliter locos sophisticos in ignorātia elenchi. ¶Ad cuius euidētiā sciēdū q̄ idē pōt eē sillus:ꝛ sillis dialeticus ꝛ elēchus.ſz sillus est inquātū est modificatus.modus eni ꝛ figura ꝛ ordo terminoꝝ:uel sunt ipa forma sillī:uel sūt aliqd iſepabiliter ānexū forme.ſz sillis dialeticus est inquātū initit habitudini locali.est autē elēchus rōne ōdictionis.sillī ḡ apparētes ꝛ sophici nō sūt sillī simpliter:qz sūt immodificati nō sūt sillī dialetici qz initunt falsis hitudinib⁹ localib⁹.nō sūt elenchi:qz nō uere ōdicūt:cū ḡ reducti sūt gñaliter:ꝛ ostēsuz sit quō nō sint sillī simpliter:qz sūt imodificati. Restat eos reducere spāliter ꝛ oīdē quō nō sūt elēchi:ꝛ si nō sūt elēchi reducunt ad ignorātiā elēchi. Circa ℔ aūt duo facit: qz ꝓ⁰ reducit ad ignorātiā elēchi fallas in dictiōe.ꝛ 2⁰ fallacias ex dictione.2⁰ ibi¦ Qui vo ꝑz accūs. ¦Circa ꝓmū duo facit:qz ꝓ⁰ reducit equocationē:ꝛ amphibologiā:ꝛ figurā dictiōis.2⁰ reducit cōpōnē ꝛ diuisionē:ꝛ accētū.2⁰ ibi¦ Cōpositio aūt ꝛ diuisio. ¦Cōtinuet aūt sic reductis ḥ⁹¹ locis sophisticis.i.sillis sophisticis ad ignorantiā elenchi gñaliter:qz sūt imodificati. deinde restat eos reducē spāliter ꝑm ptes diffōnis elēchi.naz eoꝝ q̄ sūt in dictiōe hi qdē reducunt in ignorātiā elēchi ꝑm q̄ duplex.elēchus eni ꝛ ōdictio dz esse nō nois tm̄:ſz rei ꝛ nois:ſz que sūt duplicia lz ōdicāt ꝑm uocez nō ōdicūt ꝑm rē.ió deficiūt ab elēcho.ḥ⁹¹ aūt duplicia sunt equocatio ꝛ oro.i.amphibo⁹ ꝛ sil' figuratio.i.figura dictiōis.nā p figuraz dictiōis ꝓsuetū est oia signe ut ℔ aliqd.nā sub appellatiōis figura ulia:ꝛ que significāt q̄le qd vident significare ℔ aliqd. ¶Notādū autē q̄ lz multiplicitas fantastica plus diſtet a multiplicitate actuali q̄z multiplicitas potētialis.phs tñ ℔ ꝓnumerauit figurā dictiōis que dicit multiplicitatē fantastica cū equocatiōe ꝛ amphibo⁹ que dicunt multiplicitatē actualē:ꝛ nō ꝓnumerauit cū istis cōpōnē ꝛ diuisionē ꝛ accētū que dicūt multiplicitatē potētialē:quia vnitas nois magis repit in figura dictionis q̄z in his que dicūt multiplicitatē potētialē:ꝛ in ℔ magis ꝓtingit figura dictionis cū equocatiōe ꝛ amphibo⁹ q̄z cōpositio:ꝛ diuisio:ꝛ accētus. ¶Notādū ēt:q̄ pp figurā dictiōis spāliter addidit q̄ cōsuetū est oia signe:sicut ℔ aliqd. ¶De equocatiōe eni ꝛ āphibo⁹ non est dubiū: q̄ accipiūt multiplex:ut ḡ ostēdat q̄ ēt figura dictiōis aliq̄ mō accipit multiplex:addidit q̄ p talē fallaz addit ū qđ nō significāt ℔ aliqd iterp̄tamur:ut ℔ aliqd: qđ nō eēt nisi eēt in aliq̄ mō multiplicitatis. Deide cū dic.

¶ Cōpositio aūt ꝛ diuisio ꝛ accentus in eo q̄ nō eadē est oro:uel nomē dīns. Oportebat aūt ꝛ hoc:quēadmodū ꝛ rez eandē si debeat elenchus uel sillogismus fieri.

¶Reducit cōpōnē:ꝛ diuisionē:ꝛ accētū:ꝛ duo facit: qz ꝓ⁰ facit qđ dcm̄ est.2⁰ qđ dixerat manifestat ibi¦ Ut si tunica. ¦dicit ḡ q̄ cōpō ꝛ diuisio ꝛ accēt⁹ sup.peccāt p ignorātiā elēchi in eo qđ nō est eadē oro q̄z tū ad cōpōnē ꝛ divisionē:uel est nomē differēs q̄z tū ad accētū oportebat aūt ꝛ ℔.i.oronē ꝛ nomē esse eadē quēadmodū ꝛ rē.si debeat fieri elenchus ꝛ sillogismus.

Dubitaret forte aliqs qd facit identitas nois ad sill'm. ¶Dōz q̄ sic elēchus dicit ōdictiōez nō quālibet ſz euidētē:ut sup.dicebat.sic sillus dicit illatiōez nō quālibet:ſz euidētē:ꝛ sic nō est euidēs ōdictio.si ōdicat ſb diūsis noib⁹:sic nō est euidēs illatio si iferat ꝺ ſb alio noie. si ḡ nō est ibi vnitas nois q̄z tū cūq̄z sit ibi vnitas rei:nō ē ibi elēch⁹ nec sillus qz nō est ibi nec euidēs ōdictio:nec euidēs illatio.

Alterius forte dubitaret aliqs:qz cū cōpō ꝛ diuisio ꝛ accētus fallāt pp diūsitatē significatoꝝ.vi: q̄ nō deficiāt a sillo ꝛ elēcho:qz nō accipiūt idē nomē.ſz etiā qz nō accipiūt eadē rē. ¶Dōm q̄ utroq̄z mō deficiūt dicte falle a sillo ꝛ elencho.ꝓ⁰ qz nō accipiūt idē significatū cū arguāt in diūso sensu.diuersitas eni significatoꝝ est cā nō exītie in dictis fallacijs.2⁰ deficiūt:qz nō accipiūt idē nomē:nec eādē rōnē nisi māliter solū.oro eni nō hēt eē cōpōsita ꝛ diuisa absq̄ uariatiōe:ꝛ sic cōpō ꝛ diuisio facit uariationē in oronē:ꝛ ipedit vnitatē ei⁹.sic accēt⁹ facit uariationē in dictiōe ꝛ ipedit vnitatē ipsi⁹.phs ḡ nō negat qn sit i talibus diuersitas significati.ſz ad oīendum magnitudinem defectus in talibus fallacijs ait q̄ non est ibi vnitas orationis uel nominis. Deinde cum dicit.

¶ Ut si tunica nō uestis ℔ tunica sillogizet nā uerū ꝛ illō ℔ nō sillogizatū est ℔ adhuc interrogatione indiget:quoniā idez significat:ꝛ ad eum qui interrogat quare.

¶Manifestat q̄ diūsitas nois ipedit sill'm.d.q̄ si tunica sillogiçet.nō sillogiçat uestis.i.nō dz sillogiçari uestis ſz tunica.nā si uez est aliqd de tunica:uez ē ꝛ illō.ſ.deueste.ſz nō sillogiçatū ē.ois eni vitas nō ē ꝓcluſa p sillz ꝛ ois illatio nō ē sillogistica.lz ḡ qcqd vificat de tūica vificet ōueste:tñ ℔ nō fit sillogistice:qz nō ē illatio euidēs. si eni diceret.oē coopimētū est calidū.ois tunica est coopimētū.ḡ ois uestis est calida nō eēt sillus:qz nō eēt illatio euidēs. Sz adhuc idigeret interrogatiōe ad eū.i.apud eū q̄ iterrogat:q̄re seq̄t talis ꝺ.ꝛ huic interrogatiōi satisfit p hec:qm̄ idez sig̃t uestis ꝛ tunica.predictus ḡ sillus nō infert euidenter:cū indigeat ulteriori

interrogatione.z si non infert euidenter non est fillogismus.de cuius ratione est euidens illatio.

¶ Ui vo ꝑm accñs diffinito fillo manifesti fiunt.nã eã dẽ diffõnẽ opz z elenchi fieri ueruz adiacere ꝓtradictionẽ:naz elenchus fillus est ꝓtradictiõis. Si g nõ est fillus accñtis nõ fiet elenchus.

¶ Uiso quõ fallacie in dictiõe deficiũt ab elẽcho z a uera ꝺdictiõe:qz uel accipiũt dupr z est ibi ꝺdictio nois z nõ rei:ut pz in equocatiõe amphibo^a z figura dictionis.uel uariãt locutionẽ:z nec est ibi ꝺdictio rei nec nois.ut pz in cõpõne z diuisiõe z accentu.h in pte ista restat vidẽ quõ falle ex dictionẽ deficiũt ab elencho:z diuidit hec ps in sex:qz ꝑo phs reducit ad ignorãtiam elẽchi fallam accidẽtis.2o fallaz ꝑm qd.3o ad h.i. ignorãtiã elẽchi que est falla cois reducit ignorãtiã elẽchi ut est falla spãlis.4o reducit petitiõez ꝓncipij z ꝑm nõ cãm ut cãm.5o reducit ꝓñs.z 6o reducit plres iterrogatiões ut vnã.2a ibi¶ Qui aũt ꝑm qd zc. ¶3a ibi¶ Manifestissimi autem. ¶4a ibi¶ Idẽ in eo g sumit. ¶5a ibi¶ Qui vo in eo g ꝓñs. ¶6a ibi¶ Qui vo i eo g plres. ¶ Circa ꝑm duo facit:qz ꝑo oñdit fallaz accñtis deficẽ ab elẽcho.2o qd dixerat manifestat per exẽpla.2a ibi¶ Nõ eni si cũ h sit. ¶In ꝑa pte itẽdit talẽ rõnẽ.qcqd non est fillus nõ est elẽchus:cũ elẽchus sit qdã fillus:sed qd arguit p fallaz accñtis nõ est fillus.g nõ est elẽchus.h est g qd ait g ꝑmo^mi g sũt ꝑz accñs.diffinito fillo manifesti sũt g deficiũt ab elẽcho.nã si p diffõnẽ fillꝰ pz tales pa^os nõ eẽ fillos:pp qd pz eos nõ eẽ elẽchos.nã eã dẽ diffõnem opz fieri elẽchi.sup.z etiã fillꝰ uez p sz opz.adiacẽ ꝺdictionẽ.nã elẽchus est fillus ꝺdictiõis.addit g elẽchus supra fillm adiacẽtiã ꝺdictiõis:z qz rota rõ fillꝰ dz reseruari in elẽcho.g si pa^mus accñtis nõ est fillus:opz ẽt g nõ sit elẽchus. ¶Notãdũ aũt g spẽs abundat a gñe dzia:z oẽ iferius icludit in sua rõne aliqd qd nõ est de rõne superioris.quicquid tamẽ est de rõne superioris reseruatur in inferiori z est in eo:inde est g quicquid remouetur a superiori remouetur ab inferiori:cũ tota rõ supioris claudat in rõne iferioris.nõ tñ qcqd remouet ab iferiori remouet a supiori.qd iferius claudit in se aliqd qd nõ est de rõne supioris.cũ ergo fillus sit superius ad elẽchũ:qcqd nõ est fillus nõ est elẽchus.

Dubitaret forte aliqs cũ supꝰ dcm sit fillos sophicos directius peccare ꝓ fillz dialeticũ qz ꝓ fillm simplr:vi qd h dz eẽ ꝓriũ dictis.vi eni phs uelle palo^os accñtis iõ peccare ꝓ elẽchũ:qz peccat ꝓ fillm:g p ꝑius z imediatius peccat ꝓ fillm. ¶ Dicẽdũ:g nõ est dubitãdũ fillos sophicos:ut sophici sũt p se z directe peccare ꝓ fillm dialeticũ.nã cũ iõ sint sophici:qz initunt falsis hitudinib^9 localib^9 que apparẽt uere hitudines locales:z nõ sũt:p se z directe peccant ꝓ illũ fillm:cui^9 est initi localib^9 hitudinib^9.h^9i aũt nõ est fillus simplr:sed dialetic^9.ꝑt aũt h^9i palo^mi:ut iuti les ꝓtigatiões sũt:peccare directe ꝓ fillm simplr:sz ut fillꝰ apparẽtes:z sophici directe z p se peccant ꝓ fillm dialeticũ. ¶Sz sciẽdũ:g aliqd p se est magis tale: qd quo ad nos nõ est euidẽti^9 tale.nã quo ad nos effect^9 ut plurimũ sũt euidẽtiores causis.cãe tñ p se loquendo sũt uerlores effectib^9.nõ g obstãte g h^9i palo^mi magis directe peccẽt ꝓ fillm dialeticũ.ꝑt tñ esse euidẽtius q ad nos g peccẽt ꝓ fillz simplr:z qz hec reductio ꝑz euidẽtiã fit:nõ est icõueniẽs oñdẽ tales palogismos deficere ab elẽcho:qz deficiũt a sillogismo.Deinde cũ dic.

¶ Nõ eniz si cũ hoc sit necesse hoc eẽ.hoc aũt est albũ necesse est albũ esse per fillm.

¶ Qd dixit manifestat per exẽpla:z tria facit:qz ꝑo adducit hꝰi exẽpla.2o ex exẽplis adductis oñdit accñs deficẽ ab elẽcho.3o assignat latẽtias huius falle.2a ibi¶ Qua re si elẽchꝰ. ¶3a ibi¶ Sz ꝑm. ¶Circa ꝑmũ duo facit ꝑm g duo exẽpla adducit.2a ibi¶ Neq; si triãglus. ¶Cõtinuet aũt sic.bñ dico g accñs nõ est uerus fillus.naz si cũ sit h necesse est hoc esse.i.cũ sit antecedẽs necesse est esse ꝓñs:ut si est corruus est aial hoc aũ t.si est aial est albũ:nõ tñ per fillm necesse est antecedẽs.i.corruũ esse albũ.nõ eni ualet fillogistice.corꝰ est aial.aial est albũ:g corruus est albꝰ:z qz in hoc est falla accidẽtis:pz g accidẽs nõ ve fillogiçat:qz nõ de necitate ꝓcludit.peccat eni ꝓ hãc pticulã de necessitate accidẽ. ¶Deinde cũ dic.

¶ Neq; si triangulus duob^9 rectis eqles hẽt tres angulos:accidit aũt ei figurã esse uel ꝑmũ uel ꝓncipiũ:qm figura uel ꝑmuz uel ꝓncipiũ hoc est. Nõ eni g figura in eo z g ꝑmũ uel ꝓncipiũ;z in eo g trianguli demonstratio.Similiter aũt z in alijs.

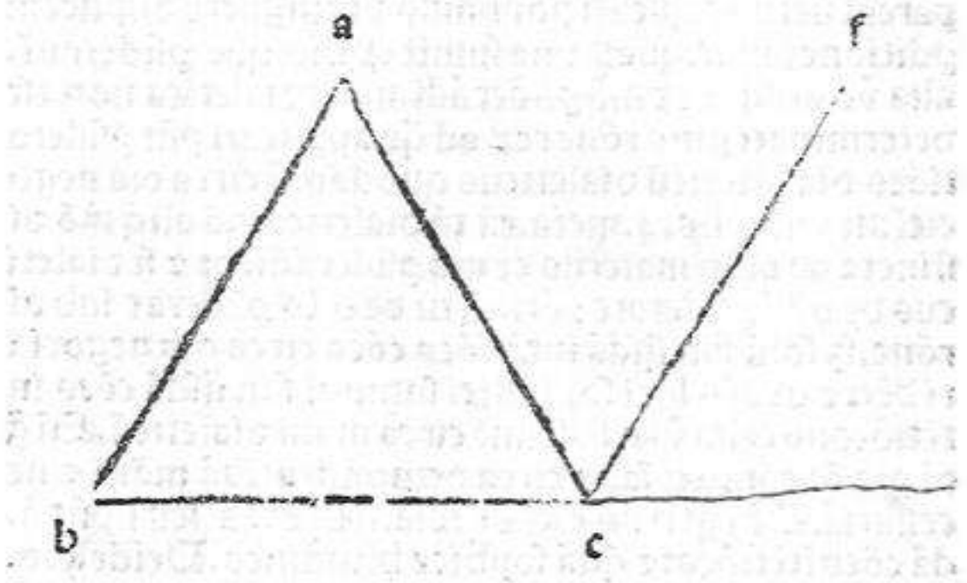

¶ Ponit 2m exẽplũ. d.g neq; segtur fillogistice si triãgulus hẽt tres angulos eqles duobus rectis:z accidit ei.i.accidit triãgulo esse figurã uel esse ꝑmũ.uel eẽ ꝓncipiũ figuraꝛ.nõ tñ ꝓpter hoc seqt g figura uel ꝓncipiũ figuraꝛ:uel ꝑmũ iter figuras rectilineas hẽat h.i. hẽat angulos eqles duobus rectis.põt aũt sic formari palogismus.triãgulus hẽt tres angulos.triãgulus est figura.z ẽ ꝑn^m figuraꝛ:z est ꝑ^a iter figuras rectilineas g figura uel ꝑn^m figuraꝛ uel ꝑ^m iter figuras rectilineas hẽt tres.nõ eni demõstratio est.i.nõ seqt demonstratiue ꝓ.qz nõ hẽt tres angulos triãgulus in eo g figura: uel in eo g ꝑn^m figuraꝛ:uel in eo g ꝑmũ inter figuras sed in eo g triãgulus:z addit g fillr est in alijs.naz alij palogismi accidẽtis fillr peccãt qz nõ excludũt de necessitate:sicut nec de necessitate ꝓcludũt palogismi qui tacti sunt. ¶Notãdũ aũt g per fallaciã accidentis aliquãdo concluditur falsum simpliciter.aliquando concluditur falsum non simpliciter:sed ꝑm aliquẽ moduz iõ positi sunt duo paralogismi.nã ꝑmus deseruit huic fallacie:ut concludit falsuz simpliciter.simpliciter eni concluditur falsum dicẽdo.corruus est animal.aial est albũ.ergo corruus est albꝰ.Scõs vo palogismus deseruit huic fallacie:ut per eã ꝓcludit falsuz ꝑm aliquẽ modũ.nã si dicit triãgulus hẽt tres.triãgulus est figura.g figura habet tres . hec cõclusio nõ est falsa simpliciter: sed est falsa si intelligat cũ reduplicatione: ut si credat g figura habet tres sicut triãgulus.phus ergo ut insinuaret hoc:ait g triãgulus hẽt tres:nõ in eo g figura sed in eo g triãgulue. ¶Notãdũ etiã g qdã fillꝰ sunt de quorũ ratiõe est ꝓcludere cũ reduplicatiõe: ut sunt fillogismi demonstratiui:z maxime cuz est demonstratio potissima. nunq; enim per demõstrationem potissimã ꝓcluditur aliqua passio de subiecto nisi insit per se ei z primo.z ꝑz g h^9i.aliq vo fillogismi sunt de quoz

rōne nō est ꝯcludere cū reduplicatiōe: sed sufficit in talib⁹ sillis uex eē qō ꝯcludit. ⁊ h⁹ᵒ silli sūt dialetici uel etiā demonstratiui. si nō sit ibi demonstratio potissima ⁊ qz accns fallit ⁊ sophisticat quodāmō circa oia: ideo ſm utrūqz modū exēplificauit. vz. ut p accns cōcludit simplr falsuz: ⁊ ut ꝯcludit falsuz nō simplr. sed si intelligat cū reduplicatiōe. ꝑmū ḡ exēplū magis deseruit huic falle: ut uersat circa mām ꝓbabilē. 2ᵐ vo exēplū magis deseruit huic falle ut uersat circa mām necessariaz ⁊ demonstratiuā. ió phs signāter dixit qz nō est demōstratio de triāgulo qz habeat tres in eo qz figura: sed in eo qz triāgulus: innuēs per hoc talez sophisticationem circa demonstrationem contingere.

Dubitaret forte aliqs de eo qō h dī. vz. qz accidēs sophisticat ⁊ fallit circa oia tā circa mām ꝓbabilē qz circa mām necessariā. diceba tur eni supra qz falle ⁊ silli sophistici solū fieri hūt circa mām dialeticā: ⁊ circa mām illā ex qua hūt sumi habitudines locales. cū ergo mā dialetica sit mā ꝓbabilis: videt qz silli sophistici nō habeāt fieri circa mām demōstratiuā: siue circa mām necessariā. ¶ Rᵒ dōz: qz ut appareat ueritas quesiti possumus distinguere duplicem ꝯditionez māe: quaꝝ una sumit ex his que ꝯsiderant. alia vo accipit ex mō ꝯsiderādi. mā ḡ dialetica non est determinati gēris rōne rez ad qs applicari pūt ꝯsiderationes dialetice: cū dialeticus quodāmō circa oia negociet: ut vult phs. 4. meta. est tn dialetica mā aliq mō distincta ab alīs materijs ex mō ꝯsiderādi: qz ⁊ si dialeticus de oib⁹ ꝯsiderare pōt: nō tn de oib⁹ ꝯsiderat sub oi rōne. sz solū ſm qsdā intētiones cōes circa oia negociari hēt: ⁊ qz oēs loci sophistici sumunt ſm qsdā cōes intētiones: ió talia vsari dicunt circa mām dialeticā. Cū ḡ dī qz pōt cōmitti falla circa demonstratiuā mām ⁊ necessariā. Dōz qz b nō ē ut ē nēcia: sz ut ex ea sciri pūt qdā cōes itētiones: ⁊ qdā sophice hitudines. Deide. c. d.

Lō. 5.

¶ Quare si elenchus silliogismus quis nō erit qui ſm accidens sit elenchus.

¶ Lōcludit ꝯclusionē itētā. d. qz si elēchus est sillus gs. i. sillus qdā: palogismus q fit ſm accns sup. qz nō est sillogismus non est elenchus. Deinde cum dicit.

¶ Sed ſm hoc ⁊ artifices ⁊ oino scientes arguunt ab inscijs: ſm accidens eni faciūt sillogismos ꝯtra sapiētes. Qui vo nō possunt diuidere aut interrogati concedunt: aut cum non dent putantur dedisse.

¶ Quia dixerat sic accns esse defectiuū: qz deficit tam a sillo qz ēt ab elēcho. Me ergo: qz sic defectiuus est: crederet aliqs eius defectū eē oib⁹ notū: assignat latētiā huius falle. d. qz ſm b. i. ſm accns. artifices. i. experti: ⁊ oino scientes. i. speculatiui ab inscijs arguunt. nā inscij ꝯ sapiētes ⁊ ꝯ exptos faciūt sillos ſm accns. Et sōdit: qz q nō pūt diuidē. i. q nō pūt distinguē qn mediū diu ficat: ⁊ qn nō: decipiunt p talē fallaz: pp qō nescientes sic distinguē: aut ꝯcedūt interrogationē quā ꝯcludūt p tales sillos aut cū nō dent: uel ꝯcedāt ꝯclusionē: putātur tn dedisse cū nesciāt rndere. ¶ Notādū aūt: qz qsi tota deceptio nra in speculando: ⁊ etiā in opando cōtingit p hāc fallam. credimus eni aliqn bn sillogiçare: ⁊ tn deficimus: qz nō respicim⁹ ad id qō est p se: sed ad qō est p accns: ⁊ sic est in speculādo: sic est in agēdo. credit eni aliqn medicus bn curare ⁊ male curat: qz non accipit cām egritudinis per se: sz p accns. ió tā in artificio qz in scia hec falla hēt locū: ⁊ qz sic latēs est: ⁊ tot modis cōmitti pōt: merito ſm eā tā artifices qz scientes ab inscijs arguunt. ¶ Notādū etiā: qz sapiēs iquātū sapiens nō redarguit. sed qz sapiētis ⁊ scientis est cōsiderare cās ul'es. pūt esse sapiens circa talia: deficē circa aliqd ptīculare p fallam accidētis. uel possumus dicere qz nō est incōueniēs aliquē esse sapiētē in vno non in alio. propter quod potest decipi sapiens in eo circa quod non est sapiens. Deinde cum dicit.

¶ Qui autez ſm quid ⁊ simpliciter: qn̄ nō de eodem affirmatio ⁊ negatio.

¶ Reducit ad ignorātiā elēchi fallam ſm qd ⁊ simplr. ⁊ tria facit: qz p° ꝓponit qō itēdit. 2° manifestat qō dixerat. 3° ꝯcludit intētū. 2ª ibi Mā ſm qd. 3ª ibi Ut def aūt eo qz ignoret. Dicit ḡ qz palogismi ſm qd ⁊ simplr sup. reducunt ad ignorātiā elēchi: qn̄ in eis nō est affirmatio ⁊ negatio de eodē. ¶ Notādū aūt qz elēchus ut dicebat supius est ꝯdictio vnius ⁊ eiusdē. si ergo palogismi ſm qd nō sumūt affirmationē ⁊ negationē de eodē: ꝯstat eos deficē ab elēcho. Deinde cū dicit

¶ Mā ſm quid albū ſm qd nō albū: simpliciter aūt albi: simpliciter non album negatio. Si ergo dato ſm quid esse albū ut simpliciter datum accipit non facit clenchuz.

¶ Manifestat qz dixerat. d. qō est ſz qd albū ⁊ simpliciter albi negatio est simplr nō albū. si ḡ dato. i. posito aliqd eē ſm qd albū. si accipit eū ut dictuz est simplr non facē elēchū qz nō est ibi ꝯdictio de eodē. Nō eni est ꝯdictio de eodē dōo. ethiops est nō alb⁹: ⁊ ē alb⁹ ſm dentē nō eni idē affirmat albū: qō negat nō albū. sz albuz ſm dētes affirmat ſm qd. nō albū vo negat simplr. cū ḡ in ꝯne simplr sumimus qz ethiops sit albus ⁊ nō alb⁹: qz ꝫ in ꝓmissis nō fuit sūptū simplr: nō est ibi elēchus nec ꝯtradictio. ¶ Notādū aūt: qz si affirmatio ſm qd debet eē opposita negationi ſm qd. opz accipe idē ſm qd ut albū ſm pedē opponit ei: qō est nō esse albū ſm pedē: quō autem affirmatio simplr opponitur negationi simpliciter. non videtur habere dubiū. Deinde cū dic.

¶ Videt aūt eo qz ignorat qd est elēchus.

¶ Lōcludit fallam ſm qd deficē ab elēcho. nā si bn scire mus diffonē elēchi statim appareret qz hec falla nō cōcludit. hoc est ḡ qō ait qz vi hec falla concludere: eo qz ignoretur quid est elenchus. Deinde cum dicit.

¶ Manifestissimi aūt oiuz q ꝓus dicti sūt ſz elēchi diffonez: quare ⁊ nūcupati sunt sic. Nam ſm rationis omissionē fantasia fit.

¶ Reducit ad ignorātiā elēchi: ut est falla cois. h⁹ᵒ ignorātiā ut est spālis. ⁊ duo facit: qz ꝓmo facit qō dictū est 2° sepat vnā ignorātiā ab alia. 2ª ibi Et diuidētibus sic. Dicit ḡ qz palogismi q ꝓus sunt dicti. i. noiati ſz elēchi diffonē: qz deficiūt ab elēcho sunt manifestissimi qz reducunt in ignorātiā elēchi. nā rō q̄re nūcupati sūt sic est: qz in eis fit fantasia ⁊ deceptio ſm omissionē rōnis elēchi. qz omittūt aliqs ptīculas ut ſm idez. ad idē. silr ⁊ in eodē rpe que sūt posite in diffone elenchi. ipsum eniz nomē eoꝝ facit eos manifestissimos: qz sic reducunt cū nomen accipiāt ab ignorātia elenchi. ¶ Notādum aūt qz aliqd pōt denoiari ab aliquo. uel qz illud assequtur: uel qz ab illo deficit. palogismi ḡ peccātes ſm ignorantiā elenchi sunt dicti ⁊ denominati ſm diffinitionem elenchi. non quia eam assequantur. Sed quia ab ea deficiunt. Deinde cum dicit.

¶ Et diuidentibus sic: cois in oib⁹ his ponenda est orationis diminutio.

¶ Separat ignorātiā elēchi ut est falla cois ab h⁹ᵒ ignorātia ut est specialis. dicens qz diuidētibus. i. distinguētib⁹ vnā ignorātiā ab alia ꝯtingit dicere sic: qz ut est diminutio rōnis elēchi in oibus. i. in oibus ptīculis positis in diffone elenchi cois est sup. fallacia. est ergo hec

dita iter ignorātiā elenchi ut est cois ⁊ ut est spāliꝫ.qz ut est cois respicit figillatim diminutionē oium pticularū positarū in diffone elenchi.Sed ut est spāliꝫ respicit spāliter illas ōtuor ꝑm idē ⁊c.Deide cum dicit.

¶ Qui vo in eo q̄ sumitur hoc qđ erat in principio:⁊ non causa ut causa ponit manifesti fiunt per diffinitionem.

¶ Reducit simul petitionē ꝓncipij ⁊ ꝑm nō cām ut cāz. ⁊ duo facit.qz ꝓmo ꝓponit qđ intēdit.2° ꝓbat qđ dixerat.2ª ibi⌊ Opz enim cōclusionē.⌋Dicit ergo q̄ paralogismi qui fiūt in eo q̄ sumit qđ erat in ꝓncipio: ⁊ paralogismi qui fiūt in eo qđ ponit nō causa ut causa sunt manifesti per diffinitionē.cognita eniꝫ diffinitione elenchi manifestū est quō tales paralogismi reducūtur in ignorantiā elenchi.Deinde cum dicit.

¶ Oportet etenim cōclusionem eo q̄ hic fūt finit accidere:qđ nō erat in nō causis.

¶ Probat qđ dixerat.⁊ duo facit.qz ꝑ° ꝓbat h̄ de fallacia ꝑm nō cām.2° ꝓbat hoc de petitione principij.ibi ⌊Et rursuz.⌋Dicit ergo q̄ in elenchis opz ꝯclusionē accidere in eo qđ sunt h̄.i.ꝓmisse:nā cum elenchus sit fillꝰ.sic in fillo accidit ꝯ per ea que posita sunt.sic ⁊ in elencho q̄ nō erat in nō cāis.ꝓpō eni que est non cā ⁊ assignat ut cā nihil facit ad ꝯnē.Deinde cum dicit.

¶ Et rursuz nō enumerato eo qđ ex principio:qđ non habent qui sunt ꝑm petitionem eius quod in principio.

¶ Ostēdit hoc idem de petitione ꝓncipij dicēs q̄ rursuz opz accidere ꝯnem ex premissis.nō cōnumerato eo q̄ erat in ꝓncipio q̄ nō hūt argumētationes que sunt ꝑz petitionem eius qđ est in principio.

Dubitaret forte aliquis utrū petitio ꝓncipij peccet ꝙtra fillz simplr:⁊ videt q̄ nō:qz petitio ꝓncipij ut coiter ponit nō ipedit fillm iferentē lz ipediat ꝓbantez.Sed nō videt de rōne fillī simplr q̄ ꝓbet.ergo ⁊c. ¶ Dōz q̄ forte dubiū est utr̄ sit de rōne fillī simplr q̄ ꝓbet.⁊ hoc declarare nō est ꝑsentis speculationis:sed si cōtingeret nos scribere sup libro ꝓpr̄ forte istā ptractaremus māz.ꝓcesso ergo q̄ nō sit de rōne fillī simplr q̄ ꝓbet: dicere possumus q̄ petitio ꝓncipij peccat ꝙtra fillz simplr:nā de rōne fillī simplr est q̄ quibusdaz positis aliqd aliud de necessitate accidat per ea que posita sunt.ergo in fillogismo ꝯ debet eē alia a p̄missis qđ nō ꝓprie facit petitio ꝓncipij. qz ibi per se ꝑm q̄ h̄ꝑ̄ q̄si idem ꝓbat per idem.

Ulterius forte dubitaret aliqs utr̄ petitio ꝓncipij impediat fillm iferentē. ¶ Dōm q̄ cōmune dictū est petitionē ꝓncipij impedire fillm ꝓbantē nō inferentē.Sed quomō hoc uerū sit sciēdum q̄ nō ois illatio necessaria est fillogistica. petitio ergo ꝓncipij de necessitate ifert:⁊ nō impedit illationē simplr sumptā.Impedit tn̄ illationē ut est fillogistica.nā cuz oñsuz sit petitionē ꝓncipij peccare cōtra fillm simplr. ibi illatio fillogistica reſuari nō poterit.cuz ergo dī q̄ petitio ꝓncipij nō impedit fillm iferentē:ꝓ tāto ueruz est.qz nō impedit illationē simplr:sed si itelligat q̄ non impediat fillm simplr iferentē q̄ reſuet ibi illatio fillogistica:falsus est itellectꝰ.petitio ergo ꝓncipij impedit fillm iferentē ut ifert mō fillogistico.nō aūt ipedit ipm iferentē ut ifert quocūq; mō. ¶ Notandū aūt q̄ ut supra oñsuz fuit fallacia ꝑm nō cām ut cām:magnā ꝙueniētiā habet cum petitione ꝓncipij.ideo forte pbꝫ in reducendo cōbinauit eas simul.

¶ Ui vo ꝑm ꝯsequēs:ptes sunt accidētis.Nā ꝯsequēs accidit.

¶ Hic ut dicebat philosophus reducit ꝯnis.circa quod tria facit.qz ꝑ° oñdit q̄ ꝯnis est pars accn̄tis.scdo dat dictam iter ea.tertio ex his que dixerat ꝯcludit ꝯnis deficere ab elencho.scda ibi⌊ Differt aūt.⌋3ª ibi⌊ Scdz accns.⌋Dicit ergo q̄ paralogismi qui fiunt ꝑm ꝯnis sunt ptes accn̄tis:nā ꝯnis accidit. ¶ Notandū aūt q̄ p̄dicatio hec.ꝯnis accidit:nō est p̄dicatio formalis:sed mālis.formalr eni ꝯnis differt ab accn̄te māliter:tn̄ cōsequēs est ps accn̄tis.oēs eni palogismi qui peccāt ꝑz ꝯnis peccant ꝑm accns:sed nō ꝙuertit.ideo materialr ꝯnis est pars accn̄tis.formalr tn̄ ꝯnis nullo mō est pars eius.nullus eni paralogismus ꝑm eandē rōnez peccat per utrāq; fallaciā:imo ꝑm aliā rōnē peccat per vnā ⁊ ꝑm alia per aliā. ¶ Notandū etiā q̄ distinctio rerum est accipiēda ꝑm formā.ꝯnis aūt sic est pars accn̄tis:q̄ ēt per se est distinctū ab accn̄te. ¶ Notandū etiā q̄ ꝯnis ꝓprie nō est pars subiectiua accn̄tis.qz tunc nō poneret in numerū cū accn̄te:nec est pars itegralis eius:qz posita pte integrali nō de necessitate ponit totū.posito tn̄ ꝯnte ponit accns:sed hz nō ꝓpe sit ps subiectiua nec itegralis:hēt tn̄ similitudinē cū pte subiectiua.qz sicut posita pte subiectiua ponit totū.⁊ nō ecōuerso: sic posito ꝯnte ponit accns ⁊ nō ecōuerso. ¶ Notādū etiā q̄ si bñ videmus quō se hēt ꝯnis ad accns pt leui appet quō se hūt tredecim fallacie ad ignorātiā elenchi.nā sicut ꝯnis est ps mālis accn̄tis:⁊ oēs palogismi peccātes ꝑm ꝯnis peccāt ꝑm accns.sic oēs.13.fallacie sunt q̄si ptes māles ignorātie elenchi:⁊ oēs palogismi peccātes ꝑz.13.fallacias peccāt per ignorātiā elenchi: ⁊ sic formalr differt ꝯnis ab accn̄te:sic ignorātia elēchi sub aliq̄ rōne sumit alr q̄z.13.fallie.Deide cū dicit.

¶ Differt aūt ab accn̄te:qm̄ accns qđē est in vno solo sumere:ut idem esse rubeum:⁊ mel:⁊ album:⁊ cignum:qui aūt ꝑm cōsequens semper in pluribus.

¶ Separat fallaciā ꝯntis ab accn̄te.⁊ duo facit.qz ꝓmo ꝓponit qđ itendit.scdo manifestat ꝓpositū.ibi⌊ Naz q̄re vni.⌋Dicit ergo q̄ differt ꝯnis ab accn̄te:qm̄ qđē accns est in vno solo sumere ut idez est rubeū ⁊ mel ⁊ album ⁊ cignuz:sed palogismi qui fiunt ꝑm ꝯnis semp fiūt in plurib⁹. ¶ Notāduz aūt q̄ hoc coiter multiplr exponit.ꝓ° sic.accns fit in vno solo.qz fit in terminis cōuertibilib⁹:ꝯnis vo semp fit in plurib⁹. qz nunq̄z fit in terminis ꝙuertibilibus.in mā eni ꝙuertibili nunq̄z peccat ꝑz ꝯnis siue arguat a pōne ꝯntis siue a destructione antis.alr exponitur sic:q̄ accns fit in vno solo.qz pōt fieri in vna sola ꝯntia.ꝯnis vo semp fit in plurib⁹: semp enim sunt ibi due ꝯntie.vna bona alia mala.ut qcqd est mel est rubeū.hec est bona.Sed cū postea cōuertit.qcqd est rubeū est mel.hec est mala:sed h⁹ expōnes uadūt ꝓter mentē auctoris.⁊ nō satisfaciūt quesito.nō est eni qō quō alicubi pōt eē anis ubi nō est ꝯnis. hec eni dicta satis itelligit ex eo qđ ꝓ° dicebat q̄ ꝯnis est ps accn̄tis.supflue ergo adderet scda dicta cū dī⌊ Differt aūt ⁊c.⌋Intētio ergo auctoris est oñdere q̄ in vno ⁊ eodē paralogismo ubi est ꝯnis ⁊ anis: differt ut est ibi vna falsa ⁊ alia. ¶ Sciēdū ergo q̄ cū dī mel est rubeū fel est rubeū.ergo fel est mel:possumus decipi per utrāq; fallaz.vz per accns ⁊ ꝯnis.Nā si credamus p̄dictuz ꝓcessuz ualere:tripler pōt eē cā.ꝓ° est.qz nō credimus medium uariari.si eni nō eēt ibi uariatio medij sequeret cōclo.2ª cā deceptionis pōt eē qz credimus anis eē idē ꝯnti.credimus eni idē eē mel ⁊ rubeū.⁊ opinamur cōuerti ꝯntiā.qz si hoc eēt.sequeret q̄ fel eēt mel.3° mō possumus decipi:qz credimus antia eē eadē iter se.qz sunt eadē medio:ut credimus mel ⁊ fel eē eadē iter se. qz sunt eadē rubeo.si ergo in dicto palogismo decipi-

mur ex ipso medio. qz non credimus ipm uariari cum uariaf: decipimur per fallam accñtis. ideo accñs fit in vno solo: qz originalr initiſ medio uariato. Sed si decipimur qz credimus añs eē idē antecedēti: qz sunt eadez ꝯnti decipimur per ꝯns. iō ꝯns fit in plurib⁹ ꝙ nō semp fit per se loquēdo ex vno termino uariato. sed fit ex eo ꝙ duo aliqua putanf eē idē: qđ duplr ꝯtingit. uel qz putamus idē eē añs ⁊ ꝯns. uel qz putamus antecedentia esse eadē inter se.

Dubitaret forte aliqs. qz videf ꝙ accñs fiat in multis. iferius eni habebimus ꝙ ideo ꝯtingit accñs. qz nescimus distiguere iter vnū ⁊ multa. ¶ Dom ꝙ aliud est fieri in plurib⁹ originalr ⁊ ꝑmo. ⁊ aliud est fieri in plurib⁹ secūdario. ⁊ ex ꝯnti. falla eni accñtis fit in vno solo originalr. ⁊ ꝑmo qz fit in medio uariato. ex ꝯnti aūt fit in plurib⁹. qz mediuz nō uariaf nisi ut diuersimode cōparaf ad plura: iō bñ dictū est ꝙ accipit vnū ut multa. qz accipit mediū uariatū. hinc est ergo ꝙ falla ħ ꝓprie peccat ꝯtra nō propter hoc de necessitate accidere. qz necessitas illa cois sumiſ ex vnitate medij. vnitas eni medij est in cuiꝰ vtute in ꝯne maioꝛ extremitas ꝑdicaf de miori. ⁊ si ħ vnitas tollaf: tolliſ necessitas ꝯcludēdi oino: qz ħ falla uariat mediū: ⁊ accipit vnū ut duo. qz arguit i 4^or teris.

Alterius forte dubitaret aliqs. qz vi ꝙ accñs nō differat a ꝯnte. di eni in lra ꝙ iō accñs est in vno solo sumere: qz accipimus idē esse rubeū ⁊ mel: ⁊ albū ⁊ cignū. sed rubeū est ꝯns ad mel. albū aūt ꝯns ad cignū. putare ergo idē eē rubeū ⁊ mel ⁊ albū ⁊ cignū est putare eē idē ꝯns ⁊ añs. sed hoc est decipi per fallaciā ꝯntis. ergo ⁊c. ¶ Dom ꝙ ut dicebaf accñs fit per se ⁊ ꝑ° in vno ut i medio uariato. ꝯns vo per se ⁊ ꝑ° fit in plurib⁹. nō eni fit falla ꝯntis per se loquēdo ex eo ꝙ aliqd vnuz uariet. Sed ex eo ꝙ aliqua duo credunt vnū. credē igiſ idē eē rubeū ⁊ mel pōt cōtingere duplr. uel ꝙ ista credulitas surgat ex altero termioꝝ qz credis rubeū semp eodē mō accipi. ita ꝙ credis rubeū semp illo eodē mō accipi quo accipiſ cuz cōiungiſ melli: ⁊ sic decipis per fallam accñtis. Sz si ħ⁹ credulitas ꝯsurgat ex utroqz. qz credis aliqua duo ut mel ⁊ rubeū. ⁊ ulr añs ⁊ ꝯns idem eē: decipis per fallaciā ꝯntis. pz ergo qđ querif. Deide cum dicit.

¶ Hāqz que vni ⁊ eidē sunt eadem: ⁊ sibi inuicem probamus esse eadem: propter qđ fit ꝑm consequens elenchus.

¶ Probat qđ dixerat. vz ꝙ ꝯns fit in plurib⁹. sed ut dicebaf ꝯns eē in plurib⁹ duplr itelligiſ. nam vnus modus est cū credimus añtia eē idem. aliꝰ modus est cuz credimus idē eē añs ⁊ ꝯns. duo ergo facit. qz ꝑ° oñdit ꝯns eē in pluribus ꝑm ꝙ duo añtia que sunt plura credunt vnū. 2° oñdit ꝯns eē in pluribus ꝓut añs ⁊ ꝯns que sunt aliquo mō plura credunt oino vnum. 2ª ibi [Aut rursuz.] Circa ꝑmū duo facit. qz ꝑ° oñdit quō ꝯns initiſ plurib⁹. 2° assignat defectū eiꝰ ibi [Est aūt nō oino.] Cōtinueſ sic. bñ dico ꝙ ꝯns fit in plurib⁹. qz que vni ⁊ eidē sunt eadē sibi inuicē ꝓbamus eē eadez. credimus eni duo añtia: ut leonē ⁊ ceruū eē eadē inter se. qz sunt eadē ꝯnti ut aiali. qz utrūqz aial credimus vnuz eē aial. sic etiā cignū ⁊ niuez que sunt añtia ad albū credimus eē eadem inter se. qz sunt eadē albo ꝓpter qđ cum nō ualeat ꝯntia: fit elenchus. i. paralenchus ꝑm ꝯns. Deinde cūm dicit.

¶ Est aūt nō oino uerū: ut si sit ꝑm accñs: nā nix ⁊ cignus albo idem.

¶ Assignat defectū huiꝰ ꝯntie dicens. ꝙ nō est oino uez ꝙ que vni ⁊ eidē sunt eadē iter se sint eadē. qz nō ualet ñ sit ꝑm accñs: nā nix ⁊ cignus sunt idē qđ albū. nō tñ sunt idē iter se. nō eni ualet. cignuꝰ est albꝰ. nix est alba ergo nix est cignus. sunt eni nix ⁊ cignus eadē per accidens. ¶ Notādū aūt ꝙ hic per accñs nō accipiſ accñs ut diuidiſ ꝯtra sbam: sed accipiſ ut diuidiſ ꝯtra per se: ulꝯtra ꝓz ꝙ hꝰ. quecūqz eni sunt eadē vni ⁊ eidē: sunt eadē inter se: nō simplr: sed sunt eadez iter se sicut sunt eadē illi. iō ħ fallacia nō solū cōmittiſ in termino accñ tali: ut in albo. ꝓz in sbali: ut in aiali. ulꝯin aliquo alio. nō eni ualet. ceruus est aial. leo est aial. ergo leo est ceruus. leo eni ⁊ ceruus lz sint eadē aiali. nō tñ sunt eadez iter se. Sed si acciperef dictuz per se ualeret ꝯntia. per se enim loquendo ceruus ⁊ leo sunt eadem in aiali tanqz in genere. ⁊ sunt eadem inter se non quocūqz modo sed sunt eadem genere. Deinde cum dicit.

¶ Aut rursuz ut in melissi rōne: idē eē accipit factū eē ⁊ ꝑncipiū hēre: aut equalia fieri ⁊ eādem magnitudinē accipere.

¶ Oñdit quō ꝯns est in plurib⁹ ꝓut añs ⁊ ꝯns que sunt aliquo mō plura. credimus eē oino idem. ⁊ duo facit. qz ꝑ° ꝑmittit duos palogismos debitētes huic mō. 1° ꝓtractat ⁊ exponit eos. 2ª ibi [Qm aūt ꝑncipiū.] Cōtinueſ sic. nō solū fit ꝯns ex eo ꝙ duo añtia credimus eē idem. Sed rursuz hēt fieri ꝓut idem putamus eē antecedēs ⁊ ꝯns. ut pz in rōne melissi qui accipit idē esse factū qđ sup. est ut añs. ⁊ ꝑnᵐ hꝫe qđ sup. se hēt ut ꝯns. aut etiā idez accipimus equalia fieri qđ se habet ut cōsequens ⁊ accipe eandem magnitudinem qđ se habet ut antecedens. Deinde cum dicit.

¶ Qm enim qđ factū est hēt ꝑncipiū: ⁊ qđ hēt ꝑncipiū factū eē ꝓbat tanqz ambo eadem sint quicqd in eo qđ ꝑncipiū habent factum esse ⁊ terminatum.

¶ Pertractat ꝑdicta exēpla. ⁊ duo facit. qz ꝑ° ꝓtractat ꝑmū. 2° 2ᵐ ibi [Silr aūt ⁊ i hꝭ.] Dicit ergo qm eni qđ fcm est hēt ꝑncipiū. ac si ꝙuerteret ꝯntia. ꝓbat melissus hēre ꝑncipiū eē factū. tanqz ambo hec sint eadē: ut quicqd in eo qđ hēt ꝑncipiū hēt eē fcm ⁊ terminatum. deceptio ergo hic ꝯtingit. qz idem putamus eē factuz eē qđ est añs. ⁊ hēre ꝑncipiū qđ est ꝯns. in eo ergo ꝙ aliqd hēt ꝑncipiū. ⁊ est terminatū nō sequiſ ꝙ sit factū. ¶ Notādū aūt ꝙ dicit hēre ꝑncipiū. ⁊ eē termiatuz. qz hic ut dicebaf supra cum tractauimus de rōne melissi. accipiſ ꝑnᵐ pro ꝑn° magnitudinis. ⁊ sic hꝫe ꝑncipiū est illud idē qđ eē termiatū. Deide cū dicit.

¶ Silr autē ⁊ in his que eqlia facta sunt si eandē magnitudinē ⁊ sumētia: eqlia fiūt: ⁊ que eqlia facta sunt: vnā magnitudinē accipiunt: quare ꝯsequens sumet.

¶ Pertractat 2ᵐ exēplū dicens. ꝙ silr credimus ꝙuertiꝯntiam in his que equalia facta sunt. credimus enīz si aliqua sūt sumētia vnā ⁊ eandē magnitudinē ꝙ equalia fiunt. ⁊ eꝫ que equalia facta sunt: credimus ꝙ eandem magnitudinē accipiunt qz rō sumit ꝯns ⁊ peccat per fallaciā ꝯntis. ¶ Notandum aūt ꝙ eē eqlia est in plus qz hēre eandez magnitudinē. sunt eni eqlia habē tia pares vnitates. eqlitas eni nō solū respicit quātitatem ꝯtinuā sed discretā. posset aūt sic formari paralogismus. quecūqz sunt equalia hñt eandē magnitudinē sed quelibet duo quibuslibet duobus sunt equalia. ergo quelibet duo quibuslibet duobus hñt eādē magnitudinez. duo ergo grana milij hñt eādē magnitudinē cū duabꝰ fabis. Deide cū dicit.

¶ Qm ergo ꝑm accñs elenchus in ignorātia elēchi est manifestū est qm ⁊ ꝙ ꝑm ꝯns

Perspiciēdum aūt hoc ⁊ aliter.

¶ Cōcludit ꝓnē itentā dicēs. q; q; elēchus. i. palenchus qui fit ꝑm accns sup. reduct⁹ est in ignorantiā elenchi manifestū est quoniā ⁊ qui ꝑm ꝓns sup. reducit in talē ignorantiā: ⁊ subdit q; hic pspiciēdū est alr. ꝓns est eni aliquo mō ps accntis. differt tn ab accnte. reducenda est ergo fallacia ꝓntis in ignorātiā elenchi sicut accns inquantum est pars accidentis: ⁊ reducenda est aliter inquantū differt ab eo.

q Ui vo in eo q; plures iterrogationes vnā faciūt in eo q; non enodamus ꝓpōnis diffinitionem.

¶ In pte ista ut dicebat reducit phs fallam ꝑm pres iterrogationes. ⁊ tria facit. q; ꝑmo ꝓponit qđ itendit. 2° manifestat ꝓpositus. 3° epilogat circa determinata. 2ª ibi ¶ Nā ꝓpositio vnū. ¶ 3ª ibi ¶ Quare oēs loci. ¶ Dicit ergo q; palogismi qui peccāt in eo q; faciūt plures iterrogationes vnā: deficiunt sup. ab elencho: eo q; nō enodamus. i. nō manifestamus ꝓportionis diffinitionem. Deinde cum dicit.

¶ Nā ꝓpō vnū de vno est: nā eadē diffinitio vni⁹ soli⁹ ⁊ simplr rei: ut hois ⁊ vni⁹ tm̄ hois: silr aūt ⁊ i alijs. Si ergo vna tm̄ ꝓpō est: q; vnū de vno assignat: ⁊ simplr erit ꝓpō huiusmodi ⁊ interrogatio.

¶ Manifestat qđ dixerat ⁊ tria facit. q; ꝑ° ostēdit per diffōnē ꝓpōnis ꝓpōnes plures nō eē ꝓpōnē. 2° ex hoc arguit hanc fallaciā deficere per ignorātiā elenchi. 3° ꝯcludit quō in hac falla hēt eē elenchus ⁊ quō non. 2ª ibi ¶ Qm̄ aūt sills. ¶ 3ª ibi ¶ Si ergo dedit. ¶ Dicit ergo q; ꝓpō est significans vnū de vno: ⁊ est rō: q; eadez est diffō vnius solius rei ⁊ simplr rei ut eadez est diffō hois ⁊ vni⁹ tm̄ hois. silr aūt ⁊ in alijs. q; eadē est diffō ꝓpōnis simplr ⁊ vnius tm̄ ꝓpōnis. Si ergo tm̄ vna ꝓpositio est que vnū de vno assignat. ⁊ silr erit ꝓpō h⁹ᵐ⁰i terrogatio. siue h⁹ᵐ ꝓpō: que. s. vnū de vno assignat. nō ergo iterrogatio plures vl̄ ꝓpō plures est simplr ꝓpō. quomō aūt sit eadez diffō simplr rei ⁊ vnius tm̄ in fine lectionis apparebit. Deinde cum dicit.

¶ Qm̄ aūt sills ex ꝓpōnibus est: elenchus aūt sills: ⁊ elenchus est ex ꝓpōnib⁹. Si q; ꝓpō vnū de vno manifestū qm̄ ⁊ hoc est in elenchi ignorantiā. Videt enim eē ꝓpō que nō est ꝓpositio.

¶ Ex his que dixerat oñdit hanc fallaciā deficē per ignorantiā elenchi dicens q; sills est ex ꝓpōnib⁹. elenchus autē est sills. ergo elenchus est ex ꝓpōnib⁹. nulla ergo oratio debet ingredi sillm que nō sit ꝓpō. si ergo ꝓpō vnū de vno assignat: manifestū est: qm̄ hic locus sophisticus qui dicit ꝑm plures iterrogatiōes reducit in ignorantiā elenchi. nō est eni ibi elenchus: sed videt eē elēchus. Interrogatio enim plures videt esse propō que non est ꝓpō. Deinde cum dicit.

¶ Si ergo dedit responsionē ut ad vnam interrogationē erit elenchus. Si aūt nō dedit sed videt apparens elenchus.

¶ Oñdit quō in hac falla fit elenchus. ⁊ quō nō fit elenchus uerus: sed apparēs. dicēs q; si rñdens dedit rñsionē ut ad vnā iterrogationē: erit ibi elēchus. i. erit ibi uera redargutio. si aūt nō dedit rñsionē vnā: sed videt dedisse: erit ibi apparēs elenchus. ¶ Notandū aūt q; ut supra dicebat ad plures iterrogationes aliqn̄ rñdet affirmatiue: ⁊ tūc uere redarguit rñdēs: q; cū aligd affirmat de plurib⁹ sit pōt affirmari de qlibet per se. ꝓcedens eni q; cecus ⁊ vidēs videt: uere redarguit: q; sequit q; cecus videat. aliqn̄ vo rñdet negatiue: ⁊ tūc uere nō redarguit. si eni cecus ⁊ vidēs nō videt: non seqt simplr q; vidēs nō videat: sed sequit apparēter. vult q; phs dicere q; cū ad plures iterrogationes rñdemus sicut ad vnā. i. rñdemus affirmatiue fit nobis elenchus: sed cū rñdemus negatiue nō ꝓprie damus vnā rñsionem: sed videmur dare. ideo non fit nobis elenchus: sz apparens elenchus. Deinde cum dicit.

¶ Quare oēs loci cadunt in ignorantiam elenchi. Ergo qui sunt ex dictionē: qm̄ apparēs ꝯtradictio: qđ erat ꝓprius elenchi. Alij aūt ex sillogismi diffinitionē.

¶ Epilogat circa determinata dicens. q; oēs loci sophistici cadunt in ignorantiā elenchi. q; loci ex dictionē deficiunt ab elencho. qm̄ est in eis appens ꝯtradictio qđ. i. que ꝯtradictio erat ꝓprius elenchi. alij aūt loci. ut qui sunt extra dictionē deficiunt sup. ex diffōnē sillis. ¶ Notādū aūt q; elēchus ut pluries dictū est: est sillis ꝑdictionis. Deficiunt ergo ab elencho ⁊ reducunt in ignorātiā elenchi palogismi. uel q; peccāt ꝯtra sillm: ⁊ h⁹ᵐ sunt palogismi peccātes ex dictionez: uel reducunt in h⁹ᵐ ignorātiā elēchi q; peccāt ꝑ ꝑdictionē: ⁊ h⁹ᵐ sunt palogismi peccātes ex dictiōe.

Dubitaret forte aliqs. q; nō vdet eē uerū qđ dicit. nā iter fallacias ex dictionē cōputat ex gd ⁊ simplr: ⁊ ignorātia elenchi: ut he maxime vident peccare ꝯtra ꝑdictionem. nō ergo simplr uerū est qđ inuit phs. vz q; falle in dictione peccāt cōtra ꝑdictionē. falle vo extra dictionē ꝯtra sillz. ¶ Dicēdū q; ex quosdā h dictū phi nō est ult uex: sed solū uerū est qtū ad aliqs fallas. alique eni falle in dictiōe plus peccāt cōtra ꝑdictionē: ⁊ alique ex dictionē plus cōtra sillm: sz cū phs absqz exceptione h dicat. nō videmur ire ad mētē eius. si nos aliqs fallas exceptuam⁹.

¶ Notandū autē q; ut spectat ad ꝓsens elenchus dici pōt. uel q; ꝯcludit utrāqz ptē ꝯtradictionis. ult q; ꝯcludit aliquā ꝓpōnē cui in disputatiōe fuerat ꝯtradictū. ꝑmus aūt modus fieri pōt absqz obuiatiōe. posset eni quis sillogistice ꝯcludē utrāqz ptē ꝑdictionis si nō disputaret cū aliq̄ nūc itēderet alicui obuiare: sed scdus modus fieri nō pōt nisi in disputatione obuiādo alteri. cū dī ergo q; falle in dictione peccāt cōtra ꝑdictionē accipiēda est ꝑdictio ꝓut ꝯcludit aliq̄ ꝓpō cui in disputatiōe fuerit ꝑdictū: ⁊ sic exponēdo nō hēt calūniā qđ dī. nā ut in sequēti cap° dicet per fallas in dictiōe plus hō decipit disputando cū alijs qz ꝯsiderādo per seipz. ergo in talib⁹ potissime fit falla ex ꝯtradictionē ut accipit ꝑdictio qztū ad obuiationē ⁊ disputationē cū alio. Sz in fallacijs extra dictionē fit falla ex sillz. q; cōsiderādo ⁊ sillogiçādo qs in seipo absqz eo q; ꝑdicat sibi per aliū nō min⁹ decipit qz disputādo cū alio: qđ vo obijciebat de ignorātia elenchi ⁊ de falla ex qđ q; euidēti⁹ deficiūt a ꝑdictione: equocat in ꝑdictione. magis eni tales falle peccant ꝑ ꝑdictionē ꝓut utraqz ps ꝑdictionis ꝯcludit. q; sillz: sz nō magis peccāt cōtra ꝑdictionem: ut accipit ꝑdictio ꝓut cōcludit aliq̄ ꝓpō cui in disputatione est ꝑdictū: nā ⁊ si oēs falle sic peccant cōtra ꝑdictionē: per quādā tm̄ appropriationē cōtra ꝑdictionē sic acceptā peccāt illi loci sophistici ex quos magis decipimur disputādo cum alio.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū plures ꝓpōnes possint dici ꝓpō. ⁊ videtur q; sic. nā sic plures hoies pnt dici vnus hō. ut Porphyrius videt dicē: sic ꝓpōnes plures pnt dici ꝓpō uel vna ꝓpō. ¶ Amꝑ. in plurib⁹ hoib⁹ est ꝯsiderare qđ est ex

Cap° de spē

formã:z qđ est ꝑm mãm:z lz plures hoies nõ sint vnũ rõne mãe:sunt tñ vnuz róne forme.z qz qđ est ꝑm formã semp est potiꝰ plures hoies magis dici debet vnus hõ qz nõ vnus hõ.ꝯz plures ꝓpõnes potiꝰ debẽt dici ꝓpõ qz nõ. ¶ Oppositũ hẽtur in lra. ¶ Rꝰ dđz ꝙ ꝑm quosdã.ió plures hoies non debẽt dici hõ.qz de rõne hois nõ solũ est forma:sz ẽt mã.hõ eni dicit formã nõ ꝑm se:sz in mã:z qz de rõne mãe est ꝙ faciat vnũ ꝑm idiuiduationẽ:ió de rõne hois est ꝙ hẽat eẽ idiuiduatuz. Sz distiguũt de idiuiduatione.qz q̃dã est signata:q̃dã nõ.de rõne ꝯ hois ut dicũt nõ est idiuiduatio signata. nõ est eni de rõne hois ꝙ sit sor.sz de rõne hois est idiuiduatio nõ signata.est eni de rõne hois ꝙ sit vnus alius hõ:sed istud nõ videt bñ dictũ.qz mã que est de rõne hois nõ ẽ mã idiuiduata:siue accipiat idiuiduatio ut est signata:siue ut est uaga:sed de rõne hois est mã p tinẽs ad totã spẽm ꝑm quã acceptionẽ mãe sic oẽs homines sunt vnus hõ ꝑz formã.sic sunt vnꝰ hõ ꝑz mãz. nõ eni põt eẽ ꝙ hoies distiguant per mãz ptinẽtem ad spẽm:nisi sit diuersarũ spẽrũ:ió distiguẽ de vnitate forme z de vnitate mãe ptinẽte ad spẽz est oino supuacuũ ¶ Sciẽdũ ꝯz ꝙ nullũ supiꝰ p̃dicat de iferioribꝰ nisi ꝑz eẽ qđ hẽt in eis : z qz in alio z alio iferiori hẽt supius aliud z aliud eẽ:opz ꝙ plurificato iferiori plurificet superiꝰ ut est in eo.z ut p̃dicat de ipo.quot ꝯ sunt ptes laria hoiuz tot sunt hoies.sor.ꝯ z plo nõ sunt hõ:sz sũt hoiea.simplr ꝯ z absolute plures hoies nõ sunt hõ: z plures ꝓpõnes nõ sunt ꝓpõ:tñ ꝑm aliquã determinationẽ z ꝑm qd nihil ꝓhibet ꝙ hoies sint hõ:uel ꝙ plura aliq̃ sint vnũ aliqd.ut plures hoies sunt vnus hõ nõ absolute:sz vnus hõ per ptícipationez spẽi.z per hoc ꝑz solo ad dictũ Porphyrij.qđ vo addebat ꝙ potiꝰ ẽ ꝙ est ꝑz formã ꝯz qđ est ꝑz mãz. ¶ Dđz ꝙ ples hoies sic sunt vnũ quo ad formã:ita q̃dãmõ sũt vnũ q̃ ad mãz. sunt eni vnũ q̃ ad formã designãtẽ spẽm nõ q̃ ad formã idiuiduatã sic sunt vnuz quo ad mãm ptinentẽ ad spẽz nõ quo ad mãm signatã:z qz vnũqđꝯ est simplr z absolute tale ꝑm eẽ qđ hẽt in se . qz hoies ꝑm esse qđ hñt in se hñt eẽ signatuz:plura ptícularia hoiuz simplr z ꝑm eẽ qđ hñt sũt plures hoies:lz ꝑm qđ possint dici vnus hõ.p tãto ꝯ vitatẽ hẽt ꝙ ples hoies sũt vnũ ꝑm formã:z ples ꝑz mãz:qz rõ vnitatis spẽi magis sumit ex forma.z rõ idiuiduatiõis z pluralitatis idiuiduoꝝ magis sumit ex mã.simplr tñ z absolute loquẽdo plurificata foꝛa plurificat mã:z plificata mã plificat foꝛa

Alterius forte dubitaret aliqs . utrũ eadez sit rõ hois z vnius hois:uel ꝓpõnis z vniꝰ ꝓpõnis. ¶ Ad euidẽtiã aũt quesiti.sciẽdũ ꝙ plures hoies nõ sunt plures nisi ꝓp figtionez mãe:z ꝓp ꝙ dicũt aliqđ aggregatũ.vnus ꝯ hõ ut diuidit ꝫ ples dicit ꝟ aliqđ z aggregatũ. ¶ Uidẽduz ẽ ꝯ quõ diffõ z nomẽ fignt rẽ simplr z rẽ aggregatã. ¶ Notãdũ ꝯ ꝙ
cõ.7. nomẽ ꝑm phm 8ºmetaᶜᵉ.figt formã z aggregatuz.hõ enim figt hoiez simplr z hoiem in ꝟ.Sz nõ eque ꝓncipalr:sz ꝓncipalr z ꝓꝰ figt hoiez.z q̃le qđ . scđario vo z ex q̃nti figt hoiez in ꝟ z ꝟ aliqđ.z ió bñ dictũ est ꝙ hoꝛ noia ꝓncipalr non fignt ꝟ aliqđ:sed magis q̃le qđ.z si videant figre ꝟ aliqđ.ꝟ erit ſꝟ appellationis figª:z hic nomẽ figt rẽ simplr z ut est ꝟ aliqđ.sic z diffõ ꝑ se z ꝓꝰ est rei simplr.ex q̃nti vo est rei ut est ꝟ aliqđ.Intm̃ ꝯ ea que sunt ꝟ aliqđ ꝓticipãt rõne eiꝰ qđ est simplr:inq̃tũ id qđ est simplr rebuat in ꝟ aliqđ.vnus ꝯ hõ intm̃ ꝓticipat diffõnẽ hois inq̃tũ hõ rebuat in ꝟ hoie:cũ ꝯ certuz sit ꝙ plures hoies nõ sũt hõ simplr loquẽdo.qz ea dez est rõ de noie z de diffõne:si plures hoies simplr z absolute nõ ꝑdicãt dici hõ.vnus vo simplr z abtẽ põt dici hõ:ꝙstat ꝙ eadẽ erit diffõ rei simplr z vniꝰ rei.nõ ãt ea dẽ erit diffõ rei simplr z plurũ rerũ.depẽdet ergo solutio hꝰ qõnis ex qõne ꝑmissa ut ꝑz ꝑ iã dcã. Cap. V.

Fallacia aũt fit in his qđẽ que sunt ſ ꝑm equocationẽ z oꝛonẽ cum nõ põt diuidi qđ multiplr dr:quedam eni nõ ẽ idoneũ diuidẽ ut vnũ z ens z idẽ.

¶ Postq̃z phs determinauit de locis sophisticis in se:z ut reducunt ad ignorãtiã elẽchi. In pte ista determiat de eis in cõparatiõe ad nos:z ut ꝟñt nos fallere.z duo facit.qz ꝑmo oñdit quõ fallimur per fallas in dictiõe. scđo quõ fallimur per fallas eẋ dictionez ibi. In his aũt que sunt ꝑm accñs. Fallacie aũt in dictiõe:ut supra dicebat triplr diuidunt . qz quedaz accipiunt ꝑm multiplex actuale:quedã ꝑm potẽtiale:quedã ꝑm fantasticũ.ió circa ꝑmũ tria facit.qz ꝑmo oñdit quõ decipimur per equocationẽ z ãphibologiã que accipiunt ꝑm multiplex actuale.scđo quõ fallimur per cõpõnẽ z diuisionẽ z accentuz que accipiũt ꝑm potẽtiale.tertio quõ fallimur per figurã dictiõis que accipit multiplex fantasticũ.1ª ibi. In his aũt que ꝑm cõpõnez. 3ª ibi. Expõ vo que sũt. Dicit ergo ꝙ fallacia.i.deceptio fit in his palogismis qui sunt ꝑm equocationez z ꝑm oꝛonẽ.i.ꝑm ãphibologiã cũ nõ põt diuidi.i.cũ nõ põt facile distingui:qz multiplex dr.z addit ꝙ quedã multiplicia nõ est idoneũ.i.nõ est facile diuidere.z hꝰ multiplicia sunt vnũ ens z idẽ. ¶ Notandũ aũt ꝙ va vniuocatio est solũ in specie spãlissima.ut ꝓbat.7.phi. in oibꝰ alijs vniuersalibꝰ est aliquo mõ multiplicitas:sed hꝰ multiplicitas aliqñ est equocatiõis . aliqñ cuiusdã analogie.equocationis aũt multiplicitas est qñ soluz nomẽ cõe est:z ꝑm illud nomẽ nulla est vnitas rei.analoga aũt diuidunt.qz quedã magis appꝛopinquãt ad vniuocationẽ.quedã vo magis ad equocationẽ . gña enez lz sint analoga:qz vniuocatio va nõ est nisi in spẽ spãlissima.illa tñ analoga multũ appꝛopiquãt ad vniuocationẽ.vñ dr in ꝑdicamentis ꝙ est in giiibꝰ z differentijs vniuoce ꝑdicari.possumus ergo distinguere de analogia.qz quedã est analogia per ꝑdicationez ut analogia generum:quedam vo est analogia per attributionem ficut omnia sana dicunt per attributionem ad vnum aliquid.ut ad sanitatem que est in animali z oia entia sic dicta sũt per attributionem ad aliqđ vnũ ut ad ſbaz.uere ergo vniuoca nõ sunt distinguẽda:nec ẽt ea que multũ appꝛopinquãt ad uerã vniuocationẽ: cuiusmodi est analogia gñum.Distinguẽda ergo sunt equoca z analoga per attributionẽ.sz equoca est facile distinguere qz solũ nomẽ cõe hñt.analoga vo qz aliquo mõ ꝯcurrit ibi vnitas rei per attributionẽ.ió talia nõ est facile distinguere:z qz ens vnũ z idẽ.hꝰ analoga sũt.ió dictũ est ꝙ nõ ẽ idoneũ ea diuidẽ.Deiñ.c.d.

¶ In his aũt que sunt ꝑm cõpõnẽ z diuisionẽ: eo ꝙ nihil putat differre cõposita z diuisa oratione:uelut in plurimis.

¶ Oñdit quõ fallimur per locos sophisticos peccãtes ꝑm multiplicitatẽ potẽtialẽ.z duo facit.qz ꝑº ostẽdit quõ fallimur per cõpõnẽ z diuisionẽ.2º quõ per accẽtuz ibi. Silr aũt. Dicit ꝯ ꝙ in his que sunt ꝑz cõpõnẽ z diuisionez sup.fallimur:eo ꝙ nihil putat differre oꝛo cõposita z diuisa uelut in pluribꝰ. ¶ Notãdũ ãt ꝙ in pluribꝰ oꝛonibꝰ cõpõ z diuisio nõ falsificãt sniaz ut si diceret.qcũqz currit nũc currit.ly nũc:siue cõponat cũ ꝑº currit uel cũ 2º:semp est uera locutio : z qz aliqbꝰ nõ differt:credimus ꝙ simplr nõ differat.z sic decipimur.uel possumus dicẽ ꝙ per ly uelut in pluribꝰ designant oꝛones peccãtes ꝑm hꝰ fallas que sunt difficiles ad distiguẽdũ:ut sit sensus ꝙ fallimur ꝑ cõpõnẽ z diuisionẽ.qz nõ putamus differre oꝛonẽ composità z diuisam:uelut accidit in pluribꝰ oꝛonibꝰ que

pp sui difficultatē.qr nō sunt idonee ad distinguēdum nō cognoscēdo multiplicitatē earū non putamus ibi differre cōpositū ꝛ diuisum.Deinde cum dicit.

¶ Sitr aūt ꝛ in his que sunt ſm accētum. Nō eni aliud videt significare remissa ꝛ itensa oro:in nullo aūt:aut nō plurib⁹.

¶ Ondit quō fallimur per accētū dicēs. q sitr fallimur in his que sunt ſm accētū.qr non vi aliud figre oro remissa.i.plata grauiter:ꝛ itēsa.i.plata acute: ꝛ h aut i nullo.qr forte in nulla orone cogscimus talē dziā.uel si cogscimus in aliq in plurib⁹ forte nō cogscim⁹ ea.

Dubitaret forte aliqs.qr cū accēt⁹ fiat in dictione.videt male eē dictū q per accētū fallimur.qr videt idē figre oro itēsa ꝛ remissa.

¶ Dz q accent⁹ aliquo mō fit in orone:nā cū vnus modus accēt⁹ sit:qñ vna uox pōt eē vna dictio uł plures dictiōes cū plēs dictiōes aliq mō possint dici oro. accēt⁹ aliq mō fit in orone:uel possum⁹ dicē q cuz dr q accēt⁹ sit qñ oro pfert itēse uel remisse:accipitur ibi oro large ad oē id qđ ore pfert.Deinde cum dicit.

¶ Eoz vo que sunt ſm figurā:pp similitudinē dictionis.Difficile eni diuidere que similiter ꝛ diuerse dicuntur.

¶ Ondit quō fallimur per fallam figure dictiōis.ꝛ tria facit.qr p° pponit qđ itēdit.2° manifestat qđ dixerat. 3° qr h falla multuz videt appropinquare ad fallas ex dictionē pbat hāc fallam eē in dictione.2ª ibi⌊ Bene eni qui hec pōt.⌋ 3ª ibi⌊ Quare in his que sunt.⌋ Dicit ergo q redargutiones de nūo eorū que sunt ſm figurā dictionis sup.nos decipiūt pp filitudinē dictionis.qr difficile est in talib⁹ diuidē.i.distiguē que dr filr ꝛ que diuerse.i.dissilr.Deinde cum dicit.

¶ Pene eni q h pōt facē:ppe ē vidē uez.

¶ Probat qđ supposuerat.vz q difficile est talia distinguere:ꝛ duo facit.qr p° pbat h ułr in oibus modis h⁹ falle.2° spāliter h pbat in illo mō qñ āle qd mutat i h aliqd.2ª ibi⌊ Maxie aūt sciet.⌋ Cōtinuet sic.bñ dico q difficile est scire diuidere que dictiōes dr filr ꝛ que dissilr.qr qui pōt h facere pene ppe est videre ueruz:sz sup.difficile est nō solū cogscere uerū:sz ēt appropinq̄re ad cognitionē vitatis.g difficile est illud facere.ꝓtigit g nos decipi per talē fallaz.¶ Notādū aūt q iter cetera ad cognitionez vitatis vi facere scire id qđ dr p nomē:ꝛ cogscere vim ꝛ vtutē uocabulox:ꝛ q talia nouit.qr multū appropinqt ad cognitionē vitatis.dr eni pene ppe videre uerū.ꝛ qr nullus pōt scire que dictiones dr filr ꝛ que dissilr ignorāte vtute uocabulox.iō qui sibi pōt cauere ab hac falla est pene ppe videre uerū.ꝛ qr difficile est eē ppe ueritatez difficile est cauere ab hac fallacia.Deinde cum dicit.

¶ Maxime aūt sciet annuere:qm̄ oē qđ de aliquo p̄dicat:opinamur hoc aliquid:ꝛ ut vnū itelligimus.Nā vnū ꝛ substātiā maxime videt sequi hoc aliqd ꝛ ens.

¶ Ondit hāc difficultatē spāliter ex illo mō hui⁹ falle qm̄ āle qd mutat in h aliqd.ꝓtinuet sic.bñ dico q est difficile distiguere que dr filr ꝛ que dissilr:qr potens hoc facere maxie sciet ānuere idest sciet ad nutū ꝛ ſm uolūtatē suā manifestare ꝛ ondere:qm̄ oē qđ p̄dicat de aliquo.i.oē qđ significat āle qd opinamur eē hoc aliqd.ꝛ intelligimus ut aliqd vnū.ꝛ qr difficile est scire ondē quō ea que significāt āle qd vr significare hoc aliqd. iō difficile est scire distiguē silitudies ꝛ dissilitudines dictionuz:ꝛ addit āre que significant āle qd vident significare hoc aliqd dicens.q hoc aliqd ꝛ ens vr seq vnū ꝛ sba.z.referant aūt singula singulis.ut hoc aliqd referat ad sbam:ꝛ ens referat ad vnū.qr ergo hoc aliqd vi seq sbam.ois sba vi hoc aliqd figre.ꝛ qr vnū vi seq ens.qcqd figt ens vi figre vnū:quecūq; ergo fignt āle qd.ꝛ sūt ułia pp figurā dictionis vident figre vnū ꝛ h aliqd.¶ Notādū aūt q h aliqd vi seq sba.z.qr que ppie pncipalr ꝛ maxie dr sba est p⁹ sba ut dr in p̄dicamētis:qđ quō ħeat itelligi alibi clari⁹ dixim⁹.Ad pns aūt itm dictū sit q qr sba figt per modū per se stantis. cū sole p⁹ sbe per se existāt.ꝛ oia alia existant in illis.si ois suba ex mō signdi figt per modū per se stantis:ois suba vi figre hoc aliqd.qr figt per modū p⁹ sube: cui⁹ est per se stare.ꝛ sic pz quō h aliqd sequit subaz.quō aūt vnū sequit ens de leui pz:nā sic per se eē ex mō signdi ꝓsequit tale eē qđ est in suba.sic eē idiuisuz ꝛ eē vnum ex mō eēndi ꝓsequit oē ens.bñ ergo dcm̄ est q h aliqd ꝛ vnū ex mō eēndi ꝓsequit ens ꝛ sbam.¶ Notādum aūt q si credimus āle qd eē h aliqd ex ipa platione decipimur per figurā dictionis.ipa eni platio ut concretio dictionis facit q āle qd interpret h aliqd:uł q vnū p̄dicatū interpret aliud.pp qđ ut supra dicebat. bñ dictū est q dicēdo:qcqd vidisti heri:nūc vides.albedinē vidisti.ergo albedinē vides.nō est figura dictionis:qr albedo ex mō pferēdi nō hēt q interpret sba.sba eni nō est albedo:sed si accipet in ꝓcreto ut albū.qr id qđ est suba ꝓtigit eē albū interptamur albū eē subaz.ꝓcretio ergo dictionis que est q̄dā figura ei⁹ facit ut talis interpretatio fiat:ꝛ qđ dictū est de uariatione p̄dicamētoz ueritatē hēt cū āle qd interptat h aliqd:nā ut ēt supra dicebat.sor.nō est humanitas:sed homo.ꝓcretio ergo dictionis facit q secunde substantie p̄dicent de p̄mis substantijs:ꝛ de his que sunt h aliqd.ꝛ quia p̄dicādo de eis vnum interpretamur aliud:ꝓcretio dictionis facit q vnū interptemur aliud.si ergo in talibus interptationibus decipimur ex ipa platione uocis est ibi figura dictionis:si ex vnitate rei:est ibi fallacia extra dictionē.¶ Notādū etiā q pter ꝓcretionē dictionis possemus assignare spālē rōnē.āre interptamur āle qd eē h aliqd.nā qr vno noie noiamus ułe sic̄ ꝛ pticulare credimus ułe figre vnū aliqd sicut ꝛ pticulare.homo eni qui est ułe noiat vno noie:sicut ꝛ sor.qui est pticulare nō solū ergo ꝓcretio:sed vnitas nois facit q āle qd interptemur hoc aliquid.Deinde cum dicit.

¶ Quare in his que sūt ſm dictionē hic locus ponēdus.Primū qdē qm̄ magis fallacia fit his qui cū aliis ꝓsiderant q̄z qui p se:nāq; cū alio est ꝓsideratio per oones: que aūt per se nō minus per ipam rem.

¶ Ondit hāc fallaz eē in dictione'.oñsuz eni fuit supra. ꝛ pōt ēt patē p ea que tacta sunt q hec falla magnā cōuenientiā hēt cū fallacijs ex dictionē.ne g credat eē talis falla:pbat eā eē in dictiōe.ꝛ tria facit ſm q triplicē rōnē ad h assignat.2ª ibi⌊ Deide ꝛ p se falli.⌋ 3ª ibi ⌊Amp.falla qdē.⌋ Dicit g q hic loc⁹ ponēdus est in his h est iter illos locos q sunt ſm dictionē.p̄mū qdez i.h⁹¹ p⁹ cā est:qm̄ ſm talē locū magis fit falla his q ꝓsiderāt cū alijs q̄z illis q ꝓsiderant p se.g h falla.s.figure dictiōis est falla in dictiōe:nā p oones est cōsideratio cū alio:sz p seip̄z rē nō min⁹ est ꝓsideratio per seip̄m. ¶ Notādū aūt q falla in dictiōe sumit p̄n^m decipiendi ex uoce:siue ex orone:ꝛ qr ſmo ꝛ oro sūt ad aliuz p tales fallas magis decipimur p alios q̄z p nos.falle āt ex dictionē sumūt p̄n^m decipiēdi ex re.ꝛ qr de reb⁹ p nosip̄os ꝓsiderare possum⁹ per tales fallas.nō minus decipimur ꝓsiderādo p nos q̄z cū alijs:pp qđ pz q si p figurā dictiōis magis decipimur cū alijs q̄z ꝓsiderādo per nos:q talis falla est in dictione.Deide cum dicit.

¶ Deinde ꝛ per ſe falli accidit: cum in oratione facit conſiderationem.

¶ Ponit 2as rōnē. d. Deide p figurā dictionis ſup. accidit aliquē p ſe falli. cū i oꝛone facit ꝯſiderationē. ergo hec falla eſt in dictione. tuz qꝛ plus decipiť cuz alio q̄z p ſe. tū ēt q cū decipiť per ſe decipiť in oꝛone ꝯſiderando ꝛ nō per ꝯſiderationē rei. Deinde cum dicit.

¶ Amplius fallacia quidem ex ſimilitudine: ſimilitudo aūt ex dictione.

¶ Ponit 3as rōnē dicēs. Amp̄. falla. q. d. falla ſup. figure dictionis fit ex ſilitudine. ſilitudo autē illa ſumiť ex dictione. ergo hec fallacia eſt in dictione.

¶ His aūt que ſunt ꝑm accn̄s: eo q nō pōt diiudicare idē ꝛ diuerſū: ꝛ vnū ꝛ multa: neq; q̄lib^9 p̄dicationib^9 oia hec: ꝛ rei acciderūt ꝛ accn̄ti.

¶ In pte iſta oñdit ꝓs quō decipimur p falas ex dictionē. ¶ Ad cui^9 euidētiā ſciēdū q ly oēs fale nō inferāt ſillogiſtice: qꝛ ēt petitio p̄ncipij de qua magis vi q iferat nō ifert ſillo^ce: ut ſup̄ dicebať: ꝛ ly oēs fale nō recte ꝓbēt nec recte ꝓdicāt. alique tn̄ magis pure peccāt cōtra illationē. alique magis ꝯ ꝓdictionem. alique vo magis ꝯ ꝓbōnē. tria ḡ facit. qꝛ p^o oñdit quō fallimur p accn̄s. ꝛ p ꝯn̄s que videnť peccare ꝓ illationē. 2° oñdit quō fallimur p ꝑm qd. ꝛ p ignorātiā elēchi que videntur peccare ꝓ ꝓdictionē. 3° quō fallimur p petitionem p̄ncipij: ꝛ p ꝑm nō cām: ꝛ p ꝓes iterrogatiōes que videnť peccare ꝓ ꝓbōnē. 2ª ibi ⌊ In his que ſūt ꝑm dimi nutionē. ⌋ 3ª ibi ⌊ Siľr aūt in his que in p̄n^o. ⌋ Circa p^m duo facit. qꝛ p^o docet quō fallimur p accn̄s. 2° quō p ꝯn̄s. 2^a ibi ⌊ Siľr aūt in his que ſūt ꝑm ꝯn̄s. ⌋ Dicē ḡ q in his que ſūt ꝑm accn̄s fit fala ſupple in eo q audiens nō pōt diiudicare idē ꝛ diuerſuz: nec pōt diiudicare multa ꝛ vnū: neq; q̄lib^9 p̄dicationib^9. i. ꝑz q̄lia attributa oia hec. i. miores extremitates accidūt rei ſbiecte i. medio. ¶ Notādū aūt q in fala accn̄tis ꝫ tria ſe habēt p ordinē. p^o eni p mediū diūſificať ꝛ uariať. 2° medio uariato qualr hēt viz mlto^ꝛ termio^ꝛ. 3° qꝛ mediū eſt multa vtute medij maiores extremitates nō pñt cōcludi de miorib^9. Decipimur ḡ p falaz accn̄tis. qꝛ neſcim^9 coḡſcē qñ mediū manet idē: ꝛ qñ diuerſificať: ꝛ qꝛ manēs mediū idē hēt vim vni^9. diuerſificatū vo hz vim multo^ꝛ. nō coḡſcēdo aūt qñ mediū manet idem: ꝛ qñ diuerſificať. nō coḡſcim^9 qñ accipiť ut vnū ꝛ qñ ut multa. ꝛ qꝛ ſi accipiť ut multa mior extremitas exneať a medio. ꝛ accidit ei nō coḡſcēdo que dicta ſunt: nō coḡſcim^9 q̄lib^9 p̄dicationib^9 miores extremitates accidūt rei ſbiecte ſiue medio. ¶ Notādū ēt q dicit q̄lib^9 p̄dicationib^9. qꝛ iō cōtingit fala accn̄tis qñ medius terminus ſtat ſub aliquo p̄dicato ut ſub aliq̄ attributo. rōne cuius minoꝛ extremitas accidit ei: ꝛ extraneatur ab ipſo. Deinde cum dicit.

¶ Siľr aūt ꝛ in his que ſunt ꝑm cōſequēs. Pars eni quedā accn̄tis eſt ꝯſequēs.

¶ Oñdit quō fallimur p falaz ꝯn̄tis. ꝛ duo facit ꝑm q duplr h oñdit. 2ª ibi ⌊ Amp̄. aūt. ⌋ Dicit ḡ q ſiľr ſup. fit deceptio ꝛ fala in his que ſunt ꝑm ꝯn̄s. naz ꝯn̄s eſt q̄dā ps accn̄tis. pōt autē ſic foꝛmari rō. accn̄s decipit: ꝯn̄s eſt ps accn̄tis. ergo ꝯn̄s decipit. Deinde cū dicit.

¶ Amplius aūt ꝛ in plurib^9 videť ꝛ ꝓbatur ſic: ſi hoc ab illo nō ſeparať: neq; ab altero ſeparari alterum.

¶ Adducit 2^am rōnē quō fit deceptio per falaz ꝯn̄tis dicens: q in plurib^9 vi q ꝯn̄s nō ſeparať ab antecedēte ꝛ qꝛ hoc eſt in plurib^9 creditť q ſit in oib^9. pp qđ ſi hoc i. ſi ꝯn̄s nō ſepať ab illo. i. ab antecedēte: creditť ꝛ ꝓbatť q neq; alterū. i. neq; añs ſeparať ab altero. i. a ꝯſequēte. ¶ Notādū aūt q ꝯn̄s ꝛ antecedēs: ut hō ꝛ aial in plurib^9 ſiue in multis ſese cōcomitantť. multa eni ſunt aialia ſunt hoies: ꝛ eq̄. ꝛ iō qꝛ ſic ſeſe ꝯcomitantť in plurib^9. credimus q ſeſe ꝯcomitentť in oib^9: ꝛ opiamur q ſicut aial eſt de rōne hois: ꝛ nō pōt ſepari ab homine: ſic credimus q hō ſit de rōne aialis. ꝛ nō poſſit ſepari ab eo: ut q nō poſſit eē aial q nō ſit hō. Decipimur ergo per hāc falaz. qꝛ idē opiamur eē ꝯn̄s ꝛ antecedens. ¶ Notādū ēt q ut ſupꝛa dicebať ꝯn̄s māꝛ eſt ps accn̄tis. foꝛmaꝛ aūt eſt diſtinctū ab ipo. iō ꝓbs dupl̄r oñdit q fallimur per fallam ꝯn̄tis. p^o ut eſt ps accidentis. ſcō ut eſt diſtinctū ab ipſo. Deinde cuz dicit.

¶ In his vo que ſunt ꝑm diminutionē rōnis: ꝛ in his que ꝑm qd ꝛ ſimplr: i eo q pene fala eſt. Nā q̄ſi nihil ꝯſignificat: quid aut quo: aut quō: aut nūc ulr cōcedimus.

¶ Oñdit quō fallimur per fallam ꝑm qd. ꝛ per ignorātiam elenchi dicens. q in his que ſunt ꝑm diminutionē rōnis elenchi. ꝛ in his que ſunt ꝑm qd ꝛ ſimplr eſt fallacia in eo q pene. ambe eni iſte fallacie arguūt ꝑm quaſdā determinationes ꝛ nō ſimplr. ꝛ qꝛ res ſumpta cū determiatione modicuz vi differre a ſeipſa ſumpta ſimplr. decipimur ergo qꝛ pene. i. fere idē arbitramur eē ſumptū cū determinatione: ꝛ ſumptū ſimplr. iō ſubdit q q̄ſi nihil ꝯſignificat qđ: aut quo: aut quō: ꝛ nūc. qꝛ ergo h^oi determiationes nihil putam^9 differre a ſimplr. iō ſūpta cū talib^9 determiationib^9 ꝯcedim^9 ulr. i. ſimplr. ¶ Notādū aūt q ut ſupꝛa dicebať fala ꝓz qđ duplr fit. qꝛ determiatio illa ulr reſpicit rez totā ꝑm ſe: uel mediāte pte. ſi ꝑm ſe: tūc dī eē p̄ceſſus a qđ ad ſimplr: ut dicēdo ens opiabile. ergo ens: ſed ſi h^oi determinatio nō reſpiciat ipaz rē ꝑm ſe: ſed mediāte pte a qua nō pōt denoiari totū eſt. ut alb^9 dētes. ergo alb^9. ꝛ tūc eſt p̄ceſſus a quo ad ſimplr. ergo decipimur per fallaz ꝑm qd ꝛ ſimplr. qꝛ qđ ꝛ quo nihil putamus differre ab eo qđ eſt ſimplr ꝛ ulr. ¶ Notādū ēt q ignorātia elenchi. ut ſupꝛa dicebať: q̄druplr fit ꝑm has q̄tuoꝛ ptic̄las vz ꝑm idē ad idē: ſiľr ꝛ in eodē tpe. ꝛ hos q̄tuoꝛ modos poſſum^9 reducē ad duos: qꝛ ꝑm idē ad idē. ꝛ ſiľr peccāt in eo q quō. qꝛ nō ſumunť determiationes ille eodem mō. modus vo ille qui non ſumiť reſpectu eiuſdē tpis peccat in eo q nūc. qꝛ nō accipit determiationes illas ſiľ ꝛ in eodē nūc. p̄mas ḡ duas ptículas. vz qꝛ nō putamus differre qđ ꝛ quo ab eo qđ eſt ſimplr: debemus referre ad falaz ꝑm qd. alias vo duas ptículas. vz qꝛ nō putamus differre q eſt quō ꝛ nūc ab ulr debemus referre ad ignorātiā elenchi. Deinde cum dicit.

¶ Siľr aūt ꝛ in his q que i p̄ncipio ſumūt ꝛ in nō cauſis. Et q̄cūq; interrogationes plures ut vnā faciūt. In oib^9 eni eſt fala in eo q pene. Nō eniz ſubtiľr diſſerimus: neq; ꝓpōnes: neq; ſillogiſmi diffinitionē: ꝓpter p̄dictā cauſam.

¶ Oñdit quō fallimur per petitionē p̄ncipij per nō cās: ꝛ per plures iterrogationes dicēs. q ſiľr ſup. decipiñ in his palogiſmis qui ſumūt qđ eſt in p̄n^o: ꝛ ēt decipiunt nos quecūq; faciūt plures iterrogationes: ut vnā In p̄dictis eni oib^9 fit fala in eo qđ pene. i. in eo q deficiūt a ꝓbōne. nō eni pp p̄dictā cām ſup. deceptionis i. pp p̄dictas falas que ſunt h^oi deceptionis cā. ꝓpter ea. ſ. q nō diſcernimus ſubtiľr neq; diffōnem ꝓpōnis quātū ad falaz ꝑm plures iterrogationes: neq; diſcer

ni mus diffōnez filli quantū ad petitionē ꝓncipij ⁊ nō cām. ¶ Notandū aūt ꝙ pene defectū noiat. ergo hē. 5. fallacie. vz ſm qd: ignorantia elenchi: petitio ꝓncipij: nō cā: ⁊ plures iterrogatiōes peccāt in eo ꝙ pene: alr tñ ⁊ alr. ſm ꝙ alr ⁊ alr deficiunt: nā ſm qd ſumit per defectū a ſimplr. ignorantia elenchi per defectū a ꝯdictione. petitio ꝓncipij per defectū a filło. ſiue a ꝓbatione. qz nō ꝯcludit ⁊ ꝓbat idem per idē. nō cā vo ét deficit a ꝓbōne ⁊ filło. nō ꝙ ꝓbet idem per idē: ſed qz accipit pro cā qđ nō eſt cā. falla vo ſm plures iterrogationes deficit a ꝓbōne ⁊ filło per defectū ꝓpōnis. qz ergo ignorātib⁹ ⁊ idiotis qđ eſt ſm qd. videt q̄ſi ⁊ pene ꝙ ſit ſimplr. ⁊ apparens ꝯdictio pene videt eis ꝙ ſit ꝯdictio: ⁊ qđ eſt idez apđ eos ⁊ pene ſiue fere videat diuerſuz: ⁊ qđ eſt nō cā videt cā. ⁊ ꝓpō plures que nō eſt ꝓpō pene videt ꝓpō. ió ſm iſtas oēs falłas decipimur i eo qđ pene. ¶ Notandū ét ꝙ ut ſupra tangebat falła ſm plures iterrogatiōes: aliqñ facit elēchū uerū: aliqñ appentē. uerus elenchus. i. uera redargutio fit: ut ꝓbabat ſi rñdeat affirmatiue. apparēs vo ſi rñdeat negatiue. cuz ergo hec fallacia facit apparētem elenchū ānectit ignorātie elenchi. cui⁹ maxime eſt apparēter ꝯdicere. cuz vo uere redarguit annectit petitioni ꝓncipij. nā ſi rñdeat affirmatiue ⁊ ꝯcedat ꝙ cecus ⁊ videns videt: uere põt argui ꝙ cecus videat: ſed petit ibi ꝙ eſt i ꝓncipio: qz per id qđ ꝓferť ꝯiuncti ꝓbat ꝙ ꝓferť diuiſim. idē eſt eni arguē. cecus ⁊ videns vident. ergo cec⁹ videt: ⁊ dicere medicia eſt ſciētia ſani ⁊ egri. ergo medicia eſt ſcia ſani: ⁊ qz q̄to ueri⁹ redarguimur per hāc falłam: tanto magis decipimur per eā. ideo ſignanter phs uolendo determinare de deceptione eius ānectit eam petitioni principij. Caꝑ. VI.

Quoniā aūt hēmus ſm quot ſunt apparētes ſilli: hēmus ⁊ ſm quot ſophiſtici ſilli ⁊ elenchi.

q

¶ Hoc capłm coiter male ꝯtinuat. ⁊ ignorat coiter intentio phi circa iꝑm. qz nō bñ viſa eſt dīa inter locos ſophiſticos ⁊ ſillos ſophiſticos. loci eniz ſophiſtici ſunt elemēta ⁊ ꝑn⁹ ſillox ſophiſticox: nā ut ſupra dicebat: ſicut ſilli dialetici initunt locis dialeticis qui ſunt ueri loci. ſic ſilli ſophiſtici initunt locis ſophiſticis q ſūt falſi loci. ⁊ qz ad tradēdā artē de aliquo nō ſufficit tradere ꝑn⁹ illius niſi oñdat quō illud ex illis ꝓncipijs ſumit. ideo qz in hoc libro itēdit phs tradere artē ⁊ notitiā de ſillis ſophiſticis: nō ſufficit determiare de locis ſophiſticis qui ſunt ꝑn⁹ talīū ſillox niſi oñdat quō ex illis ꝓncipijs ſumūt originē ſilli ſophiſtici: oñſuz eniz fuit ſupra ꝙ lz ꝓncipale intētū in hoc libro ſit elench⁹ ꝓpter qđ hic liber merito dicit elenchox. itēdit tñ in hoc libro de locis ſophiſticis ⁊ de ſillis ſophiſticis: ſz hoc in cōparatione ad elenchū. Poſſumus ergo ſic cōtinuare hoc capłm. vz ꝙ phs in p̄cedētib⁹ determinauit de locis ſophiſticis. hic aūt determinat de ſillis ſophiſticis: oñdēdo quō ex dictis locis h⁹i ſilli oriuntur. Luz ergo hic itēdat de ſillis ſophiſticis ⁊ litigioſis. ſ. qz ſillis tētatiuus eſt etiā aliquo mō ſophiſticus ⁊ litigioſus. ideo phs duo facit. nā ꝑ⁰ determiat de ſillis ſophiſticis cōparādo eos ad locos ſophiſticos. 2⁰ determinat de ſillis ſophiſticis cōparādo eos ad ſillos tētatiuos. 2ª ibi ⌊ Et ſillis litigioſus ⁊ ſophiſticus eſt. ⌋ Neceſſitas ꝯ ꝑ⁹ ptis eſt ut cognſcamus quō tradēda eſt ars de ſillis ſophicis. qz tradēda eſt ꝑ locos ſophicos qui ſūt eox ꝑn⁹ ⁊ elta. ¶ Sciēdū ꝯ ꝙ ſilli ſophici ad tria cōparari pñt. ꝑ⁰ ad locos ſophicos q ſūt eox ꝑn⁹. 2⁰ cōparari pñt ad ꝓpoſitiones ⁊ termios ad quos applicātur. tertio cōparari hñt ad iꝑos utētes qui ſillogiçādo uti poſſunt orationib⁹ ad nomē uel itellectum: non eſt aūt tradenda ars de h⁹i ſillis per cōparationē ad utentes. qz reſpectu talīū hñt cōparationez per accīs: nec eſt tradēda ars de eis ſm ꝓpōnes ⁊ termios: ad quos applicari hñt. qz talia ſunt q̄ſi infinita: ⁊ nō ſunt de cōſideratiōe vnī⁹ artis: ſz tradēda eſt ars ꝑz locos ſophicos qui ut dictū eſt ſunt eorū ꝑn⁹ ⁊ elemēta. tria ergo facit. qz ꝑ⁰ oñdit ſillos ſophicos ſumēdos eē ꝑz locos ſophicos. ſcđo ꝓbat eos nō eē ſumendos ſm ꝓpōnes ⁊ termios ad quos applicari hñt. 3⁰ declarat ꝙ h⁹i ſillogiſmi nō ſunt ſumēdi: nec tradēda eſt ars de eis per cōparationē ad utentes. vz ꝓut diuerſimode ad nomē ⁊ ad intellectū pñt oronib⁹ uti. 2ª ibi ⌊ Scđm aūt que arguunt. ⌋ 3ª ibi ⌊ Nō eſt aūt dīa oronū. ⌋ In tota ꝑs ꝑte itēdit vnā rōnē que talis eſt. eadez via ſumēdi ſunt ſilli ſophici peccantes in forma ⁊ in mā: ſed ſilli ſophici peccantes in forma ſumunt ſm locos ſophiſticos. ergo oēs ſillogiſmi ſophici tā peccātes in forma q̄z in mā ſumēdi ſunt ſm locos ſophicos. eſt ergo ꝓncipalis itētio h⁹i⁹ ptis ꝙ ulr de oib⁹ ſillis ſophiſticis tradēda eſt ars ſm locos ſophicos. In hac aūt rōne ſic ꝓcedit. qz ꝑ⁰ ꝓbat ꝙ eadē via ſumēdi ſunt ſillogiſmi ſophici tā peccātes in forma q̄z in mā. 2⁰ oñdit ſillogiſmos peccātes in forma ſumēdos eē ſm locos ſophicos. 3⁰ cōcludit ꝓncipale intētū. vz ꝙ oēs ſilli ſophici ſumendi ſunt ſm dictos locos ſophicos. 2ª ibi ⌊ Si ergo palogiſmi ꝯdictionis. ⌋ 3ª ibi ⌊ Quare hēmus ſm quot ſiunt. ⌋ Circa ꝑm tria facit. qz ꝑ⁰ ꝓponit qđ itēdit. 2⁰ diſtiguit ſillogiſmū ſophicū. 3⁰ reſumit qđ dixerat ut ꝓbet intētū. 2ª ibi ⌊ Dico aūt ſophicū. ⌋ 3ª ibi ⌊ Qm̄ ät hēmus eos. ⌋ Dicit ergo ꝙ qz hēmus ſm quot ꝑn⁹ ſiue ſm quot locos ſunt ſiue ſiunt ſillogiſmi apparētes. i. peccātes in forma: hēmus ex hoc ſm quot ꝑn⁹ ſunt ſillogiſmi ⁊ elenchi ſophici. i. ſillogiſmi ⁊ elenchi peccantes in mā. q. d. ꝙ ſm eandē viā: ⁊ ſm eadē ꝑn⁹ ſumunt utriq; ſillogiſmi. ¶ Notādū aūt ꝙ lz per eadē ꝑn⁹ ⁊ per eoſdē locos ſumi poſſint ſillogiſmi ſophici tam peccātes in forma q̄z in mā: tñ magis directe: uel magis imediate ꝑz locos ſophicos ſumunt ſilli peccātes in forma q̄z in mā. ió phs q̄ſi ſupponēdo ꝙ ſillogiſmi peccātes in forma ſumunt ſm locos ſophicos. ait ꝙ illa eadē via ſumunt ſillogiſmi ſophici peccātes in mā. ¶ Notāduz etiā ꝙ intētio phi eſt in hoc cap⁰. de utriſq; ſillogiſmis. tā de peccātib⁹ in forma q̄z in mā oñdere ꝙ ſumunt ſm locos ſophicos. vñ infra ſpālem rōnē faciet de ſillogiſmis peccātibus in forma qui ſumunt ſm locos ſophicos. ꝙ autē h vi hoc ſupponere uel ſupponit iꝑm tanq̄z ꝓbādū: qz iferi⁹ hoc ꝓbabit. uel hoc ió fecit: qz ut dictū eſt euidēti⁹ eſt peccātes in forma ſumēdos eē ſm locos ſophiſticos q̄z peccantes in mā. ideo reſpectu illox hoc eſt quaſi ſupponēdum. ¶ Notandū ét ꝙ cū aliqđ nomē ꝯtingit pluri⁹ ſi alterū illox hēat nomē ꝓpriū reliquū ſibi retinet nomē cōe. videmus eni ꝙ hoc nomen ꝓpriū: ut ꝑz per phz ꝑmo top. cōmune eſt ad ꝓpriā paſſionē. ⁊ ad id qđ indicat qđ eſt eē: tñ qz indicans qđ eſt eē hēt ſpāle nomē: ⁊ dicit diffō ꝓpria paſſio retinuit ſibi nomē cōmune: ⁊ dicit ꝓpriū. ſic ſillis ſophicus eſt qđ cōe ad peccantē in forma ⁊ in mā: tñ qz peccās in forma hēt ſpāle nomē. ⁊ dicit ſillis appens. peccans in mā utplurimū retinet ſibi nomē cōe ⁊ dicit ſillis ſophicus: ió per ſillos ⁊ elenchos ſophicos itendit peccantes in mā: ⁊ ſm quandā appropriationē eſt dictū: nā ſm ueritatē ét ſillus peccans in forma eſt ſophicus. ió ſtatim poſt ad hoc deſignādū diſtiguit ſillm ſophicū in peccantē in forma ⁊ in mā uolens ꝙ uterq; poſſit dici ſophicus.

ca⁰ 3⁰

Dubitaret forte aliqs. qz cū ſilli ſophici hēant ꝓpria ꝑn⁹ ⁊ elementa: qz hñt locos ſophiſticos. videtur ꝙ de eis poſſit tradi ars per ſe: cui⁹ ꝯtrariū dcm̄ eſt ſupra. dicebat eni ꝙ de ſillis ſophiſticis nō poſſit tradi ars per ſe: ſed in cōparatione

ad elenchum: sicut de obliquitatibus non tradit ars nisi in cōparatione ad rectū. ¶ Dōz ꝙ silli sophici reducunt in locos sophicos: sed qr loci sophici sunt quedā obligtates elenchi: ⁊ reducunt in ignorantiā elenchi. iō de sillis sophicis ꝑncipaliꝝ ⁊ pfecte nō habet ars nisi in cōparatione ad elenchum.

Alterius forte dubitaret aliqs si peccās in forma ⁊ in mā pōt dici sillis sophicus: quis eoꝝ magis sit sophisticus. ¶ Dōm ꝙ in sillogismo sophistico duo est ꝓsiderare. vz termios ⁊ ꝓpōnes ⁊ ordinem sillogisticū. Luz ergo ordo sillogisticus magis se teneat ex pte forme: ꝓpōnes ⁊ termini magis se teneāt ex parte māe: sillis sophisticus peccās in forma est magis sophisticus quātū ad ordinē sillogisticū. peccans vo in mā est magis sophisticus quātū ad ꝓpōnes ⁊ terminos positos in sillo. ueruz qr ois res magis est qd est ꝑm formaz q̄z qd est ꝑm materiam. ⁊ cuilibet rei magis opponit qd est ꝑm formā q̄z qd est ꝑm materiā. ideo sillogismus peccās in forma magis est sillogismꝰ sophisticus: ⁊ plus opponit sillogismo q̄z peccans in mā: qr peccans in mā non ꝓprie opponit simplr sillogismo: ut infra patebit. si ergo sillogismus peccans in mā aliqñ cōmuni noie dr sillogismus sophisticus: hoc nō est ꝙ sit magis tale q̄z peccans in forma: sed qr nō sic habet spāle nomen ut ille. Deinde cum dicit.

¶ Dico aūt sophisticum elenchum ⁊ sillogismum: non solum eum qui videtur sillogismus uel elenchus: non est autē: sed etiam qui est quidem: videtur autem non inconueniens rei.

¶ Diuidit sillm sophisticū. ⁊ duo facit. qr pº diuidit sillogismū sophisticū in sillogismū peccantē in forma ⁊ in mā. 2º ondit quis sit sillogismus peccans in mā: ⁊ q̄liter differt a peccante in forma. 2ª ibi⌊ Sunt aūt hi.⌋ Dicit ergo. dico aūt sophisticū elenchū ⁊ sillm nō solum qui videt sillogismus uel elenchus: ⁊ nō est ut peccantem in forma: sed etiā sup. uoco sillm sophisticū eū qui est sillogismus. videt aūt nō cōueniens rei: qr peccat in mā. uterq̄z ergo pōt dici sophisticus: taz peccās in forma q̄z in mā. Deinde cum dicit.

¶ Sunt aūt hi qui nō ꝑm rem arguunt ⁊ mōstrant ignorātes: qd erat tētatiue.

¶ Ostēdit qui sunt sillogismi peccantes in mā: ⁊ qualr differunt a peccātibꝰ in forma. ⁊ tria facit. qr pº ait sillogismos peccantes in mā esse nō ꝙueniētes rei ⁊ ꝙuenire cum tētatiuis. 2º qd dixerat ꝓbat. 3º ex his que dixerat sepat peccantes in forma a peccantibꝰ in mā. 2ª ibi⌊ Est aūt tētatiua.⌋ 3ª ibi⌊ Sophistici aūt elēchi⌋ Dicit ergo ꝙ hi. s. sillogismi peccantes in mā sunt qui nō arguūt ꝑm rem. i. qui accipiūt falsa ⁊ mōstrāt ignorātes: qd erat ꝓpriū tētatiue. ¶ Notādū ergo ꝙ tria tāgit circa sillm peccantē in mā. ꝑmū est ꝙ accipit falsa. 2m ꝙ pōt sumere expimētū de ignorātia rndētis. 3m vo ꝙ ꝙuenit cum tētatiuo. Deinde cum dicit.

¶ Est aūt tētatiua pars dialetice: hic autez pōt sillogizare falsuz propter ignorantiā eius qui dat orationem.

¶ Qꝛ dixerat sillogismū peccantē in mā ⁊ accipientē falsa ꝙuenire cum tētatiuo: ut ostendat uerum esse qd dixerat: ꝓbat ꝙ tētatiuus pōt sillogizare falsum dicēs. ꝙ tētatiua est ps dialetice. ⁊ hec. s. tentatiua pōt sillogizare falsū pp ignātiā eiꝰ q dat oronē. i. pp ignātiā rndētis. ¶ Notādū aūt ꝙ tētatiua: ut supra dicebat ꝓcedit ex his que vident rndēti: si ꝙ rndēs sit ignās: ⁊ cōcedat falsum poterit sillogizare falsuz. idem ergo sillogismus poterit esse peccans in materia inquātum recipit falsa ⁊ esse tentatiuus inquātuz ꝓcedit ex his que vident rndenti. Deinde cum dicit. nō

¶ Sophistici aūt elenchi ⁊ si sillogizent cōtradictionem: non faciunt manifestum si ignoret: nam ⁊ scientē impediunt his orationibus.

¶ Ex his que dixerat ostēdit peccantes in forma differre a peccantibus in materia. continuet sic. dictum est ꝙ peccantes in materia possunt sumere expimentum de ignorantia respondētis. aūt pro sed sophistici elenchi. i. peccantes in forma: sup. non sunt tales. quia ⁊ si sillogizent cōtradictionem. i. ⁊ si non redarguant rndentem. nō tamen faciunt manifestuz si ignorat. nam sup. sophiste etiam scientem impediunt his orationibus. ¶ Notādum ꝙ per illum sillogismuz possumus directe sumere experimentū de ignorantia respondentis: qui ita impedit ignorantē ꝙ nō impedit scientez. posset ergo sic formari ratio. omnis sillogismus impediens tam scientem q̄z ignorantem nō ꝓprie sumit experimentum de ignorantia respondentis. peccans in forma est hoc. ergo ⁊c̄.

q Uoniam aūt habemus eos eadē via manifestū. Nā ꝑm que vident audiētibus uelut interrogata sillogizare: ꝑm hec ⁊ rndenti videbit: q̄re erūt sillī falsi per hec: aut oia: aut quedam.

¶ Postq̄z phs dixit ꝙ ꝑm illa ꝓncipia ꝑm que fiunt peccantes in forma fiunt peccātes in mā. In pte ista resumit qd dixerat ut ꝓbet itentū. ¶ Ad cuius euidentiam notandū ꝙ dupliꝝ possumus ondere ꝙ per eadē ꝓncipia sumunt palogismi peccantes in forma ⁊ in mā. pº eni hoc pōt ondi ꝓut aliqs sillogistice arguit cū alio. scdo ꝓut ꝓsiderat apud semetipz. pª via sic pz. illa enīz eadē ꝓpositio que est ꝓclusio sillī peccantis in forma: pōt eē ꝑmissa in peccāte in mā: ut si dicat. canis currit celeste sidus est canis. ergo celeste sidus currit. iste sillus peccat in forma: ⁊ initiat illi loco sophico qui dicit equocatio. si ꝙ accipiat ꝙ huiꝰ sillī: ⁊ fiat ꝑmissa alteriꝰ dicēdo. celeste sidus currit: qd currit hēt pedes. ꝙ celeste sidus hēt pedes. iste scds sillus peccat in mā: ⁊ initiat pº sillo peccāti in foīa. cū ꝙ ille sillus peccās in foīa initiat loco sophico ut equocatiōi loci sophici nō solū erūt ꝓncipia sillorū pecantiū in forma: sed ēt peccantiū in mā: alr tñ ⁊ alr: qr peccantiū in forma sunt ꝓncipia directe ⁊ imediate. peccātium vo in mā sunt ꝓncipia exꝑti ⁊ mediate. Scdo hoc pōt ondi ex eo ꝙ aliqs ꝓsiderat apud semetipm. nā sicut aliqs decipit cuz alio p sillm peccantē in forma ⁊ decept9 ꝓcedit ꝓnē illā: ⁊ fit ei sillus peccās in mā. sic aliqs pōt decipi ꝓsiderādo apd semetipz ⁊ decept9 ꝓcedit aliquā ꝓpōnē falsam tanq̄z uerā: ⁊ fit ei sillus peccās in mā. hi aūt duo modi sic differūt: nā lz per oēs locos sophicos possim9 decipi taz ꝓsiderādo cū aliꝰ q̄z ꝓsiderādo apd nosmetipos: tñ p locos sophicos in dictiōe magis decipimur ꝓsiderādo cū aliꝰ. per locos vo exꝝ dictionez nō min9 decipimur ꝓsiderādo per nosmetipos. Duo ꝙ facit phs. qr pº ondit eē eadē ꝑn9 ⁊ extra sillozꝝ peccātiū in forma ⁊ in mā ꝓut decipimur ꝓsiderādo cū aliꝰ. 2º ondit hoc idez ꝓut decipimur ꝓsiderando per nosmetipsos. 2ª ibi⌊ Qꝛ eni nō iterrogat9.⌋ Dicit ꝙ manifestū est sup. ex dicēdis: qm̄ hēmus eos. i. sillos tā peccātes in forma q̄z in mā eadē via. i. ꝑ eadē ꝑn9 ⁊ ꝑ eosdē locos: ⁊ est rō. qr per ea ꝑn9 ꝑm que vī audiētib9 ipos opponētes uelut interrogata. i. per iterrogata sillogizare q̄ztuz ad sillm peccantem in forma ꝑm hoc. i. ꝑm illa ꝓncipia siue ꝑm

lla falla3 videbit rndeti qz̄tu ad peccātē i mā:nā si ꝑ
filli peccātis in forma fiat premissa in fillo peccāte in
mā.si audiēs fillm peccātē in forma ꝓcedat illā ꝯnē ue
rā:postea rndēs ad fillm peccātē in mā videbit sibi q̄
illa ꝓpō que facta est p̄missa in tali fillo sit va. cōstat ꝫ
q̄ ille idē locus sophicus qui facit fidē audieti fill3 pec
cātē in forma facit fidē rndēti ad fillm peccātez in mā.
Cōcludit ꝫ q̄ falsi filli.i.filli peccātes in mā:z accipiē
tes falsa erūt per ħ.i.per illa eadē p̄n̄a per que sunt pec
cātes in forma:z ħ aut oia aut quedā. ¶ Notādū au
tez qđ dicit q̄ ꝑm que videt audiētibꝰ ꝑm ħ videbit re
spondēti:qz plures decipiunt per fillm peccātē in for-
ma qz̄ in mā:iō forte de audiētibꝰ fecit mētionē in plu
rali.de rndente vo in singulari.uel possumus dicere q̄
qz sophista vult videri dialeticus z videri arguere ex
ꝓbabilibꝰ.iō ꝯgruit eū hūc ordinez tenere:q̄ dz assu-
mere aliqs ꝓpositiōes nō oino manifeste falsas:z illas
ꝓpōnes dz oñdere esse ꝓbabiles per aliqs falsas:uel p
aliqs fillos peccātes in forma.z ħ corā oibꝰ audienti
bus.z tūc ex illis ꝓpositionibꝰ assūptis tanqz ꝓbabi-
libꝰ dz arguere ꝯtra eū cōtra quē disputare vult:z ꝑm
hūc ordinē fillus peccās in forma fiet oibꝰ audiētibus.
peccās vo in mā fiet rndēti tm̄:z qz per eosdē locos so
phisticos fieri hēt fillus peccās in forma z in mā.iō di
ctū est q̄ ꝑm ea p̄ncipia ꝑm que vī audiētibꝰ:uelut per
interrogata.i.per interrogata fillogiçare ꝑm hoc vide
bit rndēti. ¶ Notādū etiā q̄ dicit uelut interrogata
i.per iterrogata fillogiçare:qz fillus peccans in forma
qui dī fieri audiētibꝰ nō fillogiçat iterrogata.i.per in-
terrogata z per p̄missas:sed vī fillogiçare per eas.ideo
nō est bene dictū q̄ fillus peccās in forma simplr fillo-
giçet ꝑ iterrogata:sed fillogiçat uelut per iterrogata:

Dubitaret forte aliquis.qz vī q̄ oēs loci so-
phici sint p̄n̄a z ella tā fillorū pec
cantiū in forma qz̄ peccātiū in mā.male ergo dictū est
q̄ per eadē p̄n̄a aut oia aut quedā fiūt filli peccātes in
forma z in mā. ¶ Dicēdū q̄ ly aut quedam.nō tollit
qn aliq̄ mō per oēs locos sophisticos possint fieri utri
qz fillī tā peccātes in forma qz̄ in mā:ſz aliq̄ loci soph̄i-
stici sunt per qs nō ita cōmode fieri pōt.oēs ꝫ loci so-
phici sūt aliq̄ mō hꝫ p̄n̄a:nō oēs tñ sunt eque latētes.
nā cū ꝯcludit ꝯ manifeste falsa:si illa falsitas nō ꝑcipie
bat in p̄missis poterit ibi eē fillus peccās in forma:sed
si ulterius illa ꝯ debeat fieri p̄missa in fillo peccante in
mā pp suā manifestā falsitatē nō apte decipiet:nec po
terit ibi fieri talis fillus ꝑm latētē defectū: ¶ Notan-
dū aūt q̄ cū audire fillz sit ex eo q̄ ꝯsideramus cū alio
dicere q̄ ꝑm eadē p̄n̄a ꝑm que vī aliq̄ ꝓpō va audienti
fillm peccātē in forma: ꝑm eadem p̄n̄a siue ꝑm eosdē lo
cos sophicos videbit illa ꝓpō va rndēti ad fillm peccā
tē in mā.pz q̄ est ꝓbare eadē esse p̄n̄a utriusqz fillī:ut
decipimur ꝯsiderādo cū alio:quō aūt sunt eadem p̄nci
pia utriusqz fillī.ſ.tā peccātis in forma qz̄ in mā:ut cō-
sideramus per nosip̄os statim dicet. ¶ Notāduz etiā
q̄ respectu ꝯnis hō se hēt sicut audiēs.ꝯ eni ꝑm q̄ hꝫ
nō patit rnsionē:ſz respectu p̄missaꝝ se hēt qs ut respō
dēs.ad p̄missas eni dz qs rndere z nō ad ꝯnē:z si ꝯtin
gat q̄ ad ꝯnē fiat rnsio:h erit qsi per accns.Si ꝫ ꝓposi
tio que est ꝯ in fillo peccāte in forma:fiat postea p̄mis-
sa in peccante in mā respectu illius ꝓpōnis ut est ꝯ se
habebit qs ut audiēs:z ut est p̄missa habebit se ut rn-
dēs.forte ꝫ signāter dixit phs:q̄ ꝑm illa p̄n̄a ꝑm que
videt audiēti vī postea rndēti inuēs q̄ idē loci sophici
faciūt fidē respectu alicui ꝓpōnis:ut est ꝯ in fillo pec-
cāte in forma respectu cuius nos habemus ut audiēs
z ut p̄missa est in fillo peccāte in mā respectu cui nos
habemus postea ut respondens. Deinde cum dicit.

¶ Quod enim non interrogatus arbitrat

dandum:z interrogatus ponet idem.

¶ Adducit scdam rōnē sūptā ex eo q̄ decipimur ꝯsiderā
do p nos.z duo facit.qz ꝑ facit qđ dictū est.2° oñdit
q̄ i qbusdā locis sophicis nō est idoneitas ad decipiē
dū ibi. ¶ Tex in qbusdā. Cōtinuet sic.dcm̄ est q̄ eadē
via z p eosdē locos sumunt filli peccātes i forma z in
mā:qđ nō solū appet eē vex cū qs decipit ꝯsiderando
cū alio:ſz ēt appet uex eē cū qs decipit ꝯsiderādo p se.
q̄ eni qs nō iterrogatus:ſz ꝯsiderās p seip̄z arbitratur
dādū:qz vī sibi q̄ illa ꝓpō sit va:iterrogatꝰ postea de
illa ꝓpōne ponet.i.ꝯcedet eā. ¶ Notādū aūt q̄ h̄ ſra
posset aliter legi:ut q̄ nō eēt alia rō:ſz eēt manifestatio
supioris rōnis:nā sic respcū ꝯnis aliqs se hz ut audiēs
respectu p̄missaꝝ se hēt ut rndēs:sic respectu ꝯnis pōt
dici qs nō iterrogatꝰ z respcū p̄missaꝝ se hz vt interro
gatꝰ.manifestū est ꝫ:qm̄ cū qs ꝯcedit ut audiēs.ꝯcedit
postea ut rndēs:qz si ꝯcedit enūciationē q̄ est ꝯ in fillo
peccāte in forma ad quā se hēt ut audiēs:z respectu cu
ius pōt dici nō iterrogatꝰ.ꝯcedit illā enunciationē cū
efficit p̄missa in fillo peccāte in mā:ad quā se hz ut rn-
dens:z respectu cuius pōt dici iterrogatus: prima tñ
expositio magis ualet. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Uex in qbusdā sit accidit z interrogare
qđ deest: z falsum oñdere uel apparere:
ut in his que sūt ſz dictiōez z soloecismū.

¶ Ostēdit q̄ in quibusdā locis sophisticis non est ido-
neitas ad decipiendū dicens:q̄ in quibusdaz locis so-
phisticis simul accidit interrogare qđ deest:z appare-
re falsuz:ut in his que sunt ꝑm dictionē z soloecismū.
¶ Notandū aūt q̄ lz oēs loci sophistici:ut supra dice
batur:possint causare deceptionez:cū quis considerat
apud semetipsum ꝓpter qđ ꝑm oēs tales locos sophi-
sticos pōt accidere q̄ ꝓpōnez illā quā quis nō interro
gatus:sed apud se cōsiderans arbitratur esse conceden
dam: interrogatus postea concedet eam.tamen quia
apud semetipsum quis maxime considerat de ipsis re-
bus.ideo loci extra dictionem qui principiū decipien
di sumunt ex parte rei magis vident idonei ad sic de-
cipiendum qz̄ loci in dictione sumentes principiuz ex
parte uocis.z sicut iter locos sophisticos loci in dicti-
one sunt minꝰ idonei ad sic decipiendū: qz se tenēt ex
pte uocis:sic iter metas est minꝰ idonea soloecismꝰ: tū
qz est magis manifesta:tū ēt qz se tenet ex pte uocis:iō
i talibus fit accidit interrogare qđ deest:z apparere fal
sum:uel possumus dicere q̄ quidam loci sophistici sūt
in quibus statim in ipsa interrogatione apparet defe-
ctus z falsum:z huiusmodi sunt cōpositio z diuisio z
accentus:nam quia in talibus uariatio est in ipsa pro
latione:statim cum interrogantur talia ex ipso modo
proferendi apparet defectus:sic etiam z soloecismus
qui in prolatione defectum dicit statim cum interro-
gatur ex ipsa prolatione apparet defectus.nō ergo om
nes loci sophistici sunt pariter idonei ad decipiendū.
nec etiam in omnibus metis est par idoneitas. Dein-
de cum dicit.

¶ Si ꝫ ꝓalogismi ꝯdictiōis ſz apparētē clē
chū sūt:manifestū qm̄ pp tot erūt z falso-
rū filli:ꝑm quot z apparēs elenchus. Ap
parens autem ꝑm particulas ueri.

¶ Uiso q̄ eadem via accipiendi sunt utriqz sillogismi.
hic ostendit q̄ sillogismi peccantes in forma accipien
di sunt ꝑm locos sophisticos:ut cōcludat ꝑm tales lo-
cos sumendum esse omnes sophisticos sillogismos.z
duo facit.qz ꝑ ꝓponit qđ intēdit.2° manifestat qđ de
xerat ibi. ¶ Mā cū singuluz deerit. Dicit ergo q̄ si pa-
logismi ꝯdictiōis.i.si fillī peccātes in forma ducentes

ad ꝺictiõez sũt.i.fiũt ꝑz appentẽ elẽchũ.manifestũ est qñ ꝑm tot ꝑn^{a} siue ꝑz tot modos erũt filli falsoꝝ.i.de nũo falsoꝝ ꝑm q̃ est apparẽs elenchus.apparens aũt elẽchus est ꝑz pticulas ueri elẽchi.i.ꝑz locos sophicos qui peccãt ꝯ pticulas ueri elẽchi. ⁊ ꝑm tales pticulas ⁊ ꝑm tales locos hñt esse filli tã appentes q̃z falsi.i.taz peccãtes in forma q̃z in mã.Deinde cũ dicit.

¶ Nam cum singulum deerit videbitur elenchus sumi.

¶ Manifestat qꝺ dixerat.vz.q̃ ꝑm pticulas ueri elẽchi hẽt sumi appens elẽchus.⁊ duo facit.qꝝ ꝑ^{o} facit qꝺ dictũ est.2° oñdit:oẽs locos sophicos peccare ꝑz pticlas ueri elẽchi.2ª ibi⌊ ¶ Vt ꝑz accidere.⌋ Oñdit ⁊ q̃ cũ singulũ deerit videbit uerus elẽchus.si eni aliqs palogis mus peccaret ꝯ oẽs pticulas ueri elẽchi:nullo mõ appareret elẽch^{9}:sz si peccat ꝯ pticulas singulariter ⁊ sigillatiz:ita q̃ peccet ꝯ vnam ⁊ nõ ꝯ alias videbitur uerus elẽchus.apparẽs ergo elẽchus sumi habet ꝑm particulas ueri elenchi.Deinde cum dicit.

¶ Scõm accidere ꝓpter oſonẽ qui ad impossibile:⁊ qui duas iterrogatiões vnã facit ꝑm ꝓpositionẽ:⁊ ꝓpter idẽ qui ꝑm accidẽs:⁊ hi^{9} pars qui ꝑm ꝯsequẽs.Amplius ꝑm nõ in re sed in oſone accidere.Deinde ꝓpter ulem ꝯtradictionẽ:⁊ ꝑm idẽ ⁊ ad idẽ:⁊ silr ⁊ ꝑm quot in aliq̃:uel ꝑm singulũ hoꝝ.Amplius ꝑm nõ cõnumerato qꝺ in ꝓncipio:qꝺ erat in ꝓncipio accidere.

¶ Oñdit oẽs falłas siue oẽs sophicos locos sumi ꝑz pticulas ueri elẽchi.nã ꝑm accidere ꝓp oſonẽ peccat falła ꝑm nõ cãm que est ducẽs ad ipoſe.ibi eni ꝺi seq falsuz ⁊ ipoſe ꝓp oſonẽ ꝓp quã nõ accidit.q ꝙ duas interrogatiões ut vnã facit ꝓpõnẽ.i.deficit ab elẽcho ꝓp ꝓpositionẽ:qꝝ ꝓpõ pẽs nõ est ꝓpõ. Propter 1^{m} idẽ deficit q ꝑm accñs:qꝝ ibi uariat mediũ.sic ẽt deficit q ꝑm ꝯñs qꝝ est ps hui^{9}.ſ.accñtis.Amꝑ.sup.deficiũt ab elencho oẽs falłe in dictiõe:qꝝ illis nõ est accidere in re:sz i oſone.i eis eni ⁊ si ẽ vnitas uocis nõ est vnitas significati. Deinde sup.deficit ab elẽcho ignorãtia elenchi ⁊ falła ꝑm qꝺ ꝓp ulem ꝯꝺictiõez.in eis eni nõ ẽ ulis ꝯꝺictio: sz deficit ibi ꝑm idẽ:⁊ ad idẽ:⁊ silr subdit q ꝙ hi^{9} defect^{9} uel ẽ ꝑm q̃ in aliq̃:uel ẽ ꝑz singulũ hoꝝ:qꝝ põt eẽ defect^{9} uel ꝑm aliquã dictaꝝ pticulaꝝ:uel ꝑz quãlibet:⁊ sb dit q ampꝑ.ꝓter oia ꝓdicta opz accidere ꝯné nõ cõnumerato qꝺ erat in ꝓn^{o} qꝺ nõ facit petitio ꝓncipij.pz ꝙ q̃ loci sophici deficiũt ab elẽcho ꝑm pticulas positas in diffõne ei^{9}.formet ꝙ sic rõ.appentes elẽchi sumẽdi sẽ ꝑz pticulas ueri elẽchi:sz ꝑm hi^{9} pticulas sumunt loci sophistici.ergo apparentes elenchi sumẽdi sunt ꝑm locos sophisticos.Deinde cum dicit.

¶ Quare habebimus ꝑm quot fiunt paralogismi.Nã ꝑm plura non erunt:ꝑm autem que dicta sunt erunt omnes.

¶ Lõcludit ꝯné ꝓncipalr itẽtam.⁊ duo facit.qꝝ ꝑ^{o} facit qꝺ dcm ẽ.2° qꝝ dixerat silm peccãtẽ i foꝛa nõ eẽ sillm: sz appentẽ sillz:oñdit quõ fit filłs.⁊ quõ nõ.2ª ibi⌊ ¶ Est aũt sophicus elẽchus.⌋ Dicit ⁊ q̃ habem^{o} ꝑz quot.ſ. ꝓn^{a} fiũt paralogismi.i.filli sophici siue sint peccãtes in forma siue in mã.nã ꝑm plura ꝓn^{a} nõ erunt.ꝑm aũt ea ꝓn^{a} que dicta sũt siue ꝑm dictos locos sophicos erũt oẽs filli sophici. ¶ Notãdũ aũt q̃ hec ꝯ seqt ex oib^{9} dictis i ꝟ capło.põt ꝙ ex toto isto cap^{o} talis rõ formari.eadẽ via ⁊ ꝑm eadẽ ꝓn^{a} habent oẽs filli sophici taz peccãtes in forma q̃z in mã:sz filli appentes ⁊ peccantes in forma ꝙ sumendi sunt ꝑm locos sophicos.ꝙ oẽs filli sophici sunt sumendi ꝑm locos sophicos: ⁊ tradenda est ars de eis ꝑm tales locos.Deinde cum dicit.

¶ Est aũt sophisticus elẽchus nõ simpliciter elenchus sed ad aliquẽ:⁊ fillus silr.

¶ Oñdit quõ fillus peccãs in forma est elẽch^{9} uel fillus ⁊ quõ nõ:⁊ duo facit.qꝝ ꝑ^{o} facit qꝺ dcm est.2° manifestat qꝺ dixerat.2ª ibi⌊ ¶ Nã si nõ sumat.⌋ Dicit ⁊ q̃ sophicus elẽchus.i.elenchus peccãs in forma nõ est elẽchus simpliciter:sed ad aliquẽ:⁊ silr non est fillus simpliciter sed ad aliquem.Deinde cum dicit.

¶ Nã si nõ sumat ⁊ qui ꝑz equocatiõez est vnũ significare:⁊ q ꝑm silez formã solũ ꝟ ⁊ in alijs silr:neq̃ elẽchi:neq̃ filli erũt:neq̃ simplr:neq̃ ad eũ q iterrogat.Si aũt sumat ad eũ qdez q iterrogat erũt:simplr autez nõ erũt. Nõ eni vnũ significatiuum sumpserunt:sed apparens ⁊ ꝑm aliqua.

¶ Manifestat qꝺ dixerat.ꝺ.q̃ si rñdẽs nõ sumat.i.non credat palogismũ q est ꝑm equocũ significare vnũ:sed credat ipz significare plura:⁊ eũ q est ꝑm similẽ formã i.ꝑm figurã dictiõiz credat significare solũ ꝟ.i.solũ ſb stãtiã:ita q̃ nõ iterꝑtet vnũ ꝓdicatũ esse aliꝺ.⁊ silr alij loci sophici si sint cogniti ab eo hi^{9} palogismi nõ erũt elẽchi neq̃ filli neq̃ simplr neq̃ ad eũ q iterrogat:sz si rñdẽs nõ cognoscat multiplicitatẽ:sz sumat significare vnum qꝺ significat multa.hi^{9} paralogismi erũt elẽchi siue filli ad eũ.i.apuꝺ eũ q interrogat siue apuꝺ rñdẽtẽ.simplr aũt nõ erũt elẽchi uel filli.qꝝ nõ sũpserunt vnum significatum simpliciter:sed apparens:⁊ quod dictum est ꝺe equiuocatione intelligendum est ꝑm reliqua.i.ꝑm reliquos locos sophisticos.

¶ Dubitaret forte aliqs.qꝝ cũ philosophus supra oñderit q̃ loci sophistici ꝺefficiunt ꝑm pticulas ueri elenchi vi q̃ ꝟ frustra hoc repetat. ¶ Ꝺoz q̃ supra ostẽdit phs hi^{9} locos sophisticos deficẽs a uero elẽcho ꝑm q̃ put in ꝯsiderati sunt q̃ꝺã obliqtates apparẽtes.ꝟ aũt ꝺocet hoc de eis inq̃tuz sunt ꝓn^{a} sophicoꝝ sillogismoꝝ.ꝺicebaꝫ eni in ꝯtinuã ꝺo q̃ usq̃ nũc ꝺeterminauit phus ꝺe locis sophisticis ut ꝺe ipsis fallijs.equocatio ꝙ amphibologia ⁊ cetera talia nõ sunt filli sophistici sz loci sophistici.hic aũt ꝺtermiat ꝺe fillis sophicis ꝓput sumunt ꝑz tales locos oñdẽs oẽs fillos sophicos sumẽꝺos eẽ ꝑz ꝺcõs locos.

¶ Alterius forte ꝺubitaret aliqs.qꝝ vi q̃ philosophus supra ꝺeterminauerit ꝺe fillogismis sophisticis cũ posuerit palogismos peccãtes ꝑm hi^{9} locos.nõ ergo bene ꝺictũ est q̃ supra ꝺeterminauerit phs ꝺe locis sophisticis.ꝟ aũt ꝺeterminat ꝺe fillogismis sophicis. ¶ Ꝺoz q̃ exẽpla nõ sunt eẽntialia artĩ.ex^{a} eniz ponimus ut sentiat qui ꝺiscit.si q̃ phs ꝺetermiauit supra ꝺe sophisticis fillogismis .ꝟ fuit ut exẽplificaret ꝺe locis sophisticis.hic tñ ꝺirecte ⁊ ex intentiõe ꝺeterminat ꝺe fillis sophisticis inestigãs quomõ tradẽꝺa sit ars ꝺe eis.⁊ ꝺicit q̃ tradenda est ꝑm locos sophisticos.sicut q̃ spãliter in 2° lib^{o} ꝺetermiat ꝺe solone paralogismoꝝ sophisticoꝝ:nõ obstãte q̃ in p^{o} lib^{o} tetigerat ꝺefectũ taliũ paralogismoꝝ.qꝝ ꝟ nõ fecerat ex itẽtiõe soluẽꝺi.sic ꝟ ꝺeterminat spãliter ꝺe fillis sophisticis nõ obstante q̃ ꝺe eis tetigerat in p̃cedenti bus capłis:qꝝ hoc fecerat magis gr̃a exẽpli. ꝙ ut ꝺeterminaret ꝺe eis ꝑm se.ex hoc aũt apparet nõ uerã eẽ sniam ꝺicentiũ q̃ hic itendit ostẽꝺere solũ ꝺe peccãtibus in mã q̃ sumẽꝺi sunt ꝑm locos sophisticos.nã intuenti lr̃am plane ꝑz q̃ spãlem rõnem facit ꝺe peccantibus in forma q̃ sumendi sunt ꝑm tales locos.

Ulterius forte dubitaret aliq̃s.utr̃ fillus pec cans in mã fit fillus.ꝛ vr̃ ḡ nõ.quia fillis sophistic⁹.ut vr̃ nõ est fill's.sic hõ mortuus non est hõ:sz fz phz in lra fillis peccãs in mã est fillus sophisti cus.segtur ḡ ḡ nõ fit fillus.Ampli⁹ ex rõne rei nõ solũ est forma:sz etiã mã.si ḡ fillis sophisticus peccat in mã fillr:segtur ḡ in eo nõ reseruet rõ fillr. ¶ Sz⁰.dom ḡ fm quosdaz fillis peccãs in mã nõ est fillis simplr:sz ad aliquẽ:nec est semp fillus ad aliquẽ.sz tũc est hᵒᶫ fillus qñ rñdens nõ cognoscit defectũ eius: ꝛ allegãt pro se lram superius positã.ubi vult phs ḡ fillis sophisticus nunqz est fillis simplr:põt aũt eẽ fillis ad aliquẽ:ut apõ eũ qui nõ cognoscit defectũ eius:sz sic dicẽtes ꝓcedũt ex falso intellu lre.phs eni intẽdit ibi per fillm sophi sticũ peccãtẽ in forma nõ in mã.ꝛ hoc pz per textũ eⁱ⁹ ubi exẽplificat de termino equoco:ꝛ de figura dictio nis que per se ꝛ directe faciũt peccatuz in foꝛa.peccãs eni in mã oz sumere falsa nõ multiplicia.si enim sumat multiplicia fm ḡ hᵒᶫ nõ peccabit in mã. ¶ Sciedũ ḡ ḡ actus actiuoꝝ sunt in patiẽte ꝛ dispositõ:ꝛ ꝓpa forma regrit ꝓprĩã mãm.si ergo fillis peccãs in mã pecca ret ꝛtra mãz fillr simplr: nõ eẽt pole ḡ ibi reſuaret rõ fillr simplr. ¶ Uidenduz est ḡ que sit mã fillr simplr:ꝛ quõ fillus de q̃ h agit peccat in mã. ¶ Notãdum ḡ ḡ mã fillr dialetici est mã ꝓbabilis ꝛ fillr demõstratiui est mã necessaria:sed mã fillr simplr est abstracta ab hoc ꝛ ab illo.sufficit eni ḡ ꝓpões sint affirmatiue uel nega tiue.ad h ḡ sint mã fillr simplr:nõ opz aũt hᵒᶫ ꝓpões esse ꝓbabiles uel nec̃ias.ꝛ h pz per phm circa ꝑn^m prĩ mi poꝝ.ubi ait.ḡ nõ distat uel nõ differt utrũ fillis sim pliciter fiat in mã fillr dialetici uel demõstratiui.ꝛ sub dit:ḡ ꝓpõ fillogistica si fiat simplr est negatio uel affir matio alicuius de aliquo.sufficit ḡ ꝓpões eẽ affirma tiuas uel negatiuas ut possint esse mã fillr simplr:ꝛ qꝛ fillus peccãs in mã:ut h de eo loqmur: accipit ꝓpoſi tiões affirmatiuas uel negatiuas:sed nõ accipit ꝓpoſi tiões ꝓbabiles.iõ peccat ꝝ mãm fillr dialetici.non tñ peccat ꝝ mãm fillr simplr.ergo talis fillus absolute lo quẽdo est fillus.nõ tñ est fillus dialeticus.ḡ aũt abſo lute loquẽdo fit fillus:plane inuit phs ꝑ° top̃.cũ ait ḡ fill's est ꝛ fillis dicat.ꝛ h ubi ait ḡ fillis ẽ:sz nõ ẽ ꝙuenies rei.oppoſita ãt his nõ ẽ difficile soluẽ:nã cũ dr̃ ḡ fillis sophicus nõ est fillus:sicut hõ mortuus non est hõ:uel denarius falsus nõ est denarius. ¶ Dz ḡ falsuz.mor tuũ.sophisticũ.ꝛ cetera talia ꝓbationẽ iportãt.ꝓbatio eni aliq̃ addit ei cui opponit.aliq̃ addit cui non op ponit.ꝛ cũ addit ei cui opponit nõ põt illud iferri fim plr.sic est ḡ qꝛ mortuũ opponit viuo:ꝛ viuũ est de rõ ne hois:mortuuz est ꝓbatio oppoſita forme hois.ꝛ iõ nõ ualet hõ mortuus.ḡ hõ.ualet tñ corpus mortuũ.er go corpus:qꝛ mortuũ nõ opponit corpori.sic sophisti cũ ut dr̃ de fillo peccãte in mã opponit ꝓbabilitati uᵉ ꝙuenietie rei nõ ipsi fillo.iõ nõ est incõueniẽs ḡ fillus sic sophisticus sit fillis.qõ vo addit de mã pz ḡ hᵒᶫ fillis peccat ꝝ mãm fillr dialetici:nõ ꝝ mãm fillr simplr:nõ ḡ arguit ḡ sit fillis simplr:sz ḡ nõ sit fillus dialetic⁹. Ad uertẽdũ aũt ḡ de hac mã diffusius determiabimus in 2° cuz socier ad palogismos ducẽtes ad soloecismum. qui ergo de fillogismo peccãte in materia ulteriora sci re cupit ad illud capitulum recurrat.

ca°p°

ca°p°

Secundũ aũt que arguunt qui elẽ chis utuntur:nõ oportet tẽtare su mere sine omniũ que sunt scientia: hoc autem non vnius est artis.

¶ Postq̃z phs oñdit fillos sophicos sumẽdos eẽ fm lo cos sophicos.In pte ista ut dicebat oñdit hᵒᶫ fillos ꝛ elẽchos nõ eẽ sumẽdos fm spãles ꝓpositiões ꝛ termi nos:ad qs applicari pñt.ꝛ duo facit fz ḡ ad h duas rõ nes adducit.2ª ibi[Manifestũ ḡ qm̃ nõ oiuz.]In p̃ ma pte itẽdit talẽ rõnẽ.vnius artis est sumere fillos so phicos.ꝛ tradere artẽ de eis.Sz ꝓsiderare spãles ꝓpo sitiões ꝛ terminos fm que sumunt fillr sophici nõ est vnius artis uel vnius scie:sz q̃si est oiuz scia㙟.ḡ nõ sũt sumẽdi sophici fillr nec tradẽda est ars de eis fz hᵒᶫ ꝓ positiões ꝛ terminos.in hac aũt rõne sic ꝓcedit:qꝛ pri mo dicit nõ eẽ sumẽdos sophicos elẽchos fz ea que su mũt.i.fm spãles ꝓpões ꝛ terminos qui accipiunt: qꝛ h nõ est vnius artis.2° qõ dixerat ꝓbat.2ª ibi[Infi nite eni sũt fortasse.]Cõtinuet sic.dcm̃ est ḡ sumendi sũt elẽchi sophici fz locos sophicos:sz eos ḡ utunt hᵒᶫ elẽchis sophicis nõ opz tẽtare sumere hᵒᶫ elẽchos fm ea q̃ arguũt.i.fm spãles ꝓpões ꝛ terminos ad qs ap plicant:ꝛ ex qb⁹ arguũt sine scia oiuz que sũt.qꝛ h nõ est vnius artis:sed q̃si regrit oẽz sciaz.Deinde cũ dic.

¶ Infinite eni sũt fortasse scie.Quare ma nifestũ qm̃ ꝛ dmr̃atiões:elẽchi aũt sr̃ ꝛ hi.

¶ Probat qõ suppoſuerat.vz.nõ eẽ vnius artis accipe sic elẽchos.ꝛ duo facit.qꝛ ꝑ° ꝓbat h de elẽchis ueris. scõ de elẽchis falsis ibi[Sz ꝛ falsi elẽchi.]Circa ꝑ mũ duo facit fm ḡ duplr ꝓbat itẽtũ.ꝑ° eni ꝓbat h rõ ne.2° iductiõe ibi[Nã alĩ qdẽ erũt.]Prima ps diui dit in duas.qꝛ ꝑ° adducit rõnẽ ad ꝓpoſitũ.scõ q̃dã qõ suppoſuerat ꝓbat.scõa ibi[Nã q̃cũq̃z est demõstra re.]In ista pte itẽdit talẽ rõnẽ.scie.i.ꝙnes scibiles for tasse sunt ifinite.ḡ manifestũ ẽ qm̃ ꝛ demr̃atiões erũt supple q̃si ifinite ꝛ hi ueri elẽchi sũt sup.ifiniti si demõ strationes sunt ifinite.ꝛ tũc supplẽda est rõ ḡ cũ ifinita nõ sint vniꝰ artis.ḡ ꝓsiderare talia nõ erit vnius artis.

Dubitaret forte aliquis utrũ sit ꝛtra rõnem vnius scientie cõsiderare infinita ꝛ videt ḡ nõ.si quis eni pfecte sciret geometriã q̃si sci ret ifinitas ꝙclusiões.nunqz eni possunt tot iueniri ꝓ põnes geometrice qn possent inueniri plures:ꝛ oia sic inuenta essent de ꝓsideratiõe geometrie.mala est ergo ꝙntia phi ḡ talia nõ sunt vnius artis. qꝛ sunt q̃si infi nita. ¶ Dom ḡ ifinitas uel põt accipi formalr uel ma terialiter.si accipiatur formalr quecũq̃z considerantur in vna scia finitissima sunt.qꝛ nihil cõsiderat vna scien tia nisi sub aliqua vna formali rõne:sed si accipiat infi nitas mãliter nõ est icõueniẽs quasi ifinita ptinere ad eandẽ sciam.ꝛ qꝛ elenchi ut sumunt fm omnes spãles ꝓpões:ad qs applicari possunt non sumunt sub vna rõne formali.iõ talia ꝓsiderare nõ est vnius scie.

Ulterius forte dubitaret aliq̃s.utrũ scie sint ifi nite.ꝛ vr̃ ḡ nõ.oẽs spẽs reꝝ fm viam phi que esse pñt actu sunt.qꝛ si h nõ eẽt fieret aliqd a si bi nõ fiĺi.Sed quecũq̃z sũt actu sũt finita.ḡ si oia eẽnt scita scie essent finite. ¶ Dom ḡ scibilia ꝛ ꝙnes scibi les q̃si sunt ifinite:qõ duplici via oñdi põt.ꝑma talis. ꝙclusiões scite nõ solũ diuersificant fm res:sed etiã fm actus rõnis.ꝛ qꝛ hᵒᶫ actus quasi uadũt in ifinitũ.ideo talia quasi sunt infinita.scõa via talis est.qꝛ ꝛ qcqd fit fiat a sibi fiĺi.ista tñ fiĺitudo nõ semp est fm spẽm ut ꝓ bat 7° metaphi.fit eni mulus nõ a mulo sed ab asino. fm q̃ ḡ aliter ꝛ aliter ꝙiungunt actiua ꝛ passiua.alĩ ꝛ alĩ effect⁹ ꝓdeũt.Dato ḡ illis effectib⁹ nõ ꝑcesserint fiĺia in spẽ.ꝛ qꝛ q̃si ifinitis modis ꝙiũgi pñt actiua,pas siuis quasi infinita possunt fieri ꝛ infinita sunt scibilia nunqz tamẽ actu scita erunt ifinita.talis ergo erit ista infinitas qualis est infinitas diuisionis ꝙtinui:qõ põt diuidi ifinitũ.nunqz tñ erit actu diuisuz:ꝛ si de aliqb⁹ scibilib⁹ dubitari põt ḡ nõ ꝓcedãt in ifinitũ de figuris tñ nullo mõ est dubitãdũ:nã cũ semp in ifinitũ possit fieri additio anguloꝝ võo triãgulus q̃drãgulus pẽta gon⁹.ꝛ sic i ifinituz.ꝛ qꝛ de q̃libet tali fig[a] posset ꝓbari

cõ.22.

aliqua passio scie.i.ꝯclusiones scibiles planū est ire in infinitū. ¶ Notādū tñ ad itelligēdū mētē phī ꝙ suffi cit hꝰ scibilia esse ifinita.i.esse ideterminata ꝑz genus ut nō possit de eis esse vna scia.ifinitū ꝫ ut h de eo pb̄s logꝯ.magis accipiēdū est ꝑm indeterminationē q̄z ꝑm numerū.est ergo sensus ꝙ scie.i.scibilia ⁊ demonstra tiones particulares sunt infinite.i.sunt indeterminati ꝯiis:⁊ nō sunt oēs de ꝯsideratiōe vnius scientie.

Alterius forte dubitaret aliꝙs quō ueritatez hēt ſi scie sunt ifinite demonstratio nes sunt ifinite. ¶ Dōm ꝙ scie.i.ꝯnes scibiles ſi accipiant ꝑm potissimā demonstrationez:opz tot esse media quot sunt ꝯclusiōes:ꝙ augent demonstratiōes nō per media.sed in post assumēdo. In talibꝰ eni demonstrationibꝰ semp vna passio ꝓbat ꝑ vnū mediū. quot ergo sunt passiōes ꝯcluse siue ꝯnes scite tot sūt media. ⁊ tot sunt demonstratiōes. Posset etiā ulterius dubitari de alia ꝯsequētia posita in lr̄a.vz.ꝙ ſi demonstrati ones sunt infinite elenchi sunt ifiniti.sed hoc sufficiēter in littera declaratur. Deinde cum dicit.

¶ Nā quecūq̄ est demonstrare:erit ⁊ redarguere eū qui ponet ꝯtradictionē ueri: ut ſi cōmēsurabilē coste diametrū posuit auget ꝙs demonstratiōe qm̄ sit incōmēsurabilis. Quare oiuz oportebit scientes esse.

Costa.

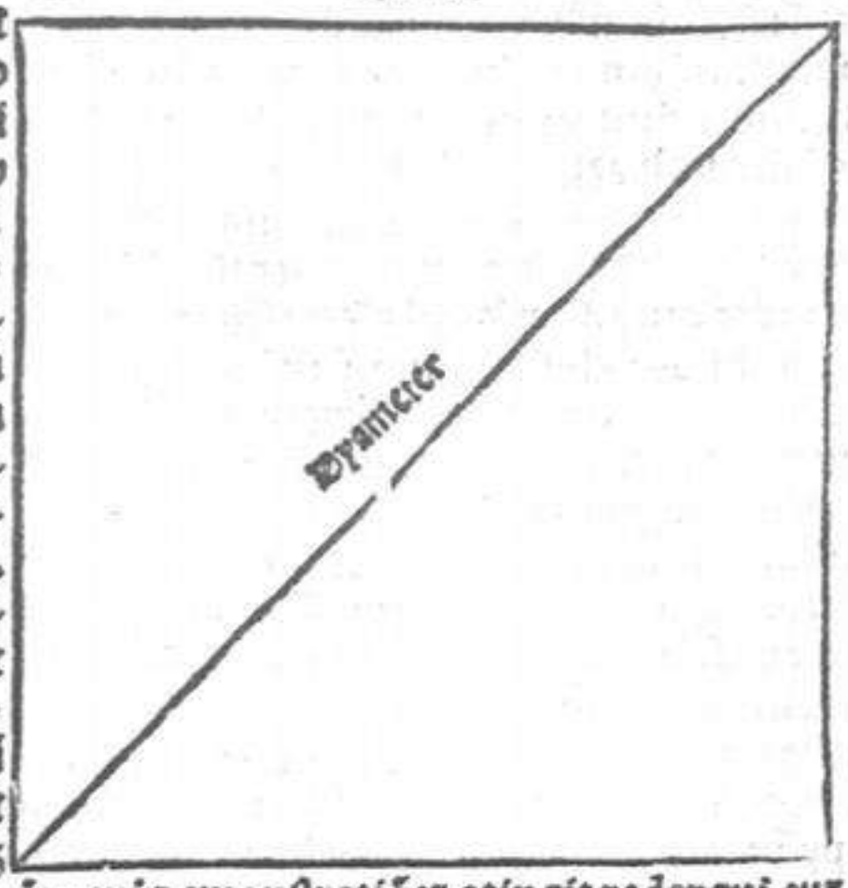

¶ Probat qd̄ supposuerat.videlicet ꝙ ſi demonstratiōes sunt infinite elenchi sūt infiniti dicēs:ꝙ q̄cūq̄ ē.i. ꝯt demōstrāt erit ⁊ redarguere eū qui pōet ꝑdictiōez ueri.per oēm eni demonstratiōez ꝯtingit redargui euz qui ꝯtradiceret ueritati ꝯcluse per illaz demonstratiōnē.ut ſi aliꝙs posuit diametrū esse cōmēsurabilē coste arguet ꝙs demonstratiōe.i.per demonstratiōez qm̄ est incōmēsurabilis.ois ergo demonstratio pōt fieri elēchus.tot ergo erūt elēchi quot demōstratiōes.⁊ qz artē demōstrationū ꝑm ꝓpositiōes q̄s assumit nō possumus h̄re sine omni scia.ꝫ nec ars elēchoꝝ uel palēchoꝝ pōt tradi ꝑz ea que sumūt siue ꝑm speciales ꝓpositiones quas accipiunt sine omni scientia.ideo concludit quare omniū oportebit esse scientes. Deinde cum dicit.

¶ Nā alīj qdē erunt ꝑm ea que in geometria sunt p̄ncipia:⁊ hoꝝ ꝯclusiōes. Alīj autez ꝑm ea que in medicina. Alīj vo ꝑm ea que sunt aliarum disciplinarum.

¶ Probat qd̄ dixerat iductiōe dicēs:ꝙ alīj sunt elenchi ꝑm ea ꝑn[a] que sunt in geometria.⁊ ꝑm ꝯnes hoꝝ p̄ncipioꝝ.alīj vo elēchi sunt ꝑm ea que sunt in medicina. alīj vo ꝑm ea que sunt aliaꝝ scientiaꝝ.⁊ qz hec nō sunt vnius artis:ideo ꝯsiderare sic elēchos nō est vnius artis. ¶ Notādū aūt ꝙ dicit ꝑm ꝑn[a] ⁊ hoꝝ cōclusiōes. qz ut dī in ꝑmo toꝑ.demonstratio fit aut ex ꝑmis ⁊ ueris.⁊ tūc fit demonstratio per ꝑn[a].aut fit demonstratio ex his que sumpserūt ꝑn[m] per ꝑma ⁊ uera.⁊ tūc demōstrat per ꝯnes p̄ncipioꝝ.qz qd̄ fuit ꝯclusiz in vna demonstratiōe:postea pōt fieri ꝑn[m] in altera. ¶ Notandū etiā ꝙ sicut ars demonstrādi tradit ꝑm sciaz cōmunē ⁊ nō ꝑm spāles ꝓpōnes ad ꝙs applicat demonstratio.qz tūc tradere artez demonstrādi nō eēt vnius scie cū hꝰ ꝓpōnes sint alie in vna scia.⁊ alie in alia.sic ars faciēdi elēchos uel palēchos nō est accipienda ꝑm ea que sumunt qui talibꝰ utuntur siue ꝑm speciales ꝓpositiōes ad quas talia applicari possunt.qz h̄ ad vnā scientiam pertinere non possunt. Deinde cum dicit.

¶ Sed ⁊ falsi elenchi siīr in ifinitis erunt. Nā ꝑm vnāquāq̄ artē est falsus sillogismus:ut ꝑm geometriam geometricus:⁊ ꝑm medicinam medicus. Dico autez ꝑm artem ꝑm illius p̄ncipia.

¶ Qd̄ ꝓbauerat de ueris elēchis: ꝓbat de falsis.d.ꝙ falsi elēchi sup.ſi ꝯsiderent ꝑm ea que sumūt siue ꝑm speciales ꝓpōnes ad ꝙs applicari p̄nt.sunt siīr infiniti sicut ueri elēchi.nā ꝑm vnāquāq̄ artē est falsus sillus siue falsus elēchus sup.alius ⁊ alius.ut ꝑm geometriaz geometricus ꝑm medicinā medicinalis.⁊ h̄ ꝑm p̄ncipia illius artis.nā hoc mō elēchi ⁊ palēchi nō sunt de ꝯsideratiōe vnius artis ut reducunt in ꝑn[a] ſpāliū artium. Sed ut reducunt in ꝑn[a] coia ⁊ in habitudines locales.nihil ꝓhibet de talibꝰ eē vnā artē ut dialeticā.

Manifestum ergo quoniam nō omnium elenchorum:ſed eorum qui sunt ꝑm dialeticam sumendi loci.

¶ Postq̄ ꝓbs ꝓbauit ꝑ vnā rōnē:ꝙ nō ſt accipiēdi sillī sophici ꝑz ea que sumunt:siue ꝑz spāles ꝓpōnes ad ꝙs applicari p̄nt. In pte ista ꝓbat h̄ idē alia rōne que talis ē. Ad dialeticā ptinet tradere artē de hꝰ elēchis ⁊ palēchis:ſz ꝯsiderare spāles ꝓpōnes non ptinet directe ad dialeticā.ꝫ nō ē tradēda ars de talibꝰ ꝑm ꝑn[a] spālia:siue ꝑm spāles ꝓpōnes. In hac aūt rōne sic ꝓcedit:qz pº ait nō eē sumēda ꝑn[a] elēchoꝝ sophicoꝝ ꝑm ꝑn[a] spālia ſz ꝑm dialeticā.2º ꝓbat ꝙ ad dialeticā ptinet talē artē tradere siue talia coia ꝯsiderare.2ª ibi[Nā hi cōes.] Dicit ꝫ ꝙ nō sūt sumēdi loci.i.nō sūt sumēda p̄ncipia oiuz elēchoꝝ.ſ.spāliū.i.ꝑm elēchos oēs spāles siue ꝑm spāles ꝓpōnes ad ꝙs applicant.ſz sumēda sūt alia p̄ncipia siue tales loci eoꝝ que sūt ꝑz dialeticā.p̄t āt hec lr̄a aliter legi ꝙ h̄ nō ponat alia rō:ſz sit ꝯ pcedētis rōnis.dictū est eni supra ꝙ nō sūt sumēdi elēchi uel palēchi ꝑm spāles ꝓpōnes ꝙs sumūt:qz h̄ nō est vnius artis.ſi igit ꝑm spāles ꝓpōnes nō sūt sumēda ꝑn[a] elēchorū uel palēchoꝝ.ꝫ sumēda sūt ꝑm dialeticā:⁊ ꝑm itentiones cōes. Duo ꝫ facit:qz pº infert hāc ꝯnē ex dictis. 2º oñdit ꝙ ad dialeticā ptinet talia coia ꝯsiderare:⁊ de eis artē tradere.2ª ibi[Nā hi cōes.] Dicit ꝫ.manifestū eē ex dictis ꝙ nō sūt sumēdi loci ⁊ ꝑn[a] oiuz elēchorū.ſ.spāliū:ſz eoꝝ elēchoꝝ sūt sumēdi loci qui sūt ꝑm dialeticā:qz nō ꝑm itētiones spāles sunt talia sumēda: sed ꝑm intentiones cōmunes ⁊ logicas.

Dubitaret forte aliꝙs utꝝ elēchi ut ꝯsiderantur ab artificibus spālibus h̄eant spālia ꝑn[a]. ¶ Dōz ꝙ ſi argueret.miles pōt expugnare ꝫ ipatoꝝ:isti[ꝰ] ꝯnis posset sumi rō ex nā ipsius militie.⁊ sic hāc illationē ꝯsiderare ptineret ad artē militarē:uel ad politicā.vñ ⁊ ſi a talibꝰ q̄reret vñ locꝰ:diceret ꝙ eēt locus a militia.2º posset reddi rō illius illatiōis ex aliq̄ itētiōe cōi:ut qz miles est minoz iperatore:⁊ sic esset locus a minori.⁊ hoc mō reddere cām illius illatiōis

ptinet ad dialeticū uel ad rhetorē: pp̄ ꝫ pz ꝙ elēchi ut ꝓsiderant a spālib⁹ artificib⁹ reducunt in spālia p̄n⁹. uex qz ꝑm illa p̄n⁹ nō tradit ars ꝓstituēdi elēchū. ió si uelimus artē tradere nō sūt accipiēdi loci ꝑm ꝓpones spāles: sed accipiēdi sunt ꝑm dialeticā: ꝛ ꝑm intētiones cōes. Ad istud ꝙ capl'm bñ itelligēdū admiculat q̄ddā capl'm de p° rhetoricox. ubi ostēdit quō entimemata ꝛ sill'i reducunt in p̄n⁹ gñalia ꝛ spālia. nā locus a maiori ꝛ minori: ꝛ tales itētiones cōes sūt p̄n⁹ gñalia. ppones eni ipse ut nāles ꝛ morales sunt p̄n⁹ spālia. vñ ibi dicitur ꝙ eligendo huiusmodi propositiones facimus aliam artē a dialetica ꝛ rhetorica.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrum h⁹ᶜ p̄n⁹ spālia possint dici loci. ¶ Dm ꝙ locus cōprehēsionē quādā iportat. illa ꝙ p̄n⁹ ꝓpe sunt loci que sūt ꝓpones cōes ꝓtētiue aliax pluriū. large tñ ille ꝓpones spāles aliq̄ mō merent nomē loci iquātuz sūt p̄n⁹ ꝛ ekta ꝯnū: ꝛ ꝑ mō logt phs in tradēdo artē faciēdi elēchos cū dicit sūt accipiēdi loci nō oiuz entimematū: ꝑm spāles ꝓpones: sed sumēdi sunt loci ꝑm dialeticā. i. ꝑm q̄sdā cōes intētiones. Deinde cum dicit.

¶ Nā hi cōmunes ad oēm artē ꝛ potētiā.

¶ Ostēdit ꝙ talia coia ꝓsiderare: ꝛ de h⁹ᶜ paralēchis artē tradere spectat ad dialeticaz: ꝛ tria facit: qz p° ꝓbat ꝙ ad dialeticū ptinet ꝓsiderare h⁹ᶜ coia. 2° oñdit ꝙ ad eū ptinet ꝓsiderare solutiones eox. 3° ex dictis ꝯcludit ꝯnē p̄ncipal'r itētā. 2ª ibi ¶ Si aūt ꝑ habemus. ¶ 3ª ibi ¶ Quare manifestū qm̄. ¶ Circa p̄mū tria facit ꝑm ꝙ trip̄r ꝓbat itērū. 2ª ibi ¶ Et eū qdē qui est ꝑm. ¶ 3° ibi ¶ Nā si habemus. ¶ In p̄ª pte itēdit talē rōnē. dialetica est qd cōe ad oēs artes ꝛ potētias: sed h⁹ᶜ palogismi ꝛ sill'i sophistici sūt sic cōes. ꝙ eox ꝓsideratio ad dialeticā ptinet. de hac autem ratione nō plus ponit nisi ꝙ hi palogismi ꝛ paralēchi de qb⁹ꝫ tradit ars sūt cōes ad oēs artes ꝛ potētias. i. ad oēs artes ꝛ scias. ex q̄ pz ꝙ doctrina ꝑ tradita dialetice ꝙalternat. Deide cū dic.

¶ Et eū qui est ꝑm quāqz disciplinā elēchū sciētis est ꝓsiderare: sive cū nō sit videt: sive est quare est: eū aūt qui ex coibus est ꝛ sub nullā artē cadit: dialeticox est.

¶ Ponit scdam rōnē. d. ꝙ eū elēchū sive paralēchū qui est ꝑm vnāquāqz disciplinā. scientis illā disciplinā est ꝓsiderare sive cū nō sit sed vi: sive cū est. q̄re est ꝙ eū elēchū ꝛ paralēchū qui est ex coib⁹: ꝛ sub nulla arte cadit ꝓsiderare est dialeticox. q. d. ꝙ sicut de spālibus sūt artes spāles: sic de paralēchis ꝑm cōes itētiones sumptis cōsiderat dialeticus qui est q̄dām artifex cois. ¶ Notādū aūt ꝙ ꝑ tradit de elēchis ꝛ paralēchis: ꝛ de locis sophisticis ꝑm q̄sdā itētiones cōes applicabiles ad oēm māz. equocatio eni ꝛ āphibologia: ꝛ cetera talia applicabiles sūt ad oēm mām. talia ergo sunt de consideratione dialetici: ꝛ nō pertinēt ꝑm ꝙ huiusmodi sunt ad artifices speciales. Deinde cum dicit.

¶ Nā si habemus ex qb⁹ ꝓbabiles sillogismi in quolibet: ꝛ habemus ex qb⁹ elēchi: nā elēchus est ꝓtradictionis sillogismus.

¶ Ponit tertiā rōnē que talis est. q pōt ꝓsiderare sill'os ut sunt ꝓbabiles: ꝛ ut sumunt ꝑm itētiones cōes pōt cōsiderare elēchos sūptos ꝑm tales itētiones. sed qui pōt ꝓsiderare elēchos sic sūptos pōt ꝓsiderare sill'os sophisticos ꝛ palēchos. Cū ergo dialeticus ꝓsideret h⁹ᶜ sillogismos ꝛ elēchos: eius erit ꝓsiderare sill'os sophisticos ꝛ palēchos. In hac autē rōne sic ꝓcedit: qz p° dicit ꝙ dialetici est ꝓsiderare sill'os ꝛ elēchos. 2° q̄si icidentaliter ꝯcludit ꝙ elēchus pōt eē vnus sill'us ꝛ duo sill'i. 3° infert ꝯnē itētā: ꝙ ad dialeticū pertinet ꝓsiderare sill'os sophisticos ꝛ palēchos. 2ª ibi ¶ Quare aūt vn⁹. ¶ 3ª ibi ¶ Nēm⁹ ꝙ ꝑm. ¶ Dic ꝙ ꝙ si nēm⁹ sup. ex ipsa dialetica ex qb⁹ sūt ꝓbabiles sill'i in quolibet. i. in q̄libet mā ꝑm itētiones cōes habem⁹ ex qb⁹ sūt elēchi. nā elēchus qdā sill's est. est enim sill's ꝓtradictionis. Deinde cū dicit.

¶ Aut vnū: aut duo sill'i ꝯdictiōis elēch⁹ ē.

¶ Cōcludit q̄si icidētaliter ꝙ elēchus aut est vnus sill'us ꝓtradictiōis aut duo. ¶ Notādū aūt ꝙ ꝓtradicē ꝛ redarguē pōt ꝓtigere dupl'r: ul' ꝙ utraqz ps ꝓtradictiōis ꝯcludat per sill'm: ꝛ tūc elēchus est duo sill'i. uel pōt ꝑ ꝓtingere ꝙ altera ps ꝓtradictiōis deē ab aduersario. altera vo concludat per sillogismū: ꝛ tunc elenchus erit vnus sillogismus. Deinde cum dicit.

¶ Habemus ergo ꝑm que oēs h⁹ᶜ sunt.

¶ Cōcludit ꝯclusionē itētā. ꝓtinuet sic. dictum est. ꝙ ꝑm dialeticā habemus quō fiūt sill'i ꝛ elēchi: ꝛ qz cuius est ꝓsiderare rectū eius est considerare obliquū. ergo sup. ꝑm dialeticā habemus ꝑm que sunt oēs h⁹ᶜ. i. oēs sill'i sophistici ꝛ paralenchi. Deinde cū dicit.

¶ Si aūt ꝑ habemus solutiōes habemus: nā hox istātie solutiones sunt. Habemus ꝑm que fiunt ꝛ apparētes: apparētes aūt nō cuilibet sed talib⁹: infinita eni sunt siqs consideret ꝑm que apparēt quibuslibet.

¶ Ostēdit quō ad dialeticā ptinet ꝓsiderare nō solū ista sed etiā solutiones istox. d. ꝙ si habemus ꝑ. i. si ꝑm dialeticā possumus ꝓsiderare tales obligtates habemus ꝛ solutiones istox: qz cuius est ꝓsiderare nodū: eius est ꝓsiderare nodi solutionē: ꝛ subdit ꝙ instātie horū sūt solutiones quātum ad sill'os peccantes in mā: ꝛ si habemus solutiones peccantiū in mā habemus ꝑm que fiūt apparētes. i. habemus solutiones peccantiū in forma. ꝛ addit: ꝙ apparētes quox solutiones habemus sumēdi sunt nō ut apparēt cuilibet: sed ut apparēt talib⁹. i. ꝑm tales itētiones cōes. Infinita eni sunt. i. indeterminata. siqs ꝓsiderat ea ꝓz que tales obligtates apparēt q buslibet. ¶ Notādū āt ꝙ sill'i peccātes in mā assumūt falsa: ꝛ soluendi sunt per interpretationes ꝛ per instantias: ideo de talib⁹ ait phus ꝙ instantie sunt solutiones eox. ¶ Notādū etiā ꝙ tū qz aliquo mō sūt eadē p̄ncipia sill'ox peccantium in materia ꝛ in forma: ut supra ostēdebat. tū etiā: qz sill'i apparētes sunt qdā effect⁹ ueri elēchi. si ad dialeticū ptinet ꝓsiderare ueros elēchos ꝛ solutiones peccantiū in materia: ad euz spectat ꝓsiderare apparētes elenchos: ꝛ solutiones peccantiū in forma. ¶ Notādū etiā ꝙ in paralogismis peccantib⁹ in forma. aliqñ pōt ꝓtingere deceptio ex aliqb⁹ intētionibus coib⁹: ut possuz inferre. cōptus ergo adulter: quia credo idē esse antecedēs ꝛ ꝓsequēs: ꝛ qz cōptus est aliqd ꝓsequēs adulterū: credo ꝙ possim inferre. cōptus. ergo adulter. ꝛ si sic ꝓtingat deceptio: erit ibi falla ꝓsequētis: ꝛ de tali deceptiōe ꝛ apparentia hēbit ꝓsiderare dialeticus. sed si non decipiat ꝑm deceptionē talem cōem. sed ꝓsiderādo speciales rōnes cōpti ꝛ adulteri: credo ꝙ sequat: cōptus. ergo adulter. talē deceptionē nō ꝓsiderabit dialetic⁹: sed ꝓsiderabit politic⁹ uel legis positiu⁹. cuius est natura taliū rex ispicē. duplex est ergo apparētia. quedā dialetica: ꝛ hec est ꝑm cōes intentiones. quedā vo est ꝑm quaslibet disciplinas: ꝛ hec est ꝑm rationes speciales. Cum ergo dicitur ꝙ ꝑm dialeticam habemus sillogismos apparentes non est intelligendum ut sunt apparentes quibuslibet artificib⁹ ꝑm sciētias speciales: ꝛ ut sumit apparētia ꝑm spāles rōnes: qz talia sunt infinita ꝛ indeterminata. sed sumendi sunt apparentes sillogismi ut apparēt talibus. i. dialeticis ꝑm intētiones cōmunes. Deinde cum dicit.

¶ Manifestū qñ dialetice est posse sumere ſm que fit per coia:uel qui est elēchus:uel apparēs elēchus:uel dialeticus:uel appa rens dialeticus uel tentatiuus.

¶ Cōcludit ꝑnē itētā ꝑncipalr in tota lectiōe. v. q dialetice artis est posse sumere illa ꝑncipia ſm se tanq̄ per q̄dā coia siue per q̄sdaz cōes itētiōes sit. uel que est elē chus uel appens elēchus. uel sillis dialetic⁹. ul appens dialetic⁹ uel tētatiuus. dcm̄ ē eni q ꝙsiderās rectū pōt ꝙsiderare obliquū. dialetic⁹ ḡ q ꝙsiderat elēchū pōt ꝙsi derare apparētē elēchū: ꝛ qz ꝙsiderat sillz dialeticū cō siderare poterit apparētē dialeticū ꝛ tētatiuū. ¶ Mo tādū aūt q ſi bñ ꝙsiderat totū istud capl'm appet q in nulla ꝑte dialetice pōt eē ꝑncipalr itēt⁹ sillus appens uel sophicus. totū eni istud capl'm apte ꝓnūciat q ad dialeticuz ptinet ꝙsiderare de talib⁹ obligtatib⁹: qz ad eū spectat ꝙsiderare de sillo dialetico uel de elēcho. ꝑn cipalr ḡ itētū in hoc libro qui subalternat arti dialeti ce est elēchus uel sillus dialeticus obuiatiuus. ¶ Deter minatur tñ hic de locis ꝛ sillis sophisticis inquātum sunt obliquitates elenchi. Cap. VII.

n

On est aūt differentia oronū quā dicunt esse: has qdem ad nomen: illas autem ad intellectum.

¶ Postq̄z ꝓbus oñdit sumēdos esse sillos sophicos ſm locos sophicos qui sūt eoz ꝑn⁹ ꝛ elemēta: ꝛ ostendit eos nō eē sumēdos ſm ea que sumūt siue ſm ꝓpones q̄s sumūt: ꝛ ad q̄s applicant. In ꝑte ista oñdit ḃ⁹ sillo gismos nō eē sumēdos per cōparationē ad utētes. fue rūt eni qdā credētes sufficiēter tradere artē de sillis so phisticis distinguēdo q̄sdā orones eē ad nomē: q̄sdā ad itellectū. dicebāt ḡ orones sophicas ꝛ multiplices esse ad nomē. doctrinales vo ad itellectū. sic aūt dicēdo cre diderūt sufficiēter reduxisse sillos sophicos ad sua ꝑn cipia. Circa hāc ḡ ptē duo facit: qz ꝑ⁰ ꝑmittit opinio nē istoz. 2⁰ ꝓbat eā ibi ¦ Incōueniēs eni est. ¦ Dicit ḡ q nō est illa differētia oronū quā qdā dicūt esse. vz. has qdē ut multiplices esse ad nomē: illas aurez ut do ctrinales esse ad intellectū. Deinde cum dicit.

¶ Inconueniens est enirz opinari alias ad nomen esse orationes: alias autē ad intel lectum: sed non easdem.

¶ Imꝓbāt hāc opinionē: ꝛ oñdit artē de sophicis nō eē sic tradēdā ut tradebāt. ꝛ duo facit: qz ꝑ⁰ facit qđ di ctū est. 2⁰ remouet quādā cauillosam rñsionem. 2ª ibi ¦ Aut quō opz iterrogare. ¦ Circa ꝑmū q̄tuor facit ꝙz q̄drupl'r ꝓbat opinionē tactā. ꝑ⁰ eni ꝓbat eaz: qz diuisio quā ponebāt nō est per opposita. 2⁰ qz est p accns. 3⁰ qz est isufficiēs. 4⁰ qz est falsa. 2ª ibi ¦ Attamē qcūq̄z. ¦ 3ª ibi ¦ Et oino icōueniēs. ¦ 4ª ibi ¦ Sed vn de sermo uenit ꝑus. ¦ Circa ꝑmū tria facit: qz ꝑmo ait q hec diuisio. s. q q̄dā orones sunt ad nomē: q̄daz ad itellectū nō est per opposita. 2⁰ exponit qd est eē ad no mē: ꝛ qd ad itellectū. 3⁰ ꝓbat qđ dixerat. 2ª ibi ¦ Quid eni est. ¦ 3ª ibi ¦ Si eni aliqs. ¦ Dicit ḡ q icōueniēs est opinari alias qdē orones esse ad nomē. alias aūt ad in tellectū. sed nō opinari easdē. nō ergo est ḥ diuisio per opposita: qz nō alie ꝛ alie orones sūt ad nomē: ꝛ ad in tellectū: sz ille eedē que sūt ad itellz sūt ad nomē: ꝛ eꝰ.

Dubitaret fortē aliqs: qz ex ḥ ut vī non erat ars istoz icōueniēs: dato q eedē orones ꝑñt esse ad nomē ꝛ itellectū: ꝑbus eni tradendo artē de sophicis diuidit locos sophicos. d. quosdā esse in dictiōe: quosdā vo ex dictionez: ꝛ tñ ille idē locꝰ sophicus qui est in dictiōe est etiā ex dictionē. idē enirz palogisꝫus qui peccat ſm figurā dictiōis pōt peccare ꝑ falsaz accntis: ꝛ tñ figura dictiōis est i dictiōe accns vo ex dictiōez. ¶ Ddm q lz falle non de necitate sint distincte mālr: qz idē palogisꝫ⁹ pōt eē mā diūsaz fal laciaz. sī tñ falle ꝛ loci sophici ꝙz qs sumīt ars sillogz sophico z de necitate distincti formalr. ꝙs eni qđ ē ps accntis formalr differt ab accnte: ut ſ. ostēdebat. si ḡ isti de qb⁹ ḥ ꝓbus logī uolebāt tradere artē de sophi cis ſm diuisaz oronū: oportebat eos sic orones diuide re: q ex diuisiōe illa denotet aliq̄ diuisa i oronib⁹: ul ſm mās: uel ꝙz formā. sz reco oronis ꝑ itell'm nullā diuisaz ꝑ se loquēdo fac i ipa orone: nec mālr: nec formalr. ꝓba bat eni ſ. oronē ąphibologicā eē vnā mālr ꝛ formalr ꝛ hīe i se actualē mltiplicitatē: nō obstāte q erat diūso rū significatiua: ꝛ hēbat diūsos itell's. diūsitas ḡ rela tiōis ꝑ itell'm ꝑ se nullā diūsitatē facit in orone: sz vna oro exns eadē tā mālr q̄z formalr pōt disputari ad no mē: ꝛ ad itell'm. tradere ḡ artē de sophicis eo q oronī bus possum⁹ diūsimode ad vnū uti: uel ad aliū itell'm: ꝛ dicere alias eē has orones ꝛ illas: ē oino icōueniēs. ꝑ se ḡ loquēdo nō sūt alie orones he ꝛ ille: ut sic opinā tes dicebāt. qđ vo opponit de fallīs: ꝛ de locis sophi sticis ꝓz nō eē sile: qz iter dictos locos semp ē diuisa for malis: ꝛ si nō semp mālis. Deinde cum dicit.

¶ Quid eni est nō ad itellectū nisi qm̄ non utit noie qui putat interrogare ad qđ his qui iterrogatus dedit: idē aūt hoc est ꝛ ad nomen: ad intellectum autem: quoniam ad hoc dedit intelligens.

¶ Exponit qd est eē ad nomē: ꝛ qd ad itell'm. d. qd enirz est nō ad itell'm disputare: nisi qz opponēs q putat iter rogare nō utit noie ad illd sigtum: ad qđ is qui est iter rogat⁹. i. rndēs dedit. ḥ est ḡ disputare nō ad itellz: qm̄ opponēs ꝛ rndēs nō ferūt itell'm ad idē ſm idē: sz ē et disputare ad nomen. vz. nō ferre itellz ad idē. sz ad itel lectū disputat qñ sup. opponēs utit noie ad illū itelle ctū ad quē dedit itelligēs. i. rndēs. Deinde cū dicit.

¶ Si aūt aliqs plura significāte noie vnuz putet significare iterrogās ꝛ iterrogatus: ut forte ens ꝛ vnū plura significant: sed ꝛ respondēs ꝛ interrogās zeno vnū putās esse interrogat: ꝛ est oratio: quoniā vnuz omnia: hoc autē ad nomē est: aut ad intel lectum interrogantis disputata.

¶ Manifestat qđ supius supposuerat. vz. illas easdē oro nes que sūt ad nomē eē ad itell'm: ꝛ eꝰ. ꝛ duo facit. qz ꝑ⁰ ꝓbat ḥ de oronib⁹ multiplicib⁹: de qb⁹ min⁹ vī. 2⁰ oñdit ḥ de oib⁹ siue qbuslibz oronib⁹. 2ª ibi ¦ Deiñ cir ca qualibet. ¦ Circa ꝑm duo fac: qz ꝑ⁰ oñdit q oro mul tiplex pōt disputari ad itell'm. 2⁰ ꝓbat q illa eadez oro pōt disputari ad nomē ibi ¦ Si vo aliqs. ¦ Dic ḡ q ſi aliqs putet nomē vnū significare ipo. ſ. noie significāte plura: ꝛ iterrogās. i. opponēs: ꝛ iterrogatus. i. rndēs sint ḃ⁹ opionis: ut forte ens ꝛ vnū pla significat. sed si rndēs zenoni: ꝛ zeno iterrogās. i. opponēs interrogat putās vnū eē significatū entis ꝛ vni⁹: ut ē oro: qm̄ oia sunt vnū. ¶ His suppositis oro ḥ q oia vnuz sunt est disputata ad nomē an ad itellectū iterrogātis ꝙstat q ad itellectū: qz si tā opponēs q̄z rndēs nō ꝑcipiūt mul tiplicitatē i orone oz eos ferre itellectū ad idē. ¶ Mo tādū aūt q dicit vnuz ꝛ ens forte significare plura: qz nō est in talib⁹ uera multiplicitas: cū non sint pure eq uoca sz analoga. ¶ Notādū etiā q hic per zenonē for te itelligit parmenidē qui ꝓbauit oia esse vnū credens vnuz simpliciter dici ipso dicto multipl'r: uel forte per zenonē itelligit platonē qui acgeuit rōnib⁹ pmenidis.

ut ostēdimus in declarationib⁹ q̄s fecimus in phīcis. Cōsuetudo eni fuit phī noiare platonē diuersis noib⁹ ut pz ituēti dicta ei⁹: uel forte ad lr̄am ipse ceno talē rationē faciebat pbātē oia eē vnū: qz vnū ⁊ ens q̄uertūtur. ſi ḡ oia sūt ens oia sūt vnuz: quō aūt in talib⁹ latet multiplicitas in phīcis declarauimus. Deiñ cū dicit.

¶ Si vo aliquis multa putet significare: palā quoniā nō ad intellectū est: primū ergo circa huiusmodi oratiōes est: ⁊ ad nomen ⁊ ad itellectū q̄cūq; plura significāt.

¶ Ostēdit quō talis oro pōt disputari ad nomē. d. q̄ si aliqs iterrogat⁹ sup. a cenone: putet illā oronez plura significare ⁊ sup. nō accipiat eā in illo itellectu in q̄ ceno arguit: palā: qm̄ nō erit disputata ad itellectuz. p⁹m igit icōueniēs ptra sic opinantes est circa h⁹¹ orones: quecūq; plura significāt. i. circa orones multiplices: qz est. i. ptingit eas eē ad nomē. ⁊ est. i. ptingit eas esse ad itellectū. nō ḡ alie orones sunt ad nomē: alie ad intellectum: sed eedem. Deinde cum dicit.

¶ Deinde circa quamlibet non enizin oro ne est ad intellectū esse: sed in eo q̄ respō dens se hēt aliquo mō ad ea que dantur.

¶ Ostēdit h. ſ. q̄ eadē oro pōt disputari ad nomē ⁊ ad itellectū ueritatē hz̄e circa quālibet oronē. ⁊ tria facit qz p⁹ ostēdit oēs orones posse disputari ad itellectuz. 2⁹ oñdit oēs eas posse disputari ad nomen. 3⁹ quoddā qđ suppoſuerat probat. Secunda ibi ⌊ Deinde ad nomē. ⌋ 3ª ibi ⌊ Nā si nō. ⌋ continuet sic: non solū qđ dictū est ueritatē hēt circa orones multiplices: sed deinde h̄ uez est circa quālibet oronē: qz nō est in ipsa oro ne esse ad itellectū: sed h̄ est in eo qđ rñdens se hēt aliq̄ mō ad ea que dant ab opponēte: qz fert itell'm ad idez cuz ipso opponēte: ⁊ qz h̄ pōt fieri in oib⁹ oronib⁹. oēs orones possunt esse ad intellectū. Deinde cum dicit:

¶ Deinde ad nomē oēs eas cōtingit esse. Naz ad nomē nō ad itell'm eē: h̄ est loco.

¶ Ostēdit oēs orones posse disputari ad nomē. d. q̄ deinde ptingit oēs eas orones eē ad nomē. nā in h̄ loco esse ad nomē: idē est q̄ eē nō ad itellectū. ſi ḡ oēs orones pñt disputari nō ad itellectū: qz in ptāte rñdentis est ferre itellectū ad illud: ⁊ non ferre. oēs orones pñt disputari ad nomen. Deinde cum dicit.

¶ Naz si nō omnes crūt quedaz alie: neq̄ ad intellectum: neq̄ ad nomē: hoc vo dicunt oēs: ⁊ diuidunt uel ad nomē uel ad intellectū esse omnes: alias autem non.

¶ Probat qđ suppoſuerat. vz. q̄ gcḡd non est ad intellectū est ad nomē. d. nā si nō oēs sup. orones sunt ad nomē que nō sunt ad itellectū: sequit h̄ icōueniēs q̄ erūt quedā alie orones: neq̄ ad nomē: neq̄ ad itellectū: qđ est ptra illos. nā hi sic opinātes dicūt oēs orones esse tales: ⁊ diuidūt oēs orones: uel eē ad nomē: uel ad intellectum. alias autem orationes non ponunt.

Dubitaret forte aliqs: qz si aliq̄ cā ē pp quā ualeat ista ꝓntia. hec oro non est ad intellectum. ḡ est ad nomē: est qz eē ad nomen: ⁊ esse ad itellectū sunt imediata: sed in imediatis nō semper ex altero negato iferre possumus alterū affirmatū. q̄z tūcūq; eni sanū ⁊ egrū sint imediata nō ualet de quolibet: non est sanū. ḡ est egrū. ¶ Dom q̄ eē ad nomen ⁊ eē ad itellectū nō sūt ꝓprie imediata: ut in sequēti lectiōe pbabit. hi tm accipiebāt ea: ac si essent imediata: cū dicerēt oēs orones esse ad nomē: uel ad itellectū: ⁊ nō ponerēt aliqs alias orones que nec eēnt ad h̄: nec ad illud: pp qđ rō phī non simplr affirmat: arguit tm ꝓ istos. ualet eni q̄ si eē ad nomē ⁊ eē ad itellectū sūt imediata q̄ ois oro que nō est ad intellectū est ad nomen.

¶ Ad cui⁹ euidētiā est sciēdū q̄ si ab aliq̄ vno imediatoz negato non pōt iferri alterū affirmatuz duplr pōt ptingere. p⁹ si nō est ibi pstātia sbiecti. nō eni ualet. chymera nō est egra. ḡ sana. 2⁹ h̄ pōt ptingere si est ibi pstātia subiecti: sed nō illius circa qđ opposita fieri hñt. nō eni ualet. lapis nō è eger. ḡ est sanus: qz sanū ⁊ egrū nō sunt apta nata fieri circa lapidē. tm si est ibi pstātia sbiecti ⁊ illius subiecti circa qđ imediata sūt apta nata fieri semp ab vno imediatoz negato pōt inferri alterum affirmatū: ut si sanuz ⁊ egrū sunt imediata: ⁊ sunt apta nata fieri circa aial: de quolibet aiali ualet. si non est sanū est egrū: ⁊ si non est egrū est sanuz. silr enim sanū ⁊ egrū nō essent imediata. si aliqđ aial eēt qđ neq; sanuz neq; egrū eēt. sic qz eē ad nomē ⁊ ad intellectuz ꝑm sic opinātes sūt imediata: ⁊ determināt sibi oronē de q̄libet orone ualet q̄ si nō est ad intellectuz est ad nomen: si non ad nomen est ad intellectum.

a **Tamen qcunq; silli sunt in eo q̄ multiplr sūt hoz aliq qui ꝑz nomē sūt. Naz incōueniēter dictū est ꝑm nomē dicere esse omnes qui ꝑm dictionē.**

¶ In pte ista ꝓbat phūs diuisionē p̄dictā non ualere: eo q̄ est per accūs. ⁊ duo facit: qz p̄mo oñdit quę orones multiplices pñt dici aliquo mō eē ad nomē. Scdo ostēdit q̄ nō sūt ad nomē per se loquendo: ut p̄dicti intelligebant: sed accidit orationib⁹ sic esse ad nomen. 2ª ibi ⌊ Sed sunt quidā paralogismi. ⌋ dicit ergo q̄ quicūq; silli sunt in eo q̄ multipliciter. aliqui horū sil'orū sunt qui sunt ꝑm nomē. nā icōueniēter dictū est dicere oēs palogismos qui sūt ꝑm dictionē esse ꝑm nomē. ¶ Notandū aūt q̄ ꝓprie loquēdo sole fallacie in dictiōe peccant in eo q̄ multipliciter: ꝓpter qđ sole tales fallacie possunt dici esse ad nomē. ¶ Notandū etiā q̄ nō oēs tales fallacie per se possunt dici esse ad nomē: qz nō in oibus est uera multiplicitaz. nā figura dictionis habet solū multiplicitatē fantasticā. illa ergo multiplicitas magis videtur esse per accidēs: ⁊ in cōparatiōe ad nos q̄z per se. cū ergo dicit q̄ orationes quedā sunt ad nomē: quedā ad intellectū. si accipit ly esse ad nomē put est idē qđ habere multiplicitatē fantasticā. sic nō est inconueniens aliquas orationes de se esse ad nomē: quia alique orationes ꝑm se sunt sic multiplices. sed si intelligatur esse ad nomē per comparationē ad utentes: ut predicti philosophi intelligebant. sic accidit orationibus esse nomen. Tunc sequitur illa pars.

¶ Sz sunt quidaz paralogismi nō in eo q̄ respōdens se habet ad eos aliquo modo sed q̄ huiusmodi interrogationez oratio ipsa habet que plura significat.

¶ In qua postq̄z ostendit: que orationes multiplices possunt dici esse ad nomen: ostendit q̄ non sunt ad nomen per cōparationē ad utentes. d. q̄ sunt quidā paralogismi qui sunt ad nomē: nō in eo q̄ respondens ad eos aliquo modo se habeat. i. de se non sunt ad nomen per comparationē ad utentes. sed sunt ad nomen eo q̄ oratio ipsa habeat plura que significat ꝑm interrogationē huius. i. ꝑm interrogationē multiplicē. potest ergo cōpetere orationi per se q̄ sit ꝑm nomē in eo q̄ multiplex: nō tamē per cōparationē ad utentes. ⁊ quia dicti philosophi accipiebant esse ad nomen ⁊ ad intellectum per cōparationē ad utētes. ideo diuisio eoz nō solū mala erat: qz nō erat per opposita. sed etiā incōueniens erat: qz nō erat per se sed per accidens.

Dubitaret forte aliqs. utrū p se cōpetat oro-
ni esse ad nomē. ¶ Dom ꝙ si vi-
dere uolum⁹ quō oro est ad nomē opz nos videre quō
nomē uł oro possit eē multiplex: ⁊ ut ꝫ. dicebat. multi
plicitas nois dupl'r ꝓsiderari pōt: uel ex ipa ꝓlatione:
uel ex itellectu referēte ipz in sua significata. si accipiat
ex ipsa ꝓlatiōe: sic cū ꝓlatio se teneat ex pte nois. ali
quo mō cōpetit noi �means se ꝙ sit mł'tiplex: ⁊ aliq mō cō-
petit oroni �means se ꝙ disputeť ad nomen. sed si accipiat
multiplicitas p cōparationē ad utētes ⁊ �means itellectuz
referētē oronē in sua significata. sic q̄si penitus accidit
oroni ꝙ disputeť ad nomē: ⁊ qz nomē uel oro nō ꝓ-
prie est actualiter multiplex p cōparationē ad utētes:
qz termino semel sūpto nō ꝓtingit uti equoce. tō phs
ꝫ ꝓcedat oronē de se aliquo mō disputari ad nomē in
eo ꝙ multiplex: nō tamē ꝓcedit ꝙ de se disputeť ad no
men per comparationem ad utentes: ut predicti philo
sophi intelligebant: sed hoc accidit orationi.

Alterius dato ꝙ hec diuisio: ꝙ oro pōt dis-
putari ad nomē uel ad itellectuz sit
p accns p cōpationē ad utentes. Dubitaret forte aliqs
utrū sit talis diuisio p imediata. ita ꝙ qcqd nō dispu-
tať ad itellectū disputať ad nomē. ¶ Dom ꝙ ut supra
tāgebat opio fuit dctoꝝ phoꝝ illā diuisionē eē p ime-
diata cū ponerēt oēm oronē eē talē. tn �means vitatē nō est
ꝓprie p imediata. nā ꝙ opponēs ⁊ rndēs nō ferāt itel-
lectū ad idē uel ꝫ est ex pte nois: qz ipm nomen multi
plex est: ⁊ tūc qd nō est ad itellectū pōt dici ad nomen.
2° ꝫ pōt ꝓtingere ex pte ipsius rei: ut qz ipsa res sub di-
uersis rōnib⁹ est apta nata accipi: ⁊ tūc qd nō est ꝫ rez
vno mō. est �means rē alio mō: pp qd nō ferre sic itellectuz
ad idē nō est ꝓprie disputare ad nomē: cū nomē nō sit
cā huius diūsitatis sed res. Primus ꝙ modus esse hēt
in fallacūs in dictiōe: ⁊ nō in oib⁹ p se loquēdo: qz in
figura dictionis: ꝫ sit ibi deceptio ex parte uocis: non
est tn p se ⁊ ꝓprie ex ipsa significatiōe dictionis: ꝙ dis-
puteť ad nomē: cū sit ibi solū multiplicitas fantastica.
⁊ dictio �means se in tali fallacia solū significet vnū: �means tn
fantasiā nr̄am iterp̄tamur ipaz aliꝫ significare. Scds
vo modus. s. nō disputare ad itellectū: ꝫ ex pte ipi⁹ rei
ꝓtingere pōt in fallacūs ex dictionē. Deinde cū dicit.

¶ Sed oino incōueniēs de elēcho disputa
re: ⁊ nō prius de sillogismo. Naz elēchus
sillogismus est q̄re opz ⁊ de sillogismo pri
us q̄z de falso elēcho. Est aūt huiusmodi
elēchus apparēs sill'us cōtradictionis.

¶ Ut dicebat oñdit predictā diuisionē esse insufficiētē.
¶ Ad cui⁹ euidētiā notādū ꝙ dato p̄dictā diuisionē:
ꝙ oronū alie sūt ad nomē: alie ad itell'z: dem⁹ eē p op
posita: ⁊ eē p se: nō tn possem⁹ eā ponere sufficiētez ad
tradēdā artē de sill'is sophisticis. nā hi sophica q̄dam
sūt in dictiōe ut ml'tiplicia q̄ initiū decipiēdi sumūt ex
pte uocis. q̄dā vo sūt ex dictiōez: ut q̄ sumūt p̄n⁹ deci-
piēdi ex pte rei. dato ḡ ꝙ p p̄dcā diuisionē posset tradi
ars pe sophicis q̄z tū ad fallacias i dictiōe: qz ibi vi eē
ad nomē disputatio: nō tn erat sufficiēs dcā diuisio ad
tradēdā artē de sophicis ex dictiōez: cū ibi ꝓpe nō sit
disputatio ad nomē: qz p̄n⁹ decipiēdi i talib⁹ nō est ex
pte nois: ꝫ ex pte rei. ⁊ qz ut supi⁹ dicebat falle i dictio
ne magis peccāt ꝑ elēchū. falle vo ex dictionē magis ꝑ
sill'm. isti sic loquētes dato ꝙ traderēt artē ut peccat ꝑ
p̄dictōez ꝑ quā peccāt falle i dictiōe: non tn tradebant
artē ut peccat ꝑ sill'm: ꝑ quē peccāt ex dictiōez. Insuffi
ciēs ḡ eēt ars istoꝝ: dato ꝙ dcā diuisio p quā uolebāt
tradē artē de sophicis nō eēt p accns: ⁊ eēt p opposita.
In oñdēdo āt isufficiētiā hui⁹ artis tria fac: qz p° ostē
dit h⁹ı isufficiētiā. 2° oñdit quō cōplete talis ars tradi
pōt. 3° qō dixerat manifestat p exēpla. 2ª ibi ¶ Quare āt
in sill'o. ¶ 3ª ibi ¶ Est āt de eo. ¶ dic ḡ ꝙ icōuentēs ē dis
putare de elēcho: ⁊ tētare de fallacūs i dictiōe que pec
cāt ꝑ elēchū. i. ꝑ ꝑdictiōez: ⁊ nō disputare ꝓpus de sill'o
i. de fallūs ex dictōez q̄ peccāt ꝑ sill'z. nā ipe elēch⁹ sill's
ē: ⁊ qz sill's claudit i rōne elēchi: ⁊ ē ꝓpus elēcho: oz p̄pus
disputare de sill'o. i. de fallūs que peccāt ꝑ sill'z q̄z de fal
so elēcho. i. q̄z de fallacūs que peccāt ꝑ elēchū siue ꝑ ꝑ-
dictiōez: ⁊ sōdit ꝙ h⁹ı elēch⁹. s. elēch⁹. falsus ē appens
sill'us nō qlibet: sed apparēs sill'us ꝑdictiōis. ad tradē.
dā ḡ artē de paleēchis: ⁊ de hīs que peccāt ꝑ elēchū: nō
sufficit determinare de hīs que peccāt ꝑ ꝑdictiōez: sed
etiā oportet ostēdere quō peccāt ꝑ sill'm.

Dubitaret forte aliqs: qz nō vł bñ dcm ꝙ p-
us determinādū sit quō falle pec-
cāt ꝑ sill'z q̄z ꝑ elēchū. hitū eni ē ꝙ falle i dictiōe peccāt
ꝑ ꝑdictiōez. falle vo ex dictiōez ꝑ sill'z. cū ḡ phs ꝓpus de
terminauerit de fallūs i dictiōe q̄z de fallūs ex dictio-
nē. vł ꝙ tenuerit ordinē ꝓriū respectu ordis quē h̄ do-
cet. ¶ 2°. dōz ꝙ aliqd ē ꝓpus ordie doctrie: qō nō ē p-
us i eē: uel ꝫ ꝙ h⁹ı. falle eni ex dictiōez plus fallūt ⁊
sūt ꝓncipaliores falle q̄z sint falle i dictiōe. tn qz doctri
na a facilioribꝰ dz icipe. tō ordie doctrie falle i dictiōe
ꝓcedūt fallas ex dictiōez. cū ḡ h̄ phs ait ꝙ ē ꝓpus deter
minādū de sill'o. i. de fallūs ex dictiōez q̄z de ꝑdictiōe
i. q̄z de fallūs i dictiōe peccātib⁹ ꝑ ꝑdictiōez: nō ē itelli
gēdū ꝓpus ordie doctrine. ꝫ exponēdū ē ꝓpus. i. ꝓncipa
lius. ¶ nnuit ḡ fallas ex dictiōez ꝓncipaliores eē q̄z fal
lacias i dictiōe: pp qd appet p̄dictos phos ualde reph̄ē
sibiles fuisse: qz ualde isufficiētē arte tradiderūt: cū ars
illa nō se extēdat ad fallas ex dictiōez q̄ sūt ꝓncipalio
res falle. quō itelligēduz sit ꝙ falle in dictiōe peccāt ꝑ
ꝑdictionē. fallacie vo extra dictionez cōtra sill'm supra
in fine illius capituli. Aut ergo sic diuidenduz. sufficiē
ter est dictum. Deinde cum dicit.

¶ Quare aut in sill'o erit causa aut in ꝓtra-
dictione: adiacere eni opz cōtradictionē:
q̄z aūt in utrisq̄z apparens elenchus.

¶ Ondit quō cōplete dz tradi ars sill'oꝝ sophisticoꝝ di-
cēs ꝙ tradēda est ars de h⁹ı sophicis: qz aut erit cā de
fect⁹ i sill'o: aut i ꝑdictiōe. nā elēch⁹ ē sill'us cui opz adia
cere ꝑdictiōez. si ḡ erit aliqs appens elēch⁹: ⁊ deficiat ꝑ
elēchū: uel h̄ ꝓtinget qz peccat i sill'o: uel qz peccat i ꝑ-
dictiōe: uł q̄z aūt h̄ erit: qz peccat i utrisq̄z. i. in sillo-
gismo ⁊ contradictione. Deinde cum dicit.

¶ Est aūt de eo qdē qō est tacētē dicere in
ꝓtradictione: nō in sillogismo: de eo ꝙ est
qō nō hēt aliqs dare in utrisq̄z: de eo aūt
quod est quoniam Homeri poema figu-
ra est per circulum in sillogismo: qui aūt
in utroq̄z uerus sillogismus.

¶ Exēplificat de hīs q̄ dixerat oñdēs quō p̄dictis trib⁹
modis pōt ꝓtingē defect⁹. d. ꝙ de eo qdē. i. de illa oro-
ne siue de eo palogismo qō ē tacētē dicē ē defect⁹ i ꝑdi
ctiōe nō i sill'o. De eo āt qō ꝓtigit dare qō aliqs nō hēt
est defect⁹ i utrisq̄z. de eo vo palogismo qñ poema ho-
meri ē figura p circulū. i. ē figura circularis: ē defect⁹ in
sill'o. ois ḡ palogismus deficiēs ab elencho: uel deficit
in sill'o: uel in ꝑdictiōe: uel in utrisq̄z. si aūt sit aliqs sil-
logismus qui deficiat in neutro. i. qui nō deficiat: nec
in sillogismo nec in ꝓtradictiōe est uerus elenchus.

Dubitaret forte aliqs quō p̄dicti palogismi
deficiūt ab elēcho eo mō q̄ phus
ait. ¶ Ad qō dī coiter ꝙ p̄m⁹ palogism⁹ deficit ab elē-
cho: qz peccat ꝑ ꝑdictiōez. nā si q̄rat ab aliq. utrū ꝓtin-
gat tacētē dicere. ⁊ ille dicat ꝙ nō: pōt sic argui ꝑ eu:

ptingit:forte dicē.sortes est tacens.ḡ ptigit tacentē dicere:hic est pctm̄ in ꝺdictione.nā hec ppō ꝙ ptigit tacentē dicē negat ꝓut ly tacētē ꝟstruit ex pte sbi.pdict⁹ vo palo^mo ꝟcludit ꝙ est tacētē die ꝓut ly tacētē ꝟstruitur ex pte pdicati:pp qꝺ nō est ibi ꝺdictio.ſcdus vo palogism⁹ deficit in utrisq;.vz in sill'o ⁊ in ꝺdictiōe.Nā si ḡrat ab aliq̄ utꝝ aliqs det qꝺ nō hz:eo dicēte ꝙ nō: pōt sic argui ꝟtra eū.aliq⁹ dat vnū solū denariū:nō hz vnū solū denariū.ḡ dat qꝺ nō hz. h est defect⁹ in ꝺdictione:qz dare vnū solū denariū nō est dare qꝺ nō hz: sz ut nō hz.dare aūt qꝺ nō hēt:⁊ dare ut nō hēt nō sūt ꝺdictorie opposita.ḡ est ibi defect⁹ in ꝺdictione.Rursus est ibi defect⁹ in sill'o:qz mutat gd i ad aliqd. Jn 3° vo pa^mo ꝙ poema homeri est fig^a circularis est defect⁹ in sill'o.pōt aūt sic fozari pa^mo.ois circulus est fig^a circularis.poema homeri est circulus. ḡ poema homeri est fig^a circularis.h aūt est defect⁹ in sill'o.uariat āt ibi mediū.accit eni circulo inq̄ntū est fig^a ꝙ pdicet de metro.possum⁹ tn̄ al'r exponē:⁊ forte magis hz itētionē phi.Sciēdū ḡ ꝙ ꝑm⁹ pa^mo.vz ꝙ est tacētē dicē.peccat solū ꝓ fall'az i dictiōe.est eni ibi amphi^a.2° vo pa^mo ꝙ ptigit dare qꝺ qs nō hēt:est ibi fall'a tā in dictiōe q̄z ex dictionē.nā cū sit ibi fig^a dictiōis que q̄si sp peccat ꝓ fall'az accn̄tis:est ibi fall'a in dictiōe:qz est ibi fig^a dictiōis:⁊ est ibi fall'a ex dictionē:qz est ibi accn̄s. Jn 3° vo pa^mo est fall'a ex dictionē:qz est ibi fall'a accn̄tis.nō eni debem⁹ imagiari ꝙ ptigat ibi deceptio qz circlus sit equocū ad figurā ⁊ ad poema.Sz debem⁹ arbitrari h ex^m adductū eē ꝑm ꝙ accit ibi deceptio ex ipa re:ut credam⁹ metrū siue poema circulare eē figuraz:pp sil'itudinē quā hēt cū fig^a circulari:ut sic fig^a circlaris est ab eodē in idē.sic h⁹ metrū sic sonat i ꝑn° sic i fine.pp qꝺ in dicto pa^mo cū dr.circulus est fig^a.poema homeri est circulus.ḡ est fig^a.est fall'a ex dictionez. qz est ibi pn̄s ul' accn̄s.¶Hoc viso de leui appet uerū eē qꝺ in lra dr.nā cū hitū sit ꝙ fall'e in dictiōe ꝓ quādā approp̄ationē peccēt ꝝ ꝺdictionē:falle vo ex dictionē ꝝ sill'm. pz ꝙ ꝑm⁹ pa^mo peccat ꝝ ꝺdictionē:qz est ibi fall'a i dictiōe.2us vo pa^mo peccat i utroq;.s.tā in sill'o q̄z in ꝺdictiōe:qz est ibi fall'a tā in dictiōe q̄z ex dictionē.3us vo pa^mo peccat in sill'o:qz accept⁹ ut diximus est ibi fall'a extra dictionem.Deinde cum dicit.

¶ Sed vñ ꝑmo uenit ꝓus que in disciplinis sunt oꝝones ad itellectū sunt uel nō.

¶Probat pdictā artē siue pdictā diuisionē eē falsaz.dicebāt eni dicti phi ꙙ oꝝones disciplinales erāt ad itell'z multiplices vo erāt ad nomē.Jn ꝓbādo ḡ hāc disionē eē falsā duo fac̄.qz ꝑ° oñdit ꙙ disciplinales pñt disputari ad nomē.2° qz multiplices pñt disputari ad itell'z. 2ª ibi[Ampli⁹ si pl'a.]Circa ꝑm duo fac̄:qz ꝑ° notat se fecisse disgressionē:⁊ reuertit ad ꝓpositū.2° ꝓbat qꝺ dixerat.2ª ibi[Et si cui vi.]Dic̄ ḡ ꙙ redeūduz est vñ uenit ꝑmo ꝓus.i.redeūdū est ad iprobādū pdictā disionē quā dicti phi faciebant:pp quā porē ꝑmonē suscepim⁹ in iprobādo dictā disionē:querem⁹ a dictis phis oꝝones que sunt in disciplinis:si sunt ad itell'm ul' nō sup.opz nos dīe ꙙ nō:cui⁹ ꝝriū suppositum⁹.¶Notādum aūt ꙙ phs in iprobādo dictā diuisionē nō eē per oppositā sz eē ꝑ accn̄s:⁊ eē isufficiēter nō fecit disgressionem a ꝓri ꝑmone:qz hec oia faciūt ad oñdendū ꙙ nō est dīa oꝝonū:quā qdā ponebāt:sz qz postea uoluit oñdere quomō cōplete tradit ars de sophicis in eo ꙙ peccāt ꝝ sill'z uel ꝝ ꝺdictionē ul' utrūq; qdāmō disgressionē fecerat a ꝓpōito:iō notās se disgressionē fecisse ait redeūdū eē vñ uenerat ꝑmo ꝓus.Deide cū dr.

¶ Et si cui videt plura significare triangulus:⁊ dedit nō ut hanc figurā de qua concludebat:quoniā duo recti:utrū ad intellectum hic disputauit illius uel non.

¶Probat qꝺ dixerat.vz ꙙ oꝝones disciplinales pñt disputari nō ad itell'z.d.ꙙ si cui.i.si alicui vi triāgl⁹ plura figre:⁊ ille cui h vi dedit:qm̄ anguli trianguli sunt duo recti.i.eq̄les duob⁹ rectis:⁊ nō ferebat itell'z suuz ad hāc figurā triāgulare de qua ꝟcludebat opponēs: sed ad aliā:hic sic disputās.disputauit ne ad intellectū illius.s.opponētis uel nō.q̄si diceret ꙙ nō.ergo disciplinabilia pñt disputari nō ad intellectum.

¶ Dubitaret forte aliqs quō oꝝo hec.triāgul⁹ hz tres pōt disputari nō ad itellectū.¶Dom ꝑm quosdā ꙙ triāgulus pōt dupl'r accipi.ꝑ° ut fit ex lineis rectis.2° ut fit ex arcualib⁹.⁊ aliqn̄ cū opponēs itēdit de vno triāgulo:rn̄dens itendit de alio:⁊ disputāt i oꝝonib⁹ disciplinalib⁹ nō ad itell'z. Sz sic ꝺꝺo videmur assīgre in ocā oꝝone diūsitatez disputādi nō ex eo ꙙ ē doctrialis.sz ex eo ꙙ vi eē mult'ip^r quō aūt h sit itelligēdū i sequēti lcōne patebit.D.c.d

¶ Ampli⁹ si plura qdē significat nomē:ille aūt non itelligit:neq; putat quomodo hic non ad intellectum disputauit.

¶Oñdit quō multiplicia pñt disputari ad itell'z.d.ꙙ si nomē pl'a sigt.ille aūt.s.tā opponēs q̄z rn̄dēs nō itelligit neq; putat nomē illud pl'a sigre quō h.s.rn̄dēs non disputauit ad itell'z sup.opp^tis.q.d.ꙙ imo disputauit falsū est ḡ ꙙ discipli^tia sūt ad itell'z ⁊ m'lti^cia ad nomē: cū possint discip^tia disputari ad no^n:⁊ m'lti^cia ad itell'z

¶ Ut quō oz iterrogare:nisi dātē diuisionē siue iterroget aliqs:si est tacētez dicē:aut nō est qdē ut nō:est autem ut sic.

¶In pte ista ut dicebat remouet phs quādā cauillosaz rn̄sionē.posset eni qs dicē bonā esse distinctionē illā ꙙ oꝝonū q̄dā sunt ad nomē.q̄dā ad itell'm.⁊ p hāc distinctionē diceret qs ꙙ sufficiēter tradit ars de sophicis: qz oia sophica sūt ad nomē:h est ex prauitate ul' ex malitia opponētis.opponēs eni in ꑭn° oz distinguē oꝝonē quā iterrogat:q̄ facto sp sophica disputabūt ad nomē:alia vo ad itell'z.duo ḡ facit.qz ꝑ° inuit h⁹ rn̄sionē nō eē cōpetētē.2° ꝓbat qꝺ dixerat ibi[Si āt aliqs det nll'o mō.]Dicit ḡ ꙙ quō opz sup.opponētē iterrogare nisi dātē diuisionē.i.nisi ꝓus diuidat ⁊ distiguat qꝺ iterrogat.q.d.ꙙ nō opz opponētē iterrogare distiguēdo:qz siue aliqs sup.querat sine distictiōe si est.i.si ptigit tacentē dicē uel nō:aut sup.querat cū distictiōe:⁊ distiguat ꙙ tacentē dicē est qdē ut nō. est āt ut sic sup. nō hētur itētū.q.d.ꙙ querē cū distictiōe uel sine distictiōe nō uariat ꝓpositū:nec est bn̄ dcm̄ ꙙ opz opponētē ꝓus distinguere qꝺ interrogat.Deinde cū dicit.

¶ Si aūt aliqs det nullo mō:ille aūt disputet.ḡ nō ad itellm disputat nec ad nomē: q̄z oꝝo videat eoz que ꑭm nomē sunt eē.Nō ergo aliqꝺ genus oꝝonū ad itellectū:sed he qdē ad nomen sunt.

¶Probat qꝺ dixerat.vz dictā resp̄sionē nō esse bonā. ¶Ad cui⁹ euidētiā est sciēdū ꙙ rn̄sionē ul' solonē aliquā nō eē bonā dupl'r pōt oñdi.ꝑ° si ea ꝟcessa nō hēat itentū:tūc eni solo mala est:⁊ seipsam impedit qn̄ ꝟcesso qꝺ dicit nō hēt itentū:nec manifestat ꝓpositū.2° rn̄°. pōt eē mala si assumit falsa. Jn ꝓbādo ḡ dictā rn̄sionē duo facit:qz ꝑ° oñdit ꙙ p eā nō hēt itentū.2° ꝓbat ꙙ assumit falsa.2ª ibi[Si aūt aliqs ꝓbet.]¶Ad cuidētiā aūt ꑭme ptis sciēdū ꙙ ponētes pdictā rn̄sionē duo

ex ea uolebāt hīe. dicebāt enī q si opponens in ꝑn° di
ſputatiōis diſtiguat ꝓpōnē quā iterrogat duo ex ꝟ ſe-
quenť. ꝑmū qdē: qꝛ ſophica nō diſputabunť ad itell'z.
2° ex ꝟ ulteri° ꝯcludebant q ſi ſophica ſunt diſputata
nō ad itell'z q ſint diſputata ad nomen. pp qđ ut dice-
bāt ex ꝑmiſſa diſtinctiōe niſi ſit malitia opponētis ſufft
cieter pōt ars tradi de ſophicis q nō ſint diſputata ad
itell'z ſz ad nomē. duo ꝯ facit ꝑm q duplr ꝓbat q ex di
cta rñſione nō hētur itētū. ꝑ° enī ꝓbat ꝟ: qꝛ cōceſſo q
dī ſophica: poterūt diſputari ad itell'z. 2° q diſputata
nō ad itell'z nō opz eē diſputata ad nom̄. 2ª ibi Et hoc
nō oēs. Cōtinuet aūt ſic. bñ dictū eſt q nō opz opponē
tē ꝑus diſtiguē qđ iterrogat: qꝛ ꝟ ꝯceſſo nō hētur itētū
ꝑmiſſa enī diſtinctiōe nihilomin° ſophica ꝛ multi^ca^po
terūt diſputari ad itell'z: qꝛ ſi aliqs. i. ſi rñdēs dz nullo
mō. i. nō ꝯcedat in aliq̄ ſenſu. ille aūt. ſ. opponēs diſpu
tet ꝯ rñdētē. nōne ꝯ ad itell'z diſputat. q. d. q imo. Si
vo rñdēs i nllo ſenſu ꝯcedat qđ dī: opz opponentē di-
ſputare ad itellectū. cuius ergo ꝑdicta oro. vz eſt tacen
tē dicere: videat eē eoꝝ que ſunt ꝑm nomē: qꝛ eſt mul-
tiplex ꝛ ſophica: pōt tn diſputari ad itellectū: nō obſtā
te q opponēs ꝑus diſtixit eā. nō ꝯ eſt aliqđ ſpāle genꝰ
oronū ad itell'z: ſz hec qdē ores que ſunt ad nomē. il-
le eedē ſup. ſunt ad intellectū. Deinde cum dicit.

1 nō diſputat ꝓ ad ītellectū

¶ Et huiuſmodi nō oēs: neꝝ elēchi: neꝝ
apparētes elēchi. Sūt enī ꝛ nō ꝑm dictio
nez appentes elēchi: ut q ꝑm accns reliq.

¶ Improbat dictā rñſionē q̄ſtū ad aliud. vz q diſputata
nō ad itell'm nō opz eſſe diſputata ad nomē. Dicebant
enī ſic rñdentes q ſi opponēs ꝑus diſtiguat qđ iterro
gat: multiplicia erunt diſputata nō ad itellectū: ꝛ diſ-
putata nō ad itell'z erūt diſputata ad nomē. ꝓtinuet ꝯ ſic
ꝑdicta rñſio. nō ſolū mala eſt: qꝛ ponebat multiplicia
diſputari nō ad itell'm: ſz ēt mala eſt: qꝛ ulteri° dicebat
diſputata nō ad itell'z eē diſputata ad nomen: iō ait q
h^ꝑl ores ſup. que nō ſūt ad itell'z: nō oēs ſup. ſunt ad
nomē. qm̄ ueri elēchi nō ſūt ad nomē: ſz neꝝ apparen
tes elēchi: ſup. ſūt oēs ad nomē: qꝛ ſunt qdā appentes
elēchi nō ꝑm dictionē: ut elenchi qui ſunt ꝑm accns: ꝛ
relīq palo^ml peccātes per fall'as ex dictionē nō ſunt in
dictiōe. iō quātūcūq; tales palo^ml diſputent nō ad in-
tell'z. nō tn diſputant ad nomē. ¶ Notādū aūt q ut ſ
tāgebat: ſi rñſio eſt bona: dz eē talis q ꝯceſſo qđ dī ha
beat itētū. cū ꝯ ꝑdicti ꝑbī dicerēt multi^cla eē nō ad itel
lectū: ꝛ que nō ſūt ad itell'm dicerēt eē ad nomen ſi bo
na fuiſſet dicta rñſio q opz opponētē ꝑus diſtiguē q̄ꝫ i
terroget. ꝟ facto deberet ſeq q multi^cla eēnt nō ad in-
tell'm. ꝛ ulteri° q quecūq; nō eēnt ad itell'z eēnt ad no
mē. ꝛ qꝛ oñſuz eſt q q̄ſtūcūq; opponēs ꝑus diſtiguat
q̄ꝫ interroget: nihilomin° tn multiplicia pñt diſputari
ad itell'm: ꝛ que ſunt diſputata nō ad itellectū nō opz
eſſe diſputata ad nomē: qꝛ ueri elenchi ꝛ falle extra di-
ctionē: dato q nō diſputent ad itell'm: nō tn pp hoc di
ſputant ad nomē. iō incōueniēs erat dicta rñſio.

Dubitaret forte aliqs quō ueri elēchi pñt di
ſputari nō ad itell'z. ¶ Dz q ēt
cū ſit uer° elēch° pōt qs ignare qd eſt qđ dī ꝑ nomē. ſi ꝯ
in uero elēcho aſſumunt termini: q̄rū ſigta ignret rñdēs
poterit eē diſputatio nō ad itell'z: nō tn pp hoc erit diſpu
tatio ad nomen: cū iſta diūſitas nō accidat ex multi^te
noiꝝ: ſz ex ignātia rñdētis: qꝛ ignorat qd eſt qđ dī ꝑ nomē
ex ꝟ āt apparē pt qđ i p̄cedēti lcōne tāgebat. vz q oro
diſcipli^lis ut h^c oro. triāgl'us hz tres. pōt diſputari nō
ad itell'z: nō qꝛ triāgl'us ſit multiplex: ſz qꝛ rñdēs forte
ignorat qd ipoꝛtat noie triāgli: ꝛ qꝛ forte ꝑ triāgl'z itell'it
tetragonū: ul' aliquā aliā fig^az: iō eſt diſpu° nō ad itell'z

Alterius forte du^rer aliqs. qꝛ ꝓbꝫ ſ. dixerat q
eē nō ad itell'z ē eē ad nomē; ꝟ āt vi
imuē q aliqđ pōt diſputari nō ad itell'z qđ tn nō eſt di-
ſputatū ad nomē. ¶ Dz q ut pz ꝟ ꝑ p̄cedētia eſt ſolu
tū. dicebať enī ꝑus q nō eſt idē eē nō ad itell'z ꝛ eſſe ad
nomē. cū ꝯ ꝓbs dixit q eē nō ad itell'z eſt eē ad nomē
ut dicebať: nō dixit ꝟ ꝑm vītatē ꝛ ex opione ꝑꝑa: ſz ꝟ
aſſūpſit ex datis dictoꝝ ꝓboꝝ q ꝟ ꝯcedebāt. Iz enī ali-
qñ arguē ex fl'is cū diſputam° ꝑ eos q falſa ꝯcedūt.

Ulterius forte dubitaret aliqs. quō per fall'as
ex dictionē poſſum° diſputare nō ad
itell'm: ꝛ tn nō diſputam° ad nomē. ¶ Dōm q hoc ēt
per p̄cedentia eſt ſolutū. dicebať enī q in fall'ijs ex dī-
ctionē ꝯtingit diſputari nō ad itell'm nō ex multiplici
tate noīs: ſz ex diuerſa acceptione ipſius rei. ¶ Notā
duz ergo q in diſputatiōe tria eſt ꝯſiderare ad que opa
tiones cōparari pñt. ꝑ° enī pōt cōparari ad rñdētē cui
loquit. 2° ad ꝑmonē quē loqť. ꝛ 3° ad rē de qua loquit
Si ꝯ ſit diſputatio nō ad itellectū: ul' hoc erit ex pte rñ
dentis: qꝛ rñdēs ignorat ſigta termiox. iō accipit oro.
nem in alio ſenſu q̄ꝫ opponēs det: ul' h^ꝑl diuerſitas erit
ex pte ꝑmonis: qꝛ ipſuz nomē pla ſigt. ul' erit ex pte rei
qꝛ ipſa res pōt diuerſimode accipi. ꝑ° mō pōt eē diſpu
tatio nō ad itellectū in ueris elenchis. ibi enī pp ignā-
tiā rñdētis: ut dicebať. opponēs pōt diſputare nō ad i-
tell'z rñdētis. 2° mō ꝟ pōt ꝯtigē in fall'ijs in dictiōe. ibi
enīz ex multi^te noīs opponēs ꝛ rñdēs pñt ferre itell'm
nō ad idē. 3° mō ꝟ pōt ꝯtigē in fall'ijs ex dictionē. nam
h^ꝑl falle fiūt ex diūſa acceptiōe ipſi° rei. ¶ Notādū ēt
q lz diſputari nō ad itell'z poſſit ꝯtigē trip². ſ. in vīs elē
chis pp ignātiā rñdētis: ꝛ in fall'ijs i dictiōe pp mlti^cz
noīs: ꝛ in fall'ijs ex dictionē pp diūſaz acceptionē rei.
diſputare tn ad nomē: nō ꝓpe hēt ꝯtigē niſi in fall'ijs i
dictiōe in qb° pp multi^cz oronis uel noīs ꝯtingit di-
ſputare nō ad itellectū. in plus eſt ꝯ diſputare nō ad in
tellectū q̄ꝫ diſputare ad nomen. Tunc ſeqť illa ꝑs:

¶ Si aūt aliqs ꝓbet diuidē: qm̄ dico eſt ta
cētē dicē: hec qdē ſic: illa aūt ſic: tn ꝟ eſt pri
mū qđ icōueniēs ꝓbare. Q̄ñq; enī nō vī
iterrogatū multiplr ſe hēre. Impoſſibile
aūt videre qđ nō putat.

¶ In qua poſtq̄ ꝛ ꝓbauit dictā rñſionē: ex eo q ea cō-
ceſſa nō hēť intētū ꝓbat eā ex eo q aſſumit falſa. fal
ſuz eſt enim q opponēs nō debeat iterrogare niſi ꝑus
diſtinguat ꝛ duo facit: qꝛ ꝑ° oñdit hoc eē falſum q̄ꝫtuz
ad opponētes ꝓbabilr. 2° q̄ꝫtū ad opponētes doctri-
nalr ibi Amplī° ut dicant. Circa ꝑ^m tria facit ꝟz q
ad tria icōuenientia adducit. 2ª ibi Deinde docē. 3ª ibi Deide in nō duplicib°. Cōtinuet ſic. dicta rñ
ſio nō ſolū eſt incōpetēs: qꝛ nō hēt itentū: ſed ēt qꝛ ſu-
mit falſa. nā ſi aliqs ꝓbet diuidē. i. diſtinguē ꝟ q dico
tacētē dicē. qm̄ ꝟ qdē ē ſic. i. hēt talē ſenſū. illa āt. i. illa
alia ſigtio uel in alia acceptiōe dicta oro nō ſit. i. nō hz
talē ſenſuz. ſiqs eni ualet h^ꝑl modū opponēdi ꝓbare. i.
approbare uolēs q opponēs ſemp ꝑus diſtiguat ꝑmū
incōueniēs qđ ſeqť ſic dicētes eſt qm̄ q̄ñq; nō videbit
opponēti ipm iterrogatū hīe multiplr. i. eē multiplex.
Impoſſe eſt āt aliquē diudē: qđ nō pōt eē multiplex. in
cōueniēs eſt ergo q oporteat opponentē ꝑus diſtingue
re multiplicia: qꝛ multotiēs obligaret ad ipoſſibile: cū
aliqñ lateat eū multiplicitas: ꝛ ipoſſibile ſit aliquē di-
ſtiguē qđ nō putat hīe multiplicitatē. Deide cū dicit.

¶ Deide docē qd aliud erit: manifeſtū eni
faciet ut hēt ei qui neꝝ cōſiderat neꝝ ſcit
neꝝ opinať quoniā aliter dicit.

¶ Adducit 2^m incōueniēs. d. q opponētē diſtiguē ꝑuſq̄
iterroget qd aliud eēt q̄ꝫ docēntē. opponēs enim
ſic diſtiguēdo faciet ipz multiplex eē manifeſtū ut hz. i.

quō se hēt: ꝛ quot sensus hīc pōt: ꝛ hoc ei. i. rndēti. qui neq; ꝓsiderat. i. neq; scit neq; opiat: qm̄ ipa oro est multiplex. ꝛ dicit alr: qm̄ hēt alitū ꝛ alitū sensuz. cū ergo incōueniēs fit opponēte fm q̄ hī est eē in statu docētis ꝛ docē rndēte. incōueniēs est eū pus distiguere q̄z iterroget. ¶ Notādū ēt q̄ aliquē palo^r er eo q̄ nō distinguit multiplicitatē triplr pōt ꝓtigē. p^o q: nō opinatur nec suspicat oronē iterrogatā eē multiplicez. 2° q: si b forte opinat ul' suspicat: non tn̄ scit ul' ꝓstat sibi de illa multiplicitate. 3° dato q̄ hoc sciat hitu: nō tn̄ ꝓsiderat actu de illa multiplicitate. ió dictuz est q̄ facit notum quō se hēt multiplex ipsi rndēti qui nec cōsiderat nec scit: nec opinat illud eē multiplex. Deinde cum dicit.

¶ Deide ꝛ in nō duplicib^9 qd ꝓhibet hec pati uel facere: ut putas eq̄les sunt vnitates binarijs in quaternarijs: sunt aūt binarij bi qdē sic vniti: illi aūt non sic.

¶ Adducit 3^m incōueniēs. nā opponēte pus distinguē q̄z iterroget: nō solū est icōueniēs: q: obligat ad ipossibile: ꝛ usurpat officiū docentis. sed ēt illud icōueniēs q: hoc posito ꝓtingeret eū distiguere nō distinguēda. ¶ Ad cui^9 euidētiā notādū q̄ oronē eē disputabilem ad itellm: ꝛ tn̄ nō eē distiguēdā: ut ad pūs spectat duplr pōt ꝓtingē. p^o si in vno sensu accipiat simplr. i alio vo fm qd. ethiops eni est alb^9 cū sit falsuz simplr ꝛ uerū fm qd nō est distiguēda: sz est simplr negāda. 2° hoc pōt ꝓtigē si illō dcm̄ hz plres cās vitatis. ut si hec oro. hō currit. pōt vificari ꝑ sorte ꝛ ꝑ plone currēte vno ꝛ nō altero. nō est h^c distiguēda. hō currit: sz est simp^r cō cedēda. cū eni aliqd dcm̄ hz plres cās vitatis pōt simp^r ꝓcedi pro q̄cūq; acceptiōe uerificet. tria aūt facit ꝓbs: q: ꝑmo ondit q̄ nō opz semp opponēte distinguē: q: aliqn̄ id qō interrogat accipit in vna acceptione sim plr. in alia vo fm qd. 2° ondit q̄ nō opz ipm distiguere q: aliqn̄ ipm iterrogatū hēt plures cās vitatis. 3° ex his que dixerat ꝓcludit q̄ nō opz opponēte distiguē id qō interrogat: q: tūc docēt rndēte. 2ª ibi⌊ Et tu putas ꝓriox. ⌋3ª ibi⌊ Quare vi ignrare. ⌋Dic ḡ q̄ in nō duplicib^9 nihil ꝓhibet b facē: uel pati. s. q̄ opponēs ꝛ rndēs nō ferāt itellectū ad idē: ut pz in hac ꝓpone q̄ i q̄ternarijs vnitates sūt eq̄les biarijs. binarij eni in q̄ternarijs duplr pūt accipi. vniti ꝛ nō vniti: ió subdit q̄ sūt binarij hi qdē sic. i. vniti. illi āt sic. i. nō vniti. si ḡ accipiant binarij vniti in q̄ternarijs: tot sūt binarij q̄t vnitates. Si aūt accipiat binarij nō vniti plres sūt vnitates q̄z binarij. ¶ Notādū āt q̄ si describat q̄dratū ꝛ in q̄libet āgulo ponat vna lra designās

a b vnā vnitatē: ut pz i q̄drato. a. b. c. d in h^9 q̄drato si accipiāt binarij vniti ꝛ per reduplicationem vnitatis erūt 4^or binarij. vz. ab. bc. cd. da. ꝛ cum nō sint in dicto q̄drato nisi q̄tuor lre repsentātes q̄tuor vnitates

d c tot erūt in dicto q̄ternario binarij quot vnitates. Sed si accipiant binarij sine reduplicatiōe vnitatis: nō erūt in quaternario nisi duo binarij. cū ergo binarij per replicationem sint binarij fm qd: cū querit utz in q̄ternarijs sint tot binarij quot vnitates. simplr loquēdo ꝛ ut accipiunt binarij nō vniti, ꝛ sine replicatiōe vnitatū: nō sunt tot. fm qd aūt ꝛ ut accipiunt cū replicatiōe tot sunt binarij quot vnitates: ꝛ q: qn̄ aliqd falsificat simplr ꝛ uerificat fm qd. nō est distiguēdū: sed simplr est negāda. ñ ergo ponēs talia distingueret: sequeret q̄ distingueret non distinguenda: qō est incōueniens. Deinde cum dicit.

¶ Et putas contrariorum vna est disciplina uel non: sunt autez contraria hec quidem nota: illa vo ignota.

¶ Ondit talia nō eē distinguēda: q: pūt hēre plures cās vitatis dicens. q̄ si qs iterrogaret putas ꝓriox est vna disciplia ul' nō. b aūt plures videt hēre sensus. ꝓria eni hec qdē sunt nota: illa vo ignota. est ḡ ꝓriox vna disciplia q̄tū ad ꝓria que sunt nota nō est aūt hic vna quātum ad ꝓria ignota: q: ignota fm q̄ hī sub disciplina nō cadūt. ¶ Notādū aūt q̄ hz dicētes q̄ opz opponētez distiguē oronē quā iterrogat si possit accipi in alio itellectu oporet iterrogātē hāc ꝓpositionē utz ꝓriox sit vna disciplia quā ipe distigueret de ꝓrijs: q: quedā sūt nota. quedā ignota. sed hec distinctio eēt supflua. hec eni ꝓpō. ꝓriorū est vna disciplina. est indefinita: ꝛ hēt plures cās ueritatis. pro q̄buscūq; ḡ uerificet siue ꝑ ꝓrijs notis: siue ꝑ ignotis nō est distiguēda: sz simp^r est ꝓcedēda. si ḡ oporteret opponētē talia distiguē: ipe distigueret nō distiguēda: q: distigueret hītia plez cās ueritatis: qō est incōueniēs. Deinde cum dicit.

¶ Quare videt ignorare qui hoc probat: qm̄ aliud est docere q̄z disputare: ꝛ qm̄ oz docentē qdē nō interrogare: ꝟ eos manifestos facere: illū aūt interrogare.

¶ Cōcludit ex dictis: q̄ sic dicens ignorat qd iteresse iter disputantē ꝛ docentē. dicens: q̄ qui ꝓbat. i. qui approbat sic ꝛ cōmēdat hic q̄ opponēs debet pus distiguere q̄z iterrogare vi ignorare: qm̄ aliud est docere q̄z disputare: ꝛ videt ignorare qm̄ opz docentē nō interrogare. sed opz eū distiguere ꝛ declarare: ꝛ manifesta facē que ꝑponit. illū aūt. s. opponētē ꝛ disputātē opz interrogare. nō est ergo officiū opponētis distinguere ꝛ manifestare: sed est officiū docētis. Deinde cum dicit.

¶ Amplius ut dicant uel negent ꝓbare nō mōstrātis est sed expimētū sumentis.

¶ Ondit q̄ nō opz opponentē distiguere in doctrialib^9 ꝛ tria facit: q: ꝑmo facit qō dictū est. 2° qōdā qō supposuerat ꝓbat. 3° qō dixerat dialeticā eē sciam cōem: ꝛ ꝓsiderare de oib^9: ne aligs crederet q̄ sic eēt cois dialetica sicut sophica. ondit q̄ alr est coīs vna: alr alia. 2^a ibi⌊ Nā tētatiua est. ⌋3^a ibi⌊ Qui ḡ hz rez. ⌋ꝓtinuet sic. onsum est q̄ disputationib^9 ꝓbabilib^9 nō oportet opponētē ꝓdistiguere de quo ul' opponere. amꝑ. aūt i. qō plus est: nō opz sup. sic distinguere in opōnibus doctrinalib^9: q: ꝓbare distinguere ut rndētes dicant uel negent nō est demōstrantis sed expimentū sumētis q. d. q̄ distiguē ꝛ iterrogare de eo qō distixerat nō pti net ad doctrinalē: nec ad demōstratorē: sed ad eū qui sumit expimētū. i. ad tētatiuū. si ergo opponēs doctrinalr sic distingueret: sequeret q̄ doctrialis nō se hēret doctrinalr: sed tentat ine: qō est icōueniēs. Deinde cum dicit.

¶ Nā tētatiua est dialetica qdā: q̄propter de oib^9 icipit: ꝛ cōsiderat nō scientem sed ignorantem ꝛ assimilantem.

¶ Probat qō supposuerat. vz q̄ tētatiui est iterrogare: ꝛ q̄ ei^9 est sumere expimētū de rndēte. Intēdit aūt talem rōnē. tētatiua est qdā dialetica: sed dialetica est scientia cois: ꝛ ispicit de oib^9: q̄propter tētatiua est cois ꝛ ispicit de oib^9 ꝓsiderās h^9: q: pōt sumere expimētuz de ignorātia rndētis. ḡ tētatiua pōt sumere expimētuz de ignorātia rndētis. ió subdit q̄ tētatiua ꝓsiderat nō scientē sed ignorantē: ꝛ simulātē se hīc sciam. i. pōt sumere expimētū de ignorātia rndētis. ¶ Notādū aūt q̄ scitis coib^9 nō scit ars. ignoratis aūt ignorat. tētatiua ḡ que ispicit oia: ꝛ ꝓsiderat coia. nō pōt expiri scien-

tem:qz ſcitis coſbꝰ nō ſcit ars.pōt tñ expiri ignorātē: qz ignoratis talibꝰ ignorat ars.Deinde cum dicit.

¶ Qui ergo ſm rem cōſiderat coia dialeticus:q aūt ſ apparēter facit ſophiſta eſt.

¶ Quia dixerat dialeticā eē de oibus ne crederet aliqs eam eſſe de oibus ut ſophiſtica:oñdit q aliter eſt de oibus dialeticus:z aliter ſophiſta.d.q qui ꝓſiderat coia z oia ſm rem.dialeticus eſt:qui aūt facit hoc.i.cōſiderat coia apparēter eſt ſophiſta.

Dubitaret forte aliqs.qz nō videt ħ eē differentia inter dialeticū z ſophiſtā: qz dialeticus ꝓſiderat coia ſm rem:ſophiſta vo cōſiderat talia apparēter.nā cōſiderare coia ſm rem non eſt dialeca ſed metaphiſici. ¶ Rñdm q ſm phm 4ᵒ metce. dialeticus metaphiſicus z ſophiſta circa idem laborare vident.glibet eni iſtoꝝ videt cōſiderare de toto ente.aliter tñ z aliter:qz metaphiſicus cōſiderat de oibꝰ ſm ueritatē.dialeticus ſm ꝓbabilitatē.ſophiſta vo ſz ſm apparētiā.Luz ergo quātū eſt ex pte rei ſemp uera ſint ꝓbabiliora aliis.dicit dialeticus cōſiderare de oibus ſm rem:nō q ſit artifex realis ut metaphiſicus: ſed qz ꝓbabilitas ſimplr ex ipſa re ſumit.poſſunt eni falſa eē ꝓbabiliora ueris quo ad nos.ſimplr tñ ut teſtat phūs ꝑ rhetoꝝ que ſūt ſm rē ſimplr ſunt ꝓbabiliora z meliora.dialeticus ḡ obuiatiuus pōt eē de oibꝰ ſm q vi rñdenti.ſed dialeticus ſimplr:qz eſt ex ꝓbabilibꝰ ſimplr eſt de oibus ſm rem.

Cap. VIII.

¶ ſillogiſmus litigioſus z ſophiſticus eſt vnus quidē apparēs ſillogiſticus de quibus dialetica tentatiua eſt:z ſi uera ſit concluſio.

¶ Poſtq̄z phs determinauit de ſillis apparētibꝰ cōparādo eos ad locos ſophiſticos ex quibꝰ ſumunt. In pte iſta determinat de hꝰ ſillis cōparādo eos ad ſillos tētatiuos.Neceſſitas aūt ꝑcedētis capli manifeſta eſt p ſam dicta.nā ſi de ſillis apparētibꝰ habet ars:ut cōparant ad locos ſophiſticos.In hoc liᵒ ubi de talibꝰ ars tradit:neceſſe fuit cōparare hꝰ ſillos ad ipſos locos ſophiſticos.neceſſitas vo huiꝰ capli ex hoc hēri pōt.naz cuz ſillus tētatiuus ſit ſophiſticus z litigioſus: z ſit de ꝓſideratione dialetici:qz ſillus apparēs eſt ēt litigioſus z ſophiſticus:z eſt de ꝓſideratione dialetici. ne crederet q idem eēt ſillus tētatiuus z apparēs:oportuit facere ſpāle caplm de ſillo tētatiuo in quo traderet differētia utriuſq;.uel poſſumus dicere q cum in hoc libᵒ tradat notitia de ſillis litigioſis z ſophiſticis:cum tentatiuꝰ ſit litigioſus z ſophicus ad cōplonē doctrine regrit q de tētatiuis ſillis fiat ſpāle caplm.

Dubitaret forte aliqs.cū in ꝓncipio huiꝰ libri dictū ſit q ꝓſiderare de tentatiuis nō eſt pñtis doctrine: ſed de eis dictū eſt in alīs videt q ħ agat exlimites huiꝰ doctrine determinādo de tentatiuis ſillis. ¶ Dōz q ſillus tentatiuꝰ ut dictuz eſt:eſt litigioſus z ſophicus:z qz ad hāc doctrinā ſpectat ꝓſiderare de agoniſticis z litigioſis:iō ad eaz ſpectat determiare de tētatiuo ſic ſumpto.qđ ergo dicit de tentatiuis dictū eſt in alīs.ergo in hoc libro.de eo determinari nō debet. ¶ Rñdm q de tētatiuo ſz id qđ eſt:uel ut ſumit ſb alia rōne dictū eſt in alīs.ſed de eo ſub hac rōne ut eſt litigioſus z ſophicus ꝓſiderare ſpectat ad hāc doctrinaz.hoc ḡ caplm in quo determinat de ſillo tētatiuo cōpando ipz ad ſillz appentē:diuidit in duas ptes:qz ꝑmo dat differentiā inter utrūq; ſillz. ſcdo quedam que ſuppoſuerat probat. 2ª ibi ¶ Nam eiꝰ qui ꝑpter qd. ¶ Dicit ḡ q ſillus litigioſus z ſophicus ſup.dupr eſt:nā vnus qdem eſt appens.i.nō ſillat.alter qdē ſillogiçans eſt.i.ſillat.hꝰ aūt ſunt tentatiui ſillī de gbus eſt dialetica tentatiua.Nā z ſi uera ſit ꝓcluſio.i. dato q tētatiuus uerū ꝓcludat ſup. nihilominus litigioſus z ſophicus eſt. ¶ Notādū ergo q aliter eſt litigioſus z ſophicus tentatiuus:z alr appens ſill'm:qz tētatiuus ſic ſophicat:q etiā ſillogiçat: qđ ſillo appenti cōuenire nō pōt.Deinde cum dicit.

¶ Nā eius qui ꝑpter qd deceptorius eſt:z quicūq; cum non ſint ſm ſingulos viam paralogiſmi videntur eſſe ſm artem.

¶ Probat que ſuppoſuerat.dixerat enim q ſillogiſmus tentatiuus eſt litigioſus z ſophiſticus. Rurſus dixit q de hꝰ ſillogiſmo eſt dialetica tentatiua:ſed quia nō eſt dialetica tentatiua niſi de eo qđ eſt de conſideratione dialetici:ideo ſuppoſuit q cōſiderare de tentatiuo ſpectaret ad dialeticū.duo ergo facit:qz ꝑmo oñdit q ſillogiſmus tētatiuus ſit ſophiſticus z litigioſus.2ᵒ probat q cōſiderare de eo ſpectat ad dialeticuz.2ᵒ ibi ¶ Litigioſus aūt eſt qui quodāmodo. ¶ Circa ꝑmū duo facit ꝑm q duplr ꝓbat intētū.2ª ibi ¶ Quēadmodū enim que in certamine. ¶ Circa ꝑmuz tria facit: qz ꝑmo ait q ſillogiſmi tētatiui ſunt ſophiſtici z litigioſi: qz non ſunt ſm ꝑpria ꝑncipia artium.2ᵒ ex hoc oſtendit falſigraphos ſillogiſmos nō eē litigioſos:qz ſunt ſm ꝑpria ꝑncipia ſpālium artium.3ᵒ qđ dixerat manifeſtat per exēpla.2ª ibi ¶ Nā falſe deſcriptiones. ¶ 3ª ibi ¶ Neq; ſi aliqua falſa. ¶ Intēdit aūt talem rōnem.quicūq; paralogiſmi cum nō ſint ſm viā ſingulorꝝ.i.ſm ꝓpa ꝑncipia ſpālium artium:z vident eē ſm artem ſunt ſophiſtici z litigioſi.ſed tētatiuus qz eſt deceptoriꝰ eius ſillī qui eſt ꝑpter qd nō eſt ſm ꝑpria ꝑncipia ſpālium artium. ergo eſt ſophicꝰ z litigioſus.de hac aūt rōne in lra ponit maiorē z ꝓbationē minoris.ꝓcluſionem vo tacet. ¶ Notandū aūt q ſillus ꝑpter quid eſt ille ſillus qui demonſtrat per ꝑpria ꝑncipia artis.tentatiuus ergo decipit circa talem ſill'm:qz videt ꝑcedere ex ꝑpriis ꝑncipiis:non tñ procedit:ideo eſt litigioſus z ſophiſticus. Tunc ſequitur illa pars.

¶ Nā falſe deſcriptiones nō litigioſe:nam ſm ea que ſub arte ſunt paralogiſmi.

¶ In qua poſtq̄z oſtēdit tētatiuos eē litigioſos:qz nō ꝑcedunt ex propriis oſtendit falſigraphos non eſſe litigioſos:quia ex propriis procedunt dicens q falſe deſcriptiones non ſunt litigioſe:quia huiuſmodi paralogiſmi ſunt ſm ea principia que ſunt ab arte. Deinde cum dicit.

¶ Neq; ſiqua eſt falſa deſcriptio circa uerum:ut hyppocratis aut antiphontis quadratū per lunulas:ſed ut briſſo quadrauit circulū:nā z quadratur circulus:tamē qz nō ſm rem:z ideo ſophiſticus.

¶ Manifeſtat quod dixerat per exempla.z duo facit qz primo adducit huiuſmodi exempla ad propoſitum.ſecundo ex his que dixerat concludit concluſionem ꝑncipaliter intentam ibi ¶ Quare z qui de his. ¶ Dicit ergo q ſiqua eſt falſa deſcriptio circa uerum.neq; ſupple eſt litigioſa ut quadratura hyppocratis per lunulas.hyppocras enim quadrādo circulum per lunulas ſupponebat propria principia artis:ideo ſua quadratura nō fuit litigioſa:ſed quadratura ut briſſo quadrauit circulum ſup.fuit litigioſa.nam z ſi quadratur circulus ideſt z ſi uerum concludebat briſſo per ſuaz quadraturam.tamen quia nō quadrauit circuluz ſm rem ideſt ſm propria principia artis. ideo ſuus ſillogiſmꝰ erat ſophiſticus z litigioſus.

Dubitaret forte aliquis. quomodo hyppocras quadrabat circulum. Ad qđ communiter dicitur faciebat q̄dratū ifra circulū: ⁊ per hᵒᵗ descriptionē appebant hᵒᵗ lunule in circulo. nā portiões circuli i qbᵒ circulus excedit q̄dratū descriptuz in ipo hñt silitudinē lunularū. hoc facto arguebat sic. oēs linee deducte de pūcto ad pūctū sunt equales. chorda ⁊ arcᵒ ducuntur de pūcto ad punctuz. ergo sunt equales: propter qđ concludebat portiones circuli eq̄les eē lateribᵒ quadrati: ⁊ totū circulū equale eē toti q̄drato. ħ ꝯ arguebat ex ꝓprijs ꝓncipijs geoᶜ sz ſlo itellis. Nā cū dī qᵒ oēs linee ducte ab eodē puncto ad idē pūctū sūt eq̄les. itelligēdū est de lineis rectis ⁊ nō de chorda ⁊ arcu: ut intelligebat hyppocras: uel possumᵒ aliter dicē. vī eni nō ꝓsonū rōni qᵒ aliqs sic decipiat ut dicat chordā eē eq̄lē arcui: ⁊ maxie qᵒ ꝓ tā debilē rōnē fiat alicui fides ut credat chordā eq̄lē arcui: qz ducunt ab eodē pūcto ad idē pūctū. possumᵒ ꝯ dicē qᵒ hyppocras scribebat q̄dratū itra circulū ut videret circūferētiā circuli in 4ᵒʳ ptes eq̄les: ⁊ cuilibet arcui iueniebat aliquā lineā rectā quā ꝓbabat ei eē eq̄lem: ⁊ ex hᵒᵗ lineis rectis eq̄libᵒ 4ᵒʳ ptibᵒ circūferētie circuli cō stituebat vnū q̄dratū: qđ dicebat eē eq̄le circulo. credebat eni qᵒ q̄dratū eēt eq̄le circlo: si oia latera q̄drati sil supta eq̄rent circūferētie circuli: sz ꝟ nō est uez. ꝓbat eni in liᵒ de corpibᵒ ysopimetris ⁊ oiuz ysopimetroꝝ figᵃ circlaris est capacissima. qđ nō est itelligēdū qᵒ nō possit fieri aliq̄ figᵃ capacior circlo. sz de tāta linea quā ta est circulus nō pōt figᵃ fieri q̄ sit tāte capacitatis. dato ꝯ qᵒ latera q̄drati eq̄rent circūferentie circuli: nō tñ eēt q̄dratū eq̄le circulo. utꝝ āt sit poˡᵉ p artē iuenire q̄dratū: cuiᵒ latera equēt circūferētie circli: nō est pūtis speculatōis. suffic̄ āt ad pns scire hyppocratē q̄drauisse circlz ex ꝓprijs ꝓnˡⁱᵉ geoᶜ: ſlo tñ itellectis: ulᵗ nō ꝺbite sūptis: pp qđ sua q̄dratura fuit falsigrapha ñ litigiosa.

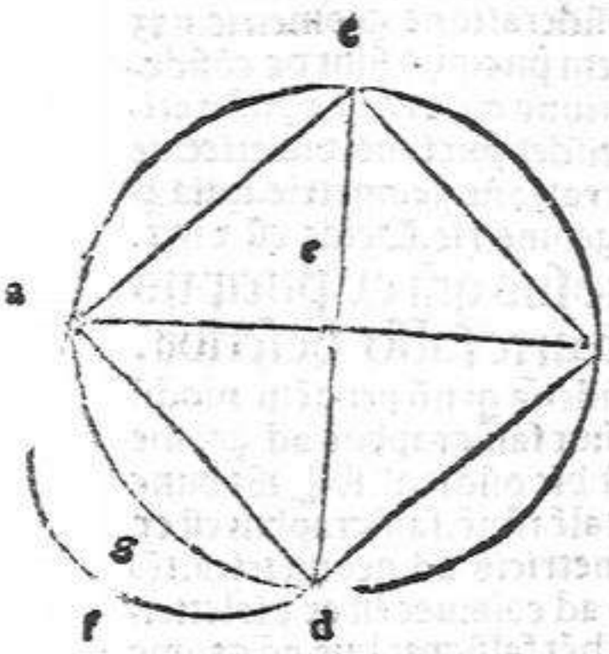

Figura hyppocratis.

Alterius forte dubitaret aliqs quō brisso quadrauit circulū. ¶ Dom qᵒ ut coiter ponit. brisso descripsit q̄dratū itra circulū ⁊ eī circulū quo facto arguebat sic. circa qđcūq; repit magis ⁊ minus: ⁊ eq̄le: sed repit quadratū maius circulo: ut quadratuz descriptū eī circulum: ⁊ ꝓtinens circulū ⁊ repit quadratuz minus circulo: ut quadratū itra circuluz qđ est ꝓtētū a circlo. ꝯ repit q̄dratū eq̄le circulo. hec aūt rō dato qᵒ uez ꝓcludat litigiosa tñ ⁊ sophica est: qz nō arguit ex ꝓprijs ꝓnᵐᵉ discipli.

Figura Brissonis.

Alterius forte dubitaret aliqs. utꝝ hᶜ ꝓpō sit vā: qᵒ circa qđcūq; repit maiᵒ ⁊ minus: ⁊ eq̄le. ¶ Dom qᵒ in his que sūt eiusdē rōnis uez est: sz in his que sūt diuſaz rōnū nō est uez: ⁊ qz rectuz ⁊ circulare nō sūt eiusdē rōnis. nō valet: ſ iueniat q̄dratuz ulᵗ aliq̄ figura rectilinea maior circulo: ⁊ iueniat figura rectilinea maior circulo. qᵒ iueniat hᵒᵗ figᵃ eq̄lis circulo: qđ sciētibᵒ geometriā nō vī mirū. angulus eni ꝓtingentia itra q ꝓstituit ex diametro ⁊ circūferētia. est oium acutoꝝ capacissimᵒ: ⁊ ei nullus āgulus rectilineus est q̄lis. ois eni talis anglᵒs ſ est acutᵒ est maior ꝓdicto angulo ꝓtigētie: qz ille est oiuz acutoꝝ āplissimᵒ. ſ vō rectᵒ est ulᵗ obtusus est maior eo. repit ꝯ anglus rectilineus minor ⁊ maior eo. nullus tñ repit eq̄lis ei: imo ſ angulus rectilineᵒ mior āgulo ꝓtigētie cresceret tm̄ qᵒ fieret maior: nunq̄z tñ eēt eq̄lis ei: qđ iō ꝓtigit: qz non sūt eiusdē rōnis rectū ⁊ circulare. sic ⁊ in ꝓposito ſ q̄dratū min ᵒ circulo cresceret tm̄ qᵒ fieret maiᵒ: trāsiret de miori ad maiᵒ qđ tñ nunq̄z eēt sibi eq̄le. q̄dratura ꝯ brissonis falsuz ꝓcludebat. dato tñ qᵒ ꝓclusisset uerū: litigiosa erat: qz nō arguebat ex ꝓprijs.

Alterius aūt: dato qᵒ falsigraphus sic differat a tētatiuo: qz falsigraphᵒ nō est ex falsis: sz est ex ꝓprijs discipli: iō nō est litigiosus. tētatiuᵒ vō qz nō est ex ꝓprijs est litigiosus. Dubitaret forte aliqs cui opponunt hᵒᵗ sillſ. ¶ Dōz qᵒ opponunt sillo de mratiuo. demratio eniz dz eē ex ueris ⁊ ex ꝓprijs. Inquātū ꝯ est ex ueris opponit ei falsigraphus. put vō est ex ꝓprijs opponit ei tētatiuᵒ. tētatoz eni nō arguit ex ꝓprijs: sed simulat se arguē ex ꝓprijs. Deide cū dicit.

¶ Quare ⁊ qui de his est apparēs sillſ: litigiosa oro: ⁊ q ꝑm rem est apparēs sillſ: ⁊ ſ sit sillſ: litigiosa oro: nā apparēs est ſz rem: quare fallax ⁊ iniustus.

¶ Concludit ꝓnē ꝓncipaliᵗ itētā. d. qᵒ sillſ qui est de his i. est coibᵒ circa ꝓpa. ⁊ est appens. i. ⁊ peccat in forma est litigiosa oro. ⁊ silr tentatiuᵒ qui est appens sillſ ſz rē. i. ꝑm ꝓpria: qz silat se arguē ex ꝓprijs: ⁊ ſ sit sillus est tñ litigiosa oro nāq; est appens ꝑm rē. i. vī eē ex proprijs. ⁊ nō ē: iō est fallax ⁊ iniustᵒ. i. litigiosus ⁊ sophicus. est ꝯ hec ꝓ ꝓncipalis. qᵒ tā sillſ apparēs ⁊ peccās in foza q̄z ēt tētatiuus sūt litigiose oīones. Deiñ. c. d.

¶ Quēadmōz eni q̄ i certamie ē iuria spēz q̄z dā hz ueri: ⁊ ē qdā iiusta certatio: sic i ꝺ dictiōe iiusta ꝓtētio est litigiosa: nā ⁊ illi q oio vicē nolūt: oia apꝓbēdūt: ⁊ hi litigiosi

¶ Probat hᵒᵗ oīones eē litigiosas ꝑ aliā rōnez sūptā ex sillſ. ⁊ tria facit: qz ꝑᵒ facit qđ dciñ'est. 2° declat quō oro dī litigiosa: ⁊ quō sophicᵃ. 3° dic̄ easdē oīones posse eē litigiosas ⁊ sophicas: alr ⁊ alr sūptas. 2ª ibi ⌊ Ergo q ob victoriā. ⌋ 3ª ibi ⌊ Et in oīonibᵒ eisdē. ⌋ Dicit ꝯ qᵒ quēadmodū iniuria q̄ fit in certamie. i. in cāis corā iudice habet quādā spēm iusti: ⁊ est quedā iniusta certatio. sic in ꝺdictione. i. in disputatiōe est quedaz' iniusta ⁊' litigiosa ꝓtentio. nā illi qui oino vincere uolunt oia apprehēdūt tanq̄z ꝓpria: ⁊ hi litigiosi sunt: ⁊ qz tales sunt sup. tētatiui arguētes ex eoibᵒ ad ꝓpa: iō litigiosi sūt. ¶ Notādū aūt qᵒ ꝓtētio in cāis ex hoc accidit: qz aliqs accipit ut ꝓpriū qđ nō est ꝓpriuz. si eni tolleret de medio hoc est meū hoc nō est meū: ita qᵒ nullus dīceret aliqd sibi ꝓprium forte oīs ꝓtētio cessaret. hēt tñ hᵒᵗ ꝓtētio corā iudice quādam spēm iusti: qz glibet ornat rōnē suā ut appeat hīe iustā cām: ⁊ ut hᵒᵗ litigato-

res ut vincāt cām oia apphēdūt tā ptinentia negocio q̄z imptinētia:ió litigiosi sunt:sic ⁊ tētatiui:q̄ non arguunt ex ppriis:⁊ accipiūt que sunt quodāmō imptinētia negocio iō litigiosi uocanť. ¶ Notādū ēt q̄ in negocio iudiciali fit psuasio:nō solū per entime^ta que sunt ppria tali negocio.sed etiā per ῆmones passionales ꝓuocādo iudicē ad irā ꝯtra aduersariū que sūt imptinētia:⁊ q̄si exnea tali negocio:⁊ q uolūt oino vicē plus isistūt circa oia talia imptinētia q̄z circa alia:pp qđ merito ⁊ tales litigiosi uocanť:⁊ q̄ tētatiui nō ꝓpa sz q̄si exnea accipiūt litigiosi dici debēt. Deide cū dic.

¶ Ergo q obvictoriā ipaz tales sūt:litigiosi hoies:⁊ rixe amici vñr ee:q ātpp gl'iā q̄ in diuitijs sophici:nā sophica est dialetica q dā ut diximꝰ ab apparēte sapia pp qđ apparentē demonstrationē appetunt.

¶ Oñdit quō alīq debēt dici litigiosi:⁊ quō sophici.d. q qui disputāt ob victoriā ipaz.i. ut vincāt sunt hoies litigiosi:⁊ videnť ee amici rixe.i.ꝯtētionis.qui aūt disputant ppter gloriā que est in diuitijs.i.in exteriori apparētia sunt sophici.nā sophica ut diximus est quedā ars dictatiua.i.copiosa ab apparēte sapia. pp qđ ergo q sophiste uolunt appere appetūt apparentē demōstrationē. ¶ Notādū aūt q diuitie sunt quedā exteriora bona.sophista ergo appetit gloriā in diuitijs:q gl'iať in sapia ꝑut est q̄si qđā exteriꝰ bonū.gl'iať eni videri saplēs:⁊ hēt gl'iaz de sapia ꝑut manifestať per apparentem demōstrationē. Deinde cum dicit.

¶ Et in oñonibꝰ eisdē q sūt litiū amatores:⁊ sophiste:ß nō pp eadē ⁊ locatio eadē q̄ erit sophica:⁊ litigiosa:ß nō ꝛz idē:ß in eo qđ q̄ pp apparētes victoriā litigiosa. In eo vo q̄ pp sapiaz sophica. Nā sophica est apparēs q̄dā sapia:non aūt exīs.

¶ Oñdit quō eedez oñones aliter ⁊ aliter accepte pūt eē litigiose ⁊ sophice.d.q in eisdez oñonibꝰ sunt amatores litiū ⁊ sophiste:sed pp eundē finē.erit ergo eadem qđē oño sophica ⁊ litigiosa:sz nō ῆm idē:sz in eo qđē: qđ oño est pp apparentē sapiaz dr sophica.nā ut dictū est.sophica est quedā appens sapia:nō aūt exīs.

Litigiosus āt est q q̄dāmō sic se hz ad dialeticū ut falsigraphꝰ ad geometricū. Nā ex eisdē dialetice palogizat uelut ⁊ falsigraphus geometrice.

¶ Postq̄z phs oñdit q fill's tētatiuus est litigiosus ⁊ sophicus. In pte ista vult ꝓbare q hꝰ fill's est quodāmō dialeticus:⁊ de ꝯsideratiōe dialetici.dixerat eni supꝑ q tētatiua quedaz dialetica est:⁊ q de fill'is tētatiuis est dialetica tētatiua:qđ nō esset nisi hꝰ filli essent de cōsideratione dialetici.ideo in hac pte ꝓbat qđ spectat ad dialeticā talia ꝯsiderare.⁊ duo facit ῆm q duplicē rōnem ad hoc adducit.2ª ibi|_ Munc aūt non est dialeticus.⌋ In ῆma pte intēdit talem rōnem.quodāmō sic se habet tētatiuus ad dialeticū sicut falsigraphicus ad geometrā.sed falsigraphus est de ꝯsideratione geometrie.ergo tētatiuus est de ꝯsideratiōe dialetici. In hac aūt rōne sic ꝓcedit:q ꝓ hꝰ oñdit q tētatiuus quodāmō sic se hēt ad dialeticū:sicut falsigraphus ad geometrā. 2º ne aliqs crederet q per oēm modū eēt simile de tentatiuo respectu dialetici:⁊ de falsigrapho respectu artis spālis dat dīam inter ea.1ª ibi|_ Sed hoc qđē nō litigiosus.⌋ dicit ergo.litigiosus aūt.i.tētatiuus est q quodāmō sic se hēt ad dialeticū:ut falsigraphus ad geometrā.⁊ est rō:q tētatiuus sillogizat ex eisdē principijs dialetice:uelut falsigraphus qui est ex eisdē principijs geometrie. ¶ Notādū aūt q per ea que dicta sūt sufficiēter ꝓbať q tētatiuus sit de ꝯsideratione dialetici:sicut falsigraphus de ꝯsideratione geometrie.naz que ppie ꝓcedunt ex eisdem ῆncipijs sunt de cōsideratione eiusdem artis.tētatiuus ergo erit de ꝯsideratione dialetice:q ꝓcedit ex eisdez ῆncipijs dialetice:uelut falsigraphus est de ꝯsideratione geometrie.quia ꝓcedit ex eisdem principijs geometrie. Deide cū dicit.

¶ Sz hic qdē nō litigiosus qm̄ ex ῆncipijs ⁊ ꝯclonibꝰ q̄ sunt sub arte falso describit.

¶ Dat differentiā inter ea oñdens q nō per oēm modū se hz tētatiuus ad dialeticū:ut falsigraphus ad geometrā.⁊ duo facit ῆm q duplr hic oñdit.2º ibi|_ Et hunc qdē.⌋ In ῆma pte intēdit talē rōnē.falsigraphus est ex ppriis ad ppria:ut ex geometricis ad geometrica.tētatiuus aūt nō est a coibus ad coia:nec est ex dialeticis ad dialetica.ergo nec sic se hēt falsigraphus ad geometrā ut tētatiuus ad dialeticū. In hac aūt rōne sic ꝓcedit:q ꝓ hꝰ oñdit q falsigraphus est ex ppriis principijs ad pprias ꝯnes.2º oñdit q tētatiuus nō est ex coibus ad coia:sed ex coibus ad ꝑpa.2ª ibi|_ Qui aūt ex his.⌋ dicit ergo q ꝓ quidē.s.falsigraphus nō est litigiosus: qm̄ ex ῆncipijs ppriis:⁊ ex ꝯnibus ppriis que principia sub arte falso describit.dicit aūt sub arte:quia accipit ῆncipia propria:falso tamen describit ea:q nō accipit illa ut debet.est ergo falsigraphus ex propriis ad ppria. Deinde cum dicit.

¶ Qui aūt ex his est que sunt sub dialetica circa alia qdē qm̄ litigiosus sit manifestuz ut quadratura que est qdem per lunulas non litigiosa:brissonis aūt litigiosa.

¶ Ostēdit q tentatiuus nō est ex coibus ad coia:sed est ex coibus ad ppria:⁊ iō est litigiosus.d.q tentatiuus qui est ex his que sunt sub dialetica.i.ex coibus ⁊ circa alia.i.circa ppria:qm̄ litigiosus erat.⁊ sup.qm̄ differt a falsigrapho:qui nō est ex coibus ad ppria:sz ex ppriis ad ppria:manifestū est ut pz de q̄dratura que est per lunulas.illa nō est litigiosa.ex ppriis eni est ad ppria.q̄dratura vo brissonis est litigiosa:q ut patuit erat ex coibus ad ppria. Deinde cum dicit.

¶ Et hūc qdē nō est trāsferre nisi ad geometricā tm̄:eo q ex propriis sit ῆncipijs. Illū aūt ad plures qcūq̄ nō sciūt qd possibile est in vnoquoq̄:⁊ qd impossibile.

¶ Dat scdam differētiā inter tētatiuū ⁊ falsigraphū.uel adducit scdam rōnē ad ostendendū q nō se hēt omnino tentatiuus ad dialeticū:ut falsigraphus ad geometram.circa qđ tria facit:q ῆmo ponit dictā differentiam.scdo qđ dixerat manifestat per exēpla.3º ꝯcludit ꝯnem intentā.scda ibi|_ Adaptabiť eni illud.⌋ tertia ibi|_ Si ergo se hēret.⌋ Dicit ergo q hunc quidem.s. falsigraphū nō est transferre nisi ad geometriaz tm̄ eo q fit ex ppriis ῆncipijs geometrie.illū aūt.vz tētatiuū ⁊ litigiosuz ad plures sup.transferri potest. qcunq̄ eni simulant se scientes in quacūq̄ scientia ⁊ nō sciunt qd est possibile qd ipossibile:siue quid est ueruz ⁊ quid est falsuz in vnoquoq̄.i.in vnaquaq̄ sciētia ꝯtra eos sup. pōt fieri fill's tētatiuus:qđ nō eēt nisi talis fill's ad plures sciētias adaptari posset.est eni talis fill's quodāmō ad vnāquāq̄ sctentiam adaptabilis. postq̄z expiri pōt qcūq̄ nō sciūt qd possibile ⁊ qd ipoſe in vnaquaq̄ disciplina. Deinde cū dicit.

¶ Adaptabiť eni idez:ut antipho q̄drauit:

nel sigs dicat nō melio⁹ eē post cenā deambulare per zenonis rōnem: nō medicinalis: cōmunis enim.

Figura Antiphontis.

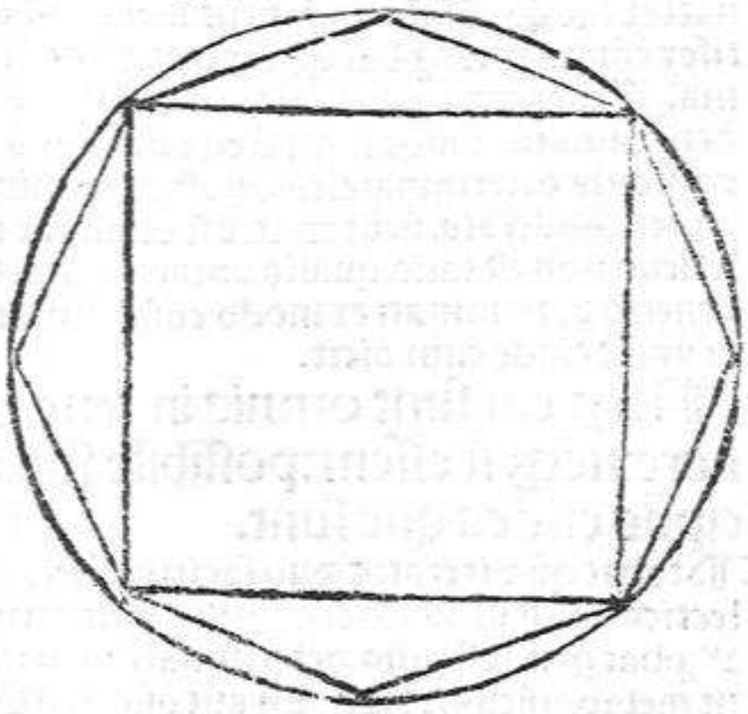

¶ Manifestat qđ dixerat per exēpla. dicit illđ. i. illa rō ut ātipho q̄drauit circulū. adaptabitur su. ad plures scias. Antipho eni q̄drādo circuluz negauit contiuuz diuidi in ifinitū: ut pz p⁹ phi⁷. ubi suā q̄draturā deckauim⁹. p hz aūt q cōtinuū dicebat nō eē diuisibile in ifinitū argui pōt q̄ plures scias: qz geometria t nālis phia t plēs alie scie hz supponunt: t qđ dictū est de rō ne antiphontis ueritatē hēt de rōne çenonis. per rōnē eni çenonis posset argui in medicia. sigs per eam dicat uel ꝓbet q nō est meli⁹ deambulare post cenā: t addit q rō illa çenonis nō est medicialis. cois eni est t sup. pōt adaptari ad multas scias. ¶ Notādū aūt çenonē ꝓbasse q nō ꝓtigit aliqua moueri. dicebat eni q̄libet spatiū diuisibile eē in ifinitū: t qz ifinita nō ꝓtigit ptrāsiri. ḡ ipoſe est aliqđ moueri. Hāc aūt rōnē possum⁹ adaptare ad medicinā sic: nō est bonū qđ est ipoſe: sz deambulare post cenā est ipoſe: cū ipolis sit mot⁹. ḡ non est bona talis deambulatio: qđ est ꝯ medicos dicētes deambulandū eē ut cib⁹ digerat. sic ēt hec rō adaptari posset ad astro^am ꝓbādo q sit ipolis ꝓiūctio fidei: qz impossibilis est motus eoz. Deinde cum dicit.

¶ Si ergo oino simplr se hēret litigiosus ad dialeticum: ut falsigraphus ad geometram: non esset de illis litigiosus.

¶ Cōcludit ꝯnē intētā. d. q si litigiosus. i. si tentatiuus oino se hēret simplr ad dialeticū: ut falsigraph⁹ ad geometrā. h⁹¹ sillo litigiosus. i. tētatiuus nō eēt de illis. i. nō eēt de spālib⁹ ꝯnib⁹: t nō descenderet ad scias spāles: sed esset de coib⁹ ad coia: ut ex dialeticis ad dialetica: sic falsigraphus est ex ꝓpriis ad ꝓpria: qz est ex geometricis ꝓncipijs ad geometricas ꝯclones.

Dubitaret forte aliqs. utrū tētatiua sit q̄daz dialetica. ¶ Dōm q ut pz ex textu. tētatiua q̄dā dialetica est. Sed quō hz hit. scitēdū q si cut rhetorica est quedā dialetica applicata ad mores. iuxta illđ phi p⁹ rhetoricoz. q accidit rhetoricā eē uelut quādā aduocatā ptez dialetice t negocij circa mores: sic tētatiua est q̄dā dialetica applicata ad spāles ꝯnes spāliū artiū. est eni ex coib⁹ ad ꝓpria: t qz cōe ut reseruat in spāli est q̄si qđdā spāle: ut aial in hoie non est aial ultr: sed est qđdā aial. tentatiua ḡ que est dialetica applicata ad spāle: magis est dialetica quedā. i. dialetica ꝯcta t applicata q̄z dialetica simplr.

Alterius aūt cū rō tētatiua videat eē q̄si composita ex coib⁹ t spālib⁹ cū fit cōe ad spāle applicatū. Dubitaret forte aliquis. ut tētatiua possit dici quedam ars specialis: ut dicat quedā geo^a sicut dicit quedā ars cōmunis que dicit quedam dialetica. ¶ Dōm q tētatiua de qua hic loquimur debet dici q̄dā dialetica nō aūt oz dici q̄dā geo^a: si ad geo^am applicet: nec quedā medicina si ad medicinalē artē sit applicata: qđ triplici via declarare possum⁹. p^a sumit ex sili. nā ut patebit in ꝓsequēdo: tētatiua magis se tenet ex pte dialetice q̄z rhetorica: t cū rhetorica magis sit quedā dialetica q̄z quedā politica: ut pōt patē si diligenter ispiciat itētio phi in p⁹ rhetoricoz. si ḡ rhetorica est quedā dialetica: t nō ꝓprie q̄dā politica nō obstāte q dicit qđ applicatū ad negociū politicū. tētatiua est q̄dā dialetica: t nō q̄dā ars spālis: ut q̄dā geo^a: uel q̄dā medicia: nō obstāte q ad tales artes applicari hēt: imo tāto magis uerificant hec de tētatiua q̄z de rhetorica. q̄nto magis ista se tenēt ex pte dialetice q̄z illa. 2^a via sumit ex pte ipsi⁹ scie. scia eni t ars t talia notitiā quādā iportāt. cū ḡ tētatiuus ꝑm q h⁹¹ hēat notitiā de coib⁹ t nō de ꝓpriis. nā cū per coia ꝓbat ꝓpa t descēdit ad ipa: est sophista t deceptor⁹. si ḡ tētatiuus ꝑm q h⁹¹ hēt notitiā coiuz t nō ꝓpoz magis se tenet ex pte artis cois q̄z ex pte artiū spāliū: ió magis est q̄dā scia cois: ut q̄dā dialetica q̄z q̄dā scia spālis. hec āt via roborat p phm qui ait q tētatiuus nō est determinati giūis: t qui vult q nesciētes pūt sumē expimētū t tētare. 3ª via sumit si fiat vis in eo q dicit q̄dā. sic eni exponebat supra in p̄cedēti lectiōe q tētatiua est dialetica q̄dā. i. est dialetica applicata. cū ḡ spāliū ꝑm q h⁹¹ nō sit q applicent t ꝯhant: sz hoc est de rōne coiuz. Cū in rōne tētatiua coia applicent t ꝯhant ad ꝓpa. ꝓpa autez ꝑm q h⁹¹: nō applicent t ꝯhant ad alia: sequit q tentatiua sit dialetica quedā: qz est cōe applicatū. nō aūt est ars spālis q̄dā. qz nō est ars spālis applicata. dictū est enim q tentatiua applicat coia non ꝓpria.

Alterius aūt dato q tentatiua sit q̄dā dialetica t magis sit q̄dā dialetica q̄z q̄daz ars spālis. Dubitaret forte aliqs. si est q̄dā dialetica: t est quodāmō idē qđ ipa: utz sit idē q dialetica docēs. ¶ Dōm q dialetica ex hz dicit docens iquātū fistit in ꝓpriis termis. naz ꝓput ascēdit in scias spāles nō meret dici docēs: qz eas docē nō pōt. supfluerent eni spāles scie si sciēdo dialeticā eēm⁹ sufficiēter edocti i spālib⁹ disciplinis. Cū ḡ tētatiua ꝑm q h⁹¹ nō fistat in termis dialetice: sz descēdat in scias spāles: qz est de coib⁹ ad ꝓpa. tētatiua ꝑm q h⁹¹ nō erit idē qđ dialetica docēs.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū tētatiua sit idē qđ dialetica utens. t vī q sic dialetica eni ex hz dicit utens: qz sillm quē ꝯstituit utēdo eo applicat ipm ad alias scias. Sed hz vī eē officiū tentatiui: cū tētatiua sit dialetica quedā applicata ad ꝓpa spāliū artiū. ¶ Dōm q tētatiua ꝓpe t formalr nō est idē qđ dialetica utēs. sz eni ut sufficiēter p̄missa rō ꝓbabat. tētatiua magis q̄z cōueniat cū dialetica utēte q̄z cū dialetica docēte. nō tñ est oino idē qđ dialetica utens. differt eni ab ea in fine t intētione. nam finis dialetici utētis est aggīare opionē: sed finis tētatiui est expiri. idē ergo sillis pōt eē dialeticus t tētatiuus: sed dialeticus utēt illo sillo ad inuestigationē ueritatis. intendit eni dialeticus iuestigare uerū sub mō ꝓbabili. tētatiu⁹ vo utēt eo ut sumat expimētū de rndente.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū tētatiua faciat p se sciaz. ¶ Dōm q scie secātur quēadmodū t res de qb⁹ sunt: ut pōt hēri ex 3° de aia. que ḡ nō ꝓpe hñt distincta sbiecta: nō ꝓpe merent dici distincte scie. t qz tentatiuus ꝓncipalr uersat circa sillm dialeticū: sz ab alio fine ytat eo: nō ꝓpe facit aliā sciam qz diuersitas ex usu q̄si p accīs se hēt ad id de q̄ est ꝯsideratio: ex quo appet q sz rhetorica sit alia scia a dialetica: qz entimema de quo est ꝓncipalr rhetorica differt a sillo: t aliud est istrim rhetoris: aliud dialetici. tētatiua tñ nō est ꝓpe alia a dialetica: qz sillis tētatiuus nō est ali⁹ a sillo dialetico. nō est aliud istrim hui⁹

ꝛ illi⁹:ſed ſolū dīnt in modo utēdi: eo ꝙ reſpectu ſcie dīam facit accītalem.nā ſi diuerſitas ſciarū per com parationē ad utētes cauſaret eēntialem dīam iter eas eſſet confuſio in ſciētijs.nulla eni eēt adeo ſpeculatiua que nō eſſet practica:nec adeo practica que nō eēt ſpeculatiua.poſſet eni ꝙs affectare ſcire methaphiſicaꝫ ut per eā dirigereť in opando.etiā poſſet uelle ſcire artez brilem:ut nō ageret:ſed ut conſideraret.

Alterius forte dubitaret aliqs.utrū tentatiua poſſit dici ps dialetice. ¶ Dōz,ꝙ tētatiua dupl'r pōt dici ps dialetice.nā oē applicatū ꝛ ꝑ ctū ſm ꝙ h⁹¹ debet dici qd ptiale. cū ergo tētatiua nō ſit dialetica ſm ſe ſūpta:ſz ſit dialectica ꝑcta ꝛ applicata ad ꝓpa ſpāliū artiū:ſeqť ꝙ tētatiua ſit q̄dā ps dialetice.i.q̄dā ptialis dialetica.2° tētatiua dī ps dialetice: qꝛ nō oīs:uł nō oīmodo ſumpta dialetica eſt tētatiua. dialetica eni dupl'r pōt accipi.vz ſimpl'r:ꝛ ut dialetica quedaz:ꝛ dialetica ſimpl'r arguit ex ꝓbabilib⁹ ſimpl'r. dialetica vo q̄dā arguit ex ꝓbabilib⁹ rñdēti.tētatiua ꝙ que ꝓcedit ex his que videnť rñdenti.dicit̄ eſſe ps dialetice:qꝛ nō eſt dialetica quocūqꝫ modo accepta. ſz eſt dialetica quedā. Idem enim ſill's eſt dialeticus qdaz ꝛ tētatiuus.aliter tñ ꝛ aliter acceptus.

Hanc aūt nō eſt dialeticus circa genus aliquod determinatuz: neqꝫ oſtenſiuus ullius: neqꝫ talis qualis vniuerſalis.

¶ In pte iſta ut dicebať oñdit ꝓs alia via ꝙ cōſiderare de tentatiuis ptinet ad dialeticū. ¶ Ad cuius euidentiā eſt ſcīēdū ꝙ tētatiuus ideo eſt de ꝙſideratione dialetici:qꝛ tētatiuus non eſt gñis determinati:ſed eſt ex coibus ſicut ꝛ dialetica.tria ergo facit:qꝛ ꝑ° oñdit tentatiuā eſſe ex coibus:nō eē gñis determiati:ſicut ꝛ dialetica.2° diſtinguit coia ut oſtendat quō tētatiua eſt ex coibus.3° cōcludit cōcluſionē intētā.vz ꝙ de tentatiuis habet cōſiderare dialeticus.2ª pars ibi¦ Quī autē quidē ſunt multa.¦ 3ª ibi¦ Loci ergo de ſophicis elēchis.¦ In ꝑma parte intēdit talem rōnez.dialetica nō eſt generis determinati:ſed talis eſt tētatiua qualiꝭ eſt dialetica.ergo tētatiua nō eſt generis determinati. In hac aūt rōne ſic ꝓcedit:qꝛ ꝑmo oñdit ꝙ dialetica non eſt gñis determinati.2° ꝓbat ꝙ talis etiā ſit tentatiua. 3° cōcludit intētū.vz ꝙ tentatiua nō ſit gñis determinati.2ª ibi¦ Talis aūt tentatiua.¦ 3ª ibi¦ Quare manifeſtum quoniam nullius.¦ ¶ Ad euidētiā aūt ꝑme partis notandū ꝙ aliqd pōt eſſe generis determinati dupl'r.ꝑ° ex ipſis determinatis:ſiue ex ipſis ꝙſideratis ut ſi cōſideret uel determinet ita de iſtis ꝙ nō de alijs: ꝛ ſic geometria ꝛ ois ſcia ſpālis eſt generis determinati:qꝛ ita eſt de hoc ente ꝙ nō de alio: ut geometria ita eſt de magnitudine:ꝙ nō eſt de numero: ꝛ nālis phia ſic eſt de corpore mobili:qđ nō eſt de ſubſtātijs ſeparatis.2° aliqd dicit̄ eſſe generis determinati:nō ꝓpter ipſa determinata:ſed ꝓpter modū determinandi:ꝛ ſic metaphiſicus eſt generis determiati: qꝛ ꝛz ſit de omni ente:eſt tñ de oi tali non ſub omni rōne:ſed ſolum ſub hac rōne:ut in eo ꝙ ſunt entia.dialeticus aūt ut eſt artifex coīs:ꝛ ut eſt utens:ꝛ ut eſt quidā modus ſciendi applicabilis ad oēs ſciētias nō eſt generis determinati rōne cōſideratoꝝ ſm ꝙ ſcie ſpāles determinate dīnr qꝛ conſiderare hīnt de omni ente.ꝛ rurſus nō eſt generis determinati ex modo cōſiderandi:ut metaphiſicaqꝛ ꝛz dialeticus nō cōſideret de oibus ſub omni rōne: ſed cōſideret de oibus ſub qbuſdā intētionib⁹ coibus. nō tñ eſt ſic aſſignare vnā rōnem ſub qua cōſideret oia ſicut metaphiſicus.qđ quaſi ſub vna rōne:ut ſub rōne entitatis oia cōſiderat.ꝓpter qđ dato ꝙ dialeticus ex modo conſiderandi ſit aliquo modo generis determinati:ut ſupra innuebaſ:non tū eſt ſic generis determinati ut metaphiſica.duo ergo facit:qꝛ ꝑmo ꝓponit ꝙ dialetica non eſt generis determinati rōne conſideratorum:ſicut eſt artifex ſpecialis:nec eſt generis determinati ex modo cōſiderandi ſicut metaphiſicus qui eſt artifex cōmunis.2° ꝓbat qđ dixerat.2ª ibi¦ Neqꝫ ſūt omnia.¦ Dicit ergo ꝙ dialetica nō eſt circa aliquod genꝰ determinatū:ꝛ ſubdit ꝙ nō eſt oſtenſiuus nullius ſup. paſſionis determinate.i.non eſt determinati generis ꝓpter cōſiderata:ſicut artifex ſpecialis:ꝛ addit ꝙ dialeticus non eſt talis qualis vniuerſalis artifex.i.nō eſt generis determinati ex modo cōſiderandi ut metaphiſicus.Deinde cum dicit.

¶ **Neqꝫ eni ſunt omnia in vno aliquo genere:neqꝫ ſi eſſent:poſſibile ſub eiſdē ꝑncipijs eſſe ea que ſunt.**

¶ Probat qđ dixerat:ꝛ duo facit:qꝛ ꝑmo oñdit ꝙ dialectica nō eſt gñis determiati:ut ſunt artifices ſpāles. 2° ꝓbat ꝙ nō eſt gñis determinati ut artifex coīs ſiue ut metaphiſicus.2ª ibi¦ Si aūt oñdit.¦ Circa ꝑm duo facit qꝛ ꝑmo oñdit dialeticā nō eē gñis determiati ut ſunt artes ſpāles. 2° ex hoc ꝙcludit nullā artē ſpālē eē iterrogatiuā ſicut dialetica.2ª ibi¦ Quare nulla ars.¦ Dicit ergo ꝙ oia nō ſunt ſb vno aliquo gñe determito:ꝛ ſi eēnt: qꝛ forte diceret ꝙs oia eē ſb ente.nō tñ eēt poſſibile oia ea que ſunt eē ſb eiſdē ꝑncipijs. nō ergo oia entia ſunt ſb aliquo determiato gñe.tūc ergo ſupplendū eſt ꝙ cuz dialeticus ꝙſideret de oib⁹ entib⁹ nō erit determinati gñis. ¶ Notandū aūt ꝙ ut plane ꝓz hec rō nō plus ꝓbat niſi ꝙ dialeticus nō eſt determiati gñis q̄ztū ad ꝙſiderata:ſicut artifices ſpāles:qꝛ ut dictū eſt nō eſt de alīqb⁹ entib⁹ ſpālib⁹:nec eſt determiti generis:ſed eſt de omni ente.

Dubitaret forte aliqs.utrū oia ſint ſub eodē gñe. ¶ Dōm ꝙ coiter diſtinguit duplex genus.ſ.ꝑdicabile ꝛ ſubijcibile.genus eni ꝑdicabile eſt vnū de ꝙqꝫ ul'ib⁹.genus vo ſubijcibile eſt oē illud de quo ꝑncipal'r intēdit in aliq̄ ſcia. ois eni ſcia eſt vnius gñis ſubiecti ptes ꝛ paſſiones ꝙſiderans: ut dicitur primo poſteriorum.cum ergo queritur utrum oia ſint ſub vno genere ſi itelligit̄ de gñe ꝑdicabili planū eſt ꝙ nō oia ſūt ſb vno gñe.ens eniꝫ nō eſt genus ad decē predicamēta.ſed eſt analogū ad ea. ¶ Sed ſi queratur utrum omnia poſſint eſſe ſub eodez genere ſubijcibili.dicendum ꝙ ſi omnia accipiuntur ſub rōne ſpeciali:ſic omnia non ſunt ſub eodem genere ſubijcibili: ſed ſi accipiantur ſub ratione cōmuni:ꝛ in eo ꝙ entia ſic omnia ſunt ſub eodem genere ſubijcibili: quia omnia ſic accepta pertinent ad ſubiectum metaphiſice.cū ergo dialeticus ad ſpeciales concluſiones ſpecialium artium utatur ſillogiſmis ſuis.omnia ut ſunt de conſideratione dialetici:non ſolum non ſunt ſub eodem genere predicabili:ſed etiam non ſunt ſub eodem genere ſubijcibili.cum omnia entia ſub ſpeciali ratione accepta ad idem ſubiectum pertinere non poſſunt. ¶ Eſt enim diligenter notandum ꝙ licet dialetica ſit de omni ente:tamen ſi ſubiectuz accipiatur ꝓprie ſubiectū in dialetica non eſt totum ens:ſed ſunt res alicuius ratiōnis.uel huiuſmodi ſubiectum ſunt ipſe intētiones per actus rationis conſtitute.totum enim ens in dialetica non poteſt eſſe ſubiectum. quia omnia entia ut conſiderantur a logico ſub eodez genere ſubijcibili eē non poſſunt.ex quo apparet bene dictū eſſe dialeticā: ut cōſiderāt oia eſſe indeterminati generis:qꝛ non cōſiderat ea ut poſſunt eſſe ſub eodē genere ſubijcibili.

Alterius forte dubitaret aliqs.utꝛ oia ſint ſb eiſdē ꝑncipijs. ¶ Dicēdū ꝙ h qō re

cō.19. quirit ulteriorē ſpeculationē. ſpectat eni ad. 12m. metaphiſice. ubi querit utrū eadē ſint ꝑn̄a accidentis ⁊ ſbe: tñ q̄ſtū ſpectat ad itētionē logicā: ⁊ ad ſuſceptū negociū. poſſumus dicē q; ſi ꝑn̄a accipiant ſub rōne cōi: uel ſm quādā ꝓportionē ⁊ analogiā: ſic aliq̄ mō oia ſunt ſb eiſdē ꝑncipijs: ⁊ oia cadūt ſb ꝑncipijs eiuſdē artis. q; metaphiſicus de oib⁹ ꝓſiderat ſb rōne cōi: ⁊ oiuz entiū ſunt eadē ꝑn̄a ſm quādā ꝓportionē ⁊ analogiā: ſz ſi accipiant ꝑn̄a ſb rōne ſpāli: ⁊ ut ſūt de ꝓſideratiōe ſpecialiū artiū. ſic oium entiū nō ſunt eadē ꝑn̄a. ¶ Notādū ꝫ q; cū dialeticus poſſit applicare ſuas rōnes logicas ad ſpāles ꝓnes ſpāliū artiuz. q; entia ſb ſpāli rōne accepta: nō cadūt ſb eodē gñe ſubijcibili: nec ſb eiſdez ꝑncipijs ex his que dicta ſunt duplr̄ haberi pōt dialeticā nō eſſe determinati gñis. ꝑ⁹ q; entia ut cōſiderant a logico nō cadūt ſub eodē gñe ſubijcibili. ſcdo q; nō cadūt ſub eiſdē ꝑncipijs. 2ª ibi ⌊ Si aūt oñdit. ⌋ D. c. d.

¶ Quare nulla ars demōſtratiua alicuius nature iterrogatiua eſt: nō enim poſſibile utrālibet partiū dare. Nā ſillus non fit ex utriſq;. dialetica autem interrogatiua eſt.

¶ Ex eo ꝫ nulla ſpālis ars eſt indeterminati gñis: ſicut logica ꝯcludit ſolā dialeticā eſſe iterrogatiuā utriuſq; ptis ꝯdictiōis ⁊ nō alias ſpāles artes. d. ꝫ nulla ars demōſtratiua alicuius nāe. i. oñſiua alicuius ſpālis paſſionis de ſbo eſt iterrogatiua. ſup. utriuſq; ptis ꝯdictionis. ⁊ eſt rō q; ꝑ nullā artē ſpālē poſſibile eſt dare ſup. ſillogiſtice. i. ſillare utrāq; ptē ꝯtradictiōis. nam ſillus ſup. demōſtratiu⁹ nō fit ex utriſq;. i. nō fit ad utrāq; ptē ꝯtradictionis. dialetica aūt eſt iterrogatiua. q; pōt ſillogiçare utrāq; ptē ꝯdictionis. ¶ Notādum aūt ꝫ q; dialetica ex coib⁹ eſt: ⁊ per coia habemus viā ad ſillogiçādū utrāq; ptem ꝯdictionis. iō dialetica utroq; mō aliquā ptē ſillare pōt. artes aūt ſpāles: q; arguūt ex ꝓpriis per que non ꝯtingit ꝫ fieri. iō per ꝫ⁹ artes utraq; ps ꝯtradictionis ſillari nō pōt. ¶ Notādū ēt ꝫ artes ſpāles dicunt nō iterrogare nō ꝫ nullo mō iterrogēt: ſz q; nō iterrogāt utrāq; ptē. ille eni ꝓprie utrāq; ptem ꝯdictiōis iterrogare dr: q; quācūq; ptē rndens recepit pōt diſputare ꝯ ipm. ꝫ aūt artes ſpāles facē nō ualēt. q̄re ad utrāq; ptē ꝯdictiōis ſillare nō pñt. uel poſſum⁹ dicē ꝫ artes ſpāles dato ꝫ aliq̄ iterrogēt: nō tñ iterrogent omnia. quia non interrogāt ꝓpria ꝑncipia: ſed ſupponūt ea eſſe. q; ſi negarent nō haberēt vnde diſputarēt ꝯtra negātē ꝑncipia. Deinde cum dicit.

¶ Si āt oñdit: ⁊ ſi nō oia: ſz ꝑma ⁊ ꝓꝑa ꝑncipia nō interrogauit: nā ſi nō daret: iā nō haret ex qb⁹ amplius diſputaret ad iſtātiā.

¶ Probat qđ dixerat ꝫ dialetic⁹ nō ē determiati gñis: ut metaphiſicus. itēdit aūt talē rōnē ſi dialetica ſe haberet ſicut metaphiſica poſſet diſputare ꝯ negantē ſibi ꝑ⁹ ꝑn̄a. ſz ꝫ nō pōt facē logicus. q̄ nō ſe hēt dialetica ſicut metaphiſica. de hac aūt rōne nō plus ponit niſi ꝫ dialetica nō hēt vñ diſputet ꝯ negātē ſibi ꝑ⁹ ⁊ ꝓꝑa ꝑncipia. iō ait. ſi aūt oñdit ſup. ꝑn̄a dialetica. nō tñ oñdit oia ſz ꝑma ⁊ ꝓpria ꝑn̄a: nō iterrogauit ſiue nō interrogat ea. nā ſi rndens non daret ea iam nō hꝫet amplius ex qb⁹ diſputaret ad iſtātiā. i. ꝯ iſtātias ſuis ꝑncipijs.

Dubitaret forte aliqs. utruz diſputare poſſit dialetica ꝯtra negantē ꝑncipia ſicut metaphiſica. ¶ Dōm ꝫ in ꝫ ꝑ⁹phicoz diffuſi⁹ diximus: tñ ut ſpectat ad ꝓſens: dicē poſſumus ꝫ ſm q̄ſdā ꝑn̄a nō pñt ꝓbari via oñſiua. ꝓbant aūt via ad ipoſſibile. ⁊ q; nō ſpectat ad dialeticū ꝓbare aliqd ducēdo ad ipo^le. ideo dialetic⁹ ut dñt ꝑn̄a ꝓbare nō pōt: ſz metaphiſicus: ſz iſtud nō eſt bñ dictū. nā in ꝓbatiōe ꝑnci- cō.8.

pioz non eſt alia rō in via oñſiua: ⁊ ad ipoſſibile: nā ſicut ſimplr̄ nō ꝓbant ꝑn̄a rōne oñſiua. q; nihil eſt uerius eis. ſic nō ꝓbant ſimplr̄ ad ipoſſibile. q; nihil eſt falſius oppoſitis ꝑncipioz. ſi eni ſimplr̄ uellemus arguē oñſiuis rōnib⁹ ꝯ negātē ꝑn̄a: oporteret nos accipe aliq̄ ueriora q̄z ꝑn̄a que negant: ſic ſi uellemus ducē aduerſariū ad ipoſſibile: oporteret nos eū ducē ad aliq̄ falſiora q̄z ſint oppoſita ꝑncipioz que ab ipſo ponunt. ſimplr̄ ꝫ nec oñſiue nec ad ipoſſibile ꝓbant ꝑn̄a. huic aūt poſſunt ꝓbari utroq; modo. nō eſt ꝫ alia rō de ꝓbatione oñſiua: ⁊ ad ipoſſibile. ¶ Sciēdū ꝫ q; dialetic⁹ ut eſt artifex coīs pōt ꝓbare ꝑn̄a: ſz ut eſt artifex ſpālis ꝑncipia ꝓbare nō pōt. ⁊ q; ut eſt docēs ⁊ directe nō eſt artifex coīs. ideo lz aliq̄ ꝑma ꝓbare poſſit: ꝓpria tñ ꝑncipia ad que comparat ut docēs ⁊ ut eſt artifex ſpecialis probare non poteſt. q; nulla habet probabiliora illis. de metaphiſico aūt nō eſt ſic. q; ipſe per ſe ⁊ directe ⁊ ut eſt docens eſt artifex cōmunis. ideo ſignanter dixit philoſophus ꝫ principia prima ⁊ propria dialeticus probare non poteſt. innuens ꝫ lz aliqua prima ꝑncipia probare poſſit: ut illa ad que cōparatur ut utens ⁊ ut eſt artifex cōmunis. propria tamē ⁊ prima principia ad que comparatur ut docens: ⁊ ut eſt artifex ſpecialis probare non ualet. quare autem artifex ut eſt cōmunis principia etiam propria probare poteſt ⁊ nō artifex ſpecialis in phiſicis ſufficienter expreſſimus. ad preſens autem ſufficiat ſcire ꝫ dialeticus non eſt communis artifex. ut metaphiſicus. quia non poteſt probare principia ſicut ille.

Alterius aūt. dato ꝫ dialeticus nō ſit artifex coīs ut metaphicus. q; metaphiſicus eſt cōmunis per ſe ⁊ directe: cuz ſit directe ⁊ per ſe de toto ente: dialeticus vo eſt artifex coīs non per ſe ⁊ directe: q; ſic eſt de his que ſe tenent ex ꝑte rōnis: eſt tamen coīs ex ꝑnti in q̄ſtum talia ad oia entia applicari pñt. ¶ Dubitaret forte aliquis. utruz dialetica ut eſt cōmunis ars cōſideret omnia ſub vna ratione: ⁊ videtur ꝫ ſic. q; ſicut metaphiſica cōſiderat omnia ſub vna ratione: ut in q̄ſtuz ſunt entia. ſic dialeticus videtur cōſiderare omnia ſub vna ratione: ut in q̄ſtum ſunt rōnabilia uel opinabilia. oppoſituz aūt ſuperius diximus: ubi dicebatur ꝫ ex modo conſiderādi non eſt ſic determinati generis dialeticus ut metaphiſicus: q; non cōſiderat ſic omnia ſub vna ratione: ut ille. ¶ Rñdeo dicendū ꝫ conſiderare omnia entia ut ſunt rōnabilia: ⁊ ut poſſunt ꝓbari per rōnes logicas: non eſt ꝓprie conſiderare ea ſub vna rōne. q; ſpeciales ꝯcluſiones ⁊ propria artium ſpāliū ſm ꝫ ſic ſunt: ꝓbari poſſunt per rōnes logicas: ſed ꝯſtat ꝫ omnia entia ſic accepta nec cadunt ſub eodem genere ſubijcibili nec ſub eiſdez ꝑncipijs. bñ ꝫ dcm̄ eſt ꝫ ét ex mō ꝯſiderādi metaphiſicus eſt magis determiati gñis q̄z dialetic⁹: q; meta^c⁹ ꝯſiderat oia ut cadūt ſub eodē gñe ſubijcibili: ⁊ ut ſunt quodāmō ſub eiſdē ꝑncipijs: qđ de dialetico dici non pōt. ¶ Ulteri⁹ aūt ad itell'm lr̄e notādū ꝫ lr̄a illa. ſi āt oſtēdit ⁊c̄. quā expoſuim⁹ de dialetico ponēdo diam iter ipz ⁊ metaphiſicū. q; nō ſic pōt oñdē ꝓꝑa ⁊ ꝑma ꝑn̄a ut metaphic⁹: poſſet exponi de artificib⁹ aliis ſpālib⁹ qui ēt ad ꝓꝑa ⁊ ꝑ⁹ ꝑn̄a diſputare nō pñt. Deide cū dic.

¶ Talis aūt eſt ⁊ tentatiua: neq; enim tētatiua talis eſt qualis eſt geometria: ſed quā habeat ⁊ non ſciens aliquis.

¶ Poſtq̄ oſtēdit ꝫ dialetica non eſt gñis determinati. ait talē eſſe tentatiuā. ⁊ duo facit. q; primo proponit quod intendit. 2º probat quod dixerat. 2ª ibi ⌊ Eſt eni experimentū ſumere. ⌋ Dicit ergo ꝫ talis eſt tētatiua qualis ſup. eſt dialetica. q; eſt. ſ. ex coibus: ⁊ nō eſt ſicut alie artes ſpāles. ideo ſubdit ꝫ tentatiua non eſt talis

q̄lis ē geometria: qz nō est ex ꝓpꝛijs: sz talis est tētatiua quā hēt. i. quā ꝓtigit hīe aliqs nescies. ¶ Notādū āt q̄ si aliqs eēt per oēm modū iscius ꝑm q̄ hoꝝ nō posset hīe sciaz tētatiuā: sz si est ignorās in ꝓpꝛijs: dū tñ aliq̄ mō nouerit coia poterit hīe sciam tētatiuā. Cū ḡ dicit q̄ nescientē ꝓtingit hīe sciaz tētatiuā intelligendū est nescientē ꝓpꝛia: scientē tñ cōmunia. Deinde cū dic.

¶ Est enī expimētū sumē nō sciētis: z euz q̄ nescit rē siqdē dat nō ex qb⁹ nouit: neqz ex ꝓpꝛijs. seu ex ꝯsequētib⁹: quecūqz talia sunt que sciētē qdē nihil phibet nō scire artem: non scientē aūt necesse est ignorare.

¶ Probat qđ suppositū erat. vz. q̄ nescies possit tētare. d. q̄ nō sciētis est sumē expimētū. i. expiri eū. s. rñdentē q̄ nescit rē: qz si rñdēs dat ex qb⁹ nō nouit. i. rñdet ad ea que nō nouit opponēs sup. sumet expimentū de ignorātia rñdētis nō ꝓpꝛijs: sz ex ꝯsequētib⁹. i. ex coib⁹. sufficit ḡ dare coia: ut possum⁹ tētare. Et manifestat que sunt illa ꝑm que fit tētatio. d. q̄ hoꝝ coia sūt q̄cūqz sunt talia que sciētē nihil phibet nō scire artē. nō sciētē aūt illa coia necesse artē ignorare. ¶ Notandū aūt ex hīs sufficiēter haberi tētatiuā nō esse gīis determinati: sz esse ex coib⁹ postq̄z sciētes solū coia tētare pñt. ¶ Notādū ēt q̄ qz nescientē rñdere ad coia: manifestū est ipz ignorare artē. sciētē tñ rñdere ad talia nō opz ipm scire artē: qz scitis coib⁹ nō pp hoc scit ars: ignoratis autez ignorat. inde est ḡ q̄ tētatiua ut hoc de ea logmur dī experiri eū qui nescit rē: nō aūt eū qui scit. Deinde cū. d.

¶ Quare manifestum: quoniā nullius determinati tētatiua disciplina est: nam oēs artes utuntur cōmunibus quibusdam.

¶ Cōcludit ex dictis tentatiuā non eē gīis determinati. nā si dialetica nō est gīis determinati ut ꝓ⁹ ꝓbatum fuit: z talis est tētatiua q̄lis dialetica. ut postea oñdebatur. segt q̄ tētatiua nō sit gīis determiati. ¶ Ad euidētiā huius ptis sciēdū tētatiuā dupliꝛ nō eē gīis determinati. ꝓ⁹ quātū ad ꝯnes ad quas applicari hēt: qz quodāmō ad oēs artes applicari pōt. cū oēs artes utātur qbusdā coibus. 2⁹ tētatiua z etiā dialetica q̄dāmō nō sunt gīis determinati quātū ad pticipātes eas: qz oēs tā idiote q̄z etiā sciētes aliq̄ mō pticipāt dialetica z tētatiua. duo ḡ facit. ꝑm q̄ duplici mō cōcludit tētatiuā nō esse gīis determinati. 2ª ibi⌊ Quare z oēs idiote. ⌋ Dicit ḡ manifestū esse qm̄ tentatiua est disciplina nullius gīis determinati. eo q̄ de oib⁹ est. i. ad oēs artes applicari pōt: nā oēs artes utunt qbusdā coib⁹ ꝑm que pōt circa illas accidere tentatio. Deinde cū dicit.

¶ Quare oēs etiā idiote quodāmodo utūtur z dialetica z tentatiua: nā oēs usqz ad quid conant diiudicare ꝓnunciātes: hec aūt sunt cōmunia: nā ea nihil minus sciūt ipsi: quāuis videantur ualde extra dicere.

¶ Cōcludit tētatiuā: z etiā dialeticā non esse gīis determinati quātuz ad pticipātes eas. z duo facit. qz ꝓ⁹ ait q̄ oēs etiā idiote quodāmodo ipsi participāt tētatiua z dialetica. 2ᵒ dat modū quō pticipant eas ibi⌊ Arguunt ergo oēs. ⌋ Dicit ḡ q̄ oēs etiā ipsi idiote utunt q̄dāmō dialetico z tētatiuo: nā oēs ꝓnūciātes. i. oēs utētes sermone conant diiudicare z cognoscere etiam ipsi idiote. ideo subdit q̄ ea. i. coia nihilominus sciūt ipsi. s. idiote: q̄uis videant ea ualde ex dicere. i. ualde extranee dicere. quia nō ꝓferunt ea per moduz artis.

cō. ꝓ⁹ ¶ Notādū aūt q̄ ꝑm cōmētatorē 2⁹ metaphisice. coia sūt q̄si locus ianue in domo: que nullus ignorat: z qz dialetica z tētatiua circa hꝰ coia uersant. iō oēs utentes sermone z etiā ipsi idiote aliq̄ mō pticipāt dialetica z tētatiua inquātū de hꝰ coib⁹ aliquā notitiā hūt. ¶ Mōndū ēt q̄ res dī eē qd q̄tū ad gen⁹ qz ex hoc est aliqd in gīe inquātū hēt qdditatē distātez ab eē. dī aūt eē aliqd. i. aliud qd quātū ad spēm. qz dīa specifica aduenīēs gīi ꝓstituit aliud. dicit aūt esse hoc aliqd signatum quātū ad esse pticulare. posset ḡ q̄ uellet exponē ꝑm q̄ idiote conant diiudicare utiqz ad aliquid: qz aliquā cognitionē hūt de qdditate: cū cogñscāt coia z gñalia ꝑm que cōpetit ei q̄ sit qd. non tñ conant diiudē ut ad aliqd: qz specialia ignorāt: sz hec expositio lz cōtineat bona uerba. nō tñ videt ire ad mētē phī: nā ubi nos habemus q̄ idiote conant diiudicare usqz ad qd: greca correctio hēt usqz ad aliqd: exponet ḡ de spē nō de genere. ideo possumus dicē q̄ idiotis nota sunt coia z ꝑ ea conant diiudicare z descendere usqz ad spālia: sz ꝑ iperitiā phibent ne ad notitiā eorū ꝓueniāt. D. cū. d.

¶ Arguunt ergo omnes: naz sine arte participāt id de quo artificialiter dialetica est: z arte sillogistica tentatiuus z dialeticus.

¶ Ostendit quō idiote ptícipāt dialetica z tentatiua. q̄ ptícipāt eas sine arte dicēs. q̄ oēs ēt ipsi idiote arguūt s. dialetice z tentatiue: sz sup. hoc agūt non artificialr. iō ꝓbdit q̄ sine arte ptícipāt illō de quo artificialr est dialetica. tentatiuus ḡ sillogs z dialeticus qui arte sillogistica sūt sup. sine arte ptícipant ab idiotis. ¶ Notāduz aūt q̄ vulgares z ēt idiote aliquo mō arguūt z sillogiçant: sz ignorāt se sillogiçare z nesciūt fozare sillos per modū artis. ideo talia dicuntur participare sine arte.

q

Uoniam autem sunt multa quidē hec: z de omnibus: non talia autē ut natura quedā sit z genus: sz uelut negatiōes: alia aūt nō talia sed ꝓpꝛia.

¶ Postq̄z ꝓbs oñdit q̄ tentatiua est ex coibus: z non est gīis determiati. In pte ista distinguit coia ut ostēdat quō tentatiua circa coia uersat. duo ḡ facit. qz ꝓ⁹ distinguit coia. 2⁹ oñdit quō per talia coia ꝓtingit tentare z sumē expimentuz. 2ª ibi⌊ Est aūt ex hīs. ⌋ Dicit ḡ q̄ multa sunt hꝰ. i. multa sunt coia z de oibus. i. que sunt q̄si coia ad oia. z hꝰ coia nō sūt talia: ut sint sic nā q̄dam determiata: ut sic genus aliqđ determinatū: sz hꝰ coia sunt uelut negatiōes. qz sūt indeterminati gīis: sic negatio ꝑm q̄ hoc nō dī aliqd determiate ponē. alia vo coia nō sunt talia: sz sunt q̄si ꝓꝓa. ¶ Notandū aūt q̄ in oi arte est assignare q̄dā coia illi⁹ artis que sunt q̄si ꝓꝓria ad aliā artē: ut determiata in lib⁹ phisicoꝝ: lz sint ꝓꝓa nāli phie: sunt tñ coia ad totā sciam nālē: quedā vo sic sunt coia: qz non sunt alicuius artis spālis: cuiusmodi sunt logicalia: z ea que sunt de ꝯsideratiōe artificis cōmunis. coia ḡ sunt in duplici gīe. qz quedā sunt q̄si ꝓꝓria: quedā vo sunt indeterminata z q̄si negatiōes: q nō cōpetūt spālr alicui arti spāli. Deinde cum dicit.

¶ Est enī de his oib⁹ expimētū sumē z esse artē quādā z nō talē eē q̄les que mōstrāt.

¶ Oñdit quō tentatiua se hēt ad hꝰ coia. z duo facit. qz ꝓ⁹ oñdit q̄ per hꝰ coia hēt ꝓcedere tētatiua que nō est alicui⁹ gīis determinati. 2⁹ ꝓbat qđ dixerat ibi⌊ Eo q̄ litigiosus. ⌋ Dicit ergo: q̄ ex hīs. i. ex hꝰ coib⁹ ꝯtingit sumere experimentū ex oibus: ꝯtingit esse ex cōmunibus quādam artem tentatiuā q̄z non contingit esse tales qualēs sunt artes que demonstrāt. i. quales sunt scientie speciales. Deinde cum dicit.

¶ Eo q̄ litigiosus nō est sic se habēs oino: ut falsigraphus. Nō enī erit paralogism⁹

ex determinati cuiusdam generis princi-
pijs:sed circa genus omne erit litigiosus.

¶ Probat qđ dixerat.vz.q tētatiua nō est gñis determi
nati uel nō est talis quales sunt artes que demonstrāt
qđ iō ꝓtingit.qr litigiosus.i.qr fill's tētatiu⁹ nō est oi-
no sic se hñs ut falsigraphus.nā fill's palogistic⁹.i.fill's
tentatiuus ꝛ litigiosus nō est ex ꝓncipijs determinati
cuiusdā gñis.i.alicui⁹ determinate artis:sz h⁹¹ fill'us li
tigiosus est circa oē genus.i.est applicabilis ad oēz ar
tē.si ḡ falsigraphus est ex ꝓncipijs alicui⁹ determinate
artis:ꝛ tentatiu⁹ in ℏ differt a falsigrapho.qr est circa
oē gen⁹.pz q ex hac dria segt tētatiuā artē nō eē sic sūt
artes q̄ demrant.qr nō ē determiati gñis ut ille.D.c.d.

¶ Loci ergo de sophisticis elēchis hi sunt.

¶ Lōcludit ꝯnē itētā.vz.q ad dialeticū ptinet cōsidera
re de fill'is tētatiuis.ℏ aūt ꝯ segt ex tota p̄cedēti arte.
nā si dialetica nō est gñis determinati:ꝛ talis est tētati
ua q̄lis est dialetica.qr nō est gñis determinati:nec est
talis:q̄les sunt artes que demrant segt q determinare
de tētatiuis nō ptinet ad artes que demrant:sz spectat
ad dialeticā que nō est gñis determinati:sicut nec tēta
tiua.In ꝓcludēdo āt qđ dcm̄ est tria fac̄.qr p⁹ ait fill'os
tētatiuos eē de nūo fill'oꝝ sophicoꝝ.2⁹ ondit q de ta-
lib⁹ sophicis spectat ad dialeticū determinare.3⁹ epilo-
gat circa determiata.2⁹ ibi¦ Qm̄ aūt dialetici.¦3ª ibi
¦ Et de elēchis qdē.¦ Dic̄ ḡ q hi loci.s.tētatiui sūt de
sophicis elēchis.i.sūt de nūo sophi^coꝝ elēchoꝝ.vñ gre
ca correctio hēt hi modi.s.tentatiui sunt sophi^coꝝ elen
choꝝ siue sophisticoꝝ sillogismoꝝ. Deinde cuz dicit.

¶ Quoniā autem est dialetici considerare
de his ꝛ posse ea facere non difficile est vi
dere. Nam que circa ꝓpositiones est me
thodus oēm habet hanc speculationem.

¶ Ondit q ꝯsiderare de talib⁹ sophicis ptinet ad diale-
ticū.d.q nō est difficile vidē:qm̄ dialetici est ꝯsiderare
de his.i.de h⁹¹ sophicis ꝛ tētatiuis:ꝛ dialetici est posse
se facere.ꝛ est rō:qr methodus que est circa ꝓpositio-
nes cōes ꝛ ideterminatas cuiusmodi sup.est dialetica:
hēt eni hāc speculationē.i.pōt specularī de oib⁹ talib⁹
tētatiuis ꝛ sophicis. ¶ Notādū aūt q si coia scripta
ispiciant ℏ ps referī solū ad sill'os appentes:uolūt eni
q phs ℏ itēdat ꝯcludē qđ dcm̄ est de locis sill'oꝝ appa
rentiū:ꝛ q spectat ad dialeticū determinare de appa-
rētib⁹ sillis.uez qr ℏ vī eē ꝯ p̄cedētiū in gb⁹ dcz est de
tētatiuis:bonū est referre hāc ptē ad sill'os tētatiuos:
uel sil referre eā ad sill'os taz tētatiuos q̄z appentes:ut
dicamus utrosq; sillos esse sophisticos:ꝛ cōsiderare de
utrisq; ptinere ad dialeticum. Ultimo cum dicit.

¶ Et de elēchis qdē apparentib⁹ dictū est.

¶ Epilogat circa determinata.d.q dictū est de elēchis
appentib⁹.i.de redargōnib⁹ appētib⁹.q.d.qđ dcz ē de
meta redargutiōis.restat ḡ dicē de alijs metis. ¶ No-
tādū aūt q dicit de elēchis appentib⁹:siue de redargu
tionib⁹ appentib⁹:qr sufficit sophiste q redarguat ap-
parēter:quō aūt dictū sit de meta redargutiōis:ꝛ utrū
dictum sit de alijs metis:ꝛ utrum de talibus ulterius
restet dicere in sequenti lectione patebit. Circa sillogis
mum tentatiuum quedam dubitare restat.

Dubitaret ergo aliqs cū dictū sit esse duo ge
nera coium.qr quedam sunt coia
q̄si negatiue ut ea que nō sūt determinate alicuius spe
cialis artis: quedam vo sunt quasi ꝓpria. tentatiua
ergo que procedit ex coibus ex quibus coibus habet
esse. ¶ Dicēdū q p artē tētatiuā ꝯtingit sumere expe
rimētū de ignorātia rūdentis.ꝛ qr p utraq; coia ꝯtin-
git ℏ fieri.iō p utraq; ꝯtingit tentare.nullus eni nouit
geometriā nisi sciat que sunt coia geometrie.vz.q lz
de p̄cto ad p̄ctū rectā lineā ducē ꝛ q lineā in contī
nuū ꝛ directū:quātū vis lz ꝓtrahere:ꝛ talia que lz sint
q̄si ꝓpria geometrie:sūt tñ adeo coia in illa scia q nul
lus geometer ea ignorare pōt. si ḡ talia qs ignoret:con
stat eū ignorare geometriā.ḡ p coia que sūt q̄si ꝓpa ar-
ti ꝯtingit tentare.sic ēt p coia que nō sunt determinati
gñis tētare ꝯtingit. Maz sic̄ spectat ad geometrā scire
coia geometrie:sic spectat ad ip̄m cognoscere q nō cō
petit geometre demōstrare nisi p ꝓpria geometrie.sta-
tim ḡ cū ꝓbaret geometre q pōt q̄dratū eē eq̄le circu-
lo.qr pōt esse maius ꝛ minus circulo:diceret ipse geo-
meter q ℏ rō nō eēt p ꝓpria geometrie.pp qđ figs hu-
ic rōni assentiret:statiz apperet eū nō esse geometraz:p
utraq; ergo cōmunia ꝯtingit tentare:qr per utraq; cō-
tingit sumere experientiam respondentis.

Alterius aūt cū supius dcm̄ sit q coia sūt gb⁹
ignoratis ignorat ars.scitis aūt nō
pp ℏ scit. Dubitaret forte aliqs de gb⁹ coib⁹ ℏ uerita-
tē hēat. ¶ Dom q utraq; coia tā ꝓpria:q̄z ēt alia pos-
sunt eē talia q eis scitis:nō ꝓpter ℏ scit ars.ignoratis
aūt ignorat. Nā de coibus que sunt quasi ꝓpa nō ha-
bet dubiū.q eni ignoraret q lz de p̄cto ad punctū re-
ctā lineā ducē.lz ℏ videat eē q̄si ꝓpriū geometrie.est ta
mē adeo cōe in illa scia q ignorās ℏ necesse est ignora
re artē illā:sciētē tñ nō est necesse scire.rursus autez qr
singule scie utunt nō solū coib⁹ que sunt q̄si ꝓpria:sed
etiaz utunt coibus alijs:ut geometria utitur maiori ꝛ
minori ꝛ equali.ideo qui ignoraret talia:de necessita-
te ignoraret geometriā:sciēs aūt nō de necitate sciret.

Alterius aūt forte dubitaret aliqs cū per coia
ꝯtingat tētare utrū per ꝓpria possit
ēt fieri tētatio. ¶ Dom q ꝑm quosdā tētatio hēt fieri
p coia ꝛ p ꝓpria:sz ℏ nō est ꝓprie dcm̄.tētare eni ꝓpe
eē hēt ut sumīt exp̄imētū de ignorātia rūdētis. iō oēs
illi fill'i q nō manifestū faciūt si rūdēs ignorat.nō ꝓpe
sunt tētatiui:ut innuebat phūs in illo capto¦ Qm̄ au-
tez habemus.¦ Et qr circa ꝓpria aliqñ ꝛ sciētes non
sunt ꝓmpti ad rūdēdū.iō p talia nō ꝓprie fit tentatio:
ut ℏ de tētatiuo logmur.rursus alia via oñdere possu-
mus q lz forte extēdendo nomen tentatiui possit dici
fieri tentatio per ꝓpria:ꝓprie tamen semp fit tentatio
per coia.cū tētatiua ut videt inuere phs ꝓprie hēat eē
circa ea gb⁹ scitis nō scit ars.ignoratis autez ignorat.
huiusmodi autem non sunt ꝓpria:sed cōmunia.

Alterius aūt.dato q tētatiua fieri hēat p utra
q; coia.taz p ea que sunt q̄si ꝓpria q̄z
etiā p alia. Dubitaret forte aliqs utrū de utrisq; tētati
uis possit ꝯsiderare dialetic⁹. ¶ Dom q cōsiderare de
aliq̄ est dupl̄r uel tradendo artē de ipso:uel utēdo ꝛ fa
ciēdo illud.dialeticus ḡ de utrisq; tētatiuis cōsiderare
pōt tradendo artē de ipsis:ꝛ utendo eis:sed utroq; tē-
tatiuo ꝑm q h⁹¹ est uti nō ualet.nullus eni pōt tentare
p coia:nisi ea nouerit.cū ḡ dialetic⁹ ꝑm q h⁹¹ sciat coia
ideterminata.nō sciat aūt coia que sūt q̄si ꝓpria ꝑm q
h⁹¹ poterit tētare ex coib⁹ simpl̄r:nō aūt ex coibus q̄si
ꝓprijs.poterit tñ tradē artē de tētatiuis ut p̄cedūt ex
coib⁹ q̄si ꝓprijs:nā sicut tradit artē de demōstratiuis
oñdēdo q demōstratiue artes debēt demōstrare ex p-
prijs:nō tñ utit̄ ꝓprijs demonstrationib⁹ spāliū artiū
sic pōt tradē artē quō ꝯtingit tentare ex coib⁹ quasi p
prijs.h⁹¹ tñ tētatiōe nō ꝓprie utunt dialetici:sed utun
tur ea qui incomplete sciunt ꝯscientias speciales.

Alterius aūt forte dubitaret aliqs.utruz ois
tētatiua possit dici dialetica quedā.
¶ Dom q ut pz ꝑ hita: ois tētatio uel fit ex coib⁹ sim-
pl̄r:uel ex coib⁹ q̄si ꝓprijs.ex ꝓprijs aūt simpl̄r:ut dice
bat:nō ꝓpe fit tētatio. Cū ergo coia que sunt q̄si ꝓpria
spāliū artiū ꝑz q h⁹¹ nō sint nota dialetico:cū dicitur

ꝙ tentatiua eſt q̄dā dialetica: intelligēdū eſt de tentatiua que ꝓcedit dialetice: ⁊ ꝓcedit de coib⁹ ex qb⁹ ꝟz ꝙ ꝑ⁹ hēt ꝯſiderare dialetic⁹. Nō autē intelligendū eſt de coib⁹ alijs. imo qr tētatiua eſt gñis ideterminati ꝟz alt quo mō poſſit dici tētatiua q̄ ꝓcedit ex coib⁹ q̄ſi ꝓpꝛijs ꝙ antonomaſiā cū dr tētatiua: itelligēdū ē de illa q̄ ꝓcedit ex coib⁹ ideterminatis: ⁊ illa eſt dialetica quedam.

Alterius aūt. cū tētatiua dicat eē ideterminati gñis: ⁊ taz dialetica q̄z rhetorica ſint de talib⁹ qbuſdā que coiter quodāmō oiuz eſt cognoſcere: ⁊ nulli⁹ ſcie determinate: ut dr ꝑ⁹ rhetoricorū. Dubitaret forte aliqs. utrū poſſit fieri tentatio rhetorice: ſic fit dialetice. ¶ Dōm ꝙ ꝓpꝛiuz iſtrm rhetoris eſt entimema: ſicut ꝓpꝛiū inſtrm dialetici eſt ſillus. ⁊ qr utroqz mō tā entimematice q̄z ſillogiſtice pōt ſumi expimētū de iḡrātia rñdētis: ꝯtingit tētare tā dialetice q̄z rhetorice. ꝓp qd ſicut idē ſillus mäliter pōt eē dialeticus ⁊ tētatiuus: ſic idē entimema mäliter poterit eſſe rhetoricū ⁊ tētatiuū. ⁊ dico mäliter: qr nō ſm eādē rōnē erit ḃ ⁊ illud. imo ſicut idē ſillus nō ſm eandē rōnē eſt dialeticus ⁊ tētatiuus: ſed dialeticus eſt ut aggenerat opionē: tētatiuus aūt ut ſumit expimētū. ſic idem entimema erit rhetoricū ⁊ tentatiuuz: ſed rhetoricum erit ut perſuadet. tentatiuum vō ut ſumit experimentum de ignorantia reſpondentis.

Alterius aūt cū tentatio poſſit fieri dialetice ⁊ rhetorice. dubitaret forte aliquis utrū utrūqz genus tētationis cōtingere hēat circa oēs ſcias. ¶ Dōm ꝙ ut declarauimus in rhetoricis. dialetica magis dirigit itell'm ut cōparaī ad actū ſm ſe. rhetorica vō magis ip̄m dirigit circa illa in qb⁹ eſt aptus natus moueri ab appetitu: ꝓp qd dialetica magis deſcendit in artes ſpeculatiuas. Rhetorica vō magis in politicas ⁊ morales: ⁊ qr tētatiua dicit cōe applicatuz ad ꝓpꝛia. cū dialetica magis ſit apta nata applicari ad ſpeculatiua: rhetorica vō ad moralia magis apte uel magis cōmode fiet circa ſpeculatiua tētatiua dialetice ⁊ circa moralia magis rhetorice. poterit ḡ ꝑ dialeticaz circa ſingulas artes fieri tētatio. nō tñ ita apte fiet ḃ⁹¹ tētatio circa moralia. ſicut circa ſpeculabilia: ⁊ hꝫ dialeticas tētatiōes applicare poſſumus ad moralia: ſz nō ita apte: ſic ⁊ rhetoricas applicare poſſumus ad ſpeculatiua: ſed nō ita cōmode. Et ſciēdū ꝙ tētatiōes dialetice uliores ſunt q̄z rhetorice. nā ḃ⁹¹ tētatiōes adaptari poſſunt ad oēs artes: licet magis cōmode ad vnā q̄z ad aliā. rhetorice vō non ſic. qr forte ad doctrinales ut ad geometriā in quib⁹ non arguitur nec ex fine nec ex bono: non videntur talia adaptari poſſe.

Alterius aūt. dato aliqs tētatiōes eſſe rhetoricas aliqs vō dialeticas dubitaret forte aliqs: utrū de tētatiuis debuerit fieri ſpāle capl'z in rhetoricis ſicut de eis fit ſpāle capl'm in dialeticis. ¶ Dicēduz ꝙ nō eſt ſile de rhetoricis ⁊ de dialeticis. dialetica eni eſt directio itellect⁹ ⁊ ꝯſiderat ea que ſe tenent ex pte rōnis magis ſm ſe. Rhetorica vō ꝯſiderat talia non ſimplr ⁊ ſm ſe: ſz magis ut ſunt applicata ad negociū politicū. cū ḡ tētatiua dicat cōe aliqd non applicatū: oportuit in dialetica facere ſpāle capl'm de ḃ⁹¹ applicatiōe: cū ipſa dialetica de ſe nō dicat qd applicatū uel qd ꝯtractū. In rhetorica vō non ſic oportuit: qr ipſa rhetorica de ſe eſt qd applicatū ⁊ ꝯ̄ctum. ꝓp qd bene dictū eſt ꝙ rhetorica nō eſt dialetica ſimpliciter: ſed eſt dialetica quedam.

Alterius aūt dubitaret aliqs. utrū tentatiuus ſit idē qd ſill's peccās in foꝛa. ¶ Dicēdū ꝙ tētatiuus nullo mō eſt idē ꝙ ſillus peccans in foꝛa: ⁊ ut ad ꝓ̄s ſpectat differt ab eo in tribus. ꝑ⁹ dꝛia eſt: qr ſillus peccās in foꝛa nō eſt ſillogiſtic⁹ ſiue nō ſillogiçat. tētatiuus vō ſillat. hāc aūt dꝛiaz tetigit ꝓ̄s in illo capl'o. Et ſillus litigioſus ⁊ ſophiſticus. ¶ Ubi diſtinguit duplicē ſill'm ſophiſticū: q̄z vnus nō eſt ſillogiſticus: ſz appens: ut ſill's peccās in foꝛa. alter vō eſt ſillogiſticus ut tētatiuus. 2ª dꝛia eſt. qr ſillus peccās in foꝛa nō ꝓpe ſumit expimētū de iḡrātia rñdētis. tentatiuus vō ſumit. hāc aūt dꝛiaz tetigit ꝓ̄s in illo capl'o. Q̄m aūt habem⁹. ¶ Ubi vult ꝙ ſilli ſophici ⁊ peccantes in foꝛa manifeſtū nō faciūt: ſi rñdēs iḡrat. qr ſophiſte non ſolū iḡrantē: ſz ⁊ bñ ſcientē ipediūt hꝫ oronib⁹ 3ª dꝛia eſt: qr ſillus peccās in foꝛa directe opponit ſillo dialetico. oēs eni tales ſilli reducunt ad ignorātiā elēchi. ſillogiſmus vō tētatiuus magis directe opponit demonſtratiuo: non enim directe opponit ſillo dialetico: cuz tentatiua ſit dialetica queda ut ſuperius dicebaī.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū ſillus tentatiuus ſit idē qd peccās in materia

¶ Dōm ꝙ foꝛaliter nō eſt idē: nō eni ſm eādē rōnē dicit ſillus peccare in mā: ⁊ eſſe tentatiuus: ſed peccat in mā. ut eſt ex falſis. tētatiuus eſt ut ſumit expimētū. nō ḡ foꝛmaliter ſunt idē: mäliter aūt ſe hñt ſicut excedētia ⁊ exceſſa. nā aliqs ſillus peccat in mā qui nō eſt tētatiuus. ⁊ aliqs eſt tētatiuus qui nō peccat in mā: nā ſi ſillogiſmus ſit ex talib⁹ falſis que nō videanī rñdeti: nec ꝯtingat per ea ſumere expimētū de rñdēte: erit peccās in mā: ſed nō erit tētatiuus. rurſum, ſi fiat ꝓceſſus ex cōmunib⁹ ad ꝓpꝛia: ⁊ ex tali ꝓceſſu poſſit ſumi expimentū de rñdēte ſi nō accipiant falſa erit tētatiuus: ſed nō peccabit in mā. poteſt ergo eſſe peccans in mā qui nō eſt tentatiuus: ⁊ tentatiuus qui nō peccat in mā.

Alterius autē forte dubitaret aliqs. utrū ſillus tētatiuus ſit ſillus dialeticus. ⁊ videt ꝙ nō: qr ſillus tentatiuus pōt ꝓcedere ex falſis. ⁊ pōt peccare in mā: ſz ſillus peccās in mā: ut ſuperius dicebatur. non eſt ſillus dialeticus. ergo nec ſillus tentatiuus erit ſillus dialeticus. ¶ Oppoſitū videtur uelle philoſophus qui ait ꝙ tentatiua eſt dialetica quedam quod non eſſet niſi idem eſſet ſillus tentatiuus ⁊ dialeticus. ¶ Reſpondeo dicenduz ꝙ ſillus tentatiuus eſt ſillus dialeticus. primo qr ꝓcedit ex probabilibus. tamen qr nō procedit ex probabilibus ſimpliciter: ſed ex probabilibus reſpondenti: magis ꝯuenit: ⁊ magis eſt idē cū ſillo dialetico: ut ſit cuidaz: q̄z cū ſillo dialetico ſimplr: ⁊ inde eſt ꝙ tētatiua nō dr dialetica ſimplr: qr nō ꝓcedit ex ꝓbabilib⁹ ſimplr: ſz dr dialetica quedaz: qr ꝓcedit ex ꝓbabilib⁹ cuidā: ut qr ꝓcedit ex ꝓbabilibus rñdēti. eſt ḡ ſillus tētatiuus dialeticus nō ſimplr: ſz dialeticus qdā. nec ēt eſt penit⁹ idē cū ſillo dialetico tali: tū qr nō ſub eadē rōne dr talis ſillus ⁊ tētatiuus: tū ēt qr nō ſp talis ſill's eſt tētatiu⁹: ſz tūc eſt ḃ⁹¹ ſill's: q̄n fit ꝓceſſus ex coib⁹ ad ꝓpꝛia. ¶ Qd vō opponit ꝙ pōt peccare in mā ḡ nō eſt dialeticus. ¶ Dōm, ꝙ ſic peccat in mā dialetica: ſic nō eſt dialeticus. pōt eni peccare in mā ſilli dialetici ſimplr. qr pōt ꝓcedere ex nō ꝓbabilibus ſimplr. nunqz tñ ſm ꝙ ḃ⁹¹ peccat in mā ſilli dialetici. cuius cauſa eſt. qr ſemp ꝓcedit ex ꝓbabilib⁹ alicui. eſt eni de rōne tentatiui ꝙ ꝓcedat ex his que videntur rñdēti. pōt ḡ eſſe ꝙ ſillus tētatiuus nō ſit ſillus dialeticus ſimplr: ſz nō pōt eſſe qn ſit dialeticus qdā. dialetica eni ut eſt quedā ⁊ ut eſt obuiatiua pōt ſillogiçare ex falſis ꝓpter ignorantiam eius qui dat orationem.

Alterius aūt forte dubitaret aliqs cū per ſill's tentatiuū ꝯtingat tētare alias ſcias ſpāles. utrū per talē ſill'm ꝯtingat tentare ipſam dialeticā. ¶ Dicendū ꝙ ut ſupꝛa dicebaī. dialeticus eſt artifex coꝛis: ⁊ eſt artifex ſpālis: ⁊ ea hēt que ſe tenēt ex pte rōnis tanqz ſpālē mām circa quā uerſaī: qr ſic eſt aliquo mō deteriati gñis ꝯtigit ſi mō ſumē expimētū de aliq ut z nouerit dialeticā uel nō. ut aūt nō eſt determinati gñis nō ꝓpꝛie ꝯtingit fieri tētationē circa ipſam.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū fillus tentatiuus debeat dici sophic⁹. ⁊ vī q̄ nō: nā si est sophistic⁹ hoc est: q̄ est ex coib⁹ ad ꝓpria: ut vī pbs uelle in lra: sz cū ex dialetica possimus illogiçare ex oi ꝓblemate: ⁊ habeamus viā per ipsaz ad phiaz ⁊ ad spāles disciplinas: ut vī uelle pbs p⁹ topicoꝝ. si h̄ sufficeret ad hoc q̄ aliqs fit fill's sophi⁹. seq̄ret q̄ fill's dialetic⁹ fz q̄ h⁹¹ eēt sophi⁹: qđ est icōueniēs. ¶ Op positū aūt vult pbs in lra qui vult fillm tentatiuū esse sophisticū. ¶ Dōm q̄ ois fill's deceptori⁹: fz q̄ h⁹¹ pōt dici sophi⁹. tripl'r aūt cōtigit decipi in illogiçādo. p⁹ peccādo in forma. 2⁹ peccādo in mā. ⁊ 3⁹ tentādo. peccādo eni in forma illogistica decipimus ⁊ sophisticamus. q̄ fiāmus nos illogiçare ⁊ nō illogiçamus. peccādo eni in mā decipimus ⁊ sophisticamus: q̄ ⁊ si illogiçamus. possumus tñ nos fingē illogiçare ex vīs cū illogiçamus ex falsis. 3⁹ tentando sophisticamus ⁊ decipimus. q̄ dato q̄ illogiçemus ⁊ fit fill's ex vīs fiāmus nos fill'are ex ꝓpriis cū illogiçemus ex coib⁹. ¶ Qđ vo dī q̄ fill'us dialeticus est sophicus: cū possit esse ex coibus ad ꝓpria. ¶ Dōm q̄ dialeticus accipit coia ut coia sūt: sed tentatio accipit coia ⁊ simulat se accipe ꝓpria. iō magis est deceptorius ⁊ sophicus tētatiuus q̄z dialeticus. Uel possumus dicē q̄ fz dialeticus non fit sophista simpl'r: forte nō est icōueniēs q̄ fit sophista aliqs: nā sicut rhetor cū itromittit se de politicis est q̄dā⁹ sophista politic⁹: q̄ nō hēt fm q̄ h⁹¹. vñ in tali mā ex ꝓpriis arguat: sic dialetic⁹ cū intromittit se de spāli bus disciplinis: ut cū itromittit se de geometria est sophista geometer. q̄ fm q̄ dialeticus est ex ꝓpriis geometrie arguē nō pōt. pz ḡ quō fill's tētatiuus fit sophisticus. quō aūt fit litigiosus supius sufficiēter est dctm: ⁊ h̄ sufficiant de fillogismo tētatio: de quo fumus diffusius prosecuti. quia in determinādo de eo alios defecisse conspeximus. Cap. IX.

Alsuz aūt in aliquo oñdere: ⁊ ofonē ad iopiabile ducē: hoc enīz fuit fz ꝓpositū sophistice uolūtatis.

¶ Scdm cōem ꝓtinuatiōez postq̄z pbs determinauit de meta redargutionis. In pte ista determiat de alijs metis. uez q̄ in hac pte aliq̄ tradit de meta redargutiōis: ⁊ etiā q̄ h̄ nō determinat de fillis sophicis per q̄s pñt cōcludi tales mete: sz solū dat q̄sdā idoneitates ad cōcludēdū eas. iō possumus h̄ capz aliter ꝓtinuare, dđo q̄ pbus in p̄cedētib⁹ determinauit de fillis sophicis p q̄s pñt ꝓcludi h⁹¹ mete. In pte aūt ista ponit q̄sdā idoneitates ⁊ q̄sdā cautelas p q̄s aptius tales mete cōcludi pñt. ⁊ q̄tuor facit. q̄ p⁹ ponit h⁹¹ idoneitates ad cōcludēdū fl'm ⁊ iopinabile. 2⁹ ponit idoneitates ad nugationē. 3⁹ ad soloecismū. 4⁹ ⁊ ultio ad redargutionez igit respectu oiuz metaꝝ ponunt h̄ idoneitates ⁊ cautele. 1ª ps ibi¦ De facē ät nugari. ¦ 3ª ibi¦ Soloecism⁹ aūt q̄le qđ. ¦ 4ª ibi¦ Differt aūt nō paꝝ. ¦ Notandum aūt q̄ forte iō ultimo ponit cautelas deseruiētes mete redargutiōis: ut oñdat q̄ finalis ⁊ ultimata intētio sophiste est redarguere. ¶ Notādū etiā q̄ iō fil' determinat de meta falsi ⁊ de meta iopinabilis. q̄ falsum ⁊ inopinabile plus vñr ꝓuenire q̄z alique alie mete. uerum eni ut cōsideraī a logico cōcipit sb rōne ꝓbabilis, ꝓbabile aūt modicū vī differre ab opinabili. sic etiā ⁊ fl'm ꝓsideraī a logico sb rōne iꝓbabilis: ⁊ q̄ iꝓbabile modicū differt ab iopinabili. cū ḡ sophista uelit apparere dialeticus. q̄ falsum ut ꝓsideraī a dialetico modicū differt ab inopinabili. ḡ he due mete magnā affinitatē hñt: ⁊ fil' de eis h̄ tractaī. ¶ Hoc viso sciendū q̄ circa ptē p̄mā duo facit. q̄ p⁹ determinat de falso ⁊ iopinabili fil'. 2⁹ dat cautelas ad vnūqđq; p se. 2ª ibi¦ Ad mentiētē aūt. ¦ Prima ps diuidit in duas. q̄ p̄mo ꝓtinuat ad se dicēda. 2⁹ exeq̄t de intēto ibi¦ Primū qdem ex eo. ¦ Cōtinuat aūt sic. dcm̄ est de fillis sophicis per q̄s ꝓcludunt h⁹¹ mete. Restat aūt dicē de cautelis per q̄s aptius ꝓcludemus eas. ⁊ p⁹ dicemus de falso ⁊ inopinabili. iō dicit q̄ oñdere falsuz in aliquo. i. in aliq̄ ofone: ⁊ ofone. i. per ofonē ducē ad inopinabile sup. quō h̄ apte fiāt: ⁊ per q̄s cautelas fieri hñt nūc ē dōm ⁊ determinādū: ⁊ ē rō: q̄ h̄ sūt fz itētū sophice uolūtatis. ¶ Notādū āt q̄ p⁹ itētio sophiste est redarguē. sz post hanc metam nihil ita intendunt sophiste sicut ducere ad falsuz ⁊ inopinabile. ideo falsuz ⁊ inopinabile sunt id quod sophiste intendunt. Deinde cum dicit.

¶ Primū qdē est ex eo q̄ iterrogat quodām⁹: ⁊ p iterrogationē marie accidit.

¶ Exeq̄t de itēto. Ad cui⁹ euidētiā notādū q̄ in disputatiōe tria est ꝓsiderare. p⁹ iterrogationē opponētis. 2⁹ rñsionē rñdētis. 3⁹ est ibi accipe p̄ambula p̄cedētia iterrogationē ⁊ rñsionez. tria ḡ facit. q̄ p⁹ ponit cautelas sūptas ex iterrogatiōe. 2⁹ sūptas ex rñsiōe. 3⁹ sūptas ex p̄ambulis p̄cedētib⁹ utrāq;. 2ª ibi¦ Et ea que vident. ¦ 3ª ibi¦ Ēm aūt eueniendi. ¦ Circa p̄m⁹ duo facit. q̄ p⁹ oñdit q̄ ex interrogatiōe h⁹¹ cautele p̄ncipal'r sūt sumē de. 2⁹ docet tales cautelas sumē ibi¦ Nā ad nullum. ¦ Dic ḡ q̄ p̄mū q̄dām⁹ sup. sumunt cautele ex eo q̄ opponēs interrogat. i. ex interrogatiōe opponētis: nā p h⁹¹ interrogationē marie accidit q̄ apte ꝓcludam⁹ falsuz uel iopinabile. ¶ Notādū aūt q̄ fz tā ex interrogatione: q̄z etiā ex rñsiōe possint sumi cautele ⁊ idoneitates ad cōcludēdū falsum ⁊ inopinabile: p̄ncipal'r tñ sumunt h⁹¹ cautele ex interrogatiōe. ideo ait q̄ p̄mū sumenda sunt talia ex eo qđ opponens interrogat. Deinde cū dicit.

¶ Nā ad nullū determinatū ꝓpositū interrogare uenatiuū est hoꝝ: nā uane dicētes peccant magis. Uane autez dicunt quando nihil habent propositum.

¶ Ponit h⁹¹ cautelas. ⁊ duo facit fz q̄ duas cautelas ponit. 2ª ibi¦ Et interrogare multa. ¦ Est ḡ p̄ª cautela sumpta ex interrogatiōe opponētis. q̄ opponēs nō dz interrogare ad nullū determinatū positū. i. ꝓpositū. nā hoc s. nō interrogare determinate est uenatiuū hoꝝ. s. falsi ⁊ inopinabilis. ⁊ subdit causaz. q̄ uane dicentes. i. uane respondentes magis peccant. uane enīz dicunt qui nihil habēt propositū determinate ad qđ respondeāt.

Dubitaret forte aliqs. q̄ vī q̄ h̄ cautela nulla fit. q cū q̄z eni interrogat de neciate interrogat de aliq̄. ⁊ si de aliq̄ interrogat determinate interrogat. ¶ Dđz q̄ fz oporteat interrogare de aliq̄. illud tñ aliqđ pōt eē spāle ⁊ determinatū. uel gñiale ⁊ q̄si indeterminatū: ut si uellem⁹ q̄rere de lōgeuitate vite debemus querere indeterminate ⁊ gñal'r utrū aialia sint lōgeua. nō āt deberemus spāl'r interrogare de aliq̄ aiali spāl'r: utputa de leone utrū sit lōgeuus. q̄ querēdo generaliter cū nesciat rñdēs de q̄ aiali querere uelim⁹ q̄ uane loq̄t: ⁊ nescit ad qđ dirigat sermonē suū. iō talis interrogatio est uenatiua falsi ⁊ inopinabilis. q̄ per eā habemus idoneitatem ad uenandum ⁊ concludendus falsum ⁊ inopinabile. Deinde cum dicit.

¶ Et interrogare multa quamuis determinatum sit ad quod disputat.

¶ Ponit scdaz cautelā q̄ dz opponēs interrogare multa q̄uis determinatū sit ꝓpositū ad qđ disputat. ¶ Notādū aūt q̄ rō huiꝰ cautele est: q̄ in multiloquo nō deerit peccatū: ⁊ in multis rñsionib⁹ nō de facili pōt sibi rñdēs cauere: gn in aliq̄ illaꝝ deficiat. dato ergo q̄ determinata interrogemus: debemus tamen interrogare multa: ut inuoluamus respondentē. Deinde cū dicit.

¶ Et ea que videnť dicere ꝓbare facit quā dā idōeitatē: ut ad iopiabile ducat: uł flz.

¶ Ponit cautelas sūptas ex rñsiōe rñdētis: ⁊ duo facit. ſm q duas tales cautelas ponit. 2ª ibi ¶ Et si iterroga tus. ¶ Dicit ĝ q ꝓbare. i. approbare ⁊ cōmēdare que vīr rñdētes dicē facit quādā idoneitatē ut opponens ducat rñdētē ad iopiabile uel ad flm. est ĝ ħ cautela q debem⁹ cōmēdare dcā rñdētis. qz tūc nō credet nos ad uersarios suos. ⁊ nō cauebit sibi a nobis: ꝓpter qđ nō ita diligenter terminabit que dicet: sed de facili dimit tet se ruere. Deinde cum dicit.

¶ Et si interrogatus dicat aut neget aliqd hoz ducē ad que argumētari idone⁹ est.

¶ Ponit aliā cautelā. ⁊ duo facit. qz p⁰ ponit dictā cau telā. 2⁰ oñdit quō tali cautela ꝯtigit aliqñ male uti. 2ª ibi ¶ Sñt aūt. ¶ Est ĝ alia cautela sūpta ex rñsiōe rñdē tis. qz si rñdēs dicat aut neget aliquid hoz que oppo nēs ꝓposuit. opponēs oportet ipm ducē ad ea ad que argumentari est idoneus. Deinde cum dicit.

¶ Possunt aūt nūc min⁹ ledē p ħ q̄ p̄us: exigunt eni qd ħ ad id qđ est in principio.

¶ Ostēdit quō tali cautela possum⁹ uti male. Ad cui⁹ eui dētiā sciēdū q cū transferimus nos ad aliud ꝓpositū. ad qđ idonei sumus arguē sic debem⁹ uti hac cautela q nō videamur recessisse a ꝓposito. iō latēter hoc debe mus facē ⁊ nō debemus notabiliter discedē ab eo qđ ꝓposuimus: qz si notabiliter discederem⁹. possent nos ledere rñdētes. dicēdo nra dicta nō esse ad ꝓpositū. Jō ait q rñdētes post ħ. i. post trāslationē nō minus p̄nt nos ledere q̄ p̄us. qđ uez est si incaute transferamus nos: qz si fiat incauta trāslatio exigūt rñdētes qd ħ ad id qđ est i p̄n⁰ sup. ꝓpositi. dicet ĝ nob q dicta nra dis cordāt his que ꝓponebant in p̄ncipio. Deide cū dic.

¶ Elemētū āt eueniēdi: aut ad falsuz aliqđ aut iopinabile nullā statiz iterrogare posi tionem: ħ confiteri ob hoc se interrogare quod discere uelit: locum enim argumen tatio facit consideratio hec facit.

¶ Ponit cautelā sūptā ex p̄ambulis p̄cedētib⁹ iterroga tiōez ⁊ rñsionē. d. q elemētū ⁊ documētū eueniēdi aut ad falsuz aut ad iopiabile. est sup. ex his que p̄cedūt in terrogationē ⁊ rñsionē. qz statim nullā positionē. i. ꝓ positionē opponēs dz iterrogare: sz dz quedā p̄ambula p̄mittē ⁊ ꝙsiteri q ob ħ se iterrogare desiderat qz uelit discē a rñdēte. ⁊ ſbdit q hec ꝙsideratio siue ħ documē tū fac locū. i. facit viā argumētatiōis. Maz si opponēs dicit se interrogare: qz uelit discere respondens nō ca uebit sibi ab eo: ⁊ ita magis habebit viam argumentā di contra ipsum. Tunc sequitur illa pars.

¶ Ad mētiētē aūt oñdēdū ꝓprius locus so phisticus est ducē ad talia ad que abūdet orationibus: est aūt ⁊ bene ⁊ nō bene hoc facere: quēadmodū dictuz est p̄ius.

¶ In qua postq̄z posuit coia documēta ad falsuz ⁊ iopi nabile: ponit ꝓpria documēta ad ea. ⁊ duo facit. qz pri mo dat idoneitatē ad ꝙcludēdū falsum. 2⁰ ad ꝙcluden dū inopinabile ibi ¶ Kursum ut q extra. ¶ Dicit ĝ q ad oñdēdū aliquē eē mētiētē ⁊ dicē falsuz. ꝓprius mo dus sophic⁹ est ducē ip̄z ad talia ad que ipse opponēs abūdet oronib⁹. i. rōnib⁹ ⁊ argumētis. ⁊ ſbdit q ħ est facere bene ⁊ non bene: quēadmodū p̄ius dictuz est: qz si fiat caute: ⁊ notabiliter recedatur a ꝓposito fit be ne. si autem ħ non fiat: fit non bene.

¶ Dubitaret forte aliqs cū sophica sint obliq- tates artis: ⁊ taliū nō sit tradēda notitia ut utamur eis: sz ut caveamus illa: vī q nō spe ctet ad artē tradē cautelas: p q̄s apti⁹ sophicare possi- mus. ¶ Dōz q si uellem⁹ sustinē viā cōez q ħ nō tra- det cautelas de reductōe ad quā p̄n¹ ordiant silli sophi ci ⁊ peccātes i foza: possem⁹ dicē q nō ē sile de redargu tiōe ad q̄s p̄n¹ vident ordiari silli peccātes in foza ⁊ de alijs metis ad q̄s forte nō min⁹ ordinant silli peccātes i mā: nā lz dialetic⁹ nō ꝓpe possit uti sillo peccāte i for- ma dialetic⁹ tñ ut ē obuiatiuus possit uti pp ignorātiā rñdētis sillo peccāte i mā. dialetica enī sic accepta ut su pius dicebat pōt sillare flm pp ig̃rātiā ei⁹ q dat oronē. nō ĝ vī icōueniēs q dialetic⁹ doceat cautelas ad alias metas ꝓput ꝙcludunt p sillz peccātē i mā. uez qz ut i cō tinuatiōe dēz est: ħ dant cautele ad oēs metas: iō dicē possum⁹ q cū sillando flz habeam⁹ viā ad oēz metā: dia letic⁹ ut ē obuiatiuus: ⁊ ut pōt sillare flz viā hēt ad oēz metā: pp qđ vī posse tradē cautelas defuiētes cuilibet mere: uel dicē possum⁹ q nullus pōt soluē ligamētū si ig̃rat nodū: ut vī uelle p̄bus. 3⁰ meta^ce. si ĝ spectat ad artē soluē obligtates ⁊ docē rñdētē: spectat ad eā ostē dere quō fieri hñt tales obligtates ⁊ assignare cautelas p q̄s apte tales obligtates fiunt. qz si malū nō vitat ni si cognitū: q̄sto magis cog̃scit: tāto magis vitari pōt. si ĝ scim⁹ quō fiūt obligtates: ⁊ p q̄s cautelas apti⁹ fie- ri hñt: magis eas vitare poterim⁹. possum⁹ ēt tertio sol uere: nā lz non spectet ad artē uti obligtates: spectat rñ ad eā tradē notitiā de ipa: que ĝ ħ p̄bs tradit de sophi catiōib⁹ magis dicē ea ut sophicationū notitiā habea- mus: ⁊ ut possim⁹ ea cauē: q̄z ut utamur illis. possum⁹ eni ea cognoscē ⁊ ea cauē in eo qđ dialetici: sz nō ꝓpe possumus sophicationib⁹ uti nisi in eo q sophiste.

¶ Ursum ut qđ extra opinionē est di cat cōsiderare ex quo genē est qui disputat: deinde iterrogare est qđ pluribus hi dicāt: inopinabile est autē sin- gulis aliqd tale. Elemētū aūt horū singu lorum sumere positiones in ꝓpositionib⁹.

¶ In pte ista dat p̄bs documēta qb⁹ duci pōt rñdens ad iopinabile. ⁊ duo fac. qz p⁰ ponit h⁹¹ documēta sūpta ex pte nra q iterrogamur. 2⁰ ponit talia documēta sum pta ex pte ꝓpōnū p q̄s iterrogamur. 2ª ibi ¶ Quedā āt iterrogatiōes. ¶ Ad euidētiā āt p̄ᶜptis sciēdū q ut ad p̄ns spectat nos habem⁹ ordinē ad tria i qb⁹ pōt eē diū sitas. habem⁹ eni ordinē ad doctores ad nosipsos: ⁊ ad leges. qdā eni regunt a doctorib⁹ ut discipuli: ⁊ adisce tes. qdā regunt a seip̄is ut docti. qdaz vo regunt legi- bus ut vulgares ⁊ ciues. i oib⁹ āt his repit diūsitas: nā doctores ꝯdicūt doctorib⁹: ⁊ i seip̄o qlibet diūsitatez repit. qz rō ꝯdicit passiōi. sic ēt ⁊ i legib⁹ ē ꝯrietas: qz le ges legib⁹ ꝯdicūt: ⁊ qz ubicūq; ē ꝯrietas ibi vī diūsitas eē opionū. iō p̄bs tria fac. qz p⁰ docet ducē rñdentē ad iopinabilia ex diūsitate doctoz. 2⁰ ex diūsitate nra. 3⁰ ex diūsitate legū. 2ª ibi ¶ Amp̄. āt ex uolūtatib⁹. ¶ 3ª ibi ¶ Plurim⁹ āt loc⁹ ē. ¶ Circa p̄m duo fac. qz p⁰ ponit do cu^tuz. 2⁰ docet ip̄z soluē. ibi ¶ Solo vo hoz. ¶ Dicit ĝ q rursuz possum⁹ dicē ducē rñdētē ut dicat q est ex opio nē: ⁊ ut ħ fiat ꝙsiderare debem⁹ ex q gñe. i. ex q secta ut q̄s doctores segt rñdēs q disputat. Deinde iterrogare debem⁹ aliqd q hi doctores q̄s sup. rñdens segt dicit iopinabile plib⁹. est eni in singulis sectis aliqd tale. i. aliqd plib⁹ iopiabile. ⁊ qz nulla secta p̄hoz fuit que nō ꝙsideret aliqd qđ erat ex opionē pluriū: leue erat duce quēlibet de ista secta ad iopiabile. iō ſbdit: q ex singu- loz hoz ducēdi. s. ad iopinabile ē i ꝓpōnib⁹ q̄s iteroga gamus sumē debemus positiōes exneas p̄hoz: ⁊ ex il

lis arguẽ ꝑ eos q̃ sunt de illa secta. Deinde cum dicit.

¶ Solutio ẏo hoc cõpetẽs ferẽt: ꝺ oñdere qm̃ nõ ꝓpter orationẽ accidit iprobabile: semper autem hoc vult qui contendit.

¶ Docet talia soluẽ. d. q̃ cõpetẽs solo hoc eẽ ferẽt. i. esse di oñdẽ: qm̃ illud iprobabile nõ accidit pp oronẽ. i. pp argumẽtationẽ opponẽtis. semp eni opponẽs q̃ ꝓtendit. i. q̃ certat ⁊ bellat. vult ꝺ. vz. q̃ illud iopinabile accidat ex argumento suo. ¶ Notãduz aũt q̃ opponẽs nõ di vincẽ nisi cogat rñdẽtem ex vi argumẽti cõcedẽ aliq̃ icõueniẽs: nã si gra disputatiõis uel aliq̃ alia de cã rñdẽs ꝓcederet aliq̃ icõueniẽs nõ eẽt in ꝺ glia opponentis. cum ergo aliquis de aliqua secta ducitur ad aliq̃ improbabile debet dicere q̃ hoc est ex positione sua nõ ex argumẽtatiõe opponentis. Deinde cũ dicit.

¶ Amplius aũt ex uolũtatiꝫ ⁊ manifestis opinionibꝫ: nõ eni eadẽ ⁊ uolũt ⁊ dicũt: ꝺ dicũt qdẽ decoratissimas orones: uolunt ãt ea q̃ vñr ꝓdesse: ut bñ mori magis q̃ꝫ vi uere uoluptuose dicũt oportẽ: ⁊ egẽ iuste magis q̃ꝫ diuitijs affluẽ ꝑue: uolũt ãt ꝯria.

¶ Docet ducere ad iopiabilia ex diũsitate que est in nobis. nã in nobis rõ ꝯriat passioni. ⁊ utplimuz in occulto uolumus qd̃ suggerit passio. in apto tñ logm̃ qd rõ dictat. nõ eniz facimus qd̃ docemus nec uolumus qd̃ logmur. duo q̃ fac. qr ꝑ⁹ ponit istud documẽtũ. 2⁹ adaptat ipz ibi⌊ Ergo eũ qui dic. ⌋Dicit q̃ q̃ amꝑ. sup. aliud documẽtũ ducẽdi ad iopiabile est ex uolũtatiꝫ q̃ꝫtũ ad id qd̃ suggerit passio ⁊ manifestis opinibꝫ q̃ꝫtũ ad id qd̃ dictat rõ. nõ eniz hoies eadẽ uolũt ⁊ dicũt sed dicũt qdẽ decoratissimas orones: uolũt tñ ea que vñr ꝓdesse: ut dñt magis oportẽ bñ mori q̃ꝫ uoluptuose viuere. ⁊ egẽ. i. eẽ pauper iuste magis q̃ꝫ ꝓaue affluere diuitijs. uolũt aũt nõ hec sz ꝯtraria. Deide cũ dicit.

¶ Ergo eũ q̃ dicit �fm uolũtates ad manifestas opiniones ducẽdũ: eũ ẏo q̃ �fm ad abscõsas: utrũq̃ꝫ eni necessariũ extra opinionẽ ducere: aut eniz ad manifestas: aut ad obscuras opiniones dicunt contraria.

¶ Adaptat documẽtũ ad ꝓpositũ. d. q̃ eũ qui dicit uolũtates. i. eũ qui asserit opinionẽ illã quã suggerit passio ⁊ dictat sensus: ⁊ quã vult uolũtas ducendũ est ad manifestas opiones q̃s dictat rõ. euz aũt qui rñdet ꝟz has. i. ꝫm has manifestas opiones. ducenduz est ad abscõsas q̃s vult uolũtas. utrũq̃ꝫ eni. i. utroq̃ꝫ mõ necessariũ est ducere extra opinionẽ. semp eni rñdẽtes uel dicunt ꝯria ad manifestas opiniones uel abscõsas. Deinde cũ. d.

¶ Plurimus aũt locus est faciẽdi que extra opinionẽ sũt dicẽ: sicut ⁊ caliades in gorgia scriptꝰ est dicẽs: ⁊ uere res oẽs arbitrati sũt accidẽ in eo q̃ ꝫm nãm: ⁊ ꝫm legez: ꝯria eni esse nãz ⁊ legẽ dicũt: ⁊ iustitia ꝫm legẽ qdẽ est bonũ: ꝫm nãm aũt nõ bonũ.

¶ Ponit documentũ sumptũ ex diuersitate legũ. leges eni ꝯdicũt nature: ⁊ nã legibꝫ. tria q̃ facit. qr ꝑ⁹ ponit bꝰ documẽtũ. 2⁹ adaptat ipm ad ꝓpositũ. 3⁹ dat differẽtiã iter id qd̃ est ꝫm legẽ: ⁊ id qd̃ est ꝟz nãz. 2ª ibi⌊ Opz q̃ ad eũ. ⌋3ª ibi⌊ Est ãt eis. ⌋Dicit q̃ q̃ plurimꝰ locus i. frequẽs locꝰ. siue idoneũ documẽtũ facẽ dicẽ ea que sũt ex opinionẽ est sic̃ dicebat caliades. i. ille hõ q̃ scriptꝰ est in gorgia. i. in illo liº. caliades eni erat dicẽs siue dicebat q̃ oẽs ueteres arbitrati sũt accidẽ in eo qd̃ est ꝟz nãm ⁊ ꝫm legẽ. que sup. talia sibi ꝯdicũt. iõ sꝺdit q̃ ꝯria opz eẽ nãz ⁊ leges. talẽ eni iustitiã ꝫm leges ꝓtingit eẽ qd bonũ q̃ ꝫm nãm ꝓtingit eẽ nõ bonũ. ¶ Notandũ aũt q̃ gorgias est qdã liber plonis. cuius ꝓsuetudo fuit libros suos ititulare a discipulis suis. Tyme⁹ eniz ⁊ fedron ⁊ menõ fucrũt discipuli plonis a qbꝰ ititulauit dictos libros. sic et ⁊ Gorgias fuit qdã discipulus plonis a q̃ intitulauit quẽdã librũ quẽ appellauit gorgiã. in illo aũt liº scriptũ est de qdã q̃ uocabat caliades q̃ ipse dicebat oẽs ueteres ⁊ oẽs antiquos arbitratos fuisse legẽ ⁊ nãm esse ꝯria. ⁊ aliqd est bonũ ꝫm vnũ qd̃ nõ est bonũ ꝫm aliud ⁊ ecõuerso. Deinde cum dicit.

¶ Opz q̃ ad eũ qdẽ q̃ dicit ꝫm nãm ꝫm legẽ obuiare: ad eũ ẏo q̃ ꝫm legẽ in nãz ducere: utrũq̃ꝫ eni dicẽ ẽ qd̃ extra opinionẽ ẽ.

¶ Adaptat q̃ꝫ ꝺ documẽtũ ad ꝓpoᵐ ⁊ exꝯrietate que est iter legẽ ⁊ nãm docet ducẽ ad inopinabile. d. q̃ ad eũ q̃ dicit ꝫm nãm opz obuiare ꝫm legẽ. ad eũ ẏo q̃ ꝫm legẽ ducẽ in nãm obuiãdo ei ꝑ id qd̃ est ꝫm nãm. utrũq̃ꝫ eni. i. ex utraq̃ꝫ pte. s. taz ex parte legis q̃ꝫ ex pte nature ꝓtingit dicere q̃ est extra opinionem. Deinde cũ dic.

¶ Erat aũt eis ꝟz nãz qdẽ uer: ꝫm legẽ aũt qd̃ pluribꝫ vi. Quare manifestũ: qm̃ ⁊ illi quẽadmodũ ⁊ q̃ nũc aut arguẽ: aut ad qd̃ ex opinionẽ eẽt dicẽ rñdẽtẽ conabant facẽ.

¶ Oñdit quõ differt id qd̃ est ꝫm nãm ab eo qd̃ est ꝫm legem. d. q̃ id qd̃ est ꝫm nãm est ueruz eis. i. apud eos. s. apud sapiẽtes: sed ꝫm legẽ est id qd̃ videt pluribus. ⁊ qr tã antiquitus q̃ꝫ nũc conabant opponentes ducere respondentes ad inopinabile ꝫm sapientes: uel ꝫm plures. ideo subdit manifestũ esse q̃ quẽadmodũ illi. i. antiqui. sic ⁊ qui nunc. i. moderni conantur arguere. i. redarguere respondentem. aut facere ipsuz dicere quod est extra opinionem sup. uel sapientum uel plurium.

Dubitaret forte aliqs qd̃ appellet hic pꝟs eẽ ꝫm nãm ⁊ ꝫm leges. ¶ Dicẽduz q̃ ꝫm quosdã ꝟ appellat ꝫm nãm qd̃ nãm saluat. ꝫm leges ẏo qd̃ leges dicũt: ⁊ ꝟ ut dicũt ꝯtraria sunt. naz leges dicũt latronẽ suspendi: nã ẏo ꝯtradicit. qr hoc nõ saluat nãz: sed tollit: sed hoc stare nõ potest: qr ꝫm pꝟz qd̃ est ꝫm nãm est tale simpliciter: ⁊ apud sapientes: qd̃ ẏo ꝫm leges est qd̃ videt pluribꝫ. ꝯstat autez q̃ latronẽ suspendi est bonũ ꝫm sniam sapientũ: ⁊ est bonuz simpliciter. lz eni sit maluz huius ut latronis. simpliciter tamen bonũ est: qr decorat rẽ publicã. suspẽsio q̃ latronis si attendant uerba phi magis est ꝫm nãm q̃ꝫ cõtra nãm. ¶ Sciendũ ergo q̃ ꝫm pꝟum rhetoricoruz 2⁹ ⁊ ethicorũ qnto duplex est iustũ. ꝫm legẽ ⁊ ꝫm nãm: vnde ⁊ coiter ꝓsueuit distingui q̃ duplex est iustũ. s. naturale ⁊ positiuũ. pꝟus ergo per nãm intendit ius naturale. per legẽ ẏo ius positiuũ. qd̃ ergo est ꝫm ius naturale est simpliciter tale: ⁊ est ꝫm sniam sapientũ. qd̃ ẏo est ꝫm leges positiuis. qr aliquãdo ciues sũt ꝓditores taliũ. ideo que sunt ꝫm leges sunt que vident pluribꝫ.

Alterius forte dubitaret aliqs. utz ea que sũt ꝫm legẽ sint ꝯria his que sũt ꝟz nãz. Dom q̃ ꝟz ius nãle sũt que recta rõ dictat: sz leges positiue utplurimũ cui ꝓcurrũt ꝑficua. multa eni sũt ꝑficua ⁊ utilia: quoz dictat rõ igit ꝟz nãz ⁊ leges siue ius nãle ⁊ ius positiuũ in pluribꝫ opz sibi inuicez esse ꝯria.

Alterius forte dubitaret aliqs q̃re qd̃ ẽ ꝟz nãz: di eẽ tale ꝟz sapiẽtes. qd̃ ẏo est ꝟz leges. di eẽ qd̃ vi pluribꝫ. ¶ Dom q̃ ut dcz ẽ que sũt ꝟz ius nãle sũt talia ꝟz rõnẽ: sz que ꝟz leges positiuas utplurimũ sũt ꝑficua ⁊ bona ꝟz sensuz. ⁊ qr sapiẽtes ꝟz q̃ꝫ bꝰ sũt: regunt rõne. pꝟes ẏo regunt passiõe ⁊ sensu: ꝑplus

vo ⁊ multitudo nō ꝓcipiūt nisi sensibilia bona. bñ ꝯ dicū est ꝙ que sunt ꝑm nām ⁊ ꝑm rōnē sunt talia ꝑm sactū est ꝙ que sunt ꝑm leges ⁊ ꝑm proficua sunt que videntur pluribus. Deinde cum dicit.

¶ Quedā aūt iterrogatiōes hñt utrāq; improbabilē cē rñsionē: ut utrū sapiētib⁹ aut patri oporteat obedire: ⁊ expediētia facere aut iusta: ⁊ iniuriā pati meli⁹ q̄ nocere.

¶ Docet ducē ad inopinabile ex diūsitate siue ex ōrietate que est in ipsa iterrogatiōe: ⁊ tria facit. q̄ p⁰ facit qđ dcm est. 2⁰ adaptat documētū h̄ ad ꝓpositū. 3⁰ reducit hāc ōrietatē ad p̄cedētē. 2ª ibi⁊ Opz aūt reducere. ⁊ 3ª ibi⁊ Erit aūt ad ea. ⁊ Dicit ꝯ ꝙ q̄dā iterrogatiōes hñt utriq; improbabilē cē rñsionē. sūt eni q̄dā iterrogatiōes tales q̄les in seipsis hñt ōrietates: ⁊ ex utraq; pte ꝓtingit cē ꝯ eas improbabilē rñsionē: ut si querat utrū oporteat obedire sapiētib⁹ aut pri. ⁊ utrū oporteat expediētia facē aut iusta: ⁊ utr̄ sit melius pati iniuriā q̄ nocē. ¶ Notādū aūt ꝙ in oib⁹ p̄dictis iterrogatiōib⁹ est dare ōrietatē. ⁊ qcqd rñdet uel ōdicit plib⁹ uel sapiētib⁹: nā plures dicūt ꝙ obediēdū est pri: ⁊ ꝙ opz expediētia facē: ⁊ ꝙ meli⁹ est facē iniuriaz q̄ pati. sapiētes vo dicūt obediēdū cē sapiētib⁹: agēdū cē iusta: nō cē faciendus iniuriā: sed magis patiendum. Deinde cum dicit.

¶ Oportet aūt ducere ad ea que plurib⁹ ⁊ sapiētib⁹ sūt ꝓtraria. Nā si dicat aliqs ut q circa rōnes ad que pluribus: si aūt ut plures in ea que his q in rōne: dicūt eni hi qdē ex necessitate beatū iustū esse: pluribus aūt improbabile est regē nō felicē esse.

¶ Adaptat h̄ documētū ad ꝓpositū. d. ꝙ in talib⁹ iterrogationib⁹ oz ducē rñdētē ad ea que sūt ōria plib⁹ uel ēt ad ea que sūt ōria sapiētib⁹: nā si aliqs dicat ut dicūt q sūt circa rōnes. i. ut dicūt sapiētes: ducendus est ad ea que videnť plurib⁹. si aūt dicat ut plures. ducēdus est in ea que videnť in his q sūt in rōne. ⁊ sb̄dit quō sapiētes q sūt in rōne ōdicūt plib⁹. d. ꝙ hi. s. sapiētes dicūt iustū ex necessitate esse beatū. plurib⁹ aūt nō vi sic. vulgares eni nō credūt iustū esse beatū: sed dluitē. improbabile est eni apud eos regē nō esse felicē. Deinde cū dic.

¶ Erit aūt ad ea que sic sūt improbabilia ducere idē qđ ⁊ i eā que ē ꝑz nāz: ⁊ ꝑz legē ōrietatē ducē: nā lex opio pluriū é: sapiētes āt ꝑm nāz ⁊ ꝑm ṽitatē dicūt: ⁊ ea qdē que sunt extra opionē ex his opz querē locis.

¶ Reducit hāc ōrietatē ad p̄cedētē. d. ꝙ ducē ad ea que sunt sic improbabilia. s. ꝑm plures uel ꝑm sapiētes idem erit qđ ducē in eā ōrietatē que est ꝑm nām ⁊ ꝑm ueritatē ⁊ ꝑm legē: q̄ lex est opinio pluriū: ſz sapiētes dicunt ꝑz nām ⁊ ꝑz ueritatē. Ultimo epilogat circa determinata dicens. ꝙ ea que sunt extra opinionem ex his locis i. ex his documentis oportet querere. Cap̄. X.

E facere nugari quid dicimus: nugari iam monstrauimus.

¶ In pte ista determinat phs de meta nugatiōis. ⁊ duo facit. q̄ p⁰ supponit ex p̄cedētib⁹ qđ sit nugari. 2⁰ ex suppōne facta inuestigat documēta ad talē metā. ibi⁊ Oēs aūt h⁹¹. ⁊ Dicit ꝯ ꝙ ddz est de facē nugari: ſz qđ dicimus eē nugari: iā mōstrauim⁹ in ꝑn⁰ hui⁹ lib¹. iō sup. neče est h̄ supponēdū. Deide cū. d.

¶ Oēs aūt hi⁹ oones h̄ uolūt facere si nihil differat nomē uel oroné dicere.

¶ Ex suppōne ei⁹ qđ est nugari inuestigat documenta ad metā nugatiōis. nisi eni scirem⁹ qđ est nugari nō posse nus scire quō ꝓtingit uenari nugationeꝫ. suppositō ꝯ qđ est nugari: habemus idoneitatē ad inuestigādū documēta ꝙ que arguimus ꝙ aduersarius nugat. duo ꝯ facit. q̄ p⁰ ponit documēta ꝙ que fit nugatio vā. 2⁰ ꝙ que fit appens. 2ª ibi⁊ Videnť aūt facē. ⁊ Ad euidētiā ꝑmeptis sciēdū ꝙ sic in falsa ꝑm plēs iterrogatiōes ex suppositiōe alicui⁹: ut supponēdo eodē mō diffiniri aliqd in singulari ⁊ in plurali ꝓtingebat fieri ueꝫ elēchū: sic in meta nugatiōis supponēdo ꝙ idē significet nomē ꝙ se sūptū ⁊ alteri ꝓiunctū: uel qđ idē significet nomē qđ oro: ducit qs ad uerā nugationē. duo ꝯ facit. q̄ p⁰ ait ꝑmittēdā esse hāc suppōnē. 2⁰ qđ dixerat manifestat ꝙ exēpla. ibi⁊ Duplū aūt. ⁊ Dic ꝯ ꝙ oēs h⁹¹ oones. que sup. dicēde sūt uolūt h̄ facē. i. uolūt ducē ad uerā nugationē. si sup. supponat ꝙ nihil differat dicē nomen ꝙ se sūptū ⁊ dicē oronē uel nomē ꝙ se sūptū uel alteri cōiūctū. ¶ Notādū aūt ꝙ differt dicē nomē ꝙ se sūptuz ⁊ dicē ipm ut facit oronē: ⁊ est ꝓiunctū alteri: nā dupluz ꝙ se sūptū dat itelligē dimidij: ſz si duplū ꝓiungat cū dimidij nō ulterius dat itelligē dimidij: si ꝯ nō differret duplū ꝙ se sūptū: ⁊ duplū ꝓiunctū dimidij. tūc dupluz ꝓiunctū dimidij daret itelligē dimidij: sicut dat ipsuz itelligē ꝙ se sūptū cū nō ꝓiungit illi. eēt ꝯ nugatio ddo duplū dimidij. q̄ bis poneret ibi dimidij. ⁊ qđ dcm est de relatiuis ṽitatē hēt in ꝙ se passiōib⁹. si eni sīmū ꝓiūctū naso daret itelligē nasuz sicut dat ipm itelligē ꝙ se sumptū. tūc dicēdo nasus simus esset ibi nugatio. eēt eni dicere nasus nasus cauus. Deinde cum dicit.

¶ Duplū ām ⁊ dimidij duplū idē: si ꝯ ē duplū dimidij duplū erit dimidij dimidij duplū: ⁊ rursū si ꝙ duplo duplū dimidij pōat ter erit dēz dimidij dimidij dimidij duplū.

¶ Ex suppōne p̄dicta. vz. ꝙ nō differat dictio: ut est ibi nomē. i. ut sumit ꝙ se: ⁊ ut fac oronē. i. ut ꝓiungit alteri. docet ducē ad uerā nugationē. ⁊ duo facit. q̄ p⁰ docet h̄ in relatiuis ꝑm nām. 2⁰ in ꝙ se passionib⁹. ibi⁊ Et quorūcūq; sbiecta. ⁊ Circa p̄m tria facit. q̄ p⁰ docet h̄ in relatiuis ꝑm se. 2⁰ in relatiuis ꝑz suū genus. 3⁰ ꝓcludit hoc ueritatē hīe in oib⁹ relatiuis. 2ª ibi⁊ Et putas est ꝓcupiscētia. ⁊ 3ª ibi⁊ Sūt aūt hi⁹¹ oones. ⁊ Cōtinuet autē sic. suppositū est idē sigre nomen ⁊ oronez: uel idē sigre nomē ꝙ se sūptū ⁊ ꝓiunctū alteri. qđ si ita est: idē erit duplū ꝙ se sūptū ⁊ duplū ꝓiunctū dimidij: si ꝯ duplum est dimidij duplū. i. si ꝙ loco dupli pōt accipi duplū dimidij bis poneretur ibi dimidij. ⁊ erit dimidij dimidij duplū. ⁊ rursum si ꝙ duplo ponat dupluz dimidij. ter erit ibi dictuz dimidij. erit eni dimidij dimidij dimidij duplū. Notādū aūt ꝙ si semp ꝙ duplo possumus accipere duplū dimidij. poterimus arguē infinitā nugationē. infinities eni ponet ibi dimidij. Deinde cum dicit.

¶ Et putas est ꝓcupiscētia delectationis: h̄ aūt est appetit⁹ delectatiōis: est ꝯ ꝓcupiscētia appetit⁹ delectationis delectationis.

¶ Ponit 2ᵐ exēplū in relatiuis ꝑm suū genus. d. putas sup. ꝙ bñ dcm fit ꝓcupiscētia delectatiōis. si rñdeat ꝙ bñ dicat ꝙ h̄. s. ꝓcupiscētia est appetit⁹ delectatiōis. cō cupiscētia ꝯ delectationis nihil aliud est q̄z appetitus delectationis. ⁊ ita nugatio. ¶ Notādū aūt ꝙ appetitus est q̄si genus ad ꝓcupiscētiā. appetit⁹ eni diuidit in appetitū sensitiuuz ⁊ intellectiuum. appetitus autem sensitiuus rursus diuiditur in irascibilem ⁊ concupiscibilez. si ergo concupiscentia est ad aliquid. q̄ appetitus est ad aliqd segtur ꝙ cōcupiscentia sit relatiuuz. q̄ suū genus est relatiuū. ¶ Notādū ēt ꝙ ꝓcupiscētia

dat itelligere delectationē: sed ꝙiuncta delectatiói nō ulteriꝰ dat itelligere eā. iō dō. Ocupia delectationis nó est ibi nugatio nisi suppoſito ꝙ idē ſignificet nomē qđ oro: ⁊ ꝙ non differat Ocupia per ſe ſumpta: ⁊ ut est ꝙiuncta huic genitiuo delectationis. Deide cū dicit.

¶ Sunt aūt oēs hi⁹ oſones ⁊ in ad aliqd: quecūqꝫ nō ſolū gña: ſ ⁊ ipa ad aliqd dñr ⁊ ad idē ⁊ vnū aſſignant: ut appetit⁹ alicuius appetit⁹: ⁊ Ocupia alicui⁹ Ocupia: ⁊ duplū alicui⁹ duplū: ⁊ duplū dimidiū.

¶ Ondit ꝙ in oib⁹ relatiuis cōmittit nugatio ſuppoſita ſuppone ꝑdicta. d. ꝙ h⁹ oſones ducentes. ſ. ad nugationeꝫ ſunt oēs que dicte ſunt. ⁊ ſubdit ꝙ in ad aliqd quecūqꝫ nō ſolū ſm gña: ſed ēt ſm ſeipſa dñr ad aliqd ſ. ad oia relatiua: tā ſm ſe qꝫ ſm ſuū genus: ſi aſſignant vnū ⁊ idē ſup. nugationē faciūt: ut appetit⁹. qꝛ est alicui⁹ appetit⁹. ⁊ Ocupiſcentia que est alicui⁹ Ocupia. ⁊ duplū qđ est alicui⁹ duplū. est eni duplū dimidiū. in oi b⁹ ſup. talib⁹ cōmittit nugatio. ¶ Nōandū aūt ꝙ dicē ¶ Et ad idē ⁊ vnū aſſignant. ¶ qꝛ vnū relatioꝫ nō dat itelligē aliud niſi determiate aſſignet ad illd. vult ꝙ dicere ꝙ in relatiuis nō q̄cūqꝫ mō acceptis cōmittit nugatio: ſꝫ ut aſſignant ad vnū ⁊ idē. i. ut aſſignant ad aliqd determiatū. qꝛ ſ mō accepta relatiua dant itelligē ſeipa: ⁊ cōmittit ibi nugatio ſuppoſita ſuppōne ꝑdcā. Ex quo appet. qꝛ ala nō determiate dr relatiue ad auē q̄ſtūcūqꝫ ſupponat ꝙ idē ſignificet nomē qđ oro non ibi erit nugatio. dicēdo ala auis. ¶ Notādū ēt ꝙ cuꝫ cōcupia videat eē relatiuū ſm ſuū genus. duplū vo ſit relatiuū ſm ſe. iō in talib⁹ exēplificauit ut oñdat in oib⁹ relatiuis cōmitti nugationē ſi determiate ⁊ debite aſſignant ꝑ ſuppoſita ſuppōne ꝑdicta. Deide cū dicit.

¶ Et q̄rūcūqꝫ ſubiecta cū nō ſint aliqd oino q̄rū ſūt hit⁹ aut paſſiōes: aut aliqd hi i oſone eoꝝ cū deſignant ꝑdicatoꝝ de his.

¶ Hic oñdit idē vitatē hēre in per ſe paſſionibus. ⁊ duo facit: qꝛ ꝑmo ꝓponit qđ intēdit. 2° manifeſtat qđ dixerat per exēplū: ibi ¶ Ut abundans est ibi nūerus. ¶ Dicit ergo ꝙ ſubta quorūcūqꝫ accidentia cuꝫ nō ſint ad aliqd oino. i. ꝓter hoc ꝙ ſint relatiua: ſi illorū ſuborū ꝑdicta accñtia ſunt hit⁹ aut paſſiones aut aliqd h⁹ modi ut diſpōnes. ⁊ in rōne. i. in diffōne eoꝝ ꝑdicatoꝝ. i. illoꝝ accñtiū cū deſignant uł cū fiǧtur: ut hēt correctio greca de his. i. de ſbiectis. ſup. in talib⁹ hēt fieri nugatio. ¶ Notādū aūt ꝙ accñtiū q̄dā ſunt per ſe: q̄dā vo per accñs. in diffōne accñtiū ꝑ ſe ponunt ſbiecta. ſꝫ i diffō ne accñtiū per accñs. ſm ꝙ talia ſunt ſbiecta nō cadūt utrū aūt nulla ſint accñtia talia. ita per accñs quoruꝫ nō ſint aliq̄ ſbiecta per ſe nō est pñtis ſpeculatiōis. ſufficit aūt ad pñs ſcire ꝙ in diffōne accñtiū per ſe ponūtur ſbiecta: nō aūt in diffōne accñtiū per accñs nō cadit ſbm: ut ergo pbs oñderet ꝙ nugatio cōmittit in accidētib⁹ per ſe: ⁊ nō in per accñs: dixit nugationē ꝓtigere in illis accñtib⁹ que ſic ſunt hitus: aut paſſiones aut diſpōnes ſboꝝ: ꝙ tñ i rōne eoꝝ ꝓdeſignant de his i. ſit mētio de ſubiectis. Deinde cum dicit.

¶ Ut abundās est numerus mediuꝫ hūs: est aūt numerus abundans: est ergo numerus numerus medium habens.

¶ Manifeſtat qđ dixerat per exēpla. ⁊ duo fac. qꝛ ꝑ° ad ducit ad ꝓpoſitū exēplū mathematicū. 2° exēplū nāle. ibi ¶ Et ſimuꝫ. ¶ Dicit ergo ꝙ abundans. i. nūs ipar est nūs mediū hūs. est aūt nūs abūdans. i. in abūdāti ⁊ in ipari itelligit nūs. bis ergo dicit ibi nūs. abundās ergo nūs est nūs nūs mediū hūs. ¶ Notandū aūt ꝙ par nūs diuiſus in duo eq̄lia nihil remanet mediū. de rōne eni paris est ꝙ poſſit diuidi in duo eq̄lia: ut vult Boe⁹ in ariſmetrica ſua. Impar aūt cū diuidit in duo eq̄lia: diuidentia nō euacuāt totum diuiſuꝫ: ſed in medio remanet vnitas. ideo dicit impar eē numerus medium habens. Deinde cum dicit.

¶ Et ſi ſimū cauitas naris est: est aūt naris ſimi: est igit naris naris caua.

¶ Oñdit hoc idē per exēplū nāle dicēs. ꝙ ſimū est cauitas naris. est aūt ſima naris. i. in ſimo itelligit naris ſiue naſus. bis ergo ponit ibi naris. iō cōcludit. erit ergo naris ſima: ſiue naris naris cauitas.

Dubitaret forte aliqs. utrū poſito vno relatiuoꝝ ut est ꝓiūctū alteri det itelligē alterū: ut utrū duplū ꝓiūctū dimidiū det ulteri⁹ intelligē dimidiū. ¶ Dōm ꝙ tota cā q̄re vnū relatiuoꝝ dat itelligē reliquū est ordo uł depēdētia vni⁹ ad alteꝝ Intellect⁹ eni nō pōt itelligē aliqd ordiatū ad aliđ uel depēdēs ab alio niſi itelligat illud ad qđ ordiat uł a q̄ depēdet. Inde est ꝙ ꝙ relatiua ſunt ſił nā. i. nāli intelligētia. ut vnū est de itellectu alteri⁹. ſi ꝙ ordo ⁊ depēdētia est cā ꝙ vnū relatiuoꝝ det itelligē aliđ: qñ relatiuū ſumit per ſe. qꝛ ille ordo ⁊ illa depēdētia nō est termiata: de neč̄itate dat itelligē reliquū relatiuū: ſꝫ ſi accipiatur relatiuū alteri ꝓiūctū: qꝛ illa depēdētia iā est terminata nō ulteri⁹ dat itelligē reliquū. duplū ꝙ ꝑ ſe ſūptū: qꝛ dič aliqd hns ordinē uł depēdētiā ad dimidiū. iō dat itelligē dimidiū: ſꝫ ſi dicat duplū dimidiū: nō ulteri⁹ ibi itelligit dimidiū: qꝛ illa depēdētia iā ē teriata.

Alterius forte dubitaret aliqs. utꝝ ꝑpria paſſio ꝓiuncta ſubo det ulteri⁹ itelligē ſubm ¶ Dōm ꝙ obm itellect⁹ est qđ qd est ⁊ ꝑmū qđ apprehēdit ab itellectu est ens uł eē. Cuꝫ ergo accñtia nō ſint entia niſi qꝛ ſunt entis: accñs nō poterit eē obꝫ itellect⁹ niſi ut hēt ordinē ⁊ dependentiā ad ſubm: cū nec ſint quid nec ſint ens: niſi qꝛ ſunt aliqd entis: ut qꝛ ſunt aliqd ſubi: ſicut ergo ordo uel dependentia vniuſ relatiui ad aliud est cā q̄re vnū dat itelligē reliquū. ſic ordo uł depēdētia accñtis ad ſbm est cā q̄re accñs dat itelligē ꝑpriū ſbm. Si ergo accñs ſumat per ſe dat intelligere ꝑpriū ſbm. ſed ſi cōiungat ei nō ulterius dat intelligere ipm. qꝛ illa dependētia iā est terminata. ſimum ergo per ſe ſumptū dat intelligere naſum. ſed dicendo naſus ſimus nō ulterius itelligit ibi naſus.

Alterius forte dubitaret aliqs. utꝝ ſpēs ꝓiuncta gñi det itelligere genus: ut utrū ddo aial hō: hoc ꝙ dico hō det ulterius itelligere aial. ¶ Ddz ꝙ nō est eadē cā q̄re relatiua ſunt de itellectu relatiuoꝝ. uel ſbiecta ſunt de intellectu accñtiū: ⁊ q̄re gña ⁊ ſupiora ſunt de itellectu iferioꝝ: nā relatiuū est de itellectu relatiui: ⁊ ſbm de itellectu accñtis ꝑ ordinē uł depēdētiā ut dictū est. iō talia nō apposita intelligūt. apposita vo nō ulteri⁹ dant itelligi: qꝛ ille ordo uł depēdētia iā est determiata: ſed ſupiora ſic ſunt de itellectu iferioꝝ nō ſolū ꝑ depēdētia: ſed ēt ꝑ idētitatez realez. q̄tūcūqꝫ ergo illa depēdētia ſit termiata. tñ qꝛ ſemp manet realis idētitas ſemp iferi⁹ dat itelligē ſuū ſupi⁹. hō ergo per ſe ſumpt⁹ dat itelligē aial: ⁊ hō ꝓiūct⁹ aiali ſemp dat itelligē aial. ¶ Sciēdū tñ ꝙ de hac mā in q̄buſdā nr̄is editionib⁹ theologicis diffuſi⁹ dixim⁹ ubi diſtinximus ꝙ alr aliqd est de itellectu alteri⁹ qꝛ uł est de itellcu ꝑ° uł 2°. de itellcu eni ꝑ° ſūt oia ea que realē idētitatē hnt ad ea de quoꝝ ſūt itellcu: ſꝫ de itellcu ſcdario dr illa eē que nō hnt realē idētitatē ad alia: ſꝫ ꝑ ordinē aliquē uł ꝑ aliquā depēdētiā itelliguntur in illis. ſꝫ ſ̄ hūc modū loquēdi ſupiora ſunt de itellcu ꝑ° iferioꝝ: ſꝫ ſbiecta reſpectu accñtiū ⁊ relatiua reſpectu relatiuoꝝ ſunt q̄ſi de itellcu ſcdario. Inde est ꝙ ꝙ ſue ſ

ferioza accipiant per se: siue ut sunt ꝯiũcta supioribꝰ: siue qualr cũqz alr semp dat itelligẽ supiora. nã cuz talia sint de itellectu eoꝝ p se ⁊ ꝑ° nullo mõ pñt accipi inferiora qn dent itelligere supiora: sz in accñtibꝰ ⁊ relatiuis nõ sic. respectu quoꝝ accipit itellectꝰ q̃si scdari ꝰ. semp g̃ loco hois põt accipi aial rõnale: qz ipa essentia hois nihil est aliud qz rõnale aial. aial eni rõnale ẽ diffõ hois simplr ⁊ nõ p additamẽta: sed non semp loco simi possumꝰ accipe nasuz cauũ. nõ eni est eadẽ eẽntia nasi ⁊ simi ⁊ nasus cauus nõ est diffõ simi simplr. sz p additamẽta ut declari hẽt 7° metaᶜᶜ. ex ꝟ g̃ appet derisoriã
2.19. eẽ põnẽ dicẽtiũ qz si spes p̃cedat genus est ibi nugatio sz si sequat nõ. dicũt eni qz si dicimꝰ hõ aial nugationẽ facimꝰ. Sz dicẽdo aial hõ nulla est ibi nugatio: sed ꝟ stare nõ põt. dicebat eni qz aial rõnale simplr est diffõ hois: ⁊ est idẽ qđ qdditas ⁊ eẽntia eiꝰ. cũ g̃ hõ nõ possit separi a ꝑpa qdditate uel eẽntia pro loco hois poterit accipi aial rõnale pp qđ exp̃ssioz est nugatio dicẽdo aial hõ qz dicẽdo hõ aial: nã cũ dr aial hõ. si p hoie accipiat aial rõnale idẽ erit qz aial rõnale: ⁊ qr stati sic dicẽdo. aial ꝯiũgit aiali: ualde exp̃ssa est ibi nugatio. sed si dicat hõ aial. si pro hoie accipiat aial rõnale idẽ erit qđ rõnale aial: ꝟ g̃ nõ est ita exp̃ssa nugatio. qr non ita imediate aial ⁊ aial ꝯiũgunt. In poematibꝰ g̃ ⁊ in ornatis locutionibꝰ ubi pp aliquã uenustatẽ ꝓmonis tolerari põt locutiõis aliq̃lis ipropetas sustinet ꝟ locutio aial hõ: ⁊ excusat p figurã que dr appõ: sz semp est improba. tũ qr est nugatiua. tũ ẽt qr ibi duo sbstãtiua immediate ⁊ sine copulatiõe ꝯiũgunt. pz g̃ qz si spes ꝯiũgat gñi: siue ꝟ fiat a pte ante: ut ꝺꝺo hõ aial: siue a pte post: ut dicẽdo aial hõ. sp est ibi nugatio: ut pz p rõnes p̃dictas. qr si tñ uellemꝰ pbi auctem hoie quõ est nugatio cũ spes ꝯiũgit ex pte post: ut cuz dr aial hõ sufficiat
2.18. qđ hẽtur 7° meᶜᶜ. ubi dr qz si simũ eẽt spes nasi. ꝺꝺo nasus simꝰ: eẽt ibi nugatio. ¶ Eẽt aũt ulteriꝰ dubitãdũ
2.18. utꝝ dria addita gñi faciat nugatiõez: sz qr ꝟ ulteriorẽ regrit itellz ⁊ spãlẽ locũ hẽt in 7° meᶜᶜ. iõ in aliud tps apponat. qr si ibi ꝯtigeret nos scribẽ ꝟ ⁊ alia q̃qua circa istã mãm uident eẽ dimissa diffusiꝰ traderemus.

Alterius forte dubitaret aliqs quõ uerũ sit qz nõ idẽ significat nomen qđ oratio.

¶ Ꝺom qz ut clarius patebit in scꝺo ubi soluet ad nugationẽ: significatio noiꝭ duplr põt accipi. ꝓprie. ⁊ large. ꝓprie aũt illud est de significatione noiꝭ qđ ꝑncipaliter iportat per ipm. large aũt ⁊ mãlr põt eẽ de significatione noiꝭ qcqd est de itellectu eiꝰ. ⁊ sicut duplr põt accipi significatio noiꝭ. sic duplr vitatẽ hẽt qz nõ idem sigñt nomẽ ⁊ oro: nã si accipiat ꝓprie nomẽ nõ sigñt idẽ qđ oro. qr ꝑncipalr per nomẽ uel per terminũ nõ iportat oro uel qd cõplexũ: sed qd icõplexũ. si ꝺꝺo accipiat significatio large: ut dicat significari per nomẽ qcqd itelligit per ipz. tunc nõ est exponẽdũ qz nomẽ nõ significet idẽ qđ oro. qr nõ significat qd cõplexũ. põt tũ qd cõplexũ eẽ de itellectu alicuiꝰ termini: ut de itellectu simi est nasus cauꝰ. accepta ergo significatione large: ut si dr eẽ de significatiõe termini qcqd itelligit per ipm exponẽduz ẽ qz nõ idẽ sigñt nomẽ qđ oro: qr nõ idẽ sigñt nomẽ p se sũptũ qđ i orone positũ uł alteri ꝯiũctũ. naz aliqd est de itellu nois p se sũpti qđ nõ est de itellu eiꝰ: ut est alteri ꝯiũctũ. simꝰ eni dat itelligẽ nasuz si nõ ꝯiũgat naso. si tñ ꝯiũctꝰ sit ei nõ ulteriꝰ dat itelligẽ ipm.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ idem significet nomẽ sumptũ p se ⁊ cõiunctũ alteri. ⁊ vł qz sic. qr cũ semp nomẽ maneat idẽ semper vł idẽ sigñre. ¶ Ꝺoz qz ut pz p hita q̃stuz ad ea que sũt de itellu nois p se ⁊ ꝑ° semp idẽ sigñt nomẽ p se ⁊ cõiũctũ alteri: sz q̃stũ ad ea que sũt de itellu scꝺario non idẽ sigñt spes p se accepta ⁊ ꝯiũcta gñi: sẽ nõ idem sigñt accñs p se sũptũ ⁊ ꝯiũctũ sbo ⁊ refert accipe relatiuuz per se: ⁊ ut est ꝯiũctũ alteri relatiuo. qđ ꝟo dr qz sp idez est nomẽ p se acceptũ ⁊ alteri ꝯiũctuz. ergo semp idem sigñt. ¶ Ꝺom qz lz idẽ sit nomẽ. nõ tñ eodez mõ sumit. ideo nõ eodem mõ sigñt. Deinde cum dicit.

¶ Uident aũt facẽ nõ faciẽtes: qñq̃ eo qz nõ interrogãt si sigñt aliqd p se dictũ duplũ: aut nihil: ⁊ si aliqd sigñt: utrũ idẽ aut diuersuz: ꝟ ꝯclusionẽ dicũt statim: ⁊ videt eo qz nomẽ idẽ: sit idem ⁊ significare.

¶ In pte ista oñdit quõ fit nugatio appenter dicens. qz opponẽtes vident qñq̃ facẽ nugationẽ: nõ tñ sunt faciẽtes: eo qz sup. in ꝑn° disputatiõis nõ interrogãt si duplũ. ułsi aliqđ aliꝺ ꝟ significet aliqd p se dictũ aut nihil. ⁊ si sigñt aliqd utrũ sup. p se sũptũ ⁊ ꝯiũctũ alteri significet idẽ aut diuersuz: sz sup. absq̃ tali interrogatiõe: ⁊ absq̃ eo qz supponat qz idẽ significet nomẽ p se sumptũ: ⁊ ꝯiũctũ alteri: uel qz idẽ significet nomẽ qđ oro: stati dicũt ꝯnẽ. i. stati iferũt nugationẽ ⁊ ꝯcludũt qz fuit nugatio ꝺꝺo duplũ dimidij: ⁊ vñr bñ dicẽ: eo qz idẽ nomñ fit duplũ p se sũptũ ⁊ ꝯiũctũ alteri. ⁊ qr idẽ nomñ ẽ vł idẽ sigñre. ¶ Mõnᵐ aũt qz ut pz p hita lz sit idẽ nomen duplũ p se sũptũ ⁊ ꝯiũctũ dimidio: tñ qr nõ eodẽ mõ accipit nõ eodẽ mõ sigñt: sed duplũ per se sumptuz dat itelligẽ dimidij. ꝯiunctũ ꝟo nõ dat itelligere ipm. nisi ergo in ꝑn° disputationis supponat qz idẽ significet duplũ per se sumptũ ⁊ cõiunctũ alteri: dicendo duplũ dimidij nõ facimus nugationẽ: sz videmur facẽ.

Dubitaret forte aliqs. utrũ ꝯsiderare de nugatiõe spectet ad sophistã. ¶ Dicendũ qz ẽt ea que sunt de ꝯsideratione aliaꝝ sciaꝝ ꝟz ꝓpria ꝑn² nõ est istius artis: ꝯsiderata tñ ꝓut in eis repit appentia ⁊ defectꝰ sũt de ꝯsideratiõe sophiste. ⁊ qr nugatio aliqñ fit. aliqñ vł fieri ⁊ nõ fit: iõ nugatio sub hac rõne accepta põt eẽ de ꝯsideratiõe sophiste. ꝑs g̃ ut ostenderet nugationẽ esse de ꝯsideratione sophiste:

ostendit qz nugatio aliquando fit aliquando videtur fieri: ⁊ non fit. Cap̃.XI.

Soloecismus aũt quale quid est dictum est prius.

¶ In pte ista docet ducẽ ad metã soloecismi. ⁊ duo facit. qr ꝑ° ex p̃cedẽtibꝰ supponit qd ẽ soloecismus. 2° hac suppõne facta exequit de itẽto. 2ª ibi [Est aũt ꝟ facere.] Dicit ergo qz q̃le qd est soloecismus. dictũ est prius. i. in ꝑn° huiꝰ libri: dicebat eni supꝰ qz soloecismꝰ est ꝝ locutionẽ barbarã logiçare. Deinde cum dicit.

¶ Est aũt hoc ⁊ facere ⁊ non facientez videri: ⁊ facientem non videri.

¶ Exeq̃t de itẽto. ⁊ tria facit. qr ꝑ° oñdit hic qz ꝯsidera re de soloecismo p̃t spectare ad sophistã: ⁊ ad dialeticum. 2° oñdit quõ magis idonee possumꝰ ducere rñdẽtez ad soloecismũ. 3° qr videt eẽ magna ꝯuenientia iter soloecismũ ⁊ figurã dictiõis dat diam inter ea. 2ª ibi [Sũt aũt oẽs.] 3ª ibi [Et quodãmõ silis.] Ad euidẽtiã ꝑᵉ ptis sciẽdũ qz sic supra dicebat de nugatione qz iõ est de ꝯsideratione sophiste qr aliqñ fit. aliqñ vł ⁊ nõ fit. sic dicẽ possumꝰ de soloecismo qz iõ ẽ de ꝯsideratione sophiste. qz aliqñ fit: aliqñ vł fieri ⁊ nõ fit. tria g̃ fac̃. qr ꝑ° ꝓponit qz silꝭ aliqñ fit aliqñ vł fieri ⁊ nõ fit. 2° qđ dixerat manifestat p exẽpla. 3° ex dictis ꝯcludit ꝯnẽ intẽtã. s. qz ꝯsiderare de soloecismo spectat ad artẽ sophisticã cũ in eo fit assignare apparẽtiã ⁊ defectũ. 2ª ibi [Quẽadmodũ cecilianus.] 3ª ibi [Ꝺaᵐ g̃ qñ ⁊ ars.] Dicit g̃ qz ẽ. i. ꝯtigit ꝟ soloecismũ facẽ: ⁊ ꝯtigit nõ faciẽtẽ solemˢ videri facẽ: ⁊ faciẽtẽ ñ videri facẽ. Ꝺ.c.d.

¶ Quẽadmoduz Cecilianus dicit: si ficus

fit secunde declinationis:nã qui dicit ficus maturas soloecisinũ quidẽ facit ꝑm illuꝫ: nõ videt aũt pluriꝫ:qui ℣o ficos videt q dem sed nõ facit. eodẽ mõ si finis solum masculini generis ꝑm quosdã: nã qui dicit certã soloecismum facit ꝑm eos.

¶ Manifestat qõ dixerat per exẽpla dicens.q ficut cecilianus dicit.ficus est scde decliatiõis.ꝛ declinat hic ficus huiꝰ fici.nã si ita est qui dicit ficus maturaꝫ soloecismũ facit ꝑm illũ:nõ vi aũt pluriꝰ.qꝛ ꝫ plures hicꝰ est q̃rte declinatiõis:pp qõ accusatiuus pꝓalis fac̃ has ficus.ꝑm ḡ hũc modũ vi q bñ dicat ficus maturaꝫ.sꝺ dit aũt q q dicit ficos maturas.vi qdẽ ꝑm pꝓes q facit soloecismũ sꝫ nõ facit ꝓꝫ cecilianũ.ponit aũt 3m exẽ plũ dicens q si finis solũ est masculini gñis ꝑm q̃sdã. qꝛ qdã ita dicũt eodẽ mõ.sup.poterit ibi ꝯtingẽ soloecismꝰ.nã q dicit certã finẽ soloecismũ facit ꝓꝫ eos.q.s. ponũt finẽ eẽ masculini gñis tm̃. ¶ Notãdũ aũt pꝓꝫ tria dixisse de soloecismo.ꝑº qꝛ aliqñ fit. 2º qꝛ vi ꝛ nõ fit.3º qꝛ fit ꝛ nõ vi.ꝑm ꝺ posuit tria exẽpla: nã supponẽdo opionẽ ceciliani q dicit hicꝰ maturas soloecismũ facit:sꝫ nõ vi: qui ℣o dicit ficos maturas vi:sꝫ nõ facit sic ẽt supponẽdo q finis sit masculini gñis q dicit certã finẽ facit soloecismũ:ꝛ ẽt vi facẽ qꝛ finis ex mõ ꝓlatiõis vi magis sonare in masculinuꝫ q̃ femininum. ¶ Notãdũ ẽt pꝺm nõ curare de exẽplo.qꝛ ficus est 2e ꝛ 4e declinatiõis.pp qõ accusatiuus pꝓalis facit ficos ꝛ ficus:sꝫ forte magis est 2e declinatiõis ut stat ꝓ arbore:ꝛ magis 4e ut stat ꝓ fructu:uꝫ forte ꝺ est ꝑm antiquã grãmaticã q ficus sit 2e declinatiõis:ut stat ꝓ arbore.antiq eni dicebãt arborẽ fici.moderni aũt tam ꝓ arbore q̃ ꝓ fructu utunꝫ ficu ut est 4e declinationis sic etiã ꝛ finis nõ est masculini gñis tm̃:sed est gñis incerti.declinat eni hic uel hec finis. Deinde cum dicit.

¶ Manifestũ ergo:qm̃ ꝛ ars q̃dã hoc põt facẽ:eo q multe oꝝones nõ colligẽtes soloecismũ:vñr sillogizare uelut in elẽchis.

¶ Ex dictis ꝯcludit ꝯnẽ itẽtã.nã si in soloecismo iuenit appẽtia ꝛ defectꝰ qꝛ aliqs fit ꝛ nõ vi.aliqs vi ꝛ nõ fit. manifestũ est ergo: qm̃ ars quedã ut sophica põt facẽ hoc.s.soloecismũ eo q multe oꝝones nõ colligẽtes.i. nõ sunt sillogiçantes soloecismuꝫ vñr ipm sillogiçare uelut in elẽchis.q.d.q ficut de elẽchis appentibꝰ hẽt eẽ ars sophica.sic de soloecismis poterit eẽ ars sophica.qꝛ in eis eẽ potest appentia ꝛ defectus.

Dubitaret forte aliqs quõ diũsimode hẽt ꝯsiderare de soloecismo grãmaticus ꝛ sophista. ¶ Dm̃ q grãmaticus de soloecismo cõsiderat inquãtũ obuiat ꝓprijs ꝓncipijs siue ꝓprijs regulis ipsiꝰ grãmatice.vñ ab eo sic diffinit q soloecismus est vitiũ in ꝯtextu ptiũ oꝝonis ꝑ regulas artis grãmatice factũ:sꝫ a sophista ꝯsideraꝫ soloecismus inquãtuꝫ apparẽter sillogiçaꝫ ꝛ ꝓput videt fieri ꝛ nõ fit.

Alterius forte dubitaret aliqs.utꝝ spectet ad dialeticũ cõsiderare de soloecismo. ¶ Dm̃ q cũ sophista seruiat dialetice: ꝛ fit quedaꝫ obligtaꝫ eiꝰ ẽt ut ꝑ sufficiẽter tãgebaꝫ:qcqd spectat ad sophistã ꝯsiderare utẽdo ꝛ faciẽdo spectat ad dialeticũ ꝯsiderare tradẽdo artẽ ꝛ doctrinã.ars ḡ sophica põt ꝺ facere.qꝛ põt apparẽter sillare soloecismũ.ars vo dialetica põt de ꝺ tradẽ doctrinã ꝛ artẽ. Deide cuꝫ dicit.

¶ Sũt aũt pene oẽs apparẽtes soloecismi ꝑm hoc:ꝛ qm̃ casus neq̃ masculinũ neq̃ femininũ iudicat:sed neutrum.

¶ Oñdit quõ magis cõmode:uꝫ quõ magis apparẽter fieri soloecismus.ꝛ tria facit.qꝛ ꝑº oñdit q magis apparẽter fit ꝑm neutrũ genꝰ.2º ex ꝺ docet sillare ꝛ facẽ soloecismũ.3º docet ipm cauẽ.2ª ibi ⌊ Dato ḡ sepe. ⌋ 3ª ibi ⌊ Opꝫ aũt ꝓmutari. ⌋ Circa ꝑm duo facit. nã ꝑº ꝓponit qõ itẽdit. 2º assignat cãꝫ dicti ibi ⌊ Nã ꝺ masculinũ. ⌋ Dicit ḡ q fere oẽs appentes soloecismi sũt ꝑm ꝺ.i.ꝑm neutrũ genꝰ:qõ figtur ꝓ ꝺ.ꝛ hꝰ soloecismi tũc sup.ꝯtigũt qñ casus neq̃ idicat masculinũ neq̃ femininũ:sed cõfundit utrũq̃ ꝛ indicat neutrũ.q.d.q in casibus indicantibꝰ neutrũ genus potissime cõtingit soloecismus. Deinde cum dicit.

¶ Nã hic masculinũ significat:hec autẽ femininũ:hoc ℣o vult qdẽ neutrum significare. Sepe autẽ significat ꝛ illa utraq̃:ut qd est hoc:calliopea:lignũ:coriscus ergo masculini ꝛ femini differũt casuꝫ oẽs:neutri aũt alij quidẽ alij aũt non.

¶ Assignat cãꝫ dicti dicẽs.q ꝺ significat masculinũ.hec femininũ.hoc ℣o neutꝝ vult significare.ꝛ subdit q sepe neutrũ figt utraq̃ illa.i.ꝯfundit tã masculinũ q̃ femininũ:ut si querat qd est ꝺ.põt rñderi est calliopegia que est femininũ:uꝫ lignũ qõ est neutrũ:uel coriscꝰ qõ est masculinũ.ꝛ qꝛ neutrũ sic ꝯfundit oẽ genꝰ:ꝛ ẽt ꝯfũdit casus.qꝛ nõ ita hẽt casus distictos: ut masculinuꝫ ꝛ femininũ.iõ aptius per neutrum fit soloecismus apparẽꝫ.ideo sꝺdit q ergo masculini ꝛ femini differũt casus oẽs.neutri aũt alij qdẽ casuꝫ differũt.alij ℣o nõ. ¶ Notãdũ ãt q ly ḡ masculini ꝛc̃.segt ex ꝓdictis:nã ꝺ figt masculinũ.hꝰ femininũ.ꝺ neutrũ:tñ in ꝺ ꝓnoie hic hec hoc masculini ꝛ femini sunt oẽs casus distincti.qꝛ nunq̃ sunt ibi duo casus designãtes masculinũ uel femininũ genꝰ:q hẽant silez terminationẽ. In neutro aũt nõ sic.segt ḡ ex dictis q masculini ꝛ femini casus pñt dici differre oẽs.neutri ℣o alij qdẽ differũt. alij ℣o nõ. ¶ Notãdũ ẽt q masculini ꝛ femini dñr differre oẽs casus:nõ q in oibꝰ noibꝰ ita se hẽat:sꝫ qꝛ ꝺ põt forte ꝯtigere.in neutro aũt nunq̃ ꝺ ꝯtigit.qꝛ ꝑ noiatiuus accusatiuus ꝛ uocatiuus ꝯueniũt:uꝫ possumus dicere ꝛ melius q nõ sunt aliq duo casus q de necessitate ꝯueniãt:ex eo q designãt masculinũ uel femininũ:nã in talibꝰ magis est ꝯuenientia casuũ ex declinatiõe q̃ ex gñe.ꝛ ide est q in aliqbꝰ talibꝰ aliqñ ꝯtingit ntũs cũ uocatiuo.aliqñ ℣o gtũs cũ datiuo. aliqñ datiuus cũ ablatiuo ꝑm q diuersimode uariat declinatio uel ꝓꝫ q uariant ille grãmaticales regule.ꝑ se ḡ loquẽdo masculini ꝛ femini differũt casus oẽs qꝛ in talibꝰ gñibꝰ ꝑm q hꝰ sunt nõ hẽtur aliq̃ ꝯuenientia casuũ sed in neutro ẽt ꝑ se loquẽdo cõueniũt aliq casus:quia neutrũ genus ꝑm q hꝰ cõfundit noiatiuũ accusatiuũ ꝛ uocatiuũ:qõ ꝓꝫ:qꝛ in oibꝰ gñibꝰ neutris saltẽ repit cõuenientia hoꝝ casuũ. Deide cum dicit.

¶ Dato ḡ sepe hoc sillogizãt quasi dictum sit hũc:sillr ꝛ aliũ casuꝫ pro alio. Paralogismus aũt fit:eo q cõe sit hoc pluriũ casuum:nã hoc significat qñq̃ quidez hoc: quandoq̃ aũt hunc.

¶ Docet sillare soloecismuꝫ dicẽs.q sepe dato ꝺ.i.dato noiatiuo sillogiçãt q̃si dictũ sit hñt.i.q̃si datꝰ uꝫ dictꝰ sit accusatiuus.sꝺdit aũt q sillr sup.ꝯtigit sillare aliuꝫ casuꝫ ꝓ alio.est ḡ ꝺ doctrina q possumꝰ in neutro facẽ soloecismũ sillogiçãdo vnũ casuꝫ ꝓ alio.assignat autẽ hꝰ cãꝫ.d.q palogismꝰ fit in talibꝰ eo q ꝺ.i.eo q genꝰ neutrũ sit cõe pluriũ casuũ.ió ait q ꝺ.i.genus neutꝝ: q̃q̃ qdẽ figt ꝺ.i.noiatiuũ:q̃q̃ aũt figt hũc.i.accusatiuũ:nã istos duos casus noiatiuũ.s.ꝛ accusatiuũ neu

trū semp hēt ꝓsimsles. Deinde cum dicit.

¶ Opz ꝓmutatū qdē significare cū est qdē hic: cū esse aūt hūc: ut est coriscus eē coriscū: ⁊ in femininis sil'r noib⁹: nā in oibus similiter est ⁊ esse faciēt differentiā.

¶ Ondit quō ꝓtigit cauē soloecismū dicēs. q⁹ si uolum⁹ cauē soloecismū opz h⁹⁰¹ casus ꝓmutati sigᷓre. qz cū est qdē h. i. cū idicatiuo sumaf ntūs: cū eē aūt hūc. i. cū infinitiuo sumaf acctūs: ut est coriſc⁹ q̄ztū ad idicatiuum cui supponit ntūs: ⁊ eē coriscū q̄ztū ad infinitū cui supponit acctūs: ⁊ in femininо sil'r ut est musa eē musam: nā in noib⁹ oib⁹ cuiuscūq; gūis stat est ⁊ eē. i. idicatiu⁹ ⁊ infinitiuus. sil'r faciet dīa. i. faciet distinctionē iter dictos casus. possumus ergo cauere soloecismū quātuz ad casum noiatiuū ⁊ accusatiuū: si coniungamus eos uel cū indicatiuo uel cū infinitiuo: qz tunc opz talia distincte supponere. Deinde cum dicit.

¶ Et q̄dāmō sil'is est in his soloecism⁹ elē chis q dōr ſz q⁹ nō sil'ia sil'r: nā quēadmodū in reb⁹ illi⁹ sic his in noib⁹ accidit soloecismū facē: nā hō ⁊ albū: ⁊ res ⁊ nomē.

¶ Ut dicebaf hic: dat dīa inter soloecismū ⁊ figurā dictiōis dicēs. q⁹ q̄dāmō sil'is est soloecismus in his elēchis q dōr ſm q⁹ nō sil'ia iterp̄tanf sil'r. i. q dōr ſm figurā dictionis: ut hēt greca cozrectio. q. d. q⁹ soloecism⁹ hēt sil'itudinē cū fig⁹ dictionis: ſz sup. differt ab ea: nā quēadmodū illic. i. in falla fig⁹ dictiōis fit deceptio in reb⁹ sic his. i. oronib⁹ barbalogiçātib⁹ accidit facē soloecismū in noib⁹. nā tā homo q̄z albū est res: ⁊ nomē ⁊ ut talia dicūt res. cōmittit ibi figura dictionis: ſz ut sunt noia cōmittit soloecismus. est ḡ dīa iter p̄dicta: qz soloecismus fit in noib⁹. ſz figura dictionis in reb⁹.

Dubitaret forte aliqs. qz non ui q⁹ figura dictionis fiat in reb⁹. nā cū sit falla in dictione hēt fieri in noib⁹ nō in reb⁹. ¶ Dōm q⁹ in falla est duo ꝓsiderare. s. cām appentie ⁊ defect⁹ in fallacijs ergo in dictiōe cā appentie est ex uoce: sed cā nō existētie ⁊ defect⁹ ē ex significato. uel ex re. ꝓtingūt enim h⁹⁰¹ falle: ut supi⁹ dicebaf eo q⁹ eisdē noib⁹ nō idē significam⁹. nō ḡ est dīa iter fallas in dictione ⁊ ex dictionē: q⁹ in fallacijs in dictiōe nō fit defect⁹ in reb⁹ uel in sigᷓto: sed qz in illis p̄n^m decipiēdi sumit ex re. i istis āt ex uoce. si ḡ fiat talis palogismus eē aial coloratū ē albū: hō est aial coloratū. ḡ hō est albū. hec est fig^a dictionis ⁊ soloecism⁹: nā albū ⁊ hō sunt noia inq̄ztū ꝓferūtur. res vo sunt q̄ztū ad sigᷓta. si ergo dicēdo hō albū attēdaf incōgruētia q̄ztū ad ip̄az ꝓlationē. cōmittit ibi soloecismus q est vitiū ꝓlationis: ſz si attēdaf icōgruētia q̄ztū ad ip̄a sigᷓta est ibi figura dictionis: nā ꝓiungēdo vnū genus alteri nō solū est icōgruitas in ꝓlatione qz est ꝓtra regulas artis grāmatice q⁹ obuiat soloecismus: sed ēt resultat incōgruitas in ipsis reb⁹. qz per h⁹ arguit res eē alteri⁹ gūis q̄z sint. hēt aūt aliā rōnez q̄re figura dictionis dī esse in reb⁹: soloecismus vo in noibus: sed de hoc in ꝓsequēdo patebit.

Alterius forte dubitaret aliqs quō se hñt sil'i sophici ad metas. utr̄ per eūdē sil'z sophicū possint ꝓcludi diuerse mete. ¶ Dōz q⁹ sil'us dicit quendā discursum ⁊ quēdā motū disputatiuū ⁊ terminus hui⁹ mot⁹ est meta. cū ergo nō fit icōueniēs eiusdē mot⁹ eē plures terminos: duz tñ ad illos terminos nō ordineſ ille mot⁹ eque p̄⁰. Ita nō est icōueniēs eiusdē sil'i sophici eē pl'es metas: dū tñ ad illas nō eq̄ ꝑncipal'r ordineſ. videmus eni q⁹ termin⁹ alteratiōis nō solū est forma accīt alis: ſz ēt talis alterationis eē pōt termin⁹ foīa sbalis: ſz nō eque imediate. calefactio eni per se ⁊ p̄⁰ ordiaf ad calorē: ⁊ termin⁹ calefactiōis imediat⁹ est foīa caloris: nihilomin⁹ tñ est ēt talis terminus foīa ignis. sic ēt mot⁹ solis imediate ordinaf: ut per eū acqraf aliqd ubi. ex ꝓñti vo ordiaf ad illuminationē aeris. sic oēs sil'i sophici ſm intētionē sophisticarū per se ⁊ p̄⁰ ordinanf ad redargutionez. ex ꝓñti vo nō est incōueniēs eos ordinari ad alias metas.

Alterius forte dubitaret aliqs quō se hñt hē mete ad iuicē. ¶ Dōm q⁹ iter ceteras metas ultior est redargutio. nā ubicūq; est aliq̄ meta ibi pōt eē redargutio: si rñdēs dixerit ꝓriū illi⁹ mete ſz nō cōuertit. alicubi eni est redargutio ubi nulla alia meta est p se loquēdo. sufficit eni ad h⁹ q⁹ qs redarguaf q⁹ cogaf ꝓcedē qd̄ p⁹ negauit: ul' negare qd̄ p⁹ ꝓcessit. utrū aūt id qd̄ cogit ꝓcedē uel negare sit falsuz ul' opinabile. uel sit ibi soloecism⁹ uel nugatio nihil ad p positū. Rursus falsuz ⁊ iopinabile magis ul'es sunt q̄z alie due. nā h ꝓcludi pñt p oēs fall'as: ſz soloecismus ⁊ nugatio nō sic. iter ceteras āt metas nugatio p pauciores fall'as ꝓcludit: imo forte nō hēt ꝓcludi nisi p fall'az accīntis. soloecism⁹ aūt p mlt'as fall'as ēt cōmode ꝓcludi pōt. Sz p oēs fall'as forte ipole est ip̄z ꝓcludē ul' saltē nō apte nec cōmode p oēs fall'as ꝓcludi habet.

Alterius aūt. qz de redargutiōe ⁊ ēt de falso ⁊ de iopiabili nō est dubiū: quō per fall'as ꝓcludi hñt. ¶ Dubitaret ḡ forte aliqs quō nugatio ⁊ soloe^m⁹ p fall'as ꝓcludunt. ¶ Dōm q⁹ nugatio ꝓcludit p fall'am accīntis sic. gcūq; dic duplū dat intelligere dimidij: sed qui dicit duplū dimidij. dicit duplū. ergo qui dicit dupluz dimidij dat itelligē dimidij ergo est ibi nugatio. qz bis dicit ibi dimidij. hic cōmittit accīs. accidit eni duplo ⁊ extraneū est ab eo iquātū dat intelligere dimidij q⁹ sit ei ꝓiunctū. qui ergo dicit duplū dimidij dicit duplū nō ſm se: ⁊ ut dat itelligere dimidij. Sz ut est ꝓiūctū ei: ⁊ ut extraneuz est ab eo q⁹ det itelligē ip̄z. soloecism⁹ aūt p plures fall'as cōmitti pōt. cōmittit eni p equocationē ut ois canis est iracūdus. celeste sidus est canis. ḡ celeste sidus est iracūdus: ⁊ ēt cōmittit p amphibologiā: ut q⁹ tu vides. h tu vides: ſz tu vides alba. ḡ tu exñs alba vides. uel vides colūnaz. ḡ tu exñs colūnā vides. sic ēt cōmittit per cōpōnē ⁊ diuisionē. qz in dicto palogismo: ut supi⁹ dixim⁹ nō solū est amphibologia: ſz ēt al'r ⁊ al'r accept⁹ pōt eē cōpō ⁊ diuisio. cōmittit ēt per fall'az accīntis: ut ois chr̄ianus est deuot⁹ uel catholicus. mr̄ tua est chr̄ianus. ḡ est deuot⁹ uel catholicus. Qz aūt cōmitti possit soloecism⁹ per figurā dictionis nō hēt dubiū: pp qd̄ per oēs fall'as in dictione fieri hēt. per fall'as vo ex dictionez non cōmode fit nisi ꝓut coincidūt cum fallacijs in dictione. ¶ Notādū aūt q⁹ qz meta redargutiōis coincidit cuz oib⁹ alijs. ut appeat dīnter quō sciēdū q⁹ qui negaret hanc oronē. hō est albū: ⁊ fieret palogismus qui dict⁹ est: oē aial coloratū est albū. hō est aial coloratuz. ergo hō est albuz. h est redargutio. si accipiaf hoc q⁹ dico hō albū inq̄ztū fuit p⁹ negatū: ⁊ est ibi soloecismus ꝓut dictiones ille nō debito mō cōiungunf. ergo redargutio ē ibi. ut hō ⁊ albū accipiunf māliter: ꝓut dicūt alī qd̄ p⁹ negatuz: sed soloecismus est ibi magis: ut sunt quedā dictiones indebite ꝓiuncte. ⁊ qz hō ⁊ albū māliter sumpta dicūt quasdā res redargutio fit ibi magis respectu rerū: ⁊ soloecismus magis respectu noium. ⁊ qz figura dictionis ordinaf ad redargutionez. iō forte dictū est q⁹ figura dictionis fit in reb⁹: soloecismus vo in noibus: ⁊ qd̄ dictuz est de soloecismo ⁊ de redargutione. quomō diuersimode habent fieri in eadez falla itelligēdū est de oibus alijs metis. Ultimo cum dicit.

¶ Manifestū ergo qm̄ ⁊ soloecismū tētādū ex his dictis casibus sillogizare. Spēs

igit̃ sunt he agonisticarũ disputationuz:ꝛ partes spẽrũ:ꝛ modi qui dicti sunt.

¶ Epilogat circa determinata.d.ꝙ soloecismũ tentãs est fillogiçare ex dictis casib⁹.i.ex dictis vijs .uel ex dictis casib⁹.i.ex casib⁹ ꝓfusis: siue ex casib⁹ neutri gn̄is de qb⁹ iã sufficiẽter diximus: ꝛ sic epilogatũ est q̃ztuz ad hoc capl̃z de soloecismo.addit aũt q̃ztũ ad epilogationẽ oium p̃cedentiũ ꝙ spẽs.i.mete agonisticarũ disputationũ h̃ sunt que dicte sunt.s.qnq;.sic ẽt ptes h⁹i spẽrũ:siue h⁹i metarũ q̃ztũ ad.12.fall̃as ꝛ modi arguẽdi q̃ztũ ad modos fall̃arũ:qꝛ gdã sunt in dictione gdã extra dictionẽ.h⁹i aũt modi sunt hi qui dicti sunt.tam enim de metis q̃z etiam de modis fallaciarũ ꝛ de partibus earum est determinatum. Cap̃.XII.

Iffert ãt nõ paꝛ si ordiet̃ q̃dãmõ ea que circa iterrogationẽ sũt uel lateãt uelut in dialeticis.

¶ Post q̃z phs determiauit de fillis sophicis ꝑ quos aliquo mõ ꝯcludi pñt oẽs mete:ꝛ dedit cautelas ad faciliter ꝯcludẽdũ falsuz iopinabile nugationẽ ꝛ soloecismũ. In pte ista dat cautelas ꝛ documẽta ad redargutionẽ. ¶ Ad cui⁹ euidẽtiã sciẽdũ ꝙ facilitas ꝛ idoneitaꝫ ad redarguẽdũ dupl̃r pot̃ accipi.p°ex mõ iterrogãdi.2°ex datis a rñdẽte.dupl̃r g̃ est neciũ h̃ capl̃z.p° qꝛ per ip̃z docemur quõ debeamus iterrogare ut facilius possimus rñdentẽ redarguẽ.2° per hoc capl̃z docemur quõ ex datis a rñdẽte sim⁹ idonei ad redarguẽdũ ip̃z. duo g̃ facit:qꝛ p° dat necessitatez hui⁹ ptis.2° exequit de itẽto ibi|_ Est g̃ ad redarguẽdũ._| p° in duas ꝑm ꝙ duplicẽ necessitatẽ assignat.2° ibi|_ Deide ergo que dicta._| Cõtinuet̃ sic:qꝛ sophista p̃ncipal̃r intẽdit redarguere ꝛ nõ parũ differt si quodãmõ ordinent̃.i.ordiare iterrogent̃ ea que sunt circa iterrogationẽ:ut lateãt rñdẽtes uelut in dialeticis.nã in dialeticis ut i 8° top̃. aliq̃ dicta sũt ad h̃ ptinẽtia.si ergo nõ paꝛ dit modus iterrogãdi qꝛ facit latere negociũ danda sunt documẽta ex hoc sumpta.Deinde cum dicit.

Cap° p° de ope rũ dẽtis

¶ Deiceps g̃ his q̃ dicta sũt h̃ p̃muz dom̃.

¶ Dat 2ª3 necitatẽ hui⁹ ptis.ꝯtinuet̃ aũt sic.vna necitas hui⁹ capl̃i sumit̃ ex modo interrogãdi.alia ꝙ necitas sumit̃ ex datis a rñdẽte.iõ ait.deide g̃.i.post documẽta sumpta ex mõ interrogãdi:ꝛ que dicta sunt a rñdente sunt sup.ut expedit accipiẽda.ꝛ subdit ꝙ p̃mũ dicẽdũ est h̃.s.de mõ iterrogãdi.qdã aũt ꝯtinuãt hãc ptẽ ad p̃cedentẽ dicẽtes:ꝙ deinde que dicta sunt.i.post oia p̃dicta:p̃mũ dom̃ est h̃ de mõ iterrogãdi.p̃ª tñ expõ copiosioꝛ est ꝛ famosioꝛ.Deinde cum dicit.

¶ Est ergo ad arguẽdũ vnũ qdẽ longitudo:difficile eni simul multa cõspicere:ad longitudinẽ ꝙ p̃dictis elemẽtis utẽduz.

¶ Premissa neciitate hui⁹ ptis ponit documẽta ad hanc metã. ¶ Ad cui⁹ euidẽtiã sciẽdũ ꝙ si disputãdo uolumus rñdentẽ redarguẽ:duo sunt p̃ncipal̃r attẽdẽda.p̃mũ est modus iterrogãdi ut sciam⁹ debite iterrogare. Deide debem⁹ attẽdẽ que sunt dicta a rñdẽte:ut ex datis ab ipo:ꝛ ex dictis ei⁹ redarguam⁹ euz.duo g̃ facit: qꝛ p° docet sumẽ documẽta ex mõ iterrogãdi.2°ex dictis a rñdẽte.2ª ibi|_ Sophicũ aũt ꝛ posito._| Sciẽdũ aũt ꝙ rñdẽtes qdã sunt discoli ꝛ ꝑterui:ꝛ nõ intẽdũt nisi ꝯdicẽ.qdã ꝙ sunt discoli neq; ꝑterui.duo g̃ facit:qꝛ p° docet sumẽ documẽta ex mõ interrogãdi ad redarguẽdũ rñdẽtes coiter.2° ex h⁹i mõ iterrogãdi ponit spãlia documẽta ad redarguẽdũ discolos ꝛ ꝓteruos.2ª ibi|_ Ad obuiãtes aũt._| Circa p̃mũ q̃tuoꝛ facit ꝑm ꝙ q̃tuoꝛ documenta ponit.1ª ibi|_ Vnũ g̃ festinatio._| 3ª ibi|_ Est aũt ira._| 4ª ibi|_ Ampli⁹ ꝑmutati._|

Dicit g̃ ꝙ ad redarguẽdũ.i.ad redarguẽdũ. vnũ qdez el̃tuz uel documẽtũ est lõgitudo.difficile est enim simul multa ꝯspicẽ ꝛ iudicare.dicẽdo g̃ multa ꝛ faciẽdo lõgas oꝝones iuoluemus rñdentẽ:ut iergsite ꝛ idocte loquat̃:ꝛ ꝑ ꝯñs redarguat̃:ꝛ subdit ꝙ ad lõgitudinẽ.i.ad ꝓlõgãdas oꝝones utẽdũ est p̃dictis el̃tis de qb⁹.s.dictũ est in 8° top̃. ¶ Notãdũ ãt ꝙ dicit ad arguẽdũ ut oñdat hãc cautelã ꝛ sequẽtes debuire ad argutionẽ:siue ad redargutionẽ.cautele enim q̃ h̃ dabunt̃ spãl̃r respiciũt redargutionẽ.si aũt respiciũt metas alias:h̃ est qꝛ redargutio est q̃si cois meta ad oẽs metas.Deide.c.d. c°.7°

¶ Vnũ vo festinatio:nã tardiores minus prevident.

¶ Ponit 2ᵐ documẽtũ.d.ꝙ vnũ aliꝺ documẽtũ uel vna alia cautela est festiatio.nã tardiores ꝛ hebetes cũ festinant̃ min⁹ ꝓuidẽt:ꝛ ita citi⁹ redarguunt̃.Deiñ cũ dic̃.

¶ Est ãt ira ꝛ ꝓtẽtio:ꝓturbati enim min⁹ pñt ꝓsuaꝺ oꝝones:el̃ta ãt ire:ꝛ mãifestũ eũ facẽ qꝺ uelit iiuste agẽ:ꝛ circa oẽ ipudẽtẽ eẽ

¶ Ponit tertiũ documentũ.d.ꝙ ẽt h⁹i el̃tũ est ira ꝛ ꝓtẽtio.qꝛ debemus ducẽ rñdentẽ ad irã ꝓtẽdẽdo cũ eo:ꝛ exprobrando ipsuz.ꝛ est rõ:qꝛ ꝓturbati ꝛ irati minus pñt ꝓseruare.i.obꝺuare oẽs ꝓditiones obꝺuandas:iõ citius redarguunt̃.ꝛ subdit ꝙ el̃ta ire.i.ea que h̃ñt cãre ꝛ efficere irã sunt manifestũ facere eũ.i.rñdentez:ꝙ uelit iniuste.i.incõueniẽter agere ꝛ rñdere:ꝛ circa oia uelit eẽ ipudentẽ ꝛ ꝑteruũ.si eniz talia manifestamus de ipso ꝙ uelit eẽ ipudens ꝛ iniquus: ducemus ipsuz ad iram.Deinde cũ dicit.

¶ Ampli⁹ ꝑmutati iterrogatões ponẽ:siue ad idẽ plres aligs hẽat iterrogatiões: siue ꝛ qm̃ sic:ꝛ qm̃ nõ sic. Sic̃ enim accidit aut ad plura:aut ad ꝯria facẽ obꝺuationẽ.

¶ Ponit q̃rtã cautelã:ꝛ duo facit:qꝛ p° facit qꝺ dictuz est.2° ex his que dixerat elicit quandã uel̃em maximã ibi|_ Oino aũt oia._| Dicit ergo ampli⁹.i.ꝑter hec ꝙ debemus longa dicere. debemus ẽt negociũ intricare iõ ait:ꝙ debemus iterrogationes ponere ꝑmutati:qꝛ debemus miorẽ sillˀi ponẽ ante maiorẽ:ꝛ minorẽ vni⁹ sillˀi ponere cũ maiori alterius sillˀi:ꝛ totũ intricate dicere:ꝛ hoc siue ad idẽ.i.siue ad eandẽ ptem aligs hẽat plures oꝝones.i.plures sillˀos:siue non hẽat plures ad eandẽ ptẽ:sz vnũ hẽat:qm̃ sic.i.ad ptẽ affirmatiuã.aliꝺ vo qm̃ nõ sic.i.ad ptẽ negatiuã.qcqd tñ ꝯtingat:semꝑ debemus itricare:qꝛ sic faciẽdo accidet ipsos rñdẽtes simul facẽ obꝺuationes.i.ꝯsideratiões: aut ad plures ꝯnes si habuerimus plures rõnes ad vnã ptẽ:aut ad ꝯrias:si habeamus vnã rõnem ad partem vnã ꝛ aliã ad contrariam.Deinde cum dicit.

¶ Oino ãt oia q̃ ad occultationẽ dicta sũt ꝑus utilia:ꝛ ad agonistica disputatiões:nã occultatio est latẽdi cã:lateret ãt cã falle.

¶ Elicit ex dictis quãdã uel̃em maximã.nã itricatio occultat negociũ.iõ ait ꝙ oino sũt utilia ad agonisticas disputatiões.quecũq; dicta sint faciẽtia ad occultationẽ ꝑus.i.in 8° top̃.ꝛ est rõ:qꝛ occultatio cã latendi. falle aũt latẽ uolũt:uel latẽ est cã falle:ꝛ cã ꝙ qs redarguat̃. ¶ Notãdũ aũt ꝙ posset qui uellet de h̃ facẽ gnẽ documẽtũ:ita ꝙ eẽnt gnq; cautele sũpte ex mõ iterrogãdi respcũ rñdẽtiũ q̃rũcũq;.p̃ª ẽ lõgitudo.2ª festinatio.3ª ira uˀ ꝓtẽtio.4ª ꝑmutatio siue itricatio.5ª occultatio.Sz sic distiguẽdo has cautelas. 4ª nõ ꝑpe ponet in nũz cũ 5ª:sz se hẽbit ad eã fic̃ min⁹ cõe ad magis cõe nã ois itricatio est q̃dã occultatio:sz nõ ꝯtra.D.c.d.

¶ Ad obuiãtes ãt q̃cũq3 opinãt eẽ ad ofo nẽ:ex negõne iterrogãdũ uelut p̃riũ uelit sumẽ:aut duab⁹ẽt ex eᵹ iterrogõnẽ facẽ nã cũ dubiũ ẽ qd uelit sumẽ:mi⁹ g̃ues fiũt

¶ Ex mõ iterrogãdi uenat cautelas:nõ p̃ rñdẽtes coiter sz spãliꝛ p̃ discolos ꝛ ꝓteruos.ꝛ qnq3 facẽ ꝟz gᵹ qnq3 tales cautelas ponit.2ª ibi⁊ Ẽt qñ i ptib⁹. ⁊ 3ª ibi⁊ Ẽt in gb⁹nõ oẽ. ⁊ 4ª ibi⁊ Ẽt ad sumẽᵐ ꝓpõnẽ. ⁊ 5ª ibi⁊ Tal de aũt ꝛ sepe. ⁊ dicẽ g̃ gᵹ ad obuiãtes.i.p̃ obuiãtes:siue p̃ discolos ꝛ ꝓteruos:q nõ itẽdũt nisi p̃dicẽ iterrogandũ est quecũq3 opinãt eẽ ad oronẽ.i.ad ꝓpositũ ex negatiõe.i.p negõnẽ.uelut si opponẽs uelit p̃riũ illorũ q̃ ꝓponit.aut si nõ iterrogam⁹ ex negõne debem⁹ facẽ interrogationẽ ex equo.i.p diuisiõctionẽ:ut nesciãt rñdentes ꝓpositũ opponẽtis.ꝛ sbdit cãz h⁹.d.gᵹ cũ dubiũ ẽ qd uelit sumẽ opponẽs min⁹ graues fiũt rñdẽtes ad impediẽdũ rñdentẽ ꝛ facili⁹ cõcedũt ꝓpositũ. ¶ Notãdũ aũt hãc cautelã spãliter eẽ cõtra discolos gᵹ nõ itẽdũt nisi p̃dicẽ.tales g̃ cũ ignorãt qd uelimus : nõ sunt ita graues ad cõcedẽdũ ꝓpositũ.Deide cũ dicit.

¶ Et qñ i ptib⁹ dedit aliqs singl'are inducẽti uł'e:sepe nõ iterrogãdũ:ß ut ꝯcesse utẽdũ

¶ Ponit 2ª5 cautelã:ꝛ duo facit:qꝛ p° facit qd dcm̃ est. 2° assignat cãm dicti ibi⁊ Nã qñq3 ꝛ ipi. ⁊ dicẽ gᵹ gᵹ qñ rñdẽs aliqd dederit sigre i ptib⁹.i.i aliqb⁹ pticularib⁹ inducẽti uł'e.i.opponẽti q itẽdit p inductionẽ ꝯcludẽ uł'e sepe.i.frequẽter nõ est iterrogãdũ ipz uł'e.Sz utẽdũ est eo tanq3 ꝯcesso:ut si ꝯcesserit rñdẽs gᵹ equ⁹:hõ:leo:asinus spirãt nõ est iterrogãdũ:utrũ oẽ aial spiret.sed ex istis pticularib⁹ ꝯcessis debemus inferre uł'e gᵹ oẽ aial spirat ꝛ uti ß uł'i:ac si eẽt ꝯcessuz.Deide cum dicit.

Nã q̃z putãt ꝛ ipi ꝺdisse:ꝛ audiẽtib⁹ ꝟ pp inductõis mẽoriã uelut ñ iterrogata stulte.

¶ Assigt cãz dicti.nã qꝛ oia singularia nõ sũt enũabilia ꝟ sufficẽ inducẽ in aliqb⁹ ut ꝯcludam⁹ uł'e:imo fic faciẽ do:aliqñ latet tã rñdẽtes q̃z audiẽtes:ió ait gᵹ q̃nq3 ipi rñdẽtes putãt dedisse.i.ꝯcessisse uł'e ꝛ audiẽtib⁹ pp memoriã inductiõis vñr oia pticł'aria eẽ ꝯcessa uelut nõ interrogata stulte.i.iefficaciter. ¶ Notãdũ aũt gᵹ qꝛ auditores ꝛ rñdẽtes nõ sp sunt tãte idustrie ut possint videẽ qñ inductio est efficax:ꝛ ualet i oib⁹ singularib⁹:ꝛ qñ nõ.ió est cautela sophica gᵹ cũ induxerim⁹ i aliqb⁹ singularib⁹:absq3 eo gᵹ inducam⁹ in oib⁹ dicim⁹ ꝯcludẽ uł'e: qꝛ tũc rñdẽtes ꝛ audiẽtes ob memoriã inductõis facte ꝛ qꝛ credũt illa singularia nõ eẽ iterrogata stulte sz efficaciter putãt ꝯcessuz eẽ ipz uł'e.Deide cũ dicit.

Et i qb⁹ nõ noie signt uł'e:ß silitudie utẽdũ ad ß qd expedit.latet eni silitudo plerũq3

¶ Ponit 3ª5 cautelã.d.gᵹ si uolum⁹ aliqd ꝓbare in his in qb⁹ uł'e nõ sigt vno noie utẽdũ est silitudine.i.circũlocutiõe ad ß gᵹ expedit ꝛ sbdit cãz:qꝛ silitudo plerũq3 latet. ¶ Notãdũ ãt gᵹ loq p circũlocutionẽ spitricat negociũ ꝛ obnubilat rñdentẽ:pp qd ista cautela q̃dãmõ ad oia ualet. potissime tñ locũ hẽt in his que noia re nescim⁹:ꝛ q̃ nõ hnt noia iposita:qꝛ in talib⁹ ꝟ excusari opponẽs si p circũlocutionẽ logtur.Deiñ cũ dic.

¶ Et ad sumẽdũ ꝓpõnẽ : p̃riũ oz admittẽ tẽ ingrẽ:ut si debeat sumẽ:qm̃ opz p̃i oia obedire:utꝫ oia opteat obedire parẽtib⁹ aut oia iobedire:ẽt sepe multa : utꝫ mlta cõcedẽda:aut pauca:magis eni si necesse videbuntur esse multa.

¶ Ponit 4ª5 cautelã:ꝛ duo facꝫ:qꝛ p° ponit ipaz cautel 2°assigt cãz dicti ibi⁊ Oppositio enī. ⁊ dicẽ gᵹ gᵹ assumẽ dũ est ꝓpõnẽ.i.ꝓpositũ p̃riũ.s.iuxꝫ p̃riũ siue cuz p̃rio ꝛ opponẽtẽ admittẽtẽ.i.recipiẽtẽ:ꝛ ponẽtẽ vnũ p̃riũ iuxꝫ alid.oz ingrẽ.q.d.gᵹ factẽda est ingnitio:uel iterrogatio ponẽdo vnũ p̃riũ iuxꝫ alid.est gᵹ ß cautela gᵹ si uolumus aliqd ꝓpositũ uł' aliquã ꝓpõnẽ q̃rẽ a rñdẽte debemus sił' cũ illa ꝓpõne assumẽ ꝓpõnẽ:ut si opponẽs debeat sumẽ.i.debeat ꝓbare:qm̃ oz p̃i obedire p oia:oz q̃rẽ utꝫ opteat obedire parẽtib⁹:aut oia iobedire.i.nihil obedire.ß p̃riũ assũptũ.s.nihil obedire . facꝫ magis apparẽ ꝓpᵒᵐ.vz gᵹ debem⁹ in oib⁹ obedire.ꝛ si opponẽs debeat ꝓbare sepe multa ꝯcedẽda eẽ p̃i:oz ß sic interrogare utꝫ multa ꝯcedẽda sint p̃i aut pauca.naz si neẽe est alterã ptẽ dare pp p̃riũ assũptũ:magis videbũf multa eẽ ꝯcedẽda. ¶ Notãdũ aũt hãc cautelã potissime locũ hẽt qñ ꝓpᵐ qd opponẽs ꝓbare itẽdit est ꝓbabile:qꝛ tũc p̃riũ qd est improbabile assũptũ iuxta ipsuz facit illd apparẽ magis improbabile.Deide cũ dicit.

¶ Oppositis eniz iuxꝫ se p̃rijs : ꝛ maiora ꝛ magna vident peiora : ꝛ meliora hoib⁹.

¶ Assigt cãz dicti.ꝓtinuet sic.assumẽdũ est p̃riã ꝓpõnẽ cũ ꝓpõne ꝓposita:qꝛ iuxꝫ se appositis p̃rijs vñr maiora:ꝛ magna:ꝛ meliora:ꝛ peiora hoib⁹.mediocre eniz positũ iuxꝫ puũ vł magnũ:ꝛ magᵐ vł maⁱ⁹.ꝛ bonũ iuxꝫ malũ vł melⁱ⁹:ꝛ malũ peⁱ⁹ vł.sic ꝓbabile iuxꝫ improbabile vł ꝓbabilⁱ⁹.cũ g̃ ꝓpoᵐ nſz est ꝓbaˡᵉ debemᵉ ipz assumẽ cũ suo oppᵗᵒ ut videat ꝓbabiliⁱ⁹. ¶ Notãdũ ãt gᵹ q bñ diffinit p̃ria ꝯsigt.nõ eni bñ diffinite possum⁹ cogscẽ vnũ p̃riox altero ignrato.vnũ g̃ p̃riox facit ad notitiã alteriⁱ⁹.p̃ria g̃ si sił' ponant qꝛ vnũ facẽ ad notitiã alteriⁱ⁹:vnũq3q3 magis appebit id qd ẽ pp qd malũ appebit magis malũ:ꝛ bonũ magis bonũ . D.c.d.

¶ Ualde eni ꝛ sepe facẽ videri redargui maxie sophica calũnia interrogãtiũ : cũ nihil sillogizantes nõ interrogationẽ faciunt de hoc qd ultimũ est:sed ꝯclusiue dicunt uelut sillogizantes:nõ ergo hoc ꝛ hoc.

¶ Ponit 5ª5 cautelã.nã qꝛ nõ oẽs ꝯspicẽ pñt ex gb⁹ premissis q̃ ꝯ sequat:ió est cautela sophica gᵹ debem⁹ audacter ꝯnẽ iferre ex p̃missis dato gᵹ nõ sequat ex illis: ió ait gᵹ ualde ꝛ sepe facẽ maxie videri facẽ redargui rñdentẽ sophica calũnia iterrogãtiũ.i.opponẽtiũ.nã cũ aliqñ nihil sił'antes sint:qꝛ nõ accipiũt p̃missas ad q̃s sequat ꝓpᵐ.nõ faciũt interrogationẽ . ad ß gᵹ ultimũ est.i.ad ꝓpᵐ ꝯcludẽdũ:sz ꝯne uł' ꝯclusiue ut hz greca correctio dicũt uelut sił'antes.i.ac si seq̃reť ꝯ ex p̃missis.iferũt eni.nõ g̃ ß q̃ztũ ad ꝯnẽ negatiuã ꝛ ß q̃ztũ ad affirmatiuã. ¶ Notãdũ aũt cautelã sophistaꝫ eẽ cuz p̃mittũt aliq̃s ꝓpõnes:ꝛ ex illis audacter ꝛ sine trepidatiõe iferũt ꝯnẽ negatiuã.g̃ nõ ß.uł' ꝯnẽ affirᵘᵃᶻ ꝯcludẽdo ex illis g̃ ß si ꝯnes ille nõ sequunt ex p̃missis.

Sophicũ ãt ꝛ posito iopiato ꝓbaꝫ ß qd vł rñdẽ ꝓposito eo qd vł ex p̃ncipio:ꝛ interrogationẽ taliũ sic facẽ:utꝫ tibi vł. Necẽ est eni si sit iterrogatio ex gb⁹ sił's est:aut elẽchũ:aut iopiabile fieri aut sił'e elẽcho:cũ dat qd elẽchũ:cũ ãt nõ dat:neq3 videri fateť iopiabile : cuz ꝟo nõ dat: videri ãt fateť elenchi simile.

¶ Positis cautel'ꝛ do⁰ˢ sũptis ex modis interrogãdi. Inpte ista ponit cautelas sũptas ex datis uł' ex dcis a rñdẽte.rñdẽtiũ ãt qdã sunt magis docti:qdã minⁱ⁹ docti. duo g̃ facꝫ:qꝛ p° ponit cautelas que magis vñr respicẽ rñdẽtes idoctos.2° que magis vñr respicẽ doctos. ibi

[Et sic rñdētes.]circa pm uno fac. fz q duas cautelas ponit. 2a ibi[Ampliꝰ quēadmodū.]pa cautela talis q qñ rñdēs pōit aliqd iopiabile. debemꝰ ipz cōmē dare ut magis firmet i suo ppo: q fcō debemꝰ abeo q rē de oppto eiꝰ qđ dix: qz tē qcqd dicat accidet sibi icō uenies: z hc cautela vi maxie eē sophax. iō ait q sophi cū docutuz est qñ a rñdēte poto aliq iopito ꝓbare. i. ap probar z cōmēdar h qđ vi rñdēs rñdē. q fcō ppoto eo qđ vi. i. ppoto aliq qđ vi uex: z est ꝓbale: z est sup. ꝑri uz ei qđ rñdēs dixerat ex pnº: itex de h ppoto opponēs dz sic facē iterrogationē: utx tibi rñdēti h uel nō. neče est eni si sit talis iterrogatio ꝙtinens ea ex qbꝰ hēt fieri fillꝰ ꝑ rñdētē: aut elēchū: aut iopile fieri ꝑ ipz: qz cū rñ dēs dat. i. ꝙcedit ꝙtiget fieri elēchū. cū āt nō dat nec vi dare fatet aliqd iopile. cū āt nō dat simp2 sz fatet videri i. q sibi vi bñ dcm̄: fit ei elēchi sile. i. redarguit apparēter. ¶ Notādū āt q cū positū fit rñdentē ponē aliqd iopile: z opponēte ꝓponē ꝑriū illiº: opz ppom ab opponēte eē aliqd ꝓbale. Si g rñdēs ꝙcedat illud redarguet fz vitatē: cū sit ꝑriū dicti sui. Si āt nō ꝙcedat nec dicat sibi videri illō eē bñ dcm̄: qz nō fatet illud qđ est ꝓbale: ꝙcludet ꝑ ipz q fatet ipꝛobale. Sz si nō cōcedat simp2: dicat tñ q sibi vi bñ dcm̄ nō redarguit simp2: qz nō simp2 asserit ꝑriū dicti sui. redarguit tñ apparēter: qz asserit apparēter illud. Deinde cum dicit.

¶ Ampliꝰ quēadmodum in rhetoricis z in elēchis sitr ꝑrietates ꝙsiderādū: aut ad ea que ab eo sūt dicta ad ꝙs ꝙsitet bñ dicē uel facē. Ampliꝰ ad eos q vident huiusmodi aut ad similes uel ad plures uel ad oēs.

¶ Ponit 2as cautelā. d. q quēadmodū in rheto cis sup. ꝙsiderāde sūt ꝑrietates. In cāis eni in qbꝰ hz locū rheto ca diligēter attēdit utx testes sibi ꝑdicūt: q si faciūt redarguūt. si g h est i rhet cis z i elēchis sitr ꝙsiderādū ē ꝑrietates: ut utx rñdēs ꝑdicat ad ea q ab ipo eodē dcā sūt pꝰ: aut ꝑdicat ad eos ad ꝙs ꝙsitet bñ dicē: aut bñ facē. Ampliꝰ est ꝙsiderādū utx ꝑdicat ad eos q vñr sup. ei ꝙsentire z ad silēs hpi. i. ad eos q ꝙueniūt secū i opione: z h uel ad plēs: qz ꝑdicē plibꝰ talibꝰ. uel ad oēs: qz ꝑdicit oibꝰ. sūt g tales ꝑrietates attēdēde: qz ex oibꝰ his poterit redargui rñdēs. ¶ Notādū aūt has cautelas sūptas eē ex datis: uel ex dcis a rñdēte. 3a eni sumit ex eo q rñdēs dic iopile. 2a vo ex eo q dic ꝑria. Rursus qlibet istax cautelax respicit rñdētes igrāter. igrātiū eni est ꝙcedē iopilia z ꝑdicē sibi uel his q sūt de sua opione: z maxie ꝑdicē eis qztū ad illa in qbꝰ fatet eos bñ dicē. ¶ Notādū ēt q hoies aliqñ ppas uoces igrāt. z nesciūt qzti pōderis sint vba ppa: iō sibi ꝑdicūt. ex itētōe eni nlls sibi ꝑdic: nisi suā opionē mutar uellet. D. c. d.

¶ Et sic rñdētes sepe: cū redarguunt faciūt duplex: si debeat accidē redargui. Et iterrogātibꝰ utēdū qñq hoc ꝙtra instātes: si sic qdez accidit: sic aūt nō qm̄ sic sūpsit qd cleophon facit in mādrabulo.

¶ Ponit cautelas sūptas respcū rñdētiū sciētiū. z 4o: facit fz q 4o: cautelas ponit. 1a ibi[Opz ēt ab oone.] 3a ibi[Conādū āt qñq.] 4a ibi[Ad eos aūt.]pa talis qz sic rñdētes cū redarguūt. i. cū timēt redargui sepe faciūt dupr. i. distiguūt oonē si debeat ꝑ illā oonē accidē eis redargui: sic z iterrogātibꝰ. i. opponētibꝰ utēdū est h. i. hac cautela ꝑ istātes. i. ꝑ rñdētes q istāt distiguē do. qm̄ sic qdē accidit. i. uex. sic āt i alio sēu nō est uex ꝑ eos g q sic distiguūt opponēs dz dicē: qm̄ sic sūpsit. i. sūpsit illā oonē i illo sēu in q rñdēs negat eā: ut Cleophon fac in mādrabulo. i. docet facē in illo li. ¶ Nō tādū g cautelā sophicā eē qñ rñdēs distiguit oonē ne redarguat: q opponēs dicat se accepisse oonē illā i illo sēu in q rñdēs negat eā: ex q appet cautelā illā respicere rñdētes sciētes: qz sciētiū est cognscere multiplicitates oonū. Rursus hec cautela sumit ex datis a rñdēte: qz ex distōne sua cautelose nos gerim ꝑ ipz. D. c. d.

¶ Oz ēt abstinētes ab oone rlīq argumta icidē: z rñdēti si ꝑsensit pus istare z ꝑdicē

¶ Ponit 2as cautelā qz qñ videmꝰ rñdētē doctū: qđ ex dcis eiꝰ possumꝰ pcipe: tūc in disputādo ꝑ ipz oz mkto tiēs eē subsistentes. i. recedētes ab oone. i. a ppoto z itercidē relīq arta rñdēti: qz si opponēs ꝑsensit. i. si pus sensit illa arta oz pus itēdē z ꝑcedē rñsionē rñdētis ut fortiꝰ arguat ꝑ ipz. ¶ Notādū āt hāc cautelā in h ꝙsistē: qz cū arguimº in aliq mā: z pcipimꝰ q aliq cautelose rñsiōes pūt nobis fieri añqz rñdēs rñdeat debemꝰ illas cauillatiōes ꝑdicē: z istare z remouē eas. nā lz in h videam̄ recedē a ppoto: qz iterrūpimꝰ arm: nō tñ est ꝑtermittēdū: qz ualidiꝰ arguemꝰ ꝑ rñdētez. Ex q appet hac cautela maxie eē utēdū ꝑ ocōs: qz ꝑ tales ē ualide arguēdū: z potissime ꝑ eos q ꝙsueuerūt cauillose rñdē. igr hec cautela aliq mō sumit ex dictis a rñdēte a qbꝰ cogscimꝰ ipm cautelose rñdere. Deinde cum dicit.

¶ Conādū aūt qñqz: z ad alia ab eo qđ dictū: illō ex sumētibꝰ: si nō ad hoc qđ ppositū est hēat aliqs argumentari: qđ Lycophoron fecit pposito lyrā extollere.

¶ Ponit 3as cautelā: qz qñ ex dcis a rñdēte videmꝰ ipz abūdare i aliq mā: in q nos nō abūdamꝰ debemus nos trāsferre ad aliā māz in q abūdamꝰ z sumꝰ magis docti ō ait q conādū est qñqz nos trāsferre ad alia ab eo qđ dcm̄ est nob. dico sumētibꝰ ex illō. i. ex ppom. z h faciendū est: si aliqs opponēs nō hēt argumētari. i. nō abū dat argtis ad h qđ ppom est: qđ fec licohpron. i. ille hystrio q cū nesciret tāgē nisi lyrā: z ppom ect ei aliđ istrz dixit lyrā extollē. i. eē extollēdā z cōmēdādā: z eē meliorē pposito. i. istro ppositō: sic z nos debemꝰ facē. debemꝰ eni cōmēdare māz illā in qua plus abūdamus: z ad illā debemus nos transferre. Deinde cum dicit.

¶ Ad eos āt q exigūt ad qd conāt argumētari qz vi optē assignre cāz. Dictis āt qbusdā obſuabilibꝰ: qđ ulr accidit in elenchis dicē ꝑdictionē qm̄ qđ dixit negare: aut qđ uoluit dicē: sed nō qm̄ cōtrariox eadē disciplina: aut non eidem.

¶ Ponit 4as cautelā: z tria facit: qz pº facit qđ dcm̄ est. 2º ꝓbat qđ dixerat. 3º epilogat circa determiata. 2a ibi[Nō opz aūt.]3a ibi[Ex qbꝰ g.]cautela talis est: q cū rñdēs exigit a nob de q uolumꝰ arguē: nō debemꝰ hi dicē i spāli: sz in gñali: ut qz nolumꝰ ei ꝑdicē i oibꝰ: iō ait q ad eos q exigūt ad qd opponēs conat argtari q p qz: ut vi: opz assignre cāz. dcis āt qbusdā. i. assignto negocio i spāli obſuabiliꝰ est. i. rñdētes poterūt magis obſuare qđ debēt: z magis sibi cauē: iō opponēs dz dicē q i elēchis. i. i redargunibꝰ ulr accit dicē ꝑdicnez: z qz ꝑdictio est ulr obſuāda i elēchis. i. i dispuone redargutiua. iō opponēs dz se offerre q i oibº vult ꝑdicē rñdēti qm̄ qđ rñdēs dixit ipe vult negare: z qđ negauit ipe vult dicē. i. affirmare: sz nō: qm̄ ꝑriox est eadē disciplina. i. nō dz sibi specificare ppom suū: ut si vult arguē q ꝑriox eadē sit disciplia. nō dz h opponēs rñdēti ponere: sed dz dicē in ulī q in oibꝰ vult ei ꝑdicē. D. c. d.

¶ Nō opz aūt ꝙclusionē aut ppōnē interrogare: sed ut concessis uti.

¶ Probat qđ dixerat.ſ.q rñdẽti nõ eſt manifeſtãdũ ꝓ-poſitũ in ſpãli.qr tũc opponẽs iterrogaret ꝯnẽ quã oz ꝯcludẽ:iõ ait q nõ oz iterrogare ꝯnẽ ut ꝓpõnẽ.i.ut ꝓ-miſſã.i.nõ oz iterrogari ꝯ ſic ꝓmiſſa:imo aliqñ nõ oẽs ꝓmiſſe ſũt iterrogãde:ſz q̃ſdã ꝓmiſſas nõ oz iterrogare ſz debem⁹ uti eis ut ꝯceſſis.pz aũt has q̃tuor cautelas reſpicẽ rñdẽtes doctos.nã docti ſũt qui ſciũt diſtiguẽ qđ faciebat cautela ꝓma:ꝯ q̃s eſt ualde arguendũ:qđ faciebat 2ª qui abũdat arg⁹ in aliq̃ mã:qđ faciebat 3ª docti eni exigũt ad qđ opponẽs vult arguere: de quo eſt cautela 4ª. Rurſus.oẽs he cautele ꝓſupponũt opponentẽ hẽ aliquã notitiã de rñdẽte ex dictis eius.iõ ſic ꝓᶜ cautele ſumebant ex mõ iterrogãdi:ita he ſumũtur ex datis a rñdente. Vltimo cum dicit.

¶ Ex qb⁹ q̃ iterrogatiões:ꝛ q̃ mõ iterrogãdũ i agoniſticis exercitationib⁹ dcm̃ eſt.

¶ Epilogat circa determiata.d.q dcm̃ eſt ex qb⁹ ſunt iterrogatiões:ꝛ quõ iterrogãdũ eſt in agoniſticis exercitationib⁹. ¶ Notãdũ aũt q i diſputatiõe ꝓncipalr ſũt attẽdẽda dicta rñdẽtis.iõ cautele ſũpte ex h⁹⁹ dcis dñr iterrogationes:qr in eis ꝓncipalr ꝯſiſtit rõ iterrogãdi ꝛ diſputãdi:iõ ait.dcm̃ eẽ ex qb⁹ ſunt iterrogationes.q̃ſtũ ad cautelas ſũptas ex dcis rñdẽtis. Et quõ iterrogãdũ q̃ſtũ ad cautelas ſũptas ex mõ iterrogãdi. Et in hoc terminat ſnia ꝑmi libri elenchoꝝ.

¶ Incipit liber ſcõs elenchoꝝ Ariſtotelis. Cap.I.

De rñſione aũt ꝛ quõ oz ſolue-re:ꝛ quid ꝛ ad quam utilitatez huiuſmodi orationes ꝓſunt poſt hoc dicendum.

¶ Poſtq̃ phs in ꝑ° libro docuit oões ſophicas cõſtituere.In hoc 2° docet eas ſoluere:ꝛ duo facit:qr ꝑ° cõtinuat ſe ad dicẽda.2° exeq̃t de itẽto ibi[Vtiles ergo ſunt.]In ꝑª pte 4ª ꝓponit:de q⁹ vult determinare in hoc 2° li°.iõ ait q poſt hec que dicta ſunt in ꝑ° lib°. in hoc 2° dõm eſt de rñſione q̃ſtũ ad ſolonẽ apparẽtẽ: ꝛ quõ oporteat ſoluere q̃ſtũ ad ſolonẽ uerã. ꝛ dõz eſt qđ oporteat ſoluere q̃ſtũ ad ſolonẽ uerã. ꝛ dõm eſt ẽt ad quã utilitatẽ ꝓſunt h⁹⁹ oões:ſiue h⁹⁹ ſolutiones que h dabunt. ¶ Notãdũ aũt q cuiuslibz eſt rñdere: ſed nõ cuiuslibet eſt ſoluẽ.iõ per rñſionẽ poſſumus deuenire in ſolonẽ apparentẽ ꝛ defectiuã. per hoc vo q ait quõ oporteat ſoluẽ poſſumus denotare ſolonẽ uerã ꝛ efficacẽ. ¶ Notãdũ ẽt q dicit qđ oporteat ſoluẽ: qr quedã oões ſunt adeo friuole:q quaſi ſunt digne deſpici:ꝛ q̃ſi nõ idigẽt ſolutiõe. erit eni circa finẽ hui⁹ de h ſpãle capl̃z.vz.qđ eſt qđ eſt dignũ ſolone.D.c.d.

¶ Utiles q̃ ſunt ad phiã qdẽ pp duo. Primũ qdẽ:qm̃ ſepe que fm dictionẽ fiũt meli⁹ hẽre faciũt:quotiẽs ſingulũ dr:ꝛ que ſi milr:ꝛ que aliter reb⁹ accidũt:ꝛ in noib⁹.

¶ Exeq̃t de ꝑmiſſis:ꝛ q̃tuor facit:qr ꝑ° exequit de q̃rto ut de utilitate taliũ oũonũ:qđ fuit q̃rto ꝓpoſitũ.2°exequit de ꝑ°.ſ.de rñſione ſiue de ſolone appenti.3° exequitur de 2° ut de ſolone recta.ꝛ 4° exequit de 3°.ſ.qđ eſt qđ oporteat ſoluere.2ª ps ibi[Primuz q̃ ſic ſillare.] 3ª ibi[Qm̃ aũt eſt recta ſolo.] 4ª ps incipit circa finẽ libri ibi[Opz aũt intelligere qm̃ oiuz oũonum.] Prima ps in qua determinat de utilitate talium oũonuz diuidit in duas:qr ꝑ° aſſignat tales utilitates. 2° remouet quãdã cauillationẽ ibi[Rñdẽtib⁹ãt quõ.] ¶ Ad euidẽtiã aũt hme ptis ſciẽdũ q ſcire ſoluẽ oũones ſophiſticas ualet ad duo.ſ.ad adiſcẽdũ phiã:ꝛ ad acgrendũ honorẽ ꝛ gloriã.duo q̃ facit:qr ꝑ° oñdit q ſcire talia ualet ad phiã.2° q ualet ad gloriã ibi[Ter tium vo ꝛ reliquũ.]Circa ꝑmũ duo facit ꝑm q dupl̃r oñdit talia deſſutre phie.2ª ibi[Sedm autẽ ad eas.] Dicit ergo q ſoones ſophicarũ oũonuz utiles ſũt ad phiam pp duo.ꝑmũ qdẽ utiles ſup.ſunt q̃ſtũ ad fallas in dictione ne hõ decipiat cũ alio: qm̃ ſepe que fm dictionẽ fiunt ſup.ſi hõ ſciat ea ſoluere ſoones taliũ faciũt meli⁹hẽre quotiẽs ſingulũ dr.ꝛ talia faciunt melius ſcire que ſilr:ꝛ que aliter.i.ꝛ que diſſimiliter accidit in reb⁹ ꝛ in noib⁹.circa qđ decipit figura dictionis ſed talia ſup.ſcire iuuat ad cognoſcẽdã ueritatẽ phie. ergo talia utilia ſunt ad phiã. ¶ Notãdũ aũt q figura dictionis nõ accipit multiplex niſi fantaſticum:ut ſupra dicebat.merito q̃ hec falla diuidit ꝯra oẽs alias fallas in dictione:iõ ſciendo ſoluere alias fallas in dictione ſcimus quotiẽs ſinguluz dicit:ꝛ coḡſcimus multiplicitatẽ. ſed ſciẽdo ſoluere figurã dictionis nõ ꝓprie coḡſcimus multiplicitatez:qr ibi ꝓprie non eſt multiplicitas:ſed ſcimus que ſilr ꝛ que alr iterp̃tant.

Dubitaret forte aliqs quõ ſcire talia ſit utile ad phiam. ¶ Dõz q de reb⁹ eſt ſcia ut ſunt app̃hẽſe ab itellectu:ꝛ ſic app̃hẽdunt ſic ſiḡnt.qui vo ignorãt ſiḡnes uocabuloꝝ ꝛ modos interp̃tãdi noiuz magnũ ipedimẽtũ hñt ad phiã:ꝛ qr talia ſcimus ſciẽdo ſoluẽ fallas in dictiõe.iõ ſoones taliũ utiles ſunt ad phicas diſciplinas. Deide cũ dicit.

¶ Scdz aũt ad eas que p eũdẽ ſũt qõnes: nã q ab alio facile palogizat ꝛ hic nõ ſentit ꝛ ipe a ſe hoc patitur ſepe.

¶ Ponit 2ª⁵ utilitatẽ.d.q 2ᵐ emolumentũ ſiue 2ª utilitas eſt ad eas oẽs qõnes:ſiue ad oẽs oones q̃ ſũt p eũ dẽ:ꝛ h q̃ſtũ ad fallas ex dictionẽ:i qb⁹ hõ nõ min⁹ decipit ꝯſiderãdo p ſeipm q̃ ꝯſiderãdo cuz alio:nã q ab alio palogizat qđ fit i fallijs i dictiõe:ꝛ h nõ ſentit.i. nõ pcipit:ꝛ ipe a ſeipo patit h ſepe:qr q dcipit cũ alio ſignũ eſt q multotiẽs decipiat ꝯſiderãdo cũ ſeipo.

Dubitaret forte aliqs.vñ ſeqt ſi hõ decipit ab alio q decipiat multotiens a ſeipo. ¶ Dõz q falle in dictiõe ſunt mioris latẽtie:ꝛ nõ ſũt tãte efficacie ad decipiẽdũ ſic falle ex dictionez. q q̃ decipit cũ alio qđ fit p fallas in dictiõe:multo magis decipit p ſeipm:qđ fit per fallas extra dictionem.

Alterius forte dubitaret aliqs ad qđ debuit ad phiam cognitio taliũ. ¶ Dõm q ut ſupra dicebat.fallacie in dictione ſumunt ꝓncipium decipiẽdi ex pte uocis.fallacie vo extra dictionez ſumunt ꝓncipiũ decipiẽdi ex parte rei:ſicut ergo utile eſt ad phiaz ſcire ſoluere fallacias in dictione:ne cõſiderando cum alio decipiat circa ſignificationem uocabuloꝝ:ꝛ circa interp̃tationes noium.ſic utile eſt ad phiam ſcire ſoluere fallacias extra dictionez.ne aliqs decipiat apud ſemetipm conſiderando de rebus:imo tãto eſt utilius ſcire hoc q̃ illud q̃ſto cognitio rez ſup excellit cognitionẽ noium.Deinde cum dicit.

¶ Tertiũ vo ꝛ rliquũ adhuc ad gliã circa oia exercitatũ eẽ videri ꝛ i nllo iſcie ſe hẽ

¶ Oñdit quõ ſcire talia utile eſt ad gliaz:ꝛ duo facit:qr ꝑ° facit qđ dictuz.2° manifeſtat qđ dixerat ibi[Nã ſi his.]dic̃ q adhuc tertiũ ꝛ reliquũ.i.tertia ꝛ reliq̃ utilitas eſt ad gliaz.iõ ſbdit q circa oia eẽ exercitatũ:ꝛ in nullo videri iſcie ſe hẽ ſup.facit appere hoiez gliioſuz: ꝛ qr h habebim⁹ ſciẽdo ſoluẽ oones ſophicas:iõ cognitio taliũ fac̃ ad gliaz. ¶ Notãdũ aũt q dic̃ tertiuz ꝛ reliquũ.nã ſi deſeruire ad phiaz accipit ꝓ vna utilitate:tũc hec eſt reliq̃ utilitas.ſ.facẽ ad gliaz.Si vo deſeruire ad phiaz accipit ꝓut importat duplicẽ utilitatẽ:q̃ vna eſt ut nõ decipiamur cũ alio.alia vo ut non decipiamur apud noſmetipſos:tũc hec eſt tertia utili-

tas.ut.ſ.appere poſſim⁹ gl̃iosi. ¶ Notãdu3 ẽt q̃ dicit circa oia exercitatũ eé:qz oões ſophice ſumunt ꝑm q̃ſdã itẽtiões cões applicabiles ad oẽz mãm:ideo qui circa talia bene ſe hẽt:z ſcit ea bene ſoluere quaſi circa omnia videtur exercitatus. Deinde cum dicit.

¶ Mã z ſi is coicat oſonib⁹ uł opionib⁹ ſpnit oões cũ nihil hẽat determiare de vitio eaz ſuſceptiõem dat qđ vł grauis eſſe non quia uerum ſed propter imperitiam.

¶ Oſtẽdit quõ ſcire ſoluẽ talia facit ad gl̃iaz.neſcire facit ad ignomintã.d.q̃ ſi is.i.ſi rñdẽs q̃ coicat cũ oponẽte in oſonib⁹ ſpnat h⁹ oões ſophicas.i.nõ uelit reſpõdẽ ad eas:cũ nihil hẽat determinare de vitio eaz.i. cũ neſciat eas ſoluẽ.ſuſpitiõez dat.i.facit ſe ſuſpectũ q̃ vł eẽ grauis.i.q̃ vł cẽ groſſus z iperit⁹:z q̃ neſciat ſoluere difficultatẽ oſonis ſophice:nõ qz uez ſit q̃ tales oões ſint ṽe difficiles:ſz pp iperitiã rñdẽtis ſup.vñr eẽ difficiles.uel põt exponi:nõ qz uez ſit.i.nõ q̃ tales oões uez ꝯcludãt.ſz pp ipitiã rñdẽtis ſup.videaẗ ue rũ ꝯcludẽ. ¶ Notãdũ aũt q̃ dicit ſuſpitionez dat:qz nõ ſoluẽs ad oões ſophicas:nõ opz q̃ de neẽitate ſit grauis uel groſſus.poſſet eni qs hñs ſciaz non uti ea z fiẽre ſe ignorãtẽ:z q̃ ſic agẽt nõ eẽt groſſus:ſz fiẽret ſe eẽ g̃ſſuz:z ſuſpitionẽ daret q̃ eẽt talis.ió cuz duplr expoſit⁹ ſit textꝰ ille:nõ q̃ uez ſit zč.poſſet 3° exponi ſic. ſpnẽs oões ſophicas z nõ ſoluẽs eas ſuſpitionẽ dat q̃ ſit groſſus:nõ q̃ uez ſit.i.nõ q̃ de neẽitate ſit groſſus: ſed pp ipitiã quã demſat vł groſſus eſſe.z hec expoſitio vł magis l̃ralis. ¶ Notãdũ ẽt q̃ gl̃ia: ut ħ de ea loqmur eſt q̃dã exterior claritas.nõ rñdẽs q̃ ad oões ſophicas:ſz pp hoc nõ amittat iteriorẽ pfectionẽ. ſemp tñ ſm q̃ h⁹ amittit exteriorẽ gl̃iaz:ió ſi uolumus videri gl̃ioſi debemus ſcire ſoluere talia:z cũ offert ſe facultas reſpondere ad ea. Deinde cum dicit.

¶ Rñdẽtib⁹ ãt quõ obuiãduz ad hⁱ oões manifeſtũ ẽ ſigdẽ recte dixim⁹ ꝑus ex qb⁹ ſunt ꝑalogiſmi:z que ingrẽde ſunt ſuperabũdantias ſufficienter diuiſimus.

¶ Remouet quãdã cauillatiõez:z duo faẽ: qz ꝑ° ponit h⁹ cauillatiõez.2° remouet z ſoluit eã ibi ⌊ Nõ eſt aũt idẽ. ⌋ dicit q̃ q̃ manifeſtũ eſt rñdẽtib⁹.i.apud rñdẽtes quõ obuiãdũ ſit ad h⁹ oões.ſ.ad oões ſophiſticas ſi recte dixim⁹ ꝑus.i.in ꝑ° li° ubi oñdim⁹ ex qb⁹ locis ſũt ꝑalogiſmi ſophici:z ubi ſufficiẽter diuiſimus ſupabũdãtias.i.cautelas que querẽde ſũt ad h⁹ ſophicatiões.q.d.q̃ vł ħ 2° liber ſupfluẽ:qz ꝑ ea que dicta ſũt in ꝑ° li° ſufficiẽter haberi põt quõ rñdẽtes debẽt obuiare oſonib⁹ ſophicis. ¶ Notãdũ aũt q̃ cautele dicunt ſuperabũdantie eẽ:qz nihil videnẗ facere ad eſſe artis: ſed ad bene eſſe:z ad quãdã ſuparrogationẽ.vnde ubi nos habemus ſuperabũdantias greca correctio habet ſupergreſſiones. Deinde cum dicit.

¶ Nõ ẽ ãt idẽ ſumẽtẽ oſonẽ vidẽ z ſoluẽ vitiũ z iterrogãti poſſe obuiare uelociter.

¶ Soluit h⁹ cauillationẽ oſtendens q̃ tradita in hoc li° non ſunt ſuperflua:ſed utilia:z tria facit ſz q̃ triplr ħ oſtendit.ſcđa ibi ⌊ Amplius aũt quẽadmoduz. ⌋ 3ª ibi ⌊ Accidit aũt q̃ñq̃z. ⌋ Circa primũ duo facit:qz primo facit qđ dictũ eſt.2° aſſignat cãm ei⁹ qđ dixerat.2ª ibi ⌊ Nã qđ ſcimus. ⌋ dicit q̃:q̃ nõ eſt idẽ rñdentẽ eſſe ſumentẽ oſonẽ z ſoluere z videre vitiuz oſonis:z interroganti poſſe uelociter obuiare.non ergo ſupfluit doctrina huius ſecũdi.z ſi per primũ libz̃ũ per longã ꝯſiderationẽ poſſumus talia ſoluẽ:tñ per tradita in ħ 2° poſſumus habere ea in ꝓmptu:z uelociter ſoluere.

¶ Dubitaret forte aliqs quõ per tradita in hoc li° poſſum⁹ ſoluere uelociter orationes ſophiſticas:z quõ hoc nõ poſſumus per ꝑmũ libz̃ũ. ¶ Dicẽdũ q̃ refert aliqd ſcire i ſuis ꝓncipijs z in ꝓpria forma. In ꝑmo eni li° determinatũ eſt de ſolutione taliũ oſonũ ꝓut ſcił in ſuis ꝓncipijs.naz qui ſcit locos ſophiſticos ex qb⁹ fiũt ſilł ſophiſtici.z ſcit cautelas z ſupabũdãtias per q̃s qs apte ſophiſticare põt: hẽt viã:z hẽt ꝑn⁹ per q̃s uenari põt ſołones ſophicaz oſonũ.nõ tñ hẽt talia in ꝓmptu:qz ꝑ ſe neſcit ea in ꝓpria forma:tgił ꝑ hũc 2ᵐ libz̃ũ uelociter poſſum⁹ obuiare interrogãti z opponẽti.nõ aũt ꝑ ꝑmũ libz̃ũ:qz ibi nõ ſũt tradita talia in ꝓpria forma ut hic. Deide cũ dicit.

¶ Nã qđ ſcim⁹ ſepe trãſpoſitũ ignoram⁹.

¶ Aſſignat cauſam dicti.cõtinuetur ſic.bene dico q̃ per tradita in primo li° nõ poſſumus talia uelociter ſoluere.nam quod ſcimus ſub vno modo ut in ſuis principijs.ſepe ignoramus ipſum tranſpoſituz.i.ſub alio ordine poſitum:ut acceptũ in propria forma:z quia per primum libz̃um ſcimus talia in ſuis principijs:ſed per hunc ſecũdũ ſcimus talia ſub alio ordine poſita:ut accepta in propria forma.ergo per hunc libz̃um ſcimus talia magis in ꝓmptu:z poſſumus ea uelocius ſoluere. Deinde cum dicit.

¶ Ampli⁹ ãt quẽadmodũ i diſputatiõib⁹ citi⁹ z tardi⁹ ex exercitatiõe fit magis:ſic z in alijs ſe hẽt. Quare ſi manifeſtũ nobis ſit: ipediti ãt ſumus fallimur tpib⁹ frequẽter.

¶ Probat hec idẽ alia ratione oſtendens tradita in hoc li° non eſſe ſuperflua:qz per ea ſumus exercitati z meditati.ideo ait q̃ quẽadmoduz in diſputationib⁹ ſup. dialeticis exercitatione.i.per exercitationez fit magis reſponſio citius z tardius.citius quidẽ ſi ſumus exercitati.tardius autẽ ſi non ſumus:ſic ſe habet z in alijs diſputationibus.ſ.in ſophiſticis.quare ſi manifeſtum nobis ſit ſup.per primum libz̃um quomodo ſoluende ſunt orationes ſophiſtice:tamen qz per illũ libz̃um ſumus q̃ſi imeditati.i.inexercitati.ió ſi uolum⁹ ꝑ illã doctrinã ſoluere tales oões:fallimur tpib⁹ frequẽter.

Dubitaret forte aliqs.quõ per doctrinã tradità in ꝑmo libro dicamur eẽ immeditati uel inexercitati circa ſolones oſonũ ſophiſticarum. ¶ Dom q̃ exercitatio z experiẽtia eſt magis circa ꝑticularia:z circa ſpãlia:z qz in ꝑmo lib° dictuz eſt de ſolutione talium oſonuz quaſi in uł̃i z ut habet eẽ in ſuis ꝓncipijs. ħ autẽ magis determinaẗ de ea in ſpeciali:z in ꝓpria forma. ideo in ſoluẽdo tales oões q̃ſtũ ad doctrinã ꝑmi libi dicimur eẽ q̃ſi inexercitati:ſed ſciẽdo tradita in ħ 2° circa talia erimus q̃ſi meditati z exercitati. Deinde cum dicit.

¶ Accidit ãt q̃ñq̃z ſiđi deſcriptiõib⁹:nã z illic ſoluẽtes q̃ñq̃z cõponẽ rurſuz nõ poſſumus ſic z i elẽchis ſciẽtes ſz qđ oſonẽ accidit ꝓnectere ſoluere oſonẽ dubitamus.

¶ Adducit tertiam rationez.nam non oportet ſcientem facilia ſcire difficilia.ergo ſicut in deſcriptionibus.i. in picturis:ſiue in deſcriptionibus geometricis quando ſoluentes talia non poſſumus rurſum cõponere: qz facilius eſt talia diſſoluere q̃z cõponere. ſic in elenchis:ideſt in paralenchis accidit quaſi ecꝯtrario: qz ſcientes connectere rales orationes ſm quid.i.ſm aliquem modum dubitamus ralem orationem ſoluere. nam in talibus facilius eſt componere q̃z diſſoluere. ¶ Notandum autez q̃ hec ſimilitudo eſt quaſi per oppoſitum.naz in deſcriptionibus qualitercũq̃ accipiãtur deſcriptiones: ſiue accipiantur ſm geometriam:

siue ſm picturas: uel ſm artē ptractuā. ſemp in talib⁹ facilius ē diſſoluē q̄z cōponē. difficile eſt enī bñ depingere imaginez vnius hoīs: ⁊ difficile eſt bñ deſcribere vnā figurā geometricā: ſz facile ē talia delē: i ſophicatiōib⁹ ār eōrio: qr facile ē ſophicare: ſz difficile ē ſophicatiōes ſoluē. ⁊ qr ut dcm̄ ē ſcito facili: nō pp̄ ß ſcit difficile: ſicut q ſcit diſſoluē deſcriptiōes: nō pp̄ ß ſcit eas cōponere: ſic ſciēs cōponere ſophicatiōes: qđ docet in ꝓmo li. nō videt q pp̄ ß ſciat eas diſſoluere: qđ docet in hoc ſecūdo. non ergo ſuperfluit doctrina huius.

Dubitaret forte aliq̄s quō uez fit q ſciēs ſophicatiōes cōponē: nō pp̄ ß ſciat eas ſoluē. ¶ Dz q ſciēs aliq̄ cōponē p artē ſcit p artē illa diſſoluē: ſz q ſine arte ⁊ q̄ſi p accns ſophicatiōez cōponit: nō pp̄ ß ſcit ſophicatōez diſſoluē. ſophicare enī ⁊ facē ſophiſmata q̄dāmō ē cuiuslibz. nā idiote utunt ſophicatiōib⁹. neſciūt tñ eas diſſoluē. ío ſignāter forte dixit phs q ſciētes cōponē oronē ꝑz qđ: dubitāt eā diſſoluē: qr ſcire aliqd ſine arte nō ē ſcire ſimp̄r: ſz ſm qđ.

Ulterius forte dubitaret aliq̄s: qr ſi ſic dicim⁹ cū i ꝑ° li° ducat cōpō oronū ſophicaz p modū artis. vi q p illū libz̄ ſciam⁹ eas diſſoluē. ⁊ tūc rō aſſignata. nō eſt ad ꝓpo^m: ſz magis ē ad ꝓpriū. ¶ Dz q ſic p ꝑ^m libz̄ hi p artē cōpō ſophicaz oronū: ⁊ ēt ſolo eaz: ſz nō eq̄ facilr. nō enī oia q̄ cadūt ſub arte pari facilitate currūt. facilr enī p ꝑ^m li^m poſſumus ſophicas rōnes cōponē: ſz nō poſſum⁹ eas facilr ſoluē: ío idigem⁹ doctrina huī⁹ 2^i li. uel poſſum⁹ dicē q ſolo oronū ſophicaz duplr conſiderari pōt. ꝑ° ut hēt eē i ſuis ꝓncipijs. 2° ut conſideraī i ꝓpa for^a: ⁊ ut applicaī ad māz palo^or. In ꝑ° q̄ li° p ſe ⁊ p modū artis determiatū ē de ſolone ſophica: ut hēt eē i ſuis ꝓn^tis. nā eoīpo q ibi determiaī de locis ſophicis: q ſūt ekta illoz ſophicoz. cū q̄ h⁹^i loci ſint defectiui ſcīēdo tales locos hēm⁹ viaz ⁊ ꝓn^a ad ſoluēdū oīones ſophicas. ſz ſi conſideraī h⁹^i ſolutio i ꝓpa for^a: ⁊ ut applicaī ad h⁹^i ſillos: ſic q̄ſi p accī dēs determiatū ē de ea i ꝑ° li°. nā ſi i ꝑ° li° adducebaī aliq palo^mi: ⁊ oñdebaī eos eē ꝺfectios: ß nō erat ut ſol uerent: ſz ut exēplificaret de ꝓpoſitis. exēpla ār nō ſūt de eēn^a artis: ſz q̄ſi p accns reſpiciūt eā. q̄ de palo^mis ut hñt ſolui: ſiue de ſolone eoz i ꝓpa for^a q̄ſi p accns determiatū ē i ꝑ° li°. ío nō ſupfluit iſte 2° liber: ubi p ſe ⁊ in ꝓpa ſua for^a determiaī de tali ſolone. ¶ Notādū aūt hūc 2^m libz̄ i trib⁹ differre a ꝑ° li°. ꝑ° qr ibi determiaī de ſolone ſophicaz oronū: ut hēt eē in ſuis ꝓncipijs. ß ār ut hēt eē i ꝓpa for^a. 2° qr ibi determiaī q̄ſi i gñali: ß ār magis i ſpāli. 3° dīt: qr ibi determinaī de hac ſolone q̄ſi p accns. ß ār magis p ſe. ꝑz q̄ has tres dīas aſſignate ſūt tres oīones. q̄re nō ſupfluit doctria huī⁹ 2^i. ꝑ^a enī rō initiī ꝑ^e dīe. 2^a 2^e. ⁊ 3^a q̄dāmō tertie: ut pz intuēti.

Primū q̄ ſicuti ſillogizare dicim⁹ p babiliter q̄ñcz magis cz ve eligere oportē: ſic ⁊ ſoluēdū q̄ñcz magis probabiliter cz ſm uerum.

¶ In pte iſta ut dicebaī determiat phs de appēti ſolone ⁊ duo facī: qr ꝑ° oñdit q expedit aliq̄ appenter ſoluē. 2° docet ß. ſ. ſoluē apparenter. 2^a ibi. ⌊ Rñdendū aūt in his. ⌋ circa ꝑ^m duo facī: qr ꝑ° ꝓponit qđ itēdit. 2° manifeſtat ꝓpo^m. 2^a ibi. ⌊ Dino vo ꝺ litigioſos. ⌋ dic̄ q̄ q ꝑ° mū ſcīēdū ē q ſic dicim⁹ q̄ñcz magis oportē eligē ſillogizare ꝓbabilr cz ve: ſic debem⁹ dicē q q̄ñcz magis ſoluēdū ē: uel magis eligēdū ē ſoluē ꝓbabilr. i. appenter cz ſm uez. i. cz ſm ueritatē. Deinde cum dicit.

¶ Dino enī ꝺ litigioſos obſtādū nō ut arguētes ſz ut appentes. Nō enī dicim⁹ eos ſillogizare q̄re ut nō videāt corrigēdi ſūt.

¶ Probat qđ dixerat. vz. ſoluēdū eſſe aliq̄n appenter. ⁊ duo facī: qr ꝑ° facit qđ dcm̄ ē. 2° q̄ddā qđ ſuppoſuerat manifeſtat: ⁊ ēt ꝓbat. 2^a ibi. ⌊ Nā ſi elēch⁹ ē. ⌋ dic̄ q q ꝺ litigioſos palo^mos: ſiue ꝺ litigioſas oīones obſtādū ē: nō ut arguētes. i. nō ut ve arguāt: ſed ut appentes. i. ut nō videant redarguere. nā h⁹^i ſillos litigioſos nō dicimus eos ſillogiçare: ſz videri ſillare: qr corrigēdi ſūt. i. ſoluēdi ſūt h⁹^i palo^mi ut nō videant ſillare. ſz ß ſup. ꝓt fieri p appētē ſolonē. q eligēdū ē appēter ſoluē. ¶ Notādū ār q ſic palo^mi nō ſūt ſilli ſimplr. ꝓnt ār eē ſilli ad hoiez: ſic appens ſolo nō ē ſolo ſimplr: ſz ad hoiez. h⁹^i enī ſolo nō ꝓpe ſoluit: ſz vī ſoluē: nec facī q ſilli nō arguāt: ſz ne videant arguē: ⁊ qr ſilli peccātes i for^a ſoluēdi ſunt ne videant arguere. ideo cōtra tales ſillos expedit aliquādo ſoluere apparenter. Deinde cum dicit.

¶ Nā ſi ē elēch⁹ ꝺdcō nō equoca ex q̄buſdā nil op⁹ ē diuidē ad āphiboliā: ⁊ equocatiōez. Nō enī facit ſillz ſz ob nil aliō ꝺdi uidēdū niſi qr ꝺcluſio videt elēcho ſitis.

¶ Probat qđ ſuppoſuerat. ¶ Ad cui⁹ euidētiā ſciēdz q tota vis rōnis ꝓmiſſe in ß conſiſtit. vz. q rōnes litigioſas expedit ſoluē aliq̄n appenter: qr nō arguūt: ſed vñr arguē. iō i tota ſequēti pte. ß ꝓncipaliter itēdit ꝓbare. vz. q rōnes litigioſe nō arguūt: ſz vñr arguē. ⁊ duo facī: qr ꝑ° facit qđ dcm̄ eſt. 2° remouet errorē q̄rūdā circa ß errātiū ibi. ⌊ Si aūt aliq̄s putet. ⌋ In ꝓbādo ār rōnes litigioſas nō redarguē ſz videri redarguē: ſpāliter deſcēdit ad equocatiōez ⁊ āphiboliaz inuēs q ſic ille nō arguūt ſz vñr arguē. ſic nec alie q̄cūq̄z litigioſe nō arguūt ſz vident arguē. circa ß ār duo facī ꝑz q duplicē rōnē adducit ad ꝓpo^m ꝓbādū. 2^a ibi. ⌊ Si vo diuidēs. ⌋ circa ꝑ^m tria facit: qr ꝑ° ꝓbat ſpāliter de equocatiōe ⁊ āphiboliā: qr nō ſūt ſoluēde ne arguāt: ſz ne videant arguē. 2° ꝓbat ß uel de q̄buslibet litigioſis oīonibus. 3° remouet quādā cauillatiōez. 2^a ibi. ⌊ Nō ē ergo redarguī. ⌋ 3^a ibi. ⌊ Nā q̄libet. ⌋ In ꝑ^a pte intēdit talē rōnē. nulla oīo multiplex ve ꝺdicit: nec facit uez elēchū: ſz equocatio ⁊ āphiboliā ſūt multiplices: q̄ nec ve redarguūt: nec faciūt uez elēchū. talia q̄ diſtiguēda ſūt: nō ne redarguāt ſz ne videant. ß ē q q̄ dīt q elēch⁹ ē ꝺdcō conclusa ex q̄buſdā ꝓmiſſis: nō equoca: nec mltiplex: ⁊ qr ſic ē mltiplex nil op⁹ ē diuidē. i. diſtiguē amphiboliā ⁊ equocatiōez ſup. ne redarguāt. nō enī aliq̄ taliū oīonū facit ſillogiſmū: ſz ob nil aliud diuidēdū ē equocatiōez ⁊ āphiboliā: niſi qr conſ vī ſilis elencho. i. niſi qr vī redarguere.

¶ Notādū autē q ſpāliter ß deſcēdit ad equocatiōez ⁊ amphiboliā: qr in talib⁹ magis manifeſtū ē q ſoluēde ſūt nō ne arguāt: ſz ne videant. ultr tñ de oībus ſillogiſmis litigioſis ß intēdit q nō ſunt ſoluendi ne arguāt: ſed ne videantur. Deinde cum dicit.

¶ Nō ergo redargui ſed videri cauendz eo q̄ iterrogare amphiboliaz ⁊ que ſunt ſm equocationem ⁊ quecūq̄z alie h⁹^i obtuſiōes ⁊ uez elenchū obnubilāt ⁊ arguētem ⁊ non arguentem dubium faciunt.

¶ Qđ ꝓbauerat de equocatiōe ⁊ amphibolia. ꝓbat ultr de oīb⁹ oīonib⁹ litigioſis. itēdit aūt talē rōnē ſm āphiboliā ⁊ equocatiōez: ⁊ ſm oia que obnubilāt uez elēchū: nō eſt cauēdū ne arguāt: ſz ne videant. ſz oēs oīones litigioſe obnubilāt uez elēchū. q ⁊c. ß eſt q q̄ dīt qđ nō eſt cauendū ſup. ſm q̄ſcūq̄z oīones litigioſas redargui ſed videri: ⁊ ſubdit cauſam: qr interrogare amphiboliā. i. que ſunt ſm amphiboliā: ⁊ que ſunt ſm equocatiōez. ⁊ quecūq̄z ſunt alie h⁹^i que obnubilāt. i. ⁊ ceteras oīones litigioſas que obnubilāt uerū elēchū: ⁊ arguentem: ⁊ non arguentem faciunt dubium. talia

eni qr nō arguūt:sz vñr arguë:iō dubiū faciūt utz arguát uel nō:pp qđ appet ad cetera talia rñdēdū eē:nō qr arguát:sed qr videnť arguere. Deinde cum dicit.

¶ Nā qr lz i fine ꝯclusi non qđ affirmauit negare dicere sed equiuoce ꝛ si qđ maxime contingit in idez ferant dubiū si redarguti⁹ est:dubium eniz si uera dicit nunc.

¶ Remouet q̄ždā cauillatiōez. dicit forte aliqs gꝯ suffiē distiguë ꝛ soluë sophi[ca]s i fine fcā ꝯne:qđ remouēs pbs ait. d. qr lz i fine ꝯclusi. i. fcā ꝯne ꝓtigat dicē rñdētē opponētē nō negare qđ affirmauit:sz equoce:qr nō accepit ꝑpōnē i illo sensu i q̄ dedit:ꝛ si qđ maxie ꝓtigit ad idē ferat. i. dicat opponēs qđ ad idē tulit. dubiū ē si rñdēs ē redargut⁹. nā dubiū ē. si va dicē nūc. i. dubiū ē. si nō tulit itellz ad idē ad qđ tulit opponēs. bonū ē g̃ nō distiguë i fine:sz i p̄n⁰:qr ꝫ fcō nullū dubiū ē rñdētē ñ eē redargutū. ¶ Notādū āt qr dicē gꝯ maxie ꝓtigit gꝯ ad idē ferat:qr oppo[tes] sꝑ uolunt videri redarguë:ꝛ iō sꝑ dicūt gꝯ arguūt i illo sensu i q̄ rñdēs dedit. dato g̃ gꝯ eg[ce] arguát max[e] tñ. i. q̄si sꝑ ꝓtigit opponētē dicē gꝯ ad idē ferat. i. gꝯ arguat i illo sēsu i q̄ rñdēs dedit. ¶ Notādū ēt gꝯ stati cū ꝑpōit ꝑpō mltiplex debem⁹ eā distiguë añq̄z ꝯcludat ex illa:qr ꝫ faciēdo nō ē dubiū nos nō esse redargutos:tñ si ꝓtigat nos nō distiguere ꝑpōnez multiplicē in p̄n⁰:si p eā ꝯcludat ꝯ nos debem⁹ eā distiguë i fine:qr meli⁹ ē sic facë q̄z ꝯni assētire. D. c. d.

¶ Si vo diuidēs iterrogasset equocuz:aut āphibolū:nō dubi⁹ eēt elēchus. Et q q̄rūt nūc qdē min⁹:pri⁹ āt magis litigiosi:uł sic uel nō rñdere iterrogatū necesse. Nūc āt:qr nō bñ iterrogāt ingrētes:necesse est ut rñdeat aliqd is q iterrogat corrigēs vitiū ꝑpositionis qm̄ diuisio sufficienter:uel sic:uel non necesse est dicere respondente.

¶ Adducē aliā rōnē ad oñdēdū soluēdas eē orones equocas ꝛ āphi[cas]:nō qr arguūt:sz qr vñr arguë. d. gꝯ si opponēs diuidēs. i. distiguēs iterrogassz equocū uł āphibolū:nō dubi⁹ eēt elēch⁹ ꝛ oppo[tes] q sic regrūt nūc. s. fcā distictiōe sūt min⁹ litigiosi. i. nō st litigiosi:sz p⁹ añ distictiōez magis sūt litigiosi:ꝛ qr nūc oppo[tes] litigiosi:si distiguāt:iō fcā distin[ne] neče ē rñdētē rñdē ad iterrogatū simp[r] dōo sic uł nō. nūc āt qr iqrētes. i. opponētes nō bñ iterrogāt qr nō distiguūt, neče ē ut is aliqs q iterrogať. i. ut rñdēs rñdeat corrigēs vitiū ꝑpōnis in distin[co] eā. nā diso sufficiēter. i. fcā sufficiēti disiōe necesse ē rñdētē dicē. i. rñdē simp[r] dōo sic:uel nō sic. tota g̃ cautela q̄re ē nečia distictio:ꝛ ñ simpl̄r rñdē. ē ut corrigať vitiū oronis:ꝛ qr rñdēs nō iterrogauit distiguēdo. pōt g̃ ex ꝫ sic foꝛari rō. q̄tiēscūq; soluit ad oronē ut corrigať oronis vitiū:nō rñdeť ne fiat redarg̃:sz ne fieri videať. sz ad equocatiōez ꝛ āphi[as]:ꝛ ułr ad oēs orones sophisticas rñdeť:ut corrigatur vitiū oronis. g̃ ad oia talia nō rñdeť ne arguant:sed ne arguere videanť.

Dubitaret forte aliqs. qr cū i p̄n⁰ oñsuz sit gꝯ orones litigiose nō arguūt:sz vñr arguë. vi pb̄m nugatoriū eē gꝯ ꝫ tā sollicit⁹ ē ad oñdēdū ꝫ idē. ¶ Dōz gꝯ nō p̄ncipal̄r ītēdit oñdē orones litigiosas nō arguē sz videri arguë:qr ꝫ spectat ad p̄mū li. sz ꝫ itēdit gꝯ ad h⁹ᵐ orones nō ē soluēdū ne arguāt. sz ne videanť arguë:ꝛ ꝫ nō spectat ad p̄mū libꝛū. nā lz arguē spectet ad p̄mū libꝛū:soluē tñ spectat ad scm. Si g̃ ꝫ dī talia nō arguë:sz videri:nō ꝫ introductū ē pp ipsam argumētationem. sed ut ex hoc ulterius cōcludat ad talia soluendū esse non ne arguant:sed ne videanť.

Alterius forte dubitaret aliqs. qr cū ꝫ tractatur de solone appēti:cū ēt ꝫ tractet de solone p distōnez:vi gꝯ soluë p distōnez sit soluë apparēter. ¶ Ad qđ dicūt qdā gꝯ soluë p distōnē ē dupliciter. si i ulī nō aptādo distōne ad ꝑpositū:ꝛ sic soluit appēter. nā q dic ꝑpōnē eē mltiplicē:ꝛ nō oñdit quō sit mltiplex vi soluë:sz nō soluit. sz si fiat distin⁰ i spāli ut aptet distin⁰ ad ꝑpositū:tūc ē solo recta. Sz si dicētes vñr ignorare qđ iter est iter distictiōez inuē:ꝛ distinctiōez facē. nā q dic ꝑpōnē aliquā eē multiplicē:ꝛ nō assignat mltiplicitatē ei⁹:nec oñdit qr sēsus ꝫ:nō distiguit ꝑpōnē illā:sz inuit. uel dic eā eē distiguēdā. q g̃ distiguit mltiplicia si recte distiguat soluit. si g̃ nō ē distōnez distiguë inuē ꝑpe g̃ loquēdo distictio nō ē solo appēs sz recta. ¶ Dōz ē g̃ aliter. nā ꝫ phs solū intēdit oñdē gꝯ expedit aliqñ magis soluë appēter q̄z ve. q sit aūt solo appēs ifra dicet. qđ āt ꝫ de distōne determinat:nō ꝫ facit ut oñdat distōnez eē solonē appētē: sz ut pbet litigiosas orones distiguēdas eē. nō ne arguāt:sz ne arguë videanť:ꝛ qr aliqñ p solonē apparētē ipedit litigiosa oro ne arguë videanť:expedit aliqñ appenter soluë. ꝫ g̃ si bñ ꝯsideraţ ꝫ nō agit de distictiōe gꝯ sit apparens solutio. Sed ideo ꝫ de ea aliqd tangit ut ꝑbeť gꝯ expedit aliquando apparenter soluere.

¶ Si aūt aliqs putet eū q ꝑm equocationē elēchū eē q̄dāmō nō est rñdentē effugē redargutionē:nā invisibilibus nēciuin qđ dixit negare illud:ꝛ quod negauerit affirmare.

¶ In ꝓte ista ut dicebať rēouet phs errorē q̄rūdā. dixerat eni orones ꝑz equo[nez]:ꝛ oēs orones mltiplices. uel ēt ułr oēs orones litigiosas nō facē elēchū:sz obnubilare ip̄z:ꝛ nō arguë sz vñr arguë. huic aūt vitati qdā ꝯdicebāt. uolebāt eni equocatiōez fcāz i termis singularib⁹ facē uez elēchū. iō phs duo faċ: qr p⁰ remouet istorū errorē. 2⁰ ex remotiōe talis erroris ostendit uez esse qđ ꝑmiserat. vz. multiplicia distiguēda eē:qr faciūt dubiū an arguāt. i. qr vñr arguë. 2ª ibi⁊ Nō aūt sz qr dubius. ⁊ circa p̄mū tria faċ: qr p⁰ p̄mittit h⁹ᵐ p̄nē erroneā. 2⁰ assignat dicte p̄nis modū. 3⁰ ip̄robat modū illū. 2ª ibi⁊ Nā ut corrigūt. ⁊ 3ª ibi⁊ Nā eadē erit ora. ⁊ dicit g̃ gꝯ si aliqs putet eū palogismū q ē ꝑm equo[nez] eē elēchū uez:nō erit rñdētē effugē redargu[nez]. q. d. gꝯ si equo⁰ nō solū vi redarguë:sz ēt ve redarguit:ꝛ facit ue rū elēchū palogism⁹ equo[nis] erit isolubił. pp qđ oportebit rñdētē ad ip̄z de nečitate redargui. ꝛ sđit cāz: qr in visibilib⁹. i. in termis singularib⁹ nečiuz ē opponētē negare qđ dixit. i. affirmauit respondens:ꝛ affirmare qđ negauit. nō g̃ poterit rñdēs fugere redargutionez. ¶ Notādū āt gꝯ dic i visibilib⁹:qr ponētes hūc errorē gꝯ equocatio facit uez elēchū. dicebāt solū ꝫ vitatē hꝫe i reb⁹ visibilib⁹. i. i reb⁹ singł̄arib⁹. ponebāt eni has orones. s. coriſc⁹ cnrrit. ꝛ coriſc⁹ nō currit ve eē ꝯdictorias:ꝛ facē uez elēchū:gꝯ si sic eēt:rñdēs nō posset effugere redargutiōez:qr si ꝯcederet coriſcū currere istaret ei:qr aliqs coriſcus nō currit. si vo negaret ip̄m currere:posset ēt redargui:qr aliqs coriſcus currit.

Dubitaret forte aliqs. utrū rñdēs posset effugere ꝯdictiōez si equocatio faceret uez elēchū. vi gꝯ sic:qr ꝫ posito posset rñdēs distinguere vōo coriſcū currere. uez est ꝑ coriſco currēte:ꝛ nō currere eē uez ꝑ nō currēte. ¶ Dōz gꝯ si va eēt suppositio nō posset rñdēs ꝯdictōez effugē. nā i his que faciūt uez elēchū nō ē rñdēdū p distinctiōez. Sz simpl̄r oporteret g̃ rñdētē dare alterā ptē determinate:sz ꝯstat gꝯ quācūq; daret accidēt ei redargutio. Deide cū dic.

¶ Nā ut corrigūt qdā nihil pdest:nō enim

coriſcũ aiũt eẽ muſicũ ⁊ nõ muſicũ: ſz hũc coriſcũ muſicũ: ⁊ hũc coriſcũ nõ muſicũ.

¶ Aſſignat dicte poſitiõis modũ. d. q mod⁹ ꝟz quẽ qdã corrigũt dcãz põnẽ nihil ꝑdeſt. aiũt eni coriſcũ nõ eſſe muſicũ ⁊ nõ muſicũ: ſz hũc coriſcũ eẽ muſicũ. hũc aũt coriſcũ nõ muſicũ. erat ꝫ mod⁹ ponẽdi põnẽ ꝑdcãz q ṽa ꝯdictio erat i termis ſingl'arib⁹ abſolute ſũptis. ſed nõ erat ṽa ꝯdcõ i ſingl'arib⁹ termis determiatis p ꝓnomẽ demſtatiuũ. ponebãt eni nõ eẽ cõcedẽdũ coriſcũ eẽ muſicũ: ⁊ coriſcũ eẽ nõ muſicũ. qz ibi erat ꝯdcõ ṽa: ⁊ ṽa redargutio. ꝓcedi tñ poterat hũc coriſcũ eẽ muſicũ hũc aũt coriſcũ nõ eẽ muſicũ: qz ibi nõ ẽ ṽa ꝯdcõ.

Dubitaret forte aliqs vñ moti fuerũt dci phi equocationẽ fcãz i reb⁹ viſibilib⁹ ſiue i termis ſingl'arib⁹ poſuerũt magis hꝫe rõnẽ ꝯdicti oniſ q̃z i termis coib⁹. ¶ Dꝺz q oiſ equocatio ipedit ꝯdcõez. ió dci phi a vitate deuiarũt ponẽdo equocatiõnẽ eẽ uex elẽchũ: ſiue �herẽt i termis ſingularib⁹: ſiue in coib⁹: tñ aliqꝺ motiuũ hꝫe potuerũt: qz lz nõ ſit ṽa ꝯdcõ ubicũq; ẽ equocatio: plib⁹ tñ modis ipedit rõ ꝯdcõnis i termis coib⁹ q̃z i ſingl'arib⁹: qꝺ ſic ꝓz. nã ꝯdictio nõ ſolũ ipedit qñ dictio eſt multiplex. ſz ẽt qñ hẽt plres cãs vitatis: ut hõ currit ⁊ hõ nõ currit nõ ſũt ꝯdictoria. dato q ly hõ nullo mõ ſit equocũ. qꝺ eni hõ poteſt ſupponẽ ꝑ dtũſis hoib⁹: ut ꝑ hoie currẽte ⁊ nõ currẽte nõ ẽ q hõ ſit equocũ ſz qz hẽt plres cãs vitatis. In termis ꝫ coib⁹ põt ipediri ꝯdcõ pp equocatiõez: ⁊ pp plres cãs vitatis. ſz i termis ſingl'arib⁹ nõ ipedit niſi pp equocatiõez ſolũ. ió forte dci phi ꝯceſſerũt equocationẽ facere elẽchũ in terminis ſingularib⁹ ⁊ nõ in coib⁹.

Ulterius forte dubitaret aliqs q̃ motiuo moueri poterant dci phi ꝺꝺo ꝯdictoria eẽ. coriſc⁹ currit: coriſc⁹ nõ currit: nõ tñ eẽ ꝯdictoria. ꝟ coriſc⁹ currit ꝟ coriſc⁹ nõ currit. ¶ Dꝺz q forte dicti phi credebãt q q̃ coriſc⁹ abſolute ſũpt⁹ in vna oꝛone ſtat ꝑ vno ſignificato q̃ztũcũq; ſit equocũ i alia oꝛone ſi abſolute ſumat ſemꝑ ſtabit ꝑ eodẽ ſignificato. ſz ſi ꝯdictio hab. ꝑ ꝓnomẽ demſtatiuũ rõne ꝯdcõnis poterit ſtare in vna oꝛone ꝑ vno ſignificato: ⁊ i alia ꝑ alio. ió ut dicebãt coriſc⁹ currit ⁊ coriſc⁹ nõ currit ſunt ꝯdictoria: qz coriſc⁹ utrobiq; ꝑ eodẽ ſignificato ſupponit. ſz ſi addat ſibi ꝓnomẽ demſtatiuũ tollit ꝯdictio pp cãz quã dximus. q aũt ꝟ motiuũ ⁊ ꝟ modus ponẽdi nõ ſit bon⁹ ſtatim patebit. Deinde cum dicit.

¶ Nã eadẽ erit oꝛo coriſcũ ul' hũc coriſcũ muſicũ eẽ ul' nõ muſicũ: qꝺ ſil' affirmãt ul' negãt: ſz fortaſſe nõ idẽ ſignificat: nã nec illic nomen: quare in aliquo differre.

¶ Imꝓbat dcm̃ modũ: ⁊ duo fac: qz ꝓ⁰ ipꝛobat modũ ꝓdcm̃: ſi ꝓnomẽ demſtatiuũ addat utriq; ꝑti: ul' utriq; oꝛoni. 2⁰ ipꝛobat ꝟ ſi addat alteri tm̃. 2ª ibi. Si ãt hutic. Idẽ ꝫ q eadẽ erit oꝛo ꝺꝺo. coriſcũ uel hũc coriſcũ eẽ muſicũ: uel eẽ nõ muſicũ: eadẽ. ſ. ẽ q̃ztũ ad ꝯdcõnẽ. ió ſꝺit q fil'. i. fil'r affirmãt uel negãt. q. d. q affir⁰ ⁊ neg⁰ i coriſco abſolute ſũpto ⁊ determiato ꝑ ꝓnomẽ demſta tm̃ nõ differt: ſz q̃ſi fil'r ſe hꝫ. ⁊ ne aliqs credẽt q appoſitio ꝓnois demſtatiui nullã dſtiã facẽt: ſꝺit q forte nõ idẽ ſigt oꝛo ſup. ſi ſumat cum coriſco ſimpl'r: ⁊ cũ coriſco appoſito ꝓnoi. nã nec illꝺ nom̃. q. d. q ſic ꝟ nomẽ coriſcus ſumptũ ſimpl'r ⁊ cũ ꝓnoie nõ idẽ ſigt: ſic nec oꝛo i q̃ põit coriſc⁹ ſimpl'r: ⁊ coriſc⁹ cũ ꝓnoie nõ idẽ ſigt. q̃re i aliq ꝺit. ¶ Notãdũ ꝫ has oꝛones coriſc⁹ currit. coriſcus nõ currit: ⁊ ꝟ coriſc⁹ currit: ⁊ ꝟ coriſc⁹ nõ currit. differre ⁊ nõ differre. differũt eni aliq mõ q̃ztuz ad ſignificatũ: qz aliud ſigt ꝟ coriſc⁹ q̃z coriſc⁹ abſolute ſumptus: non tñ differunt ut ſpectat ad ꝓpoſitũ: qz utrobiq; per equiuocationem impeditur elenchus ⁊ contradictio. Deinde cum dicit.

¶ Si ãt huic qdẽ ſimpl'r dicere coriſcũ aſſignet: alli ãt addat aliquẽ aut hũc: icõueniẽs: nihil eni magis alti: utrolibet eni nihil dꝫt.

¶ Imꝓbat ꝑdcm̃ modũ ſi ꝓnomẽ demſtatiuũ addat alteri ꝓpõi tm̃. d. q ſi huic. i. ſi i vna pte uel i vna oꝛone aſſignet dicẽ. i. dicat coriſcũ ſimpl'r. illi ãt. i. alteri oꝛoni addat aliquẽ uel hũc: ut dicat aliqs coriſc⁹: aut ꝟ coriſc⁹. icõueniẽs ẽ ſup. ſi pp ꝟ credat fieri dſtiã i ꝯdicẽdo iõ ſꝺit. nihil eni magis alteri. utrolibet enigz nihil dꝫt. ſi nõ ſit dſtia in ꝯdicendo addẽdo ꝓnomẽ utrolibet. i. ad utrãq; ptẽ nõ magis uel minus fiet talis dſtia addẽdo ꝓnomen alteri. i. alteri parti tm̃.

Dubitaret forte aliqs. utꝫ ipediat ꝯdcõ p appoſitiõez ꝓnois. ¶ Dꝺm q tota cã q̃re accidit talis dubitatio accipit pp determiatiõez ꝓnois. ¶ Sciẽdũ igit q ſic termio ſel' ſũpto nõ ꝓtigit uti equoce. ita determiatiõe ꝓnoſtica ſel' accepta nõ cõtigit uti equoce: ⁊ maxie ſi ſit determiatio ad oculũ. dicẽdo eni ꝟ coriſc⁹ ꝑm vnã determiatiõez ꝓnoſticã nõ cõtigit ſigre niſi vnũ coriſcũ: ſz qz ꝟ nõ obſtante q aliq noie ſel' ſũpto nõ ꝓtingit uti equoce: nõ eſt uerus elẽchus nec ṽa ꝯdcõ i termis equocis. ſic nõ obſtante q determinatione ꝓnoſtica ſemel ſumpta non cõtingit uti equoce: impeditur tñ ꝯdictio: ⁊ nõ eſt uerus elenchus ſi addatur talis determinatio termino equiuoco.

Ulterius forte dubitaret aliqs ꝟz qd magis impedit ꝯdcõ: ul' ꝟz nomẽ ſũptũ ſimpl'r uel ſũptũ cũ additiõe ꝓnoſtica. ¶ Dꝺz q i termio equoco duo ẽ ꝯſiderare. vz. platiõez ipaz ⁊ relatõez p intellectũ in ſua ſigta: ⁊ ut ſupra dicebat q̃ztum eſt ex vi platiõis termin⁹ equoc⁹ hẽt ſua ſigta p modũ copulatiuũ. ſz q̃ztũ ad relatiõez p itell'm hẽt ea p modũ diſiũctiuũ: qz termio ſel' ſũpto nõ ꝓtigit uti equoce. ſz in termio equoco determiato p ꝓnomẽ demſtatiũ ẽ ibi tria ꝯſiderare. vz. platiõez relatiõez p itell'm: ⁊ determiatiõẽ ꝓnoſticã. Cũ ꝫ q̃rit utrũ magis ipediat ꝯdcõ p nomẽ equocũ ſũptũ ſimpl'r: uel cuz ei addit ꝓnoſtica demõſtratio. ꝺꝺz q ſimpl'r ⁊ ex vi ꝓnoſtice utrobiq; ipedit: tñ q̃ztũ ad aliqꝺ hñt ſe ſic excedẽtia ⁊ exceſſa. nã ſi relatio p itell'z referat ad idẽ ſigtũ exꝑſſior ꝯdictio ẽ p additionẽ ꝓnoſticã q̃z ſine additiõe. nã ſi coriſc⁹ currit ⁊ coriſc⁹ nõ currit: accipiat ꝑ eodẽ coriſco exꝑſſior erit ꝯdcõ. ꝺꝺo ꝟ coriſc⁹ currit ꝟ coriſc⁹ nõ currit: qz magis fit determiatio ad eũdẽ coriſcũ p relationẽ: p itell'z: ⁊ p determiationẽ ꝓnoſticã q̃z p relatiõez tm̃: ſz ſi itelligat ꝑ alio coriſco erit exꝑſſi⁹ ipedimẽtũ. naz exꝑſſi⁹ ipedit ꝯdcõ ꝺꝺo. ꝟ coriſc⁹ currit. ꝟ coriſc⁹ nõ currit. ſi ad oculũ ⁊ ad ſenſuz accipiat ali⁹ ⁊ ali⁹ coriſc⁹ q̃z ſi ſolũ acciperet ali⁹ coriſc⁹ p relatiõez ꝟz itell'z. cũ ꝫ additio ꝓnois aliqñ faciat ad exꝑſſi⁹ ipedimẽtũ ꝯdcõnis. ió forte ꝑdicti phi moti fuerũt ad ꝺm q i reb⁹ ſingl'arib⁹ ⁊ viſibilib⁹ p terminũ equocũ fit uer⁹ elẽch⁹: ⁊ nõ ipedit ꝯdcõ p talẽ terminũ niſi ſumat cũ additiõe ꝓnoſtica: ſz tale motiuũ iſufficiẽs fuit qz ut ꝓz p ſã dcã ſimpl'r loquẽdo additio ꝓnoſtica nec tollit nec iducit ꝯdcõnẽ. facit tñ ad quãdã exꝑſſiõez: ſz ſic fac ad exꝑſſius ipedimẽtũ cũ accipit dictio equoca ꝑ alio ſignificato: ſic talis additio facit ad expreſſiorez ꝯtradictionẽ: cũ termin⁹ equiuocus ꝓ eodem ſignificato ſupponit.

On aũt differt ꝟ qz dubiũ qdẽ eſt n qui nõ determiauit amphiboliaz utꝫ redargutus eſt ul' nõ. Cõceſſuz eſt aũt in diſputatiõib⁹ diuidere: manifeſtũ q̃ñ nõ determinantẽ dare iterrogationẽ: ꝟ ſimpl'r pctñ eſt: quare ⁊ ſi nõ ipſe:

tamē diſputatio redargute ſimilis eſt.

¶ Poſita ꝑdicta poſitiōe erronea: ⁊ ip̄robata ea: in pte ex ip̄robatiōe ei⁹ oñdit uex eē qđ ſupi⁹ dixerat. vz. multiplicia diſtinguēda eē. nō q̄ redarguāt: ſed q̄ vident redarguē: ⁊ dubiū faciūt an redarguāt. ⁊ tria facit: q̄ ꝑ⁰ dicit talia diſtinguēda eſſe: q̄ vident redarguere: ⁊ dubiū faciūt an redarguāt. 2⁰ icrepat nō diſtinguētes. 3⁰ declarat qđ ſuppoſuerat. 2ª ibi ¶ Accidit aūt ſepe. ¶ 3ª ibi ¶ Si aūt duas orationes. ¶ dicit ḡ non aūt ſup. eſt illa dīa iter nomē ſūptū ſimplr: ⁊ ſūptū cū ꝓnoie: ſicut ꝑdicti ꝓbi dicebāt: uel pōt melius ꝓtinuari ſic. nō aūt. i. nō debem⁹ diſtinguere oīonē equocā uel multiplicē: q̄ talia faciāt uex elenchū ut ꝑdicti ꝓbi fatent. imo talia diſtinguēda ſūt ne videant redarguere. ideo ait ḡ ꝓceſſus eſt in diſputatiōib⁹ rñdētē diuidere. i. diſtinguere multiplex: q̄ ille ḡ nō determinauit. i. ḡ non diſtinxit amphiboliā uel qđcūq; aliud multiplex de q̄ iterrogat dubius ē utrū redargut⁹ ſit uel nō. vī eni eſſe redargut⁹: ⁊ q̄ cauēdū ē ēt videri redargui: iō ꝓcludit qm̄ manifeſtū ē ḡ peccatū ē. i. malū eſt dare. i. ꝓcedere iterrogationē multiplicē nō determinantē. i. nō diſtinguētē: ſz ꝓcedere eā ſimplr abſq; diſtinctiōe: iō ſbdit ḡ ſi nō ipe diſputās ſit redargut⁹: diſputatio tñ ſua ē ſilis diſputatiōi redargute. i. dato ḡ nō ſit redargut⁹: vī tñ redargut⁹. ¶ Notandū aūt ḡ ſi equocatio uel amphibolia uel aliquod aliud multiplex faceret elēchū uerū: talia nō ſolū facerēt videri redargui: ſz ēt redarguerēt: qđ ē ꝓ illud qđ ꝓbs dixerat: iō oportuit eū talē errorez deſtruere: ⁊ ex deſtructiōe ei⁹ oñdere talia diſtinguēda eſſe: non q̄ redarguāt: ſed q̄ dubiū eſt an redarguāt ⁊ videntur redarguere. Deinde cum dicit.

¶ Accidit aūt ſepe videtes amphiboliā pigreſcere diuidere: eo ḡ frequēter talia ꝓponant: ne ad oia videant ḡues eē. Deide nō putātib⁹ ꝓp̄ ꝓ fieri oīonē: ſepe obuiant ip̄robabile: q̄re qm̄ datū ē diuidē nō pigritādū quēadmodū dictū eſt prius.

¶ Increpat nō diſtinguētes ꝓ⁹ multiplicia. d. ḡ accidit ſepe rñdētes videtes. i. cognoſcētes amphiboliā: uel aliqđ aliud multiplex pigreſcere diuidere. i. nō diſtinguere ip̄m: eo ḡ ab opponētib⁹ frequēter talia ꝓponā tur: iō ne rñdētes videant eſſe graues. i. diſcoli ⁊ ꝓterui ad oia iterrogata ꝓcedūt ſup. aliqđ mltiplex ſimplr ſine diſtinctiōe. Deinde. i. poſt hāc ꝓceſſionē nō putāti bus rñdētib⁹ ꝓp̄ ꝓ. i. ꝓp̄ multiplex qđ ꝓceſſerunt fieri eis oīonē redargutiuā: ſepe obuiāt ip̄robabile uel impoſſibile. i. ſepe redarguunt: quare qm̄ datū eſt. i. ꝓceſſum eſt rñdētib⁹ diuidere. i. diſtinguere multiplex. non pigritandum eſt diſtinguere ipſum: quēadmodum dictum eſt prius. Deinde cum dicit.

¶ Si aūt duas oīones ut vnā faceret quis nō ꝓpter equocatōez ⁊ amphiboliā fieret paralogiſmus: ß uel elenchus: uel non.

¶ Probat qđ ſuppoſuerat. ſuppoſuerat eni equocatiōnē amphiboliā ⁊ talia multiplicia diſtinguēda eſſe. ß aūt ꝓbat ß cōparādo talia multiplicia ad plures iterrogatiōes: ⁊ duo facē: q̄ ꝓ⁰ oñdit ulr talia diſtinguēda eē. 2⁰ ſpālr oſtēdit ß cū multiplex eſt uex: uel ēt falſum in utroq; ſenſu. vult eni multiplicia diſtinguenda eſſe: ſi in utroq; ſenſu ſint ṽa: uel etiam in utroq; falſa. 2ª ibi ¶ Nec ſi de oib⁹. ¶ In ꝑ ª pte itēdit talē rōnē. ad plures iterrogatiōes nō eſt dāda vna rñſio: ſed equocatio: ⁊ p ꝓñs oē multiplex eſt ſile plurib⁹ iterrogatiōib⁹. ḡ talia ſūt diſtinguēda: ⁊ ad ea nō eſt danda vna rñſio. In hac aūt rōne ſic ꝓcedit: q̄ ꝓ⁰ inuit ad iterrogatiōes plures nō eē dādā rñſionē vnā. 2⁰ oñdit ſile eē de iterrogationib⁹ pluribus: ⁊ de equocatiōe uel de aliis multiplicib⁹ 3⁰ ex ß ꝓcludit talia diſtinguēda eē: ⁊ ad ea nō eē dādā vnā rñſionē. 2ª ibi ¶ Quid eni differt. ¶ 3ª ibi ¶ Si ḡ nō rectū. ¶ dicit ḡ ꝓ ſi aliqs faceret duas iterrogatiōes: ut vnā nō ſup. faceret apparēte redargutionē ꝓp equocatiōez ⁊ amphiboliā: ſz ſup. faceret ß pp plures iterrogatiōes. ß poſito fieret ne paralogiſmus uel nō: ſed uel fieret elenchus uel nō. q. d. ꝓ nō fieret elēchus ſed paralogiſmus: ⁊ ſic arguēs nō argueret: ſed vī arguere: pp qđ nō eēt danda vna reſpōſio: ne fieret redargutio: ſed ne videatur fieri. Deinde cum dicit.

¶ Quid eni differt interrogare ſi callias ⁊ themiſtocles muſici ſunt q̄ß ſi ābob⁹ vnū nomē eēt exñtibus diuerſis: nā ſi plura ſignificet vno nomine: plura interrogauit.

¶ Oſtēdit ḡ ſile eſt de plurib⁹ iterrogatiōib⁹: ⁊ de equocatiōe: uel ēt de aliis multiplicib⁹. d. qđ eni differt iterrogare ſi callias ⁊ themiſtocles ſūt muſici q̄ß ſi ambobus exñtib⁹ diūſis eēt vnū nomē ipoſitū: q̄ſi dicēt ḡ nō differt q̄rere plura aliq̄ diūſa ꝑm plures iterrogationes: ⁊ q̄rere ea equoce ꝑ aliqđ nomē multiplex. ideo ſubdit ḡ ſi aliquis plura ſignificat vno nomine ſequit ḡ plura interrogauit Deinde cum dicit.

¶ Si ergo non rectum ad duas interrogationes vnam rñſionē ꝓbare ſumere ſimpliciter: manifeſtū quoniaz nulli eoz que equiuoca ſunt cōuenit rñdere ſimpliciter.

¶ Lōcludit ꝓnē itētā. d. ḡ ſi nō rectū ē ad ꝑles iterrogatiōes ꝓbare ſumere ſimplr. i. exigē ſimplr: ut hēt greca correctio. manifeſtū ē qm̄ nulli eoz q̄ ſūt equoca ꝓtingit rñdere ſimplr vnica rñſione. Deinde cū dicit.

¶ Nec ſi ḋ oib⁹ uex ſit ut uolūt qdā: nihil eni ß dīt q̄ß ſi iterrogaſſet coriſc⁹ ⁊ callias utz domi ſint: ul nō domi ſiue ꝑtib⁹ utriſq; ſiue nō ꝑtib⁹: utriq; ꝑ. n. ꝓpōnes ꝑles.

¶ Oñdit ḡ nō ſolū ad multiplex q̄cūq; mō ſūptū nō ꝺz rñderi vnica rñſiōe: ſz ēt ſi mltiplex uex eēt i utroq; ſēſu nō eēt rñdēdū rñſiōe vna. ſic ēt ⁊ ſi eēt falſū nō debeꝛ ei vna rñſio. circa ß aūt tria facit: q̄ ꝓ⁰ ꝓponit qđ itēdit. 2⁰ aſſignat cāz dicti. 3⁰ ꝓcludit ꝓnē intētā. 2ª ibi ¶ Nō eni ſi uex ē. ¶ 3ª ibi ¶ Si ḡ nō opz. ¶ dicit ḡ ꝓ ſi equocū ſup. uel mltiplex ſit uex de oib⁹. i. de oib⁹ ſuis ſignificatis. nec ſup. ß poſito dāda ē vna rñſio: ut qdam uolūt. nā nihil differt ß. i. nihil differt ḡ qs iterroget aliqđ multiplex q̄ß ſi iterrogaſſet utz coriſc⁹ ⁊ callias ſint domi ul nō. nā ſiue ꝑtib⁹ utriſq; ſiue nō ꝑtib⁹. i. ſiue utriq; ſint domi: ⁊ ſit ṽa locutio in utroq; ſenſu: ſiue utriq; nō ſint domi: ⁊ ſit falſa locutio i utroq; q̄cūq; poſito utrinq; uel utrūq;. i. utroq; mō ſūt ꝑles ꝓpoſitiōes: ⁊ nō eſt ibi danda vna reſponſio: ⁊ tūc ſupplēda ē rō: ḡ cū ſile ſit de equoco: ⁊ de plurib⁹ iterrogationib⁹: equocū ul q̄dcūq; mltiplex: ſiue ſit uex in utroq; ſenſu: ſiue non ſemper eſt diſtinguendum: ⁊ non eſt ibi danda vna reſponſio. Deinde cum dicit.

¶ Nō eniz ſi uex ē dicē: ꝓpter hoc vna eſt interrogatio. Poſſibile autez ⁊ mille alia interrogata oia: uel ſic uel nō uerū eſſe dicere: attamē nō rñdenduz vna rñſione.

¶ Aſſignat cāz dicti: uel ꝓbat qđ dixerat: ⁊ duo facit ß ḡ duas ꝓbatiōes adducit. 2ª ibi ¶ Interimit eni diſputare. ¶ dicē ḡ ḡ ſi uex ē dicē ſup. ꝑles iterrogatiōes i utroq; ſenſu. nō pp hoc ḡ ſic uera ſunt eſt vna interrogatio

nã possibile est etiã mille alia iterrogata uex eẽ dicere uel sic uel non.i.uel affirmatiue uel negatiue.de mille eni ve posset dici affirmatie g currũt ul' mouenf.t de mille ve posset dici negatiue g nõ currũt uel nõ mouẽ tur.attamẽ nõ ꝓpter ħ sup.de oib⁹ illis eẽt vna iterro gatio:nec respondendũ est vna responsione.

Dubitaret forte aliqs quõ efficax est hec rõ. ¶ Dom g qñ aliqd p se est cã alicuius q̃cũq; alio amoto remanẽte eo qd est p se cã:semper remanet effect⁹ ille cui⁹ illa est cã.q̃diu g nõ uariatur qd est p se cã nõ uariabit qd est p se effectus illius cãe.Si g p se iterrogatio regrit rñsionẽ p se:erit g plures iterrogatiões regrẽt plures rñsiões.q̃diu g nõ tollit g sit interrogatio plures:nõ tollet qn ei debeat respõsio plures:t qr vnitas utriusq; iterrogatoꝝ nõ tollit ab iterrogatiõe plures:qn sit iterrogatio plures.huiusmodi vnitas non tollet quin ei debeatur responsio plures. Deinde cuz dicit.

¶ Interimitur eni disputare:hoc aũt simile tanq̃ si idez nomen ponatur diuersis.

¶ Adducit scdaz rõnẽ ad ꝓpositũ.d.g iterimit disputare sup.si ad plures interrogationes dareť vna rñsio. Cũ g icõueniẽs sit disputationẽ interimere:icõueniẽs est ħ facere.t qr ħ.s.plures iterrogatio est sile tanq̃ si idẽ nomẽ iponaf diuersis:cũ ad plures iterrogatiões nunq̃ fit dãda vna rñsio ad multiplex:t cũ vnũ nomẽ imponitur diuersis:siue fit vnũ utroq; sensu siue non: nunq̃ debet ei dari vna responsio.

Dubitaret forte aliqs utrũ iterimereť disputare si plurib⁹ iterrogatiõib⁹ dareť vna rñsio. ¶ Dom g disputatio fit p sermonẽ:uel p aliq̃ exteriora signa:t qr ea que exterius agunt signa sũt interioꝝ ꝛceptuũ:nunq̃ eni ẽ disputatio recta t ad itellectũ:nisi plurib⁹ ꝛceptibus plures rñsiões dent:t qr semp iterrogatio plures regrit plures cõpõnes ſm itellectũ:cũ nunq̃ fit plures iterrogatio:nisi plura ꝑdicent de plurib⁹:uel plura de vno:uel vnũ de pluribus. iõ plures iterrogatio cũ regrat pluralitatẽ ꝛceptuũ cõpositoꝝ semp regrit rñsiões plures:t iterimit disputatio si ħ nõ fiat:qr nunq̃ est disputatio recta nisi responsiones respondentis conformentur conceptionib⁹ opponentis.Deinde cum dicit.

¶ Si ergo nõ opz ad duas interrogatiões vnã rñsionẽ dare:manifestũ qm̃ nec in equocis sic uel nõ dicẽdũ est:neq; eni qui dixit rñdit:sed dixit. Sed ꝛtẽdũt quodãmõ in disputatiõe:eo g lateat qd accidit.

¶ Cõcludit ꝛnẽ itẽtã:t duo facit:qr ꝑ⁰ facit qd dcm̃ est 2⁰ epilogat circa determinata.2ª ibi[Sic g dixim⁹.] dicit g g si nõ opz ad duas iterrogatiões dare vnã rñsionẽ:manifestũ est qm̃ eodẽ mõ nec in equocis.dicendũ est sic uel nõ.i.nõ est rñdẽdũ in talib⁹ simplr vna responsiõe affirmatiua uel negatiua.t sbdit g neq; q dixit.i.q rñdit vnica rñsiõe rñdit.i.sic dicẽs nõ recte rñdit sz dixit.i.isipiẽter locut⁹ est.t addit g rñdẽtes i disputatiõib⁹ ꝛcedũt q̃dãmõ multiplex t rñdent ad illud vnica rñsiõe:eo g lateat eos qd accidit.ꝛcedũt eni ħ: qr non aduertunt redargutionem que potest eis accidere ex simplici responsione.

Dubitaret forte aliqs quõ sile est de equocatione t de interrogatione pluri. ¶ Dom g semp illud qd est p se poti⁹ est eo qd est p accidẽs. platio eni respicit dictionẽ equocã magis p se: relatio vo p itellm respicit eã magis p accns:t qr ex vi platiõis dictio equoca hẽt sua fiġta ad modũ copulatiuũ:ut s.oñdebaf:iõ si aliqd nomẽ iponaf plurib⁹:q̃si idẽ est ꝓferre illd nomẽ t interrogare illa sua fiġta sb copulatiõe:ut si ħ nomẽ tunica iponeret hoi t eq:t dicerel.tunica est alba:q̃si nõ eẽt aliud dicẽ q̃z hõ est alb⁹ t equ⁹ ẽ alb⁹.t qr hec est interrogatio plen:iõ sile est de equocatiõe t de interrogatiõe pli:imo qr ad nullũ ve multiplex dãda ẽ vna rñsio:de q̃libet ve multiplici est aliq mõ sile:sicut de interrogatiõe pluri.Deinde cuz dicit.

¶ Sic g dixim⁹:qm̃ elẽchi qdã vident eẽ qui nõ sunt:eodẽmõ t vident solutiones eẽ quedã que nõ sũt q̃s dicimus q̃nq; magis oportere ferre:q̃s ueras in agonisticis disputationib⁹:t ad duplex in obuiatiõe.

¶ Epilogat circa totã ꝑcedentẽ ptẽ.vz.g aliqñ expedit soluere apparẽter:iõ ait g sic dixim⁹ supza g qdã elẽchi vident eẽ cũ nõ sint:t vident redarguẽ cũ nõ redarguãt:eodẽ mõ t circa solones est arbitrãdũ:qr q̃dã vident eẽ solones que nõ sũt:q̃s solones appentes in agonisticis disputatiõib⁹:t i obuiatiõe ad duplex.dicim⁹ qm̃q; magis oportẽ ferre q̃z solones vas . ħ vo epilog⁹ ꝛtiet qd ꝑn⁹ itẽdit i tota ꝑcedẽti pte.vz.g i agonisticis disputatiõib⁹. t i obuiatiõe ad duplex aliqñ magis expedit ferre solutiões appparẽtes q̃z vas. Cap.II.

Espondẽdũ aũt in his quidez que r vident sic:dicentur eteniz sic mini me fiet ad se elenchus.

¶ Postq̃z phs oñdit g expedit aliqñ soluere apparẽter. In pte ista determinat de apparẽti solutiõe. ¶ Ad cuius euidẽtiã sciẽdũ g tota sophicatio ut se tenet ex pte opponẽtis est apparẽs:iõ in ꝑ⁰li⁰ nõ idigebat phs distinguere obiectiões sophicas:qr quedã eẽnt uere:quedã apparẽtes.oẽs eni ſm g ħ⁹¹ appentes erãt:imo nõ solũ obiectiões:sz etiã cautele:ut se tenẽt ex pte opponẽtis sophice:t ut per se deseruiũt sophico negocio sufficiẽt apparẽtes esse:sed in solutionib⁹ nõ fit.naz sophice obiectiões etiã ſm g ħ⁹¹ sunt habẽt ueras solutiones. nã in omni qd uere deficit uere põt assignari defectus t assignatio defect⁹ est uera solutio eius.possumus ergo dicere g sicut ex pte opponẽtis in ꝑmo li⁰ phs docuit ꝛstituere obiectiões:t etiã cautelas ad iuoluẽduz rñdentẽ.sic in hoc 2⁰ docet solutiões t cautelas ad resistẽdũ opponẽti.uerũtñ i ꝑ⁰ li⁰ tã obiectiões q̃z cautele:ut ibi adducebant:sufficiebat apparẽtes esse.ħ autẽ adducunt ea que sũt solutiões ve:qr sophicaut dicebat ve solui pñt.cautele tñ ħ adducte qb⁹ rñdẽs obuiat opponẽti.dñr eẽ solutiões appentes.nihil est g aliꝺ determiare de solutiõib⁹ appentib⁹ nisi determiare de cautelis:t de qbusdã modis se hñdi:qb⁹ rñdẽs possit appenter resistẽ opponẽti.hec aũt ps i q̃ ħ⁹¹ cautelas ul' ħ⁹¹ appentes solones phs põit posset diuidi i ptes nue uel i ptes decẽ ħz g ponit.9.ul'.10.ħ⁹¹ cautelas.sz ut artificialr diuidam⁹ eas dicam⁹ g appenter resistẽ opponẽti ꝛtigit duplr.uel ꝯ obiectiões fcãs t adductas uel ꝯ fictas t imagiatas.iõ duo fac:qr ꝑ⁰ docet appenter istare ꝯ obones fcãs.2⁰ ꝯ imaginatas. 2ª icipit circa finẽ capli ibi[Ampli⁹ q̃scũq;.]circa ꝑm duo facit: qr ꝑ⁰ docet appenter istare ꝓut obiectio t iterrogatio vident respicẽ aliqd vnũ . 2⁰ ꝓut vident respicẽ plura 2ª ibi[Qm̃ aũt duob⁹ exñtib⁹.]circa ꝑm gnq; fac ħz g gnq; cautelas:ul' gnq; talia documẽta põit.2ª ibi[Si vo aliqd.]3ª ibi[Qm̃ autẽ quõ.]4ª ibi[Amplius si ul'e.]5ª ibi[In his q̃ q̃ꝑe.]ꝑ⁰ cautela talis.si rñdẽs iterrogat in his q̃ vident ei va rñdẽdũ ẽ dicẽtẽ sic.i.sit ita:ul' põat g ita sit.nõ eni dz rñdẽ simplr:sz q̃si cũ suppositõe.nã si ddo mime fiet elẽch⁹ ad se.i.ꝯ se siue ꝯ eũ. ¶ Notãdũ aũt g cũ qs iterrogat de aliq̃:t nõ asserit illud simplr eẽ uex.sz dic sit ita:ul' põat ita eẽ:vi g illd

Nõ. q hic dicit q [illegible] est nobis grossum q dicimus q [illegible]

uelit sustinere gra disputationis: non q asserat sic esse: ideo nō videbit eī fieri elenchus. Deinde cuz dicit.

¶ Si vo aliqd qđ ex opione fit cogat dicere: hoc marie addēdū videri. sic eni neq elēchus neq iopi natuz videbit fieri.

¶ Ponit scdam cautelā. d. q si rndēs cogat dicere. i. respondere aliqd. i. ad aliqd qđ sit extra opionē. i. si a respondēte queat aliqd qđ videt inopinabile addēdum est videri. i. rndēs dz rndere q illud vī z hēt quādā apparētiā q sit uex. sic eni rndēdo nec elenchus: neq; aliqd inopinatū videbit ei fieri. ¶ Notādū aūt q ea que nō sunt aliquādo vident esse: imo utplurimū cū dicit hoc vī esse sonat in malā partē: z inuit q nō sit ita. cuz ergo de aliquo inopinabili rndemus q videt non fiet illus elēchus nobis: qz nō simplr dicimus illud nō eē uel esse. rndemus tn taliter q inuimus illud magis nō esse q̄z esse: z qz nihil simplr z determinate asserimus. nō pōt nobis fieri elēchus simplr. Deinde cum dicit.

¶ Qm quo modo petit qđ est in principio manifestū: putāt aūt oino si sit ppinquuz interimendū: nō concedendū esse quedā uelut qđ in principio est petente.

¶ Ponit tertiū documentū: z duo facit: qz p° facit qđ dictū est. 2° ex his que dixerat elicit q̄ddā vle documētū. 2ª ibi [Et qñ aliqd.] dicit ergo q manifestum est quō petit qđ est in p̄n°. nā ex dictis in p̄mo li. z ex his que habent in. 8. top̄. satis pōt esse b manifestū. Cū g elēchus non debeat petē: qđ est in p̄n°: qz auditores z astātes putāt oino peti p̄nm si quesitū sit propinquū negocio. q̄ddā ergo uel quedā: ut ea que sūt ppinqua negocio est interimēdū: z nō est p̄cedēdū: uel nō est ponēdū illa esse uelut qđ in p̄n° est petere. i. ac si peteret qđ est in p̄n°. ¶ Notādū ergo hoc documētū in hoc p̄sistere q cū negamus uel p̄cedimus aliqd: z opponens accipiēdo aliqd ppinquum illi: vult nos ducere ad redargutionē. dm est q petit qđ est in p̄n°. z qz in omni sillogiçatiōe opz accipe aliqd aliq mō ppinquū cōcluso semp poterimus apparēter ipedire opponentez dicendo q petit qđ est in p̄ncipio. Deinde cum dicit.

¶ Et quādo aliquid tale pbauerit quis qđ necessariū quidē accidere ex positiōe. Est aūt falsuz uel inopinatū idē dicēdū: nā q ex necitate accidūt: eiusdē vident eē pōnis.

¶ Ex his que dixerat elicit q̄ddā vle documētum. d. q qñ qs. i. qñ opponēs pbauerit. i. assumpserit aliqđ tale qđ necessariū est accidere ex positione nra: z illud est falsum z inopinabile: dz idē qđ p̄us: qz debemus dicere q petit p̄nm. est ergo b vle documētū q quotienscūq; ex datis nris siue ex positione nra vult nos opponēs ducere ad aliqd falsum uel inopinabile: si illud falsum ex necessitate sequit ex nra positiōe: debemus dicere q petit p̄nm. nam ea que ex necessitate accidunt ex alīs sunt nimis ppinqua illis: z vident esse eiusdē positionis: uel eiusdē p̄cessiōis cū eis. ideo in talib9 semp apparēter vī peti p̄nm. ¶ Notādū aūt hec documēta aliquo mō esse vnū documentū: qz in utroq; docet respondēs istare opponēti. qz vī petere qđ est in p̄n°. differūt tn: qz p̄dictū documētum magis docet istare per petitionē p̄ncipij in rōnib9 ostēsiuis. b aūt vī magis instare ppter petitio p̄ncipij cōmittit in rōnib9 ducētibus ad falsum: uel ad inopinabile. pñt q̄ista documēta accipi ut duo: z ut vnū. z si accipiunt ut duo p̄missa documēta erūt q̄tuor. si accipiunt ut vnū erūt tria. q̄cūq; tn mō sumant nō uariat sīa. Deinde cum dicit.

¶ Amplius qñ vniuersale nō noie sumit: ß in pabola dicēdū: qm̄ nō ut datū ē: neq; ut ppositū sumit: nā pp b fit sepe elēch9.

¶ Ponit q̄rtū uel qntū documētū: z duo facit: qz p° facit qđ dictū est. 2° remouet quādā cauillationē respōsiōe possibilē fieri circa ipm. 2ª ibi [Si aūt phibeat.] dicit q q ampli9 sup. est aliud documētū. si vle. i. si vlis interrogatio nō sumat noie. i. nō sumat p̄m nomē ppriū sed sumat in pabola z p̄m filitudinē: z sup. q si ex tali interrogatiōe ducamur ad redargutionez. ¶ Dm est: qm̄ illa pabola z illud file nō sumit opponēs: ut datuz est a rndēte: neq; sumit illud ut respondēs ppositū. nā propter hoc sepe fit elenchus q. s. non debite sumitur simile concessum. Deinde cum dicit.

¶ Si aūt pohibeatur his ad hoc: quoniaz non bene ostensum est ēndimeduz obuiādo p̄m dictam determinationem.

¶ Remouet quādā cauillationē rnsiōe polem fieri circa b9 documētū. d. si aūt pohibeat rndēs ab opponēte. i. si opponēs pohibeat rndētē: z cauillet ipm in dicto documēto: dicēdo se eē usum his. i. p̄cessis a rndēte ad b i. ad ppositū: qz nō deuiāt a ppōsito: sed assūpsit pabolas z silitudines p̄cessas a rndēte: sicut debuit: tūc sup. obuiādū est rndētē ad eū. i. p̄ eūdē: ut p̄ opponētē p̄z dicta determinationē. i. p̄m dictū documētū pbādo: qm̄ nō bn ostēsuz est ab opponente: z nō bn assūpsit file ut debuit. ¶ Notādū aūt documētū in b p̄sistē: qz si nos p̄cedimus aliqd nō in ppio noie: sed in silitudine: ut puta: qz nescimus noiare actiōez itelligibilē noiamus eā ut visionē z dicimus q visio est: ut actio itellect9: sic per b file ducat nos opponēs ad redargutionē: dicēdo q visio per se z directe est circa singularia q actio itellect9 circa singularia uersabit: debemus dicere q non sūpsit file ut debuit: z ut p̄cessuz est: q si opponēs ulterius cauillaret: z diceret se esse usuz his. i. datis silitudinib9 ad b. i. ad ppositū: z ut debuit: rndēs dz obuiare p̄ ipm per dcm documētū: oñdēdo z specificando q nō bn ostēsuz est: z q opponens nō usus est documēto ut debuit. nā ipse nō p̄cessit actionē itelligibilē eē ut visionē: qz eēt circa singularia ut sumebat opponens. dz qz̄eniz dicere q p̄cessit b pp aliud qđ leue est assignare: nō sunt aliq adeo differētia que in nullo q̄ueniāt. dz q dicere q p̄cessit actionē itelligibilē eē ut visionē: qz est cognitio clara sic illa. ut qz hz aliquā aliā silitudinē cū illa: ex quo apparet q redargutio a simili modici ponderis est: quia leuiter impeditur z si non existenter sal rem apparenter. Deinde cum dicit.

¶ In his ergo que ppie dicuntur nominibus necesse est respondere uel simplr uel diuisim. Que autē subintelligentes ponimus ut quecūq; nō plane: ß truncatim interrogant: ppter hoc accidit elenchus.

¶ Ponit qntū uel sextū documentuz: z duo facit. qz primo ponit b9 documētum. 2° exemplificat de eo. 2ª ibi [Ut putasne qcqd.] dicit ergo q in his que dicunt noibus ppie. i. perfecte: ut in oronib9 cōpletis necesse est respōdere: uel simplr si sint orones simplices uel diuisim z cū distinctione. si sint multiplices sed quecūq; ponimus subintelligētes: ut sunt orones incōplete in quibus subintelligit aliqd cuiusmodi sunt quecūq; nō plane sed trūcatim interrogant sup. ad talia nō est respondendū: qz ppter hoc. i. ppter orones trūcatas sepe accidit elenchus. i. redargutio. est ergo sīma documenti q cum proponitur nobis oratio truncata non debemus respondere ad illam nisi prius compleatur. Deinde cum dicit.

¶ Ut puta sine qcqd est danaũ: possessio est danaũ utiqz: sil'r aũt ꝛ in alijs: sed hõ est aialiũ dicimus utiqz possessio ergo hõ est aialiũ. Nã hoiem aialiũ dicimus: qm̃ aialiũ est: ꝛ lisandrũ lacedemonioꝝ: qm̃ lacedemonius est Manifestũ ergo quoniam in quibus obscurum est quod proponitur non concedendum simpliciter.

¶ Exẽplificat de ꝓposito. d. putasne qcqd ẽ danaũ ẽ possessio danaũ: utiqz. i. si rn̄deat utiqz ꝙ sic sup. ducek ad redargutionẽ: qr alex' fuit danaũ. i. de nũo danaũ siue de nũo grecoꝝ: nõ tn̄ fuit possessio grecoꝝ: ꝛ qd̃ dictũ est in ꝟ exẽplo intelligendũ est ꝛ in alijs: qr si ꝯrak qr si hõ est aialiũ: ꝛ rn̄deat. utiqz: ꝯcludek ꝙ sit possessio aialiũ: qd̃ falsuz est. ió ꝟbdit ꝙ dicim⁹ hoiem aialiũ: nõ qr sit possessio aialiũ: sz qm̃ aial est: ꝛ dicimus lisandrũ lacedemonioꝝ: nõ qr sit eoꝝ possessio. sed qm̃ lacedemonius est. ꝯcludit ꝯ ꝯnẽ itẽtã. s. manifestũ eẽ: qm̃ in qb⁹ obscurũ est qd̃ ꝓponit ꝓp trũcationẽ oronis nõ est cõcedẽdũ. i. nõ est rn̄dẽdũ simplr nisi cõpleak oro. ¶ Notãdũ ꝯ ꝙ ꝟ hoꝝ est duplr nõ simplr: sz ꝟm acceptionez nr̃az. possum⁹ eni itelligere ꝟ hoꝝ: uel qr est de nũo horũ: uel qr est possessio hoꝝ. hãc aũt duplicitatẽ facẽ trũcatio oronis. ꝛ qr difficilius est videre multiplicitatez in orone trũcata: qz in orone pfecta. ió ꝓbus docet nõ esse rn̄dendũ ad truncatas ones nisi prius cõpleant.

¶ Notãdũ ẽt ꝟ documẽtũ esse gñale ad oẽs ones nobis ꝓpositas q̃s nõ plene itelligim⁹. nã cũ opponẽs talia ꝓponit: si uolum⁹ apparẽter rn̄dere nõ debemus dicere nos nõ itelligere que dicit: qr ex ꝟ forte ab astãtib⁹ iudicarem̃ iscy ꝛ grossi: sz debem⁹ hãc calũniã ꝓpy cere sup opponẽtẽ dicẽdo: ꝙ logr trũcate: ꝛ nõ intelligibilr. ió nõ est ei rn̄dẽdũ: si cõpleat ones: ꝛ loquak itelligibilr rn̄debit ei. ¶ Notãdũ ẽt ꝙ ex ꝟ appet q̃stũ distat disputatio dialetica a disputatioe facta ꝓp gñaz: ꝛ ꝓp apparẽtiã. nã qr disputatio dialetica simplr sumpta fit ꝓp ꝓbabilẽ ingnitionẽ vitatis. ió in talib⁹ ꝯcessuz est rn̄dẽti ꝛ nõ itelligẽti dicere: qm̃ nõ itelligo ut di. 8. topicoꝝ. sz qm̃ hõ vult appere de nullo dz fateri ꝙ non itelligat: sz totã calũniã dz ꝓpycere sup opponẽtẽ. ddo ꝙ ipse loquit trũcate ꝛ non intelligibiliter.

¶ Uãdo aũt duob⁹ existẽtib⁹ cũ alterũ qdẽ ẽ ex necessitate: alterꝝ eẽ vr: cũ aũt alterꝝ ꝟ nõ ex necessitate est iterrogatũ prius oportet qd̃ minus est dare. difficilius eni sillogizare de pluribus.

¶ Positis documẽtis quõ rn̄dẽs dz apparẽter istare ponẽti: cũ vr iterrogare aliqd vnũ que documẽta sunt gnq; uel sex ꝟ diũsum modũ accipiẽdi. In pte ista ponunt documẽta quõ est apparẽter istãdũ opponẽti cuz est diũsitas in iterrogatioe. hec aũt diũsitas triplr põt sumi. ꝓ ꝟm ꝯnitiã. 2° q̃stũ ad ꝯrietatẽ. 3° q̃stũ ad opionẽ. tria ꝯ facit: qr ꝓ docet istare apparẽter ꝓput in iterrogatioe est diũsitas q̃stũ ad ꝯnitiã. 2° q̃stũ ad ꝯrietatẽ. 3° q̃stũ ad opionẽ. tria ꝯ facẽ: qr ꝓ docet istare apparẽter ꝓput in iterrogatioe est diuersitas quãtum ad cõsequẽtiam. 2° quãtum ad cõtrarietatem. 3° quantum ad opinionem. 2ª ibi ¶ si aũt conek. ¶ 3ª ibi ¶ Quoniam autẽ q̃dã. ¶ Dicit ꝯ ꝙ duob⁹ exñtib⁹ iterrogatis a nobis i. si de duob⁹ iterrogamur que sic se hñt ꝙ cũ alterũ qdẽ est ex necessitate: alterꝝ vr eẽ. cũ aũt est alteruz nõ ex necessitate erit ꝟ. i. si interrogata se hñt sic añs ꝛ ꝯns. nã cũ est añs necẽe est eẽ ꝯns. sz cũ est ꝯns non neẽe est añs eẽ: si ꝯ opz alterꝝ iterrogatoꝝ dare prius: opz dare qd̃ est minus. i. ꝯns: q̃z añs: qr difficilius est sillogizare. i. arguere ex plurib⁹. i. ex ꝯnte q̃z ex añte. si eni quereret a nobis. currit ne hõ uel aial: ꝛ oporteret nos alterꝝ dare ꝓpus ꝓcedẽdũ eẽt ꝙ currit aial q̃z hõ: qr nõ ita faciliter posset argui ꝓtra nos ꝓcedẽdo hoc sicut illud.

Dubitaret forte aliqs. qr vr sibi ꝓbus ꝟdicere. ꝓ⁰ eni dixit ꝯns esse in minus. postea dixit ipm eẽ in plurib⁹. ¶ Dz ꝙ plus ꝛ min⁹ pñt dupl'r accipi: uel ꝟm simplicitatẽ uel ꝟm ambituz. ulia eni sũt in min⁹ q̃stũ ad simplicitatẽ. spes eni est coplosioꝛ ꝛ est in plus q̃z gen⁹ siue abũdat a gñe dria. hõ eni dicit totũ qd̃ dicit aial ꝛ plus: qr aliq̃ dria est de rõne hois que nõ est de rõne aialis: sed si ꝯsideremus q̃stũ ad ambitũ ulia non sunt in minus sed in plus. sunt eni gña maioris ambitus q̃z aliq̃ eoꝝ spẽs. nõ est ergo ꝯtradictio si ꝯsequẽs est in minus ꝛ in plus quia est in minus quãtũ ad simplicitatẽ. in plus autem quãtum ad ambitum. Deinde cum dicit.

¶ Si aũt conek: qm̃ huic qdẽ est ꝯtrariũ: illi aũt nõ est si oratio vera sit ꝯtrariũ dicere respondenti: nomen aũt nõ esse alterius.

¶ Ponit scdm documẽtũ sũptũ ex diũsitate ꝟrioꝝ: qr si rn̄dẽs ꝯcessit de aliqb⁹ duob⁹ ꝙ uterq; est aliqd ꝟriuz. opponẽs aũt conek ostẽdere: qm̃ huic est aliqd ꝟriũ illi aũt. i. alteri nõ est aliqd ꝟriuz. si oro va sit. i. dato ꝙ opponẽs uerꝝ dicat: rn̄dẽs dz dicere ꝟriũ. i. dz dicere ꝙ ẽt alteri est aliqd ꝟriũ: sed nõ eẽ nomẽ alterius. i. dz dicere alterũ ꝟriũ nõ eẽ notatũ. ¶ Notandũ autẽ ꝙ lz hec cautela videak itroduci ꝓp ꝟria. ulis tn̄ est ad oia. nam quotiẽscũq; rn̄dẽs iterrogak de aliq̃: ꝛ nescit dicere qd sit illud: nec quõ illd̃ se hẽat si nõ vult videri redargui dz dicere talia nõ eẽ notalia: ꝛ nõ esse nota ꝓposita eis. ꝓp qd̃ nõ cadũt sub narratioe. Deinde cum dicit.

¶ Qm̃ aũt qdẽ quedã eoꝝ que dicunt plures cũ q nõ ꝯcedit mẽtiri inqunt: qdã aũt nõ: ut q̃cũq; utriqz opinant: verꝝ eni corruptibilis uel imortalis sit aia aialis nõ determinatũ ẽ miltis. In qb⁹ ꝯ dubiũ ẽ: utro mõ soleat dici ꝓpositũ utrũ ut ꝯceptiões.

¶ Ponit tertiũ documẽtũ sũptũ ex diũsitate opinionuz ꝛ tria facit: qr ꝓ ponit quãdã distinctionẽ de oronib⁹ oñdẽdo q̃sdã ones eẽ dubias de qb⁹ est diũsitas opinionũ: q̃sdã ꝟo nõ. 2° q̃ddã qd̃ supposuerat manifestat 3° ex ꝟis que dixerat elicit ꝓpositũ atqz ꝯgruuz documẽtũ. 2ª ibi ¶ Uocãt eni. ¶ 3ª ibi ¶ Amplius cui⁹. Dicit ꝯ ꝙ quedã ones sũt de nũo eoꝝ que dicunt plures: ꝛ cũ qui nõ ꝯcedit illas illi plures ingunt mẽtiri. q. d. ꝙ q̃dã ones sũt opinabiles de qb⁹ est diũsitas opionũ. q̃dã aũt nõ sunt sic opinabiles: ut quecũq; ones utrũq; opinant sup. sunt ille ones de qbus est diũsitas opionũ. nã utꝝ aia aialiũ sit corruptibilis ul'r imortalis nõ determinatũ est multis. i. de ꝟ est diũsitas opinionũ. in qb⁹ ꝯ dubiũ est utro mõ. i. quõ soleat. i. debeat dici ꝓpositũ: qr dubiũ ẽ utꝝ sint ꝯceptões ve: ul'r quõ se habeãt sup. oes tales ones sũt opiabiles ꝛ hoies opinant de eis utrũq;. i. ꝟm utrãq; ptẽ cõtradictionis.

Dubitaret forte aliqs de qb⁹ aialib⁹ itẽdit ꝟ phus: cũ ait dubiũ eẽ utrũ aia aialiũ sit imortalis uel icorruptibilis. ¶ Dõm ꝙ põt itelligere de oib⁹ aialib⁹ tã de brutis q̃z de rõnalib⁹. nam tpe suo multi adherebãt fabulis pithagoricoꝝ dicẽtiũ quãlibet aiam ingredi qlibet corpus. ponebãt enim nullas mori cũ corpib⁹: sed cũ exibat aia vnuz corpus ingrediebak aliud: uel etiã possumus dicere ꝙ intelligit de aiab⁹ aialiũ rõnabiliũ. nã tpe suo nõ erak certũ apd multos utrũ hõ pticiparet aliqd diuinuz ꝛ haberet ut

formā alīqđ icorruptibile. phs tñ de ℔ uerā sniam tradidit cū dixit itellectū altex gen⁹ eē: t sepat ab alīs sic ppetuū a corruptibili: sz huic snie mīti nō acgescebāt: imo ut dī cum studiuz vigebat rome frequēter hec qō uertebat inter phos. utrū aia hois icorruptibilis esset. diuulgata tñ ueritate euāgelica nō ulterius fuit dubitabile: qđ dictum est. Deinde cum dicit.

¶ Uocāt eni ꝯceptiões t ueras opiones t totas negões ut diameter icōmēsurabilē

¶ Manifestat qđā qđ supposuerat. dixerat eni in talibus ubi est opionū diuersitas dubiū eē utx se hēant ut ꝯceptiones: iō exponēs qđ iportat noie ꝯceptionū ait q phi uocāt ꝯceptiões t ueras opiones q̄ztū ad cōceptiones affirmatiuas: de qb⁹ uere t ulr opiamur: t uocant ēt ꝯceptiones totas negatiões q̄ztū ad ꝯceptiões negatiuas: q̄s totalr t ulr negam⁹: ut diameter est incōmēsurabilis coste est q̄si ꝯceptio quedā: qr ab oibus itelligētib⁹ ꝯcedit. ¶ Notādū aūt q hic phs vult dare diā iter ꝯceptiões t opiones. nā opiabilia sunt illa ꝑm que ꝯtigit disputare ad utrāqz ptē ꝺdictiōis: t per rōnes hūanas nō pfecte certificari possum⁹: sz ꝯceptiones sunt ille oīones ad quas adeo ualide t iuiolabiles rōnes fiunt: q nō ꝯtingit alr opinari: sed opz in talib⁹ rndentē credere. h⁹⁰ aūt est q diameter est assimeter coste. circa ℔ eni nō ꝯtigit alr opiari: qr negātes manifeste t per rōnes ualidas ducunt ad hoc incōueniens q imparia sint equalia parib⁹: ut pōt hēri ex ꝑ° prioz. t ex decimo geometrie. Deinde cum dicit.

¶ Amplius ubi uerū utrīqz opinant marime trāsferēs aliqs noia: in his latebit. Nā qr dubiū est utro mō se hēat uerū nō opinabit sophisma agere: qr vo utrīqz opinātur: nō putabit mētiri. Nā trāslatio faciet orationem sine elencho videri.

¶ Ex his que dixerat elicit tale documētū. q cū ꝓponit aliq̄ ꝓpō dubitabilis: cui⁹ uerū. i. de cui⁹ ueritate phi utrīqz. i. ad utrāqz ptē opinant. in his. i. in talib⁹ iterrogationib⁹. aliqs maxie latebit trāsferēs noia. i. si tñsferat se ad noia illorū q de eo qđ iterrogat diuersimode opiant. t ꝺdit cām dicēs. nā qr dubiū est utro mō. i. quō se hēat uerū. i. vītas illi⁹ iterrogati: t ēt qm̄ de illo iterrogato phi utrīqz opiant. iō nō opiabit agē sophisma ꝯ rndentē: nec putabit rndens mētiri. nā tñslatio noiuz maxie faciet videri oīonē rndētis sine elēcho. i. sine redargutiōe. ¶ Notādū āt ℔ documētū in ℔ ꝯsistē qr cū q̄rit a nob⁹ de eo de q̄ aliq diūsimode opiant debem⁹ nos trāsferre ad noia opinātiū diūsimode i illa mā ꝺdo. qdā opinant sic. qdā sic: t cū aliqd ꝯcludit affirmatie ꝺz est uerū eē ꝑz opionē taliū. cū vo ꝯcludit negatie debem⁹ dicē q uex est ꝑz opionē alioz. sic eni ꝺdo latebim⁹: qr nō videbim̄ redargui. Deide cū dic.

¶ Ampli⁹ quascūqz aliqs ꝑsenserit interrogationū ꝓus isurgēdū t ꝓdicēdū. Sic eni maxime interrogantem prohibebit.

¶ Ponit ultimā cautelā que sumit ex eo qđ istamus rndēti cōtra obiones fiendas t imaginatas dicēs q q̄scūqz iterrogationes. i. quascūqz obiones aliqs rndēs ꝑsumpserit. i. ꝓus senserit ꝑm illas obiones ꝓus est insurgēdū cōtra opponentē t ꝓdicēdū ei: nā sic faciēdo rndēs maxie phibebit iterrogātē. i. opponētē. ¶ Notādū aūt hoc documētū in hoc ꝯsistē: qr cū rndem⁹ ad aliquā iterrogationē: t ꝑsumimus uel ꝑsentimus: q cōtra rnsionē nrāz possit aliqđ obīci: debemus insurgere t ꝓdicē illas obiones ꝺdo opponēti. tu posses sic arguē ulr sic ꝯtra nos. sed h⁹¹ obiones nulle sunt. nā sic dicēdo. dato q nō soluamus oīones illas apparēter tñ phibebimus opponentē ne faciat eas. Cap. III

Uoniā aūt est recta qdez soko manifestatio falsi silli ꝑm qnālibet interrogationē accidit falsum.

¶ In pte ista ut dicebat determiat phs de solone recta. t duo facit. qr ꝓmo determinat de h⁰ solone in gnali. 2° in spāli. scda ibi ⌊ Rursum aūt qm̄. ⌋ Circa ꝑ^m duo facit. qr ꝓmo describit qd est recta soko. 2° oñdit quot modis ꝯtingit recte soluere. 2ª ibi ⌊ Falsus aūt sillis. ⌋ Dicit ergo qm̄ aūt supza dictū est de solone appenti. Restat dicere de solone recta: ideo ait q est recta soko manifestatio falsi silli ꝑm qualibet. i. ꝑm quācūqz iterrogationē accidit falsum. q̄si dicat. recta soko est manifestatio falsitatis i sillo q̄cūqz mō accidat illa falsitas.

Dubitaret forte aliqs. qr cū ꝯtigat recte soluere nō solū ad sillos peccantes i mā: sz ēt ad peccātes in foza: vi q nō sufficiēter describat rectā solonē: cū ait: q est manifestatio falsitatis in sillo. ¶ Cū aūt falsitas in sillo videat respicē peccatū in mā t nō in foza. ꝺz q falsitas in sillo duplr pōt accipi. uel q̄ztū ad ꝓpones ꝑm se. t sic facit peccatū i mā. uel q̄ztū ad illationē: t sic facit peccatū in foza. cū g ꝺz q recta soko est manifestatio falsitatis in sillo. accipiēdū est q̄cūqz mō accidat falsitas: siue accidat q̄ztū ad ꝓpones: siue q̄ztū ad illationē: pp qđ nō solū respicit recta soko peccātes in mā: sed etiaz peccātes in forma.

Alterius forte dubitaret aliqs q̄re in diffone recte solonis cadit sillis falsus. ¶ Dicēdū q semp i diffone ꝓprie passiōis cadit ꝓpriū sbm ut vult phs. 7. meta^ce. soko aūt recta ē ꝓpria passio silli falsi. nihil enim recte soluit nisi recte deficiat. pōt g apparēter istari ꝯtra sillz uerū: sed nunqz recte istat nisi ꝯ sillm falsuz. sicut ergo in diffone simi cadit nasus qr simitas est ꝓpria passio nasi. sic in diffone solonis recte cadit sillis falsus: qr recta soko ē ꝓpa pa° silli falsi. ℔. c. d. Lō. 7

¶ Falsus aūt sillis sit duplr: aut eni sillogizatū est falsuz: aut qui non est sillogismus videtur esse sillogismus.

¶ Oñdit quot modis ꝯtigit recte soluē. t tria fac. qr ꝑ° dicit sillz falsuz. 2° ait q respectu utriusqz silli ꝯtingit recte soluē. 3° ex ℔ ꝯcludit duos eē modos recte solonis. 2ª ibi ⌊ Erit t que nūc dicta. ⌋ 3ª ibi ⌊ Quare accidit oīones. ⌋ Dicit g q falsus sillis sit duplr. alr eni sit sillis falsus si sillatū est falsū q̄ztū ad peccantē in mā q nō solū vi sillare: sed ēt sillat. aut sup. sit ēt falsus sillis cū nō est sillis. vi tñ eē sillis q̄ztū ad peccātē in forma q nō sillogiçat: sed vi sillogiçare. Deinde cum dicit.

¶ Erit t q̄nūc dicta est soko t apparentis silli ꝑz quā videt iterrogationū correctio.

¶ Oñdit q respectu utriusqz silli falsi. vz tā respectu peccātis in foza q̄z ēt in mā. ꝯtigit recte soluē. iō ait q soko que nūc dicta est. i. soko recta t uera erit sup. nō solum silli peccātis in mā: sed erit t appentis silli. i. erit sillis peccātis in foza ꝑm quā rectā solonē vi eē correctio iterrogationū: qr recta soko corrigit iterrogatiões corrigēdas siue sint corrigēde pp peccatū in forma: siue ꝓpter peccatū in materia. Deinde cum dicit.

¶ Quare accidit oīones sillogisticas qdez iterimētē: apparētes aūt diuidentē soluē.

¶ Ex his que dixerat ꝯcludit duos eē modos recte solonis: nā si ꝯtigit recte soluē tā peccātes in foza q̄z i mā cū peccātes in foza soluant ꝑ distinctionez: peccātes in mā per iterēptionē. duo erūt modi recte solonis. iō ait q accidit oīones sillogiçatas. i. peccātes in mā soluē

iterimere.i.p iterēptionē.apparētes aūt.i.peccātes in
foīa soluē diuidentē.i.p distictionē. ¶ Notādū āt q̄
iter sill'os falsos solū peccātes in mā sillogiçāt.peccā-
tes vo in foīa nō sillogiçāt:sz vñr sill'are.tō cū h itēdat
de fatis sill'is:per sillogiçātes itelligit peccātes in mā
per apparentes peccantes in forma.

Dubitaret forte aliqs:qr nō vi eē bñ dcm̄ q̄
peccātē in foīa ꝓtigit soluē p di-
stinctionē.nā peccātes in foīa sunt nō solū fall'e in di-
ctiōe:sz ēt ex dictionē.cū ḡ fall'e in dictiōe sint soluēde
p distictionē:r nō fall'e ex dictionē:nō est simp' ꝓcedē
dū peccātes in foīa soluēdos eē p distictionē ut phus
vi uelle. ¶ Dz q̄ p̄m q̄sdā oēs peccātes in foīa soluē
di sunt p distictionē.qr pōt ibi distigui rō apparētie r
nō exñtie:sz h̄ p accns nō vi facere ad rectā solonē.nā
falsi sill'i nō sunt soluēdi eo q̄ apparēt:sz soluz ex eo q̄
nō ꝓsistūt:nā si apperēt r exister̄t nō ꝓtingeret eos re
cte soluē.si āt nō exister̄t.dato ēt q̄ nō apperēt posset
recte solui.recta ḡ solo p se respicit sill'z. vñ falsus sill's
est.r vñ nō existit.p accns aut respicit ipz ex eo qđ ap-
paret.imo si uolum' ꝑpe loq sillo peccāti in foīa duo
vñr cōpetē:deceptio r sol'o:sz all'r r all'r:nā decipe hēt
ex eo q̄ appet.si eni nō apperet,decipet:sz solui hēt ex
eo qđ nō existit:r lz nō exñtia forte p se faciat ad dece-
ptionē.qr sblata nō exñtia tollit deceptio.appentia tm̄
nll'o mō p se facit ad rectā solonē:qr si sit falsitas i sill'o
sblata oi appentia ꝓtigit ipz recte soluere. dicere ḡ rec-
tā solonē eē p distictionē.qr pōt distingui appentia a
nō exñtia est ꝓsiderare ea que sunt p accns r nō per se.
¶ Jō dz est all'r.Sciēdū ḡ q̄ distictio dup' pōt sumi:
uel ex pte nois:uel ex pte rei . si sumat multiplicitas ex
pte nois:soluunt fall'e in dictione.oēs eniz tales fall'e
accipiūt multiplex ex pte uocis.lz nō eodē mō.qr aliq̄
accipiūt multiplicitatē actualē.aliq̄ potētialē. sig' vo
dictiōis accipit multiplicitatez fantasticā . oia ḡ talia
soluēda sūt aliq̄ mō p distictionē ex pte uocis.fall'e vo
ex dictionē soluēde sūt p distictionē ex pte rei:nā sicut
ꝓtigūt fall'e in dictiōe.qr eadē uox ul' simp' ul' iterp̄tati
ue hēt plēs sigtiōes sic ꝓtigūt fall'e ex dictionē.qr eadē
res aliq̄ mō hēt plēs acceptiōes.oēs ḡ fall'e aliq̄ mō ac
cipiūt dup' ul' ex pte nois uel ex pte rei.r oēs aliq̄ mō
soluēde sūt p distictionē:sz nō oēs soluēde p distictio-
nē ex pte nois:nec oēs accipiūt dup' ut qdā phi opia-
bant'.de qb' sup.in p̄o li° tetigim'.uolebāt eni illi phi
oēs tales orones accipe multiplex q̄tū ad nomen . iō
dicebāt oēs orones ul' disputari ad nomē ul' ad itell'z.
h̄ aūt pz nō eē uerū.nō eni oēs fall'e accipiūt dup' p̄m
nomē:sz ut pz p hita:uel accipiūt duplex ex pte nois sz
diuersas sigtiones:uel ex pte rei p̄m diuersas acceptio
nes:r p h̄ pz solo ad questū.Deinde cum dicit.

¶ Rursuz aūt qm̄ sillogizatarū orōnū he
qdē uerā:ille aūt falsam hñt ꝓclusionē.

¶ Postq̄z determiauit de solone recta in gñali.r oñdit
q̄t modis ꝓtigit recte soluē.In pte ista deteriat de solo
ne recta in spāli.r exeq̄t de mēbris divisionis . circa qđ
duo facit.qr p° exeq̄t de solone sill'ox peccātiū in mā.
2°de peccātiū in foīa.2ª ibi| Dīt aūt p̄m. | Circa p̄m
tria facit.qr p° didit sill'os peccātes in mā.2° exeq̄t de
mēbris divisionis.3° recolligit sb cōpēdio ea que dixe-
rat ut magis facilr r magis in ꝑmptu sciam' talia sol
uere.2ª ibi| Eas qdē. |3ª ibi| Quare uolētib'. | Cō-
tinuet sic.dcm̄ est q̄ falsox sill'ox qdā nō sill'ant r pec
cant in foīa.qdā vo sill'ant r peccāt in mā.rursū sill'an
tes r peccātes in mā didunt:qm̄ sill'atax orōnū he q-
dem uerā h̄ñt ꝓnē.ille vo hñt ꝓnē falsam.

Dubitaret forte aliqs q̄re sill'i peccātes i mā
nō didunt eo q̄ hēant aliq̄ ñ pre-
missas ueras.aliq̄ falsas:sic distiguunt.qr aliq̄ h̄ñt
ꝓnē uerā.aliq̄ falsā. ¶ Dz q̄ sill'i peccātes in mā sp
h̄ñt p̄missas falsas:nā cū ex ueris nunq̄z sequat falsuz
si hērent p̄missas ueras:hērent ꝓnē uerā:pp qđ totus
sill's eēt uerus:r nullū eēt ibi peccatū in mā.semp ḡ oz
q̄ hēant aliquā falsitatē in p̄missis:sed nō sic est de ꝓ-
ne.nā cū ex falsis sequit aliq̄ uerū h°i sill'i nō sp h̄ñt ꝓ
nē falsaz.sed aliq̄ h̄ñt eā uerā:aliq̄ vo falsā . D.c.d.

¶ Eas qdē que p̄m ꝓclusionem sunt false
duob' modis ꝓtigit soluē:nā r in eo q̄ in
terimit aliqd eox que iterrogata sūt: r in
eo q̄ oñdit ꝓclusionē sic se habere.

¶ Exeq̄t d mēbris divisōis.r duo facit.qr p° oñdit quō sol
uēdi sūt peccātes in mā si hēat falsitatē taz in p̄missis.
q̄z in ꝓne.2° oñdit quō soluēdi sūt si hēant falsitatē in
p̄missis tm̄.2ª ibi| Eas vo q̄ p̄z. | Dic ḡ q̄ eas oīones
q̄ sūt fle ꝓnē sup.sūt ēt false p̄m p̄missas:pp qđ duob'
modis ꝓtigit eas soluē.nā sup̄.soluūt i eo qđ iterimit
aliqd eox q̄ sūt iterrogata.i.in eo q̄ iterimit aliq̄ p̄mis
sax:r su.st ēt soluēde i eo q̄ oñdit ꝓ ñ sic se hīe.D.c.d

¶ Eas vo que p̄m ꝑpōnes in eo q̄ interi
mit tm̄:nā conclusio uera.

¶ Docet soluē orones hñtes falsitatē in p̄missis tm̄.d.
q̄ eas orones q̄ su.sūt false soluūt i eo qđ iterimit qđ
tm̄.i.i eo qđ iterimit p̄misse tm̄:q̄ st i aliqd aliđ a ꝓne.
ꝓnē eni nō opz iterimē.nā suppositū q̄ ꝓ va fit.D.c.d

¶ Quare uolētib' soluē orōnē p̄mū qdez
pspiciēdū si sill'ata est:aut nō sill'ata.Deiñ
utx sit uera ꝓclusio an falsa quatenus uel
dividētes ul' iterimētes soluam' r iterimē
tes uel hoc mō uel illo sicut dcm̄ est p̄us.

¶ Resumit sb cōpēdio ea q̄ dixerat:ut magis in ꝑmptu
r magis facilr sciam' talia soluē.d.q̄ uolētib' soluere
aliq̄z orōnē:p̄m qdē respiciendū est si oīo sit sill'ata aut
nō sill'ata.deide si est sill'ata:vidēdū est utx va sit ꝓ aut
falsa:q̄tinus soluam' ul' dividētes q̄ztuz ad nō sill'atas r
peccātes in foīa:ul' iterimētes q̄ztū ad sill'atas r peccā
tes in mā.iterimētes dico h mō q̄ztū ad hñtes ꝓnē ue
rā:ul' illa q̄ztū ad hñtes falsaz:sic dcm̄ est p̄us:nā p̄us
dicebat q̄ duob' modis ꝓtigit soluē orones sill'atas r
peccātes i mā ul' iterimēdo p̄missas r ꝓnē si hēant ꝓnē
falsā ul' iterimēdo p̄missas tm̄ si hēant ꝓnē uerā.

Dubitaret forte aliqs.utx de solone appen
ti possit ꝓsiderare sophista. ¶ Di
cēdū q̄ ut sup̄ dicebat sophista copiosus est ab apparē
te sapia:pp qđ sic magis curat videri redarguere q̄z re
darguē ita magis curat nō videri redargui q̄z nō redar
gui.r qr p solones appentes ꝓtigit istare ne videat fie
ri redarg°.iō spectat ad sophistā ꝓsiderare de solone.

Alterius forte dubitaret aliqs.utx spectat ad
dialeticū ꝓsiderare de solutiōe appē
ti. ¶ Dz q̄ sophicatio ꝑpe ꝓsistit in actu r in usu.nō
āt in traditiōe artis r scie.scire eniz malū nō ē malū sz
oparī.tradē ḡ artē de sophicatiōe: ut s̄.dicebat nō est
sophicare.sz facē sophicationē:r uti ea est sophicare.
sophista ḡ p̄m q̄ h°i nō tradit artē eox.qr tūc sophista
in eo q̄ sophista eēt scīēs:sz ut s̄.ꝑbabat ad dia^cuz spe
ctat tradē artē eox qb' utit sophista.cū ḡ sophista cōsi
deret de appenti solone ea utēdo:spectat ad dia^cuz cōsi
derare de talī solone de ea rōnes tradendo.

Alterius forte dubitaret aliqs.utrū dialetic'
possit uti appenti solone. ¶ Dz q̄
dia^ca ut supra dicebat p̄ncipalr est de itētionib' forma
tis per act' rōnis:r qr iter has itētiones p̄n°r est sill's.
iō p̄ncipali' est de sillo q̄z de alīs itētiōib',utx aūt in
dia^ca sbm sit sill's nō est p̄tis speculatiōis.sufficiat āt

ad pñs sclre gz pncipalr ꝙsiderak in dia^ca de sillo qz de alijs itētiōib^o.nō tñ pp ꝟ segk sill'm ibi eē sb̄m:nā ꝛ in meta^ca pncipalr ꝙsiderak de sba qz de alijs entib^o.nō tñ ibi sba est sb̄m: sz ens.cū ḡ sills appens sit obligtas magis oppo^ta sillo de quo pncipalr ꝙsiderak in logica ꝛ nō ita directe opponak tali sillo solo appens: nō ita est ꝙtra rōnē dia^cuti solone appenti sine sillo appenti.

Alterius forte dubitaret aliqs si sophista hēt ꝙsiderare de solone appenti utz ma gis spectet ad eū ꝙsiderare de solone appenti qz de va. ¶ Dōz gz sophista est copiosus ab appenti sapia ꝛ nō appenti qcūqz mō:sz ab ea que sic appens est: gz tñ nō est exīs.cū ḡ appenter soluere reddat hoiez sapiētē apparēter.uere tñ soluē reddat ipz sapiētez exīter:ad sophistā ꝟz gz h^oi nō ꝓpe spectat ꝙsiderare de solone uera sed de appenti ex q melr appet gz sz sophista possit uti soph^cis:nō tñ ꝟm gz h^oi pōt tradē artē de ipsis.nā cui^o est tradere artē de obligtate est uere cognoscere ꝟn^a illi^o obligtatis ꝛ uere soluere eas si sophista in eo gz sophista posset de talib^o artē tradere sophista ꝟm gz h^oi p se ꝛ ꝓprie posset uere soluere qđ coiter negak.

Alterius forte dubitaret aligs utz spectet ad dia^cuz magis ꝙsiderare de solone apparēti qz de va. ¶ Dōz gz sz sophista ꝟz gz h^oi solū cāet deceptionē.dia^co tñ ꝟz gz h^oi aggñat opionē.ꝛ ē ingsitiu^o vītatis.sz ꝟ efficiat prōnes ꝓbabiles:ꝛ qz ad ingsitionē ueritatis magis āminiculak solo uera qz apparens magis ad dialeticū ptinet ꝙsiderare de solone uera qz apparenti.

Cap̄.IIII.

Iffert āt plimū iterrogatā ul' nō i terrogatā soluē oronē.nā ꝓuidē qđ difficile ꝓ udcatōez videē facile.

¶ Post qz phs determiauit de solone peccātiū i mā. Jn pte ista determiat de solone peccātiū in foia. ueruz qz solo taliū pa^moz aliq mō hētur ex p^oli^o.p doctrinā eni pmi libri p uacationē tpis.ꝛ p diuturnā meditationē aliq mō sciri pñt h^oi solones.sz p doctrina h^oi 2^i in pmptu ꝛ qsi facilr scim^o talia soluē.ió ne doctrinā h^oi 2^i videak supflua:p^o pmittit gz dit soluē in ꝓmptu ꝛ p uacationē tpis.2° dat artē soluēdi talia p quā qsi facilr ꝛ in ꝓmptu scim^o ea soluē.2ª ibi Eoz aūt q sūt. Dicit ḡ gz plurimū dit soluē iterrogatā oronē sup.cito ꝛ in ꝓmptu:ul' nō soluē eā cito ꝛ in ꝓmptu:nā ꝓuidere i.in ꝓmptu videē h^oi solones est difficile:sed videre talia per uacationē tpis:ꝛ per diuturnā meditationē est facile.ꝛ qz sup.per hūc 1^m libruū docemur soluē talia i ꝓmptu.ió bona est hec doctrina.Deinde cum dicit.

¶ Noz igr q sūt ꝟz equocationē ꝛ amphiboliā elēchoz.Alij hñt qdē iterrogatōez aliquā pr'a sigñtē.Alij aūt ꝙclonē mltiplr dictā ut in eo qdē qđ est tacentē loq ꝙclo duplex est:in eo vo qđ est nō scire scientē vna iterrogationū amphibolia.

¶ Exeqk de h^oi arte soluēdi ꝛ docet nos talia soluē. Ad cui^o euidētiā sciēdū gz sz qnqz sint mete.nō tñ oz spālē tractatū facē quō ꝙtigit soluē ad vnā quāqz metā:naz falsum ꝛ inopiabile sunt qsi gñales mete:ꝛ ꝙcludi hñt per oēs fallas sic redargutio.ió solones taliū metaruz sufficiēter sciunt scitis solonib^o fallaz.tria ḡ facē.qz p mo docet soluē ad oēs fallas:gb^o scitis scim^o soluē ad redargutionē ꝛ ad falsū ꝛ ad inopiabile.2° docet soluē ad nugationē.ꝛ 3° ad soloecismū.2ª ibi Jn illis aūt que deducūt. 3ª ibi De soloecismis āt ꝟz gz qdē. Circa p^m duo facit.qz p^o docet soluē ad fallas i dictione.2° ad fallas ex dictionē.2ª ibi Ad illos vo q sūt ꝟz accñs. Dria ps diuidik in duas.qz p^o docet soluē ad fallas in dictiōe spālr.2° in gñali resumit solones oiuz taliū fallaz ut magis in ꝓmptu sciamus talia soluē.2ª ibi Dino aūt in his que ꝟm dictionē. Dria ps diuidik in tres.qz p^o docet soluē ad fallas in dictiōe peccātes ꝟz multiplicitatē actualē.2° ad peccātes ꝟz multiplicitatē potētialē.ꝛ 3° ad peccātes ꝟz fantasticā.2ª ibi Dani^m aūt ꝛ eos q sūt ꝟm ꝛc̄. 3^a ibi Dalā aūt ꝛ in his que fiūt. Circa p^m duo facit.qz p^o ꝓmittit qsdā divisiones nec̄ias ad ꝓpo^m.2° ex illis divisionib^o ꝓmissis docet soluē ad equocationē ꝛ amphi^as.2ª ibi Jn qb^o ḡ in fine. Dria in duas ꝟz gz duas divisiones ꝓmittit. 2ª ibi Et 2^x qnqz. Dria divisio talis est gz eoz elēchorū.i.palēchoz q sūt ꝟm equocationē ꝛ amphi^as:alij q dē hñt aliquā iterrogationē.i.aliquā ꝓmissā pr'a sigñtē.i.hñt multiplicitatē in ꝓmissis.alij aūt h^oi palenchi hñt ꝙnē multiplr dictā.ut in eo qdē pa^mo gz est tacētē log.ꝙ est 2^x.forek sic palo^o.quēcūqz ꝙtigit dicē ꝙtingit log:sz ꝙtigit aliquē tacētē dicē.ḡ ꝙtigit aliquē tacētez log.h^c ꝙ ꝙtigit tacētē log est 2^x.qz uel pōt itelligi gz tacēs loquak ul' gz aligs loquak de tacēte.sb̄dit aūt gz in eo pa^mo gz nō est scire sciētē vna iterrogationuz.i.vna ꝓmissaz est āphibola.i.est dubia.hz eni dict^o pa^mo ml' ti^tez in ꝓmissis:qđ quō sit in ꝓsequndo patebit.D.c.d.

¶ Et duplex qñqz qdē est:qñqz āt nō est:ꝟ sigt duplex:ꝟ qdē ens:illd ꝟo nō ens.

¶ Ponit 2as divisionē.nā sic possum^o distiguē de amphi^a ꝛ equocatione.qz aliqñ hñt multiplicitatē in ꝓmissis aliqñ vo in ꝙne:sic possum^o distinguē de eis.qz aliqñ in h^oi multiplicitatib^o est vītas in utroqz sensu. aliqñ vo in altera tm̄.ió ait gz duplex.i.multiplex ul' ꝟz equocationē ul' ꝟz amphi^as:qñqz qdē est.i.qñqz hz vītatē in utroqz sensu. qñqz aūt nō est.i.nō hēt vītatē in utroqz sensu: sed h^oi 2^x sigt.ꝟ vo ens.i.vītatē in vno sensu.illud vo nō ens.i.falsitatē in alio.Deinde cum dicit.

¶ Quib^o ḡ i fine mltiplex est nisi ꝑus sūpserit ꝺictionē nō fit elēch^o:ut i eo qđ est cecū videē:nā sine ꝺictiōe nō erit elench^o. Quib^o vo interrogōnib^o nō neče ē p^o negare qđ duplex est:nā nō ad ꝟ ꝟ pp ꝟ oro.

¶ Premissis h^oi divisionib^o docet soluē ad h^oi multi^cla.ꝛ duo facit.qz p^o oñdit quō in talib^o hēt eē redar^o.2° docet talia soluē.2^a ibi Ergo in ꝑn^o. Dicit ḡ gz in illis pa^mis in qb^o est multiplex in fine.i.multi^as in ꝙne:nō fit elēch^o.i.nō fit redar^o nisi opponēs ꝑus sūpserit ꝺictionē ꝙnis ut in eo pa^mo q est cecū videē nō erit elēch^o i.nō erit redarg^o sine ꝺictiōe.nō eni redarguit rūdēs p pa^muz ꝙcludētē gz ꝙtigit cecū videē nisi rūdēs ꝑus ꝺicat huic ꝙni:sz in illis pa^mis in qb^o est multi^as in interrogationib^o.i.i ꝓmissis:ut in talib^o fiat redarg^o nō neče est rūdentē ꝑus negare duplex.nā in talib^o nō fit oro ad ꝟ.i.ad duplr:sz pp ꝟ.i.pp duplex. Notāduz aūt gz tota oro sillata ordiak ad ꝙnē.fit tñ h^oi oro pp ꝓmissas.cū ḡ duplicitas est in ꝓmissis fit h^oi oro pp duplex:sz cū est duplicitas in ꝙne fit talis oro ad duplex.

Dubitaret forte aliquis quō nō fit redar^o in hñtib^o ꝙnē duplicē nisi ꝑus negetur duplex.in alijs aūt fit talis redar^o ēt si nō ꝑus negak duplex. ¶ Dōm gz nō fit redargutio nisi ꝑus negak ꝙ.ex ꝟ eni aliquē redarguim^o.qz p sill'm ꝙcludim^o ꝺrīū ei^o qđ dixerat.nō ḡ ꝓpe fit redar^o ex eo gz negant ꝓmisse:sz ex eo gz negak ꝙ.imo si negātes ꝓmissas uellem^o redarguē opz nos ꝓmissas illas p aliquē sillz cōcludē.p se ḡ loquēdo nō fit redar^o. nisi qz ꝑus negat ꝙ.cū ꝙ est duplex ut fiat redar^o opz ꝑus negare duplex sed cū ꝙ nō est duplex:qz sufficit negare ꝙnē ut fiat re-

dargº poterit qs redargui nō negādo aliqđ 2r. D.c.d.

¶ Ergo i ꝑncipio duplex: ꝛ nomē ꝛofonē sic rn̄dēdū: qm̄ est ut sic: est aūt ut nō: ut tacētē loq: qm̄ est ut sic: est aūt ut non: ꝛ que expediūt faciēdū sūt que sic: sunt aūt que nō: nā expediētia dicunt multipliciter.

¶ Docet ad talia multiplicia soluē. ꝛ duo fac. qr ꝑº docet soluere hᵒʳ multiplicia: cū est multiplicitas in ꝛne. 2º cū est in ꝑmissis. 2ª ibi⌊ Et in his aūt. ⌋ Cōcludē ät ꝛnē multiplicē dupl'r pōt ꝛtingere q uł' ꝑus iterrogat hᵒʳ multiplex añqz ꝛcludat uł' ꝛcludit absqz ꝑori interrogatiōe. duo ḡ facit. qr ꝑº docet soluē ad hᵒʳ paᵐᵒˢ cū multiplex ꝑus iterrogat. 2º docet talia soluē cū in ꝑnº latet multiᵗᵃˢ. ꝛ nō ꝑus iterrogat sz in fine ꝛcludit. 2ª ibi⌊ Si aūt lateat in fine. ⌋ Dicit ḡ q si opponēs ꝑpo nat in ꝑnº nomē duplex q̄ztū ad equocationē ꝛ oronē duplicē q̄ztū ad amphiᵃᶻ sup. nō sunt talia ꝛcedēda simpl'r: sz rn̄dēdū est ꝑ distinctionē ddo qm̄ est ut sic: est aūt ut nō: ut de eo q est tacentē loq: qm̄ est ut sic. i. in vno sensu uerū: ut si ly tacētē ꝛstruat ex pte post. qr tunc est sensus q tacēs dicat. est aūt ut nō. i. in alio sensu est falsuz: ut si ly tacentē ꝛstruat ex pte añ. qr tūc est ſ̄us q tacēs dicat. Ponit aūt aliđ exēplū cū ait que expediunt. faciēdū ē eni ħ dcm̄ mltiplex. sūt eni que sic. i. sūt expediētia que sūt simpl'r faciēda. Nā ut in ꝑº dicebat expediētia dn̄r multipl'r. q̄dā eni sūt expediētia simpl'r ꝛ ħ sunt bona: ꝛ sunt simpl'r faciēda. Quedā aūt sunt expediētia nō simpl'r: sed in casu: ꝛ ħ sunt faciēda non simpl'r sed in casu. ¶ Notandū aūt ꝑdicta duo exēpla debuire duabᵍ fallaciis: nā ꝑᵐ exēplū. ſ. q ꝛtigit tacentez loq. qr ibi est multiplicitas in ipa oro ne. ió debuit amphiᶜ. 2ᵐ vo exēplū. ſ. q que expediūt faciēdū qr est ibi multiplicitas eo q ħ nomē expediēs multipl'r dī. ió debuit equocationi. ¶ Notandū ēt q in ambobᵍ ꝑ dictis exēplis est multiplicitas in ꝛne: nā hec oro tacē tē loq est ꝛ cuiusdā paᵐˡ: ut patuit cū formauimus hᵒʳ paᵐᵘᶻ. sic ꝛ que expediūt faciēdū pōt eē ꝛ paᵐˡ. foret aūt paᵐᵍ sic. quecūqz sunt ꝑficua sunt faciēda. expedientia sunt ꝑficua. ergo sunt faciēda. Deide cum dicit.

¶ Si ät lateat i fine addētē iterrogationē corrigē ḡ est tacētē loq nō: ħ hūc tacentē.

¶ Dn̄dit quō soluēdū sit ad paᵐᵒˢ hn̄tes ꝛnē multiplicez cū nō iterrogat ꝛclusio ꝑus q̄z ꝛcludat. ꝛtinuet ät sic. dictū est q cū ꝛ que est duplex iterrogat in ꝑnº dis putationis añqz ꝛcludat per sillm stati in ꝑnº talis ꝛ est distinguēda: sz si lateat talis ꝛ ꝛ nō ꝑus iterrogeť q̄z ꝛcludat opz in fine rn̄dētē corrigere hᵒʳ iterrogationē addentē. i. per additionē: ut si opponēs nō ꝑus iterrogauerit si est tacētē loq: sed ꝛcludit absqz ꝑori interrogatione. ḡ est tacētē loq. dz rn̄dens dicē q nō est tacentē loq: sz hūc loq tacētē. ita q ħ additio hūc corrigit hāc ꝑpōnē tacētē loq. qr fac eā stare magis pro sensu vo q̄z pro falso: nā cū d ẖunc loq tacētē dat itelligi q ly tacētē ꝛstruat ex pte appositi sz quē sꝫ va ē oro. D.c.d.

¶ Et in his aūt que hn̄t multipl'r in ꝑpōni bᵍ silr: nō ḡ ꝛsciūt qm̄ scaūt utiqz ħ non sic sciētes: nō eni idē est qm̄ nō est conscire: ꝛ qm̄ sic scientes non est.

¶ Docet soluē ad paᵐᵒˢ hn̄tes multiplicitatē in ꝑmissis ꝛ duo fac: qr ꝑº fac qđ dictū est. 2º adducit quādā cautelā utilē ad ꝑpositū ibi⌊ Et oino obstādū. ⌋ Dicit ḡ q in his oronibᵍ palogisticis que hn̄t multipl'r in prō pōnibᵍ. i. in ꝑmissis silr sup. ꝛtigit soluē ꝑ distinctionez ut in ħ paᵐᵒ. ḡ nō ꝛsciūt. formeť aūt sic paᵐᵍ. q cū qz sciunt aliq̄ illa nō ꝛsciūt siue illa nō sciūt: sz sciētes sciunt aliq̄. ḡ illa nō ꝛsciūt. maior hᵒʳ paᵐⁱ duplex est. nā cū dicū qz sciūt aliq̄ illa nō ꝛsciūt ly illa. uł' pōt ꝛstrui ex pte suppositi. ꝛ sic est locutio uera. nō eni oz si aliq sciūt aliq̄ q illa sciāt. sz si illa ꝛstruit ex pte appositi: sic est locutio f'a. nā q cū qz sciūt aliq̄ de necitate sciūt illa. soluēda ḡ sunt talia ꝑ distinctionē ddo: qm̄ sciētes utiqz sciunt illa. si ly illa ꝛstruat ex pte appositi: sz nō sūt sciētes ea. sic q. ſ. illa ꝛstruat ex pte suppositi. ió sꝫdit q nō est idē dicē: qm̄ sciētes nō est ꝛscire illa q̄cunqz mō sūpta: ꝛ qm̄ sciētes nō est scire illa sic. i. in ħ sensu uł' i tali sensu q. ſ. ly illa ꝛstruat ex pte suppositi. Deide cū dicit.

¶ Et oio obstādū ēt si simpl'r sill'cr: qm̄ nō rē quā dixť negauit: ħ nom: q̄re nō ē elēchᵍ

¶ Dat quādā cautelā utilē ad ꝑpoᵐ ꝑ quā ostabimus ne videamur redargui dicēs. q si ēt opponēs simpl'r sillogizet: oz rn̄dentē oino eē obstādū. i. oino resistē dicēdo qm̄ opponēs nō negauit rē quā ipe dixit. i. cōcessit: sed negauit nomē tm̄: q̄re nō est ibi elenchus nec redargutio. per ħ eni poterimᵍ semp appenter resistē opponēti dicēdo q nō disputat ad rē. sz ad nomē. posset aūt qui uellet hāc ꝑticulā alr introducē: nā cū phs ꝑº docuerit soluē ad ꝛnē dupliceē qn̄ in ꝑnº iterrogat: ꝛ qn̄ in ꝑnº nō iterrogat: sz latet. In pte ista docet soluē ad ꝛnē duplicē silr siue iterrogeť siue nō. nā cū ꝛ est duplex. dato q tot' alius sill's sit bonus: ꝛ q opponēs simpl'r sillogizet. tn̄ si ꝛcludat oronē multiplicē debemus ei oino resistere. dicendo q nō facit elenchuz. qr nō arguat ad rem: sed ad nomen.

m Anifestū ät ꝛ eos q sūt sz diuisionē ꝛ cōpōnē q̄mō soluēdū: nā si disa ꝛ cōposita oro aliđ sigt ꝛclusa ꝛriū ddm.

¶ In pte ista ut dicebat docet phs soluē ad orones peccātes ꝑm multiplicitatē potentialē. ꝛ duo facit. qr ꝑº docet soluē ad cōpōnē ꝛ diuisionē. 2º docet soluē ad accētū. 2ª ibi⌊ Scdm accētū aūt. ⌋ Circa ꝑᵐ duo facit. qr ꝑº dat quādā uł'ez maximā quō soluēdi sūt paᵐⁱ peccātes ꝑm cōpōnē ꝛ diuisionē. 2º ponit diūsa gña paᵐᵒˢ peccātiū ꝑm dictas fallas. 2ª ibi⌊ Sūt aūt oēs hᵒʳ. ⌋ Dicit ḡ q manifestū est ex ddis. ꝛ ēt aliq̄ mō est ex dictis manifestū: quō debemᵍ soluē eos paᵐᵒˢ q sūt ꝑm cōpōnē ꝛ diuisionē: nā si oro ꝛcluſa. i. ꝛnē facta ut hēt greca correctio. aliud sigt disa ꝛ cōposita ꝛriū ddm. nā si cōcludit ꝛ nos in sensu cōposito: ddz est eā fuisse cōcessaz in sensu ꝛrio ut in sensu diuiso: ꝛ si cōcludit in sensu diuiso q fuit ꝛcessa in cōposito. est ḡ ħ maxia gñalis q ubi fallit disio soluit cōpō ꝛ eꝛ. Deinde cum dicit.

¶ Sūt aūt oēs hᵒʳ oronez sz cōpōnē uł' diuisionē: putasne q̄ vidisti tu hūc pcussū ħ pcussus est ħ: ꝛ q̄ pcussus est ħ tu vidisti.

¶ Ponit paᵐᵒˢ deseruiētes dictis fallaciis. Ad cuiᵍ euidentiā sciēdū q ut supra dicebat cōpō ꝛ disio tripl'r fieri hn̄t. nā vnus modus est cū aliq̄ dictio referri pōt ad plres dictiones ꝛ cōponi hēt cū vna uł' cū alia. aliᵍ modus est cū aliq̄ dictio ad plura referť ꝛ cōponiť cū illis ꝛiūctim uł' diuisim. ꝛ iste modus diuidit. qr illa plꝛa uł' pōt poni ex pte subti: uł' ex pte ꝑdicati. ita q in vniuerso sūt tres modi. uez qr diūsitas ista sūpta ex pte sbti ꝛ ꝑdicati. ut qr illa plꝛa ad q̄ rferť aliq̄ dictio pōt poni ex pte subti: uel ex pte ꝑdicati. nō oino vi facere eēntialē diam iter modos dictaz fallaz. possumᵍ oēs hᵒʳ modos reducē ad duos: quoz vnus est cuz dictio pōt cō parari ad plꝛa: ꝛ pōt cōponi cū vno uł' cū alio ita q in vno sensu cōponiť cū vno: in alio vo cuz alio. aliᵍ modus est cū aliq̄ dictio cōparat ad plꝛa ꝛ in utroqz sensu cōponiť cū illis pluribᵍ: tn̄ in vno sensu cōponiť cū illis plribus ꝛiūcti in alio vo diuisim. duo ḡ facit. qr ꝑº

ponit huiusmodi paralogismos ꝑut aliqua dictio potest componi cum vna dictiõe uel cũ alia. 2° inuit paralogismos illos ꝑut aliqd põt referri ad aliq̃ pla ꝯiũcti uel diuisim. 2ª ibi⌊ Putasne ut potes.⌋ Ad euidentiã aũt ꝟc ꝑtis sciẽdũ q̃ cõpõ ꝛ diuisio q̃ztũ ad aliq̃s paᵐᵒˢ multũ vñr ꝙuenire cũ amphiª. ió duo fac. qꝛ ꝟ° ponit ꝟ⁹ paᵐᵒˢ illos in qb⁹ ꝟ⁹ falle videnť ꝙuenire cũ ãphiª 2° ponit paᵐᵒˢ alios in qbus nõ sic ꝙuenire vñr. 2ª ibi⌊ Et enchidimi aũt oro.⌋ Circa ꝑmũ tria fac. qꝛ ꝑmo ponit duos paᵐᵒˢ qui vñr peccare ꝟz amphiª⁵. 2° ostẽdit eos nõ deficẽ ꝑ amphiª⁵ ſz ꝑ cõpõnẽ ꝛ diuisionem. 3° docet tales paᵐᵒˢ soluẽ. 2ª ibi⌊ Hunc q̃ aliqd.⌋ 3ª ibi⌊ Didẽdũ q̃ ei.⌋ Dicit q̃ q⁹ ꝟ⁹ oẽs oꝛones q̃ ponẽť sũt ꝟz cõpõnẽ ꝛ diuisionẽ. ut putasne q̃ vidisti hũc ꝓcussuz. ꝟ est ꝓcussus est ꝟ: foꝛet aũt paᵐ⁹ sic. q̃ vidisti hũc ꝓcussuz: ꝟ est iste ꝓcussus est: ſz oculo vidisti hũc ꝓcussuz. q̃ oculo ꝟ ꝓcussus est. maioꝛ aũt duplex est. nã cũ dꝛ q̃ vidisti hũc ꝓcussuz. ꝟ ꝓcussus est. si ly q̃ cõponiť cuz vidisti est locutio falsa. nã nõ est ꝓcussus eo q̃ tu vidisti tãq̃z istro videdi. si ly q̃ cõponiť cũ ꝓcussuz sic locutio est uera. nã ꝟ ꝓcussus est eo q̃ vidisti ꝓcussuz tanq̃z istro ꝓcutiẽdi. ſꝟdit ãt aliũ paᵐᵘᶻ. d. putasne q̃ ꝓcussus est ꝟ. ꝟ tu vidisti: ſz baculo ꝓcussus est. q̃ baculo tu vidisti. ꝟ ẽt est multiᵗᵃˢ. qꝛ ly ꝟ ulꝫ põt cõponi cũ vidisti. ꝛ sic est locutio falsa. nã q̃ ꝓcussus est aliqs: ꝟ tu nõ vidisti tanq̃z instro videdi. si vo ly hoc cõponať cũ ꝓcussuz. sic est uera. nã quo ꝓcussus est aliqs. ꝟ tu vidisti eum ꝓcussuz tanq̃z instro ꝓcutiendi. Deinde cum dicit.

¶ Habet ergo aliqd ꝛ dubiarũ interrogationum sed est ꝟm cõpositionem.

¶ Quia in dictis paᵐⁱˢ vi eẽ amphiª ex eo q⁹ ly ꝟ uel ly q̃ põt diũsimode ꝙstrui cũ ꝟ vbo vidisti: uel cũ ꝟ ꝑtici pio ꝓcussuz. ió ne crederet aliqs dictos paᵐᵒˢ peccare ꝑ amphiª⁵. dicit eos nõ deficẽ ꝑ amphiª⁵: ſz ꝑ cõpõnez ꝛ diuisionẽ. duo q̃ facit. nã ꝟ° ꝓponit qđ itẽdit. 2° ꝓbat qđ dixerat ibi⌊ Nõ est eni duplex.⌋ Dicit q̃ q⁹ gliber dictoꝝ paᵐᵒꝝ hẽt aliqd dubiaꝝ interrogationũ. i. hẽt aliquã ꝙueniẽtiã cũ paᵐⁱˢ dubiaꝝ interrogationũ: siue cũ paᵐⁱˢ amphiᶜ. amphiª eni idẽ sonat qđ dubia locutio uꝫ dubia interrogatio: ſz lz gliber dictoꝝ paᵐᵒꝝ videatur eẽ ꝟm amphiª⁵: est tñ ꝟm cõpõnẽ uel ꝟm divisionẽ. i. nõ est ibi amphiª: sed cõpõ uel diuisio. Deide cũ dic.

¶ Non enim est duplex qđ ꝟm diuisionẽ: non enim eadem oratio sit diuisa.

¶ Probat qđ dixerat oñdẽs amphiª⁵ nõ eẽ cõpõnẽ uel divisionẽ. ꝛ dicit q⁹ multiplex ꝟm vnũ nõ est idẽ qđ multiplex ꝟm aliđ. ꝛ tria facit. qꝛ ꝟ° ꝓbat ꝟ rõnẽ. 2° per sile. 3° ꝙcludit itẽtũ. 2ª ibi⌊ Sigdẽ malũ.⌋ 3ª ibi⌊ q̃re nõ duplex.⌋ Dicit q̃ q⁹ oꝛo que est ꝟm divisionẽ uel ꝟm cõpõnẽ nõ est duplex. i. nõ est ibi uera multiᵗᵃˢ. cuz nõ fit ibi multiᵗᵃˢ actualis. nã nõ eadẽ oꝛo fit diſa sup. ꝛ cõpoᵗᵃ. Intẽdit q̃ talẽ rõnẽ. q̃cũq; oꝛo ꝟz uerã ꝛ actualẽ mltiᵗᶜᶻ opz q⁹ sit eadẽ ꝛ nõ uariata: ſz oꝛo cõposita ꝛ diſa nõ est eadẽ oꝛo. q̃ ibi nõ est multiᵗᵃˢ uera ꝛ actualis: ſz potẽtialis: ꝛ tũc supplẽdũ est q⁹ cuz amphiª hẽat multiᵗᶜᶻ actualẽ cõpõ ꝛ diſio nõ sũt idẽ qđ amphiª: ꝛ paᵐⁱ peccãtes ꝟm tales falłas ꝟm q⁹ ꝟ⁹ nõ peccãt ꝟm amphiªᵐ uel ꝟm dubias iterrogatiões: lz hẽant aliqd silẽ cũ dubijs iterrogationiᵇ⁹. ¶ Notãdũ ãt q⁹ motᵒ ꝛ ois uariatio est actᵒentis in poª: ut põt hẽri ex 3° phi ficoꝝ. qđ q̃ mõ uariato hẽt aliq̃: nõ hẽt ea actualr: sed potẽtialr. cũ q̃ oꝛo ut est mltiplex ꝟz cõpõnẽ ꝛ diſionẽ fit oꝛo uariata: qꝛ nõ est eadez oꝛo cõposita ꝛ diſa: opz talẽ multiplicitatẽ nõ eẽ actualẽ ſz potentialẽ. D. c. d.

¶ Sigdẽ nõ malũ ꝛ malũ ꝟm accẽtũ ꝓla ſignt aliud: ꝟ in ſcriptis qdem idem nomẽ: cũ ex eisdẽ elemẽtis ſcriptũ est: ꝛ silr ꝛ illic ãt iã signa faciũt: ꝓlata autẽ nõ eadẽ.

¶ Probat qđ dixerat ꝑ simile dicens q⁹ si malũ ꝛ malũ nõ ꝓlatũ ꝟm accentũ sup. eundẽ uelsi in textu nõ hẽať nõ dicať q⁹ malũ ꝛ malũ ꝓlata ꝟm accentũ diuersum significat aliud. ꝛ est alia ꝛ alia dictio. q̃ a simili oꝛo cõ posita ꝛ diuisa ubi aliquo mõ uariať ꝓlatio nõ erit eadem oꝛo nec hẽbit multiplicitatẽ actualẽ potentialez. ſꝟdit aũt q⁹ in scripturis malũ ꝛ malũ est idẽ nomẽ. qꝛ est ſcriptũ ex eisdẽ elꝛis: siue ex eisdẽ lꝛis. silr ꝛ illic. i. in oꝛone cõposita ꝛ diuisa. sup. est solũ identitas mãlis: qꝛ signa ut lꝛe ꝛ sillabe faciũt ibi idẽtitatẽ. ex eisdẽ eni signis: siue ex eisdẽ lꝛis est oꝛo cõposita uel diuisa. ꝓlata aũt. i. q̃ztũ ad ꝓlationẽ nõ eadẽ. q̃ est ibi idẽtitaz mãlis ꝛ nõ foꝛalis: ꝛ qꝛ talis idẽtitas fac solã multiplicitatẽ: ió cõpõ ꝛ diuisio dꝛnt ab amphiª: ꝛ paᵐⁱ peccãtes ꝟm tales falłas ꝟm q⁹ ꝟ⁹ sunt nõ peccãt ꝟz illã. ¶ Notãdũ aũt q⁹ malũ ut stat ꝓ ꝓauo siue ꝓ vitioso ꝟz ꝟmã breuẽ: sed ut stat ꝓ arbore hẽt ꝟmã longã. ió dictũ est q⁹ malũ ꝛ malũ sic diũsimode acceptũ nõ idem sigt: nec est idẽ nomẽ. est q̃ itẽtio phi q⁹ sic in accẽtu est solũ multiplicitas potẽtialis. qꝛ ibi nomẽ est idẽ solũ mãlr: cũ sit ex eisdẽ lꝛis: nõ aũt est idem formalr ꝓp diuersitatẽ ꝓlationis. sic ꝛ oꝛo cõposita ꝛ diſa hẽt soluz multiplicitatẽ potẽtialẽ cuz sit eadẽ mãlr tm̃. qꝛ est ex eisdẽ lꝛis: ꝛ ex eisdẽ sillabis. non autẽ est eadẽ formalr ꝓpter diuersitatẽ ꝓlationis. Deinde cum dicit.

¶ Quare nõ duplex qđ ꝟm diuisionez est. Manifestũ aũt ẽt qm̃ nõ oẽs elenchi ꝟm duplex: sicut quidã dicunt.

¶ Concludit ꝑnẽ intẽtã dicens q⁹ oꝛo ꝟm diuisionẽ: ulꝫ ꝟm cõpõnẽ nõ est duplex. i. nõ hẽt uerã ꝛ actualẽ multiplicitatẽ: ſz potẽtialẽ solũ. ꝓp qđ mãifestũ est: qm̃ nõ oẽs elẽchi peccãt ꝟz duplex. i. ꝟm actualẽ multiplicitatẽ sicut gdã dñt. In ꝑdictis q̃ paᵐⁱˢ ubi est multiplicitas potentialis ꝓpter diuersum modũ cõponendi nõ est vꝛa ꝛ actualis duplicitas: nec peccãt ꝟm amphiª⁵: ſz ꝟm cõpositionẽ. ꝛ diuisionẽ. Deinde cum dicit.

¶ Diuidẽdũ q̃ ei q̃ rñdit: nõ eni idẽ ẽ oculis vidẽ ꝓcussũ: ꝛ dicẽ vidẽ oculis ꝓcussum.

¶ Postq̃z oñdit nõ eẽ idẽ cõpõnẽ ꝛ diſionẽ cũ amphiª ꝛ ꝓbauit paᵐᵒˢ ꝓpositos eẽ ꝟm cõpõnẽ uel ꝟm diſionẽ. In ꝑte ista docet ꝟ⁹ paᵐᵒˢ soluẽ dicẽs. q⁹ didẽdũ est ei i. ab eo qui rñdet q⁹ nõ est idẽ vidẽ oculis ꝓcussuz. ꝛ dicẽ vidẽ ꝓcussuz oculis. i. nõ est idẽ sensus: nec est eadez oꝛo ꝓut ly oculis cõponiť cũ vidẽ uel cũ ꝓcussuz. ex ꝟ aũt solui ꝑñt ambo ꝑdicti paᵐ¹: nã ut patuit i ꝑdictis paᵐⁱˢ est multiplicitas ꝓut aliqd diuersimode põt cõponi cũ ꝟ vbo vidẽ ulꝫ cũ ꝟ ꝑticipio ꝓcussum.

¶ Enchidimi aũt oꝛo putasne vidisti tu nunc coexñs in pyreo naues in sicilia ens.

¶ Postq̃z phs posuit paᵐᵒˢ debuiẽtes cõpõni ꝛ diſioni ꝟm q⁹ ꝟ⁹ falle vñr ꝙuenire cũ amphiª. In ꝑte ista põt paᵐᵒˢ i qb⁹ ꝑdcé falle nõ sic ꝙuẽire vñr. ulꝫ possum⁹ alr ꝙtinuare sustinẽdo ꝑdictos paᵐᵒˢ nõ eẽ adductos: ut exẽplificaret de cõpõne ulꝫ diſione. ſz ut oñderet ꝟ⁹ fallacias eẽ alias ab amphiª. ꝓp qđ dicẽ possum⁹ q⁹ postq̃z phs oñdit cõpõnẽ ꝛ diſionẽ differre ab amphiª. In ꝑte ista ponit paᵐᵒˢ debuiẽtes istis fallijs. ꝛ duo fac. qꝛ ꝟ° ponit paᵐᵘᶻ quẽdã ubi querit q̃re est gemiata cõpõ ꝛ diſio. 2° ponit paᵐᵒˢ alios in qb⁹ cõpõ ꝛ diſio nõ ꝟz eẽ mõ gemiato: ſz q̃si mõ simplici. 2ª ibi⌊ Et rursũ putas.⌋ Dicit q̃ q⁹ oꝛo enchidimi. i. oꝛo illius poete sup. peccabat ꝑ cõpõnẽ uel diſionẽ que talis erat. putasne

vidisti tu nūc exītes in pyrai naues i sicilia ens. dī g a portu qui ē in sicilia pñt videri naues que sūt in portu qui uocaī pyrai. cū ergo dicit g vidisti nūc exītes in pyrai naues in sicilia ens multiplex est locutio. qz uł itellł g tu nūc ens in sicilia videas naues in pyrai exītes. uł g tu nūc ens in pyrai videas naues exītes in sicilia. pp qđ est ibi cōpō uł diuio q̄si mō geminato. p° ex eo g ly ens pōt cōponi uł cū pyrai uł cū sicilia. 2° ex eo g naues exītes pōt ēt cōponi cū pyrai uł cū sicilia. posito ḡ g aliqs exīs in pyrai naues videret i sicilia: posset sic fōrari pa^mus. quotiēscūqz vides exītes in pyrai naues in sicilia ens. ḡ es in sicilia: sz nūc vides exītes in pyrai naues in sicilia ens. ḡ es in sicilia: sz positū est g sis i pyrai. ḡ sił es hic z ibi: qđ est icōueniēs. D. c. d.

¶ Et rursuz putasne bonū sutorē malū cē erit aūt quis bonus sutor malus.

¶ Ponit alios pa^mos in qb⁹ vno mō cōmittit cōpō uel diuisio. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū g si cōmittit cōpō uł diuisio in aliq̄ oīone h̄ est: qz aliq̄ dictio pōt cōparari ad plura: z pōt cōponi cū vno uel cū alio. tripłr h̄ pōt ꝓtigē: uel qz ambo illa plura i illa oīone exp̄munt. uel ambo itelligunt uel vnū exp̄mit z aliud itelligit. tria ergo facit. qz p° ponit quēdā pa^muz in quo aliq̄ dictio sic cōparat ad plura g vnū illoz in illa oīone exp̄mit z aliđ itellr. 2° ponit aliū pa^muz in q̄ ambo illa pł̄a itelligunt. 3° ponit 3^m palo^muz in q̄ ambo illa pł̄a exp̄mūtur. 2ª ibi ¶ Putasne q̄rū. ¶ 3ª ibi ¶ Putasne uez. ¶ Dicit ḡ g rursū sup. peccat ꝑz cōpōnē uł diuisionē hic pa^m⁹ cū dī putasne bonū sutorē malū eē. erit ḡ aliqs bonus sutor malus. foret aūt sic pa^m⁹. qcūqz est malus nō est bonus: sed bonus sutor est malus. ḡ bon⁹ sutor nō est bonus. h̄ ūt est cōpō uł diuio ex eo g hec dictio malus pōt cōponi cū duab⁹ dictionib⁹: quaz vna est exp̄ssa. alia vo itellecta. nā cuz dī bonus sutor est malus. si ly malus cōponit cuz ly sutor qui ibi exp̄mit est locutio falsa. qz seqt g bon⁹ sutor sit malus sutor: sed si cōponit cū ly hō qui ibi itelligit pōt eē va. pōt enīz ꝓtigē g bonus sutor sit malus hō. Deinde cū dicit.

¶ Putasne quorum scientie bone: bonas disciplinas mali aūt bona disciplina. bona ergo disciplina malum.

¶ Ponit 2^m pa^muz in quo aliq̄ dictio pōt cōpari ad plura: quoz neutz in oīone exp̄mit: sed utrūqz itelligit. z duo facī. qz p° ponit h^oc pa^muz. sc̄do docet ipz soluē ibi ¶ At vo malū. ¶ Dicit ḡ putasne quoz scie bone sunt bonas eē disciplias. h̄ est maior. formeī aūt sic pa^mus z ut meli⁹ ꝓcordet text⁹ sequēs accipiat hec oīo in singulari sic. cui⁹ est bona disciplia est bona disciplia: sed mali est bona disciplina. ḡ malū est bona disciplia. maior hui⁹ pa^m1 duplex est: nā in hoc relatiuo cui⁹ itelligitur añs. z h^oc añs pōt itelligi in diūso casu. s. in genitiuo z in noiatiuo. z si itelligat ibi in casu gtiuo est locutio uera. est enī sēnsus g illi⁹ cui⁹ est bona disciplia sit bona disciplia. z qz mali est bōa disciplia: ꝓcludeī g mali sit bona disciplia: qđ uez est: qz scire malū nō est malū: sz si in h̄ g dico cui⁹ nō itelligat illi⁹: sz illđ erit locutio falsa. erit enī sēnsus g illud sit bona disciplina cuius est bona disciplia: z qz mali est bona disciplina: seqret g illđ. s. malū sit bona disciplia. bona enīz disciplia est illi⁹ cui⁹ est. sz nō est illđ cui⁹ est. est ḡ ibi deceptio ex eo g bona disciplia pōt cōponi uel cū illđ uel cū illi⁹. z si cōponat cuz illđ erit locutio falsa: qz erit sēnsus g bona disciplia sit malū. si vo cōponat cuz illi⁹ erit va: qz erit sēnsus g bona disciplia sit de malo: z qz nec illđ nec illi⁹ exp̄mit in oīone ꝓtacta sz utrūqz ibi itelligit: iō in hoc pa^mo est cōpō uł diuio put aliqd pōt cōponi cū plib⁹: q rū neutz in oīone exp̄mit: sz utrūqz intelligit. D. c. d.

¶ At vo z malum z disciplina est malus. Quare mala disciplina malus. sed est malorum disciplina bona.

¶ Solutt. d. g malū sup. est scitū ꝑctice: z disciplia ē malū. uez est disciplia ꝑctica. q̄re bñ segt g mala disciplina sit malū. bona tñ disciplina nō est malū: sz ē malez.

Dubitaret forte aliqs quō disciplia hēt rōnē mali. ¶ Dđz g malitia nr̄a est ex opib⁹ nr̄is: vñ qz mala facim⁹ mali sum⁹. disciplina ḡ malez si sit ꝑctica z exp̄mētalis de necītate est mala: sz si sit speculatia nō solū ē mala: sz ēt bona. vult ḡ phs dicē g aliq̄ disciplia mala est ut disciplia q̄ exp̄mētalr z ꝑctice scim⁹ malū: nłka tñ bona disciplia est malus: sz est mali. i. de malo: uł est malez ex q̄ appet g bona disciplina non est illud cuius est. qz nō est malū lz sit mali: est tñ illius cuius est. Deinde cum dicit.

¶ Putasne uerum dicere nunc: quoniam tu factus es. ergo factus sed nunc.

¶ Ponit aliū pa^muz q fit ex eo g aliq̄ dictio pōt cōponi cū plib⁹: quoz utrūqz in oīone exp̄mit. z duo facī. qz p° ponit h^oc pa^muz. 2° ponit solutionē ei⁹ ibi ¶ Aut aliud. ¶ Dicē ḡ putasne uerū est dicē nūc g tu fact⁹ es. fact⁹ es ḡ nūc. foret sic pa^m⁹. de quocūqz uerū est dicere nūc g fact⁹ est. ille est fact⁹ nunc: sz de te uerū est dicere nūc g fact⁹ es. ergo fact⁹ es nunc. Deinde cum dicit.

¶ Aut aliud significat diuisuz: uerū enī dicere nūc: qm̄ fact⁹: sed nūc non factus es.

¶ Soluit dicēs. g ꝑdicta oīo aliđ sigt diſū. i. plata dise z cōpositē. nā uez est dicē nūc: qm̄ tu fact⁹: sz nō es fact⁹ nūc. est ḡ ibi deceptio: qz ly nūc pōt cōponi cū dicē z sic est locutio va. nā de q̄libet qđ est factū pōt nūc dici g sit factū: sz si ly nūc cōponit cū fact⁹ est locutio fła qz nō q̄libet factū est nūc factū. cuz ḡ tā ly dicē q̄z ly factū in ꝑdicta oīone exp̄mat pz hūc pa^muz ex hoc ꝓtigē. qz aliq̄ dictio pōt cōponi cuz plurib⁹: quoz utrūqz in oīone exp̄mitur. Deinde cum dicit.

¶ Putasne ut pōt z que potes: sic z ipa facies nō cytharizās aūt habes ptātem cytharizādi: cytharizabis ḡ nō cytharizās.

¶ Postqz posuit pa^mos fm g aliq̄ dictio cōpata ad pła pōt cōponi cū vno uł cū alio. In pte ista ponit quēdā pa^muz put aliqd cōpatū ad pła pōt cōponi cū illis ꝓiūctiz uł diſim. z tria facit. qz p° ponit h^oc palogiſmū. 2° soluit ipz ꝑz opionē ꝓpriā. 3° soluit ipz ꝑz opionē aliorū. 2ª ibi ¶ Aut nō hēt. ¶ 3ª ibi ¶ Soluūt ūt hūc. ¶ Para^m⁹ talis est. putasne q̄ potes z ut potes: sic z ipa facies: sz nō cytharizās hēs ptātē cytharizādi. i. cytharizare potes: seqt 2° g nō cytharizās cytharizabis. D. c. d

¶ Aut nō hi⁹ hēt ptātē: ut nō cytharizans cytharizet: h cū nō facit ut faciat.

¶ Soluit dicēs g nō hz h^oc ptātē ut nō citharizās citharizet. i. nō est va i sēnu ꝓpositō: ut g sił possit eē aliqd sō ꝓuatiōe z foza: uł g possit sił nō cytharizare z cytharizare: sz est va i sēnu diſo. qz cū nō facī. i. cū nō cytharizat hz ptātē ut faciat. i. ut cytharizet sup. postea. qz succesſiue z diſiz nō est icōueniēs aliqd eē sō ꝓuatiōe z foza.

Dubitaret forte aliqs in qb⁹ dictorū pa^moz hz eē cōpō: z in qb⁹ diſio. ¶ Dđz g hec qō est supuacua. Nā cū h itēdaī de solone cōpōnis z diſionis. qz q scit quō soluēdū sit ad cōpōnē scit quō soluēdū sit ad diſionē. nā q bñ diffinit ꝓria ꝓfigt. cū ḡ mō oppto z ꝓrio solui hñt ꝑdicte falle. qz ubi vna fallit: alia soluit. iō pa^m1 positi siue fallāt hz cōpōnē siue fm diſionē nō refert ut ad ꝓpositū. uerūtñ in p° lio sufficiēter has fallas distinxim⁹: z oīdim⁹ qui pa^moz

peccant ſm vnã: ⁊ qui ſm alĩã. ſi ergo de hoc alr eẽt cure ad illud caplm recurrat. Deinde cuz dicit.

¶ Soluũt aũt hũc qdã ⁊ aliter: nã ſi dedit ut põt facere: nõ dicũt accidere nõ cytharizantẽ cytharizare. nõ eni ut põt oino facere dicũt. datũ eſt qm̃ faciet: nõ idem aũt eſt ut põt: ⁊ oino ⁊ põt facere.

¶ Soluit dictũ pa^muz ſm opionẽ aliorũ. ⁊ duo facit. qr̃ p° ponit h^oi ſolutionẽ. 2° eã iprobat ibi. Sed manifeſtum. Dicit g̃ g̃ qdã ſoluũt hunc palogiſmũ alr q̃z dictũ ſit. dicũt eni g̃ ſi rñdẽs dedit. i. ꝯceſſit te facere aliqua ut potes nũc dicũt ſeq nõ cytharizãtẽ cytharizar: nã nõ ualet. facis ut potes. g̃ h ut potes. ualeret eni ſi diceret. facis oino ut potes. iõ ſubdit: g̃ nõ eſt datũ. i. nõ eſt ꝯceſſuz qm̃ faciat oino ut põt facẽ: ⁊ ꝯſtat g̃ nõ eſt idẽ ut potes: ⁊ ut oino potes facẽ. ¶ Notãdũ g̃ p̃dictos phos ſoluẽ h^oi palogiſmũ nõ per cõpõnẽ: ſz per fallam ꝯſequentis: nã nõ ualet. hõ. g̃ hic hõ. nec ualet. facis ut potes. g̃ facis hoc mõ. qr̃ hoc mõ quo potes: ſed ſi ſumeret vniuerſalr ualeret: nã ſicut ualet. ois hõ g̃ ſor. qr̃ ſor. ẽ hõ. ſic ualet. facis oino ut potes. g̃ facies h mõ. ſ. g̃ nõ cytharizãdo cytharizare potes. D. c. d.

¶ Sz mãifeſtũ qm̃ bñ nõ ſoluũt. Nã oronum que pp idẽ eadẽ ſolo: hec aũt nõ cõueniet in oẽs: nec oino iterrogatas: h eſt ad interrogantẽ nõ ad oronem.

¶ Iprobat h^oi ſolutionẽ dicẽs. mãifeſtũ eẽ: qm̃ nõ bñ ſoluũt. nã eadẽ eſt ſolutio oiuz oronũ: que ſunt ꝓpter idẽ. i. pp eãdẽ cãz: ul̃ pp eũdẽ defectũ: ſz hec ſolo nõ cõueniet in oẽs. i. nõ põt adaptari ad oẽs pa^mos ſic deficientes. ergo nõ eſt bona ſolo. imo qd̃ plus eſt: dicta ſolutio nõ oino ſoluit orones iterrogatas. i. pa^mos fcõs nõ eni oino h^oi orones per talẽ ſolonẽ ſoluunt. qr̃ nõ ſoluunt ſimplr. iõ ſubdit g̃ dicta ſolo nõ eſt ad oronẽ: ſed eſt ad iterrogãtẽ. i. ad hoiez. ¶ Notãdũ aũt p̃dcãz ſolonẽ eẽ apparentẽ ⁊ nõ uerã: qr̃ negat ſimplr g̃ non cytharizãs cytharizare poſſit: cũ tñ nõ ſit ſimplr negãda: qr̃ eſt multiplex ⁊ in vno ſenſu eſt uera: ut in ſenſu diuiſo: ⁊ in alio eſt falſa: ut in cõpoſito. Rurſus p̃dcã ſolo nõ eſt bona. qr̃ põt ſic formari dict° pa^mo g̃ ꝯcludet eãdẽ ẽnẽ: ⁊ per ſolonẽ p̃dictã ſolui nõ poterit: ut ſi diceret ſic. qcqd potes facere põt eẽ ut facias: ſed non cytharizãs cytharizare potes. ergo põt eẽ g̃ nõ cytharizãs cytharizes. hic eni pa^mo hẽt ſimilẽ defectũ: ⁊ tñ nõ hẽt ſolui per ſolonẽ tactã: cum ulr ſumptum ſit de quocũq; poſſibili. Deinde cum dicit.

¶ Scõm accẽtũ aũt orones nõ ſunt: neq; in his que ſcribunt: neq; in his que dicuntur: excepto ſi que pauce fiant.

¶ Docet ſoluẽ fallaz accẽt°. ⁊ tria facit. qr̃ p° oñdit hãc fallaz nõ eẽ idoneã ad ſepe decipiẽdũ. 2° exẽplificat de ea. 3° docet eã ſoluẽ. 2ª ibi. Ut h iuſtos viros. Ʒª ibi. Quõ aũt. Dicit g̃ g̃ ſm accẽtũ nõ ſũt orones ſup. ad decipiẽdũ ſepe. neq; in his que ſcribunt. neq; in his que dicunt. qr̃ neq; in ſcripto neq; in ꝓlatione ꝯtigit nõ ſepe per talẽ fallaz decipi. excepto aũt g̃ ſi que pauce fiãt. q. d. g̃ ⁊ ſi nõ ſepe: tñ forte in paucis poſſumus per hanc fallaciã decipi. Deinde cum dicit.

¶ Ut hoc iuſtos viros oportet pẽdere: iuſtos viros non oportet pendere: idem ergo oportet pati iuſtos viros ⁊ non pati.

¶ Exẽplificat de ea dicẽs g̃ hec oro peccat per accẽtũ. iuſtos viros opz pẽdere. iuſtos viros nõ opz pendere: ſed ſup. pẽdere eſt pati penã. ergo idem. i. eandẽ penaz opz iuſtos viros pati ⁊ nõ pati. Deinde cum dicit.

¶ Quõ aũt ſoluẽdũ: palã enim idez ſignificat grauiter ⁊ acute ꝓlatum.

¶ Docet talia ſoluere dicẽs ea ſoluẽdũ eẽ: qr̃ nõ idẽ ſigt uox uel dictio aliq̃ ꝓlata grauiter ⁊ acute. nã pendere ut hẽt accẽtũ grauẽ ſigt iferre penã: ⁊ ſic opz iuſtos viros pẽdere. i. penã dare: ſed ut hẽt accẽtũ acutũ ſigt ſuſtinere penã. ⁊ ſic nõ opz iuſtos viros pendere: qr̃ nõ decet eos ſuſtinere penã.

Cap. V.

¶ Alã aũt ⁊ in his que ſiunt in eo g̃ p ſilr dicunt que nõ ſunt eadez quõ obuiãdum: eo g̃ habemus genera predicamentoz.

¶ In pte iſta docet ſoluẽ ad pa^mos figure dictiõis g̃ peccant ſz multiplicitatẽ fantaſticã. ⁊ tria fac̃. qr̃ p° oñdit in gñali quõ talia ſunt ſoluenda. 2° qd̃ dixerat manifeſtat. 3° ponit pa^os deſeruiẽtes huic falle. ⁊ docet tales pa^mos ſoluere. 2ª ibi. Nã h qdẽ. Ʒª ibi. Ut i hac oro ne. Dicit ergo palã eẽ quõ eſt obuiãdũ. i. quõ eſt ſoluẽdũ in his oronib^9 que fiũt in eo g̃ ſilr dñr: qr̃ nõ ſũt eadẽ. i. que nõ ſunt ſilr. ſcim^9 eni ad talia ſoluẽ eo g̃ hẽmus gñia p̃dicamẽtoz ſup. diſticta. ¶ Notãdũ aũt g̃ ut ſupra dicebat: h falla triplr hẽt fieri. p° cũ pp eãdẽ rez iterp̃tamur eundẽ modũ ſigñdi. 2° cũ eſt ecõuerſo: ut cũ pp ꝯuenientiã modi ſigñdi interp̃tamur idẽtitatem rei. 3° cũ pp ſimilẽ terminationẽ interp̃tamur eandẽ rẽ ul̃ eũdẽ modũ ſigñdi: q̃re aũt h falla nõ eſt realis ⁊ nõ eſt extra dictionẽ: cũ modi eius videant ſumi q̃ſi realr ſupius eſt ſufficiẽter exp̃ſſuz. ad p̃ſens aũt ſufficiat ſcire quõ illis modis fieri hẽt hec falla. ſi ergo cog̃ſcimus ipa gñia p̃dicamẽtoz q̃ztũ ad rem ſigt̃ã: ⁊ q̃ztũ ad modũ ſigñdi: ⁊ q̃ztũ ad modũ terminãdi ſz que aliquo mõ ꝯtingit ea eẽ diſtincta: ſcire poſſumuz quõ ſoluẽdi ſunt h^oi palogiſmi. Deinde cum dicit.

¶ Nã h qdẽ dedit iterrogat°: nõ eẽ qd eorũ que qd eſt ſigt̃: ille vo oñdit eẽ qd eoz que ſunt ad aliqd: uel quantitates: videnr aũt qd eſt ſignificare ſm dictionem.

¶ Manifeſtat qd̃ dixerat oñdens g̃ per cõmutationẽ p̃dicamẽtoz cõmittit hec falla dicẽs. g̃ ſi hic. i. ſi rñdẽs iterrogat° dedit. i. ꝯceſſit ul̃ poſuit qd. i. aliqd hoz que ſigñt qd eſt. i. ſba: z nõ eẽ g̃ opponẽs dicebat. ille vo. i. opponẽs dicit eẽ qd eoz que ſũt ad aliqd uel q̃ſlitates q. d. g̃ rñdẽs negabat de ſba. opponẽs arguebat de illis p̃dicamẽtis que nõ ſigñt qd. ſz videnr ſigre qd ſm dictionẽ. i. ſm dictionis figurã. Deinde cum dicit.

¶ Ut in hac orone. Putaſne ꝯtigat idem ſilr facẽ ⁊ feciſſe nõ: at vo vidẽ aliqd ſilr: ⁊ videri idem: ⁊ ſm idem ꝯtingit.

¶ Ponit pa^mos deſeruientes huic falle. h^oi aũt pa^mi ad tres modos reduci p̃nt: qr̃ in h^oi pa^mis ul̃ mutat accñs in accñs: uel ſba in accñs: uel ſba in ſbam. tria ergo facit. qr̃ p° ponit pa^mos in qb^9 mutat accñs in accñs: ut agere in pati uel ecõuerſo. 2° ponit pa^mos in qb^9 mutat ſuba in accñs. 3° in qb^9 mutat ſuba in ſbaz. 2ª ibi. Similes ãt ⁊ he orones. Ʒª ibi. Et putas g̃ qs nouit. Circa p̃m duo fac̃. qr̃ p° ponit h^oi palo^mos. 2° docet eos ſoluẽ. 2ª ibi. Si aũt aliqs. Circa p̃m tria facit ſm g̃ tres pa^mos inuit. 2ª ibi. Putaſne eſt qs. Ʒª ibi. Rurſum aũt dicere. Dicit ergo g̃ in hac oro ne ſup. eſt figura dictionis. putaſne ꝯtingat idem ſimul facere ⁊ fieri. hec eſt ꝯ. at vo cõtingit aliqd idez ⁊ ſm idem ſimul videre ⁊ videri. h eſt maior. formeẽ ſic palo^m9. ꝯtingit

aliqd idē ⁊ ꝑm idē.i.ꝑm eādē ptē simul videre ⁊ videri sed videre ⁊ videri sunt ut facere ⁊ fieri. ℊ ꝓtigit aliqd idem ⁊ ꝑm idē simul facē ⁊ fieri. ¶ Notādū aūt ꝙ videre ⁊ videri ꝓprie nec actionē nec passionē dicūt: importāt tm quēdā modū agēdi uel patiēdi. ita tm ꝙ videre nō est ut facere nec videri est ut pati ut supponebat palogismus: sed magis est e⁹. Deinde cum dicit.

¶ Putasne est qdē uerū: que sunt pati facere qd: ℊ secat: urit: opat similiter dicunt: ⁊ omnia quid pati significant.

¶ Ponit 2^m pa^mus dicens. putasne qd. i. aliqd eorū que sunt pati eē qd facere. hec est ꝯclusio. secat ergo uritur opat similiter dicunt ⁊ oia significāt qd pati. i. passionem. formet aūt sic palogismus. secat urit opat sīr dicunt ⁊ iportāt passionē: sed opari est facere. ℊ facē importat passionē siue facere est pati. Deinde cum dicit.

¶ Rursus aūt dicē: currē: scribē: sīr sibi inuicē dicūt. ꝟ scribere qdē opari qd est: ⁊ q̄re pati qd: similiter aūt ⁊ facere.

¶ Ponit 3^m pa^mus dicens. ꝙ dicere currere scribere sīr sibi iuicē dñr. ꝟ est maior pa^m: sed scribē est opari. ꝟ est mior: q̄re scribē erit sīr pati ⁊ facē. hec est 2^a. formet sic palogismus: scribere significat ut agere: qr significat ut currere ⁊ significat ut pati: qr dicit opari. ergo significat simul agere ⁊ pati. Deinde cum dicit.

¶ Si aūt aliquis illic dans nō cōtingere simul idem facere ⁊ fecisse: videre ⁊ vidisse dicat cōtingere nondū elenchus fact⁹ est: si nō dicat videre facere quid: sed pati: indiget enim hac interrogatione.

¶ Docet ꝟ^a pa^mos soluē. ⁊ tria facit. qr p° assignat in dictis pa^mis cām defect⁹. 2° assignat in eis cāz appentie. 3° qō dixerat manifestat per qōdā simile. 2ª ibi⌊ Sed ab audiēte. ⌋ 3ª ibi⌊ Idē eni accidit. ⌋ Dicit ergo ꝙ si aliqs rñdens illic. i. in dictis palo^mis sic dās. i. ꝯcedēs nō ꝯtingere simul idez facere ⁊ fieri: dicat tm ꝯtingere idem videre ⁊ videri: nonduz tm factus est elenchus. i. nondū redargut⁹ est rñdens si nō dicat. i. si nō cōcedat videre eē qd ut facere: sed dicat videre esse ut pati. Indiget enim hac interrogatione ꝙ rñdens concedat videre ut agere. deficiūt ergo tales paralogismi: qr accipiunt ut similiter qō nō est similiter. accipiunt videre ut agere qō nō est ut agere. si ergo hoc nō cōcedat non fit elenchus. Deinde cum dicit.

¶ Sed ab audiēte opinat datū eē: cuz ⁊ secare facē qd: ⁊ secari fieri dedit: ⁊ quecunqz alia dñr sīr: nā reliquū ipe addit q audit uelut sīr dictū: hoc aūt qdē dicit similiter: videt aūt ꝑm dictionem.

¶ Assignat in dictis pa^mis cāz appentie dicēs. ꝙ ab audiente ⁊ ulr ab his qui adstant disputatiōi. opinat eē datū. i. eē ꝯcessum ꝙ videē sit ut agere: nā cū rñdens dedit. i. ꝯcessit ꝙ secare sit qd facē: ⁊ secari qd fieri: ⁊ que cūqz alia dñr sīr ex hoc sup. estimat datū esse ꝙ videre sit agere. qr vi eē ut secare. ꝟō ꝟbdit ꝙ ipse qui audit addidit reliquū. i. addidit ⁊ ꝯcessit in corde suo ꝙ videre sit ut secare uel ut aliqd sīr dictū. ꝟ aūt nō est ita: qr videre nō dī sīr ad secare: sed vi eē sīr dictū ꝑz dictionez i. ꝑm dictionis figurā. Deinde cum dicit.

¶ Idez aūt accidit qō in equocationibus. Putat aūt in equocis inscius oronū qui dixit negare rem: nō nomē: ꝟ aūt adhuc eget iterrogatione si ad vnū respiciēs equocū dicat: sic eni dante erit elenchus.

¶ Qō dixerat manifestat per sīle dictū dicens. ꝙ idē accidit in talib⁹ qō accidit in equocationib⁹. nā in equocis si audiēs sit iscius oronū. i. si ignoret multiplicitatem noium: cū rñdens negat equocū. putat ꝙ rñdens dixit. i. ꝙ ꝯcessit negare rem nō nomē. ꝟ aūt nō opz: ꝛ adhuc eget iterrogatione. si rñdens aspiciēs ad vnum dicat. i. ꝯcedat equocū. nā dante. i. ꝯcedēte rñdente equocū sic. i. in illo eodez sensu in quo arguit opponens erit ibi elench⁹: sed sup. si ꝯcedat equocū in alio sensu nō dī nec erit ibi elenchus. ¶ Notādū ergo hāc sīlitudinē in hoc ꝯsistē: qr sic audiētes ignorantes que dñr multiplr credūt aliqñ rñdentē negasse rem cū negauerit solū nomē: sic ignorātes que dñr sīlr: ⁊ que nō credūt eē sīlr dicta que nō dñr sīlr ꝓp qō sicut in equocis nō fit elench⁹ nisi rñdēs ⁊ opponēs ferāt simp^r itellm ad vnū significatū. sic in figura dictiōis nō fit elēchus nisi supposito ꝙ dicant sīlr que nō dñr similr.

s Imiles aūt ⁊ he orones bis si qō qr hīs: postea nō hēt: amisit: nam vnū solum amittens digitū: nō habebit decem digitos.

¶ Post qz phs posuit palo^mos in qbus vnū p̄dicamētū mutat in aliud ex dictionis termiatiōe. In pte ista ponit palo^mos ꝟ^o falle in qb⁹ vnū p̄dicamentū mutat in aliud ꝓpter dictionis ꝯcretionem. uel possumus dicere ꝙ prius docuit sumere palogismos in quibus accidens mutat in accidens. In parte ista docet sumere paralogismos in quibus suba mutat in accīs: ⁊ duo facit. qr p̄mo oīdit quō mutat suba in quātitatē ⁊ in ad aliqd. 2° quō mutat in alia p̄dicamēta. 2ª ibi⌊ Amplius aūt ⁊ he sunt. ⌋ Circa p̄mū duo facit. qr p̄mo oīdit quō per hanc fallaciā mutat qd in quantū. 2° quō mutat quid in ad aliquid. 2ª ibi⌊ Et qm̄ dabit quis. ⌋ Circa p̄mū duo facit. qr p̄mo ponit dictū palogismū. 2° docet ipm soluere. 2ª ibi⌊ Aut qō non habet. ⌋ Dicit ergo ꝙ he orones que sequunt sūt similes his oronibus que p̄cesserunt: ut si dicat. putasne ꝙ aliqs hīs ⁊ postea nō habet amisit illud. ꝟ est maior. nā vnū solū amittens digitū nō hēbit. x. digitos. ꝟ est minor. formet aūt sic palogismus. qō quis hīs: ⁊ postea nō hēt amisit: sed p̄us hīs. x. digitos amittēs vnū solū digitū nō habet postea. x. digitos. ergo amittens vnū solum digitum amisit. x. digitos. Deinde cum dicit.

¶ Aut qō nō hēt qdē: p̄us hīs amisit: quātuz aūt nō hēt uel quāta: nō necesse est tāta amittere. ergo iterrogans qō hēt colligit in eo ꝙ quāta: nā decē quāta. Si ergo dixisset ex p̄ncipio: si quāta quis nō habet: prius hīs: putasne amisit tāta: nullus dedisset: sed aut tāta: aut horuz aliquid.

¶ Soluit dicens ꝯcedēdū eē ꝙ aliqs amisit illud qō prius hīs: ⁊ postea nō hēt. q̄ztū aūt nō hēt: uel quāta nō hēt. nō necesse est tanta amittere. Cōcedendū est ergo aliquē amisisse qō nūc nō hēt: si p̄us hēbat illud: ꝛ nō est ꝯcedendū eū amisisse tanta q̄zta nūc nō hz: dato ꝙ p̄us tāta habuerit. ℊ iterrogās qō hēt colligit in eo ꝙ q̄zta. i. mutat qō in q̄zta: nā. x. q̄zta. i. x. assignat q̄ztitatē nō ꝟbaz. si ℊ opponēs in p̄n° dixisset si q̄zta qs nō hz p̄us hīs. putasne amisit tāta. nullus sane mētis dedisset. i. ꝯcessisset: ꝛ ꝯcessisset eū amisisse aut tanta aut aliqd illoz. nō eni opz si aliqs hīs. x. ⁊ postea nō hīs. x. ꝙ amiserit oia. x. ꝛ ul amisit oia. x. ul aliqd de illis. x.

Dubitaret forte aliqs quō iste oſones ſūt ſimiles oſonib⁹ p̄cedētib⁹. ¶ Dicēdū q̄ ſūt ſil'es in duob⁹.p° g̃ialiter.q̄ peccāt p eandē fall'az.2°ſūt ſil'es q̄ſi ſpāliter.q̄ utrobiq̄ mutat vnū p̄dicamētuz in aliud:⁊ ſicut ſunt duplr ſil'es.ſic poſſumus dicē q̄ ſūt duplr diſſimiles.p° eni q̄ in dictis palogiſmis mutat ut dicebat accn̄s in accn̄s:ut agere in pati:uel pati in agē:ſz in palogiſmo q̄ fact⁹ eſt:⁊ ēt in ſequētib⁹ palogiſmis mutat ſ̄ba in accn̄s:ut ſ̄ba in quātitatez:uel in ad aliqd:uel in alia p̄dicamēta.rurſus in p̄dictis palo^{mis} mutat vnū p̄dicamentū in aliud ex dictiōis terminatiōe:ut iterp̄tamur q̄ vidē fit agē:q̄ eſt ſil'is terminatiōis cū ſecare:ſz in his palo^{mis} iterpretamur vnū p̄dicamētū aliud:nō ex terminatiōe dictiōis ſz ex p̄cretiōe ei⁹:ut q̄ p̄cretiue id q̄ eſt qđ dī eē q̄ſtuz uel quale.iō iterp̄tamur ſ̄bam q̄litatē quātitatē ⁊ alia p̄dicamēta:nā ut in p° li° diffuſi⁹ dixim⁹:aliq̄ p̄dicamēta.lz nō p̄dicent de ſ̄ba in abſtracto:q̄ ſ̄ba nō eſt quātitas nec q̄litas nec relō.p̄dicant tn̄ h⁹ predicamēta de ſ̄ba in p̄creto:q̄ ſ̄ba eſt quāta ⁊ eſt q̄lis: ⁊ eſt ſ̄bm relationis:⁊ q̄ ſic p̄cretiue p̄dicamēta de ſe inuicē p̄dicantur pp dictiōis p̄cretionē vnū p̄dicamētū in aliud cōmutamus.iō bn̄ dcm̄ eſt qđ in p̄tinuādo dixim⁹.vz.q̄ in p̄dictis palogiſmis fit cōmutatio vnius p̄dicamēti in aliud ꝓpter dictionis terminationē.in his autē fit h⁹ cōmutatio pp dictionis p̄cretionē.Deinde cū dic̄.

¶ Et quoniam dabit quis quod nō habet: non enīz habet vnū ſoluz denarium.

¶ Oñdit quō mutat qđ in ad aliqd.⁊ duo facit.q̄ p̄mo ponit h⁹ palogiſmos.⁊ ſoluit eos ſ̄m opionē ꝓpriaz. 2°ſoluit eos ſz opionē alioꝝ.2ª ibi| Soluūt āt qdā.| Circa p̄m q̄tuor facit ſ̄m q̄ q̄tuor palo^{mos} ponit.2ª ibi |Putaſne q̄ nō habēt aliqs.|3ª ibi|Sikes aūt.|4ª ibi |Aut quē nō habēt.| Circa p̄m duo facit.q̄ p° ponit palogiſmū.2°ſoluit ip̄m ibi|Aut nō dedit.|Dicit ḡ q̄ ſ̄m figurā dictiōis eſt:qm̄ qs dat qđ nō habēt.ꝟ eſt ꝑ.nō eni habēt vnū ſolū denariū.ꝟ eſt minor.maiorē tacet.formet ſic palogiſmus.iſte dat vnū ſolū denariū.⁊ nō habēt vnū ſolū denariū.ḡ dat qđ nō habēt . Deinde cum dicit.

¶ Aut nō dedit qđ nō habuit:ꝟ ut nō hūit vnū:nā ſolū ꝟ non ſig̃t:nz ſolū:nz tale:nz tantuz:ꝟ ut habēt ad aliqd:ut qm̄ nō cū alio.

¶ Soluit.d.q̄ dans vnū ſolū denariū nō dedit vnū qđ nō habuit:ſz ut nō habuit:nā ſolū nō fig̃t ꝟ.i.ſ̄baz.neq̄ tale.i. q̄litatē:neq̄ tātū.i.q̄ntitatē:ſz fig̃t ut hūc ⁊ ſignificat ut ad aliqd:qm̄ ſolū eſt idē qđ nō cū alio.eē āt nō cū alio nō eſt eē qđ:ſz ad aliqd eē.mutat ḡ ibi qđ in ad aliqd:ſiue mutat ſ̄ba in relationē.Deinde cū dicit.

¶ Quēadmodū ſi ſic dicat:putaſne qđ nō aliqs habēt ꝟ dabit:nō dicēte aut iterroget:ſi dabit qs cito:qđ nō habēt cito:dicēte aūt ſillogizet:qm̄ dabit quis quod non habet.

¶ Ponit 2ᵐ palogiſmū.⁊ duo facit.q̄ p° ponit palogiſmū.2°ſoluit ip̄m ibi|Et manifeſtū.|Dicit ḡ q̄ ſil'is defect⁹ eſt in p̄dicto palo^{mo} quēadmodū ſi qs dicat putaſne dabit aliqs qđ nō habēt.rn̄dēte aūt dicēte q̄ nō:interroget ulteri⁹ ipſe opponēs ſiqs.i.ſi aliqs dabit qđ i.aliqd cito qđ nō habēt cito.rn̄dēte dicēte.i.p̄cedēte ꝟ. ſillogiçet opponēs ulterius:qm̄ dabit qs qđ non habēt. pōt eni p̄tingē q̄ aliqs det in vna die qđ acq̄ſiuit in.x. ānis:pp qđ dabit cito qđ nō habuit cito:formet āt ſic paralogiſmus.iſte dat aliquid cito.non habuit illud cito.ergo dat quod non habet.Deinde cū dicit.

¶ Et manifeſtū qm̄ nō ſillogizauit:nā cito nō hoc dare ꝟ hoc modo dare eſt:ut aūt non habet:dabit aliquis:ut qđ delectabil'r habet cum triſtitia dabit.

¶ Soluit dicēs manifeſtū eē:qm̄ nō ſil'auit.nā dare cito nō eſt dare ꝟ:ſz ē dare ꝟ mō qđ manifeſtat p aliqđ exēplū.nā ſi aliqs dat ut nō habēt.q̄ qđ habēt delectabil'r dabit aliqñ cū triſtitia.ſic̄ ḡ pōt qs dare cū triſtitia qđ nō poſſidet cū triſtitia.ſic pōt qs dare cito qđ nō poſſidet cito.poſſz āt ex ꝟ q̄ uellet forare plo^{m} tertiū ſic.iſte dat aliqd cū triſtitia.non habēt illud cū triſtitia.ergo dat qđ nō habēt.pz aūt q̄ ibi mutat predicamētū.dare eni cum triſtitia uel dare cito non eſt dare qd:ſed eſt dare quō.

Dubitaret forte aliqs cū dcm̄ ſit q̄ ꝟ ponat palo^{mos} in qb⁹ mutat qd in aliqd vī q̄ hī duo palo^{m} male ſint ſituati:nā dare cito nō eſt dare qd:ſz eſt dare qñ:⁊ dare cū triſtitia nō eſt dare qđ ſz eſt dare q̄l'r.⁊ ḡ in p̄dcis pa^{mis} nō mutat qd in aliqd ſz qd in qñ uel qd in q̄le. ¶ Dōz q̄ in hac pte dī p̄bus ponē pa^{mos} in qb⁹ mutat qd in aliqd ⁊ nō ꝓpe ponit ꝟ palo^{mos} in qb⁹ mutat qd in qñ:uel qd in q̄le: q̄ h⁹ pa^{m} nō adducunt ꝟ p ſe:ſz adducunt ad oñdēdū quō pōt mutari qd i aliqd.nā ſi bñ p̄ſideratꝫ ſeries lr̄e oñdit q̄ pōt dare qs vnū ſolū cū nō habēat vnū ſolū.⁊ pōt dare cito ⁊ cū triſtitia qđ nō habēt cito ⁊ cū triſtitia.B.c.d

¶ Similes autez ⁊ huiuſmodi omnes putaſne quaz non habet ⁊ manu percutiet.

¶ Ponit aliū palo^{m}.d.q̄ oēs h⁹ oſones que ponent ſt ſil'es.q̄ peccāt p eādē fall'az.h⁹ aūt oſo eſt putaſne aliqs pcutiet manu quā nō habēt.ꝟ eſt ꝑ pa^{m}.aliqs pcutit cū vna ſola manu:⁊ nō habēt vnā ſolā manū.ḡ pcutit cū manu quā non habēt.mutat eni ꝟ ſil'i mō qđ in aliqd qđ ut dictū eſt ſolū nō dicit qđ:ſz ad aliqd. Deinde cū dic̄.

¶ Aut quem nō habet oculo videbit:non enim habet vnum ſolum.

¶ Ponit aliū palo^{m}.d.q̄ aliqs videbit cū ocko quē nō habēt.ꝟ eſt ꝑ pa^{m}.nō eni habēt vnū ſolū oculū.ꝟ eſt mior. formet āt ſic:aliqs videt aliqđ cū vno ſolo ocko.nō habēt vnū ſolū oculū.ḡ videt cū ocko quē nō habēt.pz eni q̄ ꝟ ēt mutat qd i aliqd. ¶ Notādū āt q̄ ex q̄ p̄bs incepit pa^{mos} i qb⁹ mutat qd i aliqd ſ̄m vnū modū poſiti ſūt tres pa^{m}.alio mō poſiti ſūt q̄tuor.alio mō qnq̄:nā ut patuit tres p' palo^{m} ſe habuerūt p ordinē:q̄ 2⁹ fuit expoſitiu⁹ p'.oñdebat eni q̄ aliqs pōt dare vnū ſolū:lz nō habeat vnū ſoluz:ſic̄ pōt dare cito qđ nō habēt cito:ſic pōt dare cū triſtitia qđ nō habēt cuz triſtitia.ſi ḡ 2° ⁊ 3° palo⁹ nō ponāt i nūz cū aliis:q̄ nō ſt adducti p ſe:ſz pp expōnē lr̄e:erūt tres pa^{m} poſiti.ſi vo vn⁹ illoꝝ pōat i nūz:⁊ nō alī⁹:erūt q̄tuor.ſi āt uterq̄ ponat i nūm erūt qnq̄.

Soluunt autē qdaz dicētes:⁊ ut habet vnum ſolum oculum:⁊ aliud quodlibet qui plura habet.

¶ Poſt q̄z p̄bs poſuit pa^{mos} in qb⁹ mutat qd in aliqd:⁊ docuit eoſ ſoluē ſz opionē ꝓpriā. In pte iſta docet eoſ ſoluē ſ̄m opionē alioꝝ.⁊ duo facit.q̄ p° ponit h⁹ ſolutiōes.2° remouet eas.ibi|Sz qđ dcm̄ ē.|Circa p̄m tria facit ſz q̄ tres ſoſones ponit.2ª ibi|Quidā vo.| 3ª ibi|Alij āt.|Dic̄ ḡ q̄ qdā ſoluūt ſup.p iterēptionē minoris dicētes q̄ aliqs ut habēt p̄es ockos habēt vnū ſolū oculū:⁊ qđ dcz ē de ocko.itelligēdū ē de alijs.q̄ q habēt p̄a talia habēt ⁊ aliō qdlibet.ſup.vnū ſolū ut q habēt p̄es denarios habēt vnū ſolū denariū.ſil'r āt ⁊ i alijs.B.c.d.

¶ Quidā vo ⁊ ut qđ habēt accepit:dedit eni hoc vnum ſolum denarium:⁊ hoc habet vnum ſolum adhuc denariū:accipit enīz ab hoc:ergo vnū ſoluz habēt hoc denariū.

¶ Ponit alia solonē que est p iterēptionē ẽntis. dicebāt eni isti q g dat vnū solū denariū dat qđ hēt. huius aūt cā assignabat: qr accipiēs nō accipit nisi qđ dās hēt: sz accipit vnū solū. g dās hēt vnū solū. tō ait: q h. s. dans dedit vnū solū denariū. z h. i. recipiens hēt. i. possidet vnū solū denariū. ab h. i. a dāte vnū solū denariuz: qđ sup. nō eēt nisi dās hiet vnū solū. ¶ Nōm āt has duas solones aliq mō ꝙuenire z aliquo mō differre. ꝙueniūt eni qr sic ꝑmi ꝙcedebāt hīte pla hie vnū soluz. sic z hi ꝙcedebāt h idē. differūt aūt in duob⁹: nā cū arguebat iste dat vnū solū denariū. non hēt vnū solū denariū: g dat qđ nō hēt. Rndebāt ꝑmi p interēptionē minoris. đđo falsuz eē q nō hēt vnū solū denariū nō obstāte q hēt plēs. hēt eni ut dicebāt vnū solū etiā g pla hēt. scđi vo rndebāt istādo ẽnti. nā cū arguebat. g dat qđ nō habet. rndebāt hi: q nō dat qđ nō hēt sed qđ hēt. 2° differūt he due solones. qr ꝑmi iterimēdo miorē nō adducebāt aliqd ad fulcimētū sue solonis. sz scđi cū istabāt ẽnti adducebāt ꝓbationē quādā ad fulcimētū rnsiōis eorū. dicebāt eni q dās vnū soluz denariū dat qđ hēt. naz qđ accipiēs hēt in accipiēdo h dās hēt in dādo: sz uer est q accipiēs accipit vnū solū. ergo uer est q dās habebat vnum solum. Deinde cuz dicit.

¶ Alij aūt stati iterrogationē interimētes qm ꝙtingit qđ nō accepit hīe: ut vinū accipiētē suaue: corruptū i acceptiōe hīe acre.

¶ Ponit tertiā solonē que est p iterēptionē maioris. d. q alij soluebāt iterimētes statiz iterrogationē. i. maiorē. solat aūt sic palogism⁹. nullus dat qđ nō hēt: sz iste nō hēt vnū solū denariū. g nō dat vnū solū denariū. h facto cū maiori iterrogabat utrū. s. nullus det qđ non hēt: statiz dicebāt falsuz eē q nullus dat qđ nō hēt: qđ declarabāt p sile. dicebāt eni qm ꝙtingit aliquē hīe qđ nō accepit. g sup. pari rōne ꝙtingit aliquē dare qđ non hēt. nā ꝙtingit aliquē accipientē vinū suaue quo vino corrupto in acceptiōe ꝙtingit accipiētē hīe vinū acre. g hēt qđ nō accepit. cū g h eēt maior palogismi q nullus dat qđ nō hēt: soluebant hi ad h⁹¹ palogismū. đđo falsū eē nullū dare qđ nō hēt. pz g has tres solones sic differre. qr p¹ soluebāt iterimēdo miorē. 2¹ vo istādo ad ẽntē. tertij vo soluūt iterimēdo maiorē. Deide cū dic.

¶ Sz qđ dictū ē ut ꝓus: hi oēs nō ad oronē sz ad hoiez soluūt. Nā si esset solo hec dātē oppositū nō possibile soluē: sic i alijs.

¶ Rēouet h⁹¹ solones. z duo fac. qr p° pponit qđ itēdit 2° qđ dixerat manifestat p sile. 2° ibi. Ut si ē qdē. Dicit g q sup. si ꝙsidereē qđ dcm̄ est ꝓus. i. si ꝙsiderent ꝓ us dcā. ubi oīsum fuit qd est recta solo appebit sup. q oēs hi nō soluūt ad oronē. i. recte: sz soluūt ad hoiez. i. ad appentiā. nā si eēt solo hec. i. aliq̄ ꝑdicta⁊ triū solonū dātē oppositū talis solonis nō pole eēt soluē sicut in alijs sup. rectis solonib⁹. tūc eni est recta solo qm̄ cō cesso opposito recte solonis nō ꝙtingit ulterius soluere. sz h nō ꝙtingit in aliqua ꝑdicta⁊ triū ꝙclusionum. ergo nulla ea⁊ fuit recta solutio. Deinde cuz dicit.

¶ Ut si est qdē qđ ē: ē aūt qđ nō sit solutio sed si plura dz dici ꝙcludēdo: si aūt nō cōcludit nō erit solutio: in predictis aūt oib⁹ datis nec dicimus fieri sillogismum.

¶ Manifestat qđ dixerat p sile. d. q si sit solo distinguēda đđo q ē qdē qđ ē: ē ät q nō ē. i. si sit solo p distōnez. si deē oppositū hui⁹ z det. i. ꝙcedat illđ dcm̄ simplr dicti z qđ nō sit in vno sensu est in alio nō est: sz sic simplr dictū. h posito ꝙcludit. i. de necitate seqt ẽ. si aūt nō cōcludit nō erit solo recta que data est. z qr i oib⁹ ꝑdictis solontib⁹ datis. i. ꝙcessis oppositis ea⁊ nō dicimus fieri sill'm. ideo nulla ea⁊ solutionū est recta solutio.

Dubitaret forte aliqs quō uer est rectā solonē eē cui⁹ oppo^to ꝙcesso nō ꝓtigat ulterius soluē. ¶ Đm q recta solo vno mō dici posset manifestatio cuiuslibet defect⁹: z cuiuslibet falsitatis in orone. z sic accepta recta solone planū est q eius oppo^to ꝙcesso nō ꝓtigit ulteri⁹ soluē: nā manifestato qlibet defectu exīte in orone si ꝙcedat oppositū hui⁹. s. in ea non esse aliquē defectuz nec in materia nec in forma de necessitate sequitur conclusio.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū oporteat ad rectā solonē manifestare oēz defectū q in orone ꝓtingit. ¶ Đz q in orone dupl'r pōt accidē defect⁹ uel in se uel ut ordinata in sill'o. pōt eniz ꝓtingē aliquē eē defectū oronis ꝑm se: q nō est defect⁹ ei⁹: ut ordinat in sill'o ut in hac orone qđ canis videt h videt. pūt eē plēs defectus. ut equocatio z amphibo⁸: nō tñ uterq; defectus est cā flitatis in qlibet sill'o circa quē pōt decipe dcā oro. nā si aliqs sic palogiçat. qđ canis videt h videt: sz canis videt ferrū. g ferrū videt. lz canis sit equocū. equocatio tñ nō fac flitatē i h sillo sz amphibo⁸. bñ g dcm̄ est q recta solo ē mānifestatio falsi sillī: qr nō oz ad rectā solonē dicē oēz defectū ꝓpōnis sz sufficit illū defectū dicē pp quē seqt falsa ꝙ in sillo. z qr si dareē oppo^m illius defect⁹ de necitate fieret sillus. tō bñ dcm̄ ē rectā solonē eē: cui⁹ opposito ꝙcesso nō cōtingit ulteri⁹ soluē. ex h g appet quō itelligēdū sit q recta solo est mānifestatio cuiuslibet defect⁹. qr nō ē itelligēdū de qlibet defectu q̄cūq; mō: sz de defectu pp quē fit falsus sills. si aūt sit alius defect⁹ pp quē nō accidat falsitas in sillo nō opz illū defectū dicere.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū in vno z eodē sillo possint ꝙcurrere plēs defectus. z p° posset eē dubitatio ut⁊ possit ibi ꝙcurrē defect⁹ tā in mā q̄z in forma. z vi q fic. qr phs in p° phicorū Lō. r.
uolēdo soluē rones pmenidis z melissi ait q fla recipiunt z nō sillogiçāt. Amp. h oro. canis currit. cū h q ē equoca pōt eē fla. si g ex eo fiat sills. poterit peccare in mā z in forma. ¶ Đz q aliqñ dī vna rō qcqd ordinat ad vnā ꝓncipalē ẽntē ꝑm quē modū accipiendi si fieret vn⁹ sills cū ꝓbatiōe maioris z minore tot⁹ ille sill's sic ꝓsillogiçat⁹ diceret vna oro. sic g loquēdo de vna orone nō est icōueniēs in ea assignare plēs defect⁹: sz si loq̄mur de vna orone simplr ꝓut ꝓtinet vnū sill'm. sic i eadē orone ꝓncipalr nō ꝙcurrit ibi uterq; defectus. nā lz vna z eadē oro possit eē mltiplex z falsa: tñ ex illa orone nō seqt vna ẽ ex utroq; defectu eque ꝓncipalr: nā si maior plēs defect⁹ hēat: tñ cū accipim⁹ sb ea nō accipimus eq̄ ꝓncipalr sb utroq; defectu. Opposita aūt his nō ē difficile soluē. Nā cū obīcit de rōne pmenidis z melissi. Đz q utriusq; rō hēbat plēs ꝓsill'os pp qđ nō erat vna simplr. Qđ vo addebat de canis currit. qr est mltiplex z pōt eē fla. Đz q si ex ea ꝙcludat fla ẽ: uel accipieē canis equoce in maiori z in miori. đđo canis currit. celeste sidus ē canis. z tūc peccabit in fora: uel accipieē simplr i utraq; ꝓpone. đđo canis currit. latrabile aial est canis. z tūc poterit peccare i mā: z nō i forma: nā equocatio nihil ibi coopabit: g vna ẽ si bñ aduertimus nunq̄z eque ꝓncipalr seqt ex utroq; defectu.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū in vno z eodē pa^mo possint coicidē plēs defect⁹ ꝟz fora. ¶ Đz q plēs defect⁹ ꝟz fora ꝙcurrē ad vnū palo^m nō eque ꝓncipalr nō hēt du^m: sz ut⁊ eque ꝓn² possint ibi ꝙcurrē plēs tales defect⁹ de h forte dubitaret aliqs. Sciēdū g q h⁹¹ plures defect⁹ si isepabiliter ꝙcomitant se adinuicē: ita q nō possit tolli vnū qn tollat reliquū. z sic h⁹¹ plēs defectus ꝙcurrere ad vnuz palogismū per se z directe non est inconueniens. vnus

eni ⁊ idē pa^mo p se ⁊ directe peccat ꝟz ꝓñs ⁊ ꝟz accñs. uł peccat ꝟz figurā dcōnis ⁊ ꝟz accñs cū i illo pa^mo nō ꝑt tolli vn⁹ defect⁹ qn tollaꝯ ali⁹:nā lz ꝓñs sit ps accñtis ⁊ etiā lz figura dictionis saltē q̄tū ad aliquos suos modos sit ps accñtis: ꝓpter qđ qz amoto iferiori non vł tolli supi⁹ nō videaꝯ tolli accñs per amotionē ꝓñtis: tñ in mā determinata nō est icōueniēs amoueri supius per amotionē iferioris. in illis ĝ palogismis ubi coincidit ꝓñs cū accñte tollit accñs si tollaꝯ ꝓñs: ⁊ qđ dcm̄ est de accñte ⁊ ꝓñte itelligendū est de oīb⁹ plurib⁹ defectib⁹ per se ⁊ directe ꝓcurrētib⁹ ad vnū ⁊ eūdē pa^mus. Cū igit queriť utr in eodē pa^mo possint ꝓcurrere plures defect⁹ per se ⁊ directe. Dđz q si illi plures defect⁹ respiciūt illū palo^mus iseparabiłr: ita q nō possit ab eo tolli vnus qn tollaꝯ reliquus: sic pł̄es defect⁹ ibi per se ⁊ directe ꝓcurrere nō est icōueniēs: sz si illi defect⁹ non sic iseparabiłr se ht̄ per se directe ad eundē palo^mus non pñt ꝓcurrere, ex ꝟ ĝ magis inotescit quō recta solo est illa cui⁹ oppositio ꝓcesso nō ꝓtingit ulteri⁹ soluē: nam nunq̄z ad aliqđ recte soluit nisi manifesteť defectus ille ꝓpter quē per se ⁊ directe accidit falsitas. quo aūt defectu amoto: oz q per se loq̄ndo sequaꝯ ꝝ: cū per se nō possint ꝓcurrere pł̄es defect⁹ in illo sił̄o ubi vno amoto amoueaꝯ ⁊ reliquus. ꝓcesso ergo oppositio recte solutionis p̄t appenter uel q̄si per accñs ipediri ꝓcło: sz per se ⁊ directe ipediri nō p̄t. Deinde cū dicit.

¶ Ampli⁹ āt ⁊ he sūt ex huiusmodi or̄oni⁹: putasne qđ scriptū ē scripsit qs: scriptū āt ē nūc: qm̄ tu sedes falsa or̄o: erat āt ꝟa cū scribebaꝯ. ĝ sił̄ scribebaꝯ uera ⁊ falsa.

¶ Postq̄z ostēdit quō mutaꝯ suba in q̄titatē ⁊ in ad aliquid. In ꝑte ista oñdit quō mutaꝯ suba in alia ꝑdi^ta. ⁊ tria facit. qz ꝑmo oñdit quō mutaꝯ suba in q̄litatez. 2° quō mutaꝯ in quando. 3° quō mutaꝯ in ubi. 2ª ibi⌊ Et putas q ambulat. ⌋3ª ibi⌊ Nec quādo cyphū. ⌋Circa ꝑm duo facit ꝟz q duos palogismos ponit. 2ª ibi⌊ Et putas qđ dixit. ⌋Circa ꝑm duo facit. qz ꝑ° ponit palogismū. 2° soluit ibi⌊ Nā falsam uel ueraz. ⌋Dicit ĝ q ampli⁹ he or̄ones sūt ex or̄onib⁹ h⁹i. i. sunt ille or̄ones que peccāt per figurā dictionis. h⁹i aūt or̄o est si aliqs scribat hāc or̄onē q tu sedes: ⁊ duz scribit fit ꝟa ea scripta sit falsa. cōpleta scriptura q̄raꝯ: putasne q scriptuz est: scripsit aliqs: scriptū est āt nūc hec or̄o falsa: qm̄ tu sedes. erat aūt uera dū scribebaꝯ. ĝ sił̄ scribebaꝯ uera ⁊ falsa. ꝟz ĝ q cū positū sit q cōpleta scriptura tu surgas ꝟ or̄o scripta. tu sedes erit falsa. foꝛeť ergo sic paralo^m⁹ qđ scriptum est scripsit qs: sed falsa oratio scripta est. ergo scripsit falsam orationem: sed scribebat eā ueraz. ergo simul erat uera ⁊ falsa. Deinde cum dicit.

¶ Naz falsaz ⁊ ueram or̄onē uel opinionē eē nō ꝟ: ꝟ tale sig̃t: nā eadē or̄o ⁊ i opione

¶ Soluit dicēs q eē or̄onē uel opionē falsaz uel ueram nō significat ꝟ. i. sbam: sz tale. i. q̄litatē. ⁊ qz fecerat mētionē de opione. sbdit q eadez or̄o sup. deceptoria uel idē palogism⁹ est in opione. idē enz palogisinus q format⁹ est de or̄one posset formari de opione: nā sīqs vł opiareť aliqđ eēt ue: eo vo cessante opinari eēt falsū. posset sic formari palogism⁹. illud de quo opinatū est: opinabaꝯ qs: sz de falso opinatū est ĝ fłz opiabaꝯ qs: sz opinabaꝯ ue. ĝ sił̄ erat ue ⁊ falsuz. ¶ Notādū autez qm̄ qđ scriptū est scripsit qs: sed nō q̄le scriptū est scripsit qs. nō eni oz si or̄o scripta ē falsa q scribēs scripserit eā falsaz. Inqrere autē quō ueritas ⁊ falsitas se ht̄ ad or̄onē: ⁊ quō sunt quedā q̄litates ⁊ passiones eius non est presentis speculationis. Deinde cum dicit.

¶ Et putas qđ discit discēs hoc ē qđ discit: discit aūt aliqs hoc est tarduz cito non ergo qđ discit: sed ut discit dixit.

¶ Ponit aliū palogismū dicēs. putasne q discit discēs ꝟ est q discit ꝟ est maior. discit aūt aliqs ꝟ q est tarde ⁊ cito. ꝟ est minor. formeť aūt sic palogismus. q discit qs ꝟ est qđ discit: sz discit tarde q est cito. ĝ idē est cito ⁊ tarde. p̄t eni ꝓtingē q aliqs cito hēat eē: q tñ tarde discit. uelox scriptura cito fit nō tñ cito dicit uelociter scribē. soluit āt h⁹i palogismos. d. q qdiscit. cito discere nō dixit q discit: sz ut discit. mutaꝯ ĝ ibi qđ in qualiter: uel qđ in qñ: nā cito vno mō p̄t dicē tps alio modo p̄t dicere modum quēdam. Deinde cum dicit.

¶ Et putas q aliqs ābulat calcat: ābulat āt totā diē: aut q nō ābulat ꝟ cū ābulat dix̄.

¶ Ponit palogismū. ubi mutaꝯ qđ in qñ dicēs. putasne q ambulat qs calcat. ambulat aūt totā diē. ĝ sup. calcat totā diē. soluit q q dicit ambulare totā diez: nō dixit q ambulat: sz dixit cū ābulat. mutaꝯ ĝ ibi qđ in cū uel mutaꝯ ibi p̄dicamētū ſbe in p̄dicamētū qñ. D. c. d.

¶ Sz nec qñ cyphū bibit qđ bibit: ꝟ ex quo.

¶ Innuit palogismū in q̄ mutaꝯ qđ in ubi. d. q qñ aliqs dicit. aliquē bibere cyphū nō dicit q bibit: sed ex q̄ bibit: mutaꝯ ĝ ibi qđ in ubi. formeť aūt sic palogism⁹. qđ bibisti habes in corpe cyphū bibisti. ergo cyphū habes in corpore. bibere enim cyphum nō est bibere qđ: sed est bibere ex quo: uel bibere ubi.

¶ Et putas qđ quis nouit uel ueniēs uel discēs nouit ex qb⁹ ꝟ qđē ineenit: illud aūt didicit ambo neutruz.

¶ Postq̄z ꝑs ostēdit quō mutaꝯ vnū p̄dicamētū in aliud ex terminatione dictiōis: ⁊ quō mutaꝯ vnū p̄dicamētū in aliud ex dictiōis ꝓcretiōe. In ꝑte ista ostendit quō mutaꝯ res vni⁹ p̄dicamēti in rē eiusdē p̄di^ti. uł ꝓtinuet sic. postq̄z ꝑs oñdit quō mutaꝯ accñs in accñs: ⁊ quō mutaꝯ ſba i accñs. In ꝑte ista oñdit quō mutaꝯ ſba i ſbaz. oñdiť eni ꝟ quō mutaꝯ ſba accepta ut q̄le qđ i ſbaz acceptā: ut ꝟ aliqđ. duo āt faĉ: qz ꝑ° p̄t pa^mos i qb⁹ mutaꝯ q̄le qđ i ꝟ aliqđ. 2° ex pa^mis positis cōcludit q nō est exponēdū nec accipiēdū q̄le qđ ut ꝟ aliqđ. ibi⌊ Quare nō ē ipz exponē. ⌋Circa ꝑm tria faĉ ꝟz q tres pa^mos ponit. 2ª ibi⌊ Et qm̄ ē qs. ⌋3ª ibi⌊ Silr aūt ⁊ coriśc⁹. ⌋Circa ꝑm duo faĉ. qz ꝑ° p̄t pa^mus. 2° soluit ipz. ibi⌊ Aut qđ qđē. ⌋Dicit ĝ. putasne q qs nouit uel inueniēs uel discēs nouit. ꝟ ē maior. hac āt ꝓcessa ꝓponanť duo: ex qb⁹ ꝟ qđē ineenit illud: aut didicit ⁊ ꝓcludaꝯ q uel ambo ineenit uel neutrū. formeť āt sic pa^mus. oē qđ qs nouit uel discēs uel ineeniēs nouit: sz ꝟ ābo qs nouit. ĝ uł ꝟ ābo ineēit: uł ābo didiĉ ⁊ neutr ineēit. D. c. d.

¶ Aut qđ quidē omne: illa autē nō omnia.

¶ Soluit. d. q qđē eē. illa āt nō oia. i. i singłari uer̄ē de q̄libet q uel discēdo uel ineentēdo qs nouerit: sz illa. i. pł̄ali nō ē uer̄ de oīb⁹. nō eni oia q̄ qs nouit coḡuit illa oia discēdo uel ineentēdo. qz p̄t illa noscē pti ineentēdo ⁊ ptiz addiscēdo. pp qđ nec oia didicit: nec oia ineenit. ¶ Nōm̄ āt q qcqd scim⁹ uł scim⁹ p nos ꝓsiderādo: ⁊ tūc scimus ineeniendo. uel scimus qz sumus docti per aliū: ⁊ tūc scimus adiscēdo: pp qđ bene dictū est q omne q quis nouit uel discēs uel ineeniens nouit.

Dubitaret forte aliqs: qz nō vł q ꝟ sit falła figure dictiōis: sz ē ibi falła ꝟz plures iterrogatiōes ut vnā. ¶ Dđz q nō ē icōueniēs in eodē pa^mo ꝓcurrē pł̄es falłas: aliter tñ ⁊ ał̄r. si ĝ in dcō pa^mo decipim̄ ex ipa re. qz credim⁹ res iterrogatas pp aliquā ꝓueniētiā quā ht̄: facē vnā iterrogationē: ut si ꝓpositis duob⁹. vno habito per inuētionē. alio vo per

doctrinā: ⁊ quesito a nobis utruz illa sint inuenta uel sint cognita per doctrinam: ⁊ credimus interrogationem factam esse interrogationez vnā ⁊ damus ibi vnā responsionē decipimur per fallaciam ꝑm plures interrogatiōes: sz si in dicta oꝝone decipimur pp dictionis figurā cōmutādo nūm singularē in pluralē est ibi figura dictiōis. imo si bñ aduertimus nō eodē mō forma, bit palogismus. tñ erit ibi ℏ uel illa falla. nā figura dictiōis ibi dōo oē ꝙ qs nouit ⁊c̄. sz ℏ nouit ģ ⁊c̄. ibi enī sub ly ꝙ ģ est nūi singularis: accipim⁹ ℏ qō est pluralis nūi: ⁊ mutam⁹ singularē in pluralē: sed si cōmittet ibi falla ꝙz plures iterrogatiōes nō accipet maiorē sb nūo singulari dōo oē qō nouit ⁊c̄. ⁊ minor sub nūo plurali. dōo. ℏ nouit ⁊c̄. sz simplr ⁊ ex arrupto ꝓpositis duob⁹ vno iuēto. alio noto per doctrinā quereret utrum illa essent inuenta uel essent nota per doctrinam.

Alterius aūt qz dicebat ꝙ in his palogismis mutat q̄le qd in ℏ aliqd. forte dubitaret aliqs quō mutat q̄le qd in ℏ aliqd: cū mutat nūs singularis in pluralē. ¶ Dōz ꝙ forma nō vidit nisi pp mām ⁊ cōe nō diuidit nisi ut hēt eē in suis iferiorib⁹: ⁊ ut hēt eē ō̄ctū. ul'e ģ ꝑm se acceptū dicit qd vnū: sz ut ō̄ hic ꝓ sua iferiora dicit qd plurificatū. ⁊ qz in singli qd vnū dicit termin⁹ cois sūpt⁹ in nūo singulari pōt stare ꝓut significat q̄le qd: ⁊ ut dicit qd cōe: sed in plurali nō pōt stare nisi ut dicit qd aliquo mō ō̄ctū: nā cū nūs pluralis de necitate actu plura iportet cū termin⁹ cois nunq̄z actu plura iportet nisi ut specificat ⁊ ō̄hic ꝓ sua iferiora mutare nūm singularē in pluralē est q̄dammō mutare cōe in ō̄ctū: ⁊ q̄le qd in ℏ aliqd. hō eni plus hēt rōnē cois q̄z hoies: ⁊ aial q̄z aialia: pp qō cū in palogismo posito mutet nūs singularis in pluralē: quodāmō ibi mūtat q̄le qd in ℏ aliqd. ¶ Aduertēdū tñ ꝙ ptcular ⁊ hoc aliqd dupliciter pōt sumi. uel simplr uel in respectu. simplr eni illud est ptic'are: ⁊ hoc aliqd qō de vno solo p̄dicat. in respectu aūt spēs est ptic'ulare respectu gñis: ⁊ oē iferi⁹ est quodāmō ptic'ulare respectu sui superioris. mutare ģ cōe in ptic'are uel ℏ erit: qz mutat cōe qō est spēs in idiuiduū. uel qz mutat cōe qō est gen⁹ in aliqd iferius uel in aliqd magis ō̄ctū. cū ģ mutat nūs singularis in pluralē: mutat q̄le qd in ℏ aliqd: sz nō oz qō h⁹⁰¹ mutatio sit spēi in idiuiduū: sz sufficit ꝙ sit gñis in sua iferiora. ¶ Effect aūt ulterius dubitādū quō est figura dictiōis qñ mutat q̄le qd in ℏ aliqd: sz de ℏ in ꝑmo li⁰ ubi de figura dictiōis est actū: ⁊ etiā in illo cap⁰. ⌊ Falla āt fit i his. ⌋ sufficiēter est dcm. Deinde cū dic.

¶ Et qñ ē qs terti⁹ hō a se ⁊ ab vnoquoq̄z.

¶ Ponit alīū palogismū. ⁊ duo facit. qz ꝑ⁰ ponit h⁹⁰¹ palogismū. 2⁰ soluit ibi ⌊ Nā hō. ⌋ Dicit ģ ꝙ ꝑm figurā dictiōis peccat cuz dī qñ qs est tertius hō a se: ⁊ qñ est tertius ab vnoquoq̄z. formet aūt sic palogism⁹ sor. est tertius ab hoie. sor. est hō. ģ est tertius hō a se. ⁊ sicut ꝓbatū est ꝙ sit terti⁹ a se. sic ꝓbari pōt ꝙ sit terti⁹ ab vnoquoq̄z hoie. oñdi eni pōt ꝙ sor. sit tertius a platone a coriſco: ⁊ a q̄libet alio hoie sic. sor. est tertius ab hoie. coriſc⁹ est hō: plato est hō: ⁊ sic de aliis. ģ sor. ē tertius a platone a coriſco: ⁊ a q̄libet alio. Deide cū dic.

¶ Nā hō ⁊ oē cōe: nō ℏ aliqd sz q̄le qd: ut ad aliqd aliq̄ mō: uel hi⁹ qd significat i ℏ.

¶ Soluit h⁹⁰¹ palogismū. qz mutat ibi q̄le qd in ℏ aliqd. ꝛō ait ꝙ hō ⁊ oē cōe nō dic̄ ℏ aliqd: sz magis dic̄ q̄le qd i. dic̄ qd ꝑ modū q̄le quātū ad p̄dicamētū sbe: uel dicit ad aliqd quātū ad relationē: uel dic̄ aliq̄ mō quātū ad q̄litatē: uel aliqd h⁹⁰¹ quātū ad coia alioꝝ generum.

Dubitaret forte aliqs. quō ulia in gñe sbe nō dicūt ℏ aliqd: sed dicūt q̄le quid.

¶ Dōm ꝙ sba duo pōt dicē. vz. id qō ē ⁊ modū se habēdi: quātū ad id qō sūt oia que sūt in gñe sbe taz ulia q̄z ptic'ularia sbe sūt: sz q̄ztū ad modū exīdi nullū ul'e est sba: pp qō in. 7. metaphice cū disputat phs ō̄ plato nē ꝓbat ꝙ nullū cōe sit sba: qō nō est itelligēdū quātū ad id qō est: sz solū quātū ad modū exīdi: naz modus exīdi vi eē ꝙ ꝑ se existat. ulia ģ qz nō ꝑ se existunt: sz ut sūt in ptic'ularib⁹. ꝛō q̄ztū ad modū existēdi ulia nō sūt sbe: sz hñt modū q̄lē: pp qō ulia in gñe sbe quātū ad id qō sūt dñr eē qd. quātū vō ad modū existēdi hñt soluz q̄lē. pp qō bñ dcm est ꝙ sūt q̄le qd. ⁊ sic ulia in gñe sbe sūt q̄le qd. sic ulia in gñe relatiōis sūt q̄le ad aliqd. ⁊ in alijs generibus similiter se habet. 2⁰.18 ⁊.5⁰.

Alterius autē. dato ulia esse q̄le qd. dubitaret forte aliqs quō in palogismo cuz ꝓbat ꝙ qs sit tertius a se mutat q̄le qd in ℏ aliqd. ¶ Dicēdū ꝙ cū dī. sor. est tertius ab hoie. ⁊ est hō: ģ est tertius a se in maiori ꝓpōne sumit hō ꝓut stat ꝑ ℏ aliqd. sor. eni nō est tertius ab hoie: nisi qz est tertius ab aliq̄ hoie. ab hoie eni ut dicit qd cōe. sor. nō pōt eē tertius. nā cōe nō ponit in nūm cū ꝑticulari. sor. eni ⁊ hō non sunt duo. qz si hō ponit in nūm cū sor. ⁊ est terti⁹ a sor. oꝝ ꝙ ly hō accipiat ꝑ aliq̄ hoie a q̄ sor. sit tertius pp ℏ in maiori ꝓpōne hō stat ꝑ ℏ aliqd. in minori vo ꝓpōne hō stat ꝑ q̄le qd: nā ulia de ptic'ularib⁹ p̄dicant cōpetēter. cū eni dī. sor. est hō. ly hō pōt dicē q̄le qd. utrū aūt ulia p̄dicent ut stāt sb itētiōe ulitatis: ⁊ quō supiora de iferiorib⁹ p̄dicant nō est pñtis speculatiōis. sufficiat aūt ad pns scire ꝙ ulia que sūt q̄le qd de inferioribus p̄dicant. pp qō in p̄dicto palogismo mutat ℏ aliqd in q̄le qd. uel q̄le qd in ℏ aliqd: cū in maiori ꝓpōne stet hō ꝑ hoc aliqd. in minori vo ꝓpōne ꝑ q̄le qd. Aliter aūt dici pōt: ⁊ breuius ⁊ planius ⁊ melius ⁊ sine calumnia. possumus eni oñdē ꝙ in dicto palogismo mutat q̄le qd in hoc aliqd. nā si hō significaret hoc aliqd significatū: bonus eēt ꝓcessus: sz sor. est alter ab hoie: ⁊ est hō. ģ est alter a se. ꝛō eni ℏ ō̄ nō seqt. qz hō in maiori ꝓpōne ⁊ in minori nō supponit ꝑ eodē hoie. nō est eni idē hō q est sor. ⁊ a quo sor. est alter: sed ꝙ termin⁹ supponat ꝑ diūsis idiuiduis ℏ est. qz est qd cōe ⁊ significat q̄le qd. cā ģ q̄re nō sequit ō̄: est: qz hō significat q̄le qd: supponit ꝑ alio hoie in maiori ⁊ i miori: sed causa q̄re vi seq est. qz credimus hoiem significare ℏ aliqd: ⁊ supponere ꝑ eodē hoie in maiori ⁊ in minori. deceptio ģ accidit. qz qō significat q̄le qd interp̄tamur significare hoc aliqd. ⁊ qz ad hāc deceptiōez coopat dictiōis figura ut in ꝑ⁰ li⁰ sufficiēter oñdim⁹. ꝛō tales palogismi dicunt peccare ꝑm figurā dictionis. Deinde cum dicit.

¶ Similiter autē ⁊ coriſcus musicus: utrū idem uel alterum.

¶ Ponit tertiū palogismū in quo mutat q̄le qd in ℏ aliqd. ⁊ duo facit. qz ꝑ⁰ ponit h⁹⁰¹ palogismū. 2⁰ soluit ibi ⌊ Nā hoc qdē. ⌋ Dicit ģ ꝙ fiꝛ est figura dictiōis in hoc palogismo. utrū coriſc⁹ ⁊ coriſc⁹ muſic⁹ sint idem ꝑm uel alterū. formet aūt sic palogismus. coriſcus est alter a coriſco musico. coriſcus est coriſcus muſic⁹. ergo coriſcus est alter a se. Deinde cum dicit.

¶ Nā ℏ qdē ℏ aliqd: illō aūt q̄lē significat.

¶ Soluit qz mutat ibi q̄le qd in ℏ aliqd. ꝛō ait ꝙ ℏ qdē s. coriſc⁹ significat hoc aliqd. illud aūt. s. coriſc⁹ muſic⁹ significat aliqd q̄le. Notādū aūt hos tres palogismos sic differre. qz in ꝑmo accipit q̄le qd: ut dicit qd gñale notū eni ut est cognitū: uel ꝑ iuētionē: uel ꝑ doctrinam extēdit se gñaliter ad oē scitū nec determinat ad aliqd spāle. In scō vo palogismo accipit q̄le qd non ut nominat quid generale uel genus: sed ut nominat spēm. homo eni dicit quādā determinatā speciem. In tertio vo paralogismo accipitur quale quid non ut noiat genus: nec ut noiat spēz. sed ut noiat aliquod indiuiduū: nā coriſc⁹ muſic⁹ qd idiuiduū noiat. rursus ℏ terti⁹ pa

logiſm⁹ differt a ꝑmis duob⁹.qꝛ ibi q̃le qđ dicit aliqđ magis ꝯfuſum ⁊ indeterminatū q̃ꝫ hoc aliqđ.hic aut ẽ ecõuerſo eſt.nã quale quid dicit ℔ magis quid determinatum:q̃ꝫ hoc aliquid.coriſcus eni muſicus determinatioꝛ eſt q̃ꝫ coriſcus ſimpliciter ſumptus.

Dubitaret forte aliqs:qꝛ cũ maxia determinatio ſit in idiuiduo nõ vĩ ꝙ i eo poſſit accipi determinatio maioꝛ uel minoꝛ.cui⁹ oppoſitũ dicebaꝯ. ¶ Dõm ꝙ maioꝛ ⁊ minoꝛ determinatio duplr põt accipi.ſ.quãtũ ad ſuppoſita:⁊ quãtũ ad modũ ꝯſiderandi.reſpectu eni ſuppoſitoꝝ maxia eſt in idiuiduo.cũ qlibet idiuiduũ nõ ſtet niſi ꝑ vno ſuppoſito:ſꝫ reſpectu modoꝝ ꝯſiderãdi põt ibi eẽ maioꝛ ⁊ minoꝛ determinatio.coriſc⁹ eni lꝫ noiet vnũ ⁊ idẽ ſuppoſitũ.põt tñ ſuppoſitũ illud diuerſimode ꝯſiderari:⁊ qꝛ plurib⁹ modis ꝯſiderari põt coriſc⁹ ſimplr ſũpt⁹:q̃ꝫ coriſcus accept⁹ cũ hac determinatiõe muſicus.ideo bene dictum eſt:ꝙ in dicto paralogiſmo hoc aliquid dicit quid magis indeterminatum q̃ꝫ quale quid.

Alterius forte dubitaret aliqs. quõ in dicto palogiſmo ſit figura dictiõis. ¶ Dicẽdũ ꝙ in illo palogiſmo eſt tã accñs q̃ꝫ figura dictionis.exneũ eni eſt a coriſco ꝙ ſit muſic⁹ iquãtũ eſt diũſus a muſico.muſic⁹ eni nõ ꝑdicaꝯ de coriſco:ut eſt diuerſuꝫ ab eo:ſꝫ ut hẽt idẽtitatẽ cũ illo:⁊ ut iplicat ipꝫ. Cũ ꝯ formaꝯ ſic palogiſm⁹.coriſcus eſt alter a coriſco muſico.coriſcus eſt coriſc⁹ muſic⁹ ꝯ eſt alter a ſe:ſed ibi decipimur ex identitate rei:ut qꝛ eadẽ reꝫ eſt que eſt coriſc⁹:⁊ coriſc⁹ muſic⁹.iõ credim⁹ ꝙ eodeꝫ mõ accipiaꝯ ut eſt coriſc⁹:⁊ ut eſt coriſc⁹ muſic⁹:fallimur ꝑ falſaꝫ accidẽtis.iõ talis falſa eſt ex̃ dictionẽ qꝛ ex ipſa reſumit initiũ decipiẽdi:ſꝫ ſi i dicto palogiſmo decipimur:nõ ex ipſa re:ſꝫ ex ꝯcretiõe dictiõis que coopaꝯ ut coriſc⁹ muſic⁹ ꝑdiceꝯ de coriſco.ſic fallimur ꝑ figurã dictiõis ⁊ idẽ eſt ꝙ ℔⁹¹ falſa eſt in dictione.qꝛ ꝯcretio que ad figurã dictionis ꝑtinet ex ꝑte dictionis ſe tenet:pp qđ ſi poſſem⁹ ſic arguẽ.coriſc⁹ eſt alter a muſica.coriſc⁹ eſt muſica.ꝯ coriſc⁹ eſt alter a ſe.ibi nullo mõ eẽt figura dictiõis.qꝛ ℔ q̃litas:ſiue ℔ q̃le qđ eſt muſica acceptuꝫ in abſtracto quãtũ eẽt ex vi uocis.nullo mõ hẽt ꝙ poſſit iterꝑtari ſb̃a uel ℔ aliqđ.ſic ꝯ abſtractio talẽ iterꝑtatiõnẽ ipedit:ſic ꝯcretio talẽ iterꝑtationẽ iduc̃ ⁊ cauſat:⁊ qꝛ ꝯcretio dictiõis facit ꝙ coriſc⁹ muſic⁹ qđ dicit q̃le qđ iterꝑteꝯ idẽ qđ coriſc⁹ qđ dicit ℔ aliqđ.iõ ꝑdict⁹ paralogiſm⁹ peccat ꝑ figurã dictiõis. Deinde cum dicit.

¶ Quare nõ eſt ipm exponere uex exponere nõ facit tertiũ hoiez:ſed hoc qđ hoc aliqđ eſſe ꝯcedere:nõ eni ſi hoc aliud eſſe idẽ qđ callias:⁊ idẽ qđ homo eſt.

¶ Ex palogiſmis poſitis ꝯcludit ꝙ nõ debem⁹ exponẽ: nec debem⁹ accipe q̃le qđ ac ſi ſigt idem qđ hoc aliqđ. ¶ Ad cui⁹ euidẽtiã ſciẽdũ ꝙ q̃le qđ ſiue ulꝫ dupliꝛ põt accipi.ꝑ⁰ ut de eo logt phs:⁊ ſic eſt vnũ in multis.2⁰ accipi põt ut de eo loquebaꝯ plato:ꝙ poſuit ulꝫ eẽ aliqđ ſepatũ a ꝑticularib⁹:⁊ eẽ vnũ ꝑter multa.tria aũt facit qꝛ ꝑmo oñdit ꝙ nõ eſt exponẽdũ q̃le qđ ꝑ hoc aliqđ:⁊ ulꝫ ꝑ ꝑticulare accipiẽdo ulꝫ ſm opionẽ uerã.2⁰ oñdit ꝙ nõ iuuamur ad fugiẽdũ icõueniẽs ponẽdo ulꝫ eẽ aliqđ ſepatũ:⁊ eẽ aliqđ ꝑter multa.3⁰ ꝯcludit ꝯnẽ itẽtaꝫ. 2ª ibi ⌊ Neqꝫ ſigs expo⁹. ⌋ 3ª ibi ⌊ Manifeſtũ ꝯ qm̃. ⌋ Ad euidẽtiã ꝑ⁹ ptis ſciẽdũ ꝙ ℔ aliqđ dupliꝛ põt accipi ſ.ut noiat idiuiduũ nagũ ſm ꝙ aliqs hõ dicit ℔ aliqđ. 2⁰mõ põt accipi ℔ aliqđ ut dicit idiuiduũ ſignatuꝫ ſm ꝙ callias uel coriſcus ℔ aliqđ noiat.cũ ꝯ dr ꝙ q̃le qđ. nõ debem⁹ exponẽ uel accipe ꝑ ℔ aliqđ:potiſſime itelligẽdũ eſt de ℔ aliqđ ſignato:qꝛ ſi acciperẽ hoc aliqđ uagũ nõ fieret redargutio.nõ eni ualet.ſoꝛ.eſt tert⁹ ab aliquo hoie.ſoꝛ.eſt aliqs hõ.ꝯ ſoꝛ.eſt tertius a ſe:niſi accipiaꝯ aliqs hõ ſigre ita ꝙ ꝑ eodẽ indiuiduo ſupponat in maiori ⁊ in minori.phs ꝯ uolẽs nos inſtruẽ ne redarguamur ait ꝙ ipm.ſ.q̃le qđ:uel ipm ulꝫ nõ eſt exponere:uel nõ eſt accipe ſup.ꝑ ℔ aliqđ ſignato.⁊ ſb̃dit ꝙ exponẽ ſup.ipm ulꝫ ꝑ ℔ aliqđ uago nõ facit tertiũ hoiez i.nõ facit ꝙ ꝯcludaꝯ ꝯ nos aliquẽ eẽ tertiũ hoiem a ſe: ſed ꝯcedere ipm cõe:uel ipſum ulꝫ eẽ idẽ qđ ℔ aliqđ ſignatũ ſup.facit tertiũ hoiem uel ꝯcludit illud icõuenies. iõ ait ꝙ nõ eſt ℔ aliqđ idẽ qđ callias.⁊ idẽ qđ hõ i.nõ dꝫ accipi hõ:uel aliqđ aliud cõe qđ ſit idẽ qđ hoc aliqđ:qđ ſit idẽ qđ callias.nõ eni dꝫ accipi cõe ut eſt ℔ aliqđ ſignatũ ſic callias:qꝛ ſi ſic accipiaꝯ redarguemur ⁊ ꝯcludeꝯ ꝯ nos ꝙ aliqs ſit tertius a ſe. Deinde cũ dic.

¶ Neqꝫ ſigs expoſitũ nõ idẽ qđ hoc aliqđ eſſe dicat:ſed id qđ quale nihil diſtabit:erit eni qđ ꝑter plures vnũ qđ ut homo.

¶ Oſtẽdit ꝙ nõ iuuamur ad fugiẽdũ ℔ icõueniẽs ponẽdo ulꝫ eẽ aliqđ ſepatũ:⁊ eſſe aliqđ ꝑter multa. ¶ Ad cui⁹ euidẽtiã ſciẽdũ ꝙ ponẽtes ulꝫia ſepata ponebãt ea eẽ qđditates abſtractas ꝑ ſe exiſtẽs.dicebãt tñ ipa ulꝫia ꝑdicari de ꝑticlarib⁹.℔ ãt poſito de necitate qlibet ꝑticulare eſt altex a ſeipo.nã ſi ſoꝛ.ẽ alter ab hoie:qꝛ hõ eſt qđ ſepatuꝫ a ſorte ⁊ ſortes eſt homo:quia ille homo ſepat⁹ q eſt alter a ſorte:⁊ ꝑdicaꝯ de ſorte de necitate ſe qt̃ ꝙ ſoꝛ.ſit alter a ſe.nõ eni eſt itelligibile ꝙ ſoꝛ.ſit ille hõ ſepat⁹ a q̃ eſt alter:⁊ tñ nõ ſit alter a ſe.iõ in.7.metaphiſice ubi iſta mã diffuſi⁹ ptractaꝯ:dr ꝙ ſi ſũt ulꝫia ſepata erit aliqđ bonũ nõ hñs i ſe qđditatẽ boni:pp qđ erit bonũ ⁊ nõ bonũ:⁊ erit alterũ a bono.quelibet eni res eẽt diũſa a ſeipſa ſi in ſe nõ hẽt ꝑꝑtiã qđditatẽ.℔ viſo legaꝯ ſic ꝛa:ꝙ neqꝫ ſup.fugiem⁹ incõueniẽs qn ſoꝛ.ſit alter a ſe:ſigs expoſituꝫ.i.cõe ⁊ ulꝫ qđ dicim⁹ exponi ꝑ aliud nõ dicat eẽ idẽ qđ ℔ aliqđ.i.nõ ponat ipꝫ in ſuis ꝑticularib⁹ ſꝫ dicat ipꝫ idẽ qđ q̃le aliqđ ſepatũ.ſic eniꝫ dicẽdo.nihil diſtabit:qꝛ nihilomin⁹ ꝯcludeꝯ dictũ icõueniẽs.iõ ſb̃dit ꝙ hõ ſm hũc modũ ponẽdi erit vnum qđ qđ eſt ꝑter plures.i.ꝑter ꝑticularia.ſi ꝯ hõ eſt ꝑter ꝑticularia:qꝛ eſt ſepat⁹:⁊ ille idẽ hõ ꝑdicaꝯ de ꝑticularib⁹.erũt igit ꝑticularia ꝑter ſeipſa.bñ igit dcm̃ eſt ꝙ ponẽdo ulꝫ eẽ aliqđ ſepatũ nihil diſtat:qꝛ nõ min⁹ immo magis ſeqꝯ dictũ icõueniẽs.ſ.ꝙ ſoꝛ.uel coriſc⁹ uel qcũq; alius particularis homo ſit alter a ſe.

Dubitaret forte aliqs.qꝛ ſi ponim⁹ ulꝫ ſepatũ:ut ꝓꝓ hita plane ſequit ꝙ ſoꝛ.uel qcunq; alius ꝑticularis ſit alter a ſe.tñ ex dicta poſitiõe nõ vĩ ſeq ꝙ ſoꝛ.uel coriſc⁹ ſit tꝫ⁹ a ſe.⁊ qꝛ incõueniẽs tactũ in ꝛa eſt ꝙ coriſc⁹ ſit tertius a ſe.iõ rõnabiliter q̃riꝛ quõ ℔ icõueniẽs ſeqꝯ poſito ulꝫ eẽ aliqđ ſepatũ uel eẽ aliqđ ꝑter multa. ¶ Dõm ꝙ ℔ q̃ſitum alterius expoſcit negociũ:tñ ut ad ꝓpo⁹ ſpectat:dicẽ poſſum⁹ ꝙ ſi hõ ſepat⁹ ꝑdicareꝯ de ꝑticularib⁹ hoib⁹:cũ ille hõ ſepat⁹:⁊ illa idea ſit vnũ aliqđ ſm exiſtẽtiã ⁊ ſm rem: oẽs hoies eẽnt vnus hõ ſm realẽ exñtiã.quẽcũq; ꝯ ordinẽ hẽt aliqđ ad aliquẽ hoiez hẽt ad oẽm hoiez:qꝛ ſi ℔ poſito nõ eẽt alius hõ q ꝑdicareꝯ de ℔ hoie:uel de illo:⁊ qꝛ vnus hõ ſm realẽ exñtiã ꝑdicareꝯ de oi hoie qcũq; eẽt tertius:uel q̃rtus:uel quẽcũq; ordinẽ hẽt ad aliquẽ hoiez hẽt ad oẽz hoiez:⁊ qꝛ poſſe eſt coriſcũ eſſe tertiũ ab aliq̃ hoie:erit tertius ab oĩ hoie:⁊ ꝑ ꝯns erit tertius a ſeipſo:qđ declarare uolebamus. Deide cũ.d.

¶ Manifeſtũ ergo quoniã nõ dandũ hoc aliquid eſſe quod cõmuniter predicaꝯ de omnib⁹:ſed aut quale:aut ad aliquid:aut quãtum:aut talium aliquid ſignificare.

¶ Cõcludit ꝯnẽ itẽtã.d.manifeſtũ eẽ:qm̃ nõ eſt dãdũ.i.

ꝯcedẽdũ id qꝺ coiter ꝓdicaf ve oib⁹ eẽ ꝟ aliqd signatũ ꝟ aut eſt:aut aliqd.i.aut eſt aliqd cõe ꝑm relationẽ:aut q̃le quãtũ ad q̃litatẽ:uel quãtũ ad quãtitatẽ:aut dicẽdũ eſt ipſuꝫ cõe ſignificare aliqd taltũ quãtũ ad ipſa ꝑdicamẽta.in oib⁹ eni ꝑdicamentis accipi põt aliqd ut cõmune aliquid ut particulare. Caꝑ.VI.

¶ Dnino aũt i his q̃ ꝟ dictionẽ ſũt
o ofonibus:ſemp ꝑ oppoſitũ erit ſo
lutio:q̃ꝫ ꝟ qꝺ eſt ofo:ut ſi ꝟ cõpo
ſitionẽ eſt ofo ſolutio diuidenti:ſi autẽ ꝑm diuiſionẽ ſolutio per compoſitionẽ. Rurſum ſi ꝑm acutũ accentũ grauis accentus ſolutio:ſi autem ꝑm grauem acutus.

¶ Poſtq̃ꝫ pbs determinauit de ſol'one fall'aꝝ in dictiõe in ſpãli. In pte iſta ut dicebaf reſumit in gñali ſol'ones taliũ fall'aꝝ:ut magis in ꝓmptu ſciamus talia ſoluere: ⁊ tria facit:qꝛ ꝓ⁰ in q̃dã gñalitate.oñdit quõ ſoluẽduꝫ eſt ad fall'as peccantes ꝑm multiplicitatẽ potẽtialẽ.2⁰ quõ ad peccãtes ꝑm multiplicitatẽ actualem.3⁰oñdit quõ ſoluẽdũ eſt ad figurã dictiõis que peccat ꝑm fantaſticã mltiplicitatẽ.2ª ibi¦ Si aũt ꝟ equocationẽ. ¦ 3ª ibi¦ Si aũt ꝟ ſilitudinẽ. ¦ dicit ꝯ ꝙ oino in his ofo nib⁹ que ſunt peccantes ꝑm dictionẽ ſemp erit ſol'o ꝑ oppoſitũ ei⁹:q̃ꝫ ꝟ ꝙ eſt ofo deceptoria:ut ſi ofo ſit deceptoria ꝑm cõpõnẽ ſol'o erit diuidẽti.i.ꝑ diuiſionẽ.ſi aũt ſit deceptoria ofo ꝟ diuiſionẽ ſol'o erit cõpoſiti.i. ꝑm cõpõnẽ. Rurſus ſi ofo ſit deceptoria ꝑm accẽtum acutũ ſol'o erit accẽtus grauis.ſi aũt ſit deceptoria ꝑm accẽtũ gñẽ ſol'o erit acutus accẽtus. Deinde cũ dicit.

¶ Si aũt ꝑm equocationẽ eſt oppoſitũ nõ dicẽtẽ ſoluere:ut ſi aiatũ acciderit dicẽ ne gantẽ nõ eſſe monſtrare qꝺ eſt inaiatuꝫ:ſi ẏo iaiatũ dixit:hoc aũt aiatũ collegit dice re qꝺ eſt iaiatũ. Silr aũt ⁊ in amphibolia.

¶ Oñdit in q̃dã gñalitate quõ ſoluẽdũ ſit ad equo^ncꝫ ⁊ ãphiboliã q̃ peccãt ꝟ mltiplicitatẽ actualẽ.ꝺ.ꝙ ſi ofo peccat ꝑm equocationẽ.eſt.i.ꝯtingit ſoluere dicẽtẽ nomẽ oppoſitũ.i.in oppoſito ſẽſu:ut ſi opponẽtẽ accidit dicẽ aiatũ:ut qꝛ accipit hoiez ꝓ hoie uero negnatẽ nõ eẽ ꝯnẽ illã opꝫ mõſtrare:qꝺ eſt inaiatũ.i.qꝺ ꝯceſſit illud de hoie picto q eſt qꝺ inaiatũ.ſi aũt opponẽs dixit inaiatũ.ꝟ aũt.ſ.rñdẽs collegit.i.ſup.ſũpſit aiatũ opoꝛtet rñdẽtẽ dicẽ : qm̃ iaiatũ eſt ſup.ſũptũ ab opponẽte: ut qꝛ opponẽs loquebaf de hoie uero.ſupplẽdũ eſt ãt ꝙ rñdẽs loquebaf in alio ſenſu:ut qꝛ itelligebat de homine picto : ⁊ addit ꝙ ſimplr eſt in amphibolia.vz.ꝙ eſt ibi dãda ſolutio per oppoſitionẽ. Deinde cũ dicit.

¶ Si ãt ꝟ ſilitudinẽ dictiõis oppoſitũ erit ſol'o:ꝯ qꝺ nõ hẽt dabit aliqs: aut non qꝺ nõ hẽt:ꝟ ut nõ hẽt:ut vnũ ſolũ denariuꝫ: ergo qꝺ quis ſcit inueniẽs uel adiſcẽs ſcit: ſed nõ que ſcit:⁊ ſi quod ambulat calcat: ſed non eũ:ſimiliter aũt ⁊ in alĳs.

¶ Oſtẽdit in q̃dã gñalitate quõ ſoluẽdũ ſit ad figurã dictionis que peccat ꝑm multiplicitatẽ fantaſticaꝫ.ꝺ.ꝙ ſi ſit fall'a ꝑm ſilitudinẽ dictiõis ſol'o erit oppoſitũ.i.ꝑ oppoſitũ ut ꝓz i ꝟ palo^mo.ꝯ aliqs dat qꝺ nõ hẽt.ꝺꝫ eni rñderi ꝙ nõ dat qꝺ nõ hẽt.ſed ut nõ hẽt:ut dat vnũ ſolũ denariũ cũ ſup.nõ hẽat vnũ ſolũ:⁊ ꝯcedẽdũ eſt:qm̃ qꝺ ſcit qs uel diſcẽs uel iueniẽs:ſꝫ nõ eſt ꝯcedẽdũ que ſcit in plurali.⁊ ꝯcedẽdũ eſt ſiqd ambulat calcat : ſꝫ nõ eſt ꝯcedẽdũ tm̃ ſine qm̃.calcat eni qs id qꝺ ambulat:ſed nõ calcat qm̃ ambulat.ſilr autẽ ⁊ in alĳs nunqꝫ eſt ꝯcedẽdũ aliqd in illo ſẽſu i q̃ fit redargutio:ſꝫ in ſenſu oppoſito ſiue i ſenſu alio i q̃ nõ fit redargutio. Caꝑ.VII.

¶ Dillos ẏo q ſũt ꝟ accñs vna qdẽ
a ſolo ⁊ eadẽ ad oẽs.nã qꝛ indefini
tũ ẽ qm̃ de re ꝺꝺꝫ cũ i accñte ẽ : ⁊ in qbuſdã qdẽ vr̃:⁊ dicũt:i qbuſdã ãt nõ dicũt neciuꝫ eẽ dicere cõcoꝛdãs ſilr ad oẽs qm̃ nõ neciuꝫ:hꝛe aũt oꝫ ut ꝓferre ueluti.

¶ Poſtq̃ꝫ phs docuit ſoluẽ fall'as in dictiõe. In pte iſta docet ſoluẽ ad fall'as ex dictionẽ.⁊ ꝑ⁰docet ſoluere ad fall'aꝫ accñtis.2⁰docet ſoluẽ ad alias fall'as per ordinẽ 2ª ibi¦ Eos ẏo q ſũt in eo ꝙ ꝓncipalr. ¦ ubi ãt icipiãt ptes in qb⁹ ſpãliter ſoluit ad vnãquãqꝫ fall'aꝫ ex dictionẽ in ꝓſequẽdo patebit.ꝑª aũt ps in qua docet ſoluere ad fall'am accñtis.diuidit in ptes duas:qꝛ ꝑ⁰ docet ſoluẽ ad h⁹¹ ꝓalogiſmos ꝑm opionẽ ꝓpꝛiã.2⁰ ponit ſolutionẽ alio ꝙ.2ª ibi¦ Soluũt aũt qdaꝫ. ¦ circa ꝑm tria facit:qꝛ ꝑ⁰narrat h⁹¹ ſol'onẽ in gñali.2⁰ponit ꝓalogiſmos peccãtes ꝑm talẽ fall'aꝝ.3⁰ad h⁹¹ ꝓalogiſmos adaptat ſol'onẽ tactã.2ª ibi¦ Sũt aũt oẽs. ¦ 3ª ibi¦ Manifeſtũ eni in oib⁹. ¦ dicit ꝯ.ꝙ ad illos ꝓalogiſmos q ſũt ꝑm accñs vna qdẽ ſol'o eſt ad oẽs.nã qꝛ eſt indefinituꝫ i.ideterminatũ qm̃ ꝺꝺm eſt de re ſbiecta cũ ineſt in accidẽte.i.qꝛ nõ determinatuꝫ eſt qm̃ maiꝛ extremitas ſic dr̃ de re ſbiecta:ut de medio ꝙ cũ ineſt in accñte.i.qm̃ cõpetit minori extremitati.ĩõ ſup.qꝛ ita eſt vna eſt ſolutio gñalis.vz.ꝙ talis fall'a nõ de necitate ꝯcludit:⁊ ſbdit ꝙ in qbuſdã qdẽ ꝓalogiſmis vr̃ qꝺ ineſt rei ſubiecte ineſſe accñti:⁊ illi ꝓalogiſmi dicũt de accñte qꝺ dicũt de re ſbecta. In qb⁹ aũt ꝓalogiſmis nõ dicũt de accidẽte qꝺ dicũt de re ſbiecta:⁊ qꝛ ꝫ aliq ꝓalogiſmi dicãt ꝯtingẽter de accñte qꝺ dicunt de re ſubiecta:tm̃ qꝛ nulli ꝟ dicũt de neceſſitate:ĩõ neceſſariũ eſt dicẽ cõcoꝛdes.i.ꝯcoꝛditer:⁊ ſilr ad oẽs tales ꝓalogiſmos:qm̃ nõ neceſſariũ.i.qm̃ nõ de neceſſitate ꝯcludũt:⁊ qꝛ nõ cõcludũt de neceſſitate.ideo opꝫ hanc ſol'onẽ hꝛe in ꝓmptu:⁊ ꝓferre ut id quõ non ꝯcludunt de neceſſitate.

¶ Notãdũ aũt ꝙ dicit q̃ſdã ꝓalogiſmos dicẽ de accidẽte.ſicut de minori extremitate qꝺ dicunt de re ſbiecta.i.de medio.quoſdã ẏo nõ dicẽ:qꝺ ideo ueꝝ eſt:qꝛ põt eſſe fall'a accñtis:⁊ tm̃ erit ẏa cõcluſio nõ per ſe:ſed per accñs:ut ſi dicaf hic liber eſt tuus:⁊ eſt opus.ergo eſt tuũ opus.hic eſt fall'a accidẽtis:⁊ tm̃ poſſet eẽ ẏa cõcluſio.poſſet enĩꝫ ꝯtingere ꝙ eſſet a te editum qꝺ a te poſſideꝛ.uerũ qꝛ h⁹¹ nõ eſt neciuꝫ:ſꝫ eſt ꝯtingẽs:cũ bonus ſill'us debeat de neceſſitate ꝯcludere:in oib⁹ ꝓalogiſmis accidẽtis poſſumus dare vnã ſol'onẽ cõcoꝛditer:qꝺ nõ de neceſſitate cõcludunt. ¶ Notãdũ etiã ꝙ ut in ꝑ⁰lib⁹ tetigimus hec fall'a ſpãlr peccat ꝓ de neceſſitate accidere:qꝛ cũ neceſſitas illationis ſumaf ex vnitate medĳ:ꝫ oẽs fall'e nõ de neceſſitate ꝯcludãt.qꝛ cuꝫ mutat uariationẽ medĳ ſpãliter ꝯtradicit vnitati eiuꝫ ex qua ſeqtur neceſſitas illationis.cũ ergo recta ſol'o ſit i manifeſtare illud ꝓpter qꝺ accidit eẽ falſitas in ſillogiſmo:cũ in hac fallacia ꝯtingat h⁹¹ falſitas:qꝛ deeſt ibi neceſſitas illationis:bñ ꝺcm̃ eſt ad oẽs tales ꝓalogiſmos debemus cõcoꝛditer ſoluere dicendo ꝙ nõ de neceſſitate concludunt. Deinde cum dicit.

¶ Sunt aũt huiuſmodi oẽs ofones ꝟ accidens:ergo noſti ꝙ debeo te interrogare:ergo cognoſcis ueniẽtẽ uel coopertũ.

¶ Ponit paralogiſmos peccantes ꝑm hãc fall'aꝫ:⁊ duo facit:qꝛ ꝑmo ponit paralogiſmos ſumptos ꝑm noſſe: ſiue ꝟ actũ cognoſcẽdi.2⁰ponit ꝓalogiſmos ſumptos ꝑm eſſe ſiue ꝑm actũ eſſendi.2ª ibi¦ Ergo ſtatua tuũ. ¦

dicit ꝯ.q oēs hᵒʳ oꝝones que dicenᵗ ꝑm accidēs sunt. ponit autē tres orationes siue tres paralogismos circa hoc:quorum primus est. ergo nosti q debeo interrogare.formetur autem sic.tu nosti bonum.uolo autē te interrogare de bono.ergo nosti q uolo iterrogare. Scōs paloᵒ est.ꝯ nosti uenientē.formeᵗ aūt sic.tu nosti coriscū:coriscus est uenies.ꝯ nosti uenientē. Tertius autē est.ꝯ nosti cooptū formeᵗ sic.nosti coriscuz.coriscus est coopertus.ergo nosti cooptū. Deinde cū dicit.

¶ Ergo statua tuū opus est:aut pater tuus canis:ergo rara pauca pauca.

¶ Ponit palogismos sūptos ꝑm eē:ꝛ ponit tres palogismos:quoꝝ ꝑmus est.ꝯ statua est tuū opus.formeᵗ aūt sic.hec statua est tua:ꝛ est opus:ꝯ est tuū opus.secundus est.ꝯ canis est pī tuus.formeᵗ sic.iste canis est tuus:ꝛ est pī:ꝯ est tuᵒ pī.3ᵒ talis.ꝯ rara pauca sūt pauca.formeᵗ sic.que sunt in ciuitate sūt pauca:ꝫ que sūt in ciuitate sūt rara pauca.ꝯ pauca raro sūt pauca.pz autē oēs tres palogismos ꝛcludere de actu eēndi sic ꝑmi ꝛcludebāt de actu cognoscēdi. Deinde cum dicit.

¶ Manifestū eni in oibᵒ his qm̄ nō necesse est qdē de accidēte ꝛ de re uerꝝ eē: solis eni his que ꝑm substātiā sunt idifferētia: ꝛ que vnū sunt oia videnᵗ eadem inesse.

¶ Narrata solone in gñali:ꝛ positis paralogismis:adaptat dictā solonē ad hᵒʳ palogismos:ꝛ duo facit:qꝛ ꝑᵒ adaptat eā in gñali.2ᵒ in spāli.2ª ibi|_ Boni autez nō idē. ⌋dicit ꝯ manifestū eē q in oibᵒ his palogismis positis nō est necesse q aliqd vificeᵗ de accīte:qꝛ ꝛtingit illud eē uerꝝ de re ſbiecta.nā q maiꝛ extremitas si vificeᵗ de medio oporteat eā vificari de minori extremitate:solū hēt vitatē in his mediis que sūt idria ꝑm ſbam qꝛ opz mediū nō uariari nec diuerificari:si debeat seq de necitate ꝛ.iō ſbdit q oia illa que sūt vnū.i.que isūt medio ut hēt vnitatē cū minori extremitate:illa eadez oia iesse sup.opz minori extremitati. ¶ Notādū autē q tota cā q̄re fallit accīs est:qꝛ mediū ut stat ſb maiori extremitate nō hēt vnitatē cuz minori extremitate. nā si minꝛ extremitas nō extraneareᵗ a medio ut stat ſb maiori extremitate nēcio in ꝛne maiꝛ extremitas ꝑdicareᵗ de minori.bñ ꝯ dictū est q oia illa que isunt medio ut hēt vnitatē cum minori extremitate oportet ineſſe minori extremitati. Deinde cum dicit.

¶ Bono autē non idē est:ꝛ bonū esse:ꝛ futurū esse interrogari. Neq; uenīti uel cooperto ꝛ uenientē esse ꝛ coriscū: quare si cognosco coriscū:ignoro aūt uenīte:eūdem cognosco ꝛ ignoro.

¶ Adaptat hᵒʳ solonē in spāli.ꝛ duo facit:qꝛ ꝑᵒ adaptat hāc solonē ad palogismos sūptos ꝑm nosse.2ᵒ adaptat eā ad palogismos sūptos ꝑz eē ibi|_ Neq; si b̄ ē meū. ⌋ dicē ꝯ q nō est idē eē bono ut est bonū:ꝛ ut ꝛtingit ipz futuꝝ esse interrogari.accidit eni bono:ut cognitū a te q cadat ſb iterrogatiōe:iō nō ualet.tu scis bonū:ut tu scis hoc:ut tu scis librū pīcoꝝ qō est quid bonuz.uolo te interrogare de eo.ergo scis q debeo interrogare sic etiam neq; uenīti est idem esse uenientem ꝛ esse coriscū.nec cooperto est idē esse cooptū uel esse coriscuz q.d.q in oibᵒ his diūsificaᵗ mediū:qꝛ accidit medio: ut est coriscᵒ q est cognitᵒ q sit uenīs uel cooptᵒ:q nō coḡscit ut est cooptᵒ uꝫ uenīs:ꝛ qꝛ accit.iō nō ualet si coḡsco coriscū. iḡro āt uenīte q eūdē coḡsco ꝛ iḡro.

Dubitaret forte aliqs.qꝛ vī oino ualē si idez est coriscᵒ ꝛ uenīs:ꝛ coḡsco coriscū.iḡro āt uenīte:q eūdē iḡro ꝛ coḡsco. ¶ Dōz q nō est itētio phī negare q nullo mō sit idē ignoratū ꝛ cognitū:ꝫ ut oñdat q hec falla q̄si arguit in q̄tuor terminis:ꝛ semp diūsificat mediū.iō ait q idē cognoscit ꝛ ignorat:qꝛ diūsificaᵗ coriscᵒ:ꝛ q̄si hēt vim duoꝝ terminoꝝ:ut stat sub cognitione:ꝛ ut est veniens:ꝛ qꝛ sic diuerificatur coriscus:ut est notus ꝛ ignotus dicit q non idem cognoscit ꝛ ignoratur. Deinde cum dicit.

¶ Neq; si hoc est meū est aūt opus meuz opus ꝫ uel possessio uel res uel opus uel aliud aliquid:eodem aūt modo ꝛ in alīs.

¶ Soluit ad palogismos sūptos ꝫ eē.d.q neq; ualet ꝛ: si b̄ est meū:ꝛ est opus.ḡ est meū opᵒ:ꝫuel est mea possessio:uel mea res:ut mea domus:uel meū aliqd aliud ut mea statua.eodē āt mō ꝛ in alīs palogismis.nā sic accidit ei qō est meū q fit opᵒ:qꝛ nō est opᵒ in eo q est meū:sic accidit cani q fit pī in eo q est tuus:qꝛ non est pī in eo q tuus.sic etiā his que sunt in ciuitate accidit q fit raro pauca in eo q sunt pauca:qꝛ in eo q sūt pauca non sunt raro pauca imo sunt semper pauca.

Soluūt aūt qdā interimētes iterrogationē. Dicūt eni ꝛtingere eadē rē nosse ꝛ ignorare sed nō ꝑm idē: nā uenientem quidem non cognoscētes coriscum autem noscentes eūdem quidē nosse ꝛ ignorare dicunt sed non ꝑm idez.

¶ Positis palogismis accītis:ꝛ solutis eis ꝑm opionē ꝑpriā. In pte ista soluit eos ꝑm opionē alioꝝ.ꝛ tria facit ꝑm q tres solones ponit.2ª ibi|_ Sicr aūt peccāt. ⌋ 3ª ibi|_ Quidā āt ꝛ duplices soluūt. ⌋ Circa ꝑm duo facit:qꝛ ꝑᵒ ponit hᵒʳ solonē.2ᵒ iprobat eā ibi|_ Quāuis ꝑmū qdē. ⌋dicit ꝯ q qdā soluūt iterimētes iterrogationē.i.ꝛnē interrogatā.nā cū ꝛcludit ꝛ eos si cognoscis coriscū ipse est uenīs.ꝯ cognoscis uenītez.soluūt q nō opz:qꝛ possuz cognoscē coriscū ꝛ ignorare uenītē dicūt eni posse ꝛtingē eādē rē nosse ꝛ ignorare:ꝫ nō ꝑz idē.nā ignorātes uenītē.cognoscētes aūt coriscū dicūt nos eūdē nosse ꝛ iḡrare:ꝫ nō ꝑm idē. Deide cū.d.

¶ Quāuis ꝑmū qdē sicut iā diximus oportet eaꝝ que ꝑm idē sunt:oꝝonū eādez esse coꝛrectionē:hoc aūt nō erit siqs nō in nosse sed in esse:uel in aliquo modo se habere idē ꝓbamētuz accipiat:ut si b̄ est pater: est autem tuus:nam si in quibusdam hoc est uerū:ꝛ cōtingit idē nosse ꝛ ignorare:tamen hic nihil cōmunicat quod dictuz est.

¶ Improbat dictā solonē. ¶ Ad cuius euidētiā sciēduz q soło si dz eē recta q̄ztū ad pñs spectat tria i se hīe dz. ꝑmo eni dz esse per se ꝛ ulis.2ᵒ dz manifestare causam falsitatis.nō eni sufficit dicere sillm esse falsum.uel nō cōcludere nisi assigneᵗ cā falsitatis.3ᵒ dz esse ad ꝓpositū.tria ꝯ facit.nā ꝑmo iprobat dictā solonez:qꝛ nō est per se ꝛ ulis.2ᵒ qꝛ nō assignat causaz falsitatis.3ᵒ qꝛ nō est ad ꝓpositū.2ᵒ ibi|_ Nihil eni ꝓhibet. ⌋ 3ª ibi|_ Fortasse aūt ꝛ hic. ⌋dicit ꝯ ꝑmo q q̄zuis dicta solo multipliciter deficiat ꝑmo tñ deficit:qꝛ sicut iā diximus prius oportet eaꝝ oꝝonū que sunt ꝑm idē.i.ꝑm eandē causam falsitatis illarū esse eandē coꝛrectionē.i.solonē:ꝫ hec solo que data est nō erit sup.oiuz oꝝonū sic deficiētiū.nō ergo est cōpetēs solutio:qꝛ nō est per se ꝛ ulis: q aūt sit sic patet:qꝛ siqs faciat palogismū nō in b̄ uerbo nosse:ꝫ in b̄ ṽbo esse:uel aliq̄ mō se hīe.i.uel in aliq̄ alio ṽbo si dictᵒ palogismus accipiat idez ꝓbamētū.i. eandē probationē:uel eandem causam falsitatis.dato

aũt ꝙ fic fit:nõ tñ ad hꝰ palogiſmũ adaptabit dicta ſo
lutio:ut habet in hoc palogiſmo.hic canis eſt pr̃:eſt au
tẽ tuus.ꝯ eſt tuus pr̃. In ꝟ eni palogiſmo nihil facit di
cta ſolo:ſõ ſubdit ꝙ ſi in qbuſdã ꝟ uex eſt:ꝙ ꝛtigit idẽ
noſſe ⁊ ignorare:tñ in ꝟ.i.in palogiſmo adducto nihil
coicat qđ dictũ eſt.i.nihil facit dicta ſolutio.

Dubitaret forte aliqs.q̃re opz rectaz ſolonẽ
ukez eẽ. ¶ Dõz ꝙ differt reddere
cãz p ſe ⁊ p accidẽs.cã eni p accñs nõ de neċitate cõ-
comitat ad oẽ tale:ſz cã p ſe de neċitate regrit ad oẽ il-
lud cuiꝰ eſt cã.⁊ qr de his que ſunt p accñs:nõ eſt cure
arti:nunq̃z eſt ſolo ſm artẽ niſi ſit p ſe:⁊ ſi eſt per ſe erit
ukis.cũ ꝯ eadẽ ſit cã falſitatis dõo coꝯſco coriſcũ:cori
ſcꝰ eſt uenies.ꝯ coꝯſco uenietẽ:⁊ dõo.ꝟ canis eſt tuꝰ:⁊
eſt pr̃.ꝯ eſt tuꝰ pr̃.ſi ſolo data eẽt recta ⁊ p ſe utriq̃ palo
giſmo adaptari poſſet:ſz ꝟ fieri nõ põt.nã lz dici poſſet
ꝙ idẽ coriſcꝰ coꝯſcat a te uno mõ:⁊ nõ coꝯſcat alio.ri
diculũ tñ erit dicẽ ꝙ idẽ cãis ſit pr̃ tuꝰ uno mõ:⁊ nõ ſit
pr̃ tuꝰ alio mõ.nõ ꝯ eſt cõpetẽs dcã ſolo. Deide cũ dic.

¶ Nihil aũt ꝓhibet eãdẽ or̃onẽ plures oc
caſiões fallẽdi hꝫe:ſed nõ ois fallacie de-
mõſtratio ſolo ẽ.ꝛtigit eni q̃q̃ falſũ fil-
logizatũ oñdẽ aliq̃:ꝟm qd ãt nõ oñdere.

¶ Oſtẽdit dictã ſolonẽ eẽ icõpetẽtẽ:qr nõ aſſignat cãm
ſkitatis.⁊ duo fac:qr ꝓ° fac qđ dcm̃ ẽ.2°manifeſtat qđ
dixerat p exẽplũ ibi ¶ Ut ẓenonis or̃onẽ. Idẽ ꝯ ꝙ ni-
hil ꝓhibet eãdẽ or̃onẽ ſophicã hꝫe plꝛes occaſiões fal-
lẽdi.plib9 eni modis põt manifeſtari ꝙ or̃o fallit:ſz nõ
ois manifeſtatio falle.i.nõ ois manifeſtatio falſitatis
eſt ſolo recta.ꝛtingit eni aliquẽ oñdẽ: qm̃ qdẽ ſilꝛauit
ſkm:ſz ſi ꝛtigat ipm nõ oñdẽ:ꝟm qd ſilꝛauit falſum nõ
ſoluit. ¶ Notãdũ ãt ꝙ manifeſtare falſitatẽ ⁊ occaſio
nẽ fallẽdi in ſilꝛo duplr ꝛtingit.ſ.qr ⁊ pp qd.ſolo ꝯ re-
cta nõ eſt oñdẽ:qr falſũ niſi oñdat ꝟz qd falſũ.ſi igit qr
talis palogiſmꝰ cognoſco coriſcũ:coriſcꝰ eſt uenies.ꝯ
cognoſco uenietẽ.⁊ ſoluat ꝙ nõ opz me cognoſcẽ ue-
nietẽ:qr poſſuz cognoſcẽ coriſcũ ⁊ ignorare ipz in eo
ꝙ uenies.hꝰ ſolo ⁊ ſi manifeſtat palogiſmũ:qm̃ eſt fal
ſus:qr dicit ꝛnẽ eẽ falſaz:nõ tñ aſſignat cãm falſitatis
nec oñdit ꝟm qd falſũ. ¶ Notãdũ ẽt ꝙ nõ dicit eãdẽ
or̃onẽ hꝫe plꝛes cãs fallẽdi:ſz plꝛes occaſiões:qr manife
ſtare qr falſuz nõ ꝓpꝛie eſt aſſignare cãm falſitatis:niſi
uellemus accipe cãm large ꝟm ꝙ oẽ illatiuũ alteriꝰ põt
dici cã eiꝰ in iferẽdo.Cũ ꝯ oñdẽ qm̃ falſum ſit ꝓbare ⁊
iferre ꝙ illud ſit falſuz:cũ occaſio dicat cãm large ſum
ptã.talis manifeſtatio falſi magis eſt aſſignare occaſio
nem falſitatis q̃z cauſam.Deinde cum dicit.

¶ Ut ẓenonis or̃onez qm̃ non eſt mouere.
Quare ⁊ ſiqs conet colligere uelut ipoſ-
ſibile deducens ad ipoſſibile peccat:⁊ ſilr
ſillogizet:nõ eni hec eſt ſolutio:erat aũt ſo
lutio manifeſtatio falſi ſilli ꝟz qd falſus ẽ.
ſi ergo ſilr nõ ſillogizauit uel uex uel fal-
ſuz colligẽ conet manifeſtatio illiꝰ ſolo ẽ.

¶ Manifeſtat p exẽplũ ꝙ nõ ſufficit oñdẽ qr falſum niſi
aſſignet cã falſitatis.d.ꝙ ſiqs or̃onẽ ẓenonis que fuit
qm̃ nõ ꝛtigit moueri:conet talẽ or̃onẽ colligere:uelut
ipoſſibile deducẽdo eã ad ipoſ'e:oñdẽdo ꝙ ſit falſa.ſic
oñdẽs peccat.i.nõ recte ſoluit.⁊ ſi milleſies ſillogiçet
i.⁊ ſi ad mille icõueniẽtia deducat nõ ſoluit or̃onẽ illã
nõ eni eſt ꝟ ſolo.ſ.ducẽ ad icõueniẽs:uel oñdẽ or̃onez
eẽ falſaz.ſz recta ſolo erit manifeſtatio falſi ſilli. ita tñ
ꝙ oñdat ꝟm qd falſus:⁊ aſſignet cã falſitatis.ſi ꝯ non
ſilꝛatũ eſt ſiue talis or̃o iſilꝛata conet colligẽ uel uex ul
falſuz.ſolo eſt manifeſtatio illiꝰ:pp qđ nõ ſillogiçat.ſi
eni non ſequat ꝛ ex ꝓmiſſis ſine ṽa ſiue falſa ſit ꝛ:recta
ſolo erit oñdẽ q̃re nõ ſillogiçat.cũ ꝯ ſolo recta ſolũ di-
ceret ꝛnẽ eẽ falſaz:⁊ nõ aſſignaret cãz falſitatis:nec oñ
deret:q̃re nõ ſillogiçabat icõpetẽs erat. ¶ Notãdũ ẽt
ꝙ çeno ꝓbabat nõ ꝛtingẽ moueri: qr in q̃libet ſpatio
ſũt iſinita ſpatia:⁊ iſinita nõ ꝛtigit ptrãſiri.ꝯ nõ ꝛtin-
git moueri.ſi ꝯ aliqs uolẽs ſoluẽ hãc rõnẽ oñdẽt ꝓ mil
le ſilꝛos:ꝙ ipoſ'e eſt motũ nõ eẽ:lz ſic rñdẽs oñdẽt rõnẽ
çenonis eẽ falſaz:nõ tñ recte ſoluẽt:qr nõ oñderet pp
qd ẽ fl'a.ex ꝟ ꝯ ſumit illd cõe ṽbũ:ꝙ ꝛ argumẽtari nõ
ẽ ſoluẽ:⁊ ſi ad mille millia icõueniẽtia deducat.D.c.d.

¶ Fortaſſe aũt ⁊ in qbuſdã ueris ꝟ nihil ꝓ
hibet accidere ueruz:in his ṽo nec hoc ui
debitur.nam ⁊ coriſcum: quoniam cori-
ſcum noſcit:⁊ ueniens quoniam ueniens.

¶ Improbat 3°dictã ſolonẽ eo ꝙ nõ ẽ ad ꝓpoſitũ.⁊ duo
facit:qr ꝓ° facit qđ dcm̃ ẽ.2°manifeſtat qđ dixerat ibi
¶ Cõtingẽ ãt vi. Idẽ ꝯ ꝙ fortaſſe in qbuſdã nihil ꝓhi
bet ꝟ accidẽ.vz.ꝙ idẽ ſciat ⁊ ignoret aliter ⁊ aliter ſũ-
ptũ.uerũtñ in hꝫis.i.in palogiſmis ꝓpoſitis:nec ꝟ vi eẽ
ad ꝓpoſitũ.nã in dcis palogiſmis ꝛcludit:qm̃ aliqs ne
ſcit coriſcũ:qm̃ coriſcũ:neſcit uenietem qm̃ uenies.
¶ Notãdũ ãt ꝙ ſi dictꝰ paloꝰ oñderet ꝙ coꝯſco cori
ſcũ ⁊ ignoro uenietẽ:forte hꝫet locũ hec ſolo:ꝙ nõ ẽ i-
cõueniẽs ꝙ idẽ nõ ꝟm idẽ ſciat ⁊ ignoret.ſz cũ dictus
paloꝰ ſumat ꝙ coꝯſco coriſcũ:⁊ ꝛcludat ꝙ coꝯſco ue-
nietẽ.nõ oñdit in illo paloꝰ ꝙ coriſcꝰ ſit notꝰ ⁊ ignotꝰ:
ſz ſolũ ꝙ ſit notꝰ tã in eo ꝙ coriſcꝰ q̃ in eo ꝙ uenies:⁊
qr nõ oñdit ibi ꝙ ſit notꝰ ⁊ ignotꝰ dicẽ nõ eẽ icõueniẽs
eẽ eãdẽ rẽ notã ⁊ ignotã:vi oino eẽ ex̃ ꝓpoᵐ.D.c.d.

¶ Cõtingere aũt videbit idẽ noſſe ⁊ nõ:ut
qm̃ albũ qdẽ noſſe:qm̃ aũt muſicũ nõ noſ
ſe.ſic eni idẽ noſcit ⁊ nõ noſcit:ſed nõ ꝟm
idem.uenientem autem ⁊ coriſcum:⁊ qm̃
ueniens.⁊ quoniã coriſcus noſcit.

¶ Manifeſtat qđ dixerat.d.ꝙ ꝛtigẽ videbit aliquẽ idẽ
noſſe ⁊ nõ noſſe:ut qm̃ albũ qdẽ noſſe:qm̃ aũt muſicũ
nõ noſſe.ſic eni idẽ noſcit ⁊ nõ noſcit:ſz nõ ꝟm idẽ:ſed
in dicto paloꝰ nõ ſic arguit:ſz ibi dr̃:ꝙ aliqs noſcit ue-
nietẽ:qm̃ uenies:⁊ coriſcũ qm̃ coriſcꝰ.Nõ ꝯ ẽ ad ꝓpo
ſitũ dicere ꝙ idẽ põt eſſe notũ ⁊ nõ notũ:cũ nõ accipia
tur ibi coriſcus notus ⁊ ignotus:ſed ſolum ut notus.

Imiliter aũt peccãt ⁊ qui ſoluũt ⁊
ſ quoniam ois numerus multus ⁊
paucus ſicut quos diximus.

¶ In ꝑte iſta ponit ſolonẽ alioz ꝙ aliter ſoluebãt ad pa-
logiſmos accñtes.⁊ duo facit:qr ꝓ° ponit hꝰ ſolonẽ.
2°ꝓbat eã ibi Nã ſi nõ. Idicit ꝯ ꝙ ſilr peccãt q ſol
uunt ad palogiſmos accñtis ꝛcedẽdo ꝛcluſionẽ:ut cõ
cedẽdo:qm̃ nũs q eſt multꝰ ſit paucꝰ. iſti eni ſic peccãt
ſic illi q̃s dixim9.nã eni recte ſoluũt ſic nec illi. ¶ No
tãdũ ãt ꝙ ꝛ iſti q̃z ꝟm nõ recte ſoluebãt:qr ſolones
eoz nõ erãt ukes.iõ in ſoluẽdo falꝛaz accñtis deſcẽde-
bãt ad aliq̃s ſpãles paloᵒˢ:qr ſolo quaz dabãt ad oẽs
adaptari nõ poterat:pp qđ ſic ꝟm ſoluebãt illũ paloᵐ
ꝙ cognoſco uenietẽ:qr ad talẽ paloᵐ magis adaptari
poterat eoz ſolutio.ſic iſti rñdebãt ad illũ paloᵐ:qr ra
ro pauca ſunt pauca:qr ad talẽ paloᵐ magis adaptari
poterat eoz ſolo. Rñdebãt eni iſti ꝛcedẽdo ꝛnẽ.dice-
bãt eni ꝙ raro pauca ſũt pauca:qr utpꝛimũ pauca pñt
eẽ multa ⁊ ecõuerſo.nã nũs qui eſt multꝰ reſpectu mio
ris põt eẽ paucꝰ reſpectu nũi maioris. Deide cũ dicit.

¶ Nã ſi nõ ꝛcko hec omittẽtes uex ꝛcluſũ
eẽ dicãt:oia eni eẽ ⁊ milẽ ⁊ paucũ peccãt

¶ Destruit hꝯ solonē. v. gꝫ si ꝯclusio nō sup. segt ex ꝓmissis omittentes hoc: ꝛ nō oñdētes gꝫ dicta oꝛo nō illogiçat. peccant. i. nō recte soluūt. quātūcūqꝫ eni dicāt ꝯclusum eē uerū: ꝛ oñdant oia. i. oēs nūos eē multū ꝛ paucum: nō tñ soluūt: qꝛ ut supꝛa oñdebat: qñ ꝯclusio nō sequit ex ꝓmissis siue sit vꝛa siue sit falsa: recte soluē est oñdē quō oꝛo nō ꝯcludit: ꝛ qꝛ in dicto paᵐᵒ nō de necītate ꝯcludit gꝫ mlta sint pauca: nec gꝫ raro pauca sint pauca ꝓcedē ꝯnē nō est soluē: nisi oñdat ꝓꝓ qd nō segt illꝫ. ¶ Notādū āt hos sic soluētes ut ad pñs spectat in duobꝰ differre a ꝓmis: ꝛ quēire cū eis. dint eni pᵒ qꝛ ꝓmi ꝯnē iterimebāt. dicebāt eni falsuꝫ eē te cogscē uenientē. Hi aūt ꝯnē ꝓcedebāt. ponebāt eni pauca eē multa: ꝛ eē q̄dāmō raro pauca. Rursus ꝓmi soluebāt ad paᵐᵘꝫ sūptū ꝑm nosse. hi aūt ad sūptū ꝑm eē: sic ēt duplr ꝯueniebāt. pᵒ qꝛ neutra solo erat ulis ꝛ p se. 2° qꝛ neutri soluebāt ad ꝓmissas oñdēdo ꝯnē nō seq ex eis: sꝫ utriqꝫ soluebāt ad ꝯnē: alr tñ ꝛ alr: qꝛ illi eam interimebāt. hi aūt ꝓcedebāt. Deinde cum dicit.

¶ Quidā autē ꝛ duplices soluūt sillos: ut qñ tuus est pater uel filius uel seruus.

¶ Ponit 3ᵐ modū soluendi. ꝛ duo facit. qꝛ pᵒ ponit hꝯ modū. 2° iꝓbat iꝑꝫ ibi ⌊ Quis manifestū qñ. ⌋ dicē gꝫ gdā soluūt sillos. i. paᵐᵒˢ accñtis oñdēdo eos eē duplices: uel eē duplicē. i. hꝫe duplicitatē: ut in his paᵐˡˢ qñ tuus est pr: ul tuus est filiꝯ: uel tuus ꝑuus: soluebāt dicēdo has oꝛones eē duplices. ¶ Notādū gꝫ oēs hꝯ soluētes soluē aspiciēdo ad ꝯnem: sꝫ ut pꝫ nō eodē mō soluebāt. nā ut dcm̄ est ꝓmi soluebāt ꝯnes iterimēdo. 2ˡ vo eā ꝓcedēdo. sꝫ hi tertij soluebāt ꝯnē distinguēdo. dicebāt eni gꝫ canē uel aliqd aliud eē tuū patrē: ul tuus filiū duplicē hēbat sensuꝫ: ul gꝫ esset tuus possessiue: ꝛ sic erat uera: uel gꝫ esset tuus in eo gꝫ pater: aut in eo gꝫ esset filius: ꝛ sic erat falsa. Deinde cum dicit.

¶ Quāuis manifestū: qñ si in eo gꝫ multiplr dr̄ videt elenchus: opꝫ nomē uel oꝛonē ꝓncipalr eē pluriū: hūc aūt eē huiꝰ natum nemo dicit ꝓꝓrie si dñs est nati.

¶ Iꝛobat hꝯ solonē. ꝛ tria facit: qꝛ pᵒ oñdit tales paraᵐᵒˢ nō peccare ꝑm duplex. 2° oñdit eos peccare ꝑm accñs. 3° qd̄ dixerat manifestat p locuꝫ a maiori. 2ª ibi ⌊ Sꝫ ꝑm accñs. ⌋ 3ª ibi ⌊ Et eē malū q̄ddā. ⌋ dicit gꝫ gꝫ hi sic soluebāt q̄ꝫuis manifestū sit gꝫ si vi elēchus in eo gꝫ multiplex dr̄: opꝫ ul nomē ul oꝛonē eē pluriuꝫ ꝓnr sigtiua. sꝫ hūc canē eē natū hꝯ nō ꝓꝓe plura sigt: cū sit simplr falsa. nemo enꝫ dicit ꝓꝓe gꝫ canis sit huiꝰ filiꝯ: sed dr̄ gꝫ hic est dñs canis nati siue canis qui est filius.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ nō vi uerū gꝫ qñcūqꝫ elēchꝰ peccat ꝑm duplex gꝫ sit ibi nomē ul oꝛo ꝓncipalr pliuꝫ signs. pōt eni ꝯtigē equocatio uel amphiᵃ qñ nomē uel oꝛo nō sigt ꝓncipalr pla: sꝫ vnū sigt ꝓncipalr: aliō ex ꝯnti. ¶ Dꝫ gꝫ nunqꝫ est equocatio ul aliqō duplex nisi accipiat ibi aliqd distiguēdū. mltiplex eni nec dꝫ simpr ꝓcedi: nec simpr negari: ꝛ qꝛ hᶜ oꝛo. canis est natꝰ tuus: ul pr tuꝰ. est simp falsa: ꝛ nō est distiguēda: qꝛ nlls ꝓꝓe eā ꝓcederet: nec eaꝫ distigueret: iō ꝓꝓe nō peccat ꝑꝫ duplex. phs gꝫ appellat ꝓncipalr pla sigre oē illō qō nō dꝫ simpr ꝓcedi ul negari: sꝫ est distiguēdū. cū gꝫ ꝓdicta oꝛo nō sit distiguēda: sꝫ simp negāda nō peccat ꝑm duplex. Deinde cuꝫ dicit.

¶ Sꝫ ꝑꝫ accñs ꝯpō ē. Putasne ъ ē tuū utiqꝫ. est āt ъ natū ꝛ tuū: tuū gꝫ ъ natū est. qñ accidit ꝛ tuū ꝛ natū eē: ъ nō tuū natū esse.

¶ Dñdit tales paᵐᵒˢ peccare p falsaꝫ accñtis. d. gꝫ cōpō illa: gꝫ. s. natꝰ cōponat cū tuus: ut canis dicat natꝰ tuꝰ est ꝑm accñs: ut si demōstrato cane dicat putasne ъ est tuū: rndeat aūt utiqꝫ ꝛ arguat ъ est natū: gꝫ ъ est tuū natū: nō segt: qñ accidit. i. ꝯuenit uerū eē diuisim. s. canē eē tuū ꝛ eē natū: sꝫ nō ꝯtigit ꝯiūctiꝫ eē tuū natū. accit eni cani gꝫ sit natꝰ in eo gꝫ est tuus: ꝛ qꝛ hec ꝯiūctio fit per accñs: iō est ibi falsa accñtis. Deinde cum dicit.

¶ Et esse malorum quoddam bonum. nā prudentia disciplina malorum.

¶ Cōfirmat qō dixerat p locū a maiori. duplr eni oñdit p locū a maiori gꝫ ꝓdicte oꝛōes nō sūt duplices. circa ъ aūt tria fac. nā pᵒ adducit vnā rōnē a maiori. 2° aduc aliā. 3° qōdā qō supposuerat ꝓbat. 2ª ibi ⌊ At vo in oꝛone hac. ⌋ 3ª ibi ⌊ sllr aūt neqꝫ hoiem. ⌋ In pte pª itēdit talē rōnē. magis vi peccare ꝑm duplex palᵒᵐᵘˢ ꝯcludēs qōdā bonū eē maloꝝ q̄ꝫ ꝯcludens canē eē patrē tuū ul tuū natū: sꝫ iste nō peccat ꝑꝫ duplex. g nec ille. In hac aūt oꝛone sic ꝓcedit. qꝛ pᵒ ponit paᵐᵘꝫ ꝯcludē tē qōdā bonū eē maloꝝ. 2° ait gꝫ ibi simplr nō peccat ꝑꝫ duplex. 3° ne crederet ibi nullā multiᵗᵉˢ eē: oñdit quō ibi aliq̄ mō est multiplicitas. 2ª ibi ⌊ Hic aūt hoꝝ. ⌋ 3ª ibi ⌊ Q; si forte. ⌋ ponit g pᵐ paᵐᵘꝫ ꝯcludētē qōdā bonū eē maloꝝ. d. gꝫ est. i. ꝯtigit eē qōdā bonū maloruꝫ. nā prudētia est disciplia maloꝝ. ъ est maior. foꝛet aūt sic paralogismus. prudētia est disciplina maloꝝ: prudētia est quoddā bonū. ergo quoddā bonuꝫ est maloꝝ. Deinde cū dicit.

¶ Hoc āt hoꝝ eē nō dr̄ mltiplr: ъ possessio

¶ Oñdit dictū paᵐᵘꝫ nō eē multiplicē. d. gꝫ ъ eē hoꝝ nō dicit multiplr sꝫ possessio. simplr eni talis ꝯstructio est possessoria. sed si ъ hoꝝ nō est multiplex nec paᵐᵒ ꝯcludens bonū qōdā eē maloꝝ. peccabit ꝑm multiplex: ꝛ tunc suppleat rō: qꝛ cū hoc est hoꝝ ꝛ bonū eē maloꝝ sint magis multiplices q̄ꝫ canē eē patrē tuū: ul filiū tuum: cū hē nō sint multiᶜᵉˢ: nec ille erūt multiplices.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ ъ eē hoꝝ vi eē duplr nā ut s. dicebat ъ hoꝝ ꝓꝓt itelligi duplr: ul qꝛ est possessio hoꝝ: ul qꝛ est de nūo hoꝝ. Luꝫ g ъ neget eā eē multiplicē vi gꝫ sibi ꝯdicat. ¶ Dōm gꝫ multiᵗᵃˢ pōt cōpetē oꝛoni ꝑꝫ se ut est pfecta: ꝛ in cōparatione ad nos: ꝛ ut est trūcata: qñ oꝛo pfecta ꝛ ꝑm se hꝫ multiplicitatē: dicit eē multiplex simplr. qñ vo ut est trūcata ꝛ ꝑm acceptionē nostrā hꝫ multiᵗᵉꝫ est multiplex ꝑm qd: ꝛ qꝛ ab eo gꝫ est ꝑꝫ qd nō dꝫ fieri denoiatio talis oꝛo dꝫ magis dici nō multiplex: q̄ꝫ multiplex: ꝛ qꝛ ъ eē hoꝝ nō est multiplex: nisi ꝑm trūcationē ul ꝑm aliā hitudinē: iō phs ut patebit ifra simplr negat eā eē multiplicē: oñdit tamē gꝫ est multiplex ꝑm qd. D. c. d.

¶ Qō si forte mltiplr. nā ꝛ hoiez aialiū dicim⁹ eē: ъ nō possessionē. ꝛ sigd ad mala dr̄ ut alicꝰ ꝓꝓ ъ maloꝝ est: ъ nō ъ maloꝝ. ꝑꝫ qd gꝫ ꝛ simplr vi: q̄ꝫuis ꝯtingit fortasse bonū eē aliqd maloꝝ dupliciter.

¶ Oñdit gꝫ in dicta oꝛone est aliq̄ mō multiplicitas. d. gꝫ si forte dicta oꝛo multipⁱ dr̄: qꝛ nō vi gꝫ hec oꝛo hoc hoꝝ sit solū possessoria. nā dicim⁹ hoiez eē aialiū: sꝫ nō eē possessionē aialiū. ꝛ sigd. i. si aliqd dr̄ ad mala ut alicui⁹ sup. directiuū: sic̄ prudētia dr̄ ad mala: qꝛ est directiua maloꝝ. ꝓꝓ ъ gꝫ est maloꝝ: qꝛ hēt aliquē respectuꝫ ad mala: ut qꝛ dirigit ipa: sꝫ nō est maloꝝ gꝫ sit de nūo maloꝝ ul possessio maloꝝ. g ъ eē hoꝝ ut aliqd eē maloruū. multipⁱ dr̄: ul qꝛ est de nūo maloꝝ: ul qꝛ est maloꝝ possessio: uel qꝛ hēt aliquē respectū ad mala: ut qñ est maloꝝ directiuū. est g ъ hoꝝ aliq̄ mō multiplex: sꝫ nō est multiplex simplr: sꝫ ꝑm qd: iō sꝫdit: qō dictū est vi eē dcm̄ ꝑꝫ qd ꝛ simplr. dictū est eni gꝫ ъ hoꝝ nō est multiplex: ꝛ gꝫ est multiplex: sꝫ ъ est ꝑꝫ qd ꝛ simplr. nā simplr nō est mltiplex: ꝑm qd est multiplex: iō sꝫdit gꝫ ali-

qđ bonū esse maloꝝ ꝓtingit duplr.i.cōtingit eē duplr sup.nō simplr sed ꝑm qd. Deinde cum dicit.

¶ At nō in hac oratione:sed si quid seruuꝫ sit bonum mali magis.

¶ Adducit aliū locū a maiori ad ꝓbandū talia nō eē sol uēda ꝑm multi[tes]. Intēdit aūt talē rōnē.pa[mo] ꝙcludēs q aliqs sit bonus ꝟuus mali vi magis peccare ꝑm du plex q̄ oro ꝑdicta:ſz iste nō peccat ꝑm dup[x].ḡ nec oro ꝑdicta.ex q̄ appet q si oro ꝙcludēs bonū eē maloꝝ nō est soluēda ꝑz duplex:mlto forti[o] orones ꝙcludētes ca nē eē p:ez suū ulr natū tuū nō sunt soluēde ꝑm duplex. duo ḡ facit.nā p[o] ait maiorē multi[tes] eē in orone ꝙclu dētē q aliqs est bon[o] ꝟuus mali q̄ in orone ꝑdicta.2[o] oñdit h[oc] oronē nō peccare ꝑz duplex:ſz ꝑz accñs.2[o] ibi ⌊Fortasse aūt.⌋ dicit ḡ.q i hac orone.vz bonū eē ma loꝝ:nō sup.est multi[tas] simplr:ſz qdē si sit oro ꝙcludēs aliquē eē ꝟuū bonū mali.magis sup.vi eē mltiplex q̄ oro ꝑdicta:sed hec nō est soluēda ꝑm multiplex'.ḡ nec illa.formeť aūt sic palo[mo].iste est bonus ꝟuus:ꝛ est ma li.ergo est bonus mali. Deinde cum dicit.

¶ Fortasse aūt nō sic.nō eni si bonū ꝛ hu ius bonū hi[o]. Silr aūt neq̄ hoiem dicere ai aliū eē dī mltiplr:nō eni si qñ̄ signifi camus qd auferētes:hoc dī multiplr. nam mus qd auferētes:hoc dī multiplr. nam ꝛ dimidiū dicētes uersum:da mihi illiada ꝛ dimidiū dicētes uersum:da mihi illiada significamus:ut irā pande dea.

¶ Oñdit talē pa[mus] nō peccare ꝑm dup[x] ſz ꝑz accñs.d.q fortasse h[oc] oro nō sic sup.est soluēda.vz ꝑz dup[x].ſz sup. ꝑz accñs. nō eni ualet si est bonū.i.si est bonus seru[o]:ꝛ est hut[o].ſ.mali q sit bonū hut[o].i.q sit bonus seru[o] ma li.pōt eni malus oñs hīe bonum ꝟuuꝫ:sed accidit ꝟuo inquātū bonus est q sit ꝟuus mali domini.

Dubitaret forte aliqs quō h oro.iste est bo nus ꝟuus mali.est magis multi plex q̄ hec oro.bonū maloꝝ.ul h hoꝝ. ¶ Dōm q he multi[tes] eē hnt ꝓ ordinez.ſ.multiplex ꝑm actua[tes]:ꝑm potētia[tes]:ꝛ ꝑm trūcationē.nam multiplex actuale est magis tale q̄ multiplex potētiale:ꝛ multipler po[ale] est magis tale q̄ multiplex ꝑm trūcationē:ꝛ qr hoc hoꝝ ul bonū maloꝝ sunt multi[ca] ꝑm trūcationē.bonus āt ꝟuus mali est multiplex ꝑz polītatē.iō h est magis mltiplex q̄ illa.q aūt mltiplex potētiale sit magis multi plex q̄ ꝑm trūcationē:de leui ꝑz:qr qđ est mltiplex po tētialr aliquo mō in se est mltiplex:sed qđ est mltiplex ꝑm trūcationē videť eē tale solū ꝑm acceptionē nr̄az: qui supplemus orationem truncatam.

Alterius aūt dubitaret forte aliqs.quō bon[o] ꝟuus mali sit multiplex ꝑm potētia litatē.nā q h hoꝝ sit multiplex ꝑm trūcationē non vi hīe dubiū. ¶ Dōz q gtiua ꝙstructio vđo h hoꝝ:uel h hut[o] simp[r] ꝛ absolute loquēdo est possessoria:ut ꝑbus vī inuē in lr̄a.si aūt hēt aliā ꝙstructionē.h est ul ex sup pletiōe:ul ex aliq̄ spāli hitudie termioꝝ. nā si termin[o] iportat hitudinē actiuā ul aliquā aliā hitudinē:tūc pp h[oc] hitudinē spālē gtūs ꝙstruct[o] cū tali termino desīgt ꝙstructionē ꝑz exigētiā illi[o] terminī. si ḡ dicať istud est maloꝝ simplr loquēdo itellr q sit possessio maloꝝ:ſz si dicať.iste est opator maloꝝ:qr i h termio opator itellr q̄dā hitudo actiua.iō pp spālē hāc hitudinē dicta con structio nō erit possessoria:ſz magis est cālis.erit enim ſ ꝟuus.iste est opator maloꝝ.i.cāt ꝛ opať mala. cū ḡ dī. iste est ꝟuus bon[o] mali.ly mali ul cōponeť cū ly bonus ul cū ly ꝟuus.si cōponať cū bon[o] erit locutio possesso ria:qr nō denotať in bono aliq̄ spālis hitudo:pp quā trahať dicta ꝙstructio in aliū sensuꝫ:ſz si ly mali cōpo nať cū ly ꝟuus:qr in h termio ꝟuus iportať q̄dā hitu do actiua dicta locutio nō erit possessoria:ſz pp h[oc] spā lē hitudinē trahek in aliū sensuꝫ.erit eni ſ ꝟuus mali.i.est opatiuus mali:cū in ꝟuo q̄dā vt[o] opatiua i telligať.cū ḡ cōpō faciat mltiplicitatē potētialē:dicta locutio que ex diuersa cōpōne multiplicitatē hēt : erit potētialr multiplex:qđ declarare uolebamus.

Alterius forte dubitaret aliquis.quō h[oc] oro nō est soluēda ꝑz duplex. Ad qđ di xerunt qdā q multiplicitas potētialis nō est va multi plicitas.iō talia nō sunt soluēda ꝑz duplex.sed hoc est ire ꝓter mentē ꝑbi.nā cū ꝑbs ex hoc uelit improbare positionē dicētiū palo[mos] accñtis eē soluēdos ꝑz du plex:si in talib[o] reseruaret potētialis multiplicitas:il lorū opio nō eēt oino despicienda. ¶ Sciendū ḡ q plex duplr pōt ꝙsiderari.vz in orone ꝑm se: ꝛ hēt eē in sua causa siue ut seqť ex ꝓmissis:ꝛ qr semp soluēdū est assignādo cām defect[o] cū aliq̄ oro est multiplex ꝑm di uersum modū cōpōnis si illa cōpositio ulr illa multipli citas ꝙcludit per accñs ex ꝓmissis qr ois obligtas ab scindenda est in sua cā. talis oro magis est soluēda eo q fallit p accñs q̄ eo q fallit ꝑm duplex. sic est aūt in ꝓposito.nā cū dicit.iste est ꝟu[o] bonus ꝛ est mali. ḡ est bonus ꝟuus mali.hec oro cōposita bonus ꝟuus mali: ꝛz sit aliq̄ mō multiplex:tñ qr ꝙcluſa est per accñs:ma gis est soluēda:qr fallit p accñs q̄ qr fallit ꝑm duplex. nō ḡ negat ꝑbs q nō sit aliq̄ mō duplex:sed vult nō eē soluēdā ꝑz duplex cū sit ꝙcluſa p accñs:iō ait q nō seq tur si est bonū:ꝛ est h[o]:q est bonū h[o].in q̄ inuit q in p cessu:ꝛ in fill'ando est ꝓncipalr ibi defect[o]:ꝛ qr ille ꝓ cessus fallit p accñs soluēda est p fallaciā accñtis.

Alterius forte dubitaret aliqs. quō h exēpla bonū maloꝝ ꝛ bon[o] ꝟuus mali fa ciūt ad oñdēdū pa[mos] accñtis nō eē soluēdos ꝑm du plex.sic ꝓdicti soluebāt. ¶ Dōz q dicētes hūc pa[mus] iste canis est tuus:ꝛ est nat[o].ḡ est nat[o] tuus:soluēdū eē ꝑz duplex:duplr peccabāt.p[o] eni qr hec oro.iste canis est nat[o] tu[o]:nō ē duplex:cū sit simplr falsa.2[o] qr dato q eēt duplex cū h duplicitas ꝙcludať p accñs:ꝛ sol'o da da sit in sua cā magis eēt soluēda. eo q fallat p accñs q̄ eo q fallat ꝑm duplex.iō ꝑbs ad insinuādū istud du plex peccatū:p[o] ait dictū elenchū nō peccare ꝑz duplex qr nō est ibi aliq̄ oro plurīū sīgnīua.postea sb̄dit q ꝑm accñs est nat[o] tuus eē multiplex ꝑm diuersuꝫ modū cō ponēdi.tñ qr h[oc] cōpō ꝙcluſa est p accñs:iō assignādus est ibi defect[o]:nō ꝑz duplex:ſz ꝑm fall'az accñtis.ut ḡ h duo exēpla.vz bonū maloꝝ:ꝛ bon[o] ꝟuus mali.ꝑmū ḡ exēplū defuit ad oñdēdū pa[mus] ꝙcludentē canē eē na tū tuū nō esse duplex soluentē ꝑm q hec oro.canis est nat[o] tuus nō est duplex.nā cū hec oro.bonū malorum nō sit ꝑbe duplex cū tñ magis videať eē duplex q̄ illa. Scōm vo exēplū defuit ad oñdēdū dictū pa[mus] nō eē soluēdū ꝑm duplex.dato q h[oc] oro.canis est nat[o] tuus eēt qr h[oc] duplicitas ut dcm est:ꝙcluſa est p accñs. sic ḡ h[oc] oro.bon[o] ꝟuus mali que plus ꝛz de duplicitate q̄ aliq̄ ꝑdicta ꝛ:nō est soluēda ꝑz duplex:qr duplicitas il la fill'ata est p accñs:sic si duplex eēt hec oro. canis est nat[o] tuus:nō eēt soluēda ꝑm duplex:qr dupli[tas] talis per accñs est ꝙcluſa.ꝑz ḡ ꝓdicta duo exēpla ostēdē per locū a maiori.q ad dcm palo[mus] canis est nat[o] tu[o] nō est soluendū ꝑm duplex ut ꝑdicti soluebant. ¶ Deide cū dicit ⌊Silr aūt neq̄ hoiem.⌋ ¶ Probat qđ suppo suerat.dixerat eni q h hoꝝ ꝛ hō aialiū nō sunt ꝑbe mltiplices.h aūt ꝓbat talia nō eē ꝑbe multiplicia:qr nō hnt multiplicitatē nisi ꝑm trūcationē : iō ait q dicere hoiem eē aialiū non dī multiplr:qr neq̄ si qñ̄ sīgmus qd.i.aliqd auferētes.i.per trūcationē dī hic multiplr. nā ꝛ dimidiū uersuꝫ dicētes sīgmus hīstoriā troianā. ut cū dicimus.da mihi irā pande dea.sīgmus da mihi illiada.i.hīstoriā troianā.si ergo multiplicitas ꝓ trūca

tionem eēt multiplicitas simplr:hec ofo:irā pāde dea. esset multiplex:qđ nullus diceret. ¶Notandū aūt q̄ de hystoria troiana factº fuit qdā liber metrice qui incipiebat.irā pande dea.qñ ergo qs uolebat illū librū dicebat.da mihi irā pāde dea.simplr ergo hᵒⁱ ofo sīgt q̄ dea quā colebāt troiani pādat ⁊ manifestet irā suaz sup destructores troie.per trūcationē aūt ꝑm acceptionē nr̄am sīgt illū librū qui sic incipit.sicut ḡ dicta ofo nō est ꝓprie multiplex:ita ꝑ trūcationē quādā multiplicitatē videat ꝯtrahere.sic nulla oratio trūcata ꝓpe multiplex dici debet. Cap.VIII.

b Dsvo qui sunt in eo q̄ ꝑncipalr hic:uel quo:uel ubi:uel aliquo mō: ul̄ ad aliqd dicunt:⁊ nō simplr soluēdū ꝯsiderāti ꝯctionē ad ꝺictionē si ꝯtigit hoz aliquid passa esse.

¶Postq̄z phs docuit soluere ad palogismos accidētis. In pte ista docet soluere ad paloᵐᵒˢ ꝑm qđ ⁊ simplr. ⁊ duo facit.q̄ ꝑº oñdit in gñali quō soluēdū sit ad tales paᵐᵒˢ.2º ponit paloᵐᵒˢ sumptos ꝑm talē falla z. docet eos spāl̄r soluē.ibi⌊ Sūt aūt oēs hᵒˢⁱ.⌋circa ꝑᵐ tria facē:q̄ ꝑº ꝓponit qđ itēdit.2º assignat cām dicti. 3º ꝯcludit itētū.2ª ibi⌊ Naz ꝺria.⌋3ª ibi⌊ Quare si h quidē.⌋dicit ergo q̄ eos paloᵐᵒˢ qui sunt in eo q̄ fillogiçant ꝑncipaliter h.i.simplr aliquid qđ nō est simplr:uel est de numero eoz que dicunt quo quātum ad partē integralē.uel ubi quātū ad localē:uel ad aliquid q̄stū ad relationē.tales ḡ paloᵐᵒˢ iferētes ꝑncipalr ⁊ simplr qđ nō est simplr soluēdum est ꝯsiderāti.i.a cōsiderāte ꝯnem per respectū ad ꝺictionē si ꝯtigat ipam ꝺictionē eē passaz aliqd hoz q̄.s.in ꝑmissis nō sit sūpta simplr:ut est ꝯclusa simplr.Deide cum dicit.

¶Nā ꝺria ⁊ opposita ꝑm affirmationem ⁊ negationē simplr qdē ipossibile ieē eidē quo aūt utrūqz:uel ad aliquid:uel aliquo modo:aut hoc quidem quo,illud autem simpliciter nihil prohibet.

¶Assignat cām dicti q̄re respiciendū sit ad ꝺictionem dicēs.q̄ ꝺria ⁊ opposita.i.ꝑuatia:⁊ affirmationē ⁊ negationē.i.ꝺictoria simplr ipossibile est ieē eidē.sed q̄ i.ꝑm qđ:uel ad aliqđ:uel aliquo mō.i.ꝑm aliquaz determinationē:utrūqz.s.oppositoz sup.ꝯtingit ineesse:⁊ sicut utrūqz oppositoz ꝯtingit ineesse eidē ꝑm qđ.sic ēt nihil ꝓhibet hoc qdē oppositoz ineesse quo.i.ꝑm qđ.illud aūt ineesse simplr.utrūqz tñ oppositoz ineesse eidem simplr est impossibile.via ergo ad soluēdū est respicere utrum opposita in ꝯclusione accipiant simplr:que simpliciter ineesse non possunt.Deinde cum dicit.

¶Quare si hoc quidē simplr:illud autem quo nondū elenchus.hoc aūt ꝯsiderandum in ꝯctone ad ꝺictionem.

¶Cōcludit intētuz dicēs.q̄ si hoc qdē oppositoz dicat simplr.illud aūt dicat quo ul̄ sup.si utrūqz oppositoz dicat quo.i.ꝑm qđ nōdū est elenchus.i.nō est ibi uera redargutio.ḡ h.i.hᵒˢⁱ defectū ꝯsiderādū est in ꝯne p respectū ad ꝺictionē.videndo utrū ꝯcludant opposita simplr que in ꝑmissis oportuit sumere nō simplr.

Dubitaret forte aliqs.utrū cū cōmittit hec falla si sumunt opposita in ꝑmissis oporteat ea sumere nō simplr. ¶Dōm q̄ sic: q̄ si in ꝑmissis sumerent opposita simplr aliqua ꝑmissaruz eēt falsa:q̄re magis eēt ibi peccatū in mā q̄z in forma. quotiēscūqz ḡ per hanc fallam ꝯcludunt opposita simplr in ꝑmissis non fuit accepta oppositio simplr.via ḡ ad soluēdū hᵒˢⁱ paloᵐᵒˢ est ꝯsiderare ꝯnē in cōparatione ad oppōnez:ut sequit ex ꝑmissis ubi fuit accepta oppositio non simpliciter.Deinde cum dicit.

¶Sunt aūt huiusmodi oēs oones h hñtes:ergo cōtingit qđ nō est esse. fit aūt qd qđ non est.similiter aūt ⁊ qđ est nō erit.nō enim erit eorum que sunt.

¶Ponit paloᵐᵒˢ peccantes ꝑm hanc fallam:⁊ q̄ mentionē fecerat de triplici oppōne.s.de cōtraria:de ꝓuatiua ⁊ ꝺictoria.iō tria facit:ꝑm q̄ triplex oppō cōcludi pōt per hanc fallam.ꝑº ēni ponit paloᵐᵒˢ cōcludētes opposita ꝺictoria.2º ꝯcludētes opposita ꝯtraria. 3º ꝓuatiue.2ª ibi⌊ Ergo q̄ nō vult sapiēs.⌋3ª ibi⌊ Ergo iustum est iniusto.⌋Circa primū duo facit.naz hec fallacia dupliciter pōt fieri.ꝑmo cum ipsa determinatio est inepta sicut periurū inepte adiungit ad bene iurare.uel si additio sit bene diminuēs sicut opinabile videt diminuere de rōne entis.uel si sit quocūqz alio mō additio icōpetēs.2º hēt fieri talis falla.qñ ipa additio nō est incōpetēs:sz nō addit cōpetēti mō ut q̄ additū ꝑm ptē:ul̄ ꝑm aliquē respectū ꝑz quē modū nō simplr denoiat.duo ergo facit:q̄ ꝑmo ponit palogismos cōcludentes ꝺictoria:eo q̄ ipsa additio nō est cōpetēs. 2º pōit hᵒˢⁱ paloᵐᵒˢ ꝯcludētes ꝺictoria eo q̄ additi nō accipit cōpetenti mō.2ª ibi⌊ Silr aūt ⁊ in ad aliqd.⌋circa ꝑᵐ duo facit:q̄ ꝑº ponit dictos paloᵐᵒˢ.2º supaddit quēdā paralogismū q̄ videt spālem quādā difficultatem hēre ibi⌊ Similis aūt oro.⌋circa ꝑmū duo facit.q̄ ꝑmo ponit hᵒˢⁱ palogismos.2º docet eos solue re ibi⌊ Aut nō est ⁊ esse.⌋ꝑma in duas:q̄ ꝑmo ponit palogismos ꝯcludentes ꝺictoria quātū ad esse.2º cōcludentes ꝺictoria quātū ad agere ibi⌊ Nō ergo cōtingit eundē.⌋dicit ergo q̄ oēs hᵒˢⁱ oones que dicent sunt hñtes h.i.hᵒˢⁱ defectū:q̄ peccāt ꝑm qđ ⁊ simplr:⁊ ponit duos palogismos:quoz vnus est.⌊ Ergo cōtingit qđ nō est eē.⌋q̄ qđ nō est simplr est qd.i.ꝑm qd:ut puta opinabile:hec est mior.formeē sic. qđ est opinabile est qđ nō est opinabile.ergo qđ nō est:est.silr aūt per 2ᵐ paloᵐᵘᶻ oñdet:q̄ qđ est nō erit.hec est ꝯ.nā qđ eoruz que sunt utputa asinus.hec est minor.formeē autē sic.qđ nō est asinus nō est:sed aliqd qđ est nō est asinus ergo aliquid qđ est non est.Deinde cum dicit.

¶Ergo cōtingit eundem simul bene iurare ⁊ periurare: ergo possibile est eundem simul eidem suadere ⁊ dissuadere.

¶Ponit paᵐᵒˢ ꝯcludētes ꝺictoria q̄stū ad agē.quoz ꝑmus est q̄ cōtingit eundem bene iurare ⁊ periurare. ponaē aūt talis casus q̄ aliqs iuret se piuraturū: quo facto obseruet iuramentū ⁊ cōmittat piuriū.hoc posito formeē paloᵐᵘˢ sic.quicūqz adimplet iuramētū bñ iurat:sed iste piurādo adimplet iuramentū.ḡ piurādo bene iurat:sed piurādo non bñ iurat.ḡ simul bñ iurat ⁊ nō bñ iurat.Ponit aūt 2ᵐ paloᵐᵘᶻ cū dicit.ḡ possibile est eundē simul eidē suadere ⁊ dissuadē.ponaē ēni q̄ aliqs suadeat alicui dissuasionē mali.hoc posito formeē sic hic palogismus.qui suadet dissuasionē suadet ⁊ dissuadet:uel suadet ⁊ nō suadet.sed hic suadet dissuasionē.ergo suadet ⁊ nō suadet.Deinde cū dicit.

¶Aut nō ⁊ eē qd:⁊ eē idē.qđ aūt nō est nō si est quid:⁊ est simpliciter.

¶Soluit ⁊ duo facit:q̄ ꝑmo soluit ad palogismoz ꝯcludentes opposita q̄stū ad eē.2º ꝯcludētes q̄stuz ad agē. 2ª ibi⌊ Neqz si bene.⌋Dicit ergo q̄ eē qd ⁊ esse nō est idē.qđ ergo nō est nō sequit si est qd: ut si est opinabile qđ est simplr ⁊ supplendū est q̄ sic nō segt qđ est qd ut qđ est opinabile q̄ fit simplr.ita nō sequit q̄ non est

qđ ut ḡ nō est asinus ḡ nō sit simplr. Deinde cū dicit.

¶ Necꝫ si bene iurat: hoc aūt non hoc necesse est ꝛ bene iurare. nā qui iurat se piuraturū: aut ſm periurans: ſm hoc solum bene autez iurat non. Necꝫ qui dissuadet suadet: sed quid suadet.

¶ Soluit ad palomos ꝛcludētes oppoſita q̄ſtū ad agere dicens. ḡ necꝫ si hic. i. si piuransꝫ bñ iurat ſm hoc. i. bñ iurat inquātū obseruat iuramentū ꝑmū: sequit ipſz bñ iurare simplr. nā qui iurat se piuraturuz bñ iurat ꝟ solū. i. ſm hoc solū inquātū nō obseruat ꝑmū iuramētū nō aūt bñ iurat sup. simplr. sic etiā soluendū est ad aliū palomuz: ḡ necꝫ qui dissuadet suadet simplr: sz suadet qđ. i. suadet ſm quid. nam suadere dissuasionem mali non est suadere simpliciter: sed dissuadere.

Dubitaret forte aliqs. si aliqs se iuraret piuratū utrū deberet adiplere qđ iurauit cōmittēdo piuriū uel nō. vī eni ḡ qcqđ agat piuret. nā si nō cōmittit piuriū piurat ſm ꝑmū iuramētū: qꝛ iurauit se piuraturuz. si vō cōmittit piurium piurat quātū ad 2m iuramētuz: qꝛ male iurat. ¶ Dōm ḡ hec qō altiorē sciaz postulat. sz ut ad ꝓpositū spectat: dicē possumus sapiētū eē sniam: in male ꝓmissis rescidere fidē. in turpi uoto mutare decretū. qui ḡ iurat se piuraturū nō debet obſuare qđ iurauit: uel qđ ꝓmisit. male ergo agit cū hoc iurat: ꝛ peius agit cuz piurat ut iuramētū adipleat. piurās ergo qđ iurauit se piuraturum simplr male iurat: tñ forte bñ iurat ſm qđ: inquātū vī obſuare qđ ꝑus iurauit. Deinde cum dicit.

¶ Silis aūt oro: ꝛ de eo qđ est mētiri eūdē simul ꝛ uerū eē. Sed qꝛ nō est facile inspicere utro mō qs assignet simpliciter ueruz eē uel mētiri difficile videt.

¶ Subdit quēdā pamuz qui videt spālē hꝛe difficultatē. ꝛ duo facit: qꝛ ꝑo ponit hꝛ pamuz. 2o docet soluē ad ipz ibi⌊ Prohibet aūt eūdē nihil.⌋ Dicit ḡ ḡ silis oro est de eo qđ est eūdē mētiri ꝛ uerū eē: qđ ꝛtigit ipz dicere: ꝛ addit ḡ nō est facile ispicē utro mō quis assignet ibi simplr: ut utrū dicamus talē esse uerū. i. vītatē simplr: uł mētiri simplr: ꝛ qꝛ nō est facile ꝟ videē difficile vī rñ dē ad talia. ponat ḡ talis casus. ḡ aliqs dicat se dicturū falsuz: ꝛ postea dicat falsuz: ut puta: figs diceret. ego dico falsuz. asinus uolat. queritꝫ ergo utrū sic loquens dicat uerū uel falsum. formet aūt sic pa mo. qcūqz dicit ut est dicit uex: sed q dicit falsuz dicēdo se dicē falsū dicit ut est. ḡ dicit uex. sz positū est ḡ dicat falsuz. ḡ dicit uerū ꝛ falsuz: uel dicit uerū ꝛ nō uerū. Deide cū dicit.

¶ Prohibet aūt eūdē nihil simplr qdē eē mēdacē: quo aūt uerū uel aliquo: ꝛ esse uerum aliquo: uerum aūt non.

¶ Soluit. d. ḡ nihil ꝓhibet eūdē esse qdē mēdacē simp: uerū aūt quo. i. ſm qd. uel nihil ꝓhibet aliquē eē uerū aliquo. i. aliq̄ mō. uerū aūt nō simplr. q. d. ḡ sic loquēs simplr est mendax: sz ſm quid sit uerax.

Dubitaret forte aliqs. cū aliqs dicat falsuz dēo se dīe falsuz sit mendax simplr. uetax aūt ſm qd. ¶ Dōm ḡ oro dupliciter pōt ꝟsiderari. ꝑo ut est illud qđ loqmur: ꝛ sic oro est uera uł falsa q̄si formaliter. 2o pōt ꝟsiderari oro ut est illud de quo loqmur: ꝛ sic vītas uel falsitas in oratione sunt q̄si mālr tm. qui ergo dicit asinus uolat: hec oro accepta formaliter ꝛ ut est figūtiua simplr est falsa. accepta vō mālr ꝛ ut est illud de quo loqmur aliquo mō pōt dici uera. nā de hac oratione. asinus uolat. pōt aliqd uere enūciari. uere enim dicit ḡ est falsa. cuz ergo hꝛe aliqd mālr sit hꝛe ſm qd. hēre vō formaliter sit hꝛe simplr. dicēs se dicere falsum si postea falsum dicat simplr mentit. ſm qd aūt dicit ueruz. ꝛ qꝛ difficile est vidē quō ibi est vītas mālr: ꝛ quō formaliter. iō ut dicebat ꝟ palogism⁹ videt supaddē spālez difficultatē. Deinde cū dicit.

¶ Silr aūt ꝛ in ad aliqd: ꝛ ubi: ꝛ qñ oēs huiusmodi orones ſm hoc accidunt.

¶ Ponit palomos ꝛcludentes ꝺictoria q̄ſtū ad additiones incōpetēter additā: ꝛ duo facit. qꝛ ꝑo ꝓponit qđ itēdit. 2o exeḡt de itēto ibi⌊ Ergo sanitas ꝛ diuitie.⌋ ꝛtinuet sic. sicut cōmittit falla ſm qd qñ additio est in cōpetēs. silr aūt cōmittit talis falla qñ fit talis additio icōpetēti mō: ut qñ fit in ad aliqd ut ſm respectuz: uel ubi. i. ſm locū: ꝛ qñ. i. ſm tps. nā oēs ꝟ orones accidūt ſm ꝟ: qꝛ peccare pūt per ꝟ falla z. Deide cū dicit.

¶ Ergo sanitas uł diuitie bonū: ꝟ ispiēti ꝛ nō recte utēti nō bonū: bonū ḡ ꝛ nō bonū

¶ Exeḡt de itēto ponēdo ꝟ pamos. ꝛ duo facit: qꝛ ꝑo ponit māz taliū pamoz. 2o docet eos soluē ibi⌊ Aut nihil ꝓhibet.⌋ circa ꝑm duo facit: qꝛ ꝑo ꝛ sepati ꝛ ꝓ se ponit pamuz ſm ad aliqd. 2o silr ꝛ ꝓiūctiz ponit pamos ſm qñ ꝛ ſm ubi. 2o ibi⌊ Ergo sanū eē.⌋ dicit ḡ ḡ sanitas ꝛ diuitie sunt bonū: sz ispiēti ꝛ nō recte utēti nō sūt bonū totū ꝟ accipiēdū est ꝓ miori. ḡ idē est bonū ꝛ non bonū. hec est ꝑ. foret aūt sic pam⁹. que nō sūt bonū ispiēti ꝛ nō recte utēti nō sūt bonū: sz sanitas ꝛ diuitie que sūt in se bonū ꝛ nō sūt bonū ispiēti ꝛ nō recte utēti. ḡ sanitas ꝛ diuitie que sūt qđ bonū nō sūt bonū. D. c. d

¶ Ergo sanū eē uł posse i ciuitatē bonū: ꝟ ē qñ nō meli⁹. idē ḡ eidē bonū ꝛ nō bonuz.

¶ Ponit silr pamos q̄ſtū ad locū ꝛ tps. d. ḡ sanitas ꝛ posse in ciuitate sunt bonū: sed est qñ. i. aliqñ ḡ sanitas nō est qđ meli⁹. sic ēt est qñ in aliqua ciuitate ḡ posse ibi⌊ Nō est bonū.⌋ ꝓnt aūt ex hoc formari duo pam¹. vn⁹ quātū ad tps sic. qđ nō est bonū aliqñ nō est bonū: sed sanitas que est qđdā bonū non est bonū. ali⁹ aūt pam⁹ pōt sic formari q̄ſtū ad ubi: qđ nō est bonū alicubi nō est bonū: sed posse in ciuitate qđ est qđdā bonū nō est bonū alicubi. ergo posse in ciuitate qđ est qđdā bonuz non est bonum. Deinde cum dicit.

¶ Aut nihil ꝓhibet qđ simplr est bonum huic nō eē bonū: aut hoc huic qdē bonū: sed non nunc: uel non in hoc bonum.

¶ Soluit ad oēs dictos tres palomos. d. ḡ nihil ꝓhibet aliqd qđ est bonū simplr nō eē bonū huic. i. ispiēti uel nō recte utenti q̄ſtū ad pamuz sumptū penes ad aliqd: aut si est bonū huic nō est bonū nūc q̄m ad pamuz sumptū penes qñ siue penes tps. uel nō est bonū in hoc loco q̄ſtū ad palogismū sumptū penes ubi.

Ergo qđ nō ualet sapiēs est malū: e mittere aūt nō vult bonū: malum ergo bonū. Nō eni idē dicere malum esse bonum ꝛ amittere bonum.

¶ Post q̄ꝫ ꝑs posuit palomos huiꝰ falle ꝛcludentes oppoſita ꝺictorie. In pte ista ponit ꝟ pamos ꝛcludētes oppoſita ꝺrie. ꝛ tria facit ſm ḡ tres tales pamos ponit 1a ibi⌊ Silr aūt ꝛ que de fure.⌋ 3a ibi⌊ Et egritudo est malū.⌋ ꝑm⁹ palom⁹ talis est qđ nō vult sapiēs est malum: sapiēs nō vult amittē bonū. ḡ malū est bonū. formet sic palom⁹. sapiēs nō vult bonū amittē. ḡ nō vult bonū: sed qđ nō vult sapiēs est malū. ḡ bonū est malū. soluit dicēs ḡ nō est idē dicere malū eē bonū: ꝛ malū eē amittere bonū. nolle eni amittere bonū nō est nolle

bonū simplr:sz est nolle bonū fz qd:z qz amittē bonū est bonū fm qd:z est malū simplr nō ualet si amittere bonum est malum q bonum sit malum.

Dubitaret forte aliqs.qz vi ħ nullā eē fallaciā.nullā eni vi hic appentiā.dicēdo nō vult amittē bonū.ḡ nō vult bonū. ¶ Dōz q gcūq; vult aliqd totū vi uelle quālibet illarū ptiū:ut qui vult amittē malū:qz vult ħ totū amittē maluz:vi uelle tā malū q̄z amittē.silr etiā qui non vult amittere bonū:qz nō vult hoc totū.vz amittere bonū vi q nec uelit bonū nec uelit amittere.sufficiēs ergo est ibi apparētia:qz totū sufficiēter videt iferre suas ptes.

Alterius forte dubitaret aliqs:qz videt q sit ibi bonū argumētū:qz si totū sufficienter ifert ptes suas videt ualere q qui vult totuz q uelit quālibet illarū ptiū:ut si ult hoc totū malū amittere:pōt iferri q uelit malū:z q uelit amittere:z si nō vult bonū amittere sequit q nō vult bonū. ¶ Dōz q totū ifert suas ptes:si vna ps nō diminuit de rōne alteri9. videmus eni q qz mortuū diminuit de rōne hois nō ualet q hō mortuus sit hō:sic ēt qz amittē diminuit de rōne boni:nō ualet q amittē bonū sit bonū.nam ponē amissionē boni est tollē rōnē boni:sic ponē hoiez mortuū est tollē rōnē hois. ¶ Propter formā aūt argumēti sciēdū q uolēs totū vult quālibet ptē nō in se sed ut hēt ordinē ad totū.qui ḡ non vult bonū amittē nō segt q nō uelit bonū fm se acceptuz.sed q nō uelit bonū ut stat sub amissione:z qz uelle aliqd ut hēt ordinē ad aliud est uelle illud mālr z fm qd:qz ptes sūt mā toti9:uolēs amittē bonū:nō sequit q nolit bonuz formalr z fm se:sed forte sequit q nolit ipz māliter:z ut habet esse fm quid.Deinde cum dicit.

¶ Silr aūt z que de fure est oſo.nō .enisz si malū est fur z sumē est malū:nō ḡ maluz vult:ß bonū.nā sumere bonū est bonuz.

¶ Ponit 2m pamuz.d.q silis est oſo que est de fure. non eni si malū est fur.i.qđ vult fur sequit q sumere bonū est malū.qz fur vult sumere bonū.formet aūt sic pa9 qđ vult fur est malū:sed fur vult sumere bonū.ergo sumere bonū est malū.Soluit q fur nō vult malū sz bonum.nam sumere bonum bonum est.

Dubitaret forte aliqs.qz nō videt uerum q fur nō uelit malū sed bonū.nā cū fur uoluntate sit malus nō est uerū q uelit bonū:sz malum. ¶ Dōm q fur vult bonū mālr:qz vult rē bonā. sumere eni bonū est res bona.vult tū formalr malū:qz vult hoc bonū malo mō sumere.ergo bonū simplr z in se bonū est:sz ut est uolitū a fure est malū. peccat ergo palo9 fm qd si ꝓcludat sumere bonū eē malū simp2: qz est malū ut est uolitū a fure.res ḡ que est uolita a fure est bona:sed ut est uolita a fure nō est bona. iō forte phs ꝓcedit q fur vult bonū:nō tū ꝓcedit ut vult illud qđ sit bonū. ¶ Notādū ergo q res que uolita est a fure duplr pōt ꝓsiderari:uel in se:uel ut stat sub hac itētione inquantū est a fure uolita. In se aūt accepta hoc res bona est simplr:lz forte sit mala fm qd ut inquātū fur mala itētione uersat circa ipaz. sed si ꝓsideret uolitū a fure ſ̄ rōne qua uolitū simplr z formalr malū est.pōt aūt eē bonū mālr inq̄ztū tale uolitū uersat circa rē bonā:z qz res ipa bona est.uoluntas furis mala est: si ex bonitate rei:arguim9 bonitatē uolūtatis dicēdo.vult fur aurū:aurū est bonū.ḡ vult bonū.facim9 fallaz fm qd.sic ēt si ex malitia uolūtatis arguim9 malitiā rei dicēdo.fur vult malū:z vult aurū.ḡ aurū est malū.pecca remus etiam per fm qd.Deinde cum dicit.

¶ Egritudo malū ē:ß ñ amittē egritudiez.

¶ Ponit 3m palomuz qui sic formet.uolēs bonū ult egritudinē amittē:sed qui vult egritudinē amittē ult egritudinē.ḡ uolēs bonū vult egritudinē:sed egritudo est malū.ḡ uolēs bonū vult malū.pbz aūt ꝑsupponit hūc palomūz eē falsum:ad quē soluit q egritudo est malū: sed amittē egritudinē nō est malū.cū ḡ dicit q qui ult egritudinē amittere vult egritudinē.z malū nō est uerū simplr sed fm qd:qz amittere egritudinē simplr nō est malū sz bonū. ¶ Notādū aūt oēs hoz palomos tres ꝓcludere per opposita ꝓrie accipiēdo ꝓtraria large fz q malum z bonum sunt contraria.

Posset autem dubitari quō ħ palom9 de amissione egritudinis hēt apparētiā:z quō sit ibi falla fz qd.sed si ꝓsiderent que dicta sunt in palom9 de amissione boni que hic querūtur non hñt dubium.Deinde cum dicit.

¶ Ergo iustū iniusto:z qđ iniuste.eo q iniusta magis eligēdū.ß mori iniuste magis eligendum q̄ß iuste oportet ergo.

¶ Ponit palomos ꝓcludentes opposita ꝑuatiue.z duo facit.qz ꝑmo ponit hor palomos.2o soluit eos ibi. Nō eni si pati. Circa hm tria facit.fm q tres pamos ponit 2a ibi. Ergo est iustū. 3a ibi. Et utr̄ oporteat. Dicit ḡ q iustuz est iniusto:z qđ sit iuste eo qđ sit iniuste magis est eligēdū.hec est maioz:sz mori iniuste est magis eligēdū q̄z mori iuste.hec est minor. formet sic palom9.res iusta est magis eligēda q̄z iniusta:sed mors iniusta est magis eligēda q̄z iusta.ḡ res magis est eligēda iusta:z res magis eligēda est iusta. Deinde cum dicit.

¶ Justū est sua hēre quēq;.Que aūt aliqs iudicat fm opionez suā:z si sit falsus rata sunt ex lege:idem ergo iustum z iniustuz.

¶ Ponit 2m pamuz.d.q iustū est sua hic quēq;:uel vnūquēq;.que aūt aliqs iudex iudicat fm opionē suā.i.fz opionē legis:z si sit iudex ille falsus in iudicando:sua sunt singula ex lege.ex hoc dz accipi mioz.ḡ idē est iustuz z nō iustū:uel idē est iustū z iniustū.hec est 2a.foret aūt sic pam9.hic sua semp est iustū:sed hic sua fz legē aliqñ est iniustū ut cū iudex falsum iudicat.ergo habere sua est iustum z iniustum.Deinde cum dicit.

¶ Et utrū oporteat iudicare eum qui iusta dicit:uel qui iniusta.At vo euz qui iniuriā passus est:iustū est z sufficiēter dicere que passus est.Ea aūt erāt iniusta.

¶ Ponit 3m palomuz.d.q utr̄ oporteat iudicare eū qui dicit iusta:uel qui dicit iniusta.hec est maioz palom.vz q opz iudicare.i.ꝓdēnare dicentē iniusta.at vo eū qui iniuriā passus est iustū est dicere sufficiēter ea que passus est:sed ea erant iniusta:qz iniuria iniustitia quedā est.iuste ḡ pōt qs iniusta dicere si sit iniusta passus.formet aūt sic pam9:iniusta dicente iustū est ꝓdēnare. sed iustū hoiem iniuriā passum ꝓuenit eē iniusta. dicentē ergo iustū hoiez iustū est ꝓdēnare:sz ꝓdēnare iustuz est iniustū.ḡ idez est iustū z iniustū.Deinde cum dicit.

¶ Nō eni si pati aliqd iniuste eligēdū:ß qđ nō iuste eligēdū magis q̄ß qđ iuste:hic aūt nihil ꝓhibet iuste q̄ß iniuste.

¶ Soluit z tria facit:z qz hoc soluit ad hm pamuz.2o ad 2m. 3o ad 3m.2a ibi. Et hic sua. 3a ibi. Silr aūt. Dicit ḡ q nō sequit si eligēdū est aliqd iniuste pati:q hoc.i.pp hoc magis sit eligēduz simplr iniuste.i.q sit iniuste q̄ß qđ iuste:sed simplr quidē eligendū est quid iuste:sed ħ i.fm hoc.uel fm quid nihil ꝓhibet magis eligēduz eē qđ sit iniuste q̄z qđ sit iuste.cum ergo arguebat.eligēdū est mori iniuste.ergo eligēdū est qđ sit iniuste:ꝓcedebat

a ſm qđ ad ſimplr.nō enim ualet. ſi eligēdū eſt iniuſte mori:ꝙ ſit eligēdū iniuſtū ſimplr.

Dubitaret forte aliqs.que ſit cā ꝙ eligē mori iniuſte eſt eligere iniuſtū ſm qđ ⁊ nō ſimplr. ¶ Dōz ꝙ vnūqdqz eſt tale ſimplr: qñ adeptū eſt formā talis. nō eſt enī ſimplr ignis niſi qđ adeptum eſt formā ignis:ſed ſm qđ eſt tale qđ ſolū eſt mā liter tale. cū ergo qs moriť iniuſte in eo nō eſt iniuſtitia formalr: qz illā iniuſtitiā ipe nō exercet:ſed mālr ⁊ paſſiue eſt in eo iniuſtitia inq̄ztū eſt mā circa quā tyrānus iniuſtus ſuā iniuſtitiam exercet.occidēs ḡ iniuſte ſimplr iniuſtus eſt:ſed qui moriť iniuſte non eſt ſimplr iniuſtus:ſed ſolū eſt mā circa quā iniuſtitia exercet.eligere ergo agē iniuſta eſt eligē ut ſit iniuſtus ſimplr:ſed eligere pati iniuſta eſt eligere ut ſit iniuſtus ſm quid. ſimplr ergo ſunt eligenda iuſta.ſed nihil ꝓhibet ꝟz qđ eligendū eē iniuſtū. Deinde cum dicit.

¶ Et hēre ſua iuſtū:aliena aūt nō iuſtum. Judiciū ꝟo hoc iuſtū eē nihil ꝓhibet ut ſi ſit ſm opionē iudicātis:nō enim ſi iuſtum hoc:uel ſic ⁊ ſimplr iuſtum.

¶ Soluit ad 2m palomuz. d. ꝙ hēre ſua eſt iuſtū:hēre aūt aliena nō eſt iuſtū ſimplr.ſz nihil ꝓhibet ħ.ſ.hīe nō ſua eē iuſtū iudiciū.ſ.ꝑ iudiciū iudicātis:qz ſi ſit ꝟz opionē iudicātis erit ibi iuſtitia q̄ztū ad ħ:ſz nō erit ibi iuſtitia ſimp². nō enī ſi iuſtū eſt ħ.ſ.ꝟz ħ:ut ꝟz iudiciū iudicātis ulr ſi ē iuſtū ſic.ſ.ꝟz legē:nō ꝓp ħ ſegť ꝙ ſit iuſtū ſimp². Cū ḡ dī ħ eſt iuſtū ꝟz iudiciū iudicātis:ulr ꝟz legē. ḡ eſt iuſtū:peccat ꝑ falſaz ſm qđ ⁊ ſimplr. Deide cū dicit.

¶ Siłr āt ⁊ q̄ iniuſta ſt nihil ꝓhibet ea dicē iuſta eſſe.nō enī ſi dīe iuſtū neće ē iuſta eē.

¶ Soluit ad 3m pamuz. ⁊ duo facit:qz ꝓponit ꝟ 2° qđ dixerat manifeſtat ꝑ ſile ibi Sic nec ſi. dicit ḡ ꝙ ſilr ſoluēdū eſt ad 3m pamuz. qz que iniuſta ſunt nihil ꝓhibet iuſtū eē ea dicē.nā nō ſi eſt iuſtū aliq̄ dicē neće eſt illa iuſta eē.pōt enī iuſte dici qđ eſt iniuſtū.cuz ergo arguiť.qui dicit iniuſta eſt iniuſtus:⁊ eſt ꝓdēnāduſ.eſt ibi falſa ſm qđ.nam in dicēdo iniuſta nō eſt iniuſtitia ſimplr:ſed ſolū eſt iniuſtitia ſm qđ ⁊ mālter inq̄ztum eſt ſmo de rebus iniuſtis. Deinde cum dicit.

¶ Sic nec ſi utilia āt ē dicē utilia.ſilr ⁊ iniuſtis:q̄re nō ſi q̄ dñr iniuſta q dicit iniuſta vicit:dic enī q̄ dicē ē iuſtū. Silr āt pati iuſta.

¶ Manifeſtat qđ dixerat ꝑ ſile. d. ꝙ ſic nō ualet ſi eſt utile iutilia dicē.ḡ utilia sūt que dñr.qz utile eſt aliq̄ dicē iutilia ut cognita corrigant.ulr meliꝰ caueant. ſilr ſz ꝟz ⁊ i iuſtis.qz nō opz ſi iuſtū eſt dicē.ḡ iuſta sūt q̄ dñr. nā iuſte pñt dici iniuſta ut corrigant ul caueant.ſō ſb. dit ꝙ nō ſegť.ſi que dñr ſunt iniuſta q dic illa vicit.ſ. obtinet iniuſta ſiue iniuſtitiā.dicēs enī iniuſta nō opz ꝙ obtineat iniuſtitiā:ulr ꝙ ſit iniuſtus:qz lz dicat ea q̄ nō sūt iuſta facē:dic tn ea q̄ sūt iuſta dicē.ſilr āt ſz ꝟz ⁊ iniuſta pati.nā ſigs pōt dicē iniuſta abſqz eo ꝙ ſit iniuſtus:ſic pōt iniuſta pati:nō tn iniuſtus erit. Cap. IX

Is aūt que ꝟz diffōnē ſūt elēchi: quēadmodū ſcriptū eſt ipſis obuiare ꝓſiderātes ꝓcłones ad ꝓdictionē:ut ſit idē ⁊ ꝟz idē:⁊ ſilr ⁊ i eodē tpe.

¶ In pte iſta pħs docet ſoluē ad palomos peccantes ſm ignorātiā elenchi.⁊ duo facit: qz ꝑmo docet ſoluē ad hūl palomos in gñali.2° exemplificat de hūl palomis ibi Sunt aūt oēs. circa ꝑmū duo facit: qz ꝑmo docet ſoluē ad hūl palomos cū ꝓcluſio nō ꝑus in ꝑncipio iterrogať.2° docet rñdē ad tales palomos:cū ꝑus in ꝑncipio interrogať: q̄z ꝓcludať ibi Si vo in ꝑncipio. dicit ergo ꝙ obuiandū eſt hīs palomis qui ſunt ſm diffōnem elenchi.ſ. ꝟz ignorantiā elenchi.quēadmodū ſcriptuz eſt ꝑus cū tractauimus de falſa ſm qđ.nā ſi in dicta falſa obuiabamus cōparādo ꝓcłonē ad ꝓdictionez ſic in hac obuiare opz ꝓſiderantes ꝓnē per reſpectū ad ꝓdictionē.debem⁹ enī cōparare ꝓnē ad ꝓdictionez:ut ſegť ex ꝑmiſſis.utrū idē ibi negeť ⁊ affirmeť ſm idem ad idem.ſilr ⁊ in eodē tpe. Deinde cum dicit.

¶ Si vo in ꝑncipio iterroget nō fatēduz: qñ ipoſſe eē idez duplū ⁊ nō duplū. Sed dm nō sic aūt ut erat redarguē ꝓceſſuz.

¶ Docet rñdere ad hūl pamos: qñ ꝓ ꝑus iterrogať q̄z cōcludať.d.ꝙ ſi opponēs in ꝑn⁰ anteq̄z faciat pamuz interroget utꝝ idē ſit duplū ⁊ nō duplū nō eſt fatēduz.ſ.nō eſt ꝓcedēdū ꝙ ipoſſe ſit idē eē duplū ⁊ nō duplū.ſz dōz eſt ꝙ nō eſt poſſe ſic eē aliqd duplū ⁊ nō duplū:ut ꝓceſſuz erat redarguē.ſ.ut ꝓcedit eē redargutionē:uel ꝓdictionē.nā duplū ⁊ nō duplū ut uerā ꝓdictionē important eidem ineſſe non poſſunt.

Dubitaret forte aliqs.utrū idē poſſit eſſe duplū ⁊ nō duplū. ¶ Dōz ꝙ duplū relonē iportat:cui⁹ fundamētū ē q̄ztitas.ſic ſile relonē iportat cui⁹ fundamentū eſt q̄ltas.ſic ergo ad ħ ꝙ aliqd ſit ſile nō opz ꝙ ſit tale ſm oēm q̄ltatez.ſic ad ħ ꝙ aliqd ſit duplū nō opz ꝙ ſit tale ſm oēm dimēſionem: uel ſm oēm quātitatē.ſic ergo idē pōt eē ſile ſm vnam qualitatē ⁊ nō ſile ſm aliā:⁊ ſic idē pōt eē magnum reſpectu vni⁰:⁊ nō magnū reſpectu alteri⁰.ita idem pōt eē duplū ꝟz vnā dimēſionē ut ſm lōgitudinē:⁊ nō duplū ſm aliā:ut ſm latitudinē:ergo idem erit dupluz ⁊ nō duplū:ſed nō erit duplū ⁊ nō duplū ſm ꝙ talia important uerā ꝓdictionē:qz duplum ſm longitudinem nō ꝓtradicit nō duplo ſm latitudinem.

Alterius forte dubitaret aliqs.utrū abſqz additione ꝓcedendū ſit idē eē dupluz ⁊ nō duplū.videť ꝙ nō.qz abſqz additiōe nō ꝓcedim⁹ idē eē albū ⁊ nō albū:ſed cuz additione ꝓcedimus:qz nō eſt incōueniēs aliqđ eē albū ſm vnā ptē: ⁊ nō albū ſm aliā. ¶ ꝑ.qđ ſine additamēto dicit ſimplr dicit: ⁊ qđ eſt ſimplr tale videť pfecte eē tale:cū ergo dupluz ſm ſolā longitudinē nō ſit pfecte duplū: nō videť ꝙ ſi ens ſit duplū ſimplr ⁊ abſqz additione debeat dici duplū. ¶ Dm ꝙ nō eſt ſile de formis abſolutis ⁊ relatiuis.relatiua enī in ſeipſis iplicant reſpectū quēdā.qđ ergo eſt duplū per reſpectuz ad aliqd abſqz additione alia:pōt dici duplū:qz duplū in ſeipſo quēdā reſpectū claudit.eē enī duplū nō eſt eē aliqd abſolute: ſed reſpectiue.videm⁹ enī qz qđ eſt albū ſm vnā partē non pōt dici albū ſimplr:ſed eſt albū ſm quēdā reſpectuz:ut p reſpectū ad partē.ſi ergo in ipſo albo clauderet talis reſpectus:ita ꝙ eē albū eſſet eē aliqd reſpectiue albū ſm partē:qz eēt ħ albū reſpectiue:poſſet dici album abſqz additiōe:cū poſitū ſit ꝙ duplū qđ reſpectiuū noiet.cōpetēter ḡ duplū ſm lōgitudinē:⁊ nō ꝟz latitudinē pōt dici duplū ⁊ nō dupluz. Qđ vo obīcit de albo ꝑz qđ nō ſile eſt de abſolutis ⁊ reſpectiuis. ¶ Qđ aūt addebať qđ eſt ſimp² tale ē pfecte tale. Dōz ꝙ eē ſimp² in relatiuis eſt eē p reſpectū.ſufficit ḡ ꝙ ſimplr ⁊ abſqz additiōe dicať duplū qđ eſt reſpectie duplū.naz ſic nō oz ad ħ ꝙ aliqđ ſit duplū ꝙ ſit ad oia duplū:qz tūc nullus nūs eēt duplus:cū nullus ſit nūs qui reſpectu oīs numeri ualeat dici duplus:ſic nō oz ꝙ abſqz additiōe dicať duplū qđ ſit per oēm modū duplū.duplū ergo ſm longitudinē duplū eſt ſimplr ⁊ pfecte ſm ꝙ pfectio ꝟz eē in his que dicunť per reſpectū. In relatiuis enī non opz qđ eſt pfecte tale ꝙ ſit oīmō tale: ſed ſufficit ꝙ ſit alicui⁰ ulr aliquo mō:ulr reſpectiue tale.ex hoc ergo pōt

appere dꝛia ſter hāc falſaz ⁊ ꝟz qđ. nā hec falſa nō ſemp ipedit illationē: ſz ſp ipedit ꝯdictionem. fiſſat eni q alī qđ ſit duplū ⁊ nō duplū: ſz nō fiſſat ꝟ ut ſūt ꝯdictoria: ſed falſa ꝟm qđ ēt ipam illationē ipedit: qꝛ nō pōt iferri. alb⁹ dentē. ergo alb⁹: ſicut pōt iferri duplū ꝟm lōgitudinē. ḡ dupluz. pbs ḡ qꝛ q̄ſi eodē mō docuerat ſoluē hanc fallaciā ⁊ ꝟm quid dicēs hāc ſicut illā ſoluēdā eē conſiderādo concloñē ad ꝯdictionē. iō forte nō crederet hanc failaciam ab illa nō differre. addidit hanc nō ſemper ipedire illationē ſed cōtradictionē. nam ut aſt. nō debemus negare q nō poſſit iferri aliqd eē duplū: ⁊ non duplum ſed q talia iferri nō ualent ut implicāt contradictionem. Deinde cum dicit.

¶ Sunt aūt oēs he oſones ꝟm hoc: putaſ ne qui ſcit ſingulū: qm̄ ſingulū nouit rem: ⁊ qui ignorat ſimiliter. Scīēs aūt quis coriſcuz qm̄ coriſcus: ignorabat qm̄ muſic⁹: quare idē ſcit ⁊ ignorat.

¶ Ponit palogiſmos deſeruiētes huic falſe. Ad cui⁹ euidentiam ſciēdū q cū q̄tuoꝛ ſint modi hui⁹ fallacie illi tñ q̄tuoꝛ ad duos reduci pñt. nā ꝑmi tres modi. vz ꝟm idē ad idē: ⁊ ſilr. quaſi in idē redeūt: qꝛ qđ eſt magnū ⁊ nō magnū nō reſpectu eiuſdē pōt dici quodāmō eē magnū ⁊ nō magnū: nec ꝟm idē: nec ſilr. ſunt ḡ quodāmō duo modi hui⁹ falſe: quoꝝ vn⁹ eſt cū ꝯcludunt ꝯdictoria: nō ꝟm idē. ali⁹ vo cū ꝯcludunt nō eē ſil. duo ḡ facit: qꝛ ꝑ⁰ exēplificat de mō illo cū cōcludunt eē ꝯdictoria nō ꝟm idē. 2⁰ cū ꝯcludunt nō eſſe ſil. 2ª ibi⌊ Putaſne te tracubituz. ⌋ dicit ḡ q oēs he oſones que dicunt ſunt ḃ. i. peccāt per ignorātiā elēchi. hꝰi aūt oſo eſt putaſne qui ſcit ſingulū qm̄ ſinguluz. i. qui ſcit aliqd ꝟm aliqd nouit rē: ⁊ qui ignorat aliqd ꝟz aliqd ſilr ignorat rē: hec eſt maioꝛ: ſz q ſcit coriſcū iſtū qm̄ coriſc⁹: ⁊ ignorat ipz qm̄ muſic⁹ ſup. ſcit coriſcū ꝟm aliqd: ⁊ ignorat ipm ꝟz aliqd hec eſt minoꝛ. ſequtur ꝯcło q idē ſcit ⁊ ignorat ue rum eſt: ſed nō ꝟm idē. Deinde cū dicit.

¶ Putaſne tetracubitū tricubito maius. fiet autez ex tricubito tetracubitus ꝟm lōgitudinē. maius autez minore maius: idez ergo ipſo ꝟm idem maius ⁊ minus.

¶ Ponit aliū palogiſmū in quo ꝯcludnut ꝯdictoria: nō ſimul nec ꝟm idē tp̄s. d. putaſne tetracubitū eſt maius tricubito. fiet eni tetracubitū ꝟm longitudinē ex tricubito. pōt eni ꝯtingere q ferruz uel aliqđ aliud corpus ꝓpus exñs triū cubitorū extēdat: ⁊ fiat tetracubitū: ſiue fiat q̄tuoꝛ cubitoꝝ: ⁊ maius eſt minore mai⁹ erit idem ferrū mai⁹ ⁊ min⁹ eodē ⁊ ꝟm idē: qꝛ erit mai⁹ ⁊ min⁹ ſeip̄o ꝟm longitudinē. formeſ aūt ſic palogiſmus. hoc ferrū eſt tricubitū in 3ª: eſt tetracubitum in nona. ḡ eſt tricubitū ⁊ tetracubitū: ſz tetracubitū eſt lōgi⁹ tricubito. ḡ idē ⁊ ꝟz idē ut ꝟz lōgitudinē eſt mai⁹ ⁊ min⁹ eodē ut ſeip̄o. ueꝝ ē ſz nō ſil: nec in eodē tpe. Deiñ cū dicit.

¶ Illos aūt qui ſiunt in eo qđ petūt ⁊ accipiunt qđ in p̄ncipio queſitum eſt: iterrogātib⁹ qđ ſi ſit manifeſtū: non dandū: nec ſi ꝓbabile ſit dicēti uerū.

¶ Docet ſoluere ad petitionē p̄ncipij: ⁊ duo facit: qꝛ ꝑ⁰ docet ſoluē ad hāc fallam. cū hꝰi defect⁹ p̄cognoſcit a rñdēte. 2⁰ cū nō p̄cognoſcit ibi⌊ Si aūt lateat. ⌋ dicit ḡ q illos palogiſmos qui ſiunt in eo q petūt: ⁊ accipiunt qđ eſt in p̄n⁰ ſup. oꝛ ſoluere nō ꝯcedēdo iterrogāti b⁹. i. opponētib⁹ q̄ſitū. i. ꝓpōnē quā querūt. imo ſi ſit manifeſtū q per illā ꝓpōnē quā iterrogāt petat qđ eſt in p̄n⁰ hꝰi q̄ſitū: ēt ſi ſit ꝓbabile nō eſt dādū ſiue nō eſt ꝯcedēdū hꝰi uerū ſiue hꝰi ꝓbabile. dicenti. i. opponēti. ſz dicēdū eſt q petit qđ eſt in p̄n⁰. Deinde cum dicit.

¶ Si āt lateat ignorātia ꝑ moleſtiā taliū orationū ad interrogātē trāſeūdū nō arguētē. Nā elēch⁹ ſine eo qđ ex p̄ncipio: de inde qꝛ datuz eſt: nō ut ḃ uteretī: ḃ ut ad ḃ diſputaret cōtrarꝝ q̄ꝫ in extra elenchis.

¶ Docet rñdere ad hꝰi palogiſmos q̄ñ nō p̄cognoſcitur defect⁹ eoꝝ. d. q ſi ꝓpō ꝑter quā petit qđ eſt in p̄n⁰ lateat ignorantiā rñdētis ꝓpter moleſtiā taliū oſonū qꝛ difficile eſt cognoſcere que oſones ſunt ꝓpinque ne gocio: ⁊ in quib⁹ petit qđ eſt in p̄ncipio. q̄ñ ergo hoc latet ⁊ nō p̄ſentit defect⁹ anteq̄ꝫ ꝯcludat extra nos eſt tranſuertēdū. i. tranſferēdū: ut hēt greca cozrectio: ad iterrogantē. i. ad opponētē uelut ad nō arguentē. dicimus enī nos ꝙuertē ad opponētē dōo q nō arguit: qꝛ elenchus debet fieri ſine eo q eſt petere qđ eſt in p̄ncipio. Deide. i. poſt q̄ꝫ dixīmus opponēti q nō arguit dōm eſt q id qđ ꝯceſſimus nō eſt datū. i. nō eſt ꝯceſſuz ut opponēs uteret ḃ. i. ut argueret per illud: ſed ut diſputaret ꝯtrū ad hoc. i. ut argueret ꝯtriuz illius: uelut in extra elenchis. i. in elenchis factis extra ꝓpoſitū uel ꝑ ꝓtiā opionē in quib⁹ ꝯcedit aliq̄ ꝓpō: nō ut arguat ex ea: ſz ut arguat ꝯtra eā. ¶ Notādū aūt q idē eſt arguē ꝯtra ꝓpoſitū: ⁊ arguere ꝯtra aliqđ qđ eſt ꝓpinquū ꝓpoſito. cū ergo rñdens ꝯceſſit aliqđ ꝓpinquū ꝓpoſito credens illud nō eē ꝓpinquū: ſed poſtea cuz per illud arguit ꝯtra ipſuz ꝓcipit qđ eſt ꝓpinquū ꝓpoſito: ⁊ q petit ibi qđ eſt in p̄ncipio. debet dicere q nō ꝯceſſit illud ut argueret per ipſuz: ſed q argueret ꝯtra illud: qꝛ idē eſt arguere ꝯtra ꝓpoſitū: ⁊ ꝯtra ꝓpinquū ꝓpoſito. ¶ Notandū etiā q gratia diſputationis pōt quis cōcedē q nō credit eē uerū ut arguat ꝯtra illud ⁊ cū hoc fit dicunt fieri extra elenchi: qꝛ ille redargutiones ſiue illi elēchi fiunt p̄ter opionē rñdētis: qꝛ in talib⁹ rñdēs ſuſtinet aliquid qđ nō opinat eſſe ueruz. D. c. d.

¶ Et eos qui per conſequens concordes in ipſa oratione monſtrare.

¶ Docet ſoluē ad palogiſmos peccātes ꝟz falſaz q̄ñtis: ⁊ duo facit: qꝛ ꝑmo dat hꝰi ſoloñē in gñali. 2ª exequit de ea in ſpāli ibi⌊ Eſt aūt duplex. ⌋ dicit ḡ q eos palogiſmos qui peccāt per q̄ñs opz ſoluere ꝯcordes. i. oncorditer mōſtrare. ſ. in ipſa oſone ſup. q nō tenet q̄ña. ¶ Notādū aūt hāc eē ꝯcordē ⁊ cōem ſoloñē oiuz oſonū peccātiū ꝟm q̄ñs: q nō tenet nec ualet ibi q̄ña. oēs enī tales oſones uel arguūt a p̄one q̄ñtis: uel a deſtructione añcedētis ꝟm quē modū arguēdi ꝑ ſe loquēdo nū q̄ꝫ ualet q̄ña. mōſtrare ergo i ipa oſone q nō ualet q̄ña eſt ꝯcorditer ſoluē ad oēs tales palogiſmos. D. c. d.

¶ Eſt aūt dupliciter ſequētiū ꝯſequētia: aut enīz in ꝑticulare ſequit ut̄e: ut hoiez aial: ꝓbāt eni ſi ḃ cū illo: ⁊ illud eſſe cuz hoc.

¶ Manifeſtat qđ dixerat in ſpāli: ⁊ duo facit: qꝛ ꝑ⁰ manifeſtat ḃ cū arguim⁹ a p̄one q̄ñtis. 2⁰ cū arguim⁹ a deſtructiōe añtis. uel ꝑ⁰ oñdit q ſophiᶜᵉ puertūt q̄ñaz affirmatiuā. 2⁰ oñdit q puertūt negatiuā. 2ª ibi⌊ Aut ꝟz opponēs. ⌋ dicit ergo q ſequētiū. i. coꝝ que ſequunt duplex eſt bona q̄ña. vna eſt a p̄one añtis. iō ait q aut ē bona q̄ña cū ꝑticulare ſegtur id qđ eſt ut̄e: ut cū hoiem ſegtur aial: ⁊ qꝛ aial ſegtur ad hoiez: qꝛ ualet. hō. ergo aial. ſophiᶜᵉ arguūt ecōuerſo. ꝓbāt eni ſi ḃ aial eſt cū illo. i. cū hoie. illud. i. hoiem eē cū hoc. i. cū aiali. arguūt enīz aial ergo hō cū deberent ecōuerſo dicere. ſoluēduz eſt ergo cū arguunt a p̄one q̄ñtis q nō ualet q̄ña: qꝛ deberēt arguere a p̄one añtis. Deinde cum dicit.

¶ Aut ſm opponēs:nā ſi huic eſt illud cō-
ſequēs ⁊ oppoſito oppoſitum.

¶ Oñdit nō ualere ꝯñtiam ſophiſtaꝝ cuꝫ arguūt nega-
tie:qꝛ arguūt a deſtructiōe añtis. ¶ Ad cuī⁹ euidētiā
ſciēdū ꝙ arguē ꝟꝫ ꝯñaꝫ duplr ꝑt ꝯtigē affirmatiue uel
negatiue.⁊ cū arguim⁹ affirmatiue ut tactū ē debem⁹
arguere a pōne añtis.negatiue vo a deſtructiōe ꝯñtis.
ſophiſte vo circa utranqꝫ ꝯñtiā peccāt:pp qđ ſic eſt du
plex bona ꝯña dialeticorum:ſic eſt duplex mala ꝯña ſo
phiſtaꝝ.nā cū arguūt affirmatiue arguunt a poſitione
ꝯñtis:cū negatiue a deſtructione añtiſ. ¶ Uiſum eſt ꝙ
quō nō ualet eoꝝ ꝯña:cū arguūt negatie.duo aūt facꝫ
qꝛ ꝑ⁹ ꝓponit qđ itēdit.2⁹ qđ dixerat manifeſtat ꝑ exm
ibi. Scđꝫ ꝙ meliſſi rō. ꝯtinuet aūt ſic dictū eſt ꝙ du
plex eſt bona ꝯña:qꝛ aut eſt vna ꝯña affirmatiue cū ar
guit a pōne añtis:aut ſup.eſt bona ꝯña ꝟꝫ opponēs.i.
negatiue.cū arguit a deſtructiōe ꝯñtis:⁊ qꝛ bonuꝫ eſt
argm a deſtructiōe ꝯñtis:ſophiſte peccātes circa hanc
ꝯñaꝫ arguunt a deſtructiōe añtis. Nā ſup.ꝓbāt ſophi
ſte ſi illđ.i.ſi uke eſt ꝯñs huic.i.ꝑticulari ⁊ añti ꝙ oppo
ſitū ſit ꝯñs oppoſito:ut ꝙ oppoſitū ukis ⁊ ꝯñtis ſit ꝯñs
oppoſito ꝑticlaris ⁊ añtiī.arguūt eni hō.ḡ aial.nō hō.
ḡ nō aial.cū ḡ nec affirmatie nec negatie arguāt ſophi-
ſte ꝟꝫ ꝙ ualet ꝯña ꝯcoꝛditer ad oēs palogiſmos ꝯñtis:
debem⁹ ſoluere mōſtrādo ꝙ non ualet ibi ꝯña.Ꝺ.c.d.

¶ Scđm qđ eſt meliſſi rō.nā ſi qđ factū eſt
hēt ꝑncipium igenitū,ꝓbat nō hēre:ḡre ſi
ingenitū eſt celū ⁊ infinitum:hoc aūt non
eſt:econtrario enim ꝯña.

¶ Quod dixerat manifeſtat per exēpluꝫ.ꝯtinuet ſic.bñ
dictū eſt ſophiſtas nō ſolū peccare ꝟꝫ ꝯñtiaꝫ affirmati-
uā:qꝛ arguūt a pōne ꝯñtis:ſed ēt ꝟm ꝯñtiaꝫ negatiuaꝫ
a deſtructiōe añtis ꝟm ꝙ meliſſi rō ſup.peccabat.nā ar
guebat a deſtructiōe añtis cū deberet arguere ecōuer-
ſo.nā ꝓbat meliſſus ſi qđ factū eſt hēt ꝑncipiū igenitū
i.nō factū nō hēret ꝑnm:ḡre ſi celū eſt igenitū.i.nō fa-
ctū nō hēt ꝑncipiū magnitudis:⁊ eſt infinitū.h aūt non
ſequtur:ſꝫ ex ꝓrio eſt ꝯña.nō eni ualet.factū hēt ꝑnm ma-
gnitudis ⁊ eſt finitū.ḡ nō factū nō hēt ꝑnm magnitudi
nis:⁊ eſt infinitū:ſꝫ ecōtrario ualet.vꝫ qđ non hēt ꝑnm
magnitudis:⁊ eſt infinitū nō eſt factū.debem⁹ eni argu
ere a deſtructiōe ꝑdicati ⁊ ꝯñtiſ:nō a deſtructiōe ſb ie-
cti ⁊ antecedētis.Deide cum dicit.

¶ Qui aūt in eo ꝙ addit aliqd ſillogizant
ꝯſiderādū ſi ablato accit nihil min⁹ ipoſſe

¶ Docet ſoluē paloos peccātes ꝟꝫ nō cāꝫ ut cām:⁊ duo
facꝫ:qꝛ ꝑ⁹ docet hꝰ ſoſone.2⁹ oñdit quō ex tali ſoſone
manifeſtare poſſum⁹ iperitiā opponētis ibi. Deide h
oñdendū. Ꝺicē ḡ ꝙ paloginſmi qui fiſſant in eo qđ ad
dit aliqd.ſ.ſupfluū cuiuſmodi ſūt paloginſmi ꝟꝫ nō cāꝫ
ut cāꝫ ut ſoluam⁹ eos ꝯſiderādū eſt ſi ablato aliq̄ nihil
min⁹ accidit ipoſſe.ꝙ ſi h ꝯtingat ꝺm eſt illđ nō eē cāꝫ
falſitatis qđ ponebat cā.ſoło ḡ ad hꝰ paloos eſt oñde-
re nō eē cāꝫ flitatis qđ ponit cā.Deide cum dicit.

¶ Deide h oñdendū ⁊ dicendū qñ dedit:
nō ut videt ſed ut faceret ad oſonē:h ꝛo
uſus eſt nil ad oſonem.

¶ Docet ex hꝰ ſoſone manifeſtare iperitiā ſiue ignoran
tiā opponētis.ꝺ.ꝙ deide.i.poſtqꝫ nouim⁹ ibi eē aliqd
ſupfluū,qđ nō eſt cā ꝯnis:h hꝰ ſupfluū eſt oñdēdū ⁊ ē
ꝺꝫ a rīdēte.ꝙ dedit illud.i.ꝓceſſit nō ut videret ei eē
ꝓbabile.ſꝫ ut per illud argueret ad oſonē.i.ad ꝯnez ſi-
ue ad ꝓpoſitū:ſꝫ opponēs qui uſus eſt eo nihil ad oſo
nez.i.nō eſt uſus eo ad ꝓpoſitū.ex hoc eni maxime ma
nifeſtabit ignorātia opponētis.ſi conceſſa ſibi ꝓpōne
que nō videbat ꝓbabilis neſciuit ea uti ad ꝓpoſitum
ut per eā ꝯcluderet aliqđ iconueniēs.

¶ Deos vo qui plēs iterrogatio-
a nes vnā faciūt ſtatiꝫ i ꝑncipio de
terminādū:nam interrogatio eſt
vna:ad quā vna eſt rñſio. Quare nec plā
dicta de vno:nec vnū de multis:ſed vnū
de vno dicēdū uel negādum.

¶ In pte iſta docet phs ſoluē ad paloginſmos ꝟꝫ plēs in-
terrogatiōes:⁊ tria facꝫ:qꝛ ꝑ⁹ ponit hꝰ ſoſone.2⁹ oñdit
qñ per talē fallaꝫ fit elēchꝰ.3⁹ ponit paloos peccātes ꝟꝫ
hāc fallaꝫ.2ª ibi. Sic aūt in equocis. ꝟꝫª ibi. Ut i his
oſonibꝰ. Ꝺicē ḡ ꝙ ad eos paloos qui faciūr plēs iterro
gatiōes ut vnā:ſoluēdū ē ſic ꝙ ſtatiꝫ in ꝑn⁹ eſt determi
nādū.i.ē oñdēdū ſup.ꝙ ſūt plures iterrogatiōes:⁊ ꝙ
nō debet eis vna rñſio.nā iterrogatio vna ē ad quā eſt
dāda vna rñſio.ḡre ſi neqꝫ iterrogat vnū ꝑdicatum de
mltis ſbtis.neqꝫ plā ꝑdicata de vno ſbto:ſꝫ iterrogat
vnū de vno:eſt dām uel negādū ſimplr:⁊ eſt ibi danda
vna rñſio.ḡ p locū a ꝓrio ſbu:cū ſunt plēs iterrogatio
nes dāde ſūt plēs rñſiones ⁊ nō vna.Deinde cū dicit.

¶ Sicut aūt i equocis qñqꝫ qđē ambobꝰ:
qñqꝫ āt neutri ineſt.ḡre cū nō ſimplex eſt
iterrogatio:ſimplr rñdētibus nihil accidit
pati:ſilr ⁊ in his. Qñ ergo plā vni:ul vnū
plibꝰ ieſt:uel nō ieſt ſimplr dāti ⁊ deliquē
ti h ꝑtīm nihil ꝯtrariuꝫ accidit.

¶ Oñdit qñ per talē fallaꝫ fit elēchꝰ:⁊ qñ nō fit elēchꝰ.
¶ Ad cuī⁹ euidētiā ſciēdū ꝙ ſemp peccam⁹ cū ad plēs
iterrogatiōes vnā dam⁹ rñſionē.nā ſic faciēdo iterimit
ip̄z diſputare:ut ſupra dicebat.nō tñ ſemp ex tali ꝑtō
accidit ꝯtra nos elēchus:qꝛ ſi ſit vītas in utroqꝫ ſbu:ul
flitas i utroqꝫ per ſe loquēdo ꝓp vnā rñſionē nō fit re-
dargutio:ſꝫ cū eſt vītas i vna iterrogatiōe:⁊ falſitas in
alia: ſi deē vna rñſio accidet redargutio.duo ḡ facꝫ:qꝛ
ꝑ⁹ oñdit qñ ex vna rñſiōe nō accidit elēchꝰ nec redar-
gutio.2⁹ oñdit qñ accidit ibi. Qñ aūt huic qđē. Ꝺicē
ḡ ꝙ ſic in equocis qñqꝫ ꝑdicatū ieſt ambobꝰ ⁊ eſt vītas
in utroqꝫ ſbu.qñqꝫ aūt ꝑdicatū ieſt neutri ſigto:qꝛ eſt
falſitas i utroqꝫ ſbu:ḡre cū h ꝯtingit iterrogatio nō eſt
ſimplex.ſimplr tñ rñdētibꝰ nihil accidit pati.ſic ḡ eſt in
equocis:ſilr aūt eſt in his.i.i plibꝰ iterrogatiōibꝰ:qꝛ qñ
qꝫ plā ꝑdicata ſunt vni ſbto uel vnū ꝑdicatū ieſt plibꝰ
ſbtis:qꝛ eſt vītas i utraqꝫ iterrogatiōe uel nō ieſt:qꝛ eſt
falſitas in utraqꝫ.cū ḡ h ꝯtingit ſimplr dāti.i.rñdēti:⁊
h peccatū delinquēti.nihil ꝓriū accidit:qꝛ non redar-
guit. ¶ Notādū aūt ꝙ cōpat h plēs iterrogatiōes ad
equocationē ꝓp ꝯueniētiā quā hēt nomē equocū cū i-
terrogatiōe plī.ſic ḡ ſi ḡreret ē ne canis coꝛpꝰ ⁊ rñdeat
vna rñſione: ꝙ ſic nō accideret redargutio:qꝛ ls canis
ſit equocū ad celeſte ſidus:⁊ ad latrabile aial: utrunqꝫ
tñ eſt coꝛpꝰ.ſic ēt ſi demſtratis celeſti ſidē ⁊ latrabili aia
li:ḡreret ſūt ne hec coꝛpa:qꝛ eſt ibi vītas q̄ſtū ad utrū
qꝫ iterrogatū.ſi rñderet vna rñſiōe ꝙ ſūt coꝛpa nullum
icōueniēs accideret:⁊ ſic cū ē vītas i utroqꝫ ſbu nō acci
dit icōueniēs ſi deē vna rñſio affirmatia:ſic cū eſt flitas
i utroqꝫ nō accidit icōueniēs ſi dareē vna rñſio negatia.
¶ Notādū ēt ꝙ ait delinquēti h peccatū:qꝛ ut dictū
eſt ſp peccat cū ad plēs iterrogatiōes dat vna rñſio: ſꝫ
nō ſemp ex tali peccato accidit redargutio.Ꝺ.c.d.

¶ Qñ āt accidit huic qđē:illi āt nō:aut plu
ra de plurib⁹:⁊ ē qñ iſunt ambo ambobꝰ:

ē ăt qñ nō isunt:rursū q̄re ꝟ formidāduz.

¶ Oñdit quō ꝓ talē fallaz fit elēchꝰ.d.qñ aūt sup.vnuz p̄dicatū iterrogat de plibꝰ sbiectis:ꝛ hᵒⁱ p̄dicatū huic gdē sbto sup.iest:illi.i.alīj sbto nō iest:sic ēt cū pla p̄dicata iterrogant de plibꝰ subtis est qñ.i.ꝙtingit aliqñ ꝙ ambo p̄dicata isunt ambobꝰ subtis.Rursum est qñ i.aliqñ ꝙ nō isunt ambo p̄dicata ambobus subiectis: qz ꝟ est formidātū ꝟ.s.qñ nō est vītas in utroq; interrogato:nec falsitas in utroq;.formidāduz est eni ꝟ:qz sic faciēdo accidet nobis redargutio.Deide cuz dicit.

¶ Ut in his oronibꝰ:si ꝟ qdē est bonū illud ăt malū qñ ꝟ uez est dicē:qñ bonū ꝛ malū:ꝛ rursuz neq; bonū neq; malum.

¶ Ponit palogismos deficiētes ꝑm dictā fallaz:ꝛ qz nō est icōueniēs eūdē palogismū peccare ꝑz diūsas fallas. iō duo faċ:qz ꝓ° ponit hᵒ²¹ paloᵒˢ siue hᵒ²¹ orones.2°dic aliq̄s illarū orōnū cadē in alias solones:ꝛ peccare per alias fallas.2ª ibi⌊ Cadūt ꝙ he orones.⌋Circa ꝓᵐ q̄tu oz faċ ꝑm ꝙ q̄tuor paloᵒˢ adducit.1ª ibi⌊ Et si singulū.⌋3°ibi⌊ Ampliꝰ si bonū qdē.⌋4ª ibi⌊ Et duo iequli uz.⌋Circa ꝓᵐ duo facit:qz ꝓ° ꝓponit qđ itēdit.2° manifestat qđ dixerat.2ª ibi⌊ Nō eni utrūq;.⌋dicit ꝙ ꝙ accidit falli per plēs iterrogatiōes ut accidit i his oronibꝰ que dicent:vna aūt hᵒ²¹ oro est si ꝓpositis duobus: q̄rū hoc qdē est bonū:illud aūt malū:si querat utrum ꝟ sint bona uel mala:ꝛ det vna rñsio.accidet ꝟ icōueniēs qñ uerū est dicere ꝟ.i.vnū ꝛ idē eē bonū ꝛ malū ꝛ rursuz eē neq; bonū neq; maluz.Deide cū dicit.

¶ Nō eni ē utrūq; utriq;:q̄re idē bonuz ꝛ malū:ꝛ rursuz:neq; bonum neq; maluz.

¶ Manifestat qđ dixerat.s.ꝙ accidit idē eē bonū ꝛ malum:ꝛ nō eē neq; bonū neq; malū.d.ꝙ cuz utrūq; nō sit utrūq; qz positū est nō eē utrūq; bonuz neq; utrūq; malū:sed alterū bonū ꝛ alterū malū.si det ibi vna ꝛᵒ ut si dicant ambo eē mala:ul ābo eē bona ꝙtinget bonum eē malū:ul malū bonū.sed si idē est bonū ꝛ malū rōne qua bonū nō erit malū:ꝛ rōne qua malū nō erit bonū.ꝙ neq; erit malū neq; bonuz.iō ait:ꝙ qz utrūq; nō est utrūq;.si det vna ꝛᵒ accidet idē eē bonū ꝛ malum:ꝛ idē eē neq; bonū neq; malū.Deinde cum dicit.

¶ Et si singulū ipm sibi idē ꝛ alīj est diuersum qñ aūt nō alīs eadē sed sibi ꝛ diuersa alīs ipa:sibimet diuersa ꝛ alīs eadē.

¶ Ponit aliū palomᵐ.d.si singulū.i.si qdlibet ipz sit idē sibi ꝛ alīj diūsū.vi eni ꝟ eē simplr ꝙcedēdū:qz oia nō sūt eadē alīe:sz sūt eadē sibi ꝛ diūsa alīs.ꝟ ꝙ posito q̄rat utrū oia sibi ꝛ alīs sint eadē ꝛ diūsa:qz simplr rñdeat ꝙ sic:arguat ꝟ mō.oia sibi ꝛ alīs sūt eadē ꝛ diūsa.ꝙ oia ipa sibimet sūt diūsa ꝛ eadē ꝛ sup.silr alīs sūt diūsa ꝛ eadē:qđ ē icōuēniēs.nō ē ꝙ rñdēdū simplr:szcū q̄rit utrꝫ oia sibi ꝛ alīs sint eadē ꝛ diūsa.¶ Dōz ē ꝙ sibi sūt eadē ꝛ nō diūsa.alīs vo sunt diuersa ꝛ nō eadē.D.c.d.

¶ Amplius si bonū quidez malū sit:malū aūt bonum est duo fiant.

¶ Ponit 3ᵐ paloᵐ.d.ꝙ si bonū qdē sit malū:ꝛ malū sit ul fcm est bonū.ꝓpositis ꝙ talibꝰ duobus.q̄rū vnū de malo fit bonū:aliud vo eꝯ.si ꝙ q̄rat utrū illa fiāt bona uel mala si det vna rñsio:sequtur ꝙ duo fiāt vnuz:ut ꝙ ambo fiāt bonū:uel ambo fiāt malū.Deide cuz dicit.

¶ Et vnū iequaliū utrūq; ipsuz sibi equale quare equalia ꝛ inequalia ipsa sibi.

¶ Ponit 4ᵐ paloᵐ.d.ꝙ vnū iequliū.i.ꝓpositis duobus iequlibꝰ q̄rat utrū utrūq; sit ipz sibi eqle.si q̄rat utrū ambo illa sint eqlia si rñdeat vna rñsiōe:ꝛ dicat ꝙ ambo sūt sibi eqlia:cū positū sit ea eē ieqlia sequtur ipa esse eq lia ꝛ ieqlia.nō ꝙ dz rñderi vna rñsiōe.nā i plali nūo latet plalitas iterrogationū.Duo ergo iequlia si q̄rant an sint sibi eqlia:dz rñderi ꝑ plēs iterrogatiōes.dōo ꝟ ē sibi equale ꝛ alīj iequle:ꝛ reliquum est etiā sibi eqle ꝛ alīj iequale.quō aūt in tali palogismo est iterrogatio plēs patebit melius cū ostēdet quō cadat in aliaz solonem:ꝛ quō est ibi alia falla.Deide cū dicit.

¶ Cadūt ꝙ he oones ꝛ i aliaz solones.nā ambo ꝛ oia pla signt.Nō ꝙ idē p̄ter nomē accit dicere ꝛ negare.hoc ăt nō erat elēchus.Sz manifestū:qñ si nō vna iterrogatio plures fiant:sz vnū de vno dicat uel neget non erit impossibile.

¶ Oñdit quō alique oronū dictarū cadūt in alias solones:ꝛ peccāt per alias fallas.d.ꝙ he ones.i.alique dictaꝝ oronuz cadūt in alias solones:ꝛ peccāt per alias fallas.nō ambo.i.palo⁹ 4⁹ in quo querebat de duobꝰ ieqlibꝰ utrū ambo eēnt eqlia ꝛ oia.i.palo⁹ 2⁹ ubi q̄rebat utrū singula uel oia eēnt sibi ꝛ alīs eadē ꝛ diūsa.hi palogismi uel he ones pla signt.i.peccāt per fallacias i dictiōe i qbꝰ eisdē noibꝰ ul oronibꝰ pla sigmꝰ: iō sbdit ꝙ in talibꝰ nō accidit dicere.i.affirmare ꝛ negare idē p̄ter nomem.i.nisi ꝑz nomē.ꝟ aūt.s.affirmare ꝛ negare idē solū ꝑz nom̄ nō erit elēchꝰ.i.nō faċ ueraz ꝓdictionē.nō ꝙ ē va ꝓdictio qñ ē ibi plalitas sigtoꝝ:sz sz si sit simplꝫ iterrogatio:ꝛ nō fiāt plēs iterrogatiōes ut vna.sz dicat.i.affirmet uel neget vnū de vno nō erit ipole.i.non accidet icōueniēs si det ibi vna responsio.

Dubitaret forte aliqs quō oia.i.quō 2⁹ ꝛ 4⁹ paloꝰ in qbꝰ ponunt oia:ꝛ ambo cadūt in alias solones ꝛ peccāt nō solū per plēs iterrogatiōes:sz ēt pla signt ꝛ peccāt per fallas in dictione.

¶ Dōm ꝙ cū q̄rit utrū oia sibi ꝛ alīs sint eadē ꝛ diūsa:ꝟ est falla in dictiōe:qz est ibi amphibologia.nā cuz dicit.oia sūt eadē si ly sibi faċ ꝓstructionē recipꝛocā uerum est.nā qdlibet est idē sibi.sz si ly sibi faċ ꝓstructionē trāsitiuā est locutio falsa.nā si oia sūt eadē sibi trāsitiue loquēdo qdlibet erit idē alīj.isti eni diligunt se.duplex pōt esse sensus:uel ꝙ vnꝰ diligat alium:uel ꝙ glibet diligat seipm.ꝑmus sbus est trāsitiuꝰ.2⁹ recipꝛocꝰ. ꝛ qz diūsa rō ꝓstruēdi iducit amphibologiaz in p̄dicta locutiōe pōt eē amphibologia.sicut ēt ibi pōt esse compositio ꝛ diuisio.nā cū dicit oia sibi ꝛ alīs sunt eadez ꝛ diuersa p̄nt ꝓferri ad p̄cedētia ꝙiunctim ut sit sensus oia sunt eadē ꝛ diuersa sibi.ꝛ oia sunt eadē ꝛ diuersa alīs:ꝛ sic est locutio fla.si vo referat diuisiz ut sit sbus. oia sunt eadē sibi ꝛ diuersa sunt alīs:sic pōt esse locutio uera.ꝛ qz taz cōpō q̄z amphibologia sūt fallacie in dictiōe:ꝛ peccāt aliquo mō:eo ꝙ eisdē noibꝰ uel oronibꝰ plura sigmus.iō dicunt dicte ones cadere in alias solones ꝛ significare plura:qz peccant per fallacias in dictione in qbus plura significam⁹.eodē aūt mō intelligēdū est de ambobꝰ.i.de paloᵒ illo i quo ꝓpositis duobꝰ ieqlibꝰ.querit utrū ambo sint sibi eqlia.nā si ly sibi faciat cōstructionē trāsitiuā est locutio falsa.erit enim sbus ꝙ qdlibet sit eqle alīj.si vo faciat ꝓstructionē recipꝛocā erit locutio uera:qz erit sbus ꝙ utrūq; sit eqle sibi.ꝙ est ibi amphibologia pp diūsaz rōnē ꝓstruēdi.cuz ꝙ semp ꝑ numerū plalē fiat iterrogatio plēs:in dictis paloᶦˢ erit falla ꝑz plēs iterrogatiōes:ꝛ qz pla ibi sik interrogantur.erūt ēt sibi alie falle ꝑz qd qđ dictum est.

¶ Adūtēdū tñ ꝙ i ambo ꝛ i oia ab aliqbꝰ alr assignat falla in dictiōe q̄z dixerim⁹.dicūt enim ꝙ ambo ꝛ oia pla signt:qz pñt teneri collective uel distributive.cum ꝙ dicit.oia sunt sibi eadē:si ly oia teneatur collective erit locutio fla.erit eni sbus ꝙ oia collective ꝛ ꝙiūctiz

sumpta eadē māz hēant. sz si ly oīa teneat distributiue ut reddat pdicatū cuilibet pti sbi per se diuisiz ut sit sensus. oīa sunt eadē sibi. i. qlibet p se acceptū sibiipi est idē: est locutio va. sic et duob⁹ ieqlib⁹ mostratis ambo sūt sibi eqlia: si ly ambo teneat distributiue: z nō sūt sibi eqlia: si teneatur collectiue: sm ergo huuc modum in dictis palogismis erit equocatio. Cap. x.

A illis aūt qui deducūt ad idē frequēter dicere: māifestū qm nō dādū eoz que ad aliqd dicūtur significare qdē sepatas per se pdicatiōes ut duplū sine eo qd ē duplū dimidij: qm i eo vī.

¶ In pte ista ut dicebat phs docet soluē ad palogismos siue ad rones que ducunt ad nugationē. Nugatio aūt ut patuit ex p° li° maxie videt ptigē circa relatiua z circa ppias passiōes. duo ḡ facit: qz p° docet soluē ad nugationē put videt ptingere fieri circa relatiua. 2° put videt ptingē circa ppias passiōes. 2ª ibi ¶ In his autē per que. ¶ Circa p^m duo facit. qz p° docet soluē ad nugationem put videt fieri circa relatiua per se. 2° put videt ptingē circa relatiua sm suū gen⁹. 2ª ibi ¶ Neqz scientia in spe. ¶ Circa p^m tria facit: qz p° ponit qd itēdit. 2° pbat ppositū. 3° ex his que dixerat manifestat per exēpla itētū. 2ª ibi ¶ Nā z decē. ¶ 3ª ibi ¶ Duplum aūt nō sīgt. ¶ dicit ḡ q in illis oronib⁹: uel in illis palogismis qui deducūt ad frequēter idē dicere manifestū quō soluēdū: qm nō ē dādū. i. nō est pcedēdū eorū que ad aliqd onr sm pdicatiōes per se z sepatas sīgre sup. idē qd sīgnt ipe ores: uel idē qd sīgnt in orib⁹ cōtucta ut duplū sūptū per se sine eo q est duplū dimidij nō sīgt idē q hec oro duplū dimidij sīgt: qm in eo. i. in duplo videtur. i. intelligit dimidij. non enim ppter hoc quonia in duplo intelligit dimidij. dupluz per se sumptū significat idē qd duplū dimidij.

Dubitaret forte aliqs. qz videt q duplū per se sūptū idē significet qd duplū dimidij. Nā ut dicit 4° meta^ce. rō quā sīgt nomē ē diffō cō.28 qcqd ḡ ptinet ad diffōnē alicuius: videt ptinē ad sīgtū ei⁹. cū ḡ vnū relatiuoz ptineat ad diffōnē alteri⁹: videt vnū relatiuoz ptinē ad sīgtū alteri⁹. ¶ Dōz q nō oīa hnt pari rone diffōnē nec oīa ex eq hnt qdditatē: sz qdā hnt diffōnē simplr ut ea in qrū rone nihil ponit qd nō ptineat ad eentiā eorū, quedā aūt hnt diffōnē per additaméta: in quorū rone aliqd ponit qd nō est de eentia eoz. si ergo pcedi pōt absolute loquēdo in his que habent diffōnez simplr totū id qd ptiet ad diffōnez rei ptinē ad ei⁹ sīgtū: in his tñ que hnt diffōnem per additaméta: nō totū qd ad talē diffōnez ptinet ptinere pōt ad eoz significationē. rō ḡ quam sīgt nomē est diffō in hntib⁹ diffōnez simplicē. q si cū h uellem⁹ trahere ad diffōnes per additaméta: dicerem⁹ nō totā diffōnē ptinere ad sīgtionē nois sed ptez: qz in ea aliqd ponit qd est de sīgto nois: z qz relatiua z ulr per se passiōes hnt diffōnē per additaméta. ió nō qcqd ponit in diffōne talius ptinet ad sīgtionez eoz. lz ergo dimidij ptineat ad diffōnez dupli nois tñ dupli nō sīgtur dimidij: z lz nasus ptineat ad diffōnē simi: nois tñ simi nō sīgtur nasus nisi uellem⁹ accipe sīgtionem large. ut dicere[illegible] sīgri p aliqd qcqd dat itelligi per ipm: sm quē mod[illegible] de sīgto nō loqmur. ex hoc ergo apparet q non sīgre idez nomen qd oro duplr pōt intelligi, pmo ut in pmo libro exponebat: qz nō sīgt idē nomē per se sumptū: z in oro ne positū: ut duplū non sīgt idez per se sumptū z conīctuz dimidij: qz duplum per se sumptū dat itelligere dimidij. ¶ iunctū aūt dimidij non ulteri⁹ dat itelligere ipm. z sic loquendo accipim⁹ sīgtionez large. put qcqd est de itellectu alteri⁹ aliquomō ptinet ad sīgtionez ei⁹ si ergo duplū per se sumptū z ¶ iunctuz alteri diuersificatur sm itell'z. z aliqd dat itelligere per se sumptū: qd non dat itelligere ¶ iunctū alteri sic: z acceptū aliquo mō dici potest non sīgre idez. 2° mō potest itelligi q nō idē sīgt nomē q oro accipiēdo sīgtionē ppie: sm quē modū qlibet termin⁹ icomplexus sīgt quid icōplexū. z nō qd cōplexū. nomē ergo: qz dicit quid icomplexuz non sīgt idē qd oro que dicit quid cōplexū. duplū ergo non sīgt idem qd duplum dimidij. qztūcunqz ergo dimidij sit de intellu dupli: nō tñ sīgtur nomine dupli. he aūt due expōnes ex eadē radice pcedunt: z vna alteri suffragatur. Deinde cum dicit.

¶ Nā z decē in vno min⁹ decē: z facere in non facere: z oīno in negatiōe dictio. Nō tñ sigs dicit h nō eē albū dicit albū idē eē.

¶ Probat qd supposuerat. vz q nō qcqd itelligitur in alio est de sīgtioe ei⁹. d. q decez itelligunt in decē vno minus. i. in nouē. si eni facere itelligit in nō facere: z oī no i negatiōe itelligit dictio. i. affirmatio: z lz affirmatio sit de itell'u negatiōis: nō tñ sīgtur per negationez. nō eni sigs dicē hoc nō eē albū: dicē h eē albū. nō eni idē sīgt albū: z nō albū: lz albū sit de itell'u nō albi: sic etiā supplēdū est q decē nō sīgtur per nouē: lz possit eē de itell'u ipsi⁹ nouē: ex quo patet q non qcqd est de itellu alteri⁹ ppie ptinet ad sīgtionez eius.

Dubitaret forte aliqs. qz lz nō videat hre dubiū q affirmatio sit de intell'u negatiōis qz puatio nō pōt cogīsci nisi per habitū. z lz nō videat hēre dubiū q affirmatio nō sīgtur p negationem qz oppositoz opposita est sīgta: videt tñ dubiū quō decē itelligunt i nouē. Nō eni est dubiū q decē nō sīgnt p nouē: qz tota eēntia totⁱ⁹ integralis nō claudit in aliqua sui pte. ¶ Dōz q nouē per se acceptū nō dat itelligere decē. sz nouē ut deficit a decē de necitate dat itelligere decē. nullus eni posset itelligere aliqd ut deficit ab alio nisi itelligeret illud a quo deficit. phs aūt non simplr pcedit q decē itelligant in nouē: sed vult q decē itelligant in decē vno min⁹. i. itelligunt i nouē: nō simplr: sed ut deficiūt a decē. Deide cuz dicit.

¶ Duplū aūt neqz significat nihil fortasse quēadmodū: neqz qd in dimidio est qd si forte significat: sed nō idē z copulatur.

¶ Ex his que dixerat māifestat itētū. vz q h nomē duplū nō sīgt idē qd oro. d. q duplum fortasse nō sīgt nihil: quēadmodū neqz qd est i dimidio. i. neqz dimidiū sup. sīgt nihil. q si forte h⁹ⁱ duplū aliqd sīgt nō sīgt illd qd z copulatū. i. nō sīgt idē qd oro. ¶ Notādū aūt q dicē duplū fortasse nō nihil sīgt: z ait: si forte aliqd sīgt: qz relatiua nō ppe sīgnt aliqd: sz ad aliqd: nec ppe sīgt aliqd in se: sz ad alid ordinatū. vñ z ¶ tor ait 12° meta^ce q iter cetera pdicamēta relatio min⁹ hēt de eē z qzto hēt min⁹ de eē min⁹ hēt qd significet aliqd. ió phs de relatiuis loquēs qsi sub dubitatione ait q forte duplū non nihil sīgt: z q forte aliqd sīgt. Deinde cum dicit.

¶ Neqz scientia in spe ut si est scientia medicina ipm qd cōe: illud aūt erat scientia scibilis.

¶ Qd dixerat de relatiuis sm se q nō sīgnt idez qd oro ondit vitatē hēre in relatiuis sm suū gen⁹. medicia eni que dicit ad aliqd: qz scia dicit ad aliqd nō sīgt idē qd oro: z scibile nō est de sīgtiōe medicie sicut dimidij nō erat de sīgtione dupli. Intēdit aūt talē rōnē. medicia nō est ad aliqd nisi qz scia est ad aliqd: sz scia nō sīgt idē qd oro. ergo nec medicia: nec aliq scia spālis sīgt idez qd oro. de hac autē rone non ponit nisi vtutem medij. vz q scia spālis nō dicit relatiue: nisi qz scientia coiter dicta dicit relatiue: ió ait: q neqz sciaz in specie. i. neqz

ſpālez ſciaz ſup. cōcedēdū eſt ſigre idē qđ oro. uel neqz ſciaz in ſpe. i. neqz ſciaz ſpālē ſup. dicimus eē relatīū ꝟz ſe: ſz ꝟz ſuū genus: ut ſi medicina eſt ſcia ipm qđ eſt cōe i. ipſa ſcia eſt illud qđ erat ſcia ſcibilis. i. qđ dr relatiue ad ſcibile. medicina ḡ nō dr relatiue: niſi qr ſcia dr relatiue. ¶ Nōm aūt ꝙ lz ſit ſcibile de itellu ſcie: nō tñ ſignificat noie ſcie: z mltomagis nō ſigtur noie medicine. nā ut ſuꝑ oſtēſuz eſt. nō gcgd eſt de itellu alicui⁹ eſt de ſigtione ei⁹. ¶ Nōm ēt ꝙ cū tota cā ḡre medicina uel aliq ſcia ſpālis videat ſigre idē qđ oro: ſumat ex pte relatiōis: ſi ea que ꝟm ſe ſunt relatiua non ſignt idē qđ oro: ut pz ꝑ habita. ea que nō ſūt relatiua niſi ꝟz ſuū genus mlto magis nō ſignificabūt idē qđ oro. D. c. d.

¶ In his āt ꝑ q̄ oñdunt ꝑdicamētis b̄ dicē dū qm̄ nō idē eſt eſſ: z in oro qđ oſtēdit.

¶ Docet ſoluē ad nugationē reſpectu ipſaꝝ paſſionū. z duo facit: qr ꝑ⁰ ꝓponit qđ itēdit. 2⁰ manifeſtat ꝓpoſituz ibi. Cauū eni coiter. dicē ḡ ꝙ in his ꝑdicatis. i. in hiſ accītib⁹ ꝑ que oñdunt ſup. ſbiecta b̄ é dōz ꝙ nō eſt idē accipe ipaz paſſionē: uel ipz accīs qđ oñdit eſſ. i. ꝑ ſe z ſepatū: z accipe ipm ut eſt in oro: z ut eſt alteri ꝯiunctū. ſicut eni ſoluebamus ad nugationē circa relatiua dōz ꝙ nō ſigt idē nomē qđ oro: nec idē ſigt nomē ꝑ ſe ſūptū z alteri copulatū. ſic dicim⁹ ſoluē ad nugationez circa accītia: qr in talib⁹ nō ſigt idē nomē qđ oro: nec idē ſigt accīs ꝑ ſe ſūptū: z ut é in oro poſitū. ¶ Notādū aūt ꝙ dic in his ꝑdicamētis ꝑ que oñdunt ſbiecta: qr accītia: ut dr in ꝑ⁰ de aia. ꝯferūt magnā ptez ad cogſcēdū ꝙ qđ é. ¶ Nōm ēt ꝙ tā ꝑ accītia coia q̄z ꝑ accītia ꝓpa aliq mō oñdunt z declarant ſbta: magis tñ ꝑ ꝓpa q̄z ꝑ coia: qr magis ꝓpe declarat aliqđ ut manifeſtat ſb rōne ꝓpa q̄z ut manifeſtat ſb rōne cōi. ꝑ ꝓpa vo ſb rōne ꝓpa. iō ſbta magis oñdunt z mānifeſtant ꝑ h accītia q̄z ꝑ illa. ¶ Nōm ēt ꝙ apparēs nuga⁹ maxie fit ꝑ accīa ꝓpa eēt ꝑ ſe paſſiōes. tñ qr forte videt alicui nugationē apparēté fieri ꝑ accīa coia. iō phz i ſeqntib⁹ de utriſqz exequit oñdēs nullū eoꝝ ſigre idē qđ oro: z ſbm nō eē de ſignificatiōe alicuius accidētis. D. cū. d.

Tex. 2ti. 11.

¶ Nā cauū coiter qđ idē ſigt in ſimo z rhebo. additū āt nihil ꝓhibet b̄ qdē naſo: illō autē conuri ſignificare. naz hic qdez ſimū: illic autē rhebū ſignificat: z nihil differt dicere naſus ſimus: naſus cauus.

¶ Manifeſtat itēruz oñdēs ſbm nō eē de ſigtiōe alicui⁹ accītis: ꝓ qđ nullū nomē accidentis ſigt idē qđ oro. duo ḡ fac: qr ꝑ⁰ oñdit ſbiecta nō eē de ſigtiōe accītiuz coium. 2⁰ oñdit ea nō eſſe de ſigtiōe accītiū ꝓprioꝝ. 2ª ibi. Amp̄. nō dāda eſt. In ꝑª pte itēdit talē rōnē. illō qđ eſt ꝑter itell'm alicui⁹ nō eſt de ſigtiōe ei⁹: ſz ſbiecta ſūt ꝑter itell'm accītiū coiuz. ḡ nō ſūt de ſigtiōe ipſoꝝ. qđ aūt ſbm ſit ꝑter intell'm accītis cois declarat. d. ꝙ cauū ſūptū coiter idē ſigt in ſimo z in rhebo: ſicut aial coiter ſūptū idē ſigt in boie: z in leone. additū tñ cauū nihil ꝓhibet in naſo qđ ſigre h. i. ſimuz. cruri aūt additū ſigre illō. i. rhitū ſiue claudū: z exponit ſe. d. ꝙ cauū additū huic. i. naſo ſigt qdē ſimū. additū autē illō. i. ad illud ut ad crus ſigt rhitū. i. claudū. iō ſbdit ꝙ nihil differt dicē naſus ſimus z naſus cauus. ſic ēt non differt dicē crus cauū z crus rhitū: ſiue crus claudū. accipiēdo claudicationē ꝓut accit ex ꝯcauitate cruris. ¶ Notādū aūt ꝙ ut declarari hēt in 7⁰ metaphice. ſbz in diffinitiōe accītiū ſe hēt ſic dicta in diffōne ſbaꝝ. ſicut eni ſiali additū rōnale hoiez ꝯſtituit. addita vo ei alia differētia ꝯſtituit aliā ſpēm. ſic cauo additus naſus ꝯſtituit ſimū. ſi vo addat cauo aliud ſbm ut crus ꝯſtituit aliā ſpēz accītis ſiue aliā paſſionē ut rhitū. cū ḡ dicta ſit pter itell'm gñis: naſus eſt ꝑter itell'm cauī: z qđlibet ſbz eſt ꝑter itell'm accītis cois: ḡre nō ꝓtinet ad ſigtionez eius. ut ḡ phūs oñderet ſbiecta eē ꝑter itell'm accītiū coiuz declarauit ꝙ ſe hñt ad ea ſicut dicta ad genus. cū cauū qđ eſt accīs cōe addituz alteri z alteri ſbo faciat aliā z aliā ſpēz accītis. ſicut gen⁹ additū alij z alij dicie faciāt aliā z aliā ſpēz dicie. ¶ Notādū ét ꝙ hec ſra que exꝓpoſita eſt de accītib⁹ cois⁹ exponi poſſet de accītib⁹ ꝑ ꝓꝑijs. poſſet eni ſic foꝛari rō. nihil differt dicē naſus ſimus z naſus cauus: ſed dōo naſus cauus nō eſt ibi nugatio: qr naſus nō eſt de ſigtiōe cauī. ḡ dōo naſus simꝰ nō eſt ibi nugatio. qr naſus nō eſt de ſigtiōe ſimi.

Dubitaret forte aliqs. utruz uex ſit ꝙ nō differt dicē naſus ſimus z naſus cauus: z vi ꝙ nō. qr ſimus dat itelligē naſuz. In diffōne eni ſimi ponit naſus: ſz cauus nō dat itelligē naſuz: qr in diffōne eius nō ponit naſus. ¶ Dōz ꝙ cauū z ſimū dupliciter ꝓnt accipi. ſ. ꝟm ſe z ut ſunt cōiuncta naſo. accepta aūt ꝟz ſe differunt: qr cauum per ſe acceptum non dat intelligere naſum: ſz ſimum dat intelligere ipſum ut vo ſūt ꝯiuncta naſo: ſicut ſpectat ad ꝓpoſitū nō differūt: qr ſicut dōo naſus cauus nō ulterius ibi itelligitur naſus. ſic ꝯiūctū ſimū naſo nō ulterius dat ipz intelligē. ſignāter ḡ phūs nō ait ꝙ nihil differūt cauus z ſimus ꝟz ſe accepta: ſz ꝙ nō differūt ut ſūt ꝯiūcta naſo: qr ut ait nō dicit dicē naſus ſimꝰ z naſus cauus. D. c. d.

¶ Amplius nō eſt dāda dictio ꝟm ntm̄. falſuz eni b̄ eſt. nō eni eſt ſimū naſus cauus: ſ naſi b̄ ut paſſio: ḡre nihil icōueniēs ſi naſus ſimus naſus eſt hñs cauitatē naſi.

¶ Oñdit ſbiecta nō eē de ſigtiōe accītiū ꝓprioꝝ. Intēdit aūt talē rōnē. illud qđ eſt de ſigtiōe alicuius principaliter: z in recto ipoꝛtat ꝑ ipm: ſed noie accītis ꝓprij ꝑncipaliter z in recto nō ipoꝛtat ſbm. ḡ de ſigtiōe accidētis ꝓprij nō ꝯtingit eē ſbz. ideo ait ꝙ amplius nō eſt danda dictio ꝟz ntm̄. i. nō eſt dādū ꝙ in ntō z in recto ſignificet ſbm in dictiōe accītali. nō eniz ſimus eſt naſus cauus: ſed eſt ut paſſio: ſiue eſt naſi cōcauitas nihil inconueniens ſequeretur dicendo naſus ſimus: ſed eſt naſus hñs concauitatem naſi.

Dubitaret forte aliqs. qr videt eſſe bene dictū ꝙ ſimus eſt naſus cauus. naz ſicut predicat aliquid: ſic oportet accipere diffinitiōez eius: cū ergo paſſio in cōcreto predicet de ſubiecto in recto: qr bñ videt ꝙ naſus eſt ſimus. In abſtracto autem denoiet ipſum in obliquo: qr non bene dicit ꝙ ſimitas ſit naſus: ſed ꝙ ſit aliquid naſi. ¶ His ergo ſuppoſitis videt eſſe dicendū ꝙ ſi diffiniat paſſio in cōcreto ponet ibi ſubiectū in caſu ntō dicendo. ſimus eſt naſus cauus. ſed ſi diffiniat paſſio in abſtracto ponet ibi ſubiectū in obliquo: qr ſi diffiniret ſimitas non diceretur ꝙ ſit naſus cauus ſed ꝙ ſit naſi cauitas. nō ergo bene dicit phūs cū ait ꝙ ſimus nō eſt naſus cauus: ſz naſi paſſio. ¶ Dōm ꝙ ſimus lz iplicet naſuz in recto: qr bñ dr naſus eſt ſimus: nō tñ ſigt ipm in recto: qr ſigre in recto hoc eſt ſigre ꝑncipaliter z formaliter. ſimus eni ꝑncipaliter z foꝛmaliter ſigt ſimitatez. z ulr ois paſſio foꝛmaliter z ꝑ ſe ſigt accidēs. māliter aūt z q̄ſi ex ꝯnti ſigt ꝓpoſituz ſbm tanq̄z ꝓprijs mām: circa quā hēt fieri. reſtat ḡ querere utrū ſimus iplicet naſuz in recto: z utrū ſignificet ipſum in recto. cū ḡ dr ſimus eſt naſus cauus. ſi hec diffinitio denotat modū quo naſus iplicat in ſimo: ſic eſt recta z ꝯgrua: ſed ſi denotat modū quo naſus ſignificatur in ſimo: ſic nec eſt recta nec eſt congrua. dictū eſt eni ꝙ ſimus implicat naſuz in recto. ſigt tñ ipz in obliquo: z qr phūs loquitur de modo ſignificandi: non de modo implicandi: quod queritur nō hēt dubiū.

Cō. 18.

Alteriꝰ forte dubitaret aliqꝫ quō differt iplicatio a sig̃tiōe. ¶ Dōz q nisi passio iplicaret sb̄z nunq̄z p̄dicaret de eo. ubi enī i simo iplicaret nasus nō bñ diceret nasus sim⁹. sic ḡ passio p̄dicat de sb̄iecto: sic iplicat ip̄z: ꝛ qꝛ sim⁹ p̄dicat de naso in recto: iō in recto iplicat ip̄z: nō tñ sig̃t ip̄z i recto: qꝛ sig̃re in recto est plus q̄z iplicare uł denotare i recto. illō enī i recto sig̃tur qō iportat̄ p nomen p̄ncipaliꝫ ꝛ p se: ꝛ qꝛ passio p̄ncipaliꝫ ꝛ forialiter dic̄ accn̄s: ꝛ nō sb̄z. iō noie passiōis dꝫ sig̃ri sb̄m nō i recto: sꝫ i obliq̄. ħ si bñ p̄siderent appere p̄t quō differt iplicatio a sig̃tiōe: qꝛ sic implicat aliqd p aliō ut denotet p illō. si ḡ denoiet i recto iplicat in recto: sꝫ si dꝫ sig̃ri i recto nō suffic̄ q denoiet i recto: sꝫ regrit q p̄ncipaliꝫ iportet p ipm. ¶ Notādū āt ad itelligētiā oiuz dc̄oꝝ q si p̄sideret que dc̄a sunt appet duplr eē aliqd de itellectu alteri⁹: qꝛ uel sig̃tur p ip̄z: uel nō ē de sig̃tiōe ipsi⁹: qꝛ ut pz p hita. nō q̄qd intelligit i alio ē de sig̃tiōe ei⁹. illō ḡ qō sic ē de itellectu alteri⁹ qō tñ ē de sig̃tiōe ei⁹: siue apponat̄: siue nō: semp itelligit i tp̄o. sꝫ qō sic ē de itellu alteri⁹ nō ē de sig̃tiōe ei⁹ q si apponit nō ulteri⁹ itellit. tota ḡ itētio phi in h̄ caplo ē oñdē q unū relatiuoꝝ sic ē de itellu alterius q tñ nō sig̃tur p ip̄z sb̄z: sic ē de itellu alteri⁹ passiōis: q tñ nō sig̃tur p eā. duplū enī lz det itelligere dimidiū: nō tñ sig̃t dimidiū. noie enī duplī nō sig̃tur h̄ oro duplū dimidiū: sꝫ duplū solū. iō odo duplū dimidiū nō est ibi nugatio: qꝛ nō ulteri⁹ itellit ibi dimidiū. sic ēt lz nasus intelligat i simo: nō tñ sig̃tur p ip̄z. sim⁹ enī nō sig̃t hāc oronē s. nasuz simū: uel nasuz cauū: sꝫ noie simi sig̃tur solū similitas: uel solū cauitas. iō odo nasus sim⁹ nō est ibi nugatio: qꝛ nō ulteri⁹ itellit ibi nasus: q si forte aliqs uellet dicē nasuz eē de sig̃tiōe simi: accipiēdo sig̃tionē large. pz q si nasus aliq̄ mō ē de sig̃tiōe simi. nō ē de sig̃tione ei⁹ i recto: sꝫ i obliq̄: pp qō si appositū ulteri⁹ itellit: nō itelliget i recto: sꝫ i obliq̄. nasus ḡ sim⁹ non est nasus cauus: sꝫ ē nasus hñs cauitatē nasi: ꝛ qꝛ sic nō ē ibi nugatio: pz q ꝓiūgēdo relatiuū relatiuo ꝛ sb̄m ꝓpe passioni nō est ibi nugatio. qō totū ex h̄ segt̄: qꝛ nō idē sig̃t nomē qō oro nec p nomē sig̃tur qd cōplexū sꝫ icōplexū vnū enī relatiuū nō sig̃t se ꝛ aliud relatiuū. sꝫ se solū ꝛ noie passiōis nō sig̃t passio ꝛ sb̄z: sꝫ passio solū. uł si sig̃t sb̄z h̄ ē i obliq̄: nō i recto. iō ꝑz talia nō cōmittit nuga⁹.

E soloecismo aūt ꝑm qd qdē videtur accidere diximus ꝓus. Quō āt soluēdū i ipsis oronib⁹ manifestū.

¶ In pte ista ut dicebat̄ pb̄s docet soluē pa^mos ducētes ad soloe^m ꝛ duo fac̄: qꝛ p⁰ ꝓtinuat dc̄a dicēdis. 2⁰ exegt̄ de itēto ibi. ¶ Oēs enī h^ol. ¶ dic̄ ḡ q de soloe^mis ꝑz qd q dē vident accidē. i. ꝑz q̄s pa^mos fiūt. dixim⁰ ꝓus. i. in p⁰ li⁰ sꝫ quō ē soluēdū i ipsis orōib⁹ ducētib⁹ ad soloe^muz erit manifestū nūc i h̄ 2⁰ li. In p⁰ enī docuit soloe^os ꝓstituere. In h̄ aūt 2⁰ docet eos soluere. Deinde cuz dicit.

¶ Oēs enī hui⁹ h̄ uolūt ꝓstruere. ¶ Putas q̄ dicis uere eē h̄ uere est. ¶ Dicis aūt qdez esse lapidem: est ergo quid lapidem.

¶ Exegt̄ de itēto. ꝛ tria facit: qꝛ p⁰ docet soluē ad rōnes ducētes ad solonē cū rectū mutat̄ i obliquū. 2⁰ cū obliquū mutat̄ in rectū. 3⁰ cū obliquū mutat̄ in obliquuz. 2ª ibi. ¶ Putasne scis h̄. ¶ 3ª ibi. ¶ Putasne cui⁹ sciam. ¶ circa p^m tria fac̄ ꝑz q tres pa^mos ponit in q⁰ casus rectus mutat̄ i obliquū. 2ª ibi. ¶ Putasne uez ē. ¶ 3ª ibi. ¶ Neq; si quē dicis. ¶ h^a i duas: qꝛ p⁰ ꝓpōit palo^m. 2⁰ docet ip̄z soluē ibi. ¶ Aut dicē lapidē. ¶ dic̄ ḡ q h^ol oēs orones que dicent uolūt cōstituē h̄. i. soloe^m: ut putas ne qō tu dicis uere esse: uere est h̄. i. uere est illud qō tu dicis: hec est maior. dicit qdē esse lapidē: hec est minor. ergo qdē est lapidē: hec est cōclusio. Deinde cum dicit.

¶ Aut accidē lapidē nō ē dicē q: sꝫ quē: nec h̄: sꝫ hūc. Si ḡ dicat aliqs: putasne quē ve dicis cē ē hūc: nō vł loq rōanc: quc̄admodū neq; si dicat: putas quā tu dicis eē ē h̄.

¶ Soluit. ad cui⁹ euidētiā sciēdū q solo oiuz oronū ducētiū ad soloe^m vł ꝓsistē i oñdēdo q nō ē silis acceptio i p̄missis: ꝛ i ꝛne. nā cū dī q tu dicis eē: h̄ est: uł quē tu dicis eē: h̄ ē: i p̄missa hac cū h̄ infinitiuo eē ponit accusatiuus: sꝫ cū h̄ idicatiuo ē ponit ntūs. cū ḡ ulterius ꝓcedit lapidē dicis eē. ḡ lapidē est. si eēt bon⁹ ꝓcessus cū in ꝛne ponat̄ h̄ v̄bū idicatiuū. s. est: oporteret q talis casus accipet̄ in ꝛne cū h̄ v̄bo ē q̄lis accipiebat̄ i p̄missis sꝫ i p̄missis accipiebat̄ i ntō. nō eni dicebat̄ q tu dicis eē hūc ē: sꝫ h̄ ē uel h̄ ē. si ḡ eēt silis acceptio in ꝛne sic in p̄missis: uel nō fieret soloe⁹: uel eēt icōgruitas i p̄missis duo ḡ fac̄: qꝛ p⁰ docet soluē ad dictā oronē: qꝛ nō ē silis acceptio in p̄missis ꝛ in ꝛne. 2⁰ oñdit q si fiat acceptio silis: uł nō erit soloecism⁹: uel erit icōgruitas i p̄missis 2ª ibi. ¶ Lignū aūt dicē. ¶ dic̄ ḡ q aut soluēdū est: qꝛ dicere lapidē nō ē dicē qd: sꝫ quē nec ē dicē h̄ sꝫ hūc. i. nō est dicē aliqd in casu ntō: sꝫ in accusatiuo p qō innit q in ꝛne cū h̄ v̄bo ē accept⁹ ē accusatiuus: cū tñ in p̄missis accept⁹ sit ntūs. si ḡ eēt silis acceptio i p̄missis: sic in ꝛne: ut si aliqs dicat. putasne qō uere dicis eē: hūc est nō vł loq romane. i. nō vł loq latine: qꝛ cū h̄ v̄bo ē nō dꝫ poni hūc. i. actūs sꝫ ntūs. quēadmodū ḡ neq; est locutio romana. si aliqs dicat putasne qō tu dicis eē ē h̄ qꝛ ē ibi discordia i gñe: ita sup. nō ē locutio rōana dō q tu dicis eē ē hūc: qꝛ ē ibi discordia in casu. ¶ Notā dū āt q ligua romana multū appropinq̄t ligue latine. vñ ꝛ coiter illa lingua dī lingua latina: nō loq ḡ romane est nō loq ꝛgrue: uel nō loq latine. Deinde cū dicit.

¶ Lignū autez dixit h̄ aut quecūq; nec femininū: neq; masculinū sig̃t: nihil differt quare nō fit soloecismus. Sed qō dicis eē est h̄: lignū aūt dicis eē. est ergo lignū lapis aūt ꝛ h̄ masculini habēt declinationē.

¶ Oñso orones ducētes ad soloe^m soluēdas eē p dissilez acceptionē i ꝛne ꝛ i p̄missis. In pte ista oñdit q si fiat silis acceptio uel nō fiet ibi soloecism⁹: uel opz esse icōgruitatē in p̄missis. duo ḡ fac̄: qꝛ p⁰ oñdit q̄n p silez acceptionē nō fit soloecism⁹: qꝛ h̄ nō fit q̄n ē acceptio ꝑz neutrū. 2⁰ ostēdit pp silez acceptionē ē icōgruitas in p̄missis: qꝛ h̄ est si fiat acceptio ꝑm gen⁹ masculinū: ul ꝑz gen⁹ femininū ibi. ¶ Qō siqs dicat. ¶ ꝓtinuet sic. dcz est tales orones soluēdas esse oñdēdo q est in eis dissilis acceptio: sꝫ si fiat silis acceptio ꝛ h̄ ꝑz neutrū nō ē ibi soloecism⁹. iō ait q dicē lignū sic. i. silī mō in p̄missis sic in ꝛne. uel ēt sic dicē quecūq; nec masculinū nec femininū sig̃nt. i. q̄cūq; sunt neutri gñis: nihil differt. i. nō erit ibi dīa i ntō ꝛ i actō: qꝛ neutr⁹ gen⁹ h̄ēt illos casus silēs. nō ḡ fiet soloecism⁹ sꝫ fiat oro sic. i. p neutrū: ut si dicat̄ q tu dicis eē h̄ est. lignū aūt dicis eē. ḡ lignū est: nulla est ibi icōgruitas: qꝛ lignū dic̄ qd neutrū. Lapis aūt ꝛ h̄ ꝓnomē h̄ que hūt determinationē masculinaz differunt ꝑm ntm̄: ꝛ fiet in eis soloecismus. ꝛ si sit silis acceptio in premissis ꝛ in ꝛclusione. Deinde cuz dicit.

¶ Qō siqs dicat putasne ē h̄ illa: deide dicat rursuz qō āt nō h̄ ē coris⁹ ita dicet. ē ḡ h̄ illa. nō sillogizauit soloecismū: nec si coriscus significet idē qō illa: nō det aūt q rn̄ det sꝫ opz h̄ ad iterrogare. Si āt neq; est ueruz neq; dat nō sillogizauit: neq; in eo

qđ est qd:neq; ad eũ qui interrogatus est.

¶ Oñdit quŏ p filez acceptionẽ si nŏ fiat ꝑm genus neutrũ est incõgruitas in ꝑmissis.ꝛ duo facit:qꝛ ꝑ° oñdit quŏ est icõgruitas in ꝑmissis ex diuersitate generũ.2° oñdit silr eẽ hꝰi icõgruitatẽ ex diũsitate casuum.1ª ibi ¶ Silr ꝯ oz ꝛ illis. ¶ dicit ꝯ qꝫ siquis dicat.putasne ħ est illa.deinde rursuz dicat opponẽs.qđ aũt est ħ.nõne ħ est coriscus.si rñdẽs dicat ita cõcludaꝛ ab opponẽte.ꝯ ħ.i.coriscus est illa.hec icõgruitas in ꝫne.vz.coriscus est illa.segt ex icõgruitate sũpta in ꝑmissis cũ dicebaꝛ. putasne ħ est illa.iõ ait ꝙ sic arguẽs nõ silr̃auit soloeᵐ: mo dato ꝙ coriscus significet idẽ ꝙ illa:si ille q rñdet nõ det.i.nõ ꝫcedat ꝙ coriscus significet idẽ ꝙ illa non ꝫcluderet soloeᵐ ꝫ rñdẽtẽ.oz eni ad iterrogare uł coiterrogare:ut hẽt greca correctio.i.silr cũ aliꝫ:uel inter alia opz iterrogare a rñdente ħ utrũ.s.coriscus significet idẽ qđ illa.nõ eni ꝫcludeꝛ ꝫ rñdẽtẽ nisi ħ ipe concedat.iõ ꝟbdit ꝙ si neq; est.i.neq; sigt idẽ coriscus qđ illa.neq; dat.i.neq; rñdẽs ħ ꝫcedat opponẽs nõ silr̃auit neq; in eo qđ est qđ.i.neq; ꝟz vitatẽ:ut hẽt greca correctio:neq; ad eũ q iterrogatꝰ est.q.d.ꝙ sic arguens:nec sillogiçat ad oronẽ:nec ad hoiem. Deinde cum dicit.

¶ Silr ãt ꝛ illic opz lapidẽ sigre ħ.Si autẽ neq; ẽ:neq; dãt nõ eẽ danda ꝫclo.Apparet ꝯ eo ꝙ dissilis casus nois silis videt.

¶ Oñdit ꝙ sicut in ꝑmissis est icõgruitas ex diuersitate generũ sic eẽ pŏt icõgruitas ex diũsitate casuũ.d.ꝙ sic in exẽplo ꝓposito si debeat seq ꝫ:oz ꝙ coriscꝰ significet idẽ ꝙ illa:ꝛ ꝙ masculinũ significet idẽ qđ femininũ.similiter illic.i.in paloᵐᵒ ꝑus posito oz lapidẽ ꝑus sigre idẽ qđ ħ.i.oz idẽ sigre actm̃ ꝛ ntm̃.si ergo neq; est.i.nõ idem sigt ntũs ꝛ accusatiuus.neq; dat.i.neq; rñdẽs ħ ꝫcedit.uel neq; daꝛ.i.neq; ħ ꝫcediꝛ a rñdẽte nõ est danda.i.nõ est ꝫcedẽda ꝫ.appet aũt ꝙ sit ꝫ ꝫcedẽda eo ꝙ vi silis acceptio casus nois:cũ sit dissilis. ¶ Notãdũ aũt totã solonẽ phi in ħ ꝫsistẽ ꝙ uel non est silis acceptio in ꝑmissis ꝛ in ꝫne.uel si sit silis acceptio: aut nõ fieret soloeꝰ:ut si sit acceptio ꝟz neutr̃:uelut si dicaꝛ ꝙ tu dicis eẽ ħ est.lignũ tu dicis esse.ꝯ lignũ est.aut si sit soloeꝰ oz incõgruitatẽ eẽ in ꝑmissis uelut si dicaꝛ ꝙ tu dicis eẽ hũc est:lapidẽ dicis eẽ.ꝯ lapidẽ est.ħ enim cuz maloꝛ fit icõgrua.nõ segt ꝫ nisi supponaꝛ ꝙ idẽ signifi cet hunc ꝛ ħ:ꝛ ntũs idẽ qđ accusatiuus.nã sicut in diuersitate genex:ut dicẽdo ħ est illa:uel ħ est alba.coriscus est ħ.ꝯ coriscus est alba:non segt ꝫ nisi supponaꝛ qđ idẽ significet vnũ genus siẽ altex:ut qđ idẽ significet ħ qđ illa.ita cũ arguiꝛ.diuersitas casuũ nõ segt cõclusio nisi supponaꝛ ꝙ idẽ significet vnus casus qđ alius:ut ꝙ idẽ significet noiatiuus qđ accusatiuus.

Dubitaret forte aliqꝭ.qꝛ vi ħ uelle phs ꝙ sillogismꝰ peccãs in mã nõ sit silꝰ vult eni ꝙ si ex icõgruo oz seq ꝫ opz uel supponẽ incõgruũ eẽ ꝫgruũ uel ꝫcedi a rñdẽte ꝛ si est sic.segt ꝫ ꝫ rñdẽtẽ.si aũt nec est nec ꝫcediꝛ:nec segt ꝫ simplr: nec ad eũ q iterrogaꝛ.vi ꝯ uelle qđ nõ silr̃aꝛ nisi ex ꝫgruis uel ex ꝫuenientib⁹ rei:ꝛ qꝛ silꝰ peccãs in mã nõ est ꝫueniẽs rei.ꝯ nõ silr̃at. ¶ Amplius.sic est peccatũ in mã cũ uolumus ꝫcludẽ uex si accipiamꝰ falsa.sic est pctm̃ in mã cũ uolumus ꝫcludere ꝫgruũ:si accipiamus incõgruũ: ꝛ qꝛ hꝰ sillogismus videtur uelle phs ꝙ nõ sillogiçet: segt ꝙ peccãs in mã nõ sit silꝰ:cuiꝰ ꝓriũ plies dcz ẽ. ¶ Dcz ꝙ ut supra dicebaꝛ semp ꝑpa foꝛa regrit ꝑpaz mãz:sic ꝯ silꝰ peccat in mã:sic nõ est silꝰ.ꝛ qꝛ silꝰ accipiẽs falsa uel ipꝛobabilia nõ peccat in mã silr̃ simplr.sz i mã sillr̃ dialetici. ꝓpones eni ut sũt mã silr̃ simplr nõ accipiunt:ut sũt uere uel false: uel ut sũt neçie: aut ꝫtingẽtes:sz accipiunt simplr.abstrahit eni simplr silꝰ ab oibꝰ illis.vi eni ꝑpe dicie ꝓpones:ut ptinet ad silm simplr affirmatio ꝛ negatio.nõ vitas uel falsitas nec neçitas:uel ꝫtingẽtia.vñ ꝛ ꝑ°pox dꝰ ꝙ ꝓpõ sillogistica simplr est affirmatio uel negatio alicꝰ de aliq.hꝰ ꝯ silꝰ ut supius dicebaꝛ:ꝛ bñ nõ est silꝰ dialeticus. est tñ silꝰ simplr.peccat eni in mã dialetici:sed nõ in mã simplr. Rursus.silꝰ dialeticus:ut ẽt supius dicebaꝛ etiã duplex est.vnus qdẽ q ꝓcedit ex ꝓbabilibꝰ simpliciter.alius vo ex ꝓbabilibꝰ huic.nã si dialetici est ꝓcedẽ ex ꝓbabilibꝰ:sic duplex est dialetica vna simpliciter:alia obuiatiua:ita duplex erit silꝰ dialeticꝰ.vnus ex ꝓbabilibꝰ simplr:alius ex ꝓbabilibꝰ rñdẽti.pp qđ sicut silꝰ peccãs in mã accipit falsa ꝛ iprobabilia:sic nõ est silꝰ dialeticus:qꝛ si accipit falsa ꝛ iprobabilia simplr nõ est dialeticus simplr.si vo accipiat falsa ꝛ improbabilia rñdẽti nõ erit dialeticꝰ obuiatiuus. ¶ His visis satis appet itẽtio phi.nõ eni vult phs negare sillogisinũ peccãtẽ in mã nõ eẽ silm simplr sz vult ipsum nullo mŏ esse silm dialeticũ.cũ ꝯ ait ꝙ si neq; est:neq; dat:neq; silr̃et simplr:neq; ad eũ qui iterrogaꝛ exponẽdũ est ꝙ cum sic fit silꝰ:nec est dialeticus simplr:nec obuiatiuus.ratiõe eni qua nõ est:nõ est dialeticus simpliciter.eo vo ꝙ respondens non concedit illud: neq; dat non est dialeticus obuiatiuus.ꝙ aũt sic fit intelligendũ per sequẽtes qõnes melius apparebit.

Alterius forte dubitaret aliqꝭ.utrũ silꝰ peccãs in mã possit dici silꝰ iferẽs: ꝛ vi ꝙ nõ:qꝛ silꝰ peccãs in mã:ꝛ assumẽs falsa nõ semper ꝫcludit uex.aliqñ eni ex falsis seqt uex:ut ꝓbatur circa ꝓncipiũ secũdi ꝓpox.sed uex nõ sequit ex falsis per se:ꝛ ex necessitate ut ibidẽ dicit.pŏt ergo silꝰ peccans in materia inferre:nõ ex necessitate:sed illatio nõ necessaria nõ est ꝓprie illatio.ergo peccans in mã non ꝓprie infert. ¶ In ꝫtrariuz est.qꝛ dicebaꝛ peccans in mã simplr silr̃at:sed de ratione silꝰ simpliciter est ꝙ de necessitate inferat.ergo de ratione silꝰ peccãtis in mã est ꝙ de necessitate sit illatiuus. ¶ Dicẽdũ ꝙ peccãs in mã simplr ifert ꝛ de necessitate.ꝯ si quiraꝛ quid infert.dicẽdũ ꝙ infert ꝫclusionẽ uerã nõ falsam.ꝛz enim per falsa possit ꝫcludi ꝓpositio que in se cõsiderata est uera.nunq; tñ per falsa cõcludit aliquid qđ ut sequit ex premissis nõ habeat falsitatẽ.sic eni imaginari dicimus ꝙ silꝰ est ꝫsequẽtia quedã cuius premisse se habent ut antecedẽs.ꝫclusio vo ut cõsequẽs.existẽte autem antecedẽte necesse est existere ꝫsequens nõ existente antecedẽte:nõ oportet nõ existere cõsequẽs.nõ eniz existẽte leone adhuc pŏt existere aial.sic existentib⁹ premissis necesse est cõclusionẽ existere.nõ existentib⁹ aũt premissis nõ oportet cõclusionẽ nõ existere:sic ergo est absolute loquẽdo.tamẽ si accipiaꝛ ꝫsequens ut sequit ex antecedẽte:sicut existente antecedẽte necesse est existere ꝫsequẽs.sic nõ existẽte antecedẽte necesse est non existere ꝫsequẽs.leo eni infert aial.sequit eni ex necesstate leo est:ergo aial est.nõ tamẽ leo ex necessitate ifert quodlibet aial:sed solũ ex necessitate infert aial qđ est leo.ridiculũ eni est credere ꝙ posito leone de necessitate poneretur capra uel aliqđ aliud:qđ nõ esset leo. Si ergo accipiaꝛ aial ut sequitur ad leonẽ:cuz non sequatur ad ipsum nisi aial qđ est leo:patet uerum esse quod dicebaꝛ: quia sicut ualet est leo ergo est animal qđ est leo.sic ualet non est leo. ergo non est animal quod est leo.ꝛ sicut accepto consequente ut sequitur ad antecedens.posito antecedente ponitur cõsequẽs:ꝛ nõ posito nõ ponit.sic accepta cõclusione ut seqt ex premissis exñtib⁹ ꝑmissis exislit ꝫ:ꝛ nõ exñtib⁹ nõ existit.si eniz arguaꝛ sic.ois lapis est aial:ois asinꝰ est lapis.ꝯ ois asinus est aial.hec ꝫ in se accepta va est:sz ut seqt ex ꝑmissis falsa est.nã referẽdo ꝫnẽ ad ꝑmissas:seqt ꝙ asinꝰ sit aial:nõ quocũq; mŏ sũptꝰ:sz asinꝰ ut est lapis nue asinꝰ

q̄ est lapis.dicē eni q̄ asin⁹ q̄ est lapis est aīal iplicat in se falsitatē quādā.si q̄ bñ accipiamus quō segr̄ ꝯ ex p̄missis semp videbimus q̄ ex falso segr̄ falsuz ex nēcitate.pz q̄ silr̄m peccātē in mā ex nēcitate iferre nō ꝯnē uerā sz falsaz.ex ħ q̄ posset accipi 2⁹ modus dicēdi q̄re sillogism⁹ peccās in mā dī nō sillare nō qz simplr nō sillogiçet:sz qz p se ꝛ ex nēcitate nō sillogiçat cōclusionē ueram:sed falsam:ut ostensum est.

Alterius forte dubitaret aliqs.utrū sills peccās in mā possit dici sillus ꝓbans.

¶ Dom q̄ qō iō difficultatē hꝫe vī qz nō vī forte possibile q̄ peccās in mā fit simplr sillus:ꝛ cū nō recte ꝓbet.pp qō sciēdū q̄ sills ut dcm̄ est:est ꝯña q̄dā:nō est aūt de rōne ꝯsequētie q̄ ꝓbet:sz sufficit q̄ ex nēcitate iferat:ꝛ sic nō est de rōne ꝯsequētie simplr q̄ ꝓbet:sed q̄ iferat.sic nō est de rōne ꝯñe sillogistice q̄ ꝓbet:sed q̄ iferat:dū tm̄ illatū sit aliud ab iferētib⁹:qō pz ex diffōne silli.nā sillus est ōro in qua positis p̄missis aliqd aliud segr̄ p ea que posita sūt:ex q̄ appet q̄ lz tā petitio p̄n cipij q̄z peccās in mā ex nēcitate iferāt.petitio tm̄ p̄ncipij que q̄si ifert idē p idē ipedit sillm simplr:qz ibi non ꝓprie segr̄ aliud a p̄missis.peccās vo in mā qz sic ex necessitate iferr qō ēt 2⁹ pōt eē alia a p̄missis simplr loquēdo nō ipedit ꝯsequētiā sillogisticā.de cui⁹ rōne solū vī eē q̄ p̄m debitū ordinē in mō ꝛ figura sequat̄ 2⁹ que sit alia a p̄missis.sillus q̄ peccās in mā nō ꝓbat ut oñdeb̄.est tm̄ simplr sillus:qz p̄m debitū ordinē in mō ꝛ figura pōt iferre ex nēcitate ꝯnē que sit alia a p̄missis:qō sufficit ad rōnē silli simplr.q̄ aūt nō ꝓbet sills peccās in mā:de leui pz.nihil eni uere ꝓbat qō cōtingit uere solluere:sz sillus peccātē in mā ꝯtingit uere ꝛ recte solluē: ut supra oñdebat̄.q̄ h⁹¹ sillus nec vē nec recte ꝓbat.ex ħ aūt posset haberi tertius modus rñdēdi:q̄re sills peccās in mā dī nō sillogiçare:nō qz nullo modo sillogiçet:sz qz nō recte arguit:nec recte ꝓbat ut accipiat̄ sillogiçare nō ꝓprie:sz ꝓut idē est qō arguē uel probare.

¶ Notādū aūt q̄ ut p qōnes p̄missas pz sillus peccās in mā triplr dī nō sillogiçare:uel qz nō sillat dialetice: uel qz ex necessitate nō sillat ꝯnē uerā:uel qz nō arguit nec ꝓbat.ħ aūt tria inuit phs in lra.nā cū interrogare videat eē ꝓpriū dialetice:cū ait q̄ nō sillat soloecismus:sz opz interrogare utrū coris⁹ significet idē qō illa dedit itelligē q̄ nō loquebat̄ de sillatiōe simplr dialetica:sz de obuiatiua. rursuz ubi nos habemus q̄ h⁹¹ sills nō sillat simplr ut dicebat̄: hēt greca correctio q̄ nō sillat ueritatē.ex q̄ appet q̄ nō negat ip̄m nullo mō eē sillm:sz q̄ nō est sillus sillogiçās ueritatē.3⁹ vo ait q̄ h⁹¹ ꝯ nō sequat̄ ex p̄missis:sz dicit q̄ h⁹¹ ꝯ nō est dāda siue nō est ꝯcedēda:in quo apparet q̄ nō negat ōro:q̄ nō sillogiçet: sz q̄ nō ꝓbet.nā quātūcūq; sit ibi ꝯntia sillogistica nisi sit ibi recta argu⁰:uel debita probatio nunq̄z est concedenda conclusio.Deinde cum dicit.

¶ Ut putas uez ē dicē qm̄ est ista:id qō ais eā eē:ais aūt esse aspidē:est ꝫ ista aspidez.

¶ Ponit 2ᵐ palogismū in q̄ rectū mutat̄ in obliquū.ꝛ duo facit:qz p⁰ facit.2⁰ soluit ibi¦ Aut nō neče.¦ dicit ꝫ.putas ne uez est dicē:qm̄ ista est idē qō ais eā eē:hec est maior.ais aūt eā esse aspidē:hec est minor.ꝫ est ista aspidē:hec est conclusio.Deinde cum dicit.

¶ Aut non necesse est si nō ista aspidē significatur ħ aspis aspidem autē istam.

¶ Soluit.d.nō est neče.i.nō ē necessaria ꝯ: qz ħ ꝓnomē ista cū sit casus noiatiuus nō sigr̄t aspidē:sz aspis.aspidē aūt sigr̄t illā nō illa.est ꝫ ibi dissilis acceptio in ꝯne: ꝛ in p̄missis.nō eni dicebat̄ q̄ tu ens eē ē istaz:sz ē ista. nō ꝫ dz ꝯcludi. est aspidē sz est aspis.Deinde cū dicit.

¶ Nez si qē dicis esse hunc est hic: dicis autē cleonem esse.est ergo hic cleonez.

¶ Ponit 3ᵐ palogismū in q̄ ēt mutat̄ rectū in obliquū. ꝛ duo facit:qz p⁰ ponit palogismū.2⁰ soluit ibi¦ Non eni est ħ.¦ dicit ꝫ q̄ neq; segr̄ ꝯ si dicat̄.putas ħ est ille quē dicis hūc eē:hec est maior.dicis aūt hūc eē cleonē hec est minor.est igit̄ ħ cleonē.ħ est ꝯ. Deinde cū dic.

¶ Nō enim est hic cleonē.Dictū est eni qm̄ quē dico esse cleonē est hic:nō hunc.neq; eni romane dicer̄ sic iterrogatio ista dicta.

¶ Soluit.d.q̄ ħ nō est cleonē.i.nō sigr̄t cleonē:siue nō significat casuz acctm̄.dcm̄ est ār in pa^mo q̄ iste quē dico hūc eē est ħ.nō ār est dcm̄ q̄ sit hūc.nō eni diceret̄ romane.i.latine uel ꝯgrue iterrogatio sic dicta ut si diceret̄ putas quē dicis eē est hūc:sz est ħ.nō ꝫ dz ꝯcludi:ꝫ est cleonem:sed ergo est cleon.Deinde cuz dicit.

¶ Putas scis ħ:ħ ār ē lapis . scis ꝫ lapis.

¶ Ponit palogismū i q̄ obliquū mutat̄ in rectū.ꝛ duo facit:qz p⁰ ponit palogismū.2⁰ soluit ipz ibi¦ Aut non idē.¦ dicit ꝫ q̄ ꝛ in ħ.i.in hac ōrone supple palogiçat ēt soloecism⁹:ut si dicat̄.putas scis ħ:hec ē maior.ħ ār ē lapis:hec est minor.ꝫ scis lapis.hec est ꝯ.Deide cū.d.

¶ Aut nō idē sigr̄t ħ i putas scis ħ:ꝛ i ħ ār lapis:ħ in p̄mo qdē hūc i posteriore qdē ħ.

¶ Soluit.d.q̄ nō idē sigr̄t ħ i putas scis ħ.i.i maiori p̄pōne.ꝛ i ħ.i.ꝛ i hac ōrone i ħ ē lapis. Sz in p⁰.i.i p⁰ p̄pōne ut i maiori ħ sigr̄t hūc:qz cū dī scis ħ:ly ħ ē accti casus. In posteriori autē ꝓpōne.i.miori ꝓpōne:aut significat ħ:qz cū dz.ħ aūt est lapis.ly ħ ē nti casus.si ꝫ i p̄missis cū ħ vbo scis ponit̄ ħ i acctio cū ē vo ponit̄ i ntō i ꝯne ubi ꝯcludit̄ de ħ vbo scis:ꝛ nō de ē.nō dz cō cludi q̄ scis lap̄.sz q̄ scis lapidē.ē ꝫ i illo pa^mo dissimilis acceptio in cōclusione ꝛ in p̄missis.Deinde cū dicit.

¶ Putasne cui⁹ sciaz habes scis hoc:sciaz autem habes lapidis:scis ergo lapidis.

¶ Ponit palogismū in q̄ obliquū mutat̄ in obliquuz.ꝛ duo facit:qz p⁰ ponit h⁹¹ palogismū.2⁰ soluit ipsum ibi ¦ Aut huj⁹ qdē.¦ dicit ꝫ.putasne scis ħ cuius sciaz habes:hec est maior.sciam aūt habes lapidis:hec est minor.ergo scis lapidis.Deinde cum dicit.

¶ Aut huius qdē lapis dicis hunc aūt lapidē.datuz est aūt cuius sciaz habes scis nō huius:ß hoc q̄re nō lapis ß lapidem.

¶ Soluit.d.q̄ cū dicis huius.dicis lapidis.sz cuz dicis hūc:dicis lapidē.huj⁹ eni est casus genitiui sicut ꝛ lapidis.ꝛ hunc est accti sicut ꝛ lapidē:qz ꝫ nō est datū.i. nō est ꝯcessuz q̄ scis huj⁹ cui⁹ sciaz hēs:sed q̄ scis ħ:qz nō dz ꝯcludi q̄ scis lapidis:sed q̄ scis lapidē.D.cū.d.

¶ Qm̄ ꝫ huj⁹ ōrones nō sillant soloecismū:ß vīr ꝛ ꝓpter qd videnť:ꝛ quō est obuiandū eis manifestū ex his q̄ dicta sunt.

¶ Epilogat circa determiata.d.manifestū eē ex his que dcā sūt:qm̄ h⁹¹ ōrones nō sillant sillm : sed vīr sillare. ut ēt manifestū est ex dcis pp qd tales ōrones vīr sillare.ꝛ manifestū est ēt quō est eis obuiādū.i.q̄lr sunt soluēde dicte ōrones. ¶ Notādū aūt q̄ i oib⁹ talib⁹ ōronib⁹ cā appentie ē appens silitudo ꝯnis ad p̄missas.cā vo nō exīt̄ie est dissimilis acceptio in ꝯne ꝛ in p̄missis.

¶ Portet aūt itelligē qm̄ oiuz ōrono nū alie sūt faciles ꝯspici:alie ār difficiliores ꝫ qd:ꝛ in quo palogizant audiēte frequēter eedem illis existentez.

¶ Ut dicebat̄ in ħ 2⁰ q̄tuor erāt tractāda.p⁰ de utilitate

huiꝰ doctrine.2°de solone appenti.3°de solone recta. 4°tractādū erat qd soluēdū:qz aliq̄ oones sūt difficiles:z sūt digne solone:aliq̄ vo sūt faciles:z q̄si nō sunt digne solone:sz magis sunt digne despici.Expeditis ḡ ꝑmis tribꝰ ptibꝰ.phs h exeqr de 4ª oñdēs que oones sūt difficiles ad soluēduz:z sūt digne solone:z que sūt faciles:z sūt q̄si digne despici.Circa h̄ āt duo facit:qz ꝑ°fac qd dcm̄ est.2°gra huiꝰ determiat de modis opponēdi z soluēdi ibi Et est quēadmoduz soluē.Circa ꝑm duo facit:qz ꝑ°ꝓponit qd itēdit.2°manifestat ꝓpositū ibi Mā eādē oronē.Dicit ḡ qꝫ opz itelligere:qm̄ oiuz oronū.i.in oi gñe oronū alie sūt faciles ꝯspici.alie aūt sūt difficiles ad ꝯspictēdū ꝓz qd:z in q̄ palogiçant audiētē.i.rñdētē.Addit āt qꝫ frequēter oones faciles sūt eedē oronibꝰ difficilibꝰ.nā ꝓz eūdē locū sophicū:uel ꝑm eādē fallaz pñt fieri oones faciles z difficiles ad soluēdū.Notādū aūt qꝫ dicit ꝑm qd z in q̄: qz in oi paᵐᵒ attēdēda est cā apparētie:z nō existētie. cā aūt apparentie est id ꝑm qd palogiçat.cā vo nō existētie est id in quo paralogiçat.Deinde cū dicit.

¶ Naz eandē oronē oz uocare q̄ ꝓz idē fit. Eadē āt oro alijs qdē ꝓz dcōnē:alijs āt ꝓz accns:alijs aūt ꝑm aliqd videbit ee:eo qꝫ translatū vnūqdqꝫ similr est manifestuz.

¶Manifestat qd dixerat:oñdens quō eadē oro est facilis z difficilis ad soluēdū.z duo facit:qz ꝑ° oñdit h̄ in oronibꝰ peccātibꝰ ꝓz foraz.2°in peccātibꝰ ꝓz mäz.2ª ibi Est āt aliq̄ oro.Circa ꝑm duo fac:qz ꝑ°māifestat qd dixerat i gñali.2°i spāli ibi Quēadmodū ḡ z i his.Dicit ḡ qꝫ eādē oronē opz uocare que fit ꝓz idē.i.ꝓz eādē fallaz:sz lz fit eadē oro q̄lr eūdē defectū:nō tñ semp ille idē defectꝰ appet oibꝰ.imo eadē oro in alijs qdē vr ee ꝑm dictionē.alijs vo vñr ee ex dictiōez:ut vr eis ꝑm accns.alijs aūt vñr ee ꝑm aliud.i.ꝑm aliā fallam ex dictionē.hec aūt diūsitas ꝛō ꝓtingit:qz vnūqdqꝫ trāslatū ad aliā z aliā mäz nō est silr manifestū.Notāduz ḡ qꝫ nō ois oro peccās ꝑm eādē fallaz est eodē mō difficilis:qz si h̄ eēt cogscēs aliquā fallaz i aliqbꝰ terminis cognoscet eā in oibꝰ terminis:qd nō est uez cū aliqbꝰ aliq̄ oro videat peccare ꝓz vnā fallam.aliqbus vo ꝑm aliam.si vo idē locus sophicus applicatꝰ ad aliā z aliā mām.videt esse alius z alius:oportet qꝫ ꝑm eundē locum sophisticū habeat esse oro facilis z difficilis:prout ad aliā z aliā mām applicat.Deinde cum dicit.

¶ Quēadmodū ḡ in his q̄ ꝓz equōnē sunt q modus vr ee leuissimus palogismoz:h̄ qdē z qbuslibet sunt manifesta:nā z oones pene ridiculose oēs sunt ꝓz dictionē.

¶Manifestat qd dixerat in spāli.z duo fac:qz ꝑ° manifestat h̄ circa equocationē oñdēs ꝑm talē fallaz ee aliqs oones faciles.aliqs vo difficiles.2° oñdit qd dcm̄ est de equocatiōe vitatē hze circa alias fallas ibi Silr aūt z in accntibꝰ.Circa ꝑmū duo facit:qz ꝑ° ꝓponit qd itēdit.2° qd dixerat māifestat q exēpla ibi Ut vir ferebat.Ꝓtinuat aūt sic.bñ dcm̄ est qꝫ ꝓz eūdē locū sophicuz sūt alique oones faciles.alique vo difficiles: quēadmodū accidit in his oronibꝰ que sūt ꝓz equocationē q modus leuissimꝰ palogismoz.Inter paᵐᵒˢ enī equocatio vr ee facilior:z tñ ꝑm equocationē sup.sūt alique oones difficiles.alique vo faciles.iō ꝛndit qꝫ h̄ i.sophismata peccantia ꝑm equōnē sunt qbuslibet manifesta.nā oēs hᵒʳ oones ꝑm dictionē.i.ꝑm equocationē pene sūt ridiculose.i.sūt q̄si digne despici z faciles ad soluēdū.Notādū aūt qꝫ dicit pene oēs:qz non oēs oones peccātes ꝑm equocationē sūt faciles ad soluēdū:sed alique sūt difficiles:ut patebit.Deinde cū dic.

¶ Ut vir ferebatur gradatim sedens.

¶Manifestat qd dixerat ꝓexēpla:z duo facit:qz ꝑ° exēplificat de oronibꝰ facilibꝰ.2°de difficilibꝰ ibi Illa āt z pitissimos.Circa ꝑm tria fac ꝓz qꝫ tria exēpla adducit.2ª ps ibi Et boreas.3ª ibi Et utra boū.Ꝓtinuat sic.bñ dcm̄ ē qꝫ ꝑm equocationē aliq̄ oones sunt faciles:ut ꝓz in hac oone.vir ferebat gradatim sedēs: hᶜ est facilis equocatio:qz h̄ qd dico gradatiz pōt deriuari a gradioz.ieris.qd est vbū:z sic ē locutio flā.ē enī sensus qꝫ vir sedēs ferebat gradiēdo ita qꝫ silr sedeat z gradiat:qd ē icōueniēs.2°si ḡdatiz pōt deriuari a ḡdu qd ē nomē:z ut sit sensus qꝫ vir ferebat sedēs:siue portet de gradu in gradū:z sic pōt esse uera.Deinde cū.d.

¶ Et boreas purus nō ꝓdidit eni pauperē.

¶Ponit 2ᵐ exēplū.d.qꝫ boreas nō est purus:qz ꝓdit.i. ledit pauperē.formetur autē sic paralogism°.nihil qd ledit pauperē est purū:boreas ledit pauperē.ḡ nō ē purus.h̄ est equocatio:qz h̄ qd dico puz:uel silr idez qd innocens:z sic boreas non est purus:quia multis nocet:uel significat idem quod purgans:z sic boreas est purus:quia aerem purgat.Deinde cum dicit.

¶ Et utra boū pariet antea neutra h̄ posteri° ambe.Eodē āt mō z aliaz pene plres.

¶Ponit 3ᵐ exēplū.d.z putas utra boū.i.aliq̄ uaccaruz piet añ uel neutra piet añ:sz ambe pient posteriꝰ:h̄ ē ēt equocatio facilis:qz si ly añ dicit anterioritatē loci:sic est locutio va.filius eni ꝓz sitū orit añ mrez suā:qz orit corā mre sua.sz si ly añ dicē ꝓoritatē tpis:sic est locutio flā.nullus eni natꝰ tpe ē añ suos pentes.addit āt qꝫ sic dcm̄ est in his oronibꝰ:eodē āt mō se hñt z aliaz pene plres:qz fere oēs oones ꝓz equoᶜᵐ sūt faciles.D.c.d.

¶ Illa āt z pitissimos vñr latere.Signū āt hoz qm̄ litigāt sepe de noibꝰ:ut utz idē signficet de oibus ens:z vnum:uel aliud. Alijs enīz vr idē sigre ens z vnū.Alij aūt zenonis oronē z parmenidis soluunt:eo qꝫ multiplr dicant vnū dici z ens.

¶ Exēplificat de oronibꝰ.ꝓtinuat sic.dcz ē qꝫ ꝓz equocationē aliq̄ sūt facilia:sz illa h̄ ē alia uolūt latere pitissimos:z sūt difficilia.signū āt hoz ē qm̄ piti sepe litigāt de noibꝰ.litigāt enī utrū ens z vnuz de oibꝰ suis sigtis uel de oibꝰ de qbꝰ ꝑdicant significēt idē uel aliud.naz alijs qdē vident ens z vnuz sigre.sic enīz pmenides z melissus:uel ēt ceno videbant accipe ens z vnū:ac si dicerent vniuoce.alij aūt dicunt ꝛriū:qz soluunt oronē cenonis z pmenidis:eo qꝫ dicāt vnū z ens mltiplr dici.Notādū āt qꝫ ꝑᵉ oones ꝓz equocationē sūt faciles ad soluēdū:qz accipiūt ꝑmā equocationē:sz ones de vno z ente:ut i ꝑ°li°dixim°sūt difficiles:qz nō sūt pure eqᶜᵃ:sz sūt analoga:z qz nō tm̄ recedūt ab vniuocatiōe quātū pure equoca.iō ꝓp hᵒʳ aliqlē appropingtatē ad vniuocationē vident aliqbꝰ z vnū simplr dici:cuz tamen dicant multipliciter.Deinde cum dicit.

¶ Silr āt z i accnte z in alijs singulis.Alie qdē oronū erunt faciles videri:alie vo difficiliores:z sumere in quo genere z utruz elēchꝰ uel nō elēchꝰ nō facile silr in oibꝰ.

¶Oñdit qd dcm̄ ē de equocatiōe ueritatez hze de alijs fallijs.d.qꝫ silr i accnte:z in alijs singulis fallijs:tā in dictiōe q̄z ex.alie qdē oronū erūt faciles videri.alie vo erūt difficiliores.subdit aūt qꝫ nō est silr facile in oibꝰ oronibꝰ scire sumere in quo genere sint.i.ꝑm quā fallaciam peccant:nec est similiter facile in omnibꝰ cognoscere utrum fiat elenchus uel non fiat elenchus.

Si autē acris oro q̄ dubitare facit maxime: mordet enī ꝟ maxime.

¶ Postq̄z phs oñdit in oronib⁹ peccātib⁹ ꝟz formā esse aliq̄s faciles: aliq̄s vo difficiles. In pte ista oñdit ꝟ idē de peccātib⁹ in mā. ⁊ tria fac: qr p° diffinit que est oro acris: siue que est oro difficilis. 2° distiguit orones peccātes in mā ab oronib⁹ peccātib⁹ in forma. 3° quō in oronib⁹ peccātibus in mā sūt alique orones acres ⁊ difficiles: aliq̄ vo acres ⁊ faciles. 2ª ibi ⌊ Dubitatio aūt ē duplex. ⌋ 3ª ibi ⌊ Quapp in fillatis. ⌋ dicit ꝙ illa est oro acris ⁊ difficilis que maxie fac dubitare ꝙ āt talis oro debeat dici acris. ꝟz qd maxie mordet. i. ledit rndētē: sic ꝙ acre in saporib⁹ mordet ⁊ stimulat siue pungit gustātē. sic illud est acre in oronib° qd mordet ⁊ stimulat respondentem. Deinde cum dicit.

¶ Dubitatio aūt est duplex ꝟ qdez in sillogizatis quā interimat qs iterrogationem. Illa aūt in litigiosis quō dicat qs ꝓpositū.

¶ Distinguit peccātes in mā a peccātib⁹ in foīa. d. ꝙ duplex est dubitatio. i. dupla est dubitabilis oro. ꝟ qdē in oronib⁹ fillatis q̄ztū ad peccātes in mā in qb⁹ sup. peccātib⁹ in mā q̄z. i. aliquā iterrogationuz eligat qs. i. oz aliqs eligē sup. ut eā iterimat. vna ē ꝙ oro dubitabilis peccās i mā quā qs oz eligē ut soluat iterimēdo: sz illa. i. alia oro ē dubitabilis in litigiosis. i. i peccātib⁹ i foīa quā qs oz soluē videdo quō dicat. i. quō ꝛcludat ꝓpositū. Dicit enī oro peccās in foīa cuz fit ī sillogiçata nō dicit. i. non ꝛcludit ꝓpositum. Deinde cum dicit.

¶ Quapp in silogisticis acriores orones q̄rere magis faciūt. Est āt sillogistica oratio qdem acerrima si ex q̄z maxime apparentibus q̄z maxime ꝓbabile interimit.

¶ Premissa distictiōe iter peccātes in materia: ⁊ peccātes in forma. In pte ista ostendit quō in peccantib⁹ in mā reperiunt orones difficiles. ⁊ duo fac: qr p° ostēdit quō in talib⁹ reperiunt orones difficiles. 2° quō faciles ibi ⌊ Quiqz ꝙ nō fillata. ⌋ circa p^m duo fac: qr p° determiat de difficul^te peccātiū i mā ꝟz se. 2° deteriat de difficultate taliū oronū in cōpatiōe ad peccātes i foīa ibi ⌊ Litigiosaꝝ āt. ⌋ ¶ Notādū ꝙ ꝙ cū phs determinauit de facilitate ⁊ difficultate oronū peccātiū in foīa. nō distixit iter peccātes i foīa ⁊ peccātes i mā: qr nō idiguit h⁹ⁱ distinctiōe. cū solū determiaret de facilitate ⁊ difficultate peccātiū i foīa ꝟz se. ꝟ āt idiguit h⁹ⁱ distictiōe: qr nō solū determiat de peccātib⁹ i mā ꝟz se: sz ēt determiat de eis i cōpatiōe ad peccātes i foīa. ꝟª āt ps ubi determiat de difficltate peccātiū i mā ꝟz se diuidit i duas ꝟz ꝙ duplicē difficultatē assignat. 2ª ibi ⌊ Scda āt que ex oib⁹. ⌋ circa p^m duo fac: qr p° ꝓponit qd itēdit. 2° assignat cāz dicti ibi ⌊ Mā cū vna est oro. ⌋ dicit ꝙ ꝙ i oronib⁹ fillo^cis^. i. i peccātib⁹ i mā. ille sūt orones acriores ⁊ difficiliores que magis faciūt q̄rē. i. q̄ plus faciūt dubitare: ⁊ qr sic ē. ꝛō illa oro fillo^ca ē acerrima si ex q̄z maxie appentib⁹. i. ex maxie ꝓbabilib⁹ iterimūt maxie ꝓbabile. i. ꝛcludūt maxie ꝛprobabile. ¶ Notādū āt ꝙ nihil ꝓhibet aliq̄ falsa ꝓbabiliora eē gbusdaz vis: ⁊ qr ex fīs pōt seq fm. nō ē icōueniēs ex ꝓbabilibus seq ꝛprobabile: uel ex ꝓbabilib⁹ iterimē ꝓbabile. ꝓbabile eni erat medeā nō diligē: qr erat interficiēs. si ꝙ argueret sic. ois mr diligit. medea ē mr. ꝙ diligit. ꝟ ex ꝓbabilib⁹ ꝛcludit ꝛprobabile. Imꝛprobabile eni ē ꝙ medea interficiēs dilexerit ⁊ ꝓbabile ꝙ nō dilexerit. cū ꝙ ꝓmisse sūt ꝓbabiles ꝛ ꝛprobabilis h^ec oro erit acerrima: qr maxie fac q̄rē: uel maxie fac dubitare. D. cū. d.

¶ Nā cū vna est oro trāspositā ꝛdictione oēs sīles hēbit sillos. semp eni ex ꝓbabilibus: sill' ꝓbabile iterimet uel ꝛstruet. quapropter nēcium dubitare: maxima ꝙ hec acris q̄ ex equo ꝛclonē facit iterrogātib⁹.

¶ Assignat cāz dicti oñdēs ꝙ talis oro maxie fac dubitare. d. ꝙ cū vna sit oro. i. cū vna sit rōcinatio: siue cuz vn⁹ sit sillus trāspositā ꝛdictiōe. i. accepto opposito ꝛnis cū altera ꝓmissaꝝ oēs sill' hēbit sillos: qr semp concludet oppositū alterius ꝓmissaꝝ: qd āt trāspositā ꝛdictiōe semp fiat sillus: ꝟz ꝙ sic faciēdo semp ex ꝓbabilibus opponēs iterimit sill' ꝓbabile: uel ꝛstruet ꝛprobabile: q̄pp necessariū est dubitare. maxime ꝙ h⁹ⁱ oro erit acris: qr ꝛnē facit ex eq̄ iterrogationib⁹. i. ex ꝓmissis.

¶ Notādū āt ꝙ cū ex ꝓbabilib⁹ ꝛcludit ꝛprobabile. maxie angustiat rndēs: qr si ꝛcedat ꝛnē ꝛcedat ꝛprobabile: si neget ꝓmissas neget ꝓbabilia. si āt nō ꝛcedat ꝛnē: ꝟz neget ut si nō ꝛcedat ꝙ medea interficiēs diligat: tūc accepto opposito ꝛnis ut ꝙ medea nō diligit cum minori. s. cū hac: qr medea est mr ꝛcludet oppo^m maioris: ꝙ nō ois mr diligit qd ē ꝛprobabile: sic ēt cū opposito ꝛnis ⁊ maiori ꝛcludet oppo^m mioris. vz. ꝙ medea nō sit mr. nā si ois mr diligit: ⁊ medea nō diligit: segt ꝙ ipa nō sit mr: qd fīm ē. qcqd ꝙ dicat sp vi ꝛcludi ꝛprobabile: ⁊ ꝛ ex eq̄ vi hīe ad ꝓmissas. qr sic ꝓmisse ꝓbabiles iferūt ꝛnē ꝛprobabilē: ita oppo^m ꝛnis qd ē ꝓbabile ifert oppo^m ꝓmissaꝝ qd ē ꝛprobabile. oppo^m eni ꝛnis erit ꝓbabile: qr positū ē ꝛnē eē ꝛprobabilē: ꝟz oppositū ꝓmissaꝝ erit ꝓbabile. qr positū ē ꝓmissas eē ꝓbabiles. ꝙ fiēt sīles sill': qr sp ex ꝓbabilib⁹ ꝛcludet ꝛprobabile: q̄re nece ē rndētē dubitare quō āt talis oro sit solue da. merito ꝙ h⁹ⁱ oro nō solū ē acris ꝟz acerrima. D. c. d.

¶ Scda aūt q̄ ex oibus silib⁹. ꝟ eniz sill' facit dubitare que nā interrogationū interimenda est: hoc autē difficile: naz interimēdum qdem. qd aūt interimēdū dubium.

¶ Ponit scdaz difficultatē circa h⁹ⁱ orones q̄ difficltas nō ē acerria: ꝟz ē 2° acris. ꝛō ait ꝙ 2ª. i. 2° acris: ul' scdario difficilis ē illa oro q̄ erit ex oib⁹ sill'ib⁹. i. ex oib⁹ ꝛprobabilib⁹. si eni ꝓmisse sūt eq̄ ꝛprobabiles faciūt difficltatē i soluēdo: qr dubitat rndēs. quā ꝓmissaꝝ iterimē debeat cū sint sill' dubie. ꝛō sḃdit ꝙ hec oro sill' faciet dubitare q̄ iterrogationū. i. q̄ ꝓmissaꝝ ē iterimēda. ꝟ āt ē difficile. i. ꝟ ē ꝙ fac difficltatē i q̄sito. nā iterimēdū ē qdē aliqd. i. aliq̄ ꝓmissaꝝ: ꝟz qd sit iterimēdū ē dubiū: cū nō magis sit vna dubia q̄z alia. ¶ Notādū āt ꝙ h^c difficultas nō ē tāta sic p^a. nā cū ex ꝓbabilib⁹ ꝛcludit ꝛprobabile: tūc maxie ē dubiū quō est soluēdū: ꝟz qn ꝓmisse sūt eq̄ ꝛprobabiles: ꝛz ex ꝟ aliquā difficltatē iducāt: qr dubitam⁹ qd iterimēdū ē. h⁹ⁱ tn dubo nō ē tāta sic p^a. ꝛō hec oro dr scdo acris. siue scdario difficilis. D. c. d.

¶ Litigiosarū aūt acerrima qdē est que primuz statim dubia est: utrū sillogizata ē uel nō ⁊ utrū fm falsuz: uel ꝟz diuisionē soko.

¶ Determiat de difficltate peccātiū i mā p cōpatiōez ad peccātes i foīa. ⁊ duo fac ꝟz ꝙ duas difficltates pōit. 2ª ibi ⌊ Scda āt aliaꝝ. ⌋ dic ꝙ ꝙ litigiosaꝝ. i. respectu litigiosaꝝ oronū illa oro peccās i mā ē acerria q̄ stati dubia ē. utꝝ ē fillo^ca ul' nō. ⁊ ēt dubiū ē utꝝ sit dāda ꝟz fl'z i. p iterēptionē: uel ꝟz diuisionē. i. p distictiōez qñ ē oro peccās i mā hēt affinitatē cū peccāte i foīa: ⁊ dubitat ꝟz qd peccat ⁊ quō ē soluēda: tūc ē acerrima. D. cū. d.

¶ Scda āt aliarū q̄ manifesta qdē ꝟz divisionē uel iterēptionē ē. Nō ē āt euidēs ꝓ quā interrogationū iterēptio. nā sic soluenda

est:sed utrū ſm ꝯcionē aut ſm aliquā interrogationū est.

¶ Ponit ſcōam difficultatē.d.q̄ aliaꝝ.i.inter alias oīones difficiles.2ª.i.ſcōario difficilis est illa oīo que qui dē manifesta est utꝝ peccet in mā uel in forma.ꝛ manifestū est qm̄ ſoluēda est p diſionē uel p iterēptionez:nō tm̄ est euidēs p quā iterogōnū.i.p quā p̄miſſaꝝ est ſoluēda.i.faciēda iterēptio uł diſio. ¶ Notādū aūt q̄ ſic̄ oīones peccātes in mā ſm ſe accepte hñt duplicē difficultatē.vnā que est acerrima.aliā que est ſcōo acris:sic hȳ oīones ut cōparant ad peccantes in forma hñt duplicē difficultatē.vnā acerrima:ut cum dubiuz est ſm quid peccāt.aliā vo que est ſcōo acris:ut cū ſcīt q̄ peccant in mā:uel q̄ peccāt in forma.dubitat tm̄ que premiſſarū ſit diſtiguēda uel iterimēda.Deinde cuz dicit

¶ Qm̄cz nō ſillogizata oīo facilis est:ſi sint ualde improbabilia:uel falſa que ſumuntur.Qm̄cz aūt nō digna deſpici.

¶ Exequit de facilitate taliū oīonuz ꝛ duo facit:q̄z p̄o oñdit que oīones ſunt faciles:ꝛ inuit quādā diuiſionem faciliū oīonuz.2° exequit de mēbris diſionis ibi ¶ Mā qm̄cz deest. ¶ dicit ergo q̄ oīo nō ſillo^ca tunc est facilis ſi ſint ualde iopinata:uł ualde falſa que ſumuntur.ꝛ addit q̄ hȳ oīo facilis qm̄cz nō est digna deſpici in q̄ inuit talē diſtōnē:q̄z oīo facilis aliqm̄ digna est deſpici:aliqm̄ nō digna. ¶ Notādū aūt q̄ h̄ p oīonez nō ſillatā ſi ꝓſideraꝝ ſeries lre vī phs itelligē peccantē in mā:q̄z illa est que recipit ꝛ iopiabilia.i.improbabilia.

Dubitaret q̄ aliq̄s.q̄z ſi ſic exponēda est lra. vī ſibi phs ꝓdicē:q̄z p̄us peccantes in mā appellabat oīones ſillatas . h aūt vī eas appellare nō ſillatas. ¶ Dōz q̄ nō est icōueniēs eādē oīonē ſillare ſimp^r:nō tm̄ ſillare vītatē:uł ſillare ſimp^r:nō tm̄ ſillare dia^ce:uł ſillare ſimp^r:nō tm̄ p̄bare uł arg^re:ſiue nō ſillare ſolubiłr.oīo q̄ peccās in mā ſimp^r ſillat:ſz nō ſillat vītatē:nec ſillat dialetice:nec ſolubiłr . est q̄ ſillata ꝛ nō ſillata diuerſis reſpectib^9 . Deide cū dic̄.

¶ Mā qm̄cz deest aliq̄ taliū iterrogationū de qua oīo:ꝛ pp quā:ꝛ nō aſſumit hāc:ꝛ nō ſillogizat:ꝛ ſtultus est ſillogiſmus.

¶ Exeq̄t de mēbris diſiōis ꝛ duo fac̄:q̄z p^o oñdit q̄ oīo facił est digna deſpici.2°q̄ nō ē digna deſpici ibi ¶ Qm̄ āt eoꝝ. ¶ dic̄ q̄ q̄m i ſillo deest aliq̄ taliū iterogōnū de q̄ ꝛ pp quaz ē oīo.i.ꝛ opponēs nō aſſumit hāc ꝛ nō ſillat p illā.fatu^9 ē ſillz:ꝛ ē oīo digna deſpici.ridiculū eni est p̄termittē illā p̄miſſā ex q̄ ꝛ pp quā est illa ꝛ. ¶ Notādū āt q̄ p̄miſſe in duplici hītudie ſe hñt ad ꝛnē.vz in hītudie cāe mālis:q̄z maioꝛ ꝛ minoꝛ extremitas q ponunt in p̄miſſis ſūt mā ꝛnis.rurſus p̄miſſe ſe hñt in hītudie cāe efficiētis:q̄z medi^9 termin^9 q in premiſſis ponit est id p cui^9 efficaciā ſeq̄t ꝛ.ꝛ q̄ est ex premiſſis inq̄ztū est cā mālis ei^9:ꝛ est p p̄miſſas put ſunt cā efficiēs ipi^9. ¶ Nōn^m āt q̄ lz regrant due p̄miſſe ad ꝛcludēdā ꝛnē:nō tm̄ q̄libet illaꝝ est eque p̄ncipalis reſpectu ipi^9.tūc q̄ est oīo digna deſpici qm̄ p̄termittit illa p̄miſſa:ex qua ꝛ p quā p̄ncipali^9 ꝛ euidēti^9 iferꝝ ꝛ. Si ergo arg^m nō ſumat ambas p̄miſſas ſz p̄termittat p̄miſſam p̄ncipaliorē:ꝛ etiā peccet in mā:ꝛ non ſillat uerītatē est oino fatuus ſillo.Deide cum dicit.

¶ Qm̄cz aūt earū que extriſecus:nō deſpiciendus ullo mō:ſed oīo qdē habilis est:interrogans aūt interrogauit nō bene.

¶ Dicit q̄ oīo nō est digna deſpici.d.q̄ qm̄ i ſillo aſſumēte improbabilia ꝛ peccāte in mā nō deficit aliq̄ p̄miſſaꝝ ſz deficit aligd eoꝝ q̄ ſūt extriſec^9 : ut q̄z forte defic̄ ibi p̄bō maioris uł minoris nō est deſpiciēdus ille ſillo nullo mō:ſz oīo qdē est habilis.i.facilis ad ſoluēdū:q̄z aſſumit improbabilia:ꝛ opponēs nō bn̄ iterrogauit:q̄z cū aſſumeret q̄ nō videbant p̄babilia debebat ea p̄bare ꝛ declare. ¶ Notādū aūt q̄ in oīone habili ad ſoluēdū aliqm̄ est defect^9 ex pte oīonis:ut cum deficit ſibi p̄pō necia q̄ est de eēntia ſillī:ꝛ tūc dī digna deſpici . aliqm̄ vo nō deficit ibi p̄pō itriſeca:ſz extriſeca:ut q̄ defic̄ ibi p̄bō maioris uł minoris q̄ nō vident p̄babiles:ꝛ tunc magis vī eē defect^9 ex pte opponētis nō declarantis p poſitū q̄z ex pte oīonis.oīo q̄ nō p̄ōt dici digna deſpici ſz opponēs nō bn̄ iterrogauit. Deide cum dicit.

¶ Et quēadmodū ſoluē qm̄cz qdē ad oīonē:qm̄z āt ad iterrogātē ꝛ iterrogōnē.qm̄cz vo ad neutꝝ horꝝ. Silr ꝛ iterrogare ꝛ ſillare eq:ꝛ ad p̄pōnē:ꝛ ad rn̄dentē:ꝛ ad tp̄us:qm̄ pluris tpis egens ſolo q̄z p̄ſentis tēporis diſputatio ad ſolutionem.

¶ Determiat de modis ſoluēdi ꝛ opponēdi oñdēs q̄ ſi tres ſūt modi ſoluēdi ſic ꝛ tres ſūt opponēdi . iō ait q̄ quēadmodū est.i.ꝓtingit ſoluē qm̄cz ad oīonē.i.recte qm̄cz aūt ad iterrogationē ꝛ iterrogātē.i.appenter : ꝛ ad hoiez.qm̄cz aūt est ſolo ad neutrū horꝝ:q̄z nō est ſolo nec ad hoiez:nec ad oīonē:ſz ad tp̄s.ſilr aūt ꝛ iterroga re.i.opponē ꝛ ſillare est triplr.ſ.ad p̄nē.i.ad oīonē.ꝛ recte ad rn̄dētē.i.appenter ꝛ ad hoiez:ꝛ ēt ad tp̄s.ꝛ ſb dit q̄ ſoluē ad tp̄s est qm̄ ſolo est egens plꝰ tpis q̄z diſputatio.i.q̄z diſputare ad ſolonē p̄ſentis tpis : qm̄cz q̄ in ſoluēdo uł in opponēdo exnee:ꝛ pp necitatē iplicat aliqd qđ eget plī declīatiōe ꝛ plī tpe q̄z ſit totū p̄ncipale p̄poſitū h^9 ſolo uł oppō dz eē ad tp̄s . ¶ Notandū aūt q̄ hec ps dupłr ꝓtinuari p̄ōt ad p̄cedētia.p^o ut ſeq̄tur ad totū capłm.nā ſi in h cap^o determiat de oīonib^9 facilib^9 ꝛ difficilib^9:cū pp facilitatē ꝛ difficultatē oīonū ꝓtigat aliquē bn̄ ꝛ male opponē uł ſoluē:ꝓgruit ut poſt determiationē de diūſitate oīonū determinet de diūſitate ſoluēdi uł opponēdi.2° h^c ps p̄ōt ſumē originē ex eo qđ imediate p̄ceſſit.dixerat eni q̄ ꝓtigit opponētē nō bn̄ iterrogare.ut q̄ oñderet h hīe ueritatē ſbiūxit:q̄ ſic̄ ꝓtigit ſoluē recte ꝛ nō recte ſz apparēter ꝛ ad tp̄s sic ꝓtigit iterrogare recte ꝛ nō recte:ſz appenter ꝛ ad tp̄s ꝛ i h finiť ps executiua h^9 libri. Cap̄.xi.

Ex q̄bus igit ꝛ q̄lib^9 fiūt diſputātib^9 e palogiſmi:ꝛ quō oñdemus falſū: ꝛ que ex opionē ſūt dicē faciem^9.

Ampli^9 aūt ex qb^9 accidit ſoloeciſmum:ꝛ quō iterrogādū:ꝛ qs ordo iterrogationū

¶ Hec ps diſa fuit ꝛ totū p̄cedēs.poſtq̄z q̄ phs determinauit de ſillis ſophicis ſm ſe ꝛ ſm ſua p̄n^a:ꝛ ſm metas ad quas deducūt. In pte iſta epilogat circa determinata:ut aūt appareat neceſſitas huius capli. Sciendū q̄ in p^o li^o top̄.phs dixit ſe uelle iuenire methodū ca°p° ex qua p̄babilr ſillare poſſemus de oi p̄bleumate:ꝛ de oi p̄poſito.cū ergo q̄dā ſint p̄babilia circa que uerſat ſillis dialeticus.q̄dā aūt videant p̄babilia ꝛ nō ſint circa que uerſat litigioſus ꝛ ſophicus ſi cōplete dz hēri notitia de p̄babilib^9 oz determiare de oi p̄babili.ut q̄ ſufficiēter hēremus q̄ phs ſe p̄miſit tradere in li^o top̄. oportuit nō ſolū determiare de p̄babilibus circa que uerſat dialeticus qđ factū est in libro top̄.ſed ēt oportuit tractare de his q̄ vīr p̄babilia:ꝛ de his que videntur ſillare circa que uerſat litigioſus ꝛ ſophiſticus:qđ factū est in h lib^o.ptē q̄ illā logice que uocat inuētiua que fit p locos ꝛ p̄babilia ſufficiēter hīe poſſum^o p li^m top^z.ꝛ p li^m elēchoꝝ. In his eni duob^9 libris determi-

nak de oi gñe ꝓbabiliū: ⁊ de oi gñe locoꝝ taz de locis neris: qđ factū est in li°top̄. q̄z ēt de appentib⁹ qđ fcm̄ est in ℔ li. ut g̃ phs oñderet se sufficiēter tradidisse ptez logice que dī iuētiua quā ꝓmisit se traditurū in li° topi. oportuit eū epilogare tā dcā in ℔ li° q̄z ēt in li° top. ut p tradita ℔ ⁊ ibi oñderet se sufficiēter dedisse illā methodū quā in p̄° topi. ꝓmiserat se traditurū. tria g̃ fac: qz p̄° epilogat determiata in ℔ li°. 2° ex determiatis ait g̃ restat oñdē quō sufficiēter tradita sit methodus iuē tiua. 3° epilogat determinata in li. topi. ⁊ ostēdit se h⁹ methodū sufficiēter tradidisse. 2ª ibi Reliquū autē est de eo. 3ª ibi Ergo sūpsim⁹ iuēire. circa p̄m duo fac qz p̄° epilogat determinata quātū ad p̄m libz elēchoꝝ. 2° q̄ztū ad 2m ibi Ampli⁹ aūt ad qué. dicē g̃ qđ dcm̄ est in p̄° hui⁹ ex quātis disputatiōib⁹. i. ex q̄t disputatiō nib⁹ ⁊ ex q̄lib⁹ siūt pam̄: ⁊ ℔ quātū ad metā redargutio nis ad quā pam̄ p̄ncipalr ordinant. ⁊ etiā dcm̄ est quō oñdim⁹ flm: ⁊ quō faciamus rñdēte dicē ea que sūt ex opionē quātū ad metā falsi ⁊ iopinabilis: ampli⁹ dcm̄ est ex qb⁹ accidit silłus sup. ducēs ad soloem uel ad nugationē. ⁊ dcm̄ est quō iterrogādū: ⁊ qs ordo iterrogationū quātū ad cautelas. ¶ Notādū aūt g̃ ait ex q̄ztis ⁊ q̄lib⁹ siūt pam̄: qz i p̄° li° nō solū dcm̄ est de nūo loco ꝝ sophicoꝝ ex qb⁹ siūt pam̄: qz oñsuz est eos eē. xiij. sz ēt dcm̄ est de mō ⁊ de q̄litate eoꝝ: qz oñsum est aliq̄s eoꝝ eē in dictiōe. aliq̄s vo ex dictionē. Deinde cū dic.

¶ Amplius autē ad qd sint utiles hi⁹ oro nes. Et de responsione silr omni. Et quō soluendū disputationes ⁊ sillos: dicta sunt nobis de omnibus nobis hec.

¶ Epilogat q̄ztū ad 2m libzū. d. g̃ ampli⁹ in ℔ sēdo li° dictū est ad qd sūt utiles oēs h⁹ orones: ⁊ dictū ē simplr i. ulr de oi rñsiōe quātū ad solonē appentē: ⁊ dictuz est quō soluēdū est disputatiōes ⁊ sillos quātū ad solonē rectā. ℔ eni de oib⁹. i. iter oia uel iter alia dicta sūt nobis. i. a nobis. ¶ Notandū aūt g̃ nō epilogat ulr oia dcā in ℔ 2°: sz solū epilogat que p̄ncipalr itēdunt in ℔ 2°. de facilitate eni ⁊ difficultate oronuz nihil ℔ epilogat: ō non ait absolute g̃ determinata in ℔ li° sint que nūc dicta sunt. sed g̃ inter alia dicta sunt hec. ℔. c. d.

¶ Reliquū est aūt de eo qđ ex p̄ncipio erat propositum reminiscentibus aliquid dicere breuiter ⁊ finem imponere dictis.

¶ Ex determiatis in ℔ li° ait g̃ restat oñdē quō sufficiēter sit tradita methodus iuētiua. d. g̃ reminiscētib⁹ nobis de his que dixim⁹ in li° topi. g̃ uolebam⁹ tradē artē de oi ꝓblemate reliquū est dicē aliqd de eo qđ erat in p̄n°: oñdēdo p tradita in ℔ li° cū his que tradita sūt in li° topi. sufficiēter tradidisse methodū de ꝓbabilib⁹ que methodus in p̄n° libri top. eē tradēda dicebāt. his ergo ostēsis restat iponere finē dictis. Deinde cū dic.

¶ Ergo sumpsimus inuenire potestatē aliquā sillogisticā de proposito ex his que in sunt q̄z probabilissima. hoc enim opus est dialetice ⁊ tentatiue per se.

¶ Epilogat determinata in li° topi. ut oñdat se sufficienter tradidisse artē iuētiuā. ⁊ tria fac: qz p̄° epilogat determinata in li° topi. 2° resumit que sūt tradita in ℔ li° 3° ꝯcludit g̃ finē hēt qđ ꝓposuit: ⁊ g̃ sufficiēter tradidit methodū inuentiuā. 2ª ibi Preter ℔ autē. 3ª ibi Qm̄ g̃ hñt. Ad euidētiā āt p̄° ptis sciēdū g̃ li. topi. in duas ptes diuidit. in ꝓhemiū ⁊ tractatū. Itē ps exercitiua diuidit in duas. vz. dialeticā simplr ⁊ obuiatiuā. In p̄mis eni septē libzis magis determinat de dialetica simplr. In 8° vo magis de obuiatiua. tria g̃ facit qz p̄° epilogat q̄ztū ad determinata in ꝓhemio. 2° q̄ztū ad determinata in p̄missis septē libzis ubi agit de dialetica simplr. 3° epilogat q̄ztū ad determiata in 8°: ubi q̄si agit de dialetica simplr obuiatiua. 2ª ibi Manifestū est āt in portib⁹. 3ª ibi Ampli⁹ aūt quō. In ꝓhemio aūt libri topi. duo tāgebant. p° āt g̃ tradēda erat methodus p quā possem⁹ opponē ⁊ sillare de oi ꝓbleumate. 2° vo g̃ p illā methodū possem⁹ sustinē ⁊ rñdere ad oē ꝓbleuma nō vdo aliquid repugnās. duo g̃ facit: qz p̄° epilogat determinata in ꝓhemio libri topi. q̄ztuz ad prātē sillandi. 2° q̄ztū ad prātē sustinēdi ibi Qm̄ āt ꝯformat. Idicē g̃ g̃ i ꝓhemio topi. sumpsim⁹. i. accepimus ⁊ ꝓposuim⁹ inuenire quādā prātē. i. quādā methodū sillogisticā. i. ad sillandū de ꝓposito: ⁊ ℔ ex his que in q̄z sūt ꝓbabilia. i. ex manifeste ꝓbabilib⁹. ⁊ addit g̃ ℔ est opus dialetice p se ⁊ tētatiue sup. ex ꝯñti uel p accidēs. ¶ Notādū āt qz qđ est simplr tale respectu huius nō ꝓpe est tale p se: sed est tale q̄si ex ꝯñti ⁊ p accñs cū dialetica ꝓcedat ex ꝓbabilib⁹ simplr. tētatiua vo ex ꝓbabilib⁹ rñdēti. dialetica accipit q̄si ꝓbabilia p se. tentatiua vo accipit talia q̄si p accñs ⁊ ex ꝯñti. Deiñ. c. d.

¶ Qm̄ aūt ꝯformat ad ea pp sophice vicinitatē: ut nō solū expimētū possit sumere dialetice: sz etiā q̄si sciēs. pp ℔ nō tm̄ dictū opus negocij ꝓposuim⁹ oronē posse sumere: sz ēt ut oronē sustinētes obseruem⁹ positionez uelut p ꝓbabilissima. Silr mō.

¶ Epilogat dicta in ꝓhemio top. q̄ztū ad prātē sustinendi. ⁊ duo fac: qz fac qđ dcm̄ est. 2° assignat cām dicti ibi Cām aūt dixim⁹. Idicē g̃. g̃ qz dialetica ꝯformat ad eā. i. ad sophicā pp vicinitatē sophice. i. pp affinitatem quā hēt dialetica ad sophicaz: dialetice sup. cōpetit: ut nō solū possit expimētū sumē opponēdo ⁊ sillando: sz etiā cōpetit dialetice ut appeat q̄si sciēs rñdēdo ⁊ sustinendo. pp ℔ g̃ qz spectat ad dialeticū nō solū opponē: sz ēt sustinē: ꝓposuim⁹ in p̄n° top. dcm̄ op⁹ negocij dialetici eē: nō tm̄ oronē posse sumē opponēdo ⁊ sillando. sz ēt ut obseruemus oronē sustinētes positionē: ⁊ hoc silr mō ꝓbabilissima: qz sicut debemus p ꝓbabilissima opponē ⁊ sillare. sic debem⁹ silr mō p ꝓbabilia sustinē ⁊ rñdē. ¶ Notādū ār g̃ dialetica aliquā vicinitatē hēt cū tētatiua: qz tētatiua est ps dialetice. sic ēt aliquā vicinitatē hēt cū sophica. sophista eni vult videri dialetic⁹ ⁊ silat ipz accipiēdo q̄ vident ꝓbabilia. ad dialeticū g̃ ꝓut hēt affinitatē cū tētatiuo spectat opponē ⁊ sillare: qđ vī esse ꝓpriū demōstratiui sp. tētatiuus eni vult opponē ut sumat expimētū de rñdēte: sz ad ipz dialeticū ut hēt affinitatē cū sophista spectare vī sustinē ⁊ rñdere. qz cū sophista uelit videri sciēs: qz maxie qs appareat sciēs rñdēdo spectat ad dialeticū nō solū opponē: ⁊ expimētū sumē pp affinitatē quā hēt ad tētatiuā: sz ēt spectat ad ipm sustinē ⁊ rñdere: ut appeat sciēs pp affinitatē quā hēt ad sophisticā. uolens g̃ phus oñdere g̃ spectat ad dialeticū opponere cōparat dialeticū tentatiuo. uolens autem ostendere g̃ spectat ad euz respondere cōparat ipsum sophiste. Deinde cum dicit.

¶ Causam aūt diximus huius: qz ⁊ ꝓpter hoc ⁊ Socrates iterrogabat: sed non rñdebat: fatebaī enim nescire.

¶ Quia dixerat g̃ spectat ad dialeticū obseruare ⁊ sustinere positionē: assignat ⁊ inuit que sit causa hui⁹. d. g̃ causa huius: qz deberemus sustinere ⁊ obseruare positionem diximus sup. prius in p̄ncipio capituli: qz ideo debemus facere hoc ut nō dicamus aliquid repugnās ⁊ qz difficile est nō dicē aliqd repugnās: ⁊ solū sciētes possunt obseruare ne respondendo sibi contradicant.

ꝑpter hoc ſocrates interrogauit.ſ.uolebat iterrogare ſed nō rñdebat.i.nolebat rñdere.cā aūt huius erat qꝛ fatebaſ ſe nō ſcire.Deinde cum dicit.

¶ Manifeſtū eſt aūt in ꝓrib⁹:ꝛ ad quot: ꝛ ex qualibus:ꝛ ex quot hoc erit:ꝛ vnde idonei erimus horum.

¶ Poſtq̄ epilogauit q̄ſtuꝫ ad ꝓhemiū libꝛi top⁹.epilogat q̄ſtū ad ꝓtē executiuā.ꝛ ꝓ⁰ q̄ſtū ad ſeptē ꝓcedētes libꝛos.d.q; in ꝓrib⁹.i.in ꝓmis ſeptē ꝓcedētib⁹ libꝛis top⁹ manifeſtū eſt ad quot ꝛ ex q̄t b̄ erit q;.ſ.ſill'are poterim⁹.ꝛ manifeſtū eſt vñ erim⁹ idonei hoꝛ.¶ Notā duꝫ aūt q; in ſillo dialetico ſimplr ſūpto tria eſt ꝙſiderare.vꝫ ꝓmiſſas q̄nē ꝛ hitudies locales que ſunt q̄daꝫ ꝙſiderationes ꝛ quedā maxie per q̄s roboraſ dialetic⁹ ſill's.qꝛ ꝯ in ꝓꝛis ſeptē libꝛis determiaſ q̄ſi de dialetica ſimplr.iō per illos libꝛos manifeſtū eſt ex quot erit ſillogiſm⁹ q̄ſtū ad ꝓmiſſas:ꝛ ad quot q̄ſtū ad q̄nes:ꝛ vñ idonei erim⁹ ad ſill'andū q̄ſtū ad ꝙſiderationes ꝛ maximas per quas roboraſ h⁹ſ ſill's.Deide cū dicit.

¶ Ampli⁹ aūt quō iterroganda ꝛ ordinā da qō ois:ꝛ de rñſionib⁹ ꝛ ſolonibuꝫ que ſunt ad ſillos patefactū eſt:ꝛ de alijs q̄cū q; eiuſdē vie ſunt orationes.

¶ Epilogat q̄ſtū ad determiata in 8⁰ top⁹.in q̄ q̄ſi tria tā gunt:qꝛ ibi docet opponēs quō debeat iterrogare.inſtruit rñdēs quō debeat rñdere ꝛ ſoluē.dant cautele: ꝛ idoneitates ꝑ q̄s hēmus vias ad talia faciēdū:iō ait ꝯ ampli⁹ in 8⁰ dcm̄ eſt:ꝛ quō iterrogāda ꝛ ordināda ſit ois qō q̄ſtū ad opponētē:ꝛ dictū eſt de rñſionib⁹:ꝛ de ſolonib⁹ que ſunt ad h⁹ſ palo^mos q̄ſtū ad rñdentē ꝛ patefactū eſt de alijs quecūq; ſunt oꝛones eiuſdeꝫ vie q̄ſtū ad cautelas ꝛ idoneitates: uel q̄ſtū ad alia annexa dialetico negocio.Deinde cum dicit.

¶ Preter hec aūt de paralogiſmis pertractauimus:ſicut iam diximus prius.

¶ Reſumit dicta i b̄ li⁰ ut ꝑ tradita i li⁰ top⁹.ꝛ ꝑ dcā in b̄ li⁰ oñdat ſe ſufficiēter tradidiſſe illā ptē logice q̄ dꝛ iuē tiua.d.q; ꝓter b̄.i.ꝓter tradita in li⁰ top⁹.ꝑtractauim⁹ in b̄ li⁰ de pa^mis ſic̄ iā ꝓus diximus.Deide cum dicit.

¶ Quoniam ergo habent finem ſufficien ter que propoſuimus manifeſtum eſt.

¶ Cōcludit ſe ſufficiēter tradidiſſe methodū iuētiuā.ꝓtinuet aūt ſic.dcm̄ eſt que ſūt tradita in lib⁰ topi⁹ ꝛ que in li⁰ elēchoꝛ.ꝛ qꝛ per tradita hic ꝛ ibi ſufficiēter habet methodus illa:per quā ꝑbaſ tā exñter q̄ apparenter q; poſſumus ſill'are de oi ꝑbleumate.iō manifeſtuꝫ eſt qm̄ ſufficiēter hūc finē q̄ ꝓpoſuim⁹.i.ſufficiēter finiuim⁹ methodū illā iuētiuā ꝑ quā ut ꝓpoſuim⁹ poteri m⁹ ſillogiçare ꝑbabiliter de oi ꝑbleumate:ꝛ ſuſtinere ꝑbabiliter quālibet ꝓpōnē nō odo aliq̄d repugnās.

¶ Portet aūt nos nō latē qđ accidit circa b̄ negociū.Nā eoꝝ q̄ inueniū tur oīum que q̄dē ab alijs ſumpta ſunt:ꝓus elaborata ꝑticulariter augentur ab eis:qui accipiūt poſtea:q̄ aūt ex ꝓncipio iueniunt paꝝ i ꝓmis augmētū ſolēt ſumē.

¶ Ut dicebaſ liber iſte diuidebaſ in ptes tres.qꝛ ꝓ⁰ ponebaſ tractat⁹.2⁰ponebaſ epilogus circa determinata 3⁰ut ꝓbs oñderet ſe fuiſſe hui⁹ artis ſpālē inuētorē:dabat modū q̄ hec ars iuēta erat.duab⁹ q̄ ꝓmis ꝑtib⁹ expeditis b̄ exeq̄t de 3ª ubi ſemp oſtēdit ſe hui⁹ ſcie ſpālē inuētorē.Intētio q̄ hui⁹ toti⁹ capli in b̄ ꝙſiſtit:qꝛ cetere artes iuēte ſūt ꝑ auxiliū plurīū:ita q; posteriores cum auxilio ꝓoꝝ artes illas ꝓfecerūt:ſz hec ſcia ſiue hec ars nō ſic iuēta eſt:qꝛ ante tp̄s Ar.nihil de ea erat traditū ꝑ modū artis:ꝓꝑ q; ꝓbs inuit ſe fuiſſe ſpālē inuētorē ipſi⁹.tria q̄ facē:qꝛ ꝓ⁰ oñdit quō alie artes iuēte ſūt.2⁰ oſtēdit nō ſic iuētā eē logicā.3⁰in q̄dā gñalitate recolligit que dixerat:ꝛ tanq̄ ſpālis iuētoꝛ hui⁹ artis petit uenia de omiſſis:ꝛ gram de iuētis.2ª ibi|Hui⁹ aūt negocij non b̄ q̄dē.|3ª ibi|Et de rhetoricis q̄dē.|circa ꝓmū duo facē:qꝛ ꝓ⁰ ꝓponit qđ itēdit.2⁰qđ dixerat manifeſtat ꝑ exēplū ibi|Et q; circa rhetoricas.|circa ꝓm duo facit:qꝛ ꝓ⁰ ait alias artes poſteriores ꝓfeciſſe ꝑ auxiliū ꝓoꝝ.2⁰oñdit q; in alijs artib⁹ iuētū a ꝓrib⁹ fuit utilius ꝛ difficilius q̄ iuētū a poſteriorib⁹ ibi|Utilius aūt plīmū.|Dicē q̄ q; opꝛ nos nō latē qđ accidit circa b̄ negociū.i.circa negociū logicū reſpectu alioꝝ negocioꝝ ſiue reſpectu aliaꝝ artiū.nā oium eoꝝ.i.oium aliaꝝ artiū que inueniunt ſic inuēte ſunt:qꝛ que ſunt ab alijs.i.a ꝓrib⁹ ſūpta.i.iuēta ꝛ ꝓus elaborata.i.ꝑ labore q̄ acq̄ſita ab eis q accipiunt poſtea.i.a poſteriorib⁹ ꝑticulariter augent.ſ̄bdit aūt q; in alijs artib⁹ que ſup.ex principio inueniunt in primis ſunt qd paruuꝫ:ſed per posteriores ſolent ſumere augmentum.Deinde cū.d.

¶ Utilius autem plurimum illo quod poſtea ex his fit augmentum. Maxime enim fortaſſe principium omnium ut dicitur.

¶ Oſtēdit q; iuētū a ꝓrib⁹ fuerit utilius ꝛ difficilius q̄ iuētū a poſteriorib⁹.duo q̄ facit:qꝛ ꝓmo oñdit qđ fuit utilius.2⁰ex b̄ cōcludit qđ fuit difficilius ibi|Quare ꝛ difficillimū.|dicit q̄ q; illud ſup.ꝓm iuētū fuit plurimū utilius.i.ualde utilius illo qđ poſtea fit augmētuꝫ i.ſuſcipit augmētū ex his.i.ex ꝓus iuētis.huius autem cām ſubdit q; ꝓncipiū fortaſſe:ut dicit vi eſſe maximū omniū.i.virtuoſius alijs.eſt enī principiū maximū virtute.ꝛ ideo utilius inuenire.

Dubitaret forte aliq̄s.qꝛ nō vꝛ ueꝝ eē q; ꝓn^m ſit util⁹ alijs.nā ꝓn^a ſūt q̄ſi nota i ſolo lumine itell's agētis.illđ enī eſt ꝑprie ꝓn^m:qđ q̄libet ꝑbat auditū:ſtati enī cū audiums.oē totū eſt maius ſua ꝑte.itell'im⁹ qđ eſt qđ dꝛ p nomē.ꝛ ſtati approbam⁹ b̄ eē ueꝝ.nō q̄ vꝛ eē utile talia inuenire:qꝛ abſq; labore inueniunt:ꝛ nō vꝛ ea aliqs ignare.¶ Dꝛ q; ut pateat vꝛitas q̄ſiti duplex diſtinctio eſt neceſſaria de ꝓncipijs.ꝓ^a eſt q; ꝓn^a q̄dā ſūt ꝑꝓa arti:q̄dā āt nō ꝑprīa.rurſus ꝓn^a uel pñt ꝙſiderari in ſe:uel ſb rōne q̄ ꝓn^a ſūt.lz q̄ forte nō ſit utilius inuenire ꝓn^a reſpectu alicui⁹ artis nō ꝑprīa ꝛ in ſe ꝙſiderata.ꝓn^a tñ ꝑprīa ꝛ ſub rōne que ꝓncipia eſt ualde utile inuenire:qꝛ dictis ꝓncipijs leue eſt illis addere:ꝛ ꝑ illa aliq̄s q̄nes elicere.ſunt enī h⁹ſ ꝓn^a maxima ptāte:qꝛ in vꝛtute eoꝝ cetera ꝙcludunt.qđ vo dicebaſ ꝓn^a eē nota cuilibet.ꝺm q; ꝛ ſi que.i.alique ꝓpoſitiōes cōes q̄ſi ſunt note cuilibet.ꝓncipia tñ ꝑprīa ꝛ ſub rōne qua ꝓncipia nō ſunt nota cuilibet.ideo forte ꝑbus nō ſimplr dixit ꝓncipiū eſſe utilius ꝛ maximū ſed ait q; forteſſe:ut dꝛ eſt utilius ꝛ maximū ut innueret q; nō quecūq; cōes ꝓpoſitiōes:nec quocūq; modo accepto ſunt utiliores:ꝛ ſunt maxime ptāte:ſed ſūt tales ſi accipiant mō quo dictum eſt.Deinde cum dicit.

¶ Quare ꝛ difficillimū. Quāto enim optimū poteſtate:tanto paruiſſimū magnitudine:difficillimū eſt aūt videri:hoc aūt inuento:facile eſt addere ꝛ augere reliquū.

¶ Cōcludit ex dictis q; talia ſcire uel inuenire ſit difficilius alijs.d.q; difficillimū eſt ipſuꝫ ꝓncipiū:qꝛ quāto aliq̄d eſt maximū uel optimū ptāte tāto eſt puiſſimum magnitudine:ꝛ qꝛ pua ſubterfugiūt cognitionē:ꝛ nō poſſunt ita de facili cognoſci:difficillimū eſt videri.i.

cognosci ꝓncipiū. ℔ aūt. s. ꝓncipio itēto ⁊ cognito facile est addere ⁊ augere reliquū. ¶ Nōdū aūt ꝙ tota cā q̄re videt hec uerba phs inducē est: qz dignus est habere gr̄as si pfecte tradidit logicā. nā alias artes priores nō pfecerūt ſz posteriores cuz auxilio prioꝝ pfecte tradiderūt eas: ⁊ qz iuētū a ꝓrib⁹ fuit utilius ⁊ difficilius q̄z iuētū a posteriorib⁹: iō si illas artes posteriores pfecerūt: nō fuerūt digni admiratiōe uel laude: sed cū tpe phi nihil p modū artis iuētū eēt de logica: phs eam complete tradens non inuisus priori auxilio dignus est admiratione ⁊ laude.

Dubitaret forte aliqs qz nō videt ꝙ ꝓncipium sit difficillimū cognosci: qz ℔ cō. ꝓ° cōmētatorē 2° metaphisice. quedā sunt sicut locus ianue in domo: quē nullus ignorat: ⁊ h⁹ sunt ꝓn^a ⁊ propositiōes cōes: sed que se habent ut locus ianue in domo nō est difficile cognoscē. ḡ ⁊c. ¶ Dōm ꝙ p iam dicta ꝑz solo quesiti. nā ⁊ si nō sit difficile cognoscē ꝓncipia: ut sūt quedā cōes ꝓpōnes in se. difficile est tñ ea cognoscē sb rōne qua ꝓn^a: ⁊ maxie sb rōne qua ꝓꝑa ꝓn^a. difficile eni est in aliq̄ spāli mā: uel in aliqua scia spāli inuenire aliqua ꝓn^a per que spāliter ⁊ ꝓprie regulari possimus in tota illa disciplina. difficilius est eni talia inuenire q̄z ex talib⁹ inuētis alia addere.

Alterius forte dubitaret aliqs. quō qd est maximū ptāte est minimū magnitudie. ¶ Dōm ꝙ quāto ꝓn^a sunt pticulariora tāto sunt pl'a ⁊ magis cōpositā: qz se hñt p additionē ad ꝑ^a. ꝓn^a eni pticularia plurificant ꝑm plurificationē ꝓncipiatorū: sed ꝓn^a ul'ia remanēt iplurificata ⁊ magis simplicia: ⁊ qz quāto aliqd est ul'ius tāto est potētius ⁊ ad plura se extēdit. ideo quāto aliqd est potentius tāto est minus implurificatū: ⁊ est magis paruū in magnitudine. i. est simplicius: qz ut dictū est vniuersalius.

Alterius forte dubitaret aliqs. qz nō vī uerū esse qd phs ait. vz. ꝙ si ꝓn^m est puuz uel magis puū est difficile videre. ℔ eni videt esse in cognitiōe sensitiua. p visuz eni uel p alios sensus que minora sunt diff cilius sentiunt. sed in itellectu videt esse modus ꝙtrarius. nā que minora sunt ꝑm itellectū: facilius cognoscunt: qz ut dī in ꝓ° phicoruz: sunt nobis nota ꝙfusa magis. ul'ia eni ꝑus cadūt in cognitiōe nr̄a Lō. 3. ca° 5° ꝑ' li'. q̄z pticularia. vñ ⁊ Auic. vult in sua metaphisica ꝙ primū qd ab itellectu ꝙcipit est ens ⁊ eē ꝓp sui ul'itatē. cū ḡ ul'e sit simplicius pticulari ꝑm itellectū pua ⁊ simplicia facilius est videē. cuius ꝙtrariū in lr̄a dī. ¶ Dōz ꝙ vno mō ul'e est facilius cognoscē q̄z pticulare. alio aūt mō est ecōuerso. semp eni totū ⁊ ꝙfusum est facilius cognoscē q̄z distictū. ⁊ qz vno mō ul'e est totū ⁊ ꝙfusuz respectu pticularis: ut genus respectu spēi. alio modo est ecōuerso. iō genus ⁊ ul'e vno mō difficilius cognoscit q̄z pticulare. alio mō ecōuerso. pōt eni ꝙsiderari aial ut est totū ad hoiez qz est q̄ddā genus ꝙtinēs multas species ⁊ sic cognoscere aial est qd ꝙfusuz: ⁊ cognoscē hominē est qd distinctū. 2° pōt accipi aial ut est pars diffinitiua hois. hō eni resoluit i aial ⁊ rōnale. ⁊ q̄libet species existēs in gīie resolui hēt in gen⁹ ⁊ diſaz tanq̄z in ptes diffinitiuas: ⁊ tanq̄z in ꝓꝑa ꝓn^a: ⁊ ℔ mō cognoscere spēm: ut in phicis diffusius declarauimus: est qd magis ꝙfusuz q̄z cognitio gñis. nā illud qd dicit hō sb mō ꝙfuso dicē aial rōnale sb mō distincto: ul'ia ḡ est facilius cognoscere: nō quocūq; mō: sed ut dicūt q̄ddā totū: ⁊ ut sūt qd ꝙfusuz: ſz ut ul'ia sūt ꝓn^a in que alia resoluunt: ⁊ ut sunt partes diffinitiue aliorū difficilius cognoscunt q̄z alia: ⁊ qz hoc mō habēt rōnē minimi ⁊ rationē ꝓncipij: paruū sub rōne qua paruū: ⁊ ꝓncipiuz sub rōne qua ꝓncipiū: etiā ꝑm cognitionē intellectiuā est difficilius cognoscere q̄z aliud. uera ergo est littera phi si per se intelligatur. qd vo dicit ꝙ vniuersalia que sūt minima facilius cognoscunt. patet ꝙ ratio peccat per accidens. nā vniuersalia ut sunt tota: ⁊ ut sunt qd ꝙfusum facilius cognoscunt. sed ut sunt minima: ⁊ ut sunt ꝓncipia in que alia resoluunt nō cognoscunt facilius sed difficilius. Deinde cum dicit.

¶ Qd ⁊ circa rethoricas oīones accīt pene āt ⁊ circa alias oēs artes. Nā q ꝓn^a iuenerūt: oino ad paruū qd pduxerūt. Qui aūt nūc famosiores sūt assumētes a mlt̄ uelut ⁊ successiōe pticl'arit colligētes sic auxerūt

¶ Qd dixerat manifestat per ex^m in rhet°^ca. ⁊ duo facit: qz ꝓ° ꝓpōit qd itēdit. 2° māifestat qd dixerat ibi. Cry qz ꝓ° ꝓpōit qd itēdit. 2° māifestat qd dixerat ibi. Crysias qdē post ꝓres. Dicit ḡ ꝙ id qd accidit circa oīones rhetoricas accidit pene circa oēs alias artes. nam sic rhetorica augmentata est successiue: sic ⁊ artes alie. nā in rhetorica ⁊ pene in oib⁹ artib⁹ illi qui iuenerūt ꝓn^a oino perduxerūt ad paruum: qz modicū iuenerūt: ſz qui nō sūt famosiores in rhetorica assumētes a multis ꝓribus qui ꝓcesserunt eos uelut ex successiōe particulariter colligentib⁹ sic. s. successiue auxerunt. i. augmentauerunt rhetoricā. ¶ Notandū aūt ꝙ dicit pene oēs artes augmētatas esse successiue sicut rhetorica ⁊ nō dicē simpl'r oēs pp logicā q̄ nō fuit successiue augmētata: ſz inuit ꝙ ipe solus iuenit eaz. Deinde cū dicē.

¶ Crysias qdē post ꝓres. Trāsimachus vo post Crysiā. Theodor⁹ aūt post hūc: ⁊ multi mlt̄as coadunauerūt ptes. Quapropter nimirū est si hēt multum ars.

¶ Ostēdit quō rhetorica inuēta est successiue. d. ꝙ Crysias qdē fuit post ꝓres. trāsimachus vo post crysiaz. Theodorus vo post hūc. i. post trāsimachū: ⁊ mlti mlt̄as ptes successiue coadunauerat. quapropter nihil mirū si ars rhetorica hēt multuz: qz est ex multis coadunata. ſz mirū est sup. si dialetica hēt multū: qz nō multi collegerūt eā: ſz solus phs innuit se iuenisse eā. D. c. d.

¶ Nul⁹ āt negocij: nō ℔ qdē erat: illō āt nō erat pscrutādū: ℔ nil oino erat. Nā eoꝝ q̄ circa litigiosas erāt oīones mercēnarioꝝ.

¶ Dit quō iuēta est logica oīdēs eā nō esse sic iuētā ut cetere artes. ⁊ duo facit: qz ꝑmo ꝓponit qd itēdit. 2° qd dixerat manifestat p sil'e ibi. Silis qdē erat. Continuet aūt sic. cetere alie artes inuēte sunt successiue: ſz huius negocij. i. artis dialetice: nō hoc qdē erat pscrutatū. illud autē nō erat: sed oino ante tps phi nihil de logica inerat. i. fuerat pscrutatū p modū artis. si eni a ꝓrib⁹ ante tēp⁹ phi dicebat aliqd de logica: hoc nō erat per modū artis. nā de numero eoꝝ qui insudabant añ tps phi circa litigiosas oīones erāt q̄si mercēnarij: qz oīones litigiosas ⁊ logicas nō docebāt artificialr. ¶ Notandū aūt ꝙ ut ꝓ° dicebat idiote pticipāt artē dialeticā sine arte. tradere ḡ dialeticā nō artificialr est eā tradē sic pticipat a mercēnarijs ⁊ idiotis. ⁊ qz ℔ faciebāt q fuerūt añ tps phi. iō mercēnarij dicebāt. Deiñ cū. d.

¶ Quedā silis erat doctria Gorgie negocio. Oīones eni hi qdē rhetoricas: illi aūt interrogatiuas ⁊ litigiosas dicebant edisce re: in q̄s sepius cadere solebāt utrinq; alteroꝝ oīones. Quapp uelox qdē sed arte erat doctria discētib⁹ ab eis. nō eni artē ℔ q̄ ab arte sūt dātes: erudire arbitrati sūt.

¶ Manifestat qd dixerat. ⁊ duo facit: qz ꝑ° adducit sil'e in rhetoricis. 2° in meta^cis ibi. Velut siqs dicat. Joiē

ergo q doctrina docētium logicā ante tēpus phi erat inartificialis: qz erat filis negocio gorgie. i. doctrine illius libri: qz dicebat oīones rhetoricas sine arte sic p̄cedētes phm docebāt logicā sine arte: iō sb̄dit q hi. i. sequētes librū illū sine arte docebāt edissere. i. docebāt declarare z manifestare oīones rhetoricas. illi aūt. i. p̄cedētes phz docebāt sine arte oīones iterrogatiuas. i. dialeticas z litigiosas. utrūqz eni. i. taz ex rhetorica q̄z ex dialetica docebāt oīones alternoz. i. oīones dialeticas z rhetoricas in q̄s sepi⁹ cadē solebāt. hēbāt enim hi z illi q̄sdā oīones cōes que sepe disputabant: z illas docebāt: nō tñ dabāt artē de illis: qz nec gorgias tradidit artē de oīonib⁹ rhetoricis q̄s docebat: nec p̄cedētes phz tradiderūt artē de oīonib⁹ iterrogatiuis: iō sb̄dit q discētib⁹ ab eis. i. ab istis erat tradita doctrina uelox sine arte. nā taz sequētes gorgiaz q̄z precedētes phz in logica nō erāt dātes artē: sz dicebāt oīones que sūt sb̄ arte: h aūt facientes arbitrati sūt log erudite. i. artificialr: cū tñ loquerent ierudite z iartificialr. ¶ Notādū aūt q phz platonē ut recitat cōmētator in 3⁰ de aia
Lō.4 p̄mo i p̄ncipijs oz eē lōgus: iō ois p̄mo pscrutat⁹ nō est sermo velox: sz est sermo lōgus: qz reducit usqz in p̄n⁹. doctrina ḡ illoz erat velox z discētib⁹ ab eis tradebat doctrina velox: qz tradebat eis doctrina iperscrutata z iartificialis. ¶ Notādū ēt q gorgias dī fuisse qdaz liber platonis in q̄ adducebant multe ppones rhetorice: sz nō tradebat ars de eis: sequētes ḡ illū libz docebāt rhetoricā sine arte. ¶ Notādū ēt q talis erat doctrina tā sequētiū gorgiā p̄m rhetoricaz q̄z p̄oz phoz p̄m logicā: utputa. si aliqs hāc oīonē litigiosaz. iste canis est tuus: z est pi. ḡ est tu⁹ pi. doceret soluē q nō est tuus pi: sz q est tuus possessiue: nō tñ traderet artē quō ibi cōmittitur fallacia accidentis. habebant ḡ multas tales orationes de quibus sepe erat disputatio: z eas sine arte docebant. Deinde cum dicit.

¶ Velut siqs dicat disciplinā tradere ut nō doleāt pedes. Deinde sutoriā qdē nō docat: nec vñ possint inueniri talia. det āt plura gña oiuz modoz calciamētoz. hic enim pfuit qd ad utilitatē: artē aūt nō tradidit.

¶ Ostēdit doctrinā illoz logicoz eē iartificialē p filē in metaphicis. d. q filis erat doctria illoz logicoz. velut siqs dicat se tradē disciplinā sotulariū ut nō doleāt pedes. nā p artē sotulariū caueī dolor pediz. deinde tradere uolēs talē artē nō doceat artē sutoriā: nec doceat artē vñ possint inueniri talia calciamēta: sz det plā gīa oiuz modoz. i. diuersoz calceoz siue calciamentoz. h eni pfuit ad utilitatē: qz habitis talib⁹ calciamētis vitabit dolor pedū: sz sic faciēs nō tradidit artez sic sup. p̄ores phi circa logicā uel sequētes gorgiā circa rhetoricā aliquā utilitatē faciebāt. tamē mercēnarij erāt: qz non tradebant artem. Deinde cum dicit.

¶ Et de rhetoricis quidem erant multa z antiqua dicta. De filis autez nihil habuimus oino prius aliud dicere q̄z in attritione querētes multū tpis laboraremus.

¶ Resumit in gīiali que dcā sūt z tāqz spālis inuētor huius artis petit uenia de omissis z grāz de inuētis. circa qd tria fac: qz p⁰ ait q ante tp̄s suū nihil p modū artis inuētū erat de logica: uel de filis. 2⁰ ondit q p suā inuentionē eque sufficiēter uel ēt sufficiēti⁹ tradita est ars logice q̄z alie artes que successiue sūt inuēte. 3⁰ ex h postulat uenia de omissis z grāz de inuētis. 1ª ibi Si āt vi. 3ª ibi Reliquū erit oium nostrū. dic ḡ q de rhetoricis uel ēt de alijs artib⁹ multa dcā antiq inuēta erāt: ita q posteriores cū auxilio p̄oz cōpleuerūt h⁹¹ artes: sed de fillis. i. de negocio log⁹ nihil aliud hūim⁹ dicē p̄us. i. a p̄oribz: q̄z ut attritiōe. i. ut assiduitate studij laborare mus q̄rētes nego^m logicū p mltū tp̄s. ¶ Notādū aūt q phz 2⁰ meta^ce. nō solū bñ dicētes sz ēt discordātes Lō.2. a va opione excitāt itellectū ut inueniat vitas. sic ēt p̄cedētes phi lz nihil p modū artis tradidissent de logica: tñ eoip̄o q aliq̄s p̄p̄ones logicales docuerūt aliqz utilitatē fecerūt: z excitauerūt phz: ut ip̄e phs illis p̄ponibus excitat⁹ assiduitate studij q̄reret logicā p modū artis. iō ait q a p̄oribz nihil habuit nisi p attritionē z assiduitatē studij quereret artē logice. Deinde cum dicit.

¶ Si aūt videtur considerantibus nobis uelut ex talibus que a p̄ncipio existentib⁹ habere ars sufficiēter supza alia negocia: que ex traditione adiunctum sunt.

¶ Ostēdit q lz nihil a p̄oribz habuisset de logica cū sua inuētione sufficiēter tradidit ipsaz. iō ait q cōsiderātib⁹ nobis. i. per cōsiderationē ipsi⁹ phi: z per inuētionez eius vi hec ars. i. logica hīe sufficiēter uelut ex his que a p̄n⁰ essent. i. que a p̄n⁰ erāt: ut hēt greca correctio: qz qcqd in p̄n⁰ libri top^z dcm fuit de methodo quā phs inuenire uolebat: totū est iaz sufficiēter adimpletū: imo logica nō solū sufficiēter est tradita: sz ēt vi esse tradita supza alia negocia que sūt adducta successiue ex traditione p̄oz. ¶ Notandū aūt q ait sufficiēter esse tradita que sunt dicta a p̄n⁰ topi^z. qz forte in h ca⁰ nō intēdit loqui nisi de illa pte logice que dī inuētiua: siue que dī localis que cōtinet in li⁰ topicoz z in li⁰ elenchoz. In utroqz eni determiat de locis: sz ibi de locis ueris: h vo de apparētib⁹. nō aūt h itēdit forte loq de illa pte logice que dī indicatiua uel resolutoria de qua habet li. p̄oz z posterioz: z q dic se eē spālē inuētorē de fillis forte referēdū est ad filios sophicos: ul ad logicā inuēti uā nō ad resolutiuā siue ad iudicatiuā: z iō forte in h li⁰ magis q̄z in alijs dic se spālē inuētorē logice: qz i h li⁰ cōplet illa ps logice que dī localis. Incipit eni h⁹¹ logica in li⁰ topi. ubi ponunt loci z cōsiderationes vez: z terminat in hoc li. elenchorum ubi determinat de locis apparentibus. Deinde cum dicit.

¶ Reliquū erit omniū uestruz: uel eoz qui audierunt hoc opus: omissis aūt artis indultionē: inuētis aūt multas hēre grates.

¶ Tanqz spālis inuētor logice petit uenia de omissis z grām de inuētis. p̄tinuet sic. si vi. i. si manifeste appet q ip̄e tradidit de logica inuētiua qcqd p̄po^m fuerat a p̄n⁰ z ēt si ip̄e solus sufficiēti⁹ tradidit logicā q̄z sint tradite alie artes q̄ ex traditiōe mltoz sūt inuēte. reliquū ḡ erit i. dignū z iustū erit q oiuz nrz. i. ab oib⁹ nobis: siue ab oib⁹ uolētib⁹ studē: ul si nō ab oib⁹ uolētib⁹ saltē eoz. i. ab eis q audierit h opus debeo hīe indultiōez. i. uenias omissis. i. de omissis: z debeo hīe multas gr̄tes inuētis. i. de inuētis. ¶ Notādū āt q si phs tradidisset logicā adiut⁹ p auxiliū p̄oz eēt magis culpabilis z nō mererēt ita uenia si aliq̄ omisisset: sic ēt nō eēt mltū cōmēdād⁹: nec deberem⁹ ei mltas gr̄tes si adiut⁹ p alios aliq̄ inuenisset: sz cū p modū artis nihil hūerit ab alijs sz ip̄e totuz inuenerit si aliq̄ omisit merēt uenia: z de his q bñ dixit merēt gr̄as. Et i h termiat snia sup li. elēchoz i q̄ traditur notitia rōnū z obliquitatū sophicaz. Laus sit ipsi xp̄o q cū sit ars rectissima oipotētis atqz sapiētis dei p ip̄m tanqz p sūme rectū oē obliquū cognoscit: q cū pie z spū sctō ē vn⁹ de⁹ bñdict⁹ in secula seculoz. Amen.

¶ Explicit snia sup libros elēchoz edita a dño Egidio de Roma doctore fūdatissimo ordis fratrū eremitarū sci Aug^ni. Correcta p uenerādū frēz Augustinū de bugella. lectorē in ꝙuentu Padue fratrū eremitarū.

¶Incipit questio de medio demonstrationis defensiua opinionis domini Egidij Romani.

Quetur qō exitētiōe Aristotelis in 2° posterioꝝ.qd sit mediū in demōstratione potissima:uel diffō sbiecti: uel diffō passiōis.Et arguūt qdā q diffō sbiecti sit mediū in demōstratiōe potissima adducētes octo ꝑncipales rōnes satis cōes.¶Pria rō talis est.aut ꝑ⁹ z imediata passio sbiecti est demōstrabilis uel nō:si sic habeť itētū ꝙ dñs Egidiū:qz in tali demōstratiōe mediū nō pōt eē diffinitio passiōis:qz illud qō demōstrať opz q demōstret p aliqd qō sit sibi realr cā iherētie ad sbm:cū demōstratio sit p cāz pp quā res est.nūc autē certū est:q diffinitio passiōis nō est realr sibi cā iherētie sue ad sbm suū. ḡ opz q mediū in tali demōstratiōe sit aliqd aliud ꝑus qō sit realr cā iherētie passiōis ad sbm:z h nō pōt dari nisi diffō ipsi⁹ sbiecti.z ita isti vñr hīe quādā demōstrationē.Si vo dicať scdz.s.q sit idemōstrabilis talis passio.¶Cōtra:arguit qdā reuerēdus doctor modern⁹. Omne hns cāz i sbiecto nēciaz pōt demōstrari p cāz a ꝑori de illo sbiecto:qz eoipso q hēt cāz hēt aliqd notius se p qō pōt demōstrari:sz imediata passio eoipso q est accns:z de gne accntiū hēt cām in sbiecto.ḡ est demōstrabilis:imo ut dicūt sola imediata passio est potissime idemōstrabilis.¶Scda rō.Dis illa ē potissima demonstratio que aggregat oia requsita ad talē potissimā demōstrationē:sz talis est ille discursus siue syllus i q ꝓbať passio de sbiecto p diffōnē sbiecti.ḡ talis est demōstratio potissima:discursus est bonus.maior pz.minor ꝓbať ex diffōne demōstratiōis data in ꝑ⁰ posteriorū:qz ꝓcedit ex ꝑmis ueris z necessarijs:z imediatis causisqꝫ ꝙnis:qō pz:qz nihil cadit mediū iter diffōnez sbiecti z ꝓpriā passionē imediatā sbo.¶Cōfirmať sic. est ex notioribꝰ ꝑm nām z ex ꝑncipijs adeqtis ꝙni:qō maxie requiť ad demōstrationē.ḡ ꝛc̄.¶Preterea est tertia rō:que qdē ponit fundamētū ipsius Aꝛ.6° metaphisice.textu z cōmēto ꝑ⁰.ubi dicit:q sba ꝓpe nō est demōstratio sz diffō:accidētiū vo ecōtra:qz ipsorū ꝓpe nō est diffō:sz demonstratio in q loco Aꝛ.ponit duas iter modū quo sciunt accntia:z modū q sciunt sbe:tūc facio istā ꝙsequētiā.passio imediata sbiecto est qddā accns.ḡ est ꝓpe demōstrabile:sz nō p ꝓpriā diffōnē.pz h.qz tūc nō eēt p mediū notius ꝑm nām:sz solū ꝑm rōnē.ḡ erit tale accns demōstrabile p diffōnē sbiecti:qō vi notius ꝑm nāz.ḡ ꝛc̄.¶Quarta rō est ista.oē illud est ꝓpriissime demōstrabile qō sciri pōt scia proprijssime dicta:sz h⁹¹ est imediata passio ipsi⁹ sbiecti.ḡ ipsa est ꝓpriissime demōstrabilis.argumētuz est in mō z in figura.maior habeť a pho ꝑ⁰ posterioꝝ.z 6° ethicoꝝ.qz scia est effect⁹ demōstratiōis.sz minorē declaro ꝓsupponendo vnū q imediata passio pfecte sit cognoscibilis nō minus qꝫ qcūqꝫ sequētiū passionū:sz nō potest pfecte cognosci p diffōnē:q eius diffō est p addita mēta:cū sit de gne accidētiū ḡ p demōstrationez:z tūc habeo itētū.¶Quinto arguo fortius:z presuppono vnū qō est ꝙcessum ab oib⁹:q potissima demōstratio est ex demōstrabilib⁹ a ꝑori.alias ꝓcederet in ifinitū. tūc entimematice arguo.demōstratio que est p diffōnē passiōis cuiuscūqꝫ nō est ex idemōstrabilib⁹.ḡ nō est potissima.ꝙsequētia pz.antecedēs ꝓbať p illud phi in 2° meta^ce textu cōmēti q̄rti.dispō vniuscuiusqꝫ rei in entitat est sua dispō in vitate z cognoscibilitate:sz ꝑncipia diffinitiua sbiecti sūt pp qd diffōnis passiōis in entitate ḡ z in vitate:z p ꝙns in cognoscibilitate z demōstrabilitate quā rōnē qdā fecerūt moderni multis ꝑsuppositis:z putāt ipāz demōstrare in hac mā.¶Sexto arguiť sic.cū duplex sit diffō ꝓpriē dicta z improprie dicta ꝓpria est illa que est p ꝑn^a intrinseca sue qddītatis:improprīa que est p additamētū ꝙcludēs sbiectū:tūc sic.si diffinitio passionis ponať mediū:uel ista erit diffō ꝓpriē dicta:uel improprie dicta.nō pōt dici ꝑmum:quia plurime sunt passiones que nec in re:nec in intellectu pnt absolui a suis sbiectis:sicut patet de simitate nasi quā ipossibile est fine ꝙdictiōe itelligē sine naso:qz simitas est determinate curuitatis nasi:ita q si nō ponať nasus in diffōne z itellectu nō remanet ꝙcept⁹ simitatis:z tñ h⁹¹ passiōes sunt ꝓpriē demōstrabiles de suis sbiectis: nec pōt dari 2^m.s.q mediū in potissima demōstratiōe sit diffō passiōis icludēs sbiectū.qz mediū nō dz includere aliquā extremitatē.sbm de quo ꝙcludiť passio est vna de extremitatib⁹:cum sbjciať in ꝙne.ḡ nullo mō diffō passionis est mediū in potissima demonstratiōe. ¶Ultimo arguiť auctoritate Aꝛ.ꝑ⁰ de aia.textu cōmēti.11.z sexto metaphice.ubi vult q diffō sbiecti sit ꝑn^m ois demōstratiōis:sz mediū dicēs pp qd passiōis z ꝑn^m demōstratiōis sūt penit⁹ idē:z q ista sit oino intentio Aꝛ.pz.qz cū declarauerit q accidētia sūt ꝑn^m cognitiōis iperfecte:qm̄ accidētia magnā ptē ꝙferūt ad cognoscēdū ipm qō qd est:tūc sbdit quātū ad cognitionē passiōis q qd erat eē sbiecti est ꝑn^m z mediū ois demōstrationis:z idē expresse vult cōmētator in q̄rto phisicoꝝ.in textu z cōmēto 34°.Possez in hac mā adducē alias rōnes.s.Linconiēsis q tenet q diffō sbiecti est mediū in demōstratiōe potissima.possem etiā adducere opionē sancti Thome Aqnatis.z qz ipse solēnis doctor Paulus Venetus clarissime adducit in 2° posterioꝝ in q tractať ista qō:iō nolui implere cartā illis argumētis:qz viso z bene intellecto fundamēto istius qōnis de facili respondebimus ad illa argumenta.

In oppositum istiꝰ opionis est dns Egidius qui tenet q mediuz in demonstratione potissima est diffinitio passionis.sz anteqꝫ probem istam ꝙclusionē sunt quedam notanda pro intimiori declaratione dicendorum.

Dubitaret forte aliqs.utruz ois passio realr differens a suo sbto sit ꝓpriissime demōstrabilis de sbto:z ut sine equocatiōe z sophisticatione ꝓcedamus accipio passionē demōstrabilē pro re aliq exñte in sbto actu uel aptitudine.siue accipiať aptitudo z potentia nālis que opponiť actui siue accipiať aptitudo seu potētia loc^a que non opponiť actui. nā illud qō coiter demōstrať in scientijs demōstratiuis est res aliq nō ut actu exns in sbto actualitate effectus ꝓducti:sz inexns actualr actualitate obti scibilis siue actualitate rei sub eē poti obiuo:sic in plurib⁹ deducēdo pz:cū demōstratur corpus esse mobile demōstratur motus ut sb esse poti obiuo in eē ipsi corpori.silr cum demōstrať risibile de hoie demōstrať risuz acceptū sub esse poti obiuo de hoie.silr cū demonstrať susceptibile discipline demonstrať scia ut sb eē poti obiuo in esse homini:z cū demōstrať triāgulū hīe tres eqles duob⁹ rectis demōstrať eqlitatē ad duos rectos acceptam ut subesse poti obiuo ineſſe triāgulo:z sic de singulis:z tales sunt coiter ꝓpe passiones que demōstranť in scientijs demōstratiuis.z dico coiter:qz sic supius dcm fuit aliqñ demonstrať res de sbto ut actualr inexns sibi sic qñ demōstrať motū circulare actualr z semp ineſſe celo:ut sic cū demōstrať calefactiuū ineſſe igni actualr z inexnter:sz qꝫtuz ad hoc est regula vna gnalis satis ualida:q oēs demōstratiōes que sunt in aliq re ut actualiter inexnte actualitate effectus ꝓducti:uel actualitate exntie in effectu nō sunt potissime in gne demonstrationū:qō pz:qz pfecta z potissima demonstratio gnat notitiā pfectā:ad cuius certitudinē nulla alia expectatur:sz demōstratio de foema:ut actualr inexnte actualitate exntie in effectu nō aggenerat talē pfectaz noti-

tiam.ḡ ſegtur qđ dr̃.maior pz ex p̄° poſte⁴. ſz minor ēt pz ad ſenſuz.nā qualiſcūq demōſtratio accipiaſ ad ꝓbandū de luna ꝙ fit de facto in actu exñtie eclipſata:lz habeaſ de hac certitudo notitie abſtractiue qualis habebaſ añq eclipſareſ:tñ ſi debeat haberi pfecta notitia de exñtia ei⁹:ita ꝙ exñtia terminet actū:ut in ſeipa exiſtit:opz ꝙ ſupueniat notitia ituitiua q̄ habebaſ p experiētiā:ꝛ eodē mō ſi debeat haberi certitudo perfecta ꝙ nix diſgregat:ꝛ ſic de aliis:ſz demōſtratiōes potiſſime ad ſuā pfectā notitiā de actuali inexiſtētia paſſiōis ad ſuū ſbz actualitate poſſibilis obiectiui nō expectāt aliquā expientiā. ¶ Qñ igiſ q̄riſ.utrū ois paſſio realiter differēs a ſubiecto ſit ꝓprijſſime demonſtrabilis. Ad h̄ rñdeo ponēdo gnq notāda. ¶ Primū notādū eſt.ꝙ ꝓpa paſſio alicui⁹ ſbi que icludit actualē iexñtiā in effectu nō eſt demōſtrabilis p demōſtrationē potiſſimā.ꝛ iſtud iā pz p dicta:qr paſſio potiſſime demōſtrabilis poteſt pfecte p demōſtrationē ſuaz cogſci nō ſupueniēte aliq̄ alia cognitiōe:ſz paſſio ut actualr inexñs in re ex̄ ad h̄ ꝙ cogſcaſ pfecte regrit notitiā expimētalē.ḡ ꝛc̄.maior pz p Ar̄.2° poſterioꝝ.ubi dic̄ ꝙ demō ſtratio eſt ſillus ꝑm quē ſcimus in habēdo abſq̄ ꝙ idigeam⁹.minor ꝓpō fuit ſupius ſatis declarata. ¶ Scōz notādū eſt ꝙ vnius ꝛ eiuſdē ſbi pkes eē paſſiōes pñt ꝛ demōſtrabiles q̄dā ordine ex nā rei:qr ſicut dic̄ cōmētator 3° de aia.cōmēto.17.qñcūq aliq̄ duo inſunt vni tertio opz ꝙ aliqđ vnū iſit mediāte alio:ꝛ vnū ſit aliq̄ mō forma ꝛ act⁹ alterius ſaltē a pte cogniti:ita ꝙ eēntialiter ordo erit ſcđe paſſiōis ad ꝑmā in eē cognito utriuſq:ut vr̃ dñs Egidius in h̄ loco inuere.iſtud idē vult Ar̄.p°posterioꝝ in plib⁹ locis.vult eni ꝙ vnū mediū adeq̄tū nō poſſit eē imediate niſi ad vnā cōnez.ꝛ iō augent demōſtratiōes nō p media:ſz in poſt aſſumēdo:qr ꝑm ordinē paſſionū opz eē ordinē mediorū:ꝛ iſtud manifeſte pz in ſciētijs mathematicis:ubi diffō ꝓris paſſiōis dicit ꝓp qđ ſequētis paſſionis:ſic diffō anguli extrinſeci eſt ꝓp qđ ei⁹:qđ eſt h̄ie tres angulos eq̄les duobus rectis. ¶ Tertiū notādū eſt ꝙ in paſſiōib⁹ eēntialiter ordinatis eſt deuenire ad vnā ſimplr ꝑmā que immediate:ꝛ nō p aliquā cām differētē realr a ſbo ꝛ paſſiōe iheret ſbo.h̄ pz.qr alias ꝓcederet in iſinitū:ꝛ tolleret oīs demōſtratiua ſcia:ſicut Ar̄.demonſtrat p° poſterioꝝ. ¶ Quartū notādū eſt ꝙ illa paſſio que imediate inheret ſbo imediate eſt ꝓbabilis de ſuo ſbo a ꝓori ꝑm rōnē uel ꝑm rē.a ꝓori ꝑm rōnē cōparādo iſtud ꝓus ad ſbm de q̄ ꝑdicaſ.ꝑm rē cōparādo iſtud ꝓus ad paſſionē que de ipſo ꝓbaſ.iſtud pz.qr oē accñs cām hñs in ſbo pōt p illā cām ꝓbari de illo ſbo a ꝓori ꝛ notiori.ſz imediata paſſio h̄et cām in ſbo ſuo.ſ.eēntialia p̄n° qđditatis uel ipammet qđditatē:qr ſic dicit Lincoñ.p° poſterioꝝ.capko p°.ꝓpa paſſio egrediť a qđditate ſbi. ḡ pōt p illā cām ꝓbari ꝛ demōſtrari a ꝓori realr cōparādo iſtud ꝓus ad paſſionē demōſtratā.ſz a ꝓori ſoluz ꝑm rōnē cōparādo ipſam ad ſbm de q̄ demonſtraſ:qr qđditas ſbi:uel eēntialia p̄n⁹ diffōnis que ſūt idipſum itrinſece qđ ipm diffinitū nō ſūt ꝓora diffinito:niſi ꝑz rōnē.ꝛ iō ſi i aliq̄ ſillo mediū ad ꝓbādū paſſionē ſit diffinitio ſbi erit ꝓus ex nā rei ipa paſſiōe:ſz ꝓus ſbo ſolū ꝑz rōnē. ¶ Quitū notādū ē.ꝙ nō ois ſillus ꝓcedēs p cāz ꝑdicati:ꝛ a ꝓori ē demr̃atio ꝓprijſſime accepta.h⁹ fuit ſupius declarata:ꝛ pz:qr nō ſuffic̄ ꝓritas iter mediū ꝛ ꝑdicatū cōnis:alias cuz ꝑdicaſ ſba de hoie p aial eēt ꝓprijſſima demōſtratio:nec ēt ſuffic̄ ꝓritas rōnis medij ad ipz ſbm:qr illud qđ eſt mediū in demōſtratiōe ꝓprijſſime ſūpta eſt cā realis.pp quā paſſio ieſt ſbiecto:ſz ad h̄ ꝙ mediuz ita dicaſ cā realis paſſiōis ꝛ iherētie ei⁹ in ſbo qđ ipz ſbz nō ſit cā realr illius iherētie ad ſeipz:opz ꝙ mediū diſtinguaſ realr a ſbo ꝛ paſſiōe:ꝛ ꝙ illa ꝓus habeāt reali ꝓritate ordinē ad iſtđ mediū q̄z ad ſbm. ¶ Ex his elicio vnā cōnē.ꝙ pa° ē imediata:nō ſolū imediatiōe ſbi:ſz ēt imedi^ne cāe:qđ ꝓ tāto dico:qr ſic dic̄ p° poſte⁴.lz h̄ie tres:ſit pa° imediata ipſi⁹ triāguli imediatiōe ipſi⁹ ſbi:tñ nō imediatiōe cāe:imo ꝙuenit ſibi p cām realē.ſ.p angulū extrinſecū.dico:ois paſſio imediata imediatiōe ſbi ꝛ cāe q̄uis ſit ꝓbabilis de ſbiecto p ſillm neceſſariū ꝛ a ꝓriori:tñ ille ſillus:lz poſſit dici demonſtratio:tñ nō eſt:ꝓprie ꝛ ſtricte loquēdo de demonſtratiōe:nec talis imediata paſſio eſt ꝓprijſſime demōſtrabilis:ſz ꝓpō in q̄ ꝑdicaſ imediata paſſio ē h⁹¹ ḡ ꝛc̄.maior pz.ſz minorē ꝓbo:qr illa ꝓpō que h̄et predicatū iherēs ſbo imediate imediatione ſbi ꝛ cāe eſt ꝓpositio q̄ nō eſt altera ꝓor. ¶ Sz ſi dicaſ ꝙ eſt altera ꝓor.ſ.in q̄ ꝑdicaſ diffō ſbi de ipſo ſbo:ꝛ illa eſt cā paſſionis:ꝛ p ꝙns ꝓor ea. ¶ Rñdeo ꝙ q̄uis ſimplr diffō ſbi ſit ꝓor ꝓpōne in q̄ ꝑdicaſ ꝑ⁸ paſſio de ſbo:tñ illa nō eſt ꝓprietas regſita ad ꝓprijſſimā demōſtrationē:qr ſi demōſtratio ſtricte accipiaſ opz ꝙ mediū ſit realr cā inherētie paſſiōis ad ſbm:ſz realr loquēdo nō magis diffō eſt cā iherētie paſſiōis ad ſbm q̄z ipm ſbm met ſit cā inherētie paſſiōis ad ſeipm:ꝛ iō in demōſtratiōe ꝓprijſſime ſūpta mediū realr mediat iter ſbm ꝛ paſſionē nō q̄dē mediatiōe ſbi ſuſcipiētis:ſz mediatiōe cāe ſuſcipiēdi:ꝛ iſtud ꝓ tāto dico:qr dr̃ia eſt iter iſtud qđ mediat iter paſſionē ꝛ ſbz p modū medij ſbi:ꝛ illđ qđ mediat iter paſſionē ꝛ ſbz p mōz cāe iherētie paſſiōis ad ſbz.videmus eni ꝙ illud qđ mediat iter paſſionē ꝛ ſbm p modū ſbi denoiaſ illa paſſiōe:ꝛ pōt demonſtrari de ipo ſi ue iſtud ſbm ſit mediās:ꝛ p^m ſbm ꝑmitate adeq̄tiōis:ſicut triāgulus mediat p modū ſbi inter h̄ie tres ꝛ ỹſocheleſ:qr nō ꝙuenit ỹſocheli ſic̄ ſbo:niſi qr ꝙuenit triāgulo ſic̄ ſbo:ꝛ iō p° demōſtraſ de triāgulo ſiue iſtud ſbz mediās ſit ꝑmū ꝑmitate ſuſceptibilitatis:ſic̄ aia intellectiua eſt ſbm primum medians inter ſuſceptibile diſcipline:ꝛ ipſum h̄oiem qr nō cōuenit h̄oi ſic̄ ſbo:niſi qa ꝙuenit aie ſic̄ ꝑmario ſuſceptiuo:ꝛ pōt cōpetere aie intellectiue abſq̄ h̄ ꝙ cōpetat ipſi h̄oi:ſic̄ q̄ñ aia eſt ſepata.ꝛ iō ſuſceptibile pōt demōſtrari de aia:ſic̄ de ſbo ſuſceptiuo:ſz iſtud qđ mediat ſolū p modū cāe nō denominaſ p paſſionē:neq̄ paſſio demōſtraſ de ipſo.nō eni angulus extrinſecus ꝙ eſt cāe ei⁹ qđ eſt h̄ie tres eq̄les duob⁹ rectis formalr nec h⁹¹ paſſio demōſtraſ de ipō:ſz de triāgulo ꝓbaſ p ipm. ¶ ℞.ꝓpō cui⁹ ꝑdicatū cū ſbo facit poſitionē q̄uis h̄eat cām in ſbo:ꝛ poſſit ꝓbari a ꝓori p cām:tñ nō potiſſime pōt demōſtrari:ſz ꝓpō in q̄ ꝑdicaſ imediate imediatiōe cāe ꝛ ſbi iheret ſbo eſt h⁹¹.ḡ ꝛc̄.maior pz p° poſterioꝝ.in q̄ Ar̄.dic̄ ꝙ in ſciētijs nō ſolū ſupponēde ſūt dignitates:ſz ēt poſitiōes. minor ēt euidēter declaraſ circa p̄n^m pſpectiue ubi oñdiť ꝙ petitiōes que idē ſūt qđ poſitiōes ſupponēde ſūt ꝛ nō demōſtrāde. ¶ Cōfirmaſ.nā lz iſta ꝓpō.ois q̄ztitas ꝙtinua maior eſt pte ſua:poſſz ꝓbari ēt a ꝓori p cāz ſic ꝓbat eā alacē in ſua pſpectiua p itētionē totiꝰ ꝛ ptis tñ qr paſſio iſta imediate iheret imediatiōe ſbi ꝛ cāe.ꝛ dico cāe:qr nō iheret ſibi p cām diſtinctā realr a ſbo ꝛ a ſua paſſiōe:ſz p itētionē totius ꝛ ptis que idē eſt realiter cū toto ꝛ pte.iō ſillus neceſſarius ꝓbās ipaz nō ē demōſtratio ꝓprijſſime ſūpta. ¶ ℞.ſic ꝓpō in q̄ ꝑdicatur idē de ſeipſo eſt viſſima ꝛ maxie neč ia.tñ ſtricte loquēdo nō eſt ꝓpa ꝑdicatio:ita lz ſillus in q̄ ꝑdicaſ paſſio de ſbo p id qđ eſt ipz realr qđ ipſa paſſio:uel p id qđ eſt idipm qđ ipm ſbm:q̄uis ſit viſſimus:nō tñ ſtricte loquēdo eſt ꝓpe demōſtratio:ſz ois ſillus in q̄ ꝓbaſ imediata paſſio de ſbo eſt h⁹¹.ḡ ꝛc̄.ꝓbaſ minor:nā imediata paſſio nō ꝓbaſ de ſbo niſi uel p diffōnē paſſiōis. ꝛ tūc ꝓbaſ idē p idē de ſbo:uel p diffōnē ſbi.ꝛ tūc probaſ paſſio de ſbo p idē metipm.ḡ talis ſillus nō eſt prō prijſſime demonſtratio:q̄uis ſit nō minus neceſſariuz q̄z ſit ꝓprijſſima demōſtratio:ſicut ꝛ frequētius dictū

est de isto silo. omne aial est substãtia. ois hõ est aial. ergo ois hõ est substãtia. qui sillus non ꝑprijssima est demõstratio: ꝛ tñ est magis necessarius. q̃z sit quecũq̃z ꝑ prijssima demonstratio. ℂ ꝓ. ois ꝓpositio ꝑprijssime demõstrabilis est dubitabilis per näm terminoꝝ ante q̃z per demõstrationẽ sciaꝝ: ista ꝓpositio ꝓz 2° posteꝝ: qꝛ qõnes sunt eq̃les nũo his que uere scimus: sed planuꝫ est ꝙ multe passiões imediate imediatione cause ꝛ sbi sint note absq̃z omni hesitatiõe per habitudinẽ termi noꝝ: sicut ꝓz de ista ꝓpositiõe: paralelle nõ ocurrũt. ℊ tales ꝓpositiões nõ sunt ꝑprijssime demõstrabiles: ꝛ qua rõne vna passio imediata nõ põt ꝑprijssime demõ strari de suo sbo eadẽ rõne. nulla passio imediata est de mõstrabilis de suo sbo. ꝛ per istud ꝓz qd dꝺz sit ad qõ. nẽ ꝓpositã. ſ. qd sit mediũ in demõstratiõe potissima siue ꝑprijssime sũpta. qꝛ ꝫm p̃missa dicẽdũ ꝙ diffõ pas sionis: nõ qdẽ demonstrãde: sed eius que dicit ꝓpter qd demõstrãde. ꝛ ꝙ hꝫ sit ueꝝ ꝓbaꝝ rõnib⁹ fortissimis. deinde rñdebimus ad rõnes in ꝯriũ factas: ꝛ per istas rñsiones rñderi poterit ad quedã argumẽta moderno rũ tpe adducta ꝙtra dñm Egidiũ ꝛ ueritatẽ ipsaꝫ. ℂ Dicitur ma rõ est talis. accipio demõstrationẽ potissimã habẽ tem oẽs ꝙditiões req̃sitas ad demõstrationẽ stricte ac ceptã. tũc arguo sic. mediũ ꝑprijssime ꝛ potissime de monstrationis est ꝓpter qd realiter passionis: sed diffi nitio passionis demonstrate nõ dicit ꝓpter qd realiter passionis nisi forte includẽdo subiectũ. ꝛ tunc mediũ includeret vnã extremitatẽ: qd est incõueniẽs. ℊ p̃cisa diffinitio dicẽs qd passionis demõstrate nõ est mediuꝫ in demõstratione potissima. maiꝛ ꝓz ꝑ⁰ posterioꝝ. qꝛ mediũ est causa ꝓpter quã passio realiter inest sbo. mi noꝛ vo est nota de se. qꝛ diffõ dicẽs p̃cise qd passionis est realr idẽ ꝙ passio. ℂ ꝓ. tũc plane sequereꝫ ꝙ idem demõstrareꝫ per idẽ. ℂ ꝓ. diffõ passionis demõstrabi lis hẽt ꝓpter qd in sbo: sicut ꝛ ipsa passio cũ qua realiter idez est. ℊ sicut passio est demonstrabilis. ita ꝛ eius diffõ dicẽs qd est demõstrabilis: sed potissima demon stratio hẽt mediũ idemõstrabile. ergo ꝛc̃. ℂ Scõm qd uolo est ꝙ diffõ subiecti. dicẽs ꝓpter qd passionis ime diate. nõ est mediũ in demõstratiõe potissima: qꝛ illud qd nõ hẽt ordinẽ imediatũ ad passionez potissime de monstrabilẽ nõ est mediũ in demonstratiõe potissima. ꝛ ratio est. qꝛ demõstratio est ex imediatis: ſz diffõ sub iecti non hẽt ordinẽ imediatũ ad passionem potissime demõstrabilẽ. ergo ꝛc̃. Jstã minorẽ declaro: tũ qꝛ diffi nitio subiecti nõ põt hꝫe imediatũ ordinẽ imediatiõe cause nisi ad passionẽ imediatã: sed illa nõ est demon strabilis: ut superius ꝓbatũ est. ergo ꝛc̃. tũ etiaz qꝛ idẽ est ordo diffõnis subiecti ad passionẽ imediataz: ꝛ ipsi us subiecti ad eandẽ passionẽ imediatã: sed ordo subie cti ad passionez est ordo subiecti ad illud qd recipit in subiecto: ꝛ tũc arguo: diffõ subiecti: ut ꝫm rõnẽ distin cta a subiecto nõ hẽt ordinẽ per modũ subiecti ad pas sionẽ imediatã nisi mediante subiecto. qꝛ subiectũ per modũ subiecti imediatius respicit suã imediatã passi onẽ q̃z qdcũq̃z aliud re uel rõne ab ipso distinctũ. ergo subiectũ imediatius respicit suã passionẽ imediatã q̃z faciat diffinitio subiecti. ergo impossibile est ꝙ diffini tio subiecti sit mediũ in demonstratione potissima: ac cipiẽdo potissima pro ꝑprijssima. si autẽ accipiaꝫ potis sima pro certissima: tũc bene posset esse mediũ ibi diffi nitio subiecti. ℂ ꝓ. notius est ꝫm naturã ieſſe medio uel per mediũ ineſſe subiecto q̃z ineſſe subiecto. ꝛ dico ineſſe medio. uel per mediũ. qꝛ nõ semp in demonstra tiõe potissima passio ineſt medio: sed q̃nq̃z ꝛ forsan ut in pluribus passio. ita ineſt subiecto per mediũ ꝙ non ineſt ipsi medio: sicut ꝓz in demonstrationib⁹ mathe maticis: ꝛ tenent primũ locũ certitudinis: in qb⁹ pas sio demonstrata ineſt subiecto per mediuꝫ: sed nõ ineſt ipsi medio: nam habere tres angulos equales duobus ista ineſt triãgulo per angulũ extrinsecũ ꝙ nõ ineſt ipsi angulo extrinseco: non eni hꝫe tres suscipiꝫ formaliter in angulo extrinseco: sed nõ est notius passionẽ demõ strabilẽ ineſſe ꝓrius diffinitioni subiecti q̃z ipso subie cto primo: nec ꝓus ineẽ subiecto ꝑ⁰ per diffõnẽ q̃z per ipmmet subiectũ ꝓmariũ. ergo ꝛc̃. maiꝛ ꝓz ex ꝑ⁰ poste rioꝝ: ſz minoꝛ est nota: tũ qꝛ realr loquẽdo diffõ subie cti ꝛ subiectũ ꝛ diffinitũ sunt idẽ. ꝛ iõ licet diffõ sit ma ioꝛ vis ꝓfecte cognitiõis in ordine ad nostrũ itellectuꝫ q̃z sit diffinitũ: tñ in ordine ad passionẽ realẽ nõ vꝫ esse ꝓritas ex nä rei: tũ ẽt qꝛ diffõ subiecti cuiuslibet scie mathematice sit nobis ignota rõne sue dꝫie subalis nõ possemus hꝫe nos aliquã potissimã demõstrationẽ de passionib⁹ mathematicis. ℂ ꝓ. eẽ susceptiuũ discipli ne demõstraꝫ de hoie sicut ꝓꝑa passio eius: ꝛ tñ nõ ꝑ diffõnẽ hois tanq̃z per mediũ. ergo in demõstratiõe po tissima nõ est mediũ diffõ subiecti. ꝓñtia ꝓz: sed añs ꝓ bo: nã in medio demõstratiõis nihil dꝫ poni qꝺ nõ sit cã passionis: ſz in diffõne hois ponit aliqd qꝺ nõ est cã eius: qꝺ est esse susceptiuũ discipline. qꝺ ꝓz. qꝛ mã uel corpus uel aliqd ptinẽs ad cõpositũ ꝑter aiaz itellecti uã: nã oẽ tale ẽ ꝑter id qꝺ est ꝓ se cã ei⁹: qꝺ est eẽ susce ptiuũ discipline. qꝺ ꝓz. qꝛ qñ aia nõ est in corpe: cui. vꝫ aie sepate nõ cõpetit diffõ hois: adhuc aia est susceptiua discipline. igit ꝛc̃. ℂ ꝓ. ſz potissima demonstratio ꝫm diuersa gña cã q̃ multiplicet ꝛ diuersificet: qꝛ potis sima in gñe cãe finalis est que accipit ꝑprijũ ꝛ ultimuꝫ finẽ: ꝛ ita que est in gñe cãe efficientis accipit ꝑprijũ ꝛ adeq̃tũ efficiẽs: tñ potissima ꝛ simplr demõstratio est que accipit potissimã cãm formalẽ. istud manifestũ est sicut dicit Ar. 3° metaphi. tex. cõmenti tertij. mathe matic⁹ de gñib⁹ causaq̃ solũ accipit formã: ſz diffõ sub iecti non hẽt rõnẽ cãe fozalis respectu ꝑprie passiõis: ſz hẽt rõnẽ cãe mãlis uel efficiẽtis: sic etiã ꝛ suũ sbm. ℊ in potissima demõratiõe simplr nõ põt eẽ mediũ diffiniti tio subiecti. ꝛ ex hꝫs dictis elicio vnũ aliud satis nota bile: ꝙ si mediũ in ꝑprijssima ꝛ potissima demõratione deberet eẽ uel diffõ subiecti uel diffõ ipsiusmet passiõis demõrate. tũc potius deberet dici diffõ passiõis demõra te q̃z subiecti. qꝺ ꝓz. qꝛ hẽt magis rõnẽ cãe formalis re spectu passiõis q̃z diffõ subiecti respectu eiusdẽ passio nis: ſz ut supius ꝓbatũ est. ꝙ diffõ passiõis demõstrate nõ est mediũ in demõratiõe: ſz diffõ ꝑoris passiõis dicẽ tis ꝑp qd sequẽtis passiões est mediũ in demõratiõe po tissima. ꝛ iõ cũ deuẽtũ est ad passionẽ imediatã que nõ hẽt aliã passionẽ ꝑorẽ est tũc stat⁹ in demõrationib⁹ po tissimis. qꝛ illa passio imediata est indemõstrabilis de monstratiõe potissima. ſz sit probabilis per sillogisinũ aliquem necessarium etiam a priori. ille tamen non est proꝑprijssima demonstratio.

Sed dubitaret forte aligs boni igenij: ꝛ bene trib⁹ dubitatio nib⁹. ꝓma. nã si potissimũ genus demõratiõis est ꝑ cãm formalẽ quã accipiũt mathematici nõ vꝫ eẽ ueꝝ qꝺ su perius dcm̃ est. mediũ in demõratiõe potissima est diffõ passiõis ꝑcedẽtis. ꝛ nõ diffõ passiõis demõrate. ℊ demõ stratio que accipit talẽ diffõnẽ pro medio vno accipit cãm formalẽ. qꝛ ꝑcedẽs passio nõ hẽt respectu passio nis sequẽtis rõnẽ cause formalis uel efficiẽtis: nã regu la generalis est ꝙ qñ plures passiones sunt eẽntialiter ordinate in eodez subiecto semp posterioꝛ est forma ꝛ perfectio precedẽti passioni ꝛ demonstranti: ꝛ ad ma iorem euidentiã explicaꝝ amplius dubium: nam cum per angulũ extrisecũ ꝓbaꝝ triãgulũ hꝫe tres ꝛc̃. querit cui⁹ cãe hẽat hitudinẽ. nõ eni põt dici ꝙ hẽat hitudinẽ cãe finalis uꝫ efficiẽtis uꝫ mãlis. qꝛ nullo tali gñe cãrũ utit mathematic⁹. itez nõ vꝫ ꝙ hẽat hitudinẽ cãe fozalis. qꝛ cã fozalis ꝑficit fozalr illꝺ cui⁹ est cã: ſz angulus

extriſec⁹ nō eſt ſoꝛalis ꝓfectio eiꝰ ꝙ eſt hꝫe tres. qꝛ eq̄li-
tas ad duos rectos in triāgulo eſt ſoꝛalr in trib⁹ angu
lis itriſecis ipſi⁹ triāguli: ſed angulus extriſecus eſt lo-
co ſubo ptiali ab ipſis tribus angulis ꝛ ab eq̄litate ad
duos rectos diſtict⁹. vꝫ ḡ ꝙ nullo mō poſſit ſaluari ꝙ
mathematic⁹ demſtet per cām formalē niſi mediū i ſua
demſtatione ſit diffō paſſionis demonſtrate.

Secunda dubitatio ē. qꝛ nō appet rōnalis cā ad negādū ꝙ ſill's ꝓcedēs ex neciꝫs
a ꝑori ꝛ p cāz q̄lis eſt ſill's i q̄ ꝓbaꝛ imediata paſſio de
ſbo p diffōnē ſbi nō ſit ſimp² potiſſima demſtatio.

Tertia dubitatio quā adduco ē talis. cū nō vꝫ ꝛc̄
ꝙ in mathe^cas diffō paſſionis ſit mediū in
demſtone. qꝛ mediū dꝫ dicē cāz ſoꝛalē: ſꝫ talis diffō nō
dicit cāz ſoꝛalē. ḡ nō eſt mediū. diſcurſus bon⁹. maioꝛ
eſt manifeſta. minoꝛ ꝓbaꝛ. qꝛ ꝙ nō dicit p̄dicatū qddita
tiuū. nō pōt dicē cām formalē: qđ qdē nō dicit diffini
tio paſſionis: ſed diffinitio ſbiecti. ergo ꝛc̄. ¶ Pro rn
ſione ad primū ꝛ ſecūdū dubiū in qbus videt aliqua-
lis difficultas. noto aliqua que faciūt etiā pro ſuſtēta-
tione oppōnis: ut cōformiter loquar ad ea que ſupius
dicta ſunt ꝙ ſill's demonſtratiuus ſumptus: ut diſtin-
guit contra litigioſuꝫ dialeticū ꝛ falſigraphum habet
magnā latitudinē: ꝛ notitia ſcientifica gñata per demō
ſtrationē in ſua latitudine ſumptā: ꝛ ut cōdiſtinguitur
cōtra oēs alios habitus ueridicos in 6° ethicoꝝ hēt ſi
milr magnā latitudinē: ſed ad hoc ꝙ aliqs ſill's ꝓpriſ-
ſime ſit demōſtratio: opꝫ ꝙ ſit ex ueris ꝛ neceſſarijs: ꝙ
mediū ſit realis cauſa imediata ꝛ adequata inherēt:e
paſſionis ad ſubm. ꝛ ex hoc ipſo realiter diſtinguit ab
utraq; extremitate: ꝛ ꝙ cōcluſio nō ſit ex hitudine ſuo-
rum terminoꝝ nota: ſed ex habitudine p̄miſſarum. ꝛ
per ꝫns opꝫ ꝙ paſſio ꝓpriſſime demōſtrata nō faciat
poſitionē cum ſuo ſubiecto: nec etiā inherētia eius ad
ſuuꝫ ſubm inoteſcat ex imediata habitudine ad ipſuꝫ.
ſed ex imediata habitudine ad mediū qđ imediate in-
eſt ſubiecto. ſic enim loquit Ar. de ꝓpriſſima demō
ſtratione ſumpta ꝑm ꝙ per ipſam ſcimus illud qđ pri-
mo fuit queribile ꝛ dubitabile. ꝛ quicūq; alius ſillus
det quātūcūq; ꝓcedat ex ueris ꝛ neceſſarijs ꝛ cauſis ꝓ
nis: dūmō alie ꝫditiones deficiāt: dico ꝙ q̄ꝫuis poſſit
cōcedi ꝙ ſit demonſtratio ꝓprie dicta que latitudinez
hēt nō ꝓpriſſime ſumpta. dico ſilr ꝙ multi ſunt ſilli in
ſua ueritate magis ſimplr neceſſarij ꝛ euidētiores etiā
q̄ñq; ex ꝑorib⁹ ꝓcedētes: qui tñ nō ſunt ꝓpriſſime de
mſtatiōes. ꝓcedo eni de plano ꝙ ſunt multe notitie cō
plexe per ſillos neciōs gñate que ſunt magis euidētes
q̄ꝫ notitia generata per potiſſimā ꝛ ꝓpriſſimā demſta
tionē: ſic̄ q̄ñ ꝓcludit pars diffōnis de diffinito: ꝛ ſic̄ q̄ñ
ꝓcludit paſſio de ſubo. cui⁹ inherētia ad ipꝫ ſubm nota
eſt ex hitudine terminoꝝ: puta palellas nō ꝓcurrere. di
co igit ꝙ ſillogiſmus in quo concludit paſſio imedia-
ta de ſubiecto per diffinitionē ſubiecti ſit demonſtra-
tio ꝓprie ſumpta ꝑut demonſtratio cōdiſtinguit ꝓtra
genera ſillogiſmoꝝ: ꝫ ꝓcedat per mediū qđ eſt cā con
cluſionis. qꝛ tñ mediuꝫ iſtud nō diſtinguit realiter ab
utraq; extremitate. qꝛ etiā illa paſſio eſt nāliter cogno
ſcibilis ex hitudine terminoꝝ. ideo non eſt demonſtra
tio ꝓpriſſime ſumpta.

Sed in hoc aliquis adhuc dubitaret. nōne
magis videt euidentiſſima illa
demſo ꝛ pfectiſſima que ꝓcedit a ꝑori per cāz. ꝛ eſt po
tiſſima demſtatio q̄ꝫ illa que eſt cognita modicula de-
claratione tali demſtatione nō ita ꝓprie dicta. ¶ Ad
hoc rñdetur, aliqua eſſe nota ꝓtingit dupliꝛ: uel notitia
euidētiori uel notitia pfectiori. ꝛ ita ad ꝓpoſituꝫ dico
ꝙ ille ſill's in quo ꝓbaꝛ ꝓpa paſſio ꝛ imediata de ſbo
aggñat euidētiorē notitiā. nō tñ pfectiorez: ut ēt pꝫ de
iſto ſillo. oē aial eſt ſuba. ois hō eſt aial. ḡ ois hō eſt ſba

¶ Ois ſtantib⁹ rñdet ad dubia. Et ad p̄mū ꝓcedo ꝙ
demſtationes mathematice ꝓprie nō accipiant niſi caz
formalē. Item ꝓcedo ꝙ diffō paſſionis demſtate nō ſit
mediū in demſtone potiſſima: ſed diffō paſſiōis p̄cedē-
tis dicēs pp qd paſſionis ſequētis demſtabilis. ¶ Sz
vidēdū eſt quō hꝫ⁹ diffō hēat hitudinē cāe formalis re
ſpectu paſſionis demſtabilis. nō eſt p̄ma facie facile in
telligē. ¶ Ad cui⁹ euidētiā ſciēdū eſt ꝙ multi decipiū
tur facilr. qꝛ q̄tuoꝝ gña cārū putāt eē nimis in eē indi
uiſibili: cuꝫ tñ q̄libet genus cāe hēat magnā latitudi
nē ꝛ diuerſitatē: nā ꝓſiliatiuū ꝛ pſuaſiuū ſunt ifra am
bitū cāe efficiētis. ꝛ tñ directe nihil ꝓducūt ꝙ pertine
at ulr attingat ad effectū ꝓductū. itē uari⁹ modus eſt q̄
mā dī cā mālis reſpectu foꝛme ſbalis. ꝛ quo ſbm cōpoſi-
tū dī cā mālis reſpectu foꝛme accñtalis: tñ ꝙcꝙd fit de
alijs. dico ꝙ genus cāe formalis ut ꝓdiſtiguit ab alijs
gñib⁹ cārū habet magnam latitudinez: nam aliqd dī
cā formalis reſpectu alicui⁹ per modū vnite formalis
pfectionis: ſicut albedo reſpectu pietis. Alio mō per
modū repſentate expſſionis: ſicut deus dicit cā forma
lis exēplaris oiuꝫ. ꝛ ſpēs repñtatiua obti dī cā ſoꝛalis
obti. 3° mō dicit cā formalis alicui⁹ per modū cuiuſdā
eēntialis coordiatiōis pro q̄to vnū q̄dā ordie eēntia-
li: p̄ſupponit aliō ad lꝫ ut ſit in q̄dā 3°. ꝛ lꝫ nō ſoluꝫ hē
cā ſine qua nō. ꝛ p accñs: ſꝫ p ſe ꝛ eēntialr: ſic̄ nūs mi-
noꝝ. puta binari⁹ hēt aliq̄ mō rōnē cāe formalis reſpe
ctu nūi maioris. puta ternarij: nō ꝙ binari⁹ ſit forma-
lis pfectiōe ternarij: ſꝫ qꝛ q̄dā ordie eēntiali p ſe ꝛ non
ſꝫ accñs ternari⁹ p̄ſupponit binariū. ¶ Tūc ad ꝓpo^m
dico ꝙ diffō paſſiōis p̄cedētis dicit pp qd cāe ſoꝛalis i
paſſiōib⁹ eēntialr ordiatis in eodē ſubo: nō ꝙ p̄cedēs
paſſio ſit formalis pfectio ſupaddita paſſioni ſequēti:
qꝛ frequēter poti⁹ fit ecōtra: ſꝫ pro tāto: qꝛ q̄dā ordine
eēntiali per ſe ꝛ nō ꝑm accñs paſſio ſequēs p̄ſupponit
ꝑorē. ꝛ iſto mō angulus extrinſecus hēt rōnē cāe for-
malis reſpectu ei⁹ ꝙ eſt hēre tres eq̄les duob⁹ rectis.
qꝛ eq̄litas ad duos rectos in trib⁹ angulis p̄ſupponit
quodā ordie eēntiali formali: angulū extrinſecū per ſe
ꝛ nō ꝑm accñs.

Ad ſecundum dubiū qñ dicit ꝙ nō appa
ret cā rōnalis ad negāduꝫ
ꝙ ſill's in q̄ a ꝑori ꝓbaꝛ imediata paſſio de ſbo ſit pro-
priſſime demſo. ¶ Dꝫ ꝙ deceptio ꝓuenit circa lꝫ: qꝛ
ꝓpriſſimā demſtonē mlti itelligūt ſillꝫ oib⁹ alijs pfe
ctiorē pfectiōe necitatis ꝫntie ꝓnis ad p̄miſſas: ꝛ pfe-
ctiōe cuiuſcūq; cālitatis ꝛ ꝑoritatis medij ad minorē
extremitatē reſpectu paſſiōis demſtate: qđ tñ nō eſt ue-
rū niſi accipiēdo demſtonē: put eſt q̄ddā gen⁹ ſilli ꝓdi
ſtictū ꝓ litigioſuꝫ falſigraphū ꝛ dialeticū. ſic eni genus
ſilli demſtatiui eſt pfectiſſimū: ſꝫ ut dcm̄ eſt gen⁹ ſilli de
mſtatiui hēt latitudinē. ꝛ ꝓtinet multos modos. quo-
rū alig ſunt pfectiores ꝛ euidētiores. pauciores tñ cō
ditiones hñtes de ptinētib⁹ ad demſtationē. ꝛ iō min⁹
ꝑpe dñr demſtationes. tñ illas pauciores ꝫditiōes pfe
ctiori mō reſuāt ſic̄ ſill's iſte. oē aial eſt ſuba. ois hō eſt
aial. ḡ ois hō eſt ſuba. pauciores ꝫditiones demſtatio-
nis reſuāt q̄ꝫ ſill's in quo ꝓbaꝛ imediata paſſio de ſuo
ſubo: tñ cōditionē neceſſitatis quā hēt pfectiori mō re
ſeruat: ſicut ēt ſill's in quo ꝓbaꝛ imediata paſſio de ſuo
ſubo per diffōnē ſubiecti: uel per diffōnē ipſiuſmet paſ
ſionis demōſtrate pauciores ꝫditiones demſtationis
reſuat q̄ꝫ ſill's in quo ꝓbaꝛ paſſio de ſubiecto per diffō
nem paſſionis prioris adequate mediāte inter ſubm ꝛ
paſſionem que demonſtraꝛ: tñ ꝫditiones illas quas ſil
logiſmus in quo cōcludit imediata paſſio de ſubiecto
pfectiori modo reſeruat: q̄ꝫ alter in quo probaꝛ paſſio
per diffōnem prioris adequate paſſionis. Et rōne illa
rū pluriū ꝫditionū. quas hēt ſill's in quo ꝓbaꝛ paſſio
per diffinitionē ꝑoris paſſionis dī magis ꝓprie uel p-

ppriſſime demſratio: ſic. vbi gra. ſupi⁹ dictū est de diffō ne ⁊ ꝓpa passiōe: qm̄ utraq; distiguit a ꝑdicam̄to accī dētis p cōpetē vni soli ⁊ semp: tm̄ aliquā ꝙditionē sup. addit ꝓpa passio que est in eē: nā eēntialis diffō nō in est: qz nō est accīis: sz ꝓpa passio iest: tm̄ ꝙditiones cōes distictioni ⁊ ꝓpe passioni pfectiori mō reſuat diffō q̄z ꝓpa passio: sz diffō hēt nomē spāle: ⁊ ꝓpa passio hz no mē utriq; cōe. ⁊ dī ppriū ⁊ q̄tū ad diffōnē de ꝓpo hz oēs ꝙditiōes que pnt dici de ꝓpo magis ꝓpe. ⁊ dī p. pria passio ppriū q̄z diffō. sic igit dico q ppriſſima de mſro q̄tū ad oēs ꝙditiones q̄s A℞. in diūſis locis po nit de demſrone est illa que hēt p medio diffōnē passio nis ꝑoris lz sint alig alij ifra ambitū demſronis ꝙtēti q sūt nō minus: imo magis necīj q̄z sit demſro ppriſſime dcā. dico igit q medium in demſrone potiſſima accipiē. do potiſſima p ppriſſima nō est diffō ſbi nec passiōis demſrate sz passiōis ꝑoris q̄ est cā adeq̄ta passiōis seq̄n tis: ⁊ ista est itētio A℞. ubicūq; locut⁹ est de demſrone potiſſima siue ꝓpiſſime dcā. qz ubiq; dic q medium de. mſronis est qđ qđ erat eē passionis. ⁊ nō qđcūq; qđ qđ erat eē: sz q qđ eē tale q ēt est qđ ei⁹. ⁊ ponēs exēplum semp exēplificat de diffōne ꝑoris passiōis. sic vbi gra. qđ est mediū ad demſrandū eclipſiz de luna: iterpō ter. re. nūc aūt ꝙstat q iterpō terre nō est diffō lune: sed est q̄dā passio ipsi⁹ lune hntis talē aſpectū ad terrā iterpo sitā: nā p iterpōnē terre pōt itelligi ⁊ passio q̄dā terre: ⁊ passio ēt lune: qz p hoc q terra iterponit uariat aſpect⁹ lune ad solē mediāte terra. rōne cui⁹ segt eclipſis. ⁊ hoc est qđ A℞. dic ꝙcludēs 2° poste⁹. qđ dz sit in oib⁹ potiſſi mis ⁊ ppriſſimis demſronib⁹. dic sic. Jn oib⁹ manife. stū est q idē sit: ⁊ qđ qđ est. ⁊ pp qđ est: ut qđ est defect⁹ luis in luna: ꝓuatio luis a terre obiectu. ⁊ pp qđ ē defe ct⁹: aut pp qđ luna deficit: pp defectū luis op⁹ᵃ terra.

Ad tertium dubiuz dī q est sike ꝑ°. pōt dari tm̄ eadē rn̄sio: sed melⁱ forte di. ci poterit ad ꝓbōnē mioris q ēt diffō passiōis dic cāz foralē: ⁊ qm̄ dī q diffō dic formā. qz dic ꝑdicatū qđdi. tatiuū. ¶ Dz est q p ꝑdicata qđditatia Egidi⁹ nō so lū itelſit ꝑdicata ꝑ¹ modi: sz ēt 2¹ modi: ⁊ ita utraq; di. cē pnt cāz foralē. q̄re ⁊c. ¶ Sz R° data ad ꝑᵐ duᵐ est tutior. accipe q̄ tibi magis lubet. ⁊ ita soluta st ista duª

Sed antequā rn̄deā ad argᵗª in ꝯriū facta dubitaret forte aliqs: qz tu dicis q ꝓpa ⁊ imediata passio pōt demſrari p diffōnez ſbi. h vī eē falsū. qz dic Egidi⁹ i 2° poste⁹. q cōes animi ꝙceptiōes: utputa. oē totū est mai⁹ sua pte: ⁊ palelle nō ꝙcurrūt: ⁊ illa que sūt imediata imediatione ſbi ⁊ cāe nō pnt demſrari. q vī tota ista ſnia eē ꝯ ipm Egidiū: ⁊ forte magis appropinq̄t itētiōi egregij doctoris Pauli ueneti. ¶ Ad h rn̄deo q dn̄s egidi⁹ dicit q cōes ani mi ꝙceptiōes nō ꝓbant aliq̄ demſrone ppriſſime dcā: sz tm̄ alicui q negaret ista. ⁊ passionē imediatā nō iherē ipſi ſbo imediate: pōt p aliquē sillm nečiū ꝓbari illi h negāti tm̄ nulla est nečitas: cū ista sint p se nota. s. passi. onē ꝑmā ineē ſbo. ⁊ oē totū est mai⁹ sua pte: sufficiat h mihi q diffō ſbi nunq̄z pōt esse mediū in potiſſima de. mſratione: sed solū p diffōnē passionis imediate in qua fistimus: q̄uis aliquo ꝓcessu possit ꝓbari passionem i esse subiecto: ⁊ in hoc tu conſidera.

Aunc restat rn̄dere ad rōnes in ꝑn° qōnis factas que ꝓbant q diffō ſubi sit mediū in demſrone potiſſima. ¶ Ad ꝑmū q̄ dicit passio imediata ſubi aut est demſrabilis aut nō ⁊c. dico q lz sit ꝓbabilis. de ſbo tm̄ nō est ppriſſime demſrabi. lis: sic supius dictū. ¶ Ad 2ᵐ q̄ dī q illa est ppriſſi. ma demſratio in qua sunt oēs ꝙditiōes ⁊c. ꝙcedo ma. iorē sz minorē nego: ⁊ ad ꝓbationē dico q de rōne de mſrationis ppriſſime dicte est q sit per cām distinctaz realr ab utraq; extremitate. i. a ſubo ⁊ passione demſra

ta. Jtē q passio demſrabilis per mediū nō faciat pōnez cū ſubo nec faciat ꝓpōnē notā ex hitudine termino⁊ quo⁊ utrūq; deficit in sillo in quo ꝓbat imediata pas sio de subo suo. q̄re ⁊c. ¶ Ad 3ᵐ dī q imediata passio est scibilis p sillz aliquē nečiū: sz ex h nō segt. q p demſra tionē ppriſſime sūptā. itē ēt subarū pōt eē sill's maxie neči⁹: nō tm̄ demſratio ppriſſime ⁊c. Q⁊ ēt dī q accī. tium nō est diffō ppie. puto q istud superficialr itell'm sit falsū: qz accītia hnt ppriū genus ⁊ ppriā dīaz qb⁹ pnt ppie diffīniri: sz qz qđdītates ꝓpe accītiū lz nō i. cludant de p° itellectu subta sua: tm̄ icludunt ea in suo ꝑmario cointellectu spāliter si sint ppie passiōes que in suo ꝑmario itellectu ꝙcernūt ⁊ coincludunt: nō dico icludunt subm. aliud eni est aliqd in suo ꝑmario itelle ctu icludē alterū: ⁊ aliud est aliqd in suo cointellectu coincludere alterū: nā illud qđ icludit in p° intellectu alicui⁹ est ptinēs ad suā qđdītatē: ⁊ ad suā itrisecā dif finitionē: sed illud qđ est de ꝑmario cointellectu alte ri⁹ nō ptinet ad qđdītatē uel diffōnē itrisece: sz solū q̄ itelligit qđdītas. ⁊ dat diffō qđdītatis q tūc opz q sit cointelligat. ⁊ istud q̄z uis itrisece: nec fit illō: nec aliqđ illi⁹. dico igit q accītia ēt ꝓpa hnt ēt ꝓpas qđdītates ⁊ diffōnes: sz qz ꝑm totū istō q circūcernūt sbm. iō nō pōt diffīniri nisi cointelligēdo sbz: sed sbm illā ꝑmariā diffōnē nō igredit. uel est q nos ꝙsueuim⁹ res ⁊ qđdi. tates rel diffinire nō solū p illa que sūt de ꝑmario in. tellectu: ⁊ itriseca rei: sz ēt p illa que de ꝑmario cointelle ctu sūt: sic qb⁹ qđdītas nō pōt apprehēdi nec diffīniri nec dari. ⁊ iō q̄nq; miscem⁹. ⁊ illa cointellecta in eorum diffōnib⁹: ⁊ tales sūt diffōnes p additamēta: sz de hoc alias videbit. qz nō modicā difficultatē icludit. ¶ Ad 4ᵐ dico q imediata passio pōt pfecte coīsci p aliquez sillz: nō tm̄ p demſronez ppriſſime sūptā: sic ēt ⁊ sba sic dcī est s. ¶ Jtē dz est q nō sp opz q diffō accītis sit p additamēta: nisi uelim⁹ ponē in diffōne nō soluz illa que sūt de itriseca qđdītate rei: sz ēt oia illa que nečio itelligim⁹ itelligēdo qđdītatē: qđ tm̄ nō opz. si eni opte ret sp ponē in diffōne oia illa sine qb⁹ nō possum⁹ itelli gē qđdītatē: tūc in diffōne cuiuslibet sbe poneret q̄tū qz nō possum⁹ itelligē aliquā qđdītatē qn p tūc i ꝓspe ctu nr̄o sit q̄tū ⁊ ꝙtinuū. ⁊ iō siue ꝓueniat ex nā potē. tie nr̄e itellectiue siue ex nā obiecti q obo apphēso ap. phēdat pro tūc qđdā aliud. tm̄ istud aliud nō est de pri mario itellectu ⁊ qđdītate itriseca rei: dicit Egidi⁹ 2° de aia. in diffōne aie ponit mā affecta accītib⁹. ¶ Ad 5ᵐ dico q lz eēntialia ꝑnª qđdītatis sbi sint pp qđ pas sionis imediate: tm̄ qz istud pp qđ nō distiguit realr ab utraq; extremitate: sz ab altera tm̄. Jtē qz ista passio i. mediata facit pōnē cū sbo. iō sillus in q̄ ꝙcludit passio imediata p diffōnē subiecti nō est ppriſſima demōſtra tio. ¶ Ad 6ᵐ iā pz per dicta supius: qz in hac diffīni. tio subiecti nec passionis demōſtrate est mediū: sed dif finitio passiōis mediātis iter utrūq; terminū: ut pz. q rō est ꝯ ipsos. qz diffō sbi magis includit sbm de q̄ pas sio demſrat q̄z faciat diffō passionis que est per addita. mētū icludēs sbm. ¶ Ad alias rōnes ⁊ ad auctorita. tez A℞. ꝑ° de aia. cōmēto. 11°. dī q utrūq; logt ꝙsimi lia vba ipe. ⁊ cōmētator itelligunt q diffō sbri sit me. diū ⁊ ꝑnᵐ qđdā cōe ad cognitionē pfectā oiuz accītiu. um: sz mediū ꝑcise in demſratione ppriſſima est diffō passiōis mediāte iter utrāq; extremitatē. itē dici pōt q diffō sbi est mediuz in sillo: q̄ ꝓbat imediata passio de sbo: sz ille sill's nō est ppriſſime demſratio. ⁊ sic vī itelle xisse dn̄s Egidi⁹ in hac mā: sicut ex doctorib⁹ ordinis fratrū eremitaꝝ sancti Auguſtini hēo. nec ēt iste mo. dus defendēdi doctorē fundamētalē est multū diūſus ab illo quē imaginat⁹ est sūmus phs magr Nicoletus vnias theatinus in qōne de medio demſronis defēſiua ueritatis Egidij: ⁊ ipse ad defendēdā talē opionē non

niſi ueritate coact⁹:ut dr:amicus fortes:amicus plato ſz magis amica ueritas:ꝛ ſicut ipſe fundamẽtalis phs ꝛ reſolut⁹ eſt.ita fundatiſſimũ doctorẽ dñm Egidiuz romanum ſemp eſt ſecutus:ꝛ ſatis apparet ut ſolus ſit Nicholetus in orbe.

Sed in hac qõne ꝛ oppõne dubitat egregius ꝛ multũ ſbtilis Paulus Uenet⁹:qui q̃zuis ipe ſciat opionẽ dñi Egidij fundatiſſimã.ꝛ ipz fundatiſſimũ:ut ipe in 2° poſte⁷ ait.diuũ Egidiũ e celo nob miſſuz fuiſſe:tñ ut meli⁹ vitas eluceſceret uoluit arguẽ ꝑ dñz Egidiũ.Et pp acumẽ ſui igenij q̃ſi ad aliã opionẽ declinauit.Arg^ta Pauli adducem⁹.ꝛ illis ſolonez dabimus ſectãdo fundamẽta doctoris fundamẽtalis. 4^or ꝓncipales rõnes adducit.Et p° arguit ſic.q medium in demſratione ſit diffõ ſbi:nam q̃libet diffõ mãlis demſrabilis eſt p diffõnẽ formalẽ:ſz alicui⁹ ſbi plres ſũt diffõnes.ergo.mior pz.ẽt maior 2° de aia.demſrat diffõ mãlis p formalẽ.g̃ ꝛc̃.¶ Cõfirmat.qr Ar.2° poſte⁷ dicit.diffõ cã ꝛ mediũ idẽ ſũt.p° q̃libet diffõ ſic eſt cã ita eſt mediũ in demſrone.nõ eni Ar.poſuiſſet p^m modũ niſi uoluiſſet igredi demſronẽ.g̃ ꝛc̃.¶ 2° breuiter arguit q p^a paſſio alic⁹ ſbi eſt demſrabilis de illo p diffõnẽ ſbi.qr ꝑm Ar.in ꝓhemio meta^cc ꝑn^a ſciarũ ſpãliũ ꝓbant ꝛ demõſtrant per metaphiſicalia:ſz nõ vi niſi p diffõnes ſboz.ita q nõ ꝙcurrẽ.dato q ſit ꝓpa paſſio linearũ palellarũ demſrabit de iſto ſbo p diffõnẽ ei⁹.g̃ vi diffõnem ſbi poſſe eẽ mediũ in demſratione potiſſima. ¶ 3° arguit q nulla paſſio eſt potiſſime demſrabilis p aliquã paſſionẽ abſtractioris gñis.qr nulla demſro eſt ex imediatis.ergo ꝛc̃.¶ 4° arguit q diffõ ſbi aliq̃n ingredit demõſtrationẽ ꝛ nõ ipſa paſſio.ergo ꝛc̃.

Ad rõnes nri egregij doctoris Pau.ueneti. ¶ Ad p^a3 ſtãdo in fundam̃to nro nõ eſt icõueniẽs q aliq̃n diffõ ſbi ſit mediũ in aliq̃ ſill'o nec̃io.que tñ nõ erit demſro ꝓprijſſime dicta de q̃ nos intẽdimus:ꝛ iõ nõ eſt demſro iſta ꝓprijſſime dicta:ſed magis q̃daz diſcurſus eſt nec̃ius.qr opz ad h̃ q ſit demſratio ꝓprijſſime dicta q mediũ realr diſtinguat ab aliq̃ extremitate:ꝛ nõ faciat põnẽ cũ ſbo.quo q̃dez caret in hac argumentatione re^or magiſtri Pauli.¶ Ad ꝓbationẽ dr q ẽt diffõ ſbi ꝙcurrit tanq̃z mediũ q̃dã cõe:ſz p̃ciſe ꝛ adeq̃tũ mediũ eſt in demſratione pro prijſſima eſt diffõ paſſionis.¶ Ad 2^m dr.dato q aliq̃ ꝑn^m poſſit aliq̃ mõ ꝓbari:nõ tñ hz ex h̃ q poſſit demõſtrari demſrone ꝓprijſſime dicta poterit ꝓbari p aliquẽ ſill'm ſimilẽ in vtute ipſi iductioni.q̃re ꝛc̃.¶ Ad 3^m dr q eſt nec̃iũ q determiatio fiat p res alteri⁹ gñis:ut pz.g̃ nõ ex imediatis negat ꝙntia.¶ Ad 4^m ꝛ ultimũ dr ſi bñ notaſti que in ꝑn° q̃nis ꝛ in corpe q̃nis q ſunt alique paſſiões que actualitatẽ iportãt in ſbo ut mot⁹ circularis ipſi celo:ꝛ calefactũ ipſi igni:alie aũt que dr cũt aptitudinẽ ꝛ nõ actũ.qr tũc hic nõ poſſumus pfectaz de ipa.qr ſp expectaret aliq̃ alia notitia ſi diceret actũ ꝛ eẽ exñtie diceret.ꝛ iõ illa paſſio dicit eẽ eẽntie ꝛ nõ exñtie nõ facit ꝓpõnẽ ꝙtingentẽ ſed neceſſariã.

Sed inſurgunt quedã arg^ta moderna. Et p^m eſt iſtud.aſſumẽtes dcm Ar.2° meta^cc.textu ꝙ^ti 4^i.ubi hẽt q vnũqd̃q maxie ipm alioz eſt per qd̃ alijs ieſt vniuocatio:ex iſto dicto vult ꝓbare q non repugnat p^a3 paſſionẽ demſrari per diffõnẽ ſbi.aſſumat g̃ iſta maior illud qd̃ eſt ꝓncipiũ ꝛ cã alicui⁹ q ſint talia eſt maxie tale:ſz diffõ ſbi eſt ꝓncipiũ ꝛ cã ut ſint media ꝛ ꝑn^a demſratia.g̃ diffinitio ſbi eſt maxie ꝑn^m.ꝓbat.qr quãto aliqd magis appropiquat ad diffõnẽ:tãto magis hẽt rõnẽ demſrandi in paſſionib⁹ realr ordiatis:q̃to paſſio eſt ꝑior:tãto eſt ratio demſrandi:ꝛ q̃to poſterior:tãto min⁹ demſrabilis.Qd̃ nõ eſt niſi qr q̃libet talis accedit uel recedit ab illo qd̃ eſt maxie rõ demſrandi:q̃lis eſt rõ ſeu diffõ ſbi.2^a rõ eſt talis.Quecũq; ſunt ꝓncipia eẽndi ſbi hẽntis paſſiones ſunt ꝑn^a iherentie illarũ paſſionũ:ſz que cũq; ſunt ꝑn^a iherẽtie paſſionũ ſunt ꝑn^a cog̃ſcẽdi reſpectu illaꝝ.talia aũt ſunt illa que exꝑmunt̃ per diffõnẽ ſbi.g̃ diffõ ſbi eſt ꝑn^m cog̃ſcendi reſpectu paſſionũ: ſz hec nõ eſt niſi in demſrone potiſſima.g̃ ꝛc̃.maior pz etiã minor ex q̃buſdã ꝓſuppoſitis.Tertia rõ eſt iſta.ꝓſupponẽdo q ſola ꝓpõ imediata eſt idemſrabilis.imediata aũt eſt dup^r.quedã imediatiõe ſbi:quedã imediatiõe cãe.ꝛ cũ illa que eſt imediata ſbi nõ ſit ſimp^r imediata.q aliq̃ ꝓpõ dat iter cui⁹ſbm ꝛ ꝑdicatũ nõ eſt mediũ in rõne.ꝛ q̃n ꝑt eẽ aliq̃ mediũ in rõne cãe:ꝛ cũ imediatio cãe ſit ſemp imediatio excludẽs ſimplr oẽz mediationẽ ꝛ nõ illa imediatio que eſt ſubi. Ex h̃ arguit ſic.ꝓpõ imediata eſt idemõſtrabilis.ꝛ mediata demſrabilis.g̃ quãto aliqd eſt imediati⁹ tãto idemõſtrabili⁹:ꝛ quãto mediati⁹ tãto demõſtrabili⁹:ſz nulla ꝓpõ in q̃ ꝑdicat paſſio de ſubo eſt ſimplr imediata:ſz mediata g̃ demſrabit.Et ulteri⁹ ſequit q ſi aliq̃ ꝓpõ in qua ꝓdicat ſcõa paſſio de ſubo demõſtret ꝑ ꝑmã paſſionẽ cum ꝓpõ in qua ꝑdicat ꝑ^a paſſio de ſubo nõ ſit ſimplr imediata poterit hic euidẽtiã ex alio. hoc ex diffõne ſubi. ꝛ ita ꝑ^a paſſio ſeu diffõ ei⁹ nõ demõſtrabit ſimplr paſſionẽ ſcõaz niſi reſoluat in diffõnẽ ſbi ꝛ demſret ꝑ illã. hec ſunt motiua cuiuſdã ſubtilis metaphiſici.Ad quẽ rñdere poſſum⁹ ꝑm fundamẽtũ q̃nis nre. ¶ Ad ꝑ^m dr ad maiorẽ q̃ dr illud qd̃ eſt ꝑn^m ꝛ cã alicuius ꝛc̃. Iſta maior ſic abſolute itellecta eſt falſa.qr mã eſt ꝑ^m ꝛ cã alioruz q ſint corruptibilia ꝛ corrũpunt.ꝛ tñ mã nõ eſt maxie corruptibilis:imo nõ corrũpit niſi per accidẽs uel ſubiectiue.¶ Ad minorẽ ẽt dici põt q diffõ ſubi eſt cã cognoſcẽdi oia accñtia pfecte:ſz nõ eſt ꝑn^m ꝑciſe adeq̃tũ ꝛ ꝓprijũ:ſed magis qd̃ã cõe ꝑn^m:ſed diffinitio paſſionis eſt ꝑn^m ꝛ mediũ adeq̃tũ paſſiõis:que qdẽ demſrat eſſe ſubo per talẽ diffõnẽ.vñ nota ꝓ multis vbis que icludunt in ꝑ^a rõne ꝙtra dñm Egidiũ q q̃zuis poſſit ꝓbari paſſionẽ ꝑmã de ſubo:tñ illa nõ põt eẽ aliq̃ demõſtratio ꝓprijſſime dicta:ꝛ q̃n dr q alacen demõſtrat iſtã.oẽ totũ eſt mai⁹ ſua pte.dr q hec non eſt demſratio ꝓprijſſime ſũpta de qua nos logmur.imo ad hoc q aliqd demſret opz q nõ ſit per ſe notũ ex hitudie termioꝝ:ꝛ q itẽtio vni⁹ diſtiguat realr ab itẽtione alteri⁹.qd̃ nõ eſt uerũ hic.qr itẽtio toti⁹ nõ diſtinguit realiter ab itẽtione partiũ.ꝛ ſilr q̃n probat ꝑmã paſſionẽ de ſubiecto per diffõnem eius nõ diſtinguit realiter a ꝑma paſſione.imo ſunt idem realiter:diſticta tñ rõne. igitur nõ põt eſſe ꝓprijſſima demonſtratio. quare ꝛc̃. ¶ Ad 2^m dr q quecũq; ſunt ꝑn^a eẽndi ſunt ꝑn^a cog̃ſcẽdi.ꝙcedo iſtã nõ abſolute ſed ꝙcte.i.ſunt ꝑn^a cog̃ſcẽdi aliquo mõ:nõ tñ p̃ciſe pfecte:ſed diffõ paſſiõis eſt illa que pfecte eſt ꝓncipiũ adequatũ cog̃ſcẽdi.Et ad minorẽ dr.dato q ſit cã iherẽtie paſſionũ:nõ tñ pfecte eſt cã cognoſcẽdi.ꝙcedo etiã ꝙnẽ q diffõ ſubi eſt ꝑn^m cognoſcendi cõe:nõ tñ adequatũ:ſed eſt ipſa diffõ ꝑoris paſſiõis:ſed negat illud qd̃ poſtea iferẽ.ſ.q hoc nõ eſt niſi in demſrone potiſſima. ¶ Ad tertiã ꝛ ultimã dr. dato q hẽat cãm.tñ adhuc nõ eſt demõſtrabilis demõſtratione ꝓprijſſime dicta.ꝑ° qr eſt per ſe nota.2° qr nõ diſtiguit realr ab utraq; extremitate.3° qr põnez facit cũ ſubo que oia ſunt ꝙtra fundamẽta noſtre põnis:tñ põt ꝓbari per aliquẽ ſill'm:qui tñ nõ erit demſratio ꝓprijſſime ſumpta:ſed ipa diffõ paſſionis ꝑoris erit medium in demonſtratione potiſſima.q̃re ꝛc̃.

¶ Explicit queſtio de medio demſrationis ordinata:atq; hincinde a ꝓbatis auctorib⁹:collecta per me fratrẽ Auguſtinũ de biella de Deſchiatis:ordinis Auguſtinẽſis lectorẽ in ꝙẽtu Patauino fratrũ eremitarum.

¶ Sit deo laus ꝛ Diuo Auguſtino pij eremitaꝝ.

Tabula

Alia in oibus libris dñi Egidij romani quedã ambigue ⁊ aree dubitationes mouentur ac solones diq gnissime ex radicuz viscerib⁹ educte dantur. itaqz uolui iuxta mei igenioli vires tabulam elenchorum diui Egidij Romani coordinare. pcciosaqz dubia hinc ⁊ inde colligere: ut prima fronte querenti occurrãt.

Utrum logica sit de artib⁹ rõnis. char. 2
Utz loca possit dici scia. 2
Vtrum logica sit cõmunis uel specialis. 2
Utrum magis deficiat a ratione quando est cõmunis q̃z quando est specialis. 3
Vtrũ logica sit necessaria: ⁊ si est ps essentialis phie. 3
Utrum tota logica sit necessaria. 3
Vtrũ dialetica differat a scientijs realibus. 3
Utrum dialetica differat a rhetorica. 3
Vtrum de sillogismo sophistico possit esse scientia. 4
Utrum dialetica sit talis scientia. 4
Utrũ sophista possit ꝯsiderare de sill'o sophistico. 4
Vtrũ possit tradere artẽ de ipo sill'o sophico. 4
Utrũ ptineat ad dialeticã uti sill'o sophistico. 4
Vtrum sophista sit artifex specialis ꝑut considerat de tali sillogismo. 5
Utruz dialeticus ꝯsiderans de tali sillogismo possit dici communis artifex. 5
Vtrũ scia que hic ꝯsiderat ptineat ad libz̃ ꝑorũ. 5
Utrũ hec ꝯsideratio ptineat ad libz̃ topicorũ. 5
Vtrũ sillogismus sophicus sit subiectũ in hoc libro. 6
Utrum post elenchum magis de sillogismo sophistico q̃z de alio tractetur. 7
Vtrũ in hoc libro ꝓbari possit sill'm sophisticum eẽ. 7
Utrũ ħ ꝓbet sillogismus sophisticus esse. 7
Vtrum sill's aliquid addat sillogismo simpl'r. 8
Utrũ hitudines locales sint de rõne sill'i dialetici. 8
Utrum magis se teneant ex parte forme q̃z mãe. 8
Vtrum sillogismi doctrinales addant habitudinem localem supra sillogismum simpliciter. 8
Vtruz sill's sophisticus addat supra simpl'r. 9
Utrum locus sophisticus differat a sill'o sophistico. 9
Vtrum sophisticus apponatur simplici. 9
Utrum cui ꝑmo ꝯdicat an dialetico an simpl'r. 10
Vtrum significatio sit forma nois ul'orationis. 10
Utrum aliqd dici possit significare plura. 10
Vtrũ termino semel sumpto cõtingat uti equoce. 11
Utrum nomen equocum habeat suum significatum uel sub distinctione uel copulatione. 11
Vtrũ vnũ nomẽ ex ipõne possit occulta significare. 11
Vtrũ oro ubi ponit nomẽ equocũ sit distinguenda. 11
Utrum contingat multiplicitas in hoc paralogismo qd tu dicis tu dicis esse. 11
Quõ hoc nomẽ piscis sit equocum. 12
Utruz tertius modus amphibologie distinguat a tertio modo equiuocationis. 12
Utruz in amphibologia ⁊ equocatione sit multiplicitas actualis. 12
Utrum magis reseruetur multiplicitas actualis in equiuocatione q̃z in amphibologia. 12
Utrũ signũ distributiuũ additũ termino cõmuni faciat distribuere pro oibus suppositis sui significati. 12
Utrum cõpositio ⁊ diuisio sint plures fallacie. 13
Utrum ubi est fallacia cõpositionis sit diuisionis. 13
Utrum assignent̃ due fallacie aliqñ sed non semp. 13
Utrum semp qñ inter duas dictiones concurrit vna dictio semp sit fallacia cõpositionis ⁊ diuisionis. 13
Utrum hic capiantur modi accentus. 14
Utz falla accẽt⁹ magis decipiat i scripto q̃z i platiõe. 14
Utrum in compositione ⁊ diuisione accentus sit multiplicitas potentialis. 14
Utrum sit minus de multiplicitate tam accentu q̃z compositione ⁊ diuisione. 14
Utrum fallacie peccantes ſm multiplicitatem potentialem habeant significata sub disiunctione. 14
In qua dictione fiet deceptio paralogismi. 15
Utrum sumat hic accus ut distinguit cõtra per se. 16
Utrum que concurrunt ad fallaciam accidentis sumantur in sillogismo affirmatiuo ⁊ negatiuo. 16
Quid sit res subiecta attributũ ⁊ accidens. 16
Utrũ superiora possint accidere inferioribus. 17
Utrũ superiora ꝑdicari possint de inferiori. 17
Utrũ modus sit res subiecta. 17
Utrũ accidat fallacia in exemplis textus. 17
Utrũ hec sit fallacia ꝯtis nõ est homo. ergo nõ est. 17
Utrũ nõ eẽ homine sit nõ eẽ simpl'r. 17
Utrum ſm qd ⁊ simpl'r sit vna fallacia. 18
Utrum semp deficiat ꝓcessus ab vna in aliam. 18
Utrum ualeat homo mortuus ergo mortuus. 18
Utrum ꝯdictio debeat poni inter synonima. 18
Utz fall'a i dictiõe magis deficiat a ꝯdictiõe q̃z alia. 19
Utrum fallacia in dictione apprehendi debeat ſm ignorantiam elenchi. 19
Utrum sit vna fallacia ſm qd ⁊ simpl'r. 19
Vtrum intelligi debeat de modis ꝑncipij in 8° topicoz uel in scdo prioz. 19
Utrum spectet ad eandem doctrinaz determinare de petitione principij. 19
Utrũ ſm modos topicoz habeat fieri bonus sill's. 19
Vtrum in eodem processu possit fieri bonus sillogismus ⁊ petitio principij. 20
Utrum petitio principij sit accipiẽda ſm ueritatem: ⁊ ut opponitur sillogismo dialetico. 20
Vtrũ de hac fall'a ꝯtis hẽat determiari'in ħ libro. 20
Utz vna fall'a magis debeat denoiari ꝯtis q̃z añtis. 20
Vtrũ illa sint ꝙuertibilia eẽ factũ ⁊ hie ꝑncipiũ. 21
Utrum fallacia nõ cause ut causa habeat fieri in sillogismis ostensiuis. 21
Vtrũ hec fall'a hẽat fieri in sill'is ad impossibile. 21
Utrũ idẽ sit fall'a ſm nõ cãm. ⁊ nõ ꝓp hoc accidere. 21
Utrum hec fallacia supradicta sit in dictione. 21
Utrum habeat interrogationes plures esse. 22
Utrũ fall'a differat ab equocatione ⁊ amphibologia. 22
Quid sit qd facit interrogationes plures apparere vnã. 22
Utrum illud qd de pluribus affirmat possit de pluribus inferri ⁊ de quolibet per se. 22
Utrum fall'a de qua hic agitur sit cois uel spãlis. 23
Utrum quod negatur a plurib⁹ simul oporteat ꝙ neget a quolibet per se. 23
Utrum fallacia elenchi sit cois uel spãlis. 23
Utrum sit cõmunis per predicationem. 23
Utrum sit fallacia cõmunis ad omnes fallacias cuz hec sit distincta a qualibet alia. 23
Utrum sint vna uel plures fallacie. 23
Utrum identitas nominis faciat ad sillogismum. 23
Utrum compositio ⁊ diuisio accẽtuum deficiãt ab elencho ⁊ sillogismo. 25
Utrum fallacia ſm accidens peccet contra sillogismum dialeticum uel simpliciter. 24
Utrum sillogismus sophisticus fallet tam circa materiã ꝓbabilem q̃z necessariam. 24
Utrum petitio ꝑncipij peccet cõtra sill'm simpl'r. 25
Utrum petitio ꝑncipij impediat sill'm inferentem. 25
Utrum fallacia accidentis fiat in pluribus. 25
Utrum accidens differat a consequente. 25
Utrum fallacia in dictione peccet contra dictionem nõ contra sillogismum: sed extra dictionem. 26
Utruz plures ꝓpones sint vna ꝓpõ. ⁊ ita de hoie. 26
Utrum eadem sit diffinitio hominis ⁊ vnius. 26
Utrum per accentum possimus decipi. 27

Utrū de fillis ſophicis ſit ars per ſe. 28
Utrū peccās in forma ⁊ in mā poſſit dici ſophicus. 28
Utrū ſilli ſophiſtici ſint ꝓncipia ⁊ elemēta ſillogꝫ taz peccantiū in mā q̄z peccantium in forma. 29
Utrum phs fuerit ſuperfluus. 29
Utrum fillus peccans in mā ſit ſillogiſmus. 30
Utrum philoſophus ſuperius determinauit de ſillogiſmis ſophiſticis. 30
Utrū ſit ꝓtra rōnē ſcie cōſiderare infinita. 30
Utrū ſi ſcie ſint ifinite: demōſtrationes ſint infinite. 30
Utrum elenchi ut conſiderant ab artificibus ſpālibꝰ habeant ꝓncipia ſpecialia. 30
Utrū huiuſmodi ꝓncipia ſpecialia poſſint dici loci. 31
Utrū eedē oīones ſint ad nomen ⁊ intellectum. 31
Utrum ualeat hec conſequētia. hec oratio non eſt ad intellectum: ergo eſt ad nomen. 32
Utrū hec diuiſio ſit per oppoſita ad nomē ⁊ itell'm. 32
Utrū bene dictū ſit ꝙ ꝓpus determinandū ſit de fallacijs de per accns q̄z cōtra ſill'm ⁊ elenchum. 32
Utrum paralogiſmi deficiant ab elencho. 32
Utrum hec oratio triangulus habet tres poſſit diſputari non ad intellectum. 33
Utrum elenchi poſſint diſputari ad intellectum. 33
Utrum aliquid poſſit diſputari ad intellectum quod nō diſputatur ad nomen. 33
Utrum per fallaciam extra dictionem poſſimus diſputari ad intellectum non ad nomen. 33
Utrum ſit differentia inter dialeticuz ⁊ ſophiſtam. 34
Utrum determiner de ſillogiſmis tentatiuis. 34
Utrum hyppocras recte faceret quando faciebat q̄dratum in medio circulo. ⁊ ſi recte arguebat. 35
Quomodo briſſo quadrauit circuluz. 35
Utꝫ ubi repit magis ⁊ minus: repiat eq̄le ⁊ ineq̄le. 35
Utrū ſillus falſigraphus opponat demonſtratiuo. 35
Utrum tentatiua ſit quedam dialetica. 36
Utruz tentatiua ſit ars ſpecialis. 36
Utrum tentatiua ſit dialetica docens. 36
Utrum ſit idem qđ dialetica utens. 36
Utrum tentatiua faciat per ſe ſcientiam? 36
Utrum tentatiua ſit pars logice. 36
Utrum omnia ſint ſub eodem genere. 36
Utrum omnia ſint ſub eiſdem principijs. 36
Utrū dialeticus poſſit diſputare ꝯ negantē ꝓncipia. 37
Utrum dialeticus ut eſt artifex cōmunis conſideret oia ſub vna ratione. 37
Utrum tentatiua ꝓcedent ex cōmunibus. 38
Utrū dialetica de oibus coibus ueritatē hēat. 38
Utrum per ꝓpria poſſit fieri tentatio. 38
Utrū de utriſq; tētatiuis poſſit ꝙſiderare dialeticus. 38
Utrū ois tentatiua poſſit dici dialetica. 38
Utrum poſſit fieri tētatio rhetorice ſicut dialetice. 38
Utrum utrunq; genus tentationis habeat fieri circa omnes ſcientias. 38
Utrū tentatiuus ſit idem qđ peccans in forma. 38
Utrū tētatiuus fillus ſit idem qđ peccans in mā. 38
Utrum ſillogiſmum tentatiuuz contingat tentare circa dialeticam. 38
Utrum ſillogiſmus tētatiuus ſit dialeticus. 38
Utrum fillus tentatiuus debeat dici ſophiſticus. 39
Utrum quādocūq; interrogat de neceſſitate ⁊ determinate interroget. 39
Utrum tradenda ſit notitia ſillogiſmi ſophiſtici. 39
Utrū ea que ſunt ſm legē ſint ꝓria ſm nām. 40
Utrū aliqd dicat ſm nām. ⁊ qđ ſit illud. 40
Utrum philoſophus ſic accipiat ⁊ ſm legem: ut communiter accipietur. 40
Utrum poſito vno correlatiuorum ⁊ ſit coniunctuz alteri debet intelligere illud. 41
Utruz ꝓpria paſſio coniuncta ſubtecto debet ulterius intelligere ſubiectum. 41
Utrum ſpēs coniuncta generi debet intelligē genus. 41
Utrum ſignificet idem nomen quod oratio. 41
Utrū nomē ſignificet idē ſūptū p ſe ⁊ ꝙiūctū alteri. 41
Utrum eodem modo conſideret de ſoloeciſmo logicus ⁊ grammaticus. 42
Utrū ſpectet ad dialeticū ꝙſiderare de ſoloeciſmo. 42
Utrum figura dictionis fiat in rebus. 42
Utrum per eundem ſillogiſmum ſophiſticum poſſint cōcludi diuerſe mete. 42
Utrum mete ſe habeant eodem modo. 42
Utrū nugatio ⁊ ſoloeciſmus p falſas concludant. 42

¶ Incipiunt dubia ſecundi libri.

¶ De reſponſione aūt.

Utrum ſcire talia ſophica ſit utile ad philoſophiam. 44
Utrū ſigs decipiat mltotiēs ab alio: decipiat a ſeipō. 44
Utrum cognitio talium deſeruiat nobis. 44
Utrum per habita in primo libro poſſimus ſoluere cito rationes ſophiſticas. 45
Utrum per cognitionem primi libri dicamur immeditati ⁊ inexercitati. 45
Utrū ſciens ſophiſticationes cōponē ſciat eas ſoluē. 45
Utrum per cognitionem primi libri ſciamus ſoluere rationes ſophiſticas. 45
Utrum ſuperfluus ſit phus ſoluere rationes litigioſas cuz eas ſoluerit. 46
Utrū ſoluē per diſtinctionē ſit ſoluere apparenter. 46
Utrum reſpondens poſſet effugere contradictionez ſi equocatio faceret uerum elenchum. 46
Utrum bene diterint philoſophi ꝙ equiuocatio in rebꝰ viſibilibus ſit in terminis ſingularibus. 46
Utrum uerum ſit dicere duo cōtradictoria eſſe. 46
Utrū impediat ꝺdictio per appōnez ꝓnois. 46
Utrum magis impediat ꝺdictio ſm nomen ſimpliciter uel cum additione ꝓnoſtica. 46
Utrū illa ratio ſit uera qñ aliqd eſt per ſe cauſa alicuius quocūq; alio remanēte eo qđ eſt per ſe. 47
Utrū plurib⁹ iterrogationib⁹ danda ſit vna rñſio. 47
Utrū idē ſit de equocatione ⁊ iterrogatione pluri. 47
Utrum philoſophus ſibi contradicat dicendo cōſequēs eſſe minus: ⁊ poſtea in pluribus. 48
Utrum philoſophus recte det ſolutionem ad fillos peccantes in materia ⁊ in forma. 48
Utrum in diffinitione recte ſolutionis cadat ſillogiſmꝰ falſus. 49
Utrum peccantes ſillogiſmi in forma ſint ſoluēdi per diſtinctionem. 49
Utrū de ſoſone apparēti poſſit ꝙſiderare ſophiſta. 49
Utrū dialeticus poſſit ꝙſiderare de ſoſone appenti. 49
Utrum ad ſophiſtam partineat conſiderare tam de apparenti q̄z uera. 50
Utrum ad dialeticuz magis pertineat ſolutio apparens q̄z uera. 50
Utrū ſit redargutio in habentib⁹ duplicē ꝙcluſionē. 50
Utrū diſciplina hēat rationē mali. 51
Utrū in oib⁹ per accns hēat eſſe cōpoſitio ⁊ diuiſio. 51
Utrū alique due ꝓpoſitiones dicant ſimiles. 53
Utrum illi palogiſmi in quibus mutatur quid in quale ſint boni. 53
Utrū illa ſit recta ſolutio cuius oppoſituz nō contingit ulterius ſoluere. 53
Utrū oporteat ad rectā ſolutionē manifeſtare omnē defectū qui in oratione ꝙtingit. 53
Utrū in eodē fillo poſſint ꝙcurrere plures defectꝰ taz in materia q̄z in forma. 53
Utrum in eodē palogiſmo poſſint concedi plures defectus ſm formam. 53

Tabula

Utrū in eodē palo^mo possint ꝯcurrē ꝑles falle. 54
Utrum mutetur quid in quale quando mutatur numerus pluralis in singularem. 54
Utrum in genere subē ulia dicant quale quid. 54
Utrum sortes possit esse tertius a se. 54
Utrū in idiuiduo possit eē deteriatio maior ⁊ mior. 55
Utrum in paralogismo sit figura dictionis. 55
Utrū uke sit sepatum a singularibus. 55
Utrum sit idem ignorans ⁊ cognituꝫ. 56
Utꝫ differat reddē cāꝫ ꝑ se: ⁊ reddē cāꝫ ꝑ accns. 56
Utrum qñcūqꝫ elenchuꝫ peccat. sit ibi nomen uel oratio plurium significantium. 57
Utrum paralogismus concludens bonum esse maloruꝫ sit ꝑm multiplicitatez. 57
Utꝫ ista ofo. iste est bonꝰ ꝟuus mali. sit multiplex. 57
Utꝫ bonus ꝟuus mali sit multiplex ꝑm politatez. 57
Utrū multiplicitas potētialis sit uera multiplicitas. 57
Utrū hec exēpla. bonꝰ ꝟuoꝝ: ⁊ bonꝰ ꝟuus mali faciāt ad oñdēdū palo^mos nō eē ꝯcedēdos ꝑm duplex. 57
Utꝫ cū falsa ꝙuertit opꝫ sumē opposita in ꝑmissis. 58
Utꝫ siqs iurauerit se ꝙiuraꝝ teneaꝝ adiplē qđ iurauit. 58
Utrum cum aliquis dicat falsum dicēdo se dicere falsuꝫ sit mendax simpliciter. 58
Utrum hec sit fallacia dicendo non vult auertere. ergo non vult bonum. 59
Utrum supradicta consequentia sit bona. 59
Utrum fur uelit bonum uel malum. 59
Utrū silꝫ de amissiōe egritudinis hēat apparētiā. 59
Utrum eligere mori iniuste sit eligere iniustum ꝑm quid ⁊ non simpliciter. 59
Utrū idem possit esse duplum ⁊ non dupluꝫ. 59
Utrū absqꝫ dictiōe ꝯcedēdū sit duplū ⁊ non duplū. 59
Utrum scōs ⁊ quartus paralogismus in quibus ponuntur omnia ⁊ ambo peccent. 61
Utrū duplū significet idem qđ dimidiū duplum. 61
Utrum affirmatio sit causa negationis. 61
Utruꝫ decem intelligantur in nouem. 61
Utrū bene dicaꝝ. simus est nasus cauus. 62
Utrū sit idem dicere nasus simus ⁊ nasus cauus. 62
Utrum implicatio differat a significatione. 62
Utrum ex hoc textu hēamus ꝙ sillogismus peccans in materia non sit sillogismus. 63
Utrū sill's peccans in mā sit inferens. 63
Utrum sill's peccans in mā sit probās. 63
Utrum contradicat sibi philosophus ꝙ peccātes in materia sint sillogiçati ⁊ non sillogiçati. 65
Utrum principium sit utilius aliis. 66
Utrū ꝑncipiū sit difficillimū ad cognoscēdum. 66
Utꝫ qđ est maximū in ptāte sit mimū i magnitudie. 66
Utrū uerū sit. ꝑn^m est ꝑmū uꝫ magis est difficile. 66

¶ Et sic est finis tabule ꝑmi ⁊ scōi libri elenchoꝝ de aureis dubijs: collectis per uenerādum fratrem Augustinum de Mdeschiatis de Bugella. Lectorem in cōuentu Padue ordinis eremitarum. Ad laudem dei ⁊ gloriose Marie virginis.

¶ Uenetijs mandato ⁊ expensis dñi Andree Torresani de Asula. Per Simonē de Luere. xxiiij. septēbris. M.d.

¶ Nicolaus Tellucius de sancto Miniate.
Ad lectorem.

Huchuc itrepidi iuuēes: haꝫ currite ad ūdaꝫ
His date mellifluis colla terenda iugis.
Hic est Aonidū fons: quē cecinere poete.
Hic sapide: hic dulces: mēte bibunt aque.

Registrum.

.17. .18. .19. .20. .21. .22. .23. .24. .25.
Omnes quaterni.